

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Sejni zapisi

15. seja

(24., 25. in 26. marec 2010)

**Dokumentacijsko-knjižnični oddelek
Ljubljana, 2010**

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

15. seja

(24., 25. in 26. marec 2010)

Sejo so vodili dr. Pavel Gantar, predsednik Državnega zbora, mag. Vasja Klavora, Miran Potrč in France Cukjati, podpredsedniki Državnega zbora.

Seja se je pričela ob 9.00.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice poslanke in poslanci, gospe in gospodje. Prosim, da najprej zasedete svoja mesta. Pričenjam 15. sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 57. člena Poslovnika Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanki in poslanci: Janja Klasinc, Melita Župevc, Miran Potrč do 15. ure, Zmago Jelinčič Plemeniti, mag. Franc Žnidaršič od 16. ure, Bogdan Barovič, Milenko Zihherl, Marjan Pobjbič, Roberto Battelli in Anton Colarič po 15. uri.

Na sejo sem vabil predstavnika Urada predsednika Republike Slovenije k 21. točki dnevnega reda, predsednika Vlade, ministrice in ministre k 1. točki dnevnega reda, predstavnika Državnega sveta k 18. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam. Obveščam vas, da bo zbor ob 15. uri začel obravnavo 1. točke dnevnega reda, to je z vprašanji poslank in poslancev. Če zbor do 14.30 ure ne bo zaključil z obravnavo 3. točke dnevnega reda, bo zbor takrat obravnavo te točke prekinil in opravil glasovanje o že obravnavanih točkah dnevnega reda. Državni zbor bo z obravnavo morebitne prekinjene 3. točke dnevnega reda nadaljeval v petek, 26. 3. 2010, po končanem glasovanju.

Prehajamo na določitev dnevnega reda 15. seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje 16. marca 2010. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za umik točke z dnevnega reda ali širitev dnevnega reda nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje svojih glasovalnih naprav. Glasujemo. Navzočih je 52 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti nihče.

(Za je glasovalo 50.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 15. seje zbora določen.

Prehajamo na **8. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O JAVNEM SKLADU REPUBLIKE SLOVENIJE Z KULTURNE DEJAVNOSTI V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA**. Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Besedo

dajem predstavnici Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Besedo ima Majda Širca ministrica za kulturo. Prosim.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Dobro jutro oziroma dober dan. Veseli me, da se bližamo koncu obravnave o...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, mir v dvorani! Prosim za zbranost, ministrica govori.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Javnemu skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, ki je v dosedanjem procesu obravnave šel, lahko rečem, tekoče, skladno z usklajevanji in na zadnjem matičnem odboru uskladil neke, moram reči, da bolj nomotehnična vprašanja kot vsebinska, kajti vsebinska smo v dosedanjem procesu priprave usklajevali kar na širokem nivoju. Tudi z občinami glede na to, da se sodelovanje javnega sklada za ljubiteljske dejavnosti v veliki meri dotika celotnega slovenskega prostora tudi na lokalni ravni.

Tisto, kar velja opozoriti še enkrat za tem pultom, je to, da z zakonom urejamo usklajeno delovanje javnega sklada za ljubiteljske dejavnosti z novim zakonom o javnih skladih, ki ga poznate iz preteklosti kot dobro delujoče in organizirano telo, ki pokriva, usklajuje, spodbuja, stimulira in tudi na nek način izobrazuje celotni ljubiteljski prostor na področju kulture in številna društva in druge organizacije, ki se avtonomno organizirajo na širšem slovenskem prostoru.

Skratka, od stare ureditve, spomnimo se še enkrat, da leta 2008 je prišlo do spremembe zakona o javnih skladih, ki je na nek način zaprl možnost delovanja dvema skladoma s področja kulture, to se pravi, skladu o ljubiteljski dejavnosti in tudi filmskemu skladu, ker je določil pravila igranja, ki veljajo za druge, bolj premoženjske sklade. Ampak v pomanjkanju organizacije oziroma oblik form, ki bi omogočale ravno tako avtonomno in tudi primerljivo delovanje od že postavljenega, smo se odločili, da nadgradimo obstoječi zakon in ga dopolnimo na ta način, da bo nesporen s tem krovnim zakonom o javnih skladih. Skratka, ohranjamo vse tisto, kar se je v praksi izkazalo kot dobro, seveda smo pa prisluhnili tudi novim pobudam iz stroke in prakse in jih uskladili z življenjem in s črko zakona.

Skratka, samo v dveh besedah še to. Sklad bo tudi v bodoče kot nacionalna kulturna platforma, ki bo ohranila celovitost nacionalnega kulturnega prostora oziroma skladnost kulturnega razvoja, omogočala bo pretok kulturnih informacij in kulturnih dobrin, zmanjševala bo razlike v kulturni v razvitosti posameznih okolij in seveda bogatila kulturno ponudbo in dvigovala kakovostno raven dejavnosti. Skratka, tudi v bodoče bo kot javni servis, na katerega država prenese del nalog Ministrstva za kulturo, zlasti del operativnih nalog na ravni projektnega financiranja, ki je namenjeno posameznim kulturnim izvajalcem - to se pravi, gre za sistem denarnih

pomoči do določene manjše vrednosti - in še naprej bo strokovni usmerjevalec in promotor ljubiteljskih kulturnih dejavnosti doma in v tujini, med zamejci in Slovenci po svetu preko izobraževalnih oblik, prireditev in preko založništva. Vsi več ali manj vemo, da je bil sklad na način, kot je deloval v preteklosti in ko je povezoval številna društva, dobro sprejet, potreben na terenu in Ministrstvo za kulturo je bilo z njegovim delovanjem in organizacijo zadovoljen.

Rada bi na koncu samo pripomnila, da bi v skladu z drugim odstavkom 138. člena Poslovnika pričakovala, da bomo, če bo ta druga obravnava uspešna, na tej seji postorili tudi tretjo obravnavo in tako pripeljali zakon v življenje. Hvala vam lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala. Vaš predlog ob obravnavi smo zabeležili in ga bomo upoštevali. Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino kot matično delovno telo. Besedo dajem predsednici mag. Majdi Potrata za predstavitev poročila odbora.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, poslanke in poslanci! Odbor za kulturo, šolstvo, šport in mladino je Predlog zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti obravnaval na 15. seji. O predlogu zakona je bila opravljena tudi splošna razprava, in sicer na 13. redni seji Državnega zbora, ko je bil sprejet tudi sklep, da je Predlog zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti primeren za nadaljnjo obravnavo. Zakonodajno-pravna služba je predloženi zakon proučila z vidika skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika dala pripombe k 15. členu. Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je predlog zakona podprla in menila, naj predlagatelj še enkrat prouči določbo zakona, ki določa, da zaposleni v skladu ne morejo biti člani nadzornega sveta, hkrati pa priporočila Ministrstvu za kulturo, naj čim prej normativno uredi ljudsko in ljubiteljsko kulturo. Komisija za narodni skupnosti je kot zainteresirano telo menila, da bi bilo potrebno dopolniti 4. člen predloga zakona in to tako, da bi bilo iz vsebine razvidno, da javni sklad za kulturne dejavnosti sodeluje z avtohtono italijansko in madžarsko narodno skupnostjo ter romsko skupnostjo na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti, kar naj bi omogočalo nadaljnje poglobljeno sodelovanje predvsem na področju prireditev in nudenja svetovalnih storitev strokovne službe omenjenega sklada. To mnenje je povzela tudi v predlogu amandmaja. Odbor za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pa je v svojem mnenju med drugim opozoril na pomen šeste alineje 4. člena predloga zakona, sicer pa predlog zakona podprl.

Odboru je bilo posredovano tudi več mnenj, in sicer Slovenske izseljenske matice, Pomurske madžarske samoupravne skupnosti, tudi Obalne samoupravne skupnosti italijanske narodnosti, Mestne občine Novo mesto, občine Krško, Domžale in Skupnosti občin Slovenije k 15. členu zakona. Amandmaje so vložile štiri koalicijske stranke k 3., 4., 6., 7., 9., 15., 16., 18. in 22. členu in Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti k 4. členu.

Pri delu odbora so sodelovali ministrica za kulturo Majda Širca Ravnikar, direktor Sklada za kulturne dejavnosti mag. Igor Tršar, predstavnica Zakonodajno-pravne službe Katarina Kralj ter predstavnik Državnega sveta Anton Peršak. Uvodno obrazložitev zakona je dala ministrica Majda Širca, ki je tudi podprla sprejetje amandmajev, ki jih je vložila koalicija, saj je menila, da bo tekst predloga zakona z njihovim sprejetjem bolj jasen. Predloge amandmajev in zakona je razložila tudi predstavnica Zakonodajno-pravne službe in povedala, da je večina pripomb upoštevanih v predlogih amandmajev. Največ razprave o posameznih členih je bilo ob dveh vloženi amandmajih k 4. členu. Vlada je pojasnila, da zakon ne ustvarja nobene pozitivne diskriminacije za katerokoli društvo in da bi s sprejetjem amandmaja narodnih skupnosti utegnilo priti do določenih anomalij. Tudi glede predlaganega amandmaja odbora, ki ga je predstavila predvsem predstavnica Zakonodajno-pravne službe, je Vlada menila, da sprejeta zakonodaja narekuje, da se nadzorujejo javna sredstva v celoti, vključno s 6% sredstev, ki prihajajo iz lokalnih skupnosti in jih nadalje sklad razdeljuje na podlagi medsebojnih pogodb.

V skladu s tem je bil pripravljen tudi predlog amandmaja, ki bo predmet naše razprave.

Po končani razpravi so bili sprejeti vsi predlagani amandmaji, ki so jih vložile koalicijske poslanske skupine. Sprejet je bil tudi predlog amandmaja odbora. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni tudi sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila in prosim za podporo zakonu. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala. Zbor je na 13. seji opravil prvo obravnavo predloga zakona. Predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna. Prehajamo na razpravo o členu o vloženi amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmaja z dne 23. 3. 2010. V razpravo dajem 4. člen ter amandma Poslanskih skupin SD, Zares, DeSUS in LDS. Želi kdo razpravljati? Želi še kdo? Prosim, za prijavo. Besedo ima Aleksander Zorn. Prosim.

ALEKSANDER ZORN: Hvala lepa. Spoštovani.

Zakon in amandma bomo podprli. Zdi se ustrezno, oboje, hkrati pa je na samem odboru bila razprava o marsičem in bili smo si, kar je nenavadno, močno složni za celo vrsto predlogov in amandmajev, tako da je to kakšno skupno delo ali skupno soglasje. Skratka, sklad je glede tega skladen.

Še vedno pa napovedujem, da bo prišlo do kompetentnih tekmovanj oziroma zadreg med financiranjem občin in javnim skladom, ki je v državni lasti, kar se bo pokazalo v praksi. Pri občinah, ki so kulturi posebej naklonjene, bo manj težav, pri občinah, ki so nenaklonjene, tudi take poznamo, pa bo prihajalo do težav, in takrat bo treba. verjetno, zakon popravljati. Ta amandma nekoliko to zadrego že popravljaja, mislim pa, da ne v zadostni meri.

Potrebno je povedati, da seveda tak zakon potrebujemo, saj je navsezadnje ljubiteljska kulturna dejavnost, ki je bila včasih v Sloveniji izjemno razširjena, tista osnova, na kateri potem tudi vsa kultura stoji v kasnejših časih in v profesionalnih vrstah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Majda Potrata. Prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo.

Rada bi povedala, da je razprava o tem amandmaju na odboru potekala prav zaradi tega tako dolgo in poglobljeno, ker smo imeli različne razprave o tem, ali lahko sklad nadzira porabo sredstev ne samo tistih, ki so iz državnega proračuna, ampak tudi iz proračuna lokalnih skupnosti. Gre preprosto za dejstvo, da je Računsko sodišče pred tem ugotovilo, da kulturna društva, ki so pogosto prireditelji takih programov, ne morejo biti neposreden sogovornik pri črpanju sredstev tako iz občinskih proračunov kot tudi iz državnega proračuna. Če samo za primer povem, v Mestni občini Maribor je bila ravno sedaj razdrta pogodba in ta možnost črpanja sredstev, ker ostaja Javni sklad, izpostava v Mariboru, edini, ki lahko razporeja sredstva. V vsakem primeru, pa ne glede na to, ali so to sredstva lokalne skupnosti ali sredstva iz državnega proračuna, to so javna sredstva. In nek način nadzora nad porabo javnih sredstev je treba zagotoviti. Vprašanje je zapleteno. Res da je o predlogu zakona kot zainteresirano delovno telo razpravljal tudi Odbor za lokalno samoupravo, ki je predlog zakona podprl, se pa ukvarjal veliko časa ravno s tem vprašanjem in predlog za amandma odbora, s katerim nismo bili zadovoljni na odboru ne predstavnica Zakonodajno-pravne službe ne predstavniki predlagatelja, smo potem sprejeli to rešitev, da smo predlog za amandma odbora podprli, hkrati pa potem tudi napovedali, da bo predlagatelj za sejo Državnega zbora pripravil izboljšano besedilo. To izboljšano besedilo je sedaj pred vami kot predlog za amandma, je usklajeno, tako kot smo mi rekli predlagatelji, tudi s predstavniki Zakonodajno-pravne službe in vam ga priporočamo v sprejem, zaradi tega,

ker menimo, še enkrat povem, da je res mogoče pritrditi tistim, ki ugotavljate, da je naklonjenost lokalnih skupnosti za ljubiteljsko dejavnost zelo različna, pri čemer ni apriornega stališča, da so manjše lokalne skupnosti manj naklonjene ljubiteljski kulturi, ampak gre preprosto za to, da je treba nekatere poti financiranja prilagoditi in tudi spoštovati pripombe Računskega sodišča. Trenutno druge poti, kot rečeno, ne najdemo.

Socialni demokrati bomo predlagani predlog amandmaja podprli, kar lahko tudi iz podpisov k temu amandmaju razberete, če pa bo treba kaj v nadaljevanju zaradi prakse ali življenja, ki bo nakazovalo potrebo po spremembi, spremeniti, pa to verjetno ne bo ne prvi ne zadnji zakon, ki ga bo treba spremeniti.

Seveda pa bi predvsem rada povedala to, da bi si želela, da bi pa ob sprejetju tega zakona prišli tudi boljši časi za kulturno dejavnost v državi in da bi iz javnih sredstev namenjali več denarja za kulturno dejavnost, če sledimo tistim, ki razmišljajo o tem, kakšna naj bo prihodnost države Slovenije po izhodu iz krize, in stavijo predvsem na to, da bi za srečnejše in bolj kakovostno življenje v tej državi imela pomembno vlogo tudi kultura. Hkrati pa se želim zahvaliti tudi predstavniku narodne skupnosti dr. Gönczu, ki je razumel, da nesprejetje amandmaja na odboru ne ogroža in ne omejuje pravic obeh narodnih skupnosti in romske skupnosti, tako da je videti, da bomo zakon lahko sprejeli v popolnem soglasju.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Vili Rezman, prosim.

VILI REZMAN: Gospod predsednik, hvala lepa za besedo.

Sam bom tudi tako, kot se zdi velika večina drugih, podprl ta amandma, kakor podpiram tudi sam zakon. Amandma nekoliko izboljšuje zakon v tej točki in je po moji sodbi nekoliko več kot zgolj nomotehnični popravek, ker gre tukaj dejansko za vsebino. Sam mislim, da je zakon s tem, ko zagotavlja državni suport ljubiteljski kulturi, dober, lahko bi bil seveda boljši, tudi če bi bilo zagotovljenih več sredstev, vendar je tak, da je lahko deležen naše podpore. Zakon že v 1. členu zapisuje, kaj vse je njegova vsebina in med te vsebine spada tudi nadzor nad sredstvi. Tako kot je bilo najprej zapisano, je bil ta nadzor, ta kompetenca ali celo obveznost Javnega sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti morebiti presplošna. Ta nadzor je segal na vsa sredstva, s katerimi društva razpolagajo, kar pa najbrž ne bi bilo najbolj prav. Viri za ljubiteljsko kulturo niso zgolj viri iz javnih sredstev, naj povem, da po zakonu morajo vsi člani društev plačevati članarino in tukaj se začne financiranje lastne dejavnosti, potem so tukaj različni prihodki, ki jih društva pridobivajo bodisi s svojimi nastopi,

bodisi z vstopninami, bodisi z volili, darili in tako naprej. Skratka, društva sama zagotavljajo precejšen del sredstev in je prav, da s temi sredstvi tudi suvereno upravljajo in imajo notranji nadzor nad temi sredstvi.

Kar zadeva javna sredstva, pa je tudi treba ločiti sredstva, ki jih dobijo bodisi iz občinskih blagajn na osnovi različnih razpisov ali državnega proračuna. Mislím, da je tistega nadzora, tako poti kot organov, ki lahko nadzorujejo sredstva iz lokalnih skupnosti, čisto dovolj. Torej, so operativne možnosti, da se da to narediti, res pa je prav, da je Javnemu skladu za ljubiteljske kulturne dejavnosti zagotovljeno, da ima pregled nad sredstvi in izvajanju programov, za katere so sredstva šla, zlasti takrat, kadar gre za sredstva, ki so bila zagotovljena s pogodbo, podpisno s skladom.

Jaz bom torej zavoljo tega podprl sam amandma in tudi zakon.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o vložnem amandmaju? Ja, prosim, gospod Presečnik, prosim.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, kolegice in kolegi.

Zagotovo bom podprl ta amandma, ki izboljšuje ta del bi rekel kontrole porabe sredstev in to dobro. In ta amandma je zaradi tega dobro napisan, ker pusti kontrolo o uporabi drugih sredstev tistim, ki pač ta sredstva dajejo, to so občine in tako dalje. Tako s tem v zvezi nimam nobenih problemov. Je zanimivo in dobro to, da očitno večina kolegic in kolegov oziroma poslanskih skupin podpira ta zakon.

Zakon je nujno potreben, da ne bo praznine. Zagotovo je sklad oziroma območne izpostave so neke vrste povezovalc kulture. Večkrat rečemo, da se občine včasih tudi vgrajujejo v svoje plotove in teh povezovanj kar nekako na terenu mnogokrat manjka. In na področju kulture so zagotovo območne izpostave eden od tistih faktorjev, ki to tudi zagotavljajo, poleg nekaterih drugih institucij na področju kulture, ki so širšega pomena in ki delujejo ravno tako v tej smeri. Včasih so na terenu tudi kakšni problemi, tudi verjetno kakšni kadrovski problemi, ampak ti so povsod. Mnogokrat je odvisno seveda od ljudi, ki te zadeve urejajo oziroma ki vodijo te območne izpostave, ampak moja izkušnja s skladom, s svetom območne izpostave in tako dalje je zelo dobra, ker tudi sam delujem na nekaterih področjih, ki so povezani tudi s skladom, s kulturnimi društvi, z občinami in tako dalje.

Ja, podpiram - se mi zdi dober ta amandma. V primeru pa, če se bo pokazalo, da je potrebno v bodoče kakšno stvar tudi spremeniti, smo pa konec koncev tudi za to v tej hiši. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati o amandmaju, poleg ministrice? Ministrica ima besedo, prosim. Ste se javili, gospa ministrica.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Hvala lepa. Mislila sem, da bi povzela razmišljanje - ne o amandmaju pravzaprav, kar o celem zakonu, tudi na vaše pripombe glede tega amandmaja.

Meni se zdi, da je zelo pomembno to, da ljubiteljski sklad ostaja še vedno sklad, kar pomeni, da je izven neposredne ali pa ozke organizacije ministrstva za kulturo, zaradi tega, ker to omogoča neko avtonomno in bistveno bolj življenjsko organiziranost.

Take sisteme, take načine zagovarjam in verjamem, da bo tudi na drugih področjih, še posebej na filmskem, ostala ta, ne bom rekla izločenost, ampak avtonomnost zunaj Ministrstva za kulturo v ožjem smislu.

Ko govorimo o nadzoru sredstev, kar se dogaja ob 4. členu, seveda, je treba vedeti, da kdorkoli financira, to se pravi od koderkoli prihajajo javna sredstva: ali iz občinskega, ali iz državnega, ali iz kateregakoli drugega nivoja, ta sredstva so vedno in morajo biti podvržena kontroli. Na koncu jih zmeraj sreča Računsko sodišče, če ne drugi. Ta ureditev, kot je, je smiselna, zagotovo transparentna. Moram poudariti, da tukaj ne gre za tako malo sredstev. V letošnjem letu, če govorim o celotni kvoti denarja, ki je namenjen celotni ljubiteljski dejavnosti, seveda v veliki meri tudi za plače, znaša ta številka malo manj kot 8 milijonov evrov. S tem da občine so, recimo, lani prispevale za ta celoten budžet približno 2 milijona evrov in iz kulturnega tolarja je tudi tukaj kar nekaj sredstev, več kot milijon, skoraj milijono dvesto. Seveda od celotnih sredstev je tudi drugih virov, kar pomeni, da gre za dodatna dva milijona. 59 občinskih izpostav je vezano na sodelovanje, trdno sodelovanje z osnovnim skladom s pogodbami - kakorkoli že, ne glede na ta člen, je seveda prav, da se sredstva nadzorujejo. Ta amandma ureja način nadzorovanja. Prepričana sem, da če je, odkar smo se rodili - država - ta sklad in še prej, seveda, močno povezoval oziroma ljubiteljska dejavnost se močno povezovala v kakršnikoli obliki organizacije, ampak delovala je zaradi tega, ker ima tradicijo, ker ima ogromno društev v različnih oblikah. Verjamem, da ne glede na obliko v prihodnosti bo ta vez še trdna. Taka oblika, kot jo predlagamo, to vez utrjuje. Priznajmo si, da je ta sklad deloval, ne glede na to, ali v obliki take oblike javnega sklada, ki so ga določale v glavnem finančne službe, saj predlagatelj zakona o javnih skladih je Ministrstvo za finance v okviru Vlade, je ta oblika bila trdna, kvalitetna in zelo dobra. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsednik za besedo. Pozdrav ministrici in sodelavcema. Moram reči, da ta zakon podpiram. Pripravili ste dober zakon, ki ima tudi amandma, ki je vreden podpore, saj zakon, ki je živa stvar, še izboljšuje in pa še nadgrajuje. Lahko bi rekli, da je kultura, predvsem ljubiteljska duša in sol življenja, še posebej tam, ko se nekoliko pomaknemo izven urbanih centrov in središč. Vesel sem, da kulturi namenjamo glede na krizo, kar primerno količino sredstev, nikdar in nikoli ni dovolj velika, da seveda tudi večina slovenskih lokalnih skupnosti ta trud, to energijo in pa voljo ljudi, ki delajo za svoje zadovoljstvo, predvsem pa tudi za skupno dobro, za zadovoljstvo publike, da ji s tem na simbolni ravni povemo, da jo cenimo in pa spoštujemo. Tako kot v življenju se seveda vse začne in konča pri denarju, tudi v kulturi velja: čisti računi dobri prijatelji, zato je prav, da sistem države in občin kontrolira porabo svojih sredstev - na eni stani pomembno. Na drugi strani pa pomembno in osupljivo, ko gledamo in prebiramo ta poročila, da pa tudi vidimo, posredno, kolikšen del sredstev pa tudi kulturniki za svojo plemenito in potrebno dejavnost zberejo sami. Bil sem na številnih občnih zbornih naših kulturnih društev in moram reči, da je človek velikokrat dobre volje, koliko pa k tej kulturi slovenski izvajalci teh ljubiteljskih dejavnosti prispevajo preko sponzorjev, preko prostovoljnega dela, koliko je prevozov, koliko je ur na vajah zato, da neka prireditev, ki napolni in navduši dvorano, da svoj pečat. Na drugi strani se mi je zdelo pomembno oglasiti se pri tej točki tudi zato, ker s tem hote ali nehote nastavljam tudi ogledalo profesionalni kulturi. Kajti, če primerjamo sredstva za ljubiteljsko in profesionalna kulturo, potem bomo lahko rekli, da tisti, ki so ljubiteljski, ki so amaterji, delajo neverjetno dobro, uspešno in z veliko dodano vrednostjo in mogoče se bo tudi kdo s strani profesionalne kulture nad tem zamislil, da bo na tem področju poraba javnih davkoplačevalskih sredstev še boljša in pa še bolj učinkovita. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, mislim, da lahko kar rečemo, pet minut po prekinjeni 3. točki dnevnega reda. Za vsak slučaj, mogoče celo najkasneje ob 14.30.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU, skrajšani postopek**. Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Besedo dajem predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev mnenja. Mislim, da prihaja minister.

Če se strinjate, prekinjam sejo za pet minut. Sejo bomo nadaljevali ob 9. uri in 40 minut. Še poročilo odbora čakamo, tako da moramo prekiniti. Seja se bo nadaljevala ob 9.40.

(Seja je bila prekinjena ob 9.34 in se je nadaljevala ob 9.40.)

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi poslanci, nadaljujemo s **prekinjeno 4. točko dnevnega reda**. Kot sem že omenil, besedo dajem predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

Besedo ima dr. Patrick Vlačič, minister za promet.
Prosim.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, predsednik. Dobro jutro vsem, lep pozdrav.

Spoštovani. Osnovni cilj Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu je racionalizacija poslovanja posameznih državnih organov. Preciznejša ureditev vodenja elektronskih evidenc izkaznic o vozniških kvalifikacijah, postopanje ob izgubi le-teh ter določitev vsebine vloge in vsebine tiskovne izkaznice o vozniških kvalifikacijah v skladu z direktivo 2000/59 Evropskega parlamenta in Sveta. S spremembami in dopolnitvami se precizneje ureja nadzor nadzornih organov, uvaja pa se tudi nov institut žigosanja dovolilnic, prekrškovne sankcije pa se povišujejo na zneske, s katerimi se kaznuje primerljivo s sosednjih državah.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za promet kot matično delovno telo.

Besedo dajem predsedniku Janku Vebru za predstavitev poročila odbora.

Prosim.

JANKO VEBER: Hvala za besedo in lep pozdrav v imenu Odbora za promet.

Torej, Odbor za promet je ravno tako obravnaval novelo zakona in sprejel tudi pomembne odločitve, predvsem v tistem delu, ki se nanašajo na podelitev javnih pooblastil. Tako je bila ključna dilema pri tem zakonu, kdo te dovolilnice lahko podeljuje. Ohranili smo obliko, v dopolnjenem predlogu tega zakona, ki te dovolilnice ohranja znotraj Gospodarske zbornice. Tako, da tukaj večjih sprememb po obravnavi na odboru dejansko ni bilo.

Zato predlagam, da gradivo, ki je posredovano Državnemu zboru, Državni zbor tudi sprejme.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Silven Majhenič v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke.

Prosim.

Prosim za zbranost v dvorani.

SILVEN MAJHENIČ: Spoštovani gospod predsednik. Spoštovani minister.

Za dosego ciljev nekega zakona je potrebno sprejeti ukrepe, ki bodo odpravili nejasnosti določb in neskladja, ki so nastala tudi zaradi uveljavitve drugih zakonov, tako kot v tem primeru. Sedanji zakon o prevozih v cestnem prometu je bil sprejet leta 2006, manjše spremembe pa doživel v letu 2008, saj so tako narekovale institucije Evropske unije, da se uskladimo s predpisi Evropske unije. Zainteresirana javnost, še posebej prevozniki, tega zakona niso podpirali, zato nikoli ni zmanjkalo predlogov za izboljšanje in spremembe zakona, ki je z vnosom Evropskega pravnega reda bil vse strožji in vse manj sprejemljiv za naše prevoznike, saj je prišlo celo do takšnega nasprotja, da je ločeval naše prevoznike od tujih; seveda v škodo slovenskih prevoznikov.

Glede na konkurenčnost je logično, da je nezadovoljstvo naših prevoznikov veliko, saj so bile razlike, ki so se delale med prevozniki, očitne, še posebej se je to izražalo pri nadzoru naših in tujih prevoznikov.

Pri Ministrstvu za promet se na to temo ustanovi delovna skupina, v kateri so vključeni različni poznavalci, organi, stroke, ki so ugotovili, da so potrebne spremembe na področju avtoprevoznništva nujne tudi zaradi blažitve gospodarske krize. Ob slabem nadzoru tujih prevoznikov se je ustvarjala nelojalna konkurenca domačim prevoznikom, zato je nujno spremeniti prakso na področju uporabe dovolilnic, administrativnih ovir, nadzora tujih prevoznikov in kaznovalno politiko. Veliko nezadovoljstva in nepravilnosti je tudi na področju izdaje izkaznic o voznških kvalifikacijah, pravilno izpolnjenih dovolilnicah in spremljajočih dokumentov.

Kot vidimo, gre kar za nekaj zahtev in popravkov v smeri izboljšanja, ki bi zagotavljala zakonitost in preglednost opravljanja dejavnosti brez licence. Policija bi v tej smeri morala biti bolj pozorna, ne na naše prevoznike, ampak na tujce, ki očitno kršijo evropsko in našo zakonodajo na obeh vseh, tudi tistih, ki so odgovorni za izvajanje zakonitosti v Republiki Sloveniji. Očitno je, da gre le za manjše popravke, ki pa imajo pozitivni učinek na izboljšanje nelojalne konkurence v prid našim prevoznikom. Zato bomo predlog zakona o spremembah in dopolnitvah v Slovenski nacionalni stranki tudi podprli.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil Miran Jerič. Prosim.

MIRAN JERIČ: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani minister s sodelavcem. Cenjene kolegice poslanke, kolegi poslanci.

V Sloveniji je cestno avtoprevoznništvo pomembna gospodarska dejavnost. Z njo se ukvarja okoli 7100 avtoprevoznških podjetij, v katerih je zaposlenih več kot 31.000 poklicnih voznikov. Avtoprevoznško dejavnost je tako kot druge močno prizadela gospodarska kriza, saj je skoraj popolnoma odvisna od blagovnih tokov, ki jih pogojuje gospodarska aktivnost. Kriza se odraža skozi finančno nedisciplino, s povečanjem nelojalne konkurence, z delom na črno v dejavnosti ter na splošno z negativno gospodarsko rastjo, ki vpliva na zmanjšanje povpraševanja po avtoprevoznških storitvah za več kot tretjino. Za razliko od preteklosti tokrat avtoprevoznška združenja nekih posebnih ali radikalnih zahtev do države nimajo, kljub temu pa so dobrodošli vsi ukrepi, ki posredno ali neposredno pripomorejo k omilitvi učinkov gospodarske krize v avtoprevoznštvu. Prav takšne ukrepe prinaša obravnavani predlog zakona.

Izpostaviti velja predvsem naslednje cilje predloga zakona: zmanjšanje nespoštovanja predpisov glede uporabe dovolilnic, odprava posameznih administrativnih ovir, kar naj bi predvsem posredno pripomoglo k blažitvi posledic gospodarske krize ter izboljšanje nadzora avtoprevoznikov in zagotavljanje učinkovitejšega kaznovanja v primeru kršitev. Z navedenimi cilji se v Liberalni demokraciji Slovenije strinjamo, želimo pa glede odprave administrativnih ovir opozoriti, da je ta proces upravičen, dokler ne ogroža zagotavljanje varnosti opravljanja prevoznštva, konkurenčnosti v dejavnosti ter ne poveča obremenjevanje okolja. Ob tem je potrebno opozoriti na dejstvo, da so vse dosedanje vlade bolj ali manj prisluhnille zahtevam avtoprevoznških organizacij, te pa so svoje, največkrat upravičene, zahteve pogosto podkrepile tudi z javnimi protesti.

Prav veljavni zakon o prevozih v cestnem prometu iz leta 2006 je v bistvu znižal oziroma zmanjšal pogoje za poslovanje avtoprevoznikov na minimum, ki je z evropskimi predpisi še dovoljen oziroma dopusten. Takšna odločitev je bila dobra in potrebna, saj se je slovenska avtoprevoznška dejavnost predvsem po letu 2004 soočila s hudo konkurenco v cestnem prevoznštvu tako znotraj Evropske unije ter še s hujšo, pogosto tudi nelojalno konkurenco izven Evropske unije. Zato smo v Liberalni demokraciji Slovenije sedaj veljavni zakon podprli, saj smo bili mnenja, da v razmerah hude konkurence v okviru razširjenja Evropske unije za naše avtoprevoznike ne

smejo veljati strožji pogoji poslovanja kakor za njihovo neposredno konkurenco v drugih državah Evropske unije.

Kot že rečeno, pa bomo v Liberalni demokraciji Slovenije morebitno nadaljnje rahljanje pogojev poslovanja v avtoprevozniški dejavnosti presojali predvsem z vidika zagotavljanja varnosti, konkurenčnosti in varovanja okolja. Tokrat cilje in na njihovi osnovi oblikovane ukrepe, ki jih prinaša obravnavana sprememba oziroma novela zakona, podpiramo. Zato bomo v Liberalni demokraciji Slovenije predlog novele zakona o prevoznih v cestnem prometu podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil Matjaž Han.

MATJAŽ HAN: Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovani minister, sodelavec, kolegice in kolegi. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah o prevoznih v cestnem prometu je po mnenju Socialnih demokratov eden izmed ukrepov, ki imajo tudi lahko neposredne in takojšnje vidne učinke za blažitev posledice gospodarske krize za avtoprevozniško dejavnost. S tem so v predlogu upoštevani cilji, tako kot je že predhodnik rekel, kot so zmanjšanje neupoštevanja predpisov glede uporabe dovolilnic, odpravljanje posameznih administrativnih ovir, kar bo posredno ali pa neposredno pripomoglo k blažitvi posledic gospodarske krize v avtoprevozništvu, izboljšanje nadzora prevoznikov in zagotovitev učinkovitejšega sankcioniranja v primeru kršitev ter vzpostavitev kazni, primerljivih s kaznimi v drugih državah.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov menimo, da je Vlada pri pripravi novele zakona sledila vodilom, ki zagotavljajo, da bodo spremembe in dopolnitve zakona uporabne v praksi in ne bodo povzročale neposrednih administrativnih ovir in s tem pomagala avtoprevozništvu. Ravno odprava administrativnih ovir je bil tudi razlog, da smo skupaj s koalicijskimi partnerji vložili tudi amandma na sejo Državnega zbora, ki ga tudi podpiramo, saj dodatno odpravlja te težave. V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo tako predlog zakona kot tudi amandma koalicije, seveda, podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil Darko Menih.

DARKO MENIH: Hvala lepa, gospod predsednik. Vsem lep pozdrav. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke se zavedamo težke situacije, s katero so slovenski cestni prevozniki že kar nekaj časa soočeni. Prvi udarec so slovenski cestni prevozniki prejeli s popolno in takojšnjo liberalizacijo cestnega prevoznništva ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo, saj tedaj slovenski pogajalci za slovenske cestne prevoznike niso izpogajali prehodnega obdobja, ki bi vsaj deloma ublažilo

posledice vstopanja v Evropsko unijo. Svoje je prispevala tudi velika razdrobljenost cestnega prevoznništva, ki je tudi v obdobju debelih krav povzročalo nelojalno konkurenco in cenovni kanibalizem med prevozniki samimi. V obdobju zaostrenih gospodarskih pogojev je zato dobrodošla sprememba vsakega zakona, ki posredno ali neposredno pripomore k zmanjševanju negativnih posledic gospodarske krize za avtoprevozniško dejavnost in zato v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke načeloma ne nasprotujemo tako poglavitnim ciljem zakona.

Se pa nam ob branju predloga tega zakona postavilo vprašanje, ali ni bil glavni namen zakona skrit drugje - v ponovni spremembi 5. člena osnovnega zakona, ki javno pooblastilo za izdajanje licenc in drugih upravnih dokumentov s področja cestnega prevoznništva z javnim natečajem ponovno podeljuje več pravnim osebam in ne več eni sami, tako kot je to do sedaj. Popolnoma jasno je, da gre v tem primeru za obe zbornici, za Gospodarsko zbornico in Obrtno-podjetniško zbornico, ki želita še naprej opravljati delitve licenc. Če se ta člen ne bi spremenil, bi ena zbornica ostala brez tega, očitno, donosnega posla. V naši poslanski skupini menimo, da gre pri podeljevanju tovrstnega javnega pooblastila tudi za konflikt interesov. Ni namreč možno povsem izključiti možnost, da zbornica pri podeljevanju licenc ali drugih dokumentov ne bi dajala prednost svojemu članu pred nečlanom. Teoretično se lahko zgodi, da bi bil nečlan zbornice v slabšem položaju kot pa član, pa čeprav gre za pristojnosti v upravnih postopkih, ki bi morali biti nediskriminatorni.

Ker se je treba izogniti kakršnikoli, tudi najmanjšim možnim konfliktom interesom ali pa potencialni nevarnosti, da bi do takih situacij lahko prišlo, smo v naši poslanski skupini predlagali amandma, po katerem bi se to javno pooblastilo preneslo na državni carinski organ. V večini evropskih držav javna pooblastila izvajajo državne agencije oziroma državni organi. Carinska uprava Republike Slovenije ima po našem mnenju za izvajanje tovrstnih javnih pooblastil ustrezna znanja, kadre in prostor, v bodoče pa bo soočena tudi z viškom carinskih delavcev. S tem bi se tudi izognili interesni povezanosti med prevozniki ali pravnimi osebami, ki izdajajo licence. Tako pa se ne moremo znebiti vtisa, da je ta zakon bolj posledica lobističnega pritiska obeh zbornic na poslance koalicija in Vlado, saj bi bil v nasprotnem primeru naš amandma na Odboru za promet sprejet. Sicer pa počakajmo do javnega natečaja, zagotovo bosta izbrani, spet - kdo drug - kot Obrtna in Gospodarska zbornica.

Vložili smo tudi amandma k 17. členu, da bi razširil obveznost nadzora nad dovolilnicami iz 11. točke še na posrednike, ki so običajni nosilci posla. V prvem stavku 11. točke je treba dodati za besedami "pravne osebe" še "organizatorji prevoza". Oba amandmaja sta bila zavržena, izglasovanih pa je bilo vseh sedem koalicijskih amandmajev.

Slovenska demokratska stranka ne bo nasprotovala sprejemu predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o cestnem prometu.

Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil Janez Ribič.

Prosim.

JANEZ RIBIČ: Dober dan, spoštovane poslanke in poslanci. Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovani gospod minister s sodelavcem, lepo pozdravljeni.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo sicer podprli predlog zakona, katerega namen je omejitev nelojalne konkurence tujih avtoprevoznikov na teritoriju Republike Slovenije, v upanju in ob pričakovanju, da bodo predlagani ukrepi dejansko zaščitili domače avtoprevoznike. Poleg tega pa bi vendarle pričakovali, da bi zaradi tako pomembnih in obsežnih sprememb Vlada predlagala povsem nov zakon o cestnem prometu in obravnavo po normalnem in ne skrajšanem postopku, saj gre za tako obsežne spremembe, da je težko upravičiti skrajšani postopek.

Zakon bomo torej vseeno podprli, saj upamo, da bo res pozitivno učinkoval na poslovanje avtoprevoznikov, saj skuša preprečiti nelojalno konkurenco tujih prevoznikov, še posebej s strani hrvaških kolegov, ki v slovenskem prostoru opravljajo prevoz oziroma natovarjajo blago brez izdanih dovolilnic. Poleg tega se z novelo zakona vnašajo tudi nekatere zahteve iz lani sprejete evropske uredbe, tako imenovani "road package" ki predvideva spremembe na področju cestnih prevozov.

Namen zakona podpiramo tudi zaradi treh načel v zakonu, ki bi sicer morala biti vodilo pri vsakem zakonu, in sicer: načelo zakonitosti - da se vzpostavi učinkovit nadzor pri uporabi dovolilnic, načelo enakosti pri obravnavanju pred zakonom - da so tuji prevozniki pri kazenskih sankcijah obravnavani enako kot slovenski prevozniki v tujini in načelo ekonomičnosti, tako da se prevoznikom pri njihovi dejavnosti odpravljajo nepotrebni stroški, da se odpravi nepotrebno administriranje. Na odboru smo sicer izvedeli, da na podlagi opozoril avtoprevoznikov Vlada pripravlja zakon, ki bo določil 30-dnevni plačilni rok za opravljene storitve avtoprevoznikov.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke menimo, da mora Vlada s takimi ukrepi pohiteti, saj smo prepričani, da je to eden od redkih konkretnih zakonov, ki dejansko lahko pomagajo k izboljšanju stanja na področju gospodarstva, v tem primeru domačim avtoprevoznikom. Podprli bomo amandmaje, ki izboljšujejo besedilo in namen zakona. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev bo predstavil Anton Urh.

ANTON URH: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani gospod minister s sodelavci, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni. Predstavil vam bom stališče Poslanske skupine DeSUS glede predloga zakona o prevozih v cestnem prometu.

Pred nami je predlog zakona, ki naj bi zaščitil slovenske cestne prevoznike pred nelojalno konkurenco tujih prevoznikov, ki za svoje delo nimajo ustreznih licenc. Rešitve, ki jih prinaša novela, se nanašajo na sprejem ukrepov, ki imajo neposredno takojšnje in vidne učinke na blažitev posledic gospodarske krize za avtoprevozniško dejavnost. Pri tem so upoštevani cilji, ki so: zmanjšanje nespoštovanja predpisov glede uporabe dovolilnic, odpravljanje posameznih administrativnih ovir, kar bo posredno ali neposredno pripomoglo k blažitvi posledic gospodarske krize; izboljšanje nadzora prevoznikov in zagotovitev učinkovitejšega sankcioniranja v primeru kršitev ter vzpostavitve kazni, primerljivih s kaznimi v drugih državah. Ob tem so upoštevana predvsem načelo zakonitosti, da se vzpostavi učinkovit nadzor tujih prevoznikov pri uporabi dovolilnic; načelo enakosti pri obravnavanju pred zakonom, in sicer tako, da so tuji prevozniki pri nas pri kazenskih sankcijah obravnavani enako kot slovenski prevozniki v tujini; in načelo ekonomičnosti, tako da se prevoznikom pri njihovi dejavnosti odpravljajo nepotrebni stroški. Odpravlja se nepotrebno administriranje med organi, kar posledično vpliva na hitrejši prenos informacij. Predlagatelj pa je pri pripravi sledil vodilom, ki zagotavljajo, da bodo spremembe in dopolnitve zakona uporabne v praksi in ne bodo povzročale nepotrebnih administrativnih ovir; da se posamezni instituti uredijo sistematično, pri čemer se lahko izpostavijo predvsem določila v zvezi z voznikovimi izkaznicami, tako da se odpravijo nekatere nejasnosti, izločijo nepotrebne določbe in poveča nadzor nad uporabo dovolilnic tujih prevoznikov.

V Poslanski skupini DeSUS bomo predlog zakona podprli, saj pričakujemo, da bo predlog dejansko zaščitil naše prevoznike pred nelojalno konkurenco tujih prevoznikov. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 23.3.2010. V razpravo najprej dajem 9. člen ter amandma poslanskih skupin SD, Zares, DeSUS in LDS. Želi kdo razpravljati o tem amandmaju? Ugotavljam, da ne želi, zato zaključujem razpravo o tem amandmaju in v razpravo dajem 17. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Dr. Peter Verlič, prosim.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa. O tem amandmaju, ki ga ponovno vlagamo, je bilo že kar nekaj debate tudi na sami seji odbora za promet, je pa pomemben tudi sam odstavek tega člena, saj pravzaprav vzpostavlja več kontrole in več nadzora ravno na tistem področju, ki je zelo občutljivo tudi za domače cestne prevoznike, se pravi, mednarodni cestni promet in kabotaža. Tukaj so verjamem imeli prevozniki kar precej pripomb in je najbrž to tudi posledica samega zelo točno ali zelo natančno definiranega člena, pravzaprav kar, bi človek rekel, malo preveč natančnega za zakon. Morda bi besedilo člena bilo bolj razumljivo, če bi same podrobnosti glede kontrole kabotaže, glede kontrole dovolilnic v tem primeru bile opredeljene v kakšnem od podzakonskih aktov. No, kakorkoli, v 11. odstavku so navedene osebe, ki so dolžne preveriti ustrezno dokumentacijo, kadar gre za mednarodni cestni prevoz ali kabotažo. Se pravi, to so pravne osebe, samostojni podjetniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, in fizične osebe. Izpuščeni pa so organizatorji prevoza in to je tisto, kar predlagamo, da se v tem besedilu doda - organizatorje prevoza. To so tisti agenti ali pa tisti, ki posredujejo med naročnikom in prevoznikom in jih nič ne zavezuje, oni so pač tisti, ki pravzaprav vse prevalijo na prevoznika, ti kot naročnik pa si seveda v nekem razmerju do agenta. Verjamem, da obstaja tudi čisto splošno pravo, ki urejuje pogodbene razmere, vendar pa pri cestnem prevozništvu gre le za specifiko, gre le za določene posebne zahteve in je prav, da agent, ki posreduje, tudi te stvari pozna. In da je, seveda, tudi vključen v tej verigi tudi, ko gre za nadzor in za kontrolo. To je tisto, kar je želja. Se pravi, ni želja dodatno administriranje, kot je bilo pojasnjeno na odboru, ampak je želja še dodatni, še boljši nadzor. Mislim, da je to v korist tudi cestnega prevoznništva, v korist same dejavnosti, zato da se res ta veriga tudi po tej strokovni in nadzorstveni plati čim bolj učinkovito izpolnjuje in da ne prihaja do kakšnih napak, da potem ne pride do teh problemov ali pa do tega, da bi koga bolela glava. Mislim, da je to čisto dobrodošel amandma, ki samo bolj pojasnjuje zadevo, saj verjamem, da sedaj, ko bodo, očitno - pravzaprav glavni namen tega zakona tako ali tako ni bil reševati gospodarske krize, ampak reševati očitno, tako kot sem razumel, obe zbornici, gospodarsko in obrtno, ki bosta dobili sedaj pooblastilo, da bosta delili dovolilnice še naprej. Škoda, da pač tisti amandma, ki bi to javno pooblastilo dal carinski službi, ni bil sprejet. Tudi ti dve zbornici bi se lahko zaradi tega bolj ukvarjali z nadzorom kot stanovski združenji nad kontrolo in kvaliteto, ne pa z javnimi pooblastili, kar je očitno bil tudi glavni interes in tukaj, žal, ugotavljam, da se je popustilo lobističnim interesom obeh zbornic. Celo predsednik odbora je rekel, da bosta to delali kar zbornici, pa v zakonu lepo piše,

da bo opravljen javni natečaj. Torej, že kar prejudiciramo obe zbornici.

Mislím, da je to glavna škoda tega zakona in da bi pravzaprav poleg organizatorjev prevoza se lahko bolj vključevali v sam nadzor nad kvaliteto in v korist prevoznikov tudi obe zbornici, ampak izgleda, da je slajše deliti dovolilnice. Vsekakor predlagam, da ta amandma podprete.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati o amandmaju Poslanske skupine SDS k 17. členu? Ugotavljam, da ne želi. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pet minut po prekinjeni 3. točko dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA INVESTICIJE V JAVNO ŽELEZNIŠKO INFRASTRUKTURO, nujni postopek.** Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Besedo dajem predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Besedo ima dr. Patrick Vlačič, minister za promet.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala predsednik. Predlog zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo je zelo pomemben zakon. Namen tega predpisa je zagotoviti namenska sredstva za pripravo, organiziranje, vodenje in izvedbo investicij in tudi vzdrževanje javne železniške infrastrukture in tako zagotoviti sredstva za nemoteno izvajanje investicij in združevalnih del v javno korist v daljšem časovnem obdobju. Zbrana sredstva bodo omogočila modernizacijo vseh segmentov javne železniške infrastrukture, s čemer se bo vzpostavila višja stopnja varnosti, zanesljivosti, povečanje kapacitet, nemoteno odvijanje potniškega in tovornega prometa in pa seveda vse ugodnosti in udobnosti, tako ekološke in druge, ki jih prinaša železniški prevoz. Leta 1996 je bil sprejet nacionalni program razvoja javne železniške infrastrukture. Tam so bili opredeljeni investicijski projekti, okvirna določena potrebna sredstva. Analiza tega nacionalnega programa pokaže, da za razliko od cestnega, je bil realiziran samo 30%. Avtocestni program, ki ima svoj izvor v nacionalnem programu iz leta 1994, je ravno zaradi stalne zagotovitve sredstev bil tudi izpolnjen. Železniški nacionalni program pa ravno zaradi tega, ker nikoli ni bilo sredstev, skoraj da popolnoma ni bil izpolnjen. Ta zakon seveda ne zagotavlja dovolj sredstev, zagotavlja pa neko osnovo za to, da bo lahko v bodoče vlaganje v železniško infrastrukturo zagotovljeno na redni osnovi in da bo na ta način pravzaprav sploh mogoče začeti resno govoriti o vlaganjih v železniško infrastrukturo.

Stalno pomanjkanje sredstev pri vlaganju v železniško infrastrukturo je pripeljalo železniško infrastrukturo na rob zmogljivosti. Na rob zmogljivosti tako pri predpisanih standardih varnosti in pri vseh drugih "bendž markih"; torej konkurenčnost se je nižala zaradi tega, ker je enostavno država premalo vlagala v železniško infrastrukturo. Veliko govorimo o razlogih in vzrokih, zakaj je naše železniško prevozno podjetje nekonkurenčno. Ampak eden izmed zelo pomembnih razlogov je v tem, da država ni dovolj vlagala v železniško infrastrukturo in s tem posredno povzročala manjšo konkurenčnost železniškega prevoznika. Slovenija ima izjemno pomemben strateški položaj, leži na stičišču petega in desetega vseevropskega prometnega koridorja, in ob dobri cestni infrastrukturi nam bo dobra železniška infrastruktura omogočala izkoristiti to, kar je pravzaprav eden izmed redkih, velikih strateških prednosti Republike Slovenije. S tem zakonom se določa, da bodo sredstva, ki bodo zbrana iz naslova letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu, in koncesije, koncesijske dajatve oziroma dela koncesijske dajatve Luke Koper, da se bodo uporabljali za investicije in vzdrževanje v javni železniški infrastrukturi v obdobju 2010-2023.

V skladu z veljavno prakso pri izvrševanju proračuna je smiselno določiti namensko rabo sredstev v specialnem zakonu, saj že primerjava prej omenjenega avtocestnega programa z neizvedenim železniškim nazorno kaže, da so ravno zagotovljena sredstva bila glavni razlog, da je avtocestni program bil izveden. Naj povem, da so države, kot so Švica, Avstrija in druge se že precej časa pred našo državo odločile, da bo vlaganje v železniško infrastrukturo zelo pomemben del njihove prometne politike. Naj dam samo za primerjavo. Seveda gre za večje in bogatejše države, ampak Švica, ki ima verjetno enega izmed najboljših železniških sistemov, vlaga letno tri milijarde v železniški sistem. Avstrija vlaga dve milijardi in pol. To so seveda države, ki so okoli Slovenije. V primeru tega zakona govorimo o stotih milijonih. In zelo vesel bom, če boste ta predpis podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Predlog zakona je obravnaval Odbor za promet kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku Janku Vebru za predstavitev poročila odbora.

JANKO VEBER: Hvala za besedo. Odbor za promet je na svoji 9. nujni seji 23. marca 2010 opravil drugo obravnavo predloga zakona. V uvodni predstavitvi zakona je državni sekretar dr. Igor Jakomin predstavil razloge za sprejem, ki se nanašajo predvsem na zagotovitev namenskih sredstev za obdobje od leta 2010 do 2023 za investicije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture. S tem zakonom se natančneje opredelijo viri in se določi, da so sredstva, ki se bodo zbirala, opredeljena kot namenski viri, ki jih organ, ki vodi investicije v javno

železniško infrastrukturo, vsako leto prejme za priprave, organiziranje in vodenje investicij ter z določili zakona se določa, da se sredstva neposredno uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanja javne železniške infrastrukture, kot je določeno v nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture iz leta 1996 oziroma na osnovi letnih načrtov investicij in letnih načrtov vzdrževanja javne železniške infrastrukture. Poudaril je tudi, da je s tem zakonom omogočeno sledenje izhodiščem prometne politike, kot je vključevanje javne železniške infrastrukture v železniški sistem Evropske unije in tudi predvsem zagotavljanje tehnične in tehnološke skladnosti z zahtevami Evropske unije, omogočanja razvoja regionalnih prog in seveda tudi dostopnost predvsem teh regionalnih prog za gospodarski razvoj ob ustrezni uskladitvi z realnimi potrebami oziroma kapacitetami. Omogoča se tudi izpeljava železniškega sistema v medmestnem, primestnem in mestnem prometu, kar je izjemno pomembno tudi za razvoj mest oziroma primestnih naselij.

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pri Državnem svetu zakona ne podpira, in sicer iz razloga, ker ne podpira predlaganega načina prenosa sredstev z naslova prihodkov iz letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu za gradnjo železniške infrastrukture. Komisija tudi meni, da bi moral predlagatelj ob predložitvi zakona, s katerim se določijo namenska sredstva za investicije v javno železniško infrastrukturo, predložiti tudi resolucijo o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture.

Zakon je pregledala tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Predvsem je v svojem mnenju izpostavila vidik njegove skladnosti z ustavo. Ob tem je opozorila na 148. člen Ustave, ki določa načelo integralnosti državnega proračuna, hkrati pa tudi opozorila, da Zakon o javnih financah omogoča določene izjeme od tega načela in seveda je v svojem mnenju to tudi poskuša natančneje opredeliti.

Opozorila je tudi, da je vendarle nacionalni program razvoja železniške infrastrukture tisti dokument, na katerem bi ta zakon moral temeljiti, tako da sklicevanje na nacionalni program iz leta 1996 je nekoliko, po mnenju Zakonodajno-pravna službe, preohlapno.

Pri konkretnih členih je opozorilo na to, da je v 1. členu določeno, da se sredstva namenjajo za investicije, ne pa tudi za vzdrževanje, tako da je na neskladnost med 1. in 3. členom v svojem mnenju opozorila. Tudi pri 2. členu je opozorila, da se govori le o delu koncesijske dajatve kot viru za izgradnjo železniške infrastrukture s strani družbe Luke Koper, ki pripada proračuna Republike Slovenije. Ustrezneje bi bilo, da jasno določimo, da gre za celotno dajatev Luke Koper iz naslova koncesijske dajatve.

Odbor je v razpravi veliko časa namenil predvsem amandmajem, ki jih je vložila Poslanska skupina SDS, ki je s svojimi amandmaji želela podrobneje opredeliti sredstva za

izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo in jih predvsem tudi razširiti na vire iz naslova zadolževanja, koriščenja sredstev iz cestnin, pobranih za tovorna vozila in podrobno.

Odbor amandmajev Poslanske skupine SDS ni sprejel, sprejel pa je amandmaje k 1., 2., in 3. členu, ki sledijo opozorilom Zakonodajno-pravne službe. Odbor je po končani razpravi glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Tako je tudi na seji Državnega zbora danes tako oblikovan predlog zakona. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Sledi predstavitev stališč Poslanskih skupin. Stališče Poslanske skupine Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil Miran Jerič. Prosim.

MIRAN JERIC: Spoštovani, predsednik Državnega zbora, spoštovani minister za promet, cenjene kolegice poslanke, kolegi poslanci.

V slovenskem nacionalnem interesu je, da čim prej posodobimo javno železniško infrastrukturo, ki je v katastrofalnem stanju, ter da hkrati Slovenske železnice ne samo zaradi globoke krize, v kateri se nahajajo, preoblikujemo v modernega, glede na geografsko lego Slovenije, vodilnega regionalnega operaterja, ki bo opravljal celovite prevozne logistične dejavnosti. Enkrat, čim prej tem boljše, pa je potrebno preiti od besed k dejanjem, čeprav bo zaradi izgubljenih desetletij v razvoju Slovenskih železnic pot do tega cilja finančno izredno zahtevna. V Liberalni demokraciji Slovenije upamo, da bo tak prehod pomenilo sprejetje obravnavanega zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo.

Zakon za časovno obdobje do leta 2023 določa vire za namensko zbiranje sredstev za investicije in vzdrževanje javne železniške infrastrukture. Namenski viri za financiranje investicij v železniško infrastrukturo se bodo po predlogu zakona zagotavljali iz letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in iz dela koncesijske dajatve, ki jo plačuje Luka Koper. To se pravi, samo iz tistega dela, ki pripada državi, občini ostaja del, ki je namenjen občinskemu proračunu. Sredstva, ki se bodo zbirala, so opredeljena kot namenski viri, ki jih organ, ki vodi investicije v javno železniško infrastrukturo, vsako leto prejme za priprave, organiziranje in pa za vodenje posameznih investicij. Predlog zakona tudi določa, da se sredstva neposredno uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanja železniške infrastrukture, kot je določeno v nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture oziroma na osnovi letnih načrtov investicij in letnih načrtov vzdrževanja javne železniške infrastrukture. V LDS si ne želimo, da bi po uveljavitvi zakon postopoma doživel usodo zakona o zagotovitvi namenskih

sredstev za graditev državnih cest, določenih v nacionalnem programu izgradnje avtocest. Že tako je vprašanje, ali bodo zbrana sredstva zadoščala za izvedbo vseh potrebnih investicij. Skoraj zagotovo ne; in ker se financiranje z javno zasebnim partnerstvom ne zdi ravno verjetno, bo potrebno ne samo zadolževanje, ampak predvsem boljše koriščenje evropskih sredstev.

Po razvojni strategiji, ki jo je pripravila prejšnja vlada, naj bi v železniško infrastrukturo do leta 23 vložili nekaj manj kot 9 milijard evrov. Nekateri strokovnjaki opozarjajo, da za posodobitev železniške infrastrukture toliko sredstev niti ne potrebujemo. Na okrogli mizi o financiranju izvajanja projektov javne železniške infrastrukture v sklopu mednarodnega kongresa upravljavcev železniške infrastrukture, ki je potekal v začetku januarja letošnjega leta, se je oblikovala ocena, da je okrog 3 milijarde evrov tista minimalna višina sredstev, ki bo omogočila, da dobimo tako železniško infrastrukturo, ki bo primerljiva z evropsko - seveda, brez hitrih prog. V LDS nas seveda različne ocene potrebnih sredstev, predvsem pa nedorečenost glede obsega potrebnih investicij ne razveseljujejo. Ampak to je tudi ali predvsem vprašanje za kompetentno stroko in nekoliko manj za politiko.

Zato od Vlade pričakujemo čim prejšnjo predložitev nove resolucije o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, ki bo morala odgovoriti na odprte dileme posodobitve naše železniške infrastrukture. Še bolj pa nas trenutno moti, da je drugi tir med Koprno in Divačo, ki bo očitno res samo eden, edini živi železniški infrastrukturni projekt. Drugih ni. Zato tudi ne moremo izkoristiti vseh razpoložljivih evropskih sredstev. V LDS zato ponovno pozivamo odgovorne institucije k odgovornemu delu in pospešeni pripravi ustreznih projektov in umeščanju teh projektov tudi v prostor, zato tudi pričakujemo od Vlade Republike Slovenije, da čim prej predloži v parlamentarno proceduro tudi zakon o umeščanju prometne, energetske in pa vodne infrastrukture v prostor.

Na javni železniški infrastrukturi so v zadnjih petih letih v bistvu ni spremenilo nič. V LDS upamo, da se bo z letošnjim in prihodnjim letom, ko bomo za razvoj in posodobitev železniške infrastrukture skupaj namenili skoraj 590 milijonov evrov, to spremenilo. Če pa bomo še naslednjih pet let nadaljevali z našim desetletja dolgim napačnim dojemanjem vloge železnic v sodobni postindustrijski družbi, se nam bo zgodila najmanj ena slaba stvar: na področju Slovenski železnic nam bodo peti evropski koridor prevzeli Avstrijci. Zato je skrajni čas, da Slovenija začne s pospešenim investiranjem v posodobitev železniške infrastrukture, zato bomo v LDS predlog zakona podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil dr. Luka Juri. Prosim.

DR. LUKA JURI: Lep pozdrav.

Socialni demokrati smo zelo zadovoljni, da je prišlo do uresničitve tega predloga, ki se sedaj nahaja pred nami in za katerega upamo, da bomo kmalu sprejeli. Ta predlog namreč omogoča realno uresničevanje tistega, kar smo opredelili že v naši strategiji, in realno uresničevanje celotne vizije, ki jo imamo v Sloveniji glede gradnje železniške infrastrukture, ki je v zadnjih letih, ne zaradi pomanjkanja politične volje tudi predhodnikov, ampak predvsem zaradi neustrezno določenih virov sredstev dejansko ostala le črka na papirju. Odločitev za izgradnjo takšne železniške mreže tudi na podlagi tega zakona je ne samo gospodarna odločitev, ampak tudi trajnostna, ekološka in razvojna odločitev. Predstavlja za naših naslednjih 20 let takšne strateški pomen, kot ga je v zadnjih 20-ih letih predstavljal razvoj avtocestnega križa in nadaljnjih avtocestnih projektov. Ta zakon bo omogočil tudi dejansko uresničenje namena, ki ga tolikokrat radi ponovimo v Sloveniji: prihoda oziroma prenosa tovornega prometa s cest na železnico, seveda ob zavedanju, da je to prvi korak, le prvi obvezen korak, brez katerega ostali ne bodo možni. Nekateri dvomi, ki so se pojavili v zadnjih tednih v povezavi s tem predlogom so se predvsem nanašali na vprašanje, ali bo takšna finančna konstrukcija dejansko omogočila izgradnjo, ali se bo ustavila le pri vzdrževanju in ali lahko realno pričakujemo učinek, ko pa je uresničenje železniške mreže časovno še tako oddaljena. Tu lahko primerjamo z okoliščino odločitve, da bo nekdo shujšal. Shujšal bi seveda rad že jutri, ampak se mora zavedati, da bo lahko dosegel ta cilj, moral trdno in trdno delati - ne jutri, ampak danes, zato da bo ta cilj dosegel čez mesece ali celo čez leta. Recimo, da s tem planom izgradnje železniške infrastrukture bomo shujšali v Sloveniji z vidika emisij, z vidika onesnaževanja, bomo pa mnogo bolj bogati s pomembno strateško infrastrukturo, ki nam bo omogočala izvajanje tiste vizije o strateški legi Slovenije in o logistični platformi za jugovzhodno Evropo, katero smo konec koncev načrtali tudi že v programu te koalicije. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil dr. Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Spoštovani. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke sicer ne nasprotujemo osnovnemu namenu predloga zakona, s katerim se za investicije in vzdrževanje javne železniške infrastrukture v obdobju od leta 2010 do leta 2023 zagotavljajo namenska sredstva. S tem zakonom bomo torej dobili železniški evro. Toda še preden boste spoštovane

poslanke in poslanci strank koalicije pritisnili gumb za ta zakon, je prav, da vas opozorimo, da ta železniški evro jemljete slovenskim davkoplačevalcem, ki morajo vsako leto ob registraciji motornega vozila plačati letno dajatev za uporabo vozil v cestnem prometu, s tem zakonom pa bo ta dajatev v celoti preusmerjena za posodobitve železniških tirov. Torej, bo ta letna dajatev postala železniški davek, ki ga bomo plačevali vsi Slovenci, ki vozimo svoje avtomobile po slabih cestah in nezgrajenih razvojnih cestnih osi. Ali ne bi bilo bolj pošteno, da bi to cestno takso raje namenili za izgradnjo cestnih razvojnih osi od Ljubljane do Kočevja, za tretjo razvojno os od Koroške do Bele krajine, za četrto in za novo, peto, razvojno os od Unca, mimo Rakeka, Cerknice, Blok, Sodražice do Unca, ki vam jo v poslanski skupini neuspešno predlagamo že kar nekaj časa? Ni pošteno, da zlasti tuja težka tovorna vozila, ki najbolj uničujejo naše avtoceste, po tem zakonu za modernizacijo železniških tirov ne prispevajo ničesar. Nič evrov. Gorivo zaradi dragih trošarin, ki jih je vpeljala Pahorjeva vlada, raje točijo v tujini, ker je tam cenejše, davkov v Sloveniji tudi ne plačujejo nobenih, naše avtoceste pa so zaradi njih vedno bolj uničene, okolje pa onesnaženo. Če je glavni namen modernizacije železnic ravno preusmeritev težkega tovornega prometa s cest na železnice, potem je prav, da ta težki tovorni tranzit, ki se vali po slovenskih avtocestah, v njem pa prevladujejo zlasti tuja tovorna vozila, plačajo del cestnine za modernizacijo železnic. S tem bomo dosegli, da tisti, ki najbolj uničuje naše avtoceste in okolje, finančno prispeva za gradnjo železniških prog, ko bodo pa te posodobljene se bo lahko del tega tranzita preusmeril na železnice.

Tak amandma, ki namesto namenskega vira letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu določa del cestnin, pobranih za tovorna vozila, smo vložili v naši poslanski skupini in predlagamo, da o njem v koaliciji pred glasovanjem resno razmislite. Sicer pa ugotavljamo, da gre pri sprejemanju tega zakona za sprenevedanja in dvočlčnost koalicije. V Slovenski demokratični stranki smo v proceduro konec leta 2009 vložili celovitejši zakon o gradnji prioriteten odsekov železniških prog v Republiki Sloveniji, ki pa ste ga tedaj v celoti zavrnil z obrazložitvijo, da je pogoj za sprejetje takega zakona predhodno sprejetje resolucije nacionalnega programa modernizacije železniške infrastrukture. Zanimivo, da se sedaj s predlogom tega vašega zakona v 3. členu sklicujete, da se bodo ta sredstva posodabljala skladno z nacionalnim programom, ki pa ga še ni. Toda danes vas dejstvo, da nacionalnega programa modernizacije železnic Vlada še ni pripravila in da s tem že krepko zamuja in ga Državni zbor še ni obravnaval, ne moti več. In da ne bo pomote, to si ni izmislil SDS, na to vas povsem jasno opozarja Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora.

Tudi Zakonodajno-pravna služba izpostavlja, da dejstvo, da še ni sprejet nacionalni program, pomeni prejudiciranje, kar pomeni, da se bo denar zbiral, kako bo porabljen, pa se ta hip še ne ve. Zato smo pripravili amandmaje, ki izboljšujejo vaš predlog zakona in v bistvu sledijo vsebini našega zavrženega zakona o gradnji prioriternih odsekov železniških prog. Predlagam, da tudi naše ostale amandmaje podprete, saj se bo sicer zgodilo, da bo na primer odsek železniške proge Celje-Velenje-Dravograd-meja z Avstrijo, ki ga med drugim tudi predlagamo kot prioriternega, zgolj eden na seznamu lepih želja, kot na Odboru za promet dejal državni sekretar dr. Igor Jakomin. Zanimivo pa je, da bodo morali tudi koroški avtomobilisti plačevati cestno takso, ki bo šla za modernizacijo železnic, toda njihova proga, če se ne bo državni sekretar dr. Jakomin premislil, bo ostala zgolj lepa in pobožna želja. Predlagam, da naše amandmaje pred glasovanjem dobro preštudirate in podprete, od tega bo odvisno, ali bomo ta zakon podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil Alojzij Potočnik. Prosim.

ALOJZIJ POTOČNIK: Hvala. Spoštovani predsedujoči, minister, kolegice in kolegi!

Predlog Zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo je posledica 15-letnega pomanjkljivega vlaganja finančnih sredstev v razvoj in vzdrževanje železniške infrastrukture. Razkorak med investicijskimi sredstvi, cestno in železniško infrastrukturo je zato iz leta v leto postajal večji. Da je Vlada reagirala z zakonom, je nujno in o tem ni pomislekov. Osnovni namen tega zakona je zagotoviti namenska sredstva za pripravo, organiziranja, vodenja in izvedbo investicij ter vzdrževanje javne železniške infrastrukture in s tem nemoteno izvajanje investicij in vzdrževanih del v javno korist v daljšem časovnem obdobju. Investicije bodo, o tem smo prepričani, omogočile modernizacijo in s tem hitrejši gospodarski razvoj, višjo stopnjo varnosti in zanesljivosti železniškega prometa.

Ob tem je potrebno pripomniti, da bo Vlada v kratkem Državnemu zboru predložila resolucijo o nacionalnem programu javne železniške infrastrukture, ki bo temeljila na študiji blagovnih tokov, s čimer bomo nedvomno upravičili ekonomska vlaganja. In to je tisto, kar po naše manjka: namreč, podatki, predvsem številke in vrednostno ocenjene posledice. Vendar zaradi resne podhranjenosti železniške infrastrukture bomo v Poslanski skupini Zares podprli predlagan dopolnjen predlog zakona v želji, da bo tudi omejena resolucija v parlamentarno proceduro posredovana v najhitrejšem možnem času. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil Janez Ribič. Prosim.

JANEZ RIBIČ: Spoštovani prisotni.

V poslanski skupini, kljub temu, da podpiramo investicije v železniško infrastrukturo, menimo, da je nujno potrebno spoštovati pravni red in zakone s področja financ, na katere opozarja tudi Zakonodajno-pravna služba v svojem mnenju. Zato predlagamo, da ministrstvo oziroma Vlada pripravi novi predlog zakona, ki bo spoštoval ustavo in zakon o javnih financah. Takega zakona, kot je pred nami, zato ne moremo podpreti, saj gre za nezakonnost in prejudicirane rešitve, saj, kot vemo nacionalnega programa, ki naj bi bil podlaga za take spremembe zakona, še nimamo. Poleg tega je nedorečenost in nejasnost določb glede namena in način uporabe sredstev nesprejemljiva, zato je potrebno resno obravnavati in ustrezno dopolniti določbe zakona. Zavedamo se katastrofalnega stanja na železnicah, ki že vpliva na stopnjo varnosti celotnega železniškega sistema, vendar kljub temu ocenjujemo, da bi morala Vlada poiskati drug vir financiranja za investicije in za vzdrževanje javne železniške infrastrukture. Ne moremo podpirati predlaganega načina prenosa sredstev s cestnega na železniški sistem, ob tem da imamo širom po Sloveniji predvsem na podeželju ogromno neurejenih cest. Gotovo je v bodočnosti nujno preusmeriti tovorni promet s cest na železnice, kar bo omogočilo zniževanje emisij toplogrednih plinov, zato bi morala Vlada poiskati evropska sredstva in druga razvojna sredstva, ki so na voljo, na kar smo v naši poslanski skupini že večkrat opozorili.

Nesprejemljiv je tudi zato, ker s predlaganim financiranjem investicij v javno železniško infrastrukturo iz naslova prihodkov iz letne dejavnosti za uporabo vozil v cestnem prometu lahko pričakujemo, da se bo modernizacija državnega cestnega omrežja na tretji razvojni osi in ostalih prioritarnih razvojnih oseh upočasnila, kar pa je z razvojnega vidika nedopustno.

Podprli bomo tiste amandmaje, ki izboljšujejo besedilo in namen zakona. Glede na to, kateri bodo sprejeti, se bomo odločali o podpori zakonu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev bo predstavil Anton Urh. Prosim.

ANTON URH: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani, gospod minister s sodelavci, kolegice in kolegi.

V Poslanski skupini DeSUS podpiramo predlog zakona, katerega osnovni cilj je določiti vire za namensko zbiranja sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo, in sicer za določeno časovno obdobje od leta 2010 do leta 2023.

Sredstva se bodo zbirala iz letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in koncesijske dajatve za uporabljane pristaniške dejavnosti, ki jo plačuje Luka Koper. V proračunu je po predvidevanjih v letu 2010 načrtovanih 125,08 milijona evrov, 166,8 milijona evrov pa v letu 2011. Celotne investicije v železniško infrastrukturo letos znašajo 275,5 milijona evrov, od tega 65,7 milijona evrov evropskih sredstev; v letu 2011 pa 314,2 milijona evrov, od tega 66,6 milijona evrov evropskih sredstev. Skupno bo v prihodnjih dveh letih Slovenija v železniško infrastrukturo investirala 589,7 milijona evrov, od tega je 132,2 milijona evrov evropskih sredstev. Gre za navzkrižno financiranje, ki ga poznajo tudi nekatere druge države, med njimi Švica. Zakon bo v prihodnje omogočal boljše izpolnjevanje nacionalnega programa za železniško infrastrukturo. Pričakujemo pa, da bo Vlada v kratkem pripravila nov nacionalni program.

Železniški nacionalni program iz leta 1996 se ni izpolnil v celoti, ampak le v eni tretjini, in sicer zaradi pomanjkanja sredstev, zato bo ta predlog zakona zagotovil sredstva, da bodo programi lahko stekli in da bomo lahko porabili evropska sredstva. Zagotavljanje finančnih sredstev bo omogočalo nemoteno izvajanje investicij in vzdrževalnih del v javno korist, ki jih izvajajo Slovenske železnice. S predvidenimi sredstvi se bo posodobilo javno železniško infrastrukturo, kar bo omogočilo sodobnejše vodenje prometa in s tem povezano nemoten in kakovosten potek potniškega in tovornega prometa.

V Poslanski skupini DeSUS upamo, da se bo ob vsej pozornosti, ki so jo v zadnjem času deležne Slovenske železnice, in ob vseh finančnih sredstvih, ki se vedno znova vlagajo v to brezno brez dna, dvignila tudi kvaliteta storitev, ki jih Slovenske železnice ponujajo tako v potniškem kot tudi v tovornem prometu. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil Silven Majhenič. Prosim.

SILVEN MAJHENIČ: Spoštovani!

Predlog zakona, ki ga predlaga Vlada in z njim skuša zagotoviti sredstva za prepotrebne investicije in razvoj v javno železniško infrastrukturo, si sicer zasluži širšo razpravo, kajti projekti, pa tudi zakoni, ki smo jih do sedaj sprejemali po nujnem postopku, se niso ravno obnesli. Sigurno je, da zamujamo pri posodobitvi infrastrukture, kar posledično zmanjšuje samo varnost in konkurenčnost celotnega železniškega sistema. Če je verjeti predlagatelju zakona, da samo s takojšnjim sprejetjem zakona se bodo zagotovila prepotrebna sredstva za posodobitev železniške infrastrukture, ki pa je še kako potrebna pri preusmeritvi cestnega tovornega prometa na železnice, imelo bo pa tudi s strani ekologije pozitivne

učinke in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, je zakon mogoče podpreti.

Seveda se vprašam, kako vam bo uspelo preusmeriti tovorni promet s cest na železnice, saj kot vam je znano, Slovenska nacionalna stranka že leta opozarja na to, pa se do danes ni še nič zgodilo. Cestni lobi je sigurno premočan in odgovorni, da se to ne zgodi, očitno podležejo kapitalu, ki ga je v tej branži zanesljivo veliko. Sigurno smo v Slovenski nacionalni stranki zainteresirani, da se končno pristopi k izboljšanju stanja na področju slovenskih železnic, kajti, kot vidimo, je stanje porazno, konkurenca pa zmeraj večja. Učinkovitost gospodarstva je čedalje bolj odvisna od transportnih in logističnih storitev, posredno pa tudi za razvoj krajev in regije. Stanje je alarmantno. Na vseh področjih imamo zastarele proge, signalne naprave, varnostne naprave, tovorni promet se odvija po polžje, zaradi česar vsakodnevno izgubljammo prevoze, saj se dogaja, da se tovari že preusmerjajo na obvozne poti mimo Slovenije.

Imamo geografsko zelo pomemben položaj, saj smo na stičišču evropskega prometnega koridorja in tega ne izkoristimo. Stanje, kot ga imamo, ni od včeraj. Vse to so spremljale vse dosedanje vlade celih 20 let, pa se ni nihče zmigal. Porabilo se je veliko denarja, ki pa, kot vidimo, ni imelo opaznega učinka, pa tudi po odgovornosti nihče ne vpraša, še posebej bi moralo to zanimati sedmo silo, ampak ne, zanimajo jo v glavnem kako glasujejo poslanci v Slovenski nacionalni stranki.

Za situacijo, kot jo poznamo, da so bili tudi pogoji dela na železnici slabi, so sigurno krivi tudi sindikati, ki še danes imajo odločilno vlogo tudi v razvoju železnic, saj kot smo do sedaj videli, so zmeraj imeli velik vpliv na vodstvo železnic in njihove odločitve. Tako bi bilo prav, da tudi v vrstah sindikata železnic prevlada odgovornost zaradi stanja, kakršno trenutno je na Slovenskih železnicah. Sredstva, ki se bodo zbirala za izvedbo investicijskih projektov, ne bodo, kot nam zagotavljajo predlagatelji, imela finančnih posledic za druga javna finančna sredstva. Gre za namenska sredstva, ki bodo zagotavljala izvajanje tega zakona, in sredstva v proračunu iz prilivov okoljskih dajatev, ki se odmerjajo pri obremenjevanju zraka z emisijami CO₂.

Kot vidimo, bo šlo za velika sredstva, za katera v Slovenski nacionalni stranki upamo, da se bodo uporabljala res v namene, kot je zapisano, kajti izkušnje, ki jih imamo iz leta 1996, ko je bil sprejet nacionalni program za razvoj javne železniške infrastrukture skupaj z avtocestnim za obdobje 10 let in bi moral zagotoviti modernizacijo in konkurenčen položaj železnic na področju transporta - se to ni zgodilo. Porabljen je bilo veliko namenskih sredstev, realizacija pa je bila le v višini 30% zastavljenih ciljev. Kot vidimo, tudi to nikogar ni zmotilo, kljub temu da je bila gospodarska rast visoka, kot radi rečemo, bil je čas

konjunktura. Zato se v Slovenski nacionalni stranki upravičeno sprašujemo, ali bo sedaj kaj drugače. V bistvu se ni nič spremenilo. Zopet isti ljudje, ista odgovornost in iste politične stranke.

V Slovenski nacionalni stranki bomo predlog zakona podprli v upanju, da bo sedaj res drugače. Res je, da se z napak, ki se delajo tudi, kaj naučimo, pa vendar cena kot vidimo, je vselej previsoka. Hvala lep.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in o vloženi amandmaji, ki jo bomo opravili na osnovi pregleda vloženih amandmajev z dne 24. 3. 2010, se pravi, dobili ste jih pred kratkim tudi na klopi.

V razpravo dajem 2. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Prosim. Še kdo? Dr. Peter Verlič, prosim.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa. No, saj sem že v predstavitvi stališča naše poslanske skupine pravzaprav povedal, kaj je tisti osnovni namen tega amandmaja. Osnovni namen tega amandmaja je, da se ta vir, ki je opredeljen v predlogu zakona, se prvi, da se ta namenska sredstva zbirajo iz letnih dajatev za uporabo vozil v cestnem prometu in pa iz koncesijske dajatve Luke Koper, da pravzaprav ta namen ni pošten. Vsi Slovenci, ki registriramo avto, vsako leto in plačamo to cestno takso, zdaj pravzaprav vemo, da bomo plačali železniški evro. V redu. Ampak zraven imamo tuj tranzit težkih tovornih vozil, ki vozijo po naših avtocestah, oni pa ne plačajo in ne prispevajo nič; pa obremenjujejo naše avtoceste pa obremenjujejo naše okolje, pa glavni namen modernizacije železnic je preusmeritev težkega tranzita s cest na železnice. Tudi če pogledamo duh direktive o evrovinjetah, govori v to smer. Torej, zdi se nam v naši poslanski skupini pravično, da pravzaprav tisti, ki obremenjuje - in definitivno je to težek tovorni transport -, da plača ta del bremena tudi za modernizacijo slovenskih železniških tirov. In ne samo to! Zdi se nam prav, da kot namenski vir, da kot vir za modernizacijo ni določena samo neka cestnina, ampak da so omenjeni tudi drugi viri. Ko se bo milijardna investicija, ne vem, v gradnjo železniške proge, recimo, od Kopača do Divače, o kateri toliko govorimo, se ne bo samo iz teh dajatev zbiralo, ampak bodo to proračunska sredstva, bodo to zadolževanja, evropska sredstva, lahko tudi sredstva, ki bodo zagotovljena na podlagi javno-zasebnega partnerstva, v določenih primerih pa tudi lokalne skupnosti, če bi šlo za odseke železniških prog regionalnega pomena.

Prav je, da je to določeno na enem mestu, saj pravzaprav ne povemo nič novega, samo dajemo vsebinsko pravno podlago in izboljšujemo, po našem prepričanju, tekst zakona.

Zato predlagamo, da ta amandma podprete.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati o tem amandmaju k 2. členu?

Ja, prosim gospod Janko Veber.

JANKO VEBER: Hvala za besedo.

Amandmaja k 2. členu Poslanske skupine SDS ne bom podprl. Namreč, z vsebino tega amandmaja se posega tudi v druga področja, ki jih nikakor ni mogoče reševati na tako enostaven način, kot je predvideno v samem amandmaju. Namreč, da bi Vlada kar z uredbo določila način financiranja investicij v infrastrukturo in vzdrževanje infrastrukture. Namreč, v prvem odstavku tega amandmaja je predviden vir iz naslova cestnin, pobranih za tovorna vozila. Vemo, da se te cestnine vključujejo v program Darsa, predvsem v tistem delu, ko je treba odplačevati že najete kredite za to, da se avtoceste gradijo in da se ne nazadnje tudi ta avtocestni sistem dokonča. S tem amandmajem bi se poseglo v sredstva, ki že danes ne zadoščajo za to, da se bo v prihodnje tudi iz naslova cestnin v celoti lahko poplačevalo že najete kredite in vse anuitete, ki iz tega izhajajo. Tako je ta amandma zaradi tega nesprejemljiv. Nemogoče je tudi posegati v sistem cestninjenja Darsa z uredbo, ampak je treba tudi temu primerno potem prilagoditi najmanj letni program obnove in vzdrževanja avtocest, ki ravno tako predvideva za vir cestnino, in tudi najbrž zakon, ki omogoča Darsu, da ta vir namenja za poplačilo najetih kreditov. Pri ostalih virih, ki jih ta amandma nalaga oziroma predvideva, ko govori da se lahko železniška infrastruktura gradi z zadolževanjem iz evropskih sredstev in lahko tudi iz javno-zasebnega partnerstva ali lokalnih skupnosti, iz tega naslova pravzaprav ta amandma ni potreben, ker imamo v proračunu zadolževanje že predvideno kot vir, evropska sredstva so že predvidena kot vir. Če bo možnost tudi sklepanja javno-zasebnega partnerstva, pa bo to tudi omogočeno v skladu z zakonodajo, ki velja na tem področju, lokalne skupnosti pa tudi lahko, če želijo, sklepajo sofinancerske sporazume za izgradnjo določenih železniških tirov, če se za to odločijo.

Tako da s tega naslova amandma ni potreben, v tistem delu, ko pa posega v cestnine, pa ni izvedljiv v tej obliki, tako da tega amandmaja ne bom podprl.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati o amandmaju? Kar prijavo bom dal, ker se vas je več prijavilo. Besedo ima Branko Marinič. Prosim.

BRANKO MARINIČ: Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj.

No, kaj smo želeli predlagatelji amandmaja k 2. členu doseči? V predlogu je zelo na kratko, a dovolj jasno razbrati, da viri za naloge vlaganja v javno železniško infrastrukturo

in vzdrževanje gredo iz naslova letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in koncesijske dajatve Luke Koper, ki pripada proračunu Republike Slovenije. No, tukaj je treba opozoriti, da je prav včeraj tudi bilo izpostavljeno na Odboru za promet vprašanje, ali del teh sredstev iz te dajatve izgubi tudi lokalna skupnost. Pojasnjeno je bilo, da ne, če pa pogledamo malo širše, pa lahko ugotovimo, da v vsakem primeru del teh sredstev ne gre v Luko Koper, ampak za javno železniško infrastrukturo. To je po našem prepričanju tudi neka dobra rešitev, ampak mi smo želeli natančneje definirati tudi vire financiranja, ki izhajajo iz proračuna, iz drugih oblik, ki so trenutno znane tudi v okviru javno-zasebnega partnerstva. To ni nepomembno in je tudi v pričakovanju nekega strateškega partnerja Slovenskim železnicam še kako pomembno. Če bi danes to upoštevali, bi verjetno bilo pravočasno, kajti slej ko prej, če bo ta partner prišel, potem bo prav gotovo vsebino tega zakona potrebno popravljati. Zato smo predlagatelji mnenja, da je prav, da bi naš predlog amandmaja, ki ga predlagamo k 2. členu, potrdili, ker izboljšuje stanje oziroma vsebino, ki je sedaj opredeljena v predlogu 2. člena.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Matjaž Han. Prosim.

MATJAŽ HAN: Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik.

Zanimivo je, ko poslušam stare železničarje, sindikaliste železničarje, kakšno skrb imajo kar naenkrat za ceste v tej naši državi. Ko sem jih poslušal še pred leti, jim je bila glavna skrb železnice in izgradnja infrastrukture in tako naprej. 6 mesecev pred lokalnimi volitvami pa je glavnim sindikalistom na železnici, bivšim, važno kako se bodo gradile ceste v Sloveniji. Ni čudno, da v 18-ih letih niso znali ta železničarski lobi poskrbeti za tako pomembno železniško infrastrukturo v Sloveniji in danes so pomembni cestni odseki, bom rekel, od vasi do vasi. Vsi mi vemo, kaj je potrebno zgraditi v Sloveniji. Potrebno je zgraditi poleg avtocestnega križa še veliko drugih, bom rekel, cest v Sloveniji. Potrebno je tretjo razvojno os, gospod Verlič, zgraditi, ampak potrebno je zgraditi tudi železniško infrastrukturo in jo vzdrževati, mi smo pa še v časih, ki si jih ne želimo. Ta vlada je edina vlada do sedaj, in predsednik vlade in minister, kjer se tega problema globoko, globoko zavedajo. Zato tudi ta zakon, ki je pred nami, ki bo omogočil, da bomo v letih, ki prihajajo, zgradili to železniško infrastrukturo. V zakonu je jasno napisan vir, od kod se bo financiral, in to pomeni, da gre za letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in le koncesijske dajatve za zagotavljanje pristaniških dejavnosti itd., da ne bi našteval. In seveda tudi CO2 kuponi, ki so tudi določen vir.

Vaš amandma pa govori, da bi se to financiralo iz dela cestnin, pobranih za tovorna vozila, lahko pa tudi za

sredstva, zagotovljena na podlagi javno-zasebnega partnerstva. Pogledajte, tega javno zasebnega-partnerstva imam jaz v življenju veliko. Vsi govorimo o javno-zasebnem partnerstvu, kaj bomo gradili, kako bodo prišli tujci sem pa vlagali v našo infrastrukturo in ne vem, kam še - zelo malo je teh, ki bi lahko gradili na takšen način. In to iz lokalnih skupnosti, to se mi zdi pa sploh absurd, da bodo občine gradile tire. Lepo vas prosim! Nimajo še za druge zadeve, ki so že v zakonih zapisane.

Tako mislim, da je ta vaš amandma privlečen za lase in mogoče tudi malo rdečice na licih, ker je stranka, ki ni bila tako vpeta v železniški lobi, uspela začeti obnavljati železnice, dočim vaša stranka, ki pa je, bom rekel, znana po tem, da imate na železnici glavne adute, pa niste v vseh teh letih uspeli sfinancirati železnice. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Besedo ima gospod Miran Jerič.

MIRAN JERIČ: Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik.

Zelo na kratko. Amandmaja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 2. členu ne bom podprl predvsem iz dveh razlogov. Eden je, ker vključuje tudi sredstva lokalnih skupnosti oziroma občinskih proračunov. Veste, da lokalni skupnosti je nemogoče z zakonom nekaj naložiti, če na drugi strani ne zagotoviš tudi ustrezne finančne vire lokalnim skupnostim. To je eden razlog. Drugi razlog pa je, da če sprejemamo zakonodajo, ki se nanaša na pristojnosti lokalnih skupnosti - tukaj pa gre s tem amandmajem za finančno breme, ki ga naj bi prevzele tudi lokalne skupnosti - bi bilo treba takšno zakonsko rešitev dati tudi v razpravo lokalnim skupnostim, da se do nje opredelijo.

Jaz sem že v uvodu, v imenu poslanske skupine povedal, da po mojem mnenju ta namenski denar, ki se bo zbiral za investicije na področju železniške infrastrukture, ne bo zadosten. Računam, da bomo z dobrimi projekti tudi pokoristili več evropskega denarja, kot smo ga do sedaj, ker realizacija na tem področju je slaba in verjetno bo potrebno zagotoviti še kak dodatni finančni vir. Ampak po mojem je to stvar resolucije oziroma nacionalnega programa. Resno pričakujem od te vlade, da pride z resolucijo oziroma nacionalnim programom čim prej. V resoluciji naj bi bili opredeljeni tudi prioritetni odseki, časovnica in seveda potrebna finančna sredstva, ki so potrebna za te investicije v železniško infrastrukturo in tudi za vzdrževanje, in tudi viri, na kakšen način se bodo ta sredstva v prihodnje zagotavljala.

Prav tako pa pričakujem, da bo Vlada popravila tudi nacionalni program za državno cestno mrežo in znotraj tega tudi za pomembne razvojne osi, ki jih v naši državi še kako potrebujemo, saj tisti kraji, ki ne ležijo ob petem oziroma ob desetem avtocestnem koridorju, so na račun tega, ker niso

zgrajene razvojne osi, na nek način v razvojno podrejenem položaju. Pričakujem, da bo ta vlada ti dve resoluciji oziroma nacionalna programa čim prej predložila v razpravo, tako na odbore kot seveda tudi na plenarno sejo.

Kar se tiče pa drugega dela vira, kar se tiče cestnin. Veste kaj, gospod Verlič, to pomeni? Če mi to sprejmemo, to pomeni, da lahko jutri začnemo pripravljati rebalans nacionalnega programa avtocest. S tem, če vzamemo ta vir, ki je namenjen poleg denarja, ki se zbira na podlagi vinjetnega sistema, za odplačilo kreditov, ki smo jih bogato najemali tudi v zadnjem obdobju - te kreditne obveznosti ni malo, jo je več kot štiri milijarde - in če bomo ta vir vzeli, potem je treba na nek način zagotoviti druga sredstva, s katerimi bomo odplačevali te najete kredite in s tem tudi zmanjšujemo razvoj in denar za različna druga področja. Iz teh dveh razlogov tega amandmaja ne bom podprl.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Verlič, želite repliko? Izvolite.

DR. PETER VERLIČ: Ja, moram gospodu poslancu Jeriču replicirati, kar ste me pač omenili v zvezi s tem delom cestnine. Veste, tako bom rekel: ja, kar naj bo rebalans nacionalnega programa Darsa. Pa naj se Dars začne racionalno obnašati, saj smo v časih, ko je, kot slišimo, je gradbeništvo v krizi, se verjetno lahko dela pocenijo. Verjetno lahko znižamo takoj za 20% rebalans in teh 20% v trenutku damo za cestnine, za tisti del cestnin za tovorna vozila, ki jih bomo namenili za modernizacijo železniške infrastrukture; sploh, če se dogaja to, kar slišim - pa bom na to temo, seveda, postavil raje poslansko vprašanje ministru za promet -, da se na Darsu zaposlujejo novi ljudje. Da je preko 20 novih zaposlitev - ne vem, če je to res - potem pa je ta rebalans nacionalnega programa potreben. Veste, hitro se lahko privarčuje, ne samo pri tem, da so vinjete, pa da je lahko ne vem kaj. Lahko se Dars začne racionalno obnašati, mogoče ni zaposlil novih ljudi, upam, da jih ni, in potem se lahko privarčujejo sredstva in se ta sredstva na račun tega tudi lahko namenijo za investicijo v železniško infrastrukturo. Tako preprosto najbrž ne gre.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod minister, imate besedo.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala lepa. Tukaj pa moram jaz intervenirati. Tudi se mi zdi, da stvari postavimo glede financ na pravo mesto.

Dars je lani zaslužil s cestninami okoli 230 milijonov evrov, nikoli v zgodovini še ne toliko. Leta 2012 bo imel, zaradi izjemnega zadolževanja, zlasti v letih 2004-2008 po 500 milijonov kreditov na leto. Če mu vzamemo od tovornih vozil,

ki znašajo 130 milijonov evrov na leto, cestnine, jih damo na železnice, jaz te enačbe še ne znam sešteti. Če jo kdo s strani zna, potem naj mi, prosim lepo, to pove, kako naj s tako malo denarja naredimo in železniško infrastrukturo in plačamo vse kredite. Tega pa, oprostite, res ne morem razumeti kot minister. Jaz sem vedno odprt do vseh predlogov in sem jih pripravljen tudi podpreti, pa vendarle pričakujem, da imajo ti predlogi na svojih kosteh tudi meso. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala. Želi še kdo razpravljati o amandmaju k 2. členu? Gospod Grill, izvolite.

IVAN GRILL: Hvala lepa. Jaz bi predlagal vsem koalicijskim poslancem, pa tudi Vladi, da si preberete magnetograme v razpravi, ko smo v Slovenski demokratični stranki vložil podoben zakon o izgradnji prioritarnih odsekov v železniški infrastrukturi, kjer ste se vsi sklicevali, da dokler nimamo nacionalnega programa izdelanega, je tisti zakon v bistvu tudi v neskladju z našim pravnim redom. Danes se pa soočamo z isto situacijo. Ko je prej kolega iz koalicije izrazil pričakovanje, da bo ta nacionalni program v doglednem času pripravljen, se bojim, da ga ne bo. Da je temu tako, kaže tudi ta seja, ki se je danes začela. To je najkrajša seja v zgodovini Slovenije. Niti enega protikriznega zakona ni, razpravljamo o povsem nepomembnih zadevah, tako da je to zaskrbljujoče.

Kar pa se tiče tega amandmaja. Poglejte, zakaj zopet s tem zakonom skušate vse breme naložiti na naše državljane, na naše uporabnike cest. Cestno infrastrukturo imamo že tako ali tako izredno uničeno zaradi napak iz preteklih 20-ih let, ko smo gradili avtoceste s tistim denarjem, ki bi ga morali nameniti za izgradnjo in vzdrževanje ostalih cest. Sedaj pa, ko smo pri tem, da moramo tiste vzdrževati, ko jih moramo tudi popravljati, dograjevati, se bi pa zopet na ta način skušal odpraviti tisti denar za izgradnjo železniške infrastrukture. Jaz se strinjam, da je potrebno železniško infrastrukturo posodabljanje, graditi in tudi sistemsko iskati načine, kako preusmeriti tovorni promet na železnice - vsak dan se vozim! In verjetno vsi tisti, ki se vozite, vidite, da se na stotine, na tisoče kamionov vozi po avtocestah namesto po železnici. Zato je treba najprej obremeniti tiste, da bodo tisti sofinancirali izgradnjo železniške infrastrukture, ki tudi uničujejo avtoceste. S takim amandmajem vsaj en del tega tudi prelagamo, odgovornost oziroma finančno breme, na tiste, ki so tudi upravičeni.

Zato je takšen amandma povsem na mestu, korekten. In seveda, tudi iskati načine, da bomo tako železnice, kot avtoceste in tudi cestno infrastrukturo ustrezno vzdrževali in tudi dograjevali. Kajti to je nujno potrebno. Tako je tak amandma, kot smo ga predlagali, več kot smiseln. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod minister, imate besedo.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala lepa. Upam, da vam je ušlo, da je to nepomembna ta zadeva, ta zakon. Ta zakon je eden izmed najbolj pomembnih zadev za železniški infrastrukturni sistem Republike Slovenije v zadnjih ne vem koliko letih, ker zagotavlja sredstva, ki jih za cestni program smo zagotavljali, za železniški pa ne. Upam, da vam je ušlo.

Glede nacionalnega programa pa le dovolite nekaj besed. Nacionalni program - tistega starega še vedno imamo in je izpolnjen 30%. Nacionalni program ima nekaj projektov, ki so ta trenutek v teku. Naj samo omenim drugi tir, naj samo omenim elektrifikacijo Hodoš-Pragersko. Naj omenim obnovo obstoječega tira med Divačo in Kopro. Torej, že samo za te tri projekte, ki sem jih zdaj naštel, ki so neizpolnjeni iz starega nacionalnega programa, ki morajo biti v tem času izpolnjeni, pa še številni drugi. Ta trenutek imamo v delu za milijardo in 600 železniških infrastrukturnih projektov, 1 milijardo in 600, ta trenutek. In denarja ni dovolj. Nacionalni program bo pripravljen, bo dosti bolj realen, ne bo samo spisek želja, ker spisek želja potem ni realiziran. Zato bomo zdaj naročili študijo, ki bo dejansko povedala, kaj je v tej državi najbolj smiselno narediti na železniškem infrastrukturnem omrežju, da ne bomo porabili preveč davkoplačevalskega denarja.

Navzkrižno financiranje je pa zadeva, ki jo je uvedla v Evropi Švica. Pri navzkrižnem financiranju je pobrala še nekaj sredstev iz bencina, ki ga tudi plačujejo tisti, recimo, ki se nikoli ne vozijo z železnico, čeprav v Švici je drug moment relevanten, da se vsi vozijo z železnico. Rekel bom, to navzkrižno financiranje je ravno ideja prometne politike, pri kateri poskušamo javne prevoze na račun osebnih prevozov stimulirati. To je bistvo tega predpisa. In ta amandma gre v nasprotje tega, kar je namen tega predpisa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še kdo razpravljati o tem členu?

Gospod Anderlič, imate besedo.

ANTON ANDERLIČ: Moram reči, da sem v resni zadregi. Amandmaja ne morem podpreti, seveda pa tudi ne zakona. Kajti tako, kot je to zastavljeno, je preprosto nemogoče, kajti dejstvo je, da ta 2. člen govori o nekem zajemanju nekega denarja od nekod, ki je tako ali tako že sestavni del integralnega proračuna in se namenja za stvari, ki so s proračunom in z drugimi nacionalnimi razvojnimi programi opredeljeni. Tukaj sedaj delamo nekaj, kar je po mojem prepričanju tudi skregano z našo zakonodajo, in sicer da vir namensko določamo iz nekega drugega vida za to dejavnost, ne pa tako, kot so sicer zasnovani proračun in Zakon o izvrševanju proračuna in vse, da so dajatve sestavni del integralnih prihodkov in skladno s

programi potem tudi letno namenjeni za določene zadeve. Tukaj pa gre za tako rekoč namenskost, ki bi jo morali, recimo, tudi v vseh drugih primerih, ko gre za, recimo, trošarino ali davek na cigarete. Bilo bi nujno, in teh predlogov je bilo v Državnem zboru že ogromno, da se tista sredstva, ki so zbrana iz tega naslova, namenijo za skrb za zdravje oziroma za gradnjo, če hočete Onkološkega inštituta, kjer se znajde največ tistih, ki kadijo in je to ena od posledic. Zato teh stvari ne razumem. Verjamem, da bomo slej ko prej celovito opravili spremenili nacionalni program in zagotovili vire. Vsi viri so mogoči, od teh dajatev oziroma nek znesek. Ne vem, če ste tudi s financami vse te stvari dobro uskladili, ampak reči, da ta vir, ki se tukaj namenja za to, ne bo vplival na finančne posledice, na druga javna finančna sredstva in s tem ne bo zmanjšal možnosti delitve po drugih postavkah iz tega proračuna, je preprosto neresnično. To bo imelo še kako velike posledice, ker bo en del zbranih dajatev za proračun, kajti letna dajatev za uporabo vozil v cestnem prometu, kakor tudi koncesijska dajatev za Luko sta sestavna dela prihodkov integralnega proračuna. In torej, če bo to že namenjeno nekam naprej, za druge namene ne bo in posledice bodo. Na koncu se bomo znašli v Državnem zboru, kjer bomo pri proračunih za prihodnja leta ali z rebalansi morali upoštevati, da en del tistega denarja, ki je bil namenjen za, mi smo sprejeli za dvoletni proračun in je že upoštevano po razvojnih programih, kam bo kakšen denar šel. In tukaj morate vi zdaj še predvideti, kako boste nadomestili izpad tega denarja, ki ga boste zdaj namenili za te projekte na drugih postavkah. Jaz drugače ne znam razumeti tega početja.

Amandmaja ne morem sprejeti zato, ker mi celotna filozofija zakona in pristop nista blizu. Jaz sem prepričan, da imajo prav tisti, ki pravijo, da je treba nekaj narediti čim prej in tako naprej in da je zato zakon po nujnem postopku vložen, kakor tudi tisti, ki opozarjajo ali pa opozarjamo, da je treba to narediti na en sistemski način, da se je treba lotiti celotnega nacionalnega programa in tako naprej in da je res, da je ogromno stvari v teku in da nekaterih novih stvari se ne da začeti, če nekih podlag nimamo, ampak dajmo se lotiti celote, ne samo na ta način. Zato, če po eni strani vem, da je zadolževanje, evropska sredstva in tako naprej, da so mogoči viri, ampak kljub vsemu, saj vi v bistvu samo razširite na neke druge financerje to vprašanje, ampak tudi to po mojem ne rešuje stvari. Moje podpore ne amandma ne zakon ne moreta dobiti, ker nisem prepričan v to, da je to sploh pravno korektno in konsistentno glede na Zakon o javnih financah, glede na druge zakone, ki urejajo ta vprašanja. Če me boste prepričali, mogoče se premislim.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Želi še kdo razpravljati?
Gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Meni je zanimivo, da se vladna stran otepa, da bi za ta izjemni nacionalni cilj določili namenska proračunska sredstva in jih določili v proračunu. Zdaj, jaz se sprašujem, prej je gospod minister govoril o pripravi nacionalnega programa, da se pripravlja, kaj bo v naslednjem nacionalnem programu? Se sprašujem, ali je sedanja Vlada s svojo "razfršolanostjo", s popolnim neredom sploh sposobna pripravljati nacionalne programe na kateremkoli področju. Zdi se mi, da se ukvarja sama s seboj in da so nacionalni cilji trenutno popolnoma v ozadju. Seveda, in govorimo o finančnih sredstvih, in ko se tudi koalicija obnaša, kot da bo to že prišlo, ko bo, torej nacionalni cilji so odrinjeni daleč v prihodnost, se sprašujem in vprašujem ministra in Vlado, ali od teh milijard, za katere se je Vlada dodatno zadolžila v zadnjem letu, ali morda ta denar spravljate na nek kupček, in ne rabite proračunskih sredstev, ampak jih boste, ko boste imeli pripravljen nacionalni program, kot pravite, ta sredstva porabili. Dvomim. Mislím, da te milijarde denarja zadolževanja za katere ste se zadolžili v zadnjem letu, poniknejo. Očitno poniknejo, ker Vladi ne uspe, da bi jih plasirala nekam, kjer bi se vsaj odprla neka nova delovna mesta, kjer bi ljudje lahko videli, da je bilo za nekaj koristnega porabljenó zadolževanje. Sprašujem se, kam gre ta denar, ker se nič ne posreči.

In še enkrat pravim, če se Vlada ne bo konsolidirala, če se bo ukvarjala samo s seboj, če bo odmikala nacionalne cilje, če se brani tudi pomoči opozicije, da pri tako pomembnih nacionalnih ciljih, kot je železniška infrastruktura, ne sprejme nobene ideje, če ne rabi denarja, kot se obnaša, kaj se potem počne?! V javnosti je prisotno mnenje, in jaz ga delim, da ta vlada zdaj ni pripravljena, ni sposobna, zaradi razmer v vladni koaliciji, graditi, delati na nacionalnih projektih. In zaradi tega je tista skrb, ki jo je sicer vladna stranka izrazila, da bo 5. koridor obšel Slovenijo. In za to boste zgodovinsko odgovorni v tej vladi, če bomo ostali osameli. Ne bo samo konferenca na Bledu propadli projekt in fiasko, izgleda da nas na železniškem področju čaka izjemen fiasko in da bo to, kar Slovenija nikdar ni bila, ker je bila včasih najbolj železniško razvita, da bo pa v prihodnosti postala največji prometni otok, kjer bomo tudi izgubili finančna sredstva.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod minister, imate besedo.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala.

Gospod Jerovške, me pa prav veseli, da ste omenili nacionalne programe.

Letalskega smo v tem Državnem zboru sprejeli. Odkar sem jaz minister, leta 2001 je bil sprejet predpis, ki je nalagal,

da mora vlada to narediti, pa nobena vlada do zdaj ni imela potrebe, da bi nacionalni program za letalstvo sprejela.

Drugi nacionalni program, za katerega bom danes dal zeleno luč, je pomorski, ki bi moral biti sprejet leta 2000, pa nobena vlada do zdaj ni imela potrebe, da bi nacionalni program o tem sprejela, pa ga boste dobili na klopi v zelo kratkem, ker ga bom danes dal v javno razpravo.

Tretji nacionalni program, za katerega nobena vlada do zdaj ni imela potrebe, da bi ga naredila, je nacionalni program za državne ceste. Letos ga boste dobili na svoje klopi in ravno tako nacionalni program za železnice, tako da me veseli, da ste nacionalne programe omenile kot tisto, kar do zdaj ni bilo narejeno in v bistvu bodo, odkar vodim jaz ministrstvo, vsi ti prišli na vaše klopi.

Glede petega koridorja pa sem zadnjič govoril s komisarjem, pa se mi zdi to zelo pomembna informacija, pa bi jo rad delil še z Državnim zborom. Rekel mi je, da se potek koridorjev ne bo spreminjal, da se bodo kvečjemu kakšni koridorji dodajali. In ta zaveza komisarja se mi zdi zelo pomembna tudi za Republiko Slovenijo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. O tem 2. členu? Prehajamo naprej, in sicer za novi 3. člen. Na nekaj bi vas rad opozoril, na kar me je opozorila tudi strokovna služba. Amandmaji za novi 3. člen, za novi 5. člen in za novi 6. člen po Poslovniku niso dopustni, tako da so brezpredmetni. Lahko nadaljujemo samo z obravnavo amandmaja Poslanske skupine SDS k 3. členu. Odpiram razpravo o 3. členu, amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu. Prosim? Ne novih, samo k 3. členu. Ravnam po Poslovniku. Kdo želi razpravljati?

Gospod Mirko Brulc, imate besedo.

MIRKO BRULC: Hvala lepa.

Pri prejšnjem amandmaju je bilo rečeno: tako preprosto ne gre. Mislim pa, da pri tem 3. členu tudi tako preprosto ne gre. Tukaj imamo zbirko 16 želja, kot piše, gre za mednarodne pomembne železniške povezave, to so Ljubljana, Vrhnika, Kranj, Tržič in še kaj. Ampak, predlagateljem bi jaz predlagal, da se zavedajo, da je tam nekje na zahodu še neka Goriška, ki ima tudi železnico. In če se gremo tukaj sedaj nabor želja, mislim pa, da to ni sprejemljivo in ne spada v ta koncept tega zakona, ampak vseeno bom omenil, da smo na Goriškem skupaj s provinco pripravili zelo temeljit pregled potreb po boljših železniških povezavah, ker veste iz Nove Gorice do Ljubljane čez Jesenice ali pa Sežane potujemo tako daleč, da bi lahko prevozili pol Evrope. Pripravljamo dokumentacijo, zelo resno, ne tako kot je to tukaj navedeno, brez konkretnih cenovnih vrednostnih izračunov in podobno. Jaz bom to gradivo, ki je čisto novo, oddal ministru gospodu Vlačiču. Imamo variante, imamo izračune, kaj pomeni modernizacija proge Nova Gorica -

Sežana - Divača - tam 280 milijonov evrov, kaj pomeni povsem nova proga čez Vipavsko dolino, na Razdrtem tuneli in preboj do Logatca, milijarda 800 milijonov evrov itd. Tak pristop bi moral biti povsod, ampak potem bi se nekje drugje morali o teh vrednostnih pogovarjati, ne pa naštetih 16 prog, kar je seveda za vse, ki ob teh progah živijo, zelo zanimivo in slabo ministrstvo in Vlado, ki o tem ne bosta dovolila posebne razprave, ko bi pa sešteli stroške tega, vidimo, da je tega, ne vem, dva proračuna države. Jaz vam bom, gospod minister, oddal to, boste pogledali, je resna zadeva, skupaj, poudarjam, z Italijani to načrtujemo, razmišljamo seveda o projektih Adria A, o elektrifikaciji in še kaj.

Bolj resen pristop pričakujem, zato jaz tega amandmaja k 3. členu nikakor ne morem podpreti. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Miro Petek.

MIRO PETEK: Hvala lepa za besedo.

Res škoda, da se ne moremo pogovarjati tudi o novem 3. členu, ki je predvidel posebna namenska proračunska sredstva v višini 0,9% bruto domačega proizvoda na leto. Ker to bi bila realna možnost, da se na tem področju vendarle nekaj naredi. To pa mislim, da je želja vseh nas, tako koalicije kot opozicije.

3. člen pa seveda podpiram oziroma amandma, tudi zaradi tega, ker v tej 11. točki govori o vzpostavitvi nove železniške povezave od Celja do Velenja, Dravograda in naprej do državne meje z Republiko Avstrijo. Tukaj gre na nek način za železniško povezavo, ki je pred slabimo štirimi desetletji že bila ukinjena in tudi zaradi tega je razvoj na Koroškem v teh letih tudi toliko zaostal.

Rekel bi pa nekaj okrog Koroške proge, proge od Maribora proti Prevaljam in naprej proti Avstriji. Ta proga pa je resnično potrebna temeljite obnove in temeljite pozornosti Slovenskih železnic in tudi Vlade Republike Slovenije. Poglejte, na relaciji od Maribora, Maribor-Tezno do postaje Ruše je osni pritisk 20 ton in na tem odseku lahko tovorni vlaki vozijo z 20 kilometri na uro. Od Prevalj proti Pliberku je stanje tirnic tako, da lahko tovorni vlaki vozijo 10 kilometrov na uro. Zdaj mi pa povejte, gospodje, kako bomo tovorni promet spravili na železnice, če vozijo vlaki s povprečno hitrostjo 15 kilometrov na uro. Govorim o tej koroški progi. Ta proga ima določeno signalizacijo še iz časov Marije Terezije, Franca Jožefa in to z likovnimi signali in predsignali.

Vaši kolegi v Avstriji razmišljajo o ukinitvi povezave od Pliberka proti Prevaljam, in to zaradi nezainteresiranosti in arogance slovenske strani. To ne bi bilo dobro. Poglejte, vlaki preko mejnega prehoda Prevalje v sosednjo Avstrijo vozijo samo ob ponedeljkih, sredah in ob petkih. Na primer,

tovor, ki prispe iz Tezna do postaje na Prevaljah v nekih drugih dneh lahko čaka tudi preko vikenda, da pride 10 kilometrov do sosednje Avstrije in to je nezaslišano in nesprejemljivo.

Minister Vlačič, upam, da mi ne boste rekli, da sem "žleht", glede na to vaše izrazoslovje, ki ste ga včeraj uporabili na nacionalnem programu na TV3, če bo šlo tako naprej okoli te koroške proge, potem je najboljšše, da se na tej progi ustanovi muzej na prostem in da vi svoje kompetence prenesete na Ministrstvo za kulturo. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Branko Marinič.

BRANKO MARINIČ: Hvala lepa za besedo.

Nekaj mi ni jasno, zakaj po Poslovníku ne moremo obravnavati prej navedenih členov s strani podpredsednika. Ali se je Poslovnik spremenil od včeraj na danes, ker včeraj na odboru smo obravnavali vsebino teh amandmajev, danes pa na seji Državnega zbora tega ne moremo, zato bi prosil tudi za kakšno dodatno pojasnilo.

Kar pa zadeva tudi nekatere konkretne zadeve, ki izhajajo iz našega amandmaja k 3. členu. Verjemite mi, da je resnično dobronameran, pravzaprav nadomešča tisto, v čemer bi predlagatelj imel osnovo, da bi lahko sploh predložil v parlamentarno proceduro vsaj vsebino tega 3. člena v predlogu zakona. Kaj pravzaprav piše v tem 3. členu predloga zakona? Da je osnova za zagotavljanje virov financiranja v javno železniško infrastrukturo na osnovi nacionalnega programa, ki pa ga nimamo. Jaz izražam zadovoljstvo, ko je minister dejal, da so nekateri nacionalni programi bili vendarle narejeni, ampak če kaj, če kdo bolj, ko govorimo o prometu, potrebuje nacionalni program, potem je železnica tista, ki ga najbolj potrebuje. In verjemite mi, da se bo ravno tukaj, če ne bo definirano, če ne bo teh osnovnih parametrov, se pravi teh odsekov, potem je nekako bianko menica podana, da bodo tisti, ki bodo o tem odločali, zelo subjektivno ocenjevali. In kot je eden od kolegov dejal, na nekatere dele, morda tudi v naši majhni Sloveniji, pozabimo. In naš predlog tega amandmaja, ne samo da je to 16 zaporednih števil, kot spisek želja, ampak verjetno bi bilo treba še kakšno željo dodati in s tem pripomoremo tudi k zajemanju neke celovitosti regionalne povezave, ki izhaja tudi iz nekih mednarodno že uveljavljenih koridorjev, od katerih pravzaprav ne bi smeli odstopati. Če si mi določimo neko vsebino zakona, ob tem pa ne določimo, da bomo vir financiranja, ki je strogo namenski, uporabljali v točno znane progovne odseke, potem je to slaba popotnica vsebini tega zakona. In predlagatelji smo želeli 3. člen dopolniti, vsebinsko z amandmajem, ki bi natanko definiral to, kar manjka, in to, kar predlagatelj v vsebini 3. člena sam zapiše. In ko bi to bila osnova tudi, da bi danes videli, ker

nekateri razpravljavci so iz našega amandmaja videli, za katere proge, katere odseke pravzaprav gre in nato ugotovili, da žal pa nekaj še manjka. In verjamem, da manjka. Goriška morda res zasluži kakšen odsek, pa ga tu noter ni. Tako, da z nadgradnjo, z razpravo v parlamentu tudi pri tem konkretnem amandmaju lahko pridemo do tega, da ugotovimo, da še kakšen odsek dodamo.

In v želji po resnem namenu tega zakona v SDS resnično predlagamo, da bi to vsebino našega amandmaja sprejeli, kajti, kot sem rekel na začetku, je zelo dobra in nadomešča pravzaprav tisto, kar je predlagatelj izpustil.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

K 3. členu bi rad pojasnil tudi naslednje. Ko se je govorilo o novih členih pri teh amandmajih, da bomo napisali pred glasovanjem, da se bo to glasilo tako, da se v 3. členu za prvim odstavkom doda novi drugi odstavek, ki se glasi, k temu sledi kompletna vsebina vašega amandmaja, ne pa, da dosedanji 3. člen postane novi 4. člen. Kar se pa tiče novih členov, bi vas pa rad opozoril na Poslovnik, 135. člen Poslovnika, ki v drugem odstavku govori, in to ni bilo do danes spremenjeno: "Amandma se lahko vloži k tistim členom predloga zakona, h katerim je matično delovno telo sprejelo amandmaje." Ti amandmaji niso bili sprejeti, ne more se ponovno dati zahteva z novimi amandmaji, ki zahtevajo nove člene. To je moj odgovor.

Gospod dr. Verlič, imate besedo.

DR. PETER VERLIČ: Hvala.

Kakorkoli. Včeraj je nastal cel zaplet na Odboru za promet, ravno sekretarka odbora je od nas zahtevala spremembo, zato smo vzeli 30-minutno pavzo. Jaz sem mislil, da bo predsednik odbora kaj reagiral, kakorkoli. Škoda, da ta amandma ne more biti obravnavan. V njem smo določili, da bi proračun namenil najmanj 0,9% bruto družbenega proizvoda kot namenski proračunski vir, se pravi to bi pomenilo nekje najmanj 300 milijonov evrov. Jaz bi novopečenega železničarja gospoda poslanca Hana prav čakal, kako bi pritisnil za ta naš amandma in bi res pokazal, da je novi železničar, žal, tako zdaj te priložnosti ne bo, pa se mu je ta prilika izmuznila iz rok, ker je bil zelo, zelo naklonjen tej spodbudi in bi jo najbrž tako tudi izkazal, ampak včeraj na odboru ste ta naš amandma soglasno zavrnil. Ko imamo enkrat dobro voljo, da je treba na železnicah kaj storiti, smo za. Ko je to treba konkretno pokazati, pa smo proti. No, takšna je usoda tudi železničarskih zgodb v preteklosti, od takrat naprej, ko je bil sprejet nacionalni program.

Ko pa smo pri tem amandmaju, ta amandma je bil vložen z enim samim razlogom, z razlogom zaradi katerega ste v glavnem vsi v koaliciji zavrnil naš predlog Zakona o gradnji prioriteten odsekov železniških prog v Republiki Sloveniji.

Dajali ste: "Ni nacionalnega programa, ne vemo, kako bomo to financirali, kako bo to zgledalo, kakšni so viri." Skratka, ni natančno opredeljeno. Sedaj ste prišli s svojim predlogom zakona in določate vire sredstev, seveda z nacionalnim programom, ki ga ni. Zaradi tega, da bi se pravzaprav vsaj vedelo, za kaj vire porabljam, zato smo tudi zapisali v amandmaju, predvsem zaradi vpetosti Republike Slovenije v mednarodne prometne koridorje in zaradi notranje povezljivosti Slovenije tudi med seboj z železnicami, predlagamo 16 prioriternih odsekov. Ni noben problem, da bi se v razpravi še katerega od teh dodalo in izboljšalo. To ni spisec lepih želja, kot je bilo včeraj rečeno. To so po našem trdnem prepričanju prioritete Slovenije na področju razvoja železniškega transporta. Oba prometna koridorja, ki ju poznamo, in seveda te regionalne proge, ki so v preteklosti že bile in so danes opuščene, in prav je, da se to napiše in naš predlog je bil že v prejšnjem zakonu in tudi v tem, da se tem da zakonsko prioriteto. Po našem mnenju ni dovolj samo resolucija, ki je pravzaprav sploh še ni, viri pa so že kar določeni, zakaj pa ne bi potem prioriternih odsekov tudi umestili in napisali v zakonsko besedilo. Saj jih bo resolucija tako ali tako najbrž določila. Vsaj upam, da jih bo in zato seveda predlagam, da ta amandma podprete. Težko verjamem, recimo, ravno za ta del od Celja do Dravograda, celo na Odboru za okolje in prostor na skupni seji je bila predstavljena kot možna razvojna komponenta ne samo cestne osi, tudi železniška, težko verjamem, da boste sedaj rekli, da je to lepa želja. Mislím, da ne. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Oprostite gospod minister. Gospod Han, replika. Dobite besedo.

MATJAŽ HAN: Zelo na kratko dr. Verliču, velikemu poznavalcu železnic. Res je, tudi jaz sem prijatelj železnic, železniške infrastrukture, nasploh razvoja Slovenije in prav zaradi tega ne bi podprl vašega amandmaja, ki je preskromen, jaz si želim še več obnov, ne samo teh 16 odsekov, ki ste si jih vi včeraj na hitro v pol ure spomnili. Ko bomo imeli podlago v resoluciji, ko bomo lahko naredili nek javni poziv, ko bodo na železnicah ljudje ocenili, kje je vendarle bolj potrebno in manj potrebno, potem bo teh odsekov še bistveno več in takrat bom pa jaz z veseljem podprl. Jaz nisem rad skromen človek in ne bi rad samo teh 16 odsekov podprl, zato vašega amandmaja ne podpiram.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod minister, imate besedo.

DR. PATRICK VLAČIČ: Ko smo malo pogledali vaš amandma, če bi pri 10. točki Grosuplje, Novo mesto dodali še Metlika pa če bi dodali še solkansko pa novogoriško progo pa če bi dodali še

Maribor, Dravograd, o kateri je prej govoril poslanec Petek pa Ljutomer, Gornja Radgona, avstrijska meja, je prioriteto celotno železniško slovensko omrežje. V tem smislu je vrednost amandmaja, ker ne vem, zakaj smo te proge potem spustili, do te mere zmanjšana. Še enkrat ponavljam nacionalni program, ali tisti stari velja ali ne velja, je lahko zelo dolga debata, ampak v tistem nacionalnem programu so ta trenutek projekti, ki so v teku. Za koliko denarja, sem vam prej povedal, lahko ponovim, za več kot milijardo šesto ta trenutek in večina jih je prilagojenih temu, da porabimo 440 milijonov evropskih sredstev.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še kdo razpravljati o tem amandmaju k tem členu? Ja vidim, kar dosti rok. Prijava teče. Gospod Lojze Posedel, prosim.

LOJZE POSEDEL: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik.

Amandmaja, ki ga je vložila stranka SDS, ne bom podprl. Enako sem storil tudi včeraj na Odboru za promet in podobno obrazložitev tudi povedal včeraj na Odboru za promet. Malce sem le upal, da bi predstavitev takih amandmajev, kot je ta tretji pa nova dva, iz stranke SDS opravljal kdo drug kot pa gospod dr. Verlič, ki je le strokovnjak za prometno infrastrukturo, ne nazadnje državni sekretar v prejšnjem mandatu in se mi zdi malce, da niso taki predlogi na njegovem nivoju, ker kaže na to, da so že spiski, ki so sicer všečni, nepopolni, so pomanjkljivi, prej bi to pričakoval, verjamem tudi na replike, od gospoda Jerovška, ki lahko tudi v debati o vlaganju investicijskih sredstev v železniško infrastrukturo obdela vse od Vlade, afere, nezaposlene. Danes je pozabil samo na izbrisane in na povojne poboje, ampak ker še ni zaključena debata, mogoče še to bo.

Tema, ki je za nekatere nepomembna, je dejansko izredno pomembna, se nam ta dolga leta nevlaganja v železniško infrastrukturo kažejo na vsakem koraku. Vsi smo nezadovoljni, vsi opazujemo kamione po cestah, vsi opažamo, kako nekomforten je potniški promet, vsi bi želeli spremembe, ko pa pride do tega se začnejo razprave in zapletanje. Tisto, kar je najhujše in kar je mogoče samo enkrat bilo opozorjeno, ta problematika je izredno pomembna, zaradi nepotrebnih številnih žrtev, ki nastajajo ravno na tem infrastrukturnem omrežju železnic. Streznjenja samo za par dni takrat, ko je zopet nova smrtna žrtev na nezavarovanih prehodih in križanjih železnice in ceste. Potem pa zopet po starem ob tem, da imamo toliko in toliko nezavarovanih, da imamo staro, nesodobno infrastrukturo in da je to treba narediti. In sam sem enako nezadovoljen kot tudi nekateri koalicijski poslanci, ki so povedali, da bi bilo prav, da bi obljubljen strategija nacionalnega programa, resolucija o nacionalnem programu bila že sprejeta. Verjamemo tudi, da bo v kratkem, ker je pač takšno zagotovilo ministra, državnega sekretarja in ker jo tudi potrebujemo. Ampak ne, da

si izmišljamo nekaj na novo, ampak da dejansko velja tista iz leta 1996 in da je zanimivo, da gospod Marinič danes ugotavlja, da nimamo nacionalnega programa. Štiri leta je bila SDS na vladi in tudi vi poslanec in ni bilo tega nacionalnega programa. Bi verjetno v prejšnjem mandatu lahko marsikaj nadoknadili, vsaj pripravili papirje, da bi lahko koristili sredstva, ki jih danes ni. Zato je, bom rekel, neresno ali pa do nas nekaterih, včeraj na odboru ali danes, bom rekel tudi ponižujoče, da nas pozivate, zakaj ne glasujemo za kakšno progo. Jaz osebno sem bil včeraj pozvan, Celje, Velenje, Dravograd, takoj, ampak ne na spisku, danim malce pred obravnavo zakona. Proga, ki, nekaj ljudi v dolini se še spomni, več kot 30 let je ta proga v enem delu pač izkopana in da je res v predstavitvi razvojnih osi predvidena kot ena od možnih in dobrih rešitev, ampak verjetno ne za dokument, ki ga danes sprejemamo. V vladnem predlogu je zelo jasno zapisano, da se bodo sredstva porabljala za investicije v infrastrukturo in vzdrževanje infrastrukture, kot je določeno v javnem razvoju javne železniške infrastrukture ter letnih načrtih investicij in letnih načrtih investicijskega vzdrževanja. Zato verjetno škoda razmišljati, kam se bo izgubil ta denar, ker tako, kot je gospod minister povedal, toliko in toliko načrtov, projektov, mislim, da okoli milijarde je bila številka, je pripravljenih. Zato se mi zdi, da so te resne razprave zlorabljene zopet za to populistično nastopanje, kako Vlada ne želi izboljšati, kako se odreka viru, ko bi popolnoma enostavno tudi v prejšnjem mandatu lahko bil sprejet zakon, da ne bi 0,9% družbenega proizvoda, lahko bi 2% družbenega proizvoda predlagali v prejšnjem mandatu. Opozicija prejšnjega mandata ni bila tako neodgovorna, da bi slikala nerealne cilje, postavljala zakone o 2% vlaganju v železniško infrastrukturo, to pač ni realno. Enako, kot ni realen takšen amandma, kot je predlagan k 3. členu. Zato... /Oglašanje v dvorani./ Ja, škoda, da vi niste toliko.

Zato mislim, da so teme, ki jih imamo na dnevnem redu, preresne, se pa strinjam z dr. Verličem, ki pravi, da imajo voljo in da bi danes lahko dodali še kakšen odsek. So se kar pojavili, Metlika, Solkan, se pravi, če ima še kdo idejo, uro in 10 minut je še razprave, se pravi do konca lahko res pokrijemo še tisto..., da ne bi bil preveč v tej razpravi, mislim, da je tudi to primer, kako se vsaka tema izrablja za populistične nastope, za oviranje tistega, kar po drugi strani nujno potrebujemo. Ob tem pa dejansko tudi ne morem mimo tega, da ponovim, da čim prej pričakujemo nacionalni program, potem tudi izvajanje in razjasnitev tega, kar je bilo izpostavljeno, način financiranja glede na opozorila Zakonodajne službe o integralnem proračunu in namenskih sredstvih.

Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želite gospod Tanko?
Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Mogoče bi se bilo za vprašati, koliko je imela v budžetu Marija Terezija za železniške proge, mogoče je imela 5, 7% - najbrž veliko, da jih je lahko zgradila, in koliko smo imeli mi, recimo po drugi svetovni vojni v proračunu za železnice, ko smo jih veliko odmontirali, tudi tistih, ki so bile zgrajene pred tem. Tako, da bi bila kakšna razprava, če že gremo v zgodovino, tudi malo za podaljšati, gospodje iz koalicije, ne se samo obremenjevati, kaj je bilo v zadnjem letu ali zadnjem letu prejšnjega mandata storjeno.

Imam pa eno proceduralno vprašanje. Vi ste prej napovedali, spoštovani podpredsednik, da nekateri amandmaji, ki jih je vložila naša poslanska skupina, niso vloženi korektno. Rad bi opozoril, da je bilo, kar zadeva vlaganja amandmajev, nekaj zapletov tudi na delovnem telesu, ki je obravnavalo ta zakon po nujnem postopku in da so ti amandmaji vloženi v skladu z navodili strokovne službe odbora. In zato predlagam, da takoj prekinete sejo, da bi se dejansko ugotovilo, kaj se je zgodilo in na osnovi katerih navodil so bili vloženi takšni amandmaji. Ker če je bilo v skladu z navodili strokovne službe odbora vloženo, so bili amandmaji na tak način vloženi, potem je nekaj potrebno storiti. In zato tudi predlagam, da se v tem odmoru, polurnem, te zadeve razčistijo, se ugotovijo, in da pravzaprav vidimo, kaj se da še dodelati in popraviti s temi amandmaji, ki še niso bili niti obravnavani. Mislim, da je predlog korekten in tudi pričakujem, da boste to pavzo odredili, in da se bo v tem odmoru tudi proučilo razmere in situacija, ki je pripeljala do take vložitve teh amandmajev. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Jaz sem se prej pozanimal in tisto kar sem rekel, sem tudi rekel. Ne morem vam dati pavze. Še vedno upoštevam Poslovnik, 135. člen, druga alineja, ki se do danes ni spremenila. Verjetno bi pa morale tudi strokovne službe vaše poslanske skupine pregledati ta poslovnik. Zato pavze ne morem dati in nadaljujemo.

Izvolite, še enkrat. Postopkovno.

JOŽE TANKO: Hvala lepa. Spoštovani predsedujoči! Jaz bi to razumel, to vašo odločitev, če bi ta napaka bila storjena v poslanski skupini, vendar je bila storjena zato, ker je prišlo do navodila strokovne službe delovnega telesa, sekretarke delovnega telesa, kako naj se v tem delu ta zadeva naredi. In jaz mislim, da ni nič nepredvidljivega, da bi odredili to pavzo, ta odmor, in da bi preverili skupaj, kaj se je dejansko zgodilo, ali je služba dala nepravilna, neustrezna navodila za vlaganje amandmajev ali ne. Ker kontaktiramo s sekretarko odbora pa je v tem primeru šlo, to lahko potrdi tudi sekretarka odbora in prej je bila pri meni, je tudi to

povedala, da je šlo za njeno napačno navodilo. In zato tudi predlagam, da odredite odmor in da se te zadeve proučijo in da pogledamo, kaj se je dejansko zgodilo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Tudi jaz sem bil obveščen, da je šlo za njeno napačno navodilo. In tudi o tem sem obveščen, da se strinja s tistim, kar sem jaz prej povedal. Zato vztrajam pri prvotni odločitvi. Upoštevam 135. člen, drugo alinejo, in mislim, da ne moremo prekinjati seje, ampak nadaljujemo še z razpravo, kot je bilo začeto, o 3. členu.

Besedo ima gospod Janko Veber.

JANKO VEBER: Hvala za besedo. Mogoče bi samo k tej razpravi, ki je bila izpostavljena in je vezana na sejo Odbora za promet. Mi smo dejansko odredili tudi pol ure odmora za to, da se ta vprašanja poskušajo urediti, da ne bi bilo v nadaljevanju kakršnikoli pomislekov, vendar dejstvo je, da je tudi odbor glasoval o amandmajih, ki jih je Poslanska skupina SDS vložila in je zavrnil tako, da jih tudi niso vključeni v dopolnjeni predlog zakona, ki ga danes obravnavamo tukaj na seji.

Glede same vsebine amandmaja k 3. členu, kjer se navaja 16 prog, ki naj bi bile seveda vse skupaj tudi prioritete, pa je treba seveda tudi zelo jasno povedati, da je nemogoče sprejeti tak amandma, ker niti za en odsek, ki je naveden med temi 16 niso znane finančne posledice oziroma vrednosti tega odseka. Lahko samo ugibamo, da je verjetno potrebnih za teh 16 odsekov vsaj 16 milijard evrov, to je čisto ugibanje. Ta zakon govori o tem in 3. člen govori o tem, da imamo zelo jasno določene vire, ki jih namenjamo za investicije in vzdrževanje javne železniške infrastrukture in ti viri so definirani po tem zakonu in iz naslova letne dajatve za uporabo vozil v cestne prometu in iz naslova koncesijske dajatve Luke Koper, ki pripada Republiki Sloveniji. Ti viri znašajo v letu 2010 125 milijonov evrov, v 2011 naj bi znašali 166 milijonov evrov. Seveda, če pogledamo vsebino tega zakona in višino virov na podlagi tega zakona, je nemogoče spraviti v ta zakon 16 odsekov, ki bi po res neki grobi oceni najbrž veljali 16 milijard evrov. Torej, zakon bi, če bi ta amandma bil sprejet, bil med seboj neuskklajen, torej ga dejansko tudi Državni zbor ne bi mogel na koncu izglasovati, ampak bi to morala ugotoviti ali Zakonodajno-pravna služba ali pa predlagatelj zakona, da je to besedilo med seboj neuskklajeno.

Ta nabor odsekov železniških prog je seveda možno dopolnjevati, kot je bilo že povedano, sploh ni v celoti upoštevano vse ozemlje v Sloveniji oziroma vsi kraji v Sloveniji, ki bi si mogoče še želeli železniško progo. Za hip, če pa samo skočimo tudi na razpravo, ko smo podobne zakone obravnavali na prejšnji seji Državnega zbora, sem tudi povedal, da pravzaprav manjka mogoče še 17 prog, to bi bila

proga okoli sveta in bi jo ravno tako zapisali lahko v ta 3. člen na enak način, kot je zapisano teh 16, ker pač enostavno virov za to ni. Predlagatelji pričakujejo, da bo vire Vlada določila z uredbo, ampak ne da se jih z uredbo. Amandma resnično daleč presega vsebino tega zakona in daleč presega seveda tudi obliko, ki bi bila primerna, da bi Državni zbor lahko tak amandma sprejel.

Zato seveda tega amandma ne bom podprl in mislim, da so tudi same finančne posledice dovolj velik argument, da tudi Državni zbor v celoti tega ne more podpreti. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Anderlič, izvolite.

ANTON ANDERLIČ: Ta amandma vsebuje premalo realnosti ali pa bolje bi bilo rečeno temu, premalo domišljije. Kajti, če bi šli po tej drugi logiki, potem bi morali ali dosledno zapisati nekatere opuščene proge, tiste, ki funkcionirajo, pa so izpuščene, ne vem, na primer proti Rogatcu pa še kam drugam. Seveda tudi te zgodbe, ki pripeljejo progo do meje so, bom rekel, ali vi kaj več veste pa je to že vse dogovorjeno, da bo tam kar naprej na drugi strani stekel promet v Avstriji, na Madžarskem, v Italiji in tako naprej. Ampak saj to niti ni bistveno, ker tako ali tako niste s tem mislili resno, tako razumem, kajti vi obravnavate vse zakone s strogo resnostjo in odgovornostjo in vi verjamete, da se s tem zakonom tega ne da definirati, na ta način umestiti v prostor, ker nekatere bo treba še umestiti, ker jih pač ni, tudi starih ni bilo tam, ampak to je pač druga zadeva.

Jaz imam še vedno kar nekaj zadreg, in sicer v zvezi s samimi viri. Jaz mislim, da je to v nasprotju z Zakonom o javnih financah v Republiki Sloveniji in da na ta način tako kot se bencinski tolar, nekdanji, se je spremenil v Zakon o namenskem zbiranju sredstev za gradnjo avtocest, se steka v državni proračun in niti en evro, niti en evro iz tistega ne gre direktno v izgradnjo avtocest ali odplačevanje kreditov ali kaj podobnega. Jaz bi razumel, da bi vi rekli, v proračunu se zagotovi 100 ali toliko milijonov evrov na leto, ker to rabimo za te investicije, ali se oblikuje zato kakšen poseben proračunski sklad, ali se kar direktno preko razvojnih programov nameni ta sredstva. Mi je vseeno, ampak edino, česar ne morem razumeti in je po mojem trdnem prepričanju skregano z logiko, je, da je nek namenski vir, ki se pobira oziroma neka dajatev, ki je v naboru dajatev, lahko takšna, ki odgovarja obsegu sredstev, ki bi jih rabili za te investicije, ampak to ni prava pot. Jaz bi res rad slišal odgovor, ali bo na koncu treba narediti rebalans proračuna, da se bo za to zagotovilo denar in kako bo s tistimi postavkami, za katere je denar namenjen v proračunu, ker to tukaj manjka predvsem, ko govorimo za 2010 in 2011, ko smo že te prioritete opredelili. In ti odgovori nam manjkajo. Jaz razumem, da je ta člen sila preprost, da če boste denar dobili, ga boste namenili za

izvedbo investicij in za vzdrževanje te infrastrukture. Zato še enkrat sprašujem, ali je sedaj mogoče to razumeti kot nek nov tolar. Mi smo včasih imeli šolski tolar, zdravstveni tolar, kulturni tolar, cestni tolar in tako naprej, in drugi so se iztekli po roku trajanja, bencinski se je pa spremenil z novim zakonom in smo sprejeli nov zakon, ko nam tudi Evropa ni več dovoljevala na tak način oziroma smo morali spremeniti nekatere načine zbiranja sredstev, pa pretvoriti v evre in podobno.

To so stvari, ki so v zraku in se mi zdi, da ne vem, ali bo cilj dosežen, cilj zakona, tudi ko govorimo o primerjavah. Primerjava z Avstrijo, Nemčijo in z Italijo v tem delu v ničemer ne izkazuje, da bi takšen način, na kakršnega se ga lotevamo mi, bil primerljiv s temi državami, bil konec koncev korekten tudi do nekaterih drugih predpisov, ampak so najbrž te primerjave navedene samo iz razloga, ker mora zakon imeti elemente primerjave z drugimi državami. Ampak primerljivosti iz teh sistemov ni. Prvič, gre za povsem drugačne načine. Ne vem, nekdo je tukaj govoril o 5% v proračunu, o namenskem zbiranju denarja ali konec koncev o izdaji obveznic. Jaz ne vem, zakaj ne bi izdali v Republiki Sloveniji obveznice za gradnjo te infrastrukture, jaz sem trdno prepričan, če bi stala zadaj država in zagotovo lahko v takšnem primeru stoji država, bi šle te obveznice v promet in bi jih tako pravne osebe kot fizične osebe najbrž rade pokupile, ker bi imele neko varno naložbo in realno fiksni donos za čas trajanja. In še več drugih stvari je mogoče ob takih razpravah navesti. Očitno je, da je stiska bila, da je treba čim prej stvari urediti. Vprašanje pa je, ali je v tem primeru to način, ki bi te probleme reševal. Konec koncev mi moramo tukaj zagotoviti nek dolgoročen in fiksni oziroma stabilen vir financiranja izgradnje. Ker ta, če je bil avtocestni program program desetletja ali dvajsetletja, bo to verjetno program dvajsetletja ali tridesetletja.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod dr. Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa.

Najprej, zanimivo, sedaj nekateri poslanci, tako kot je prej bilo, že kar določajo, kdo od predstavnikov opozicije oziroma Slovenske demokratske stranke lahko pri kakšnem zakonu razpravlja. To je res nekaj novega. Skratka, bomo verjetno morali upoštevati tudi navodila koalicije, kdo lahko o čem pri nas razpravlja.

Sedaj pa kar se tiče samega amandmaja. Ko vsi po vrsti teh 16 predlogov, ki so naštet kot prioritetni odseki, o njih govorite, da so pač povedani na pamet, da jih ne morete podpreti, so pravzaprav enako tako, če ne celo bolj, definirani kot pa vaš zakonski predlog. Vaš zakonski predlog določa vire, ki jih bo določala šele resolucija o nacionalnem

programu modernizacije železniške infrastrukture. V našem amandmaju smo se vsaj opredelili do prioriternih odsekov. Pogledajte, še celo sami smo hitro ugotovili, da bi jih lahko še dopolnili. Zakaj pa ne? Prav. Še vedno boljše kot pa je sedaj v tem predlogu zakona, kjer se viri določajo za nekaj, ker še ni sprejeto. Tega si ni izmislil SDS. To je v svojem mnenju povedala tudi Zakonodajno-pravna služba. Zakonodajno-pravna služba pravi, citiram: "Najprej izpostavljamo, da je v uvodu zakonskega predloga navedeno, da je predmetni nacionalni program, ki naj bi ga sprejel Državni zbor, šele v pripravi in gre s tega vidika za prejudiciranje." Se pravi, vi dajete zeleno luč za vire, ki še niso opredeljeni, hkrati ste pa napadli 16 prioriternih odsekov, ki so po mnenju Slovenske demokratske stranke za uravnotežen razvoj Slovenije pomembni. Samo za to gre. In kot ste videli, ste tudi sami hitro ugotovili, da se lahko doda še kakšen odsek in to je bil namen. Kajti takrat, ko smo v Slovenski demokratski stranki vložili zakon o prioritetni gradnji železniških odsekov, ste dejali, ne, tega zakona ne moremo podpreti, ker podlaga za kar koli takega je nacionalni program modernizacije železniške infrastrukture. In kaj dobimo danes na mizo? Danes dobimo na mizo vladni predlog zakona o zagotavljanju virov, ki ima za svojo vsebinsko podlago nacionalni program, ki ga pa ni. Torej, se bodo sredstva nekam razporedila, kako se bodo razporejala v prihodnje, takrat, ko bo šele nacionalni program ali pa nek letni načrt investicij, za katerega se tudi ne ve, kdo ga pravzaprav sprejema in se do njega opredeljuje. Zato, zato smo predlagali, da pa kljub vsemu v odsotnosti resolucije o nacionalnem programu le v tem zakonu določimo, kam naj bi pa ta namenski vir šel. Ja, mi smo predlagali 16 prioriternih odsekov. Če je to, kar je rekel prej minister, dr. Vlačič, da bi še dodali proge in dobimo celotno slovensko železniško omrežje, zakaj ne, še vedno boljše, kot pa, da tega ni. In to je bil ta predlog amandmaja, zaradi tega, ker resolucije preprosto ni.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Vidim, da ne želi nihče več razpravljati, zato zaključujem razpravo o amandmaju k 3. členu in s tem tudi o amandmajih. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom zbora odločali danes, čez 10 minut v okviru glasovanja. S tem prekinjam to točko dnevnega reda in prekinjam tudi 15. sejo zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 12.20.

(Seja je bila prekinjena ob 12.09. in se je nadaljevala ob 12.20.)

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje, prehajamo na glasovanje zbora o predlogih odločitev. Pred tem bi vas prosil, če se

umirite. Prav tako vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s **prekinjeno 8. točko dnevnega reda**, to je z **drugo obravnavo Predloga zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti v okviru rednega postopka**. Prehajamo na odločanje o vložnem amandmaju. Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SD, Zares, DeSUS in LDS k 4. členu. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Zaključili smo z odločanjem o amandmaju.

S tem zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona, predlagatelj zakona predlaga, da zbor na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravi tretjo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na odločanje o navedenem predlogu. Sklep ne bo sprejet, če mu bo nasprotovala več kot tretjina navzočih poslancev. Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti 3.

(Za je glasovalo 73.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil v petek, 26. 3. 2010, po končanem glasovanju. Službe zbora bodo pripravile pregled, v katerega bo vključen sprejem amandmaja in člen, h katerem je bil amandma sprejet. Amandmaje k temu členu lahko kvalificirani predlagatelji vložijo do začetka tretje obravnave predloga zakona na seji zbora.

Prekinjam to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 4. točko dnevnega reda**, to je z **obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu po skrajšanem postopku**. Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnih amandmajih.

Prehajamo na odločanje o amandmaju k 9. členu poslanskih skupin SD, Zares, DeSUS, SLS. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 77, proti nihče.

(Za je glasovalo 77.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 17. členu. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev. za je glasovalo 34, proti 41.

(Za je glasovalo 34.) (Proti 41.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona, v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona, ker v drugi obravnavi predlagani amandmaji niso bili sprejeti, eden

je bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona, pardon. Sprašujem še to, kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k 9. členu vložiti amandmaje? Ne, nobeden se ne oglašča. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih v drugi obravnavi predloga zakona neuskklajen. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 54, proti nihče.

(Za je glasovalo 54.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 3. točko dnevnega reda - obravnava Predloga o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo - nujni postopek**. Ker v drugi obravnavi amandmaji niso bili vloženi prehajamo na, oprostite, nadaljujemo z drugo obravnavo, torej z odločanjem o vloženi amandmaji, ki jih bomo opravili v podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 24. 3. 2010. Imamo vložene amandmaje k 2. členu Poslanske skupine SDS. Želi kdo obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? Ja.

Gospod dr. Verlič, izvolite.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa.

Ne glede na to, da o zakonu, o predlogu zakona kot takega Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora ni našla lepih besed, pravzaprav bi bilo najbolje ta zakon v celoti zavrnil, pa smo vendarle zato, da bi kljub vsemu besedilo bilo izboljšano, v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlagali amandma, ki je po našem mnenju pošten. Namreč, sedaj bomo zagotavljali sredstva za modernizacijo železnic vsi tisti, ki plačujemo v Sloveniji letne dajatve za uporabo cestnega motornega vozila. Se pravi, kadarkoli boste šli in bomo šli registrirati osebni avto, vedite, da ta taksa gre direktno za investicije za javno železniško infrastrukturo. Seveda, lahko se tudi tako odločimo, tako ste se odločili, mi pa predlagamo, da to takso nadomesti del cestnine za tovorna vozila. Kdo uničuje naše avtoceste? Kdo obremenjuje okolje? Tuji težki tovorni tranzit. Ta ne plačuje ničesar za modernizacijo železnic. Ničesar. Gorivo tankajo v tujini, tudi trošarin ne dobi proračun Republike Slovenije, davkov v Sloveniji tuji tovornjakarji ne plačujejo, obremenjujejo pa avtoceste. Če je glavni namen modernizacije javne železniške infrastrukture ravno preusmeritev težkega tovornega tranzita iz cest na železnice, potem bi bil ta vir več kot upravičen in več kot pošten. Tako pa, dragi uporabniki slovenskih avtomobilov, kar glejmo, kako bodo tuji tovornjaki vozili v kolonah po naših avtocestah, za modernizacijo železnic pa plačujemo mi vsak evro, kadar gremo registrirati. Škoda. To ni pošteno. To ni pošteno do slovenskih davkoplačevalcev, do slovenskih uporabnikov motornih vozil. Tujemu tranzitu smo s

tem, če ne podpremo tega našega amandmaja, popustili in jim pustimo, da se vozijo po slovenskih cestah neovirano, modernizacijo železnic pa plačujemo sami. Torej predlagam, da o amandmaju resno razmislimo. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še v imenu poslanske skupine gospod Zmago Jelinčič Plemeniti?

Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod podpredsednik.

Najprej bom pojasnil, kako bomo sploh glasovali zato, da me kakšna od koalicijskih strank ne bo obtožila, da bom prejel kakšno podkupnino od koga ali kaj podobnega. Dejstvo je, da tuji tovornjakarji uničujejo slovenske ceste in ne prispevajo popolnoma ničesar k izgradnji slovenske cestne infrastrukture. Zdaj bomo pa Slovenci, ki se tukaj vozimo in plačujemo davke v Sloveniji, poleg tega, da bomo dajali denar za avtoceste, iz te cestnine dajali tudi denar za železnice. Že nekajkrat je Slovenska nacionalna stranka vložila predloge, da bi se cestni promet zmanjšal na ta način, da bi tuje, predvsem tuje tovornjake, ki vozijo čez Slovenijo, dali na oprtne vlake, na železnico in da bi se to prepeljalo na ta način. Zdaj, če bo kdo spet rekel, da govorim to zato, ker me je kdo od železnice podkupil, to ni res. Tudi, da bi me kdo podkupil s strani slovenskih tovornjakarjev ali tujih tovornjakarjev, tudi to ni res. Tako, da se v naprej ograujem od tega, kako boste sodili o glasovanju Slovenke nacionalne stranke. Gre za nacionalne interese, ki jih v SNS-ju branimo, predvsem v koalicijskih strankah vam pa za to ni ravno mar. Ampak to je treba pač poudariti.

Mi bomo ta amandma seveda podprli. Razlogi so jasni. Še enkrat pa govorim, spoštovani kolegi iz koalicije, ne gre za nobeno podkupnino, ne z ene strani ne z druge strani in tudi jaz ne bom dal nobene podkupnine nobenemu od tujih prevoznikov.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še v imenu poslanske skupine kdo besedo? V imenu poslanske skupine?

Gospod Janko Veber.

JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov sporočam, da tega amandmaja ne bomo podprli, ker ga ni mogoče podpreti. Del sredstev cestnin, pobranih za tovorna vozila, so sestavni del sredstev, s katerimi odplačujemo že najete kredite za izgradnjo avtocest. Če vzamemo del cestnin za poplačilo teh kreditov, potem je seveda v tem zakonu potrebno in najbrž, da še v katerem drugem, povedati, kako bomo nadomestili ta izpad. Ali bo to povečanje dolga v proračunu Republike Slovenije ali kaj? Skratka vsebina tega amandmaja daleč presega vsebino obravnavanega zakona, poleg tega pa posega v že sprejete

obveznosti zaradi zadolževanja pri izgradnji avtocest. Tako, da tega amandmaja seveda ni mogoče podpreti in če bi bil tako dobronameren, kot je bilo tudi predstavljeno, naj povem, da ta zakon, ki ga danes obravnavamo, bo omogočil tudi to, da se bo lahko čim prej del tovornega prometa preusmeril na železnice, kar pa mislim, da je tudi že ves čas, ko se pogovarjamo o železniški infrastrukturi cilj prav vseh, ki razpravljajo v Državnem zboru o tem, kako spraviti tovorni promet na železnice. Če bo ta zakon sprejet, bo seveda tudi sistem lahko čim prej razbremenil avtoceste. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še kdo obrazložiti svoj glas? Odpiram prijavo. V lastnem imenu?

Dr. Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa. Še enkrat.

Seveda bom podprl ta amandma, ker tako kot sem že povedal v stališču naše poslanske skupine, je pošteno in ves čas, ko govorimo o tem, da pa, potem, če bomo del cestnine, ki jo prispevajo tovorna vozila Darsu odtegnili za modernizacijo Slovenskih železniških tirov, bo kar na lepem Dars razpadel in se bo, ne vem, zadolževanje še povečevalo. Ne, ni res. Če je resnična informacija, ki kroži, da je Dars zaposlil 20 novih ljudi, potem lahko ta del cestnine, ki bo šel za plače teh novih 20 namenimo za modernizacijo železniške infrastrukture, torej malo racionalizacije pri Darsu. Denarja je tam gotovo preveč, sem prepričan. Potem pa vsi ti argumenti, ki se sedaj pojavljajo odpadejo in se lahko hitro najde ta sredstva iz teh cestnin namesto za plače novozaposlenim, kar je zelo zanimivo v teh časih, pa naj se ta del cestnine nameni iz tovornih vozil za železniško infrastrukturo pa bo dovolj denarja. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Vili Rezman. Ne. Gospod Vili Rezman? Se odpoveduje.

Gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL: Hvala lepa.

Seveda bom jaz takšen amandma podprl, kajti edino smiselno je, da s takšnim amandmajem naredimo zakon vsaj deloma v korist tako železnicam kot tudi slovenskim cestam. Preseneča me sprenevedanje koalicije, da se s tem zakonom, s tem členom, pridobivajo namenska sredstva za sanacijo oziroma posodabljanje železniške infrastrukture. Nič se ne dobiva, samo iz enega žepa prestavljamo v drugega. Ali je to naš cilj? Vsi poslanci se verjetno strinjate, da imate v svojem okolju številne odseke obstoječih cest, cestne infrastrukture, ki so še kako potrebni sanacije, ki so še kako potrebne obnove in tudi koliko novih odsekov bomo zgradili. In sedaj tista sredstva, ki so namenska, ki jih plačujemo ob registraciji, ki bi se morala uporabiti za sanacijo in vzdrževanje obstoječih

cest, bomo sedaj namenjali za sanacijo železniške infrastrukture. Zakaj ne bi s takšnim amandmajem, ki smo ga predlagali v Slovenski demokratični stranki, skušali ta sredstva pridobiti od tistih, ki našo cestno infrastrukturo tudi uničujejo. Na tisoče tovornjakov, na tisoče zelo težkih tovornjakov vsakodnevno vozi po slovenski cesti, skorajda z minimalnimi stroški namesto, da bi se ta promet preusmerjal na železnico. In take bi bilo potrebno obremeniti, da pač tisti, ki naše ceste poškodujejo, ki onesnažujejo okolje, seveda tudi v večji meri prispevajo k izgradnji železniške infrastrukture. Takšen amandma, ki ga mi predlagamo, vsaj deloma na ta način stvar skuša tudi popraviti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Glasujemo o tem amandmaju? Navzočih je 73 poslank in poslancev, za 30, proti 40.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 40.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. členu. Kot sem vas že prej opozoril, je bil korigiran ta 3. člen, vendar je kompletna vsebina dodana. Ni novi člen, ampak kot nov odstavek k 3. členu. Želi kdo v imenu Poslanske skupine besedo?

Gospod Zmago Jelinčič Plemeniti.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa. Sicer ne vem, gospod predsedujoči, o spremembi katerega amandmaja ste govorili. Namreč...

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Malo prej sem pojasnil, verjetno vas ni bilo v dvorani.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Gre za novi 3. člen? Ja. Hvala lepa. Hvala gospod Kontič.

V novem 3. členu piše, da bo pripravljena posebna namenska postavka za izvedbo investicij v infrastrukturo in vzdrževanje na podlagi tega zakona, v višini najmanj 0,9 nacionalnega dohodka.

V naši poslanski skupini bomo ta amandma podprli, navkljub temu, da mi bo kdo.../Oglašanje iz klopi./ Ali ni? Ja, potem pa gospod Kontič, ste me zavedli. Hvala lepa, saj ne bi bilo prvič, da so me zavedli, ampak sedaj bom bolj pazljiv.

Navkljub temu pa moram povedati, da tudi ta 3. člen, ki ste mi ga sedaj dali na mizo, bomo v Slovenski nacionalni stranki podprli. Gre za to, da se zadeve morajo urediti v povezovanju z evropsko železniško strukturo. Zato je treba to pripraviti za razpravo in v plane za.../Oglašanje iz klopi./ Gledam, gospodje se smejujejo, jaz sem malo prej prišel iz tujine. Medtem je bila zmeda v Državnem zboru tako velika, da pravzaprav človek ne ve, o katerih amandmajih lahko glasuje in o katerih ne sme.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Jelinčič, vas lahko spomnim? K 3. členu amandma.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Ja, hvala lepa, ja, saj vem. To sedaj vem.

Kakorkoli že, amandma bomo podprli, navkljub temu, da moram povedati, da ne bom dobil nobene podkupnine od teh pozicij, od gradnje kakšnih železniških prog. Morda bo podkupnine dobila kakšna druga politična stranka, zagotovo iz koalicije. V Slovenski nacionalni stranki jih ne bomo. In navkljub temu, da bi kdo o tem dvomil, bomo amandma podprli.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: V imenu poslanske skupine dr. Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa.

Prej smo v razpravi poslušali tudi ministra, kako je zakon izredno pomemben za Republiko Slovenijo, za Vlado, za ministrstvo, sedaj pa ugotavljam, da od tega hipa Vlade, ministra za promet, državnega sekretarja to več ne zanima. Včasih so vsaj počakali v dvorani izid glasovanja, sedaj seveda vedo, da bo glasovalni stroj deloval naprej. Ampak navkljub temu, zakon, kakršen je bil pripravljen in predlagan s strani Vlade, morda tudi zato zdaj ni ministra v dvorani, je bil slab. Štirje člani, slabi, celo Zakonodajno-pravna služba je imela resne pripombe do tega zakona. Zakaj? Zato, ker vire za namenska sredstva, za investiranje v javno železniško infrastrukturo določa, kako pa naj se ti viri uporabljajo pa ne. In se sklicuje na resolucijo o nacionalnem programu razvoja in modernizacije železniške infrastrukture, ki ga v Državnem zboru Vlada še ni predložila. Se pravi, ko smo podoben zakon februarja vložili v parlamentarno proceduro, tedaj ste vi, koalicija, trdili, da se takšnega zakona ne da sprejeti, zato, ker ni resolucije o nacionalnem programu modernizacije železniške infrastrukture. Zdaj pa, ko vi predlagate ta zakon, pa še vedno ni nacionalnega programa, pa je to vse v redu. Ne ni v redu! Manjkajo prioritetni odseki modernizacije železniških prog. In zato smo pripravili kot predlog 16 prioritetnih odsekov železniških prog, ki povezujejo, prvič, Slovenijo z mednarodnim okoljem in tudi omogočajo notranjo povezljivost Slovenije. Ampak, jaz upam, da bo zdaj ta posluh, da bo tako močan, da boste ta amandma podprli. Kajti, drugače sprejemate ta zakon tako, da določate vire, kako se bodo porabljali pa ne. Čeprav ste na eni seji nazaj trdili, da se zakona, ki ga je predlagala seveda Slovenska demokratska stranka s podoben vsebino, ne da podpreti, zaradi tega, ker ni nacionalnega programa. Dvoličnost.

Predlagam, da amandma podprete.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin v tem primeru.

V svojem lastnem imenu gospod Grill, edini.

IVAN GRILL: Hvala lepa.

Tudi sam bom z veseljem takšen amandma podprl, kajti tukaj je resnično določenih 16 prioriteten odsekov. Strinjam se, da je treba poskušati celovito sanirati, izboljšati, posodobiti železniško infrastrukturo, vendar denarja, da bi to stvar celovito, v doglednem času opravili še dolgo, dolgo ne bo in je vprašanje, če bomo to stvar tudi sami uspeli dočakati. Je pa tukaj zagotovo nekaj tistih najbolj prioriteten odsekov, ki bi bili deležni ali potrebni, da se jih poskuša posodobiti oziroma dograditi v najkrajšem času. Kajti to lahko prispeva k boljšim gospodarskim pogojem za posamezna področja Slovenije, s tem tudi bolj čisto Slovenijo, ker bomo manj onesnaževali ceste oziroma tudi samo okolje in tukaj so te stvari tudi navedene.

Dotaknil se bom predvsem dveh. Odsek Črnomelj-Ljubljana preko Kočevja in Grosuplja. Poglejte, če bi tukaj imeli železniško infrastrukturo bolj sodobno, sem jaz prepričan, da bi bila Bela krajina bolj zanimiva za gospodarstvo, da bi se odločali, da bi imeli tam tudi svojo infrastrukturo oziroma svoje obrate. Novo mesto, na stotine tovornjakov vsak dan vozi avtomobile iz Revoza, iz Adrie, iz Krke od velikih industrijskih proizvodnih podjetij, ki sedaj obremenjuje avtoceste. Če bi pa imeli tako železniško infrastrukturo, bi se pa odločali, da bi te zadeve vozili po železniški infrastrukturi. In, če bi bilo potrebno tukaj, ker so nekateri očiteli, da ni vsega zajetega, še vedno se lahko naš amandma tudi amandmira pa se zadevo potem zastavi celovito. Tako da, ta amandma bistveno bolj izboljša vsebino tega zakona kot sicer, kajti takšen zakon nima nobene uporabne vrednosti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Prehajamo na odločanje o amandmaju k 3. členu. Glasovanje teče. Navzočih je 76 poslank in poslancev. Za je glasovalo 32. Proti 42.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 42.)

Ugotavljam, da amandma ni bil sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandmaji niso bili sprejeti, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih na matičnem delovnem telesu predlog zakona neuskkljen. Glasujemo o zakonu. Navzočih je 76 poslank in poslancev. Za je glasovalo 71. Proti nihče.

(Za je glasovalo 71.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prekinjam 15. sejo zбора, ki jo bomo z vprašanji poslank in poslancev nadaljevali ob 15. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 12.47. in se je nadaljevala ob 15.00.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice in kolegi poslanci, predstavniki Vlade!

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.**

V zvezi s to točko dnevnega reda sem v poslovnem roku prejel pisne prijave 34. poslanskih vprašanj. Prosim, prisotne v dvorani, da zasedejo svoja mesta in se umirijo!

Vrsti red postavljanja poslanskih vprašanj je določen na podlagi dogovora z vodji poslanskih skupin in v skladu z 244. členom, drugim odstavkom 245. člena in 247. členom Poslovnika Državnega zbora. Na prva tri vprašanja poslancev opozicije in na poslansko vprašanje poslanca vladajoče koalicije bo odgovoril predsednik Vlade. Vsak poslanec ima za postavitev vprašanja na voljo tri minute, predsednik Vlade, ministrice in ministri odgovorijo na vprašanje v največ petih minutah. Če je vprašanje postavljenim več ministrom, imajo vsi skupaj na voljo pet minut za odgovor. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Poslanke in poslance prosim, da ste na to pozorni.

Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec postavi v dveh minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ tri minute. Poslanec, ki postavi vprašanje, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru predsednika Vlade, ministrice ali ministra. O tem odloči Državni zbor brez razprave. V primeru, da poslanec na postavljeno vprašanje danes ne bo dobil odgovora, mu mora predsednik Vlade, ministrica ali minister v tridesetih dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. V tem primeru bom vprašanje uvrstil na naslednjo redno sejo Državnega zbora.

V zvezi s to točko sta se za danes opravičila: Borut Miklavčič - minister za zdravje in dr. Milan Pogačnik, minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Na klopi ste prejeli pregled poslanskih vprašanj, na katera v poslovnem roku ni bilo odgovorjeno.

Prehajamo na postavitev poslanskih vprašanj. Na prva štiri vprašanja bo odgovarjal predsednik Vlade Borut Pahor. Poslansko vprašanje mu bo najprej postavil Miran Györek, Slovenska nacionalna stranka.

Prosim, gospod Györek.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo predsednik. Spoštovani predsednik Vlade, ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Številni delodajalci z vedenjem države delavcem ne plačujejo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Delavci ne vedo, da delodajalec zanje ne plačuje prispevkov, saj so le ti prikazani oziroma obračunani na plačilnih listah. Prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje so v lasti delavca in ne delodajalca, vendar navkljub temu delodajalec zaposlenim ni dolžan povedati, da je podjetje odložilo plačilo prispevkov. Konec leta 2008 je bilo za skoraj 100 milijonov evrov neplačanih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Konec leta 2009 pa že preko 125 milijonov evrov. Pri tem je treba poudariti, da to ni celotni dolg, saj ta podatek ne odraža dejanskega stanja, ker zajema zgolj tiste delodajalce, kateri dolg neplačanih prispevkov znaša več kot 4 tisoč evrov. To pa je približno 3 tisoč 81 podjetij, v katerih je zaposleno okoli 53 tisoč delavcev. Na podlagi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju DURS, Davčna uprava Republike Slovenije, opravlja nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje. DURS je tudi tisti organ, ki pobira, izterjuje ter vodi ustrezne evidence o plačanih prispevkih za posamezne zavarovance. Skupščina ZPIZ-a pa je tista, ki na predlog upravnega odbora zavoda odpisuje, delno odpisuje, dovoljuje odlok in vračilo prispevkov za obvezno zavarovanje. Neplačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje je v zadnjem obdobju najbolj prizadelo delavce, ki so se odločili za odhod v pokoj in ugotovili, da jim delodajalci daljše zavarovalno obdobje niso plačevali prispevkov. Po veljavni zakonodaji se v pokojninsko dobo štejejo tudi obdobja, za katera so bili obračunani prispevki za obvezno zavarovanje od plače delavca, četudi ti prispevki niso bili plačani. Gre torej zgolj za priznanje dobe, katere pogoje je obračun prispevkov na plačilni listi, ne pa tudi za priznanje teh prispevkov pri obračunu. Pri izračunu pokojninske osnove pri odmeri starostne pokojnine za odmero višine starostne pokojnine se po veljavni zakonodaji upoštevajo samo vplačani prispevki.

Zato predsednika Vlade Republike Slovenije sprašujem:

Na kakšen način namerava Vlada Republike Slovenije rešiti zelo perečo problematiko in delavcem zagotoviti socialno in pokojninsko varno prihodnost, glede na številne kršitve s strani delodajalcev?

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim, gospod predsednik Vlade Borut Pahor.

BORUT PAHOR: Spoštovani gospod poslanec.

Vlada bo poiskala kratkoročne in dolgoročne rešitve za ta problem. Najprej naj spomnim vse, da so le redki med sicer prizadetimi delavkami in delavci, ki so takoj žrtev napačne in

protizakonite odločitve delodajalcev, da ne obračunavajo prispevkov. Namreč, žrtve so, stvarno šele takrat ko gredo v pokoj. Teh ni zelo veliko, ampak vsak, ki je žrtev, bom rekel, ali nezakonitega ali malomarnega zaposlovanja delodajalcev, je neupravičena žrtev in država bo na nek najprej kratkoročen in potem dolgoročen način poskrbela, da se ta problem odpravi.

Najprej pogledjmo kratkoročne rešitve. V kratkoročnih ukrepih bo Vlada skušala zagotoviti, da bodo tisti delavci, ki gredo zdaj v pokoj, v bistvu dobili pokojnino takšno, kot bi jo sicer, če bi delodajalci prispevke obračunavali. Bolj enostavno to pomeni, da bo to vrzel pokrila država. Ne gre za finančno velik problem, gre pa za pravno in konceptualno velik problem. Ker gre za tako velik problem, ga je treba razčistiti tudi z dolgoročnimi ukrepi.

Kar se tiče dolgoročnih ukrepov, mi pripravljamo rešitev v smeri, da bi tistim zaposlenim v podjetjih, ki so šla v stečaj in jim za določen čas niso bili plačani prispevki, uredili takšen položaj, da bi se jim šteli plačani, prav tako že sedaj vsi zaposleni po posebnem zahtevku dobijo od Davčne uprave Republike Slovenije odgovor o tem, ali so jim bili ti prispevki plačani ali ne. Kar se tiče dolgoročnih ukrepov, se po odgovornih ministrstvih pripravljajo potrebne spremembe zakonodaje, ki bodo zagotovile, prvič, ustrezen nadzor nad neplačniki in takojšnje ukrepanje; drugič, ustrežnejše tudi kazensko sankcioniranje neplačevanje teh prispevkov, se pravi, da te malomarnosti ali nezakonnosti delodajalcev ne bomo tolerirali, ampak bodo zato tudi kazensko preganjani; tretjič, sprotno spremljanje in seznanjanje vsakega zaposlenega o tem, ali mu delodajalec plačuje prispevke preko individualnega računa posameznika in četrtič, morebitno prilagoditev gospodarske in stečajne zakonodaje, da se onemogočijo podobni primeri neplačevanja prispevkov brez vpliva zaposlenih, kot smo jim bili priča do zdaj. Jaz sem obiskal davčno upravo pred kratkim, ta me je obvestila, da že testira računalniške možnosti, da bo lahko vsak zaposlen oziroma njegov pooblaščenec, recimo, sindikat ali drugi preko tako imenovanih e-davkov spremljal, ali so posamezni računi plačani ali ne, z uvedbo osebnih navideznih računov pa bodo s pokojninsko reformo te možnosti in redna obvestila uvedena preko letnih obvestil Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Prav tako bi rad obvestil ta visoki zbor, spoštovani gospod predsednik, da se pripravljajo sprememb raznih obrazcev oziroma Zakona o matični evidenci, pa tudi spremembe nekaterih pravilnikov, ki opredeljujejo pogoje odpisov oziroma odlaganje plačil prispevkov, o čemer bo odločalo tudi Ustavno sodišče o presoji 228. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Skratka, še enkrat, Vlada rešuje ta problem kratkoročno. V bistvu prevzema nase breme za to, da tisti, ki gredo ta hip v pokoj, niso žrtve malomarnosti ali nezakonnosti delodajalcev in da tisti, ki bodo šli v pokoj čez leta, prav

tako zaradi malomarnosti ali nezakonnosti delodajalca ne bodo utrpeli manjše višine pokojninskega prispevka. Dolgoročno pa moramo vzpostaviti pogoje za to, da bodo delodajalci nadzorovani in sankcionirani, navedli smo tudi druge ukrepe. Če boste želeli, da se podrobneje posvetujeva še o drugih kratkoročnih ukrepih, bom to storil ali vam dal pisno. Rad bi vam povedal samo, da sem se sam sestal s sindikati ali s prizadetimi delavci večkrat in se bom tudi poslej. Razumem njihovo jezo in ogorčenje, vendar bi jim rad zagotovil, da država ukrepa po svojih najboljših močeh. Je pa to zapleten problem.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želite dopolnitev odgovora?

Prosim, gospod Györek.

MIRAN GYÖREK: Hvala, gospod predsednik Vlade.

Je že res, da problem nastane predvsem pred upokojitvijo, je pa tukaj še ena druga težava, pojavljajo se primeri, ki tudi niso sankcionirani, ko delavci, recimo, niso obveščeni o tem, da se ne plačujejo prispevki, zbolijo, pa morajo k zdravniku. Na kar je njihova kartica seveda neveljavna in nastane problem. Ampak to je samo eden od teh. Načini izterjave zapadlih prispevkov, nadzor nad plačevanjem prispevkov in zamudne obresti določa tako ali tako Zakon o prispevkih za socialno varnost. In, ker ste ravno govorili o sankcijah. 196. člen Kazenskega zakonika že določa, da se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta tistega, ki ne plačajo predpisanih prispevkov in tako prikrajša delavca za pravico, ki mu pripada. Vsi vemo, da se tovrstna določba, do zdaj vsaj v praksi še ni nikoli zgodila. Zakon o davčnem postopku opredeljuje kazenske določbe, da se z globo od 1600 do 25 tisoč evrov kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost. Zakonsko podlago že imamo, vendar Durs in ZPIZ, ki imata na voljo podatke o neplačanih prispevkih, ne vlagata kazenskih ovadb proti delodajalcem, kar pomeni, da sta Durs in ZPIZ z nezavarovanim dolgom iz naslova socialnih prispevkov oškodovala državno blagajno in prav tako tudi posamezne državljane. Socialne prispevke bi se moralo, tako kot davke, plačati v zakonskih rokih. Zato je nujno potrebno spremeniti veljavno zakonodajo. Zato Vlado Republike Slovenije tudi pozivam, naj nemudoma spremeni, in kot zdaj vidim, delate na tem, in dopolni zakone, ki urejajo obračunavanje in izplačevanje socialnih prispevkov, vpelje učinkovit...
.../Izklop mikrofona./...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prosim, želite odgovoriti.

BORUT PAHOR: Spoštovani gospod poslanec.

Mogoče ne bi bilo slabo, če Vlada posreduje poročilo, ki je bilo pripravljeno s strani Davčne uprave, na mojo željo ob obisku, za Vlado, da dobi to poročilo na vpogled tudi vsak poslanec in poslanka. Tam je med drugim obravnavan tudi ta problem. Problem je, da delodajalci že obračunajo in z vidika evidence ni problema, problem je, da ne vplačajo. Zdaj, sindikati morajo tožiti, jaz sem na hitro še enkrat vprašal ministra za pravosodje, kako je s tem, in slišim, da vlagajo ovadbe. Meni tudi, kolikor se spomnim, ne bi pa rad zavajal tega visokega doma, delavci in sindikati povedo, da vlagajo ovadbe zoper delodajalce. Domnevam, da bo ta že omogočena zakonodaja uveljavila tudi sankcioniranje tistih, ki so ravnali proti pravilom. Ampak s tem problem ni rešen, ni rešen problem ljudi, ki so žrtve nepravilnega ravnanja drugih. Te bomo rešili, te delavke in delavce je treba rešiti, ker imajo že tako in tako nizke plače, ker so njihove pokojnine nizke. Država se je odločila, da bo tukaj vstopila. Samo, vedno moramo paziti, če delamo presedane, morajo biti v skladu s pravnim redom, moramo spremeniti pravni red in vse to ni tako enostavno. Ampak, delavci vedo, ker so se tudi na pogovorih z mano glede tega seznanili, višina pokojnin ne bo prizadeta zaradi malomarnosti ali nezakonitosti delodajalcev. Dolgoročno pa moramo ta problem še bolje urediti.

In naj končam. Še enkrat predlagam, da dobite na vpogled poročilo Davčne uprave. Tam je tudi nekaj predlogov, ki jih Davčna uprava daje za to, da bi bile utaje davkov bolj sankcionirane, da bi bila tako imenovana davčna kultura v Sloveniji, ki sicer ni nizka, to si moramo sami priznati, Slovenci spadamo med narode, ki imajo visoko kulturo plačevanja davkov. Torej, govorimo o stopnji plačanih davkov brez prisile. Nismo Nizozemska, ampak ni izključeno, da z eno vzgojo ne pridemo v status, ko bomo država z visoko davčno kulturo. In uprava predlaga meni in Vladi nekaj ukrepov, ki bi bili zanimivi, verjetno tudi za poslanke in poslance, in to poročilo boste dobili.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Poslansko vprašanje predsedniku Vlade bo postavil Jože Tanko, Slovenska demokratska stranka.

Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo in vsem lep pozdrav.

Državni zbor je v tem mandatu že sprejel nekaj svežnjev ukrepov, kljub temu pa nezaposlenost strmo narašča, kreditni krč ne popušča. Sprejeli smo izhodno strategijo, ki pa ji žal ne sledijo izvedbeni ukrepi. Imamo sejo, na kateri ni niti enega zakona iz izhodne strategije. Zelo podobno bo aprila in tudi maja.

Danes je UMAR objavil tudi svoje poročilo, v katerem piše, da se kriza že odraža na življenjskih pogojih

prebivalstva, da se kazalniki kakovosti življenja za Slovenijo poslabšujejo po obdobju dokaj ugodne slike v prejšnjem mandatu. In tudi piše, da smo leta 2008 imeli najnižjo dohodkovno neenakost, najnižji delež gospodinjstev z otroki, v katerih ni nihče delal, in najnižji delež mladih, ki so opustili šolanje. Skratka, to je posledica zapoznelih, nepopolnih in pa pomanjkljivih ukrepov, ki smo jih sprejeli v tem mandatu. Dejstvo pa je, da se izboljšujejo spori v Vladi. Pred meseci smo spremljali spor dveh ministric, sprli so se člani protikrizne skupine, vrstijo se afere, v katere so vpleteni ministri, spremljali smo spor med ministrom Križaničem in državno sekretarka Kamnarjevo, sedaj pa spremljamo tudi spor med vami in finančnim ministrom. In pravzaprav je vsem jasno, da se Vlada že ves čas od volitev ukvarja predvsem sama s seboj, da v njej ni potrebnega soglasja in sodelovanja in zato so, tako predpostavljam, tudi velike zamude v pripravi kvalitetnih ukrepov, zaradi česar Slovenija zaostaja. To so verjetno temeljni razlogi, če sodelovanja ni, verjetno tudi do ukrepov ne moremo.

Sedaj pa sprašujem vas, spoštovani predsednik Vlade:

Koliko ukrepov izhodne strategije je že prižganih na vladnem semaforju, se pravi, koliko zelenih luči gori in koliko gori še rdečih luči?

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala.

Prosim, predsednik Vlade gospod Borut Pahor.

BORUT PAHOR: Hvala lepa.

Zahvaljujem se generalnemu sekretarju, prinesel mi je povzetek spletne strani poročila Urada za makroekonomske analize in razvoj. Vi ste prebrali samo tisto, kar ste menili, da je koristno sporočiti javnosti, da bi imela slabše mnenje o tej vladi, ne pa tudi tistega kar je v tem poročilu, kar bi lahko dalo malo gršo sliko o vladi, ki je bila pred nami. Zakaj to pravim? Zato, ker je popolnoma jasno, da so se trendi začeli v drugi polovici 2008, ampak jaz nikoli nisem tarnal nad tem, kaj smo dobili kot dediščino, ampak sem poskušal stvari reševati in tudi sedaj ne bom obnavljal starih zadev.

Skratka, mi smo vlada, ki je prišla iz konjunktura v recesijo. Nezaposlenost se je začela večati v zadnjem kvartalu leta, v katerem je bila na oblasti še prejšnja vlada, ampak to ni problem prejšnje vlade, to sem jaz že večkrat povedal. Gospe in gospodje, brez zamere, Slovenija je bila tako kot vse druge, zlasti pa kot majhna odprta ekonomija priča globalni krizi. Nikoli prej nismo bili priča tej krizi. In mi smo z vsemi kazalci gospodarske in socialne situacije, seveda, šli v lanskem letu navzdol - kdo pa ni šel, mi v nekaterih celo dlje kot druge države. Ampak tudi gremo s kazalci gospodarske in socialne rasti v tem letu navzgor. Se da mogoče slišati tudi to? Nezaposlenost, minister, je kaj porasla v zadnjem

kvartalu? Ne. Nezaposlenost ni porasla v zadnjem kvartalu, hvala bogu oziroma morda tudi zahvaljujoč ukrepom, ki jih je sprejela ta vlada. Jaz se pomoči drugih ne odrekam, ampak se zanašam na lastna ravnanja in vem, da rešujemo stvari bolje, kot je kdo od nas pričakoval, ne idealno, ker ni mogoče, ampak padec gospodarske rasti je bil silovit lansko leto in se je tako tudi vzpenjala v zadnjih dveh kvartalih. Obvladujemo problem zaposlenosti in to z ukrepi, ki smo jih mi sprejeli. Nekatere druge države posnemajo Slovenijo pri teh odločitvah.

Poslanec Tanko, ali lahko razčistiva med nama eno stvar preden odgovorjam naprej. Vas bolj zanima zaposlenost ali spori v koaliciji? Ker zaposlenost je problem, ki ga obvladamo. Sporov v koaliciji, takih, ki jih ne bi obvladal, ni.

Pravzaprav je moj odgovor na vaše vprašanje kratek: Obvladujemo probleme gospodarske in socialne krize, ki je še vedno navzoča. Vse tisto, kar je treba rešiti v koaliciji, da smo uspešna vlada, pa nam gre dobro od rok, rešujemo tako, kot mislim, da je prav.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želite dopolnitev odgovora gospod Tanko?

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsednik Vlade.

Vprašal sem: "Koliko zelenih luči je že prižganih na vladnem semaforju in koliko gori še rdečih luči?" Preprosto vprašanje kot "red book".

Kar zadeva ta vaš komentar, jaz govorim o primerjalni analizi z drugimi državami Evropske unije, to pomeni, da gre za relativne kazalce. In tu je ugotovitev, da se relativno poslabšujemo, to pomeni, hitreje kot drugi.

Sedaj pa ugotavljam, da na to vprašanje niste ustrezno odgovorili. Rad bi vas spomnil tudi na to, da smo tudi danes dobili na mizo pakt stabilnosti, ki tudi ugotavlja, da ukrepi, to je mnenje Evropske komisije, ki jih sprejema vlada, niso zadostni. Rad bi ob tem tudi opozoril, da ključno vlogo ali pa zelo pomembno vlogo pri izvajanju protikriznih ukrepov se izvaja tudi na Ministrstvu za finance. Tam pravzaprav glavno vlogo pomoči serviranja, servisiranja in tako naprej opravlja Drago Isajlovič, ki je nekdanji pripadnik tajni služb, on sprejema direktorje, ureja aranžmaje, se dogovarja z bankami. In dejstvo je, da so se nad njegovim angažmajem, nad njegovo aktivnostjo pritožili številni direktorji, mnogi so se pritožili tudi vam in prav zaradi tega spora ali pa na osnovi tega spora in teh pritožb ste se pravzaprav vi odločil za neko zelo radikalno zahtevo, da zahtevate od ministra, da odstavi Draga Isajloviča ali pa bo šel minister. Verjetno te zadeve niso samo zato, ker predstavljajo neko pomembno oviro oziroma ker Drago Isajlovič dela neke zadeve .../nerazumljivo./, ampak so verjetno v ozadju nekatere druge zadeve.

In pravzaprav me zanima:

Kdaj bo prekinjena pogodba z Dragom Isajlovičem?

BORUT PAHOR: Hvala.

Ker ste politik z izkušnjami, morate priznati, da ni lahko odgovarjati na vsa vaša vprašanja, ki jih postavljate, samo zato, ker jih je tako veliko in ne veste, katero vas pravzaprav zares zanima. Ampak bom poskušal najprej popraviti pomanjkljiv odgovor na vaše prejšnje vprašanje.

Semafor je tam zato, da lahko spremljamo uveljavljanje izhodne strategije. Gre za kratkoročne in gre za systemske, strukturne reforme. Doslej smo videli deficit pri uveljavljanju odločitve, ki jih je spremljala slovenska politika, je bila sposobna sprejemati ogromno odločitev, uveljaviti pa ne. In da bi to poskušali odpraviti kot glavno pomanjkljivost naše politike, smo uvedli tudi semafor kot kazalec naše uspešnost. Ali sem, gospod poslanec Tanko, zadovoljen s prehodom rdečih luči v rumene in zelene? Ne, nisem. Nisem, zato ker se mi zdi, da nekatere manj pomembne stvari preveč zaposlujejo, tudi Vlado, namesto da bi se pogovarjali o tistih, ki so zares bistvene za perspektivo, standard, blaginjo naših ljudi. In ne krivim vas, da dajete te teme na agendo, ampak z njimi se moramo ukvarjati jaz in ministri bolj, kot bi si to želeli. Vam pa moram zagotoviti, da delamo vse za to, da bi izhodna strategija bila uveljavljena. Počasi a zanesljivo se stvari le premikajo naprej in dokler ne bodo prišle do konca, jaz ne bom zadovoljen. To vam moram povedati. Ne pričakujte od mene, da bom hvalil tisto, kar ni v redu. Ta hip bi morala iti stvar hitreje. Morate pa vedeti, da sprejemamo stvari, ki so izredno delikatne in so tudi predmet socialnega dialoga. Danes je minister za delo predstavil pokojninsko reformo in kljub temu, da smo vnesli neke kompromise vanjo, ni splošnega navdušenja med delodajalci in sindikati.

Kar se tiče poročila Evropske komisije. To zadeva pakt stabilnosti in naš program stabilnosti. Mi Evropske komisije nismo obvestili potem o ukrepih, to pa pomeni o izhodni strategiji. Oni so ocenili, da je naša percepcija letošnjih rezultatov precej optimistična, glede na to, kar smo zapisali v programu, nismo pa dali zraven vseh ukrepov, ki jih bomo dali. Jaz bom to majhno pomanjkljivost, če je pomanjkljivost, odpravil, ko bom jutri dal prevod izhodne strategije, in kot rečeno, Slovenija je med redkimi, ki je izhodno strategijo pripravila in jo že začinja uveljavljati. In bi rad povedal, da je ambicija vlade, ki jo vodim, ta, da se pridružimo tisti skupini držav v evropski coni, v Evropski uniji, ki bo šla z izhodnimi strategijami najhitreje naprej.

Skratka, luči, zelenih in rumenih je manj, kot si želim, bom pa delal skupaj z ministri, da se bodo te stvari do konca leta spremenile.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Gospod Tanko, imate postopkovni predlog? Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Postavil sem dve zelo trivialni vprašanji, zelo enostavni vprašanji za predsednika Vlade, na kateri nisem dobil odgovora. Najprej sem vprašal, koliko zelenih luči je že prižganih na vladnem semaforju in koliko gori še rdečih luči. Na to vprašanje, preprosto vprašanje, samo 25 številčk imate napisanih, niste uspeli odgovoriti. Tudi niste odgovorili na drugo vprašanje, kdaj bo prekinjena pogodba z Dragom Isajlovičem. To sem vas vprašal. Vse tisto, kar ste vi uporabili v svojem odgovoru nima popolnoma nobene zveze z vprašanje. Vi ste se ukvarjali z argumentacijo, ki sem jo povedal za to vprašanje. Dejstvo pa je, da imamo na mizi dva dokumenta, se pravi dokument Umarja in poročilo Evropske komisije. Rezultati ali komentarji teh poročil niso dobri za stanje v Sloveniji. Kajti, Evropska komisija ocenjuje, da sta lahko slovenska javnofinančni primanjkljaj in javni dolg višja od ciljnih zaradi preoptimističnih napovedi in zaradi tega, ker stroškov ni in jih bo težko nadzirati, kajti obstaja možnost prekoračitve pri odhodkih. Prav tako pa relativni kazalniki kakovosti življenja - in so tudi primerjalna zadeva, nas primerjajo s Poljaki, recimo, tudi z ostalimi, in ti relativni kazalci pomenijo, da se relativno hitreje poslabšuje stanje v Republiki Sloveniji kot v drugih primerljivih državah. Kar pomeni, da zaostajamo. Vzrok temu, spoštovani predsednik Vlade, pa so najbrž tudi razmere znotraj Vlade, znotraj koalicije, kajti velika večina ministrov se ukvarja predvsem s tem, kako neke zadeve pomesti pod preprogo, kako kakšne ljudi na pomembnih in neodvisnih funkcijah zamenjati. Potem, na finančnem ministrstvu je ključna oseba en bivši pripadnik tajne službe, ki se ukvarja s tem, kdo, kateri direktor bo lahko prišel na pogovor k ministru, in pogovor opravi on in tako naprej. Se pravi, nek zunanji pogodbeni sodelavec se pogovarja v imenu ministra in za račun ministrstva oziroma za račun Republike Slovenije.

Zato predlagam, spoštovani predsednik, da v skladu z drugim odstavkom 264. Poslovnika glasujemo o tem, da Državni zbor opravi razpravo o dveh zelo kratkih vprašanjih, ki sem ju postavil: Koliko zelenih luči je že prižganih in koliko rdečih še gori in kdaj bo prekinjena pogodba z Dragom Isajlovičem na Ministrstvu za finance.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

O predlogu poslanca Jožeta Tanko, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru predsednika Vlade na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločil v petek, 26. marca 2010, v okviru glasovanj.

Poslansko vprašanje predsedniku Vlade bo postavil Janez Ribič, Slovenska ljudska stranka.

Prosim.

JANEZ RIBIČ: Hvala. Spoštovani predsednik Vlade, ministrski zbor.

Evropska prestolnica kulture je najpomembnejši projekt s področja kulture v Republiki Sloveniji. Na državni ravni je kandidaturo Maribora in partnerskih mest najprej med štirimi prijavami: Ljubljana, Celje, Koper in Maribor, kot najboljšo izbrala mednarodna ocenjevalna komisija ekspertov, katere imenovanje je na predlog Ministra za kulturo potrdila tudi Vlada Republike Slovenije. Potem je izbor Maribora in partnerskih mest, ki so Novo mesto, Ptuj, Velenje, Slovenj Gradec in Murska Sobota, 31. 5. 2007 potrdila še Vlada Republike Slovenije. Vlada je projekt Evropska prestolnica kulture s sklepom prepoznala, kot projekt, ki presega lokalni interes. Konec koncev je tudi podpis pogodbe o sofinanciranju ustvarjanja in izvajanja programa Evropske prestolnice kulture iz začetka marca dokaz, da je bil projekt prepoznani kot nacionalni projekt. Projekt ima tudi močan razvojni vidik in bo omogočil pospešen razvoj Maribora in partnerskih mest, torej vzhodne in južne Slovenije, ter tako pripomogel k zmanjšanju regionalnih razvojnih razlik, ki so v Sloveniji še vedno in vedno bolj prisotne. V potrjeni integralni prijavi je tudi navedba deleža, ki naj bi ga za potrebe izgradnje nujno potrebne javne infrastrukture v Mariboru in partnerskih mestih zagotovila država. Ta delež znaša 71,4 milijonov evrov. V medijih pa smo v prejšnjih tednih in mesecih lahko zasledili razprave o težavah pri zagotavljanju državnih sredstev za infrastrukturne projekte. Zavedamo se, da je nastopila gospodarska kriza in da je javnofinančna situacija popolnoma drugačna, kot v času sprejemanja projekta. Zato lahko utemeljeno sklepamo, da država doslej še ni uspela zagotoviti dovoljenega deleža državnih sredstev.

V tem smislu vas, spoštovani predsednik Vlade, sprašujem:

Ali se zavedate pomena projekta Evropske prestolnice kulture za prepoznavnost in dvig ugleda Slovenije v mednarodnem prostoru?

Ali, kako in v kakšni višini namerava Vlada zagotoviti potrebna in dogovorjena sredstva za infrastrukturne projekte Evropske prestolnice kulture?

Ali je Vlada oziroma pristojno ministrstvo pripravilo ustrezne podlage oziroma finančne podpore, mehanizme, ki bodo omogočili pravočasno realizacijo projektov?

Zanima me tudi:

Koliko sredstev za infrastrukturne projekte Evropske prestolnice kulture je doslej že bilo zagotovljeno Mariboru in partnerskim mestom?

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, predsednik Vlade gospod Borut Pahor.

BORUT PAHOR: Spoštovani gospod poslanec, kakšen predsednik Vlade bi pa bil, če bi bil ravnodušen do priložnosti, ki jih daje ta projekt? Je pa seveda z njim povezanih tudi nekaj problemov in čeprav tega ne naredim pogosto, bom danes tukaj naredil izjemo. Moram povedati, da je gospa ministrica Majda Širca zares absolutno predana temu projektu in da vseskozi "teži" na Vladi s tem, kako moramo storiti to in ono, da bi se stvari premikale naprej. To moram reči zato, ker imajo ministri z njo težave zaradi njenega vztrajanja, da se stvari realizirajo.

Tukaj imam pripravljen odgovor, ki zelo precizno odgovarja na vaša vprašanja, še prej pa naj povem, da tudi jaz osebno komuniciram z župani teh občin, da sem bil glede tega v Mariboru. Zdaj pa nekaj številčk o teh zadevah. Torej, zato, da bi izpolnili pričakovanja v zvezi s tem projektom, je resorno ministrstvo po izračunih do leta 2012 namenilo programska sredstva v višini 10,7 milijona evrov, Vlada pa je po ustanovitvi Javnega zavoda Maribor 2012 - Evropska prestolnica kulture, pooblastila ministrico za kulturo za podpis pogodbe z županom Mestne občine Maribor, ki je ustanoviteljica javnega zavoda. Vlada bo porabo proračunskih sredstev in doseganje programskih ciljev skrbno spremljala preko svojih predstavnikov v svetu zavoda in programskem svetu, posebno pozornost pa namenja tudi zagotavljanju potrebnih investicijskih sredstev.

Višina potrebnih in dogovorjenih sredstev, ki jih namerava Vlada zagotoviti, to sprašujete v vašem vprašanju, za infrastrukturne projekte EPK zaradi, kot ste sami rekli, krize, nekoliko spremenila od kandidature v letu 2007 do zdaj. Po temeljitem in skrbnem preverjanju prioritete liste teh investicijskih projektov vseh šestih občin je izračun potrebnih stroškov približno 30 milijonov evrov. Ministrstvo za kulturo je podporo investicijam znotraj projekta EPK predvidelo tudi v okviru izvajanja kohezijske politike in zato prioriteto prerazporedilo nekatera že sicer prej angažirana sredstva. V okviru operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov 2007-2013 so projekti Evropske prestolnice kulture možni preko sofinanciranja javne kulturne infrastrukture in obnove kulturnih spomenikov v lasti občin. Projekti upravičeni do teh sredstev morajo izkazovati pripravljenost projekta, se pravi, kot rečemo, "ready-to-go" za izvedbo in prispevek projektov oziroma vključenost občine kot prijaviteljice.

Vlada Republike Slovenije je za potrebe investicij v EPK iz sredstev kohezijske politike doslej zagotovila preko 20 milijonov evrov sredstev, iz integralnega proračuna 4,5 milijona. Kateri projekti so to? Dominikanski samostan in cerkev na Ptujju, višina nekaj manj kot 415 tisoč evrov, Pokrajinski muzej Maribor v mariborskem gradu nekaj manj kot milijon 400 tisoč evrov, obnova minoritskega samostana za

potrebe Lutkovnega gledališča Maribor, za dve leti skupaj 2 milijona in skoraj 800 tisoč evrov.

Mislím, da na vsak način, ki je možen in zakonit, Ministrstvo za kulturo in Vlada delata vse za to, da bi v okviru tega javnega zavoda in sicer podprli dejavnost, ki je povezana s programom in projektom Evropske prestolnice kulture in za infrastrukturo, ki je s tem povezana. In roko na srce, če bi bila konjunktura, bi Vlada, tako kot pri kakšnem drugem projektu, investirala še veliko več oziroma država v infrastrukturo za izvedbo nekega projekta. Ker je denarja danes manj, moramo veliko bolj racionalizirati te odločitve in investiramo nekoliko manj, toda vse tisto, kar je potrebno za izvedbo programa leta 2012, Evropska prestolnica kulture. Tako, da se vsi skupaj trudimo, da bi bil to proces, ker ne bo samo en dogodek, ki bo zares dvignil prestiž in ugled ne samo Štajerske, ampak cele Slovenije.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želite dopolnitev odgovora, gospod Ribič?
Prosim.

JANEZ RIBIČ: Hvala za besedo.

Najprej se iskreno zahvaljujem gospe ministrici Majdi Širca za skrb za Evropsko prestolnico kulture.

Spoštovani predsednik Vlade, v svojem uvodnem nastopu v Državnem zboru ob razpravi in odločanju o vašem imenovanju za predsednika Vlade ste med drugim dejali: "Želim nadaljevati delo pri pripravi zakonodaje za oblikovanje regij tako, da bo dosežena dvotretjinska večina v tem visokem domu in s tem ustanovitev pokrajin kot instrumenta odpravljanja razvojnih neskladij." Minilo je skoraj leto in pol od tega dogodka in o regionalizaciji s strani Vlade ni ne duha, ne sluha. Kaj šele o kakšnih drugih ukrepih za skladnejši regionalni razvoj Slovenije. Če bi že imeli regije, potem vas jaz danes tega ne bi spraševal in se vam s tem ne bi bilo treba ukvarjati, saj bi takšen projekt po vsej verjetnosti prevzela regija. Po drugi strani imamo v operativnih programih na voljo 4,2 milijarde evrov evropskega denarja. Že od decembra 2008 ves čas govorite o tem, da imate namen spremeniti operativni program. Zakaj tega ne storite in del sredstev namenite za ta projekt? Namesto tega, kot kaže, letos na podlagi formule N+3 ne bomo uspeli izčrpati 560 milijonov evrov in tako bo del evropskega denarja ostal neporabljen. In ne nazadnje, prepričan sem, če bi bil mariborski župan član katere od strank vladajoče koalicije, danes tega vprašanja in problema ne bi bilo, ravno tako kot se s problemom v zvezi s finančno podporo s strani države že ves čas vašega mandata ne spopada Mestna občina Ljubljana.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prosim predsednik Vlade gospod Pahor.

BORUT PAHOR: Se poskušam disciplinirati, da ne bi rekel tisto, kar mislim. Bom rekel samo tisto, kar je koristno reči za potrebe te razprave.

Glede vašega zadnjega opozorila in opomina glede domnevne pristranskosti Vlade, ker naj bi bil župan Maribora iz vrst neke druge politične stranke, naj bi Vlada zaradi tega, ravnala pristransko glede Maribora, ali kako? To je bila vaša pripomba. Moram zelo strniti vrste, da ne rečem nič tistega, kar si mislim o tej pripombi.

Kar se tiče kohezij in drugih možnosti. Jasno, denar v Evropi je, ni tako enostavno ta denar počrpati, kljub temu smo naredili napredek v letošnjem letu iz plačnice v proračun smo postali prejemnik, izboljšali smo črpanje. Ni mogoče vselej storiti vsega, kar si želimo za določeno področje, nekje smo bolj, nekje manj uspešni. Odločili smo se za borzo. Znotraj teh sredstev pa nismo dosegli povsem zelenih ukrepov. In jaz nimam nič proti temu, če bi enkrat Državni zbor ponovno razpravljajal o uspešnosti črpanja evropskih sredstev in ugotovil, ali gre tudi za sistemske probleme, birokratske ovire in druge pomanjkljivosti v tem sistemu, ki pa je registriran oziroma je dobil certifikat Evropske unije, da bi lažje in uspešneje črpali sredstva. Vse, kar bo mogoče, bomo dali za to, da se obnovi, pripravi infrastruktura, ki je pomembna za izvedbo tega projekta.

Ker mi je ostalo še nekaj časa in ste omenjali vaše mnenje, češ, če bi imeli pokrajine, tega problema Vlada ne bi imela, vam bi rad rekel, da bi se Vlada želela ukvarjati s tem vprašanjem, tudi če bi regije imeli. Mislím, da gre za projekt nacionalnega pomena, ne samo projekt, ki zadeva mesto Maribor in ostalih pet občin. Zato vas še enkrat prosim, da ne govorite o tem, da politična pripadnost kogarkoli v tej državi Vlado navaja na pristranska ravnanja glede ljudi, za katere on odgovarja. To je popolnoma nemogoče. Jaz nikogar od županov nisem nikoli vprašal, iz katere stranke prihajajo in tudi ne bom. Poskušam pa narediti, kar je mogoče. Vlada se svojih odgovornosti zaveda in bo to tudi naredila. Jaz bom v kratkem obiskal Maribor in se pogovarjal z županom. Sva tudi na redni zvezi, kolikor je pač to mogoče, tudi z ostalimi župani. In prav nič ne uživa privilegijev ljubljanski župan. Če ga boste šli vprašat, ali je zadovoljen z aktivnostmi Vlade glede prestolnice, vam bo povedal, da bi si želel več in več. Mi delamo znotraj možnosti, ki jih imamo, in to tudi za evropsko prestolnice kulture in za mesto.../Izklop mikrofona./... Maribor in Štajersko.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Imate postopkovni predlog, gospod Ribič? Prosim.

JANEZ RIBIČ: Hvala. Rad bi rekel samo to, da nisem to rekel to kar tako. Ljudje na našem koncu to na mene prenašajo in jaz sem tudi tako, kot mi prinašajo, tukaj povedal.

Zaključil pa bi s tem. Spoštovani gospod predsednik Vlade, gospa ministrica, zahvaljujem se vama za vse, kar sta naredila in kar še bosta naredila za evropsko prestolnico kulture. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Ribič. Vi ste zlorabili poslovniško možnost postopkovnega predloga, ker bi morali predlagati postopkovni predlog, ga niste. To je tudi sicer vaša možnost, vendar, dobro... Hvala.

Poslansko vprašanje predsedniku Vlade bo postavila Cvetka Zalokar Oražem, Zares.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za besedo. Spoštovani predsednik Vlade! Čas krize, ki nedvoumno ni zgolj finančna in gospodarska, nam more biti in predstavljati izziv, kako bomo začrtali pot nadaljnjega dolgoročnega razvoja. Po koncu neoliberalistične izkušnje so potrebni novi premisleki in pristopi pri oblikovanju strategije razvoja. Pri tem ne smemo ostati zgolj pri že iztrošenih modelih, ki gradijo le na kazalcih gospodarske rasti bruto družbenega proizvoda in ostalih makroekonomskih kazalnikih, za katere smo na surov način ugotovili, da niso brezmejni in edini pomembni za razvoj skupnosti in srečo posameznika, saj so nas prav ti modeli privedli do krize. Pripravljati je treba strategijo, ki bo upoštevala več vidikov in sodobnejši, človeku bližji način delovanja družbe. Prepričana sem, da moramo v sam temelj dolgoročnega razvoja Slovenije umestiti tudi odnos do naravnih virov, še posebej iz zemlje in vode, varnost hrane, samooskrbo, sonaravni trajnostni razvoj, vrednote znanja in izobraževanja, pa tudi povečanje kvalitete medčloveških odnosov. Z uveljavitvijo načel solidarnosti, pomoči, odgovornosti, ustvarjalnega in tudi bolj skromnega in z manj materialnosti obremenjenega življenja. Predvsem pa se moramo otresti starih vzorcev delovanja in preseči lastnosti obstoječega razvojnega modela. Če poenostavim - višina bruto družbenega proizvoda ne sme in ne more biti več edini kazalnik razvoja in blagostanja. In nove strategije nam ne smejo pisati samo makroekonomisti, finančniki in bankirji, ki so obstoječo krizo v dobršni meri tudi povzročili.

Spoštovani predsednik! Vlada je k pripravi izhodišč za strategijo povabila različne strokovnjake. Pri tem so še posebej zanimiva razmišljanja skupine, ki je pripravila dokument, kam po krizi, v kateri so sodelovali dr. Trontelj, dr. Lučka Kajfež Bogataj, Matjaž Hanžek, dr. Gregorčičeva, dr. Plut, dr. Tine Stanovnik in drugi, ki kažejo nove poglede na razvoj. Tudi druga skupina strokovnjakov, ki je na povabilo ministra Gasparija pripravila predlog vsebinskih izhodišč in strukture nove strategije razvoja, napotuje k temeljnim

strukturnim spremembam, ki naj bi temeljile na izhodiščih prostega tržnega gospodarstva, uravnoveženega z modernizirano vlogo socialne države, ki jo je treba vpeljati v državo blaginje.

Zato me, spoštovani predsednik, ob že sprejetih ukrepih izhoda iz krize, zanima:

Na kakšen način nameravate umestiti zaključke različnih razprav v kratkoročne ukrepe in predvsem v pripravo dolgoročne strategije razvoja Slovenije?

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim predsednik Vlade, gospod Borut Pahor.

BORUT PAHOR: Najprej, da kasneje ne pozabim, mislim, da smo se prav odločili, ko smo poskrbeli za to, da to diskusijo na nek način začne nevladna stran, in da poskuša čim manj obremenjujoče z nastavki, ki bi jih dala Vlade, razmišljati o stvareh, ki so pomembne za pripravo strategije razvoja Slovenije v bližnji prihodnosti.

Tako moj odgovor na vaše vprašanje predstavlja ta hip moj osebni vtis, pa ne stališče Vlade. O tem se bomo še posvetovali. Rad bi se samo zahvalil skupini, ki je imela sestanek pod vodstvom ministra Gasparija, in skupini, ki je imela sestanek pod vodstvom državnega sekretarja Školča. Obe skupini sta vsaka na svoj način pokazali, kaj bi utegnila biti lahko vizija razvoja Slovenije in s čim bi jo merili, če že moramo imeti kvantitativne kazalce uspešnosti razvoja, da bi potem lahko posamične ukrepe reševanja krize dali v ta kontekst. To se mi zdi normalen, logičen pogled na to, kako naj se vede država, ki gre iz recesije sedaj v čas po njej, kako naj reši krizo, ki ni samo, kot ste rekli, gospodarska, socialna, finančna, ampak je tudi moralna in tako naprej.

Jaz sem pri inavguralnem govoru, ko ste me izvolili, upam, da ne po nesreči, za predsednika Vlade, dejal, da se zavedam, da se odpira vprašanje, ali bo kriza tako široka, da bo prinesla nove paradigme v razvoju civilizacije, zlasti zahodne, ki ji pripadamo. Danes nisem več tako zelo prepričan po tem, kot sem bil, da se bo to zgodilo pred letom dni. Še vedno mislim, da bo kriza presežena in da bomo ostali znotraj koncepta razvoja, ki smo mu bili priča tudi pred krizo. Seveda bodo pomembne spremembe. Finančni trgi, ki so bili sedaj veliko bolj prepuščeni nevidni roki trga, bodo bistveno bolj regulirani, toda država bo imela bistveno bolj socialno funkcijo povsod, kot jo je imela do sedaj.

Poglejte samo reformo zdravstva v Združenih državah Amerike. Republikanci so Baracka Obama označili za socialista. Seveda se bodo spremenile mnoge stvari. Občutljivost ljudi za socialne razlike se je bistveno povečala in postala legitimna. Veliko bolj so v državah uveljavljeni nadzori nad nezakolitostjo in uzurpacijo oblasti, ne samo politične, ampak tudi gospodarske. Vse to se bo zaostri, ampak temeljni

koncept razvoja bo bržkone ostal enak. Morda se bo meril tudi po drugih kazalnikih, o tem, kako čuvamo okolje, o tem, kako pazimo na socialno blaginjo in zmanjševanje razlik. Ampak, ali bomo kompetitivni, torej tekmovalni, ali ne, pa po mojem ostaja krucialno vprašanje našega razvoja. In samo to sem hotel povedati tudi sam v teh razpravah. Vse to, o čemer ste govorili poslanka Zalokarjeva, je točno, vse to sme in mora vznemirjati našo domišljijo, ko govorimo o horizontu vizije. Ampak ne pozabiti na eno stvar. Ta svet je tekmovalen in v tem svetu bomo mi zmagali toliko, kolikor bomo tekmovalni in uspešni v tem tekmovanju. Seveda moramo biti znotraj sebe solidarni, ampak moramo biti tudi zmagovalci znotraj sebe in zunaj. In naj izkoristim vaše vprašanje, da rečem še eno stvar, čeprav me glede tega niste vprašali.

Slovencev nas je 2 milijona in ljudi, ki živijo z nami in so drugih narodnostnih korenin. Mi imamo omejene resurse, bom rekel, najpomembnejšega, in to je človeškega kapitala. Mi moramo poskrbeti, tudi mi kot politična elita, da skrbimo za eno atmosfero, v kateri se ne bomo požrli med seboj. Ampak bomo naredili vse, da ne bomo politika in družba in država izključevanja, ampak politika, družba in država vključevanja. .../Opozorilni znak za konec razprave./... In naredimo vse za to, da je naš tekmeč ali naš politični nasprotnik ali kdo drug kriv, odgovoren, ga moramo razrešiti, potem pa ni važno, ali se problem, zaradi katerega je razrešen, reši ali ne. Ne govorim samo o politiki, tudi o gospodarstvu in drugih stvareh. Hočem povedati, da moramo razmišljati o tem, da nas je omejeno število in da moramo paziti eden na drugega, če imamo opravka s talenti, s pridnimi ljudmi, z delovnimi ljudmi, ne glede na to, iz katere politične opcije, če sploh, prihajajo.

Hotel sem izkoristiti to - človeški kapital je od vsega najbolj pomemben za nas in na njega moramo paziti tudi v tem najbolj elementarnem smislu, da mu dajemo vzgibe za to, da se poskuša izkazati, ne zato, da poskuša ponikniti .../Izklop mikrofona./...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora? Prosim, gospa Cvetka Zalokar Oražem.

CVETKA ZALOKAR ORAŽEM: Hvala lepa za odgovor, spoštovani predsednik. Jaz sem vesela, da v tem cenjenem zboru govorimo kdaj pa kdaj tudi kaj pozitivnega in usmerjenega v prihodnost. Res je, Slovenija ima veliko možnosti in ima veliko perspektiv in mislim, da bistveno več, kot se jih zavedamo. Ljudem je sicer v zadnjem času, žal, po moji oceni neodgovorna in oblasti željna politika vsilila in ustvarila vtis, da pravzaprav ni prihodnosti, da je vse slabo in še slabše in da smo na pragu katastrofe in konca. Zato se izgublja občutek varnosti pri ljudeh, neke perspektive in tudi upanja v ustvarjalno in kreativno življenje. Toda dejstvo je, da smo po

indeksu človeškega razvoja v Sloveniji na zelo visokem 28. mestu v svetu, da smo razviti, da imamo naravna bogastva in imamo tudi velike možnosti. In tisto, kar se absolutno strinjam z vami, so tudi ljudje, ki imajo še vedno ogromno želje, v njih je še vedno ogromno dobrega, ustvarjalnega in človeškega, kar se pokaže vedno znova, kadar nastanejo težave, problemi, kakšna katastrofa, stiska in podobno. In na nas politikih je, in tu se z vami strinjam, da se prenehamo prepirati in da odpremo prostor, ne samo za nas politike, ampak predvsem za tiste, ki nam znajo in lahko pokažejo pot v naprej in da pripravimo široko zasnovano in na novih paradigmah temelječo strategijo.

Na vas, gospod predsednik Pahor, pa je, in na Vladi, odgovornost, da najdete in k takšnemu delu povabite resnično prave ljudi različnih znanj in da skupaj najdemo pot iz krize, manj politiki in bolj stroka. Nisem postavila vprašanja, ampak dopolnila tisto, kar skupaj razmišlja.

PRESEDENIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim.

BORUT PAHOR: Tudi jaz bi dopolnil nekaj svojih razmišljanj. Najprej, če mi je dovoljeno, referiram hkrati, ko govorimo o vašem vprašanju, tudi na enega, ki je bilo postavljeno malo prej o tem, da ljudje zdaj začnejo doživljati krizo tudi v svojem standardu. Rad bi vam povedal, če slovenska vlada ne bi sprejela ukrepov, ki jih je, bi bilo to dejansko stvarno doživljanje krize še bistveno huje. To je zdaj hipotetična diskusija in nihče ne bo vedel, kaj bi bilo, če bi bila druga vlada. Jaz mislim, da ima Slovenija s to vlado srečo, ampak dopuščam tudi možnost, da kdo misli drugače.

Kar se tiče nezaupanja, moramo vedeti, da je nezaupanje kritika oblasti povsod po svetu. Ampak, poslušajte, v eni Franciji, kjer recimo predsednik Sarkozy izgubi lokalne volitve zaradi nezadovoljstva. Ni problem, če ljudje malo manj zaupajo v politiko in institucije kot v eni Sloveniji, kjer nas je samo dva milijona. To je poanta, ki sem jo hotel povedati. Mi smo majhna država. Mi ne moremo iti, če je nekdo ožigosan, upravičeno in neupravičeno, na drugi konec Slovenije in začeti novo življenje. Ne moremo, ker je samo pol ure do naše meje. Kaj vam hočem povedati? Mi moramo ustvariti eno domovino, kjer se bomo počutili varne tudi v tem smislu, da če bomo mislili drugače, delali drugače, tudi če bomo kaj narobe naredili drugače, da bomo zaradi tega sankcionirani, ampak da ne bomo diskvalificirani in da ne bo ta atmosfera nas požirala v tem smislu, da se bomo bali narediti tisto, kar mislimo, da je prav, in zmagati, ampak bomo to naredili in da bomo pričakovali eno spodbudo ne pa kritiko. Če bomo povprečni, Slovencev dolgoročno ne bo. Če bomo odlični, imamo šanso, da preživimo to tisočletje. To je jasno..../Oglašanje iz klopi./...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ni čas za splošno razpravo.

BORUT PAHOR: Čas ni imeniten, samo je za tiste, ki so pogumni in imajo vizijo. To sem prepričan. Jasno je, da je treba sprostiti tudi nakopičena nezadovoljstva, kritiko in tako naprej ljudi. Mislim, da to delam kot predsednik Vlade z največjo mero potrpežljivosti. Slišim stvari o sebi, ki niso točne. Ampak naj bodo, naj se reče, kar je potrebno, bo že prišel čas, ko se bo tudi ta stvar umirila, ker preprosto sami s seboj na bomo več mogli živeti.

Gospa poslanka, jaz mislim, da je vaše vprašanje pomembno, da se mora ta parlament večkrat ukvarjati s temi vprašanji, in prej ali slej se bo, ker bomo prišli s strategijo. Ta strategija bo imela nekaj novih vrednostnih zasnov, to je poanta vašega vprašanja, nekaj novih vrednostnih osnov. Na vas bo, da jih potrdite ali ne, Vlada bo pripravila strategijo. Moja želja je bila samo, da vam rečem, da kljub vsemu, kar ste rekli, da je sprememba v svetu, če ne bomo uspešni v tekmovanju z drugimi, ne moremo biti zmagovalci. In eni bodo poraženci. Jaz si ne želim, da bi bili mi.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. V zvezi s poslanskim vprašanji postavljenih na prejšnjih sejah zbora ugotavljam, da je minister za zdravje Borut Miklavčič odsoten, zato bo na poslansko vprašanje Ivana Grilla odgovoril na naslednji seji zbora.

Prehajamo na vprašanja poslank in poslancev. Obveščam vas, da je poslanka Alenka Jeraj najavila ustno vprašanje ministru za delo, družino in socialne zadeve, ki je zbor pisno obvestil, da za odgovor na to vprašanje ni pristojen, zato minister na omenjeno vprašanje pod številko 14 po vrstnem redu postavljanja poslanskih vprašanj ne bo odgovarjal. Po dogovoru pa bo poslanka Alenka Jeraj poslansko vprašanje pod številko 33 postavila ministrici za kulturo Majdi Širca že v prvem krogu, namesto omenjenega vprašanja pod številko 14.

Poslansko vprašanje ministru za okolje in prostor dr. Roku Žarniču bo postavil mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa, predsednik. Jaz bi bil vesel, da bi predsednik Vlade tu ostal, kajti prešli bomo od strategij in od leporečja h konkretnim zadevam. In v Sloveniji je treba konkretne probleme reševati. Dosti imamo strategij. Potrebujemo akcijo, potrebujemo konkretne ukrepe.

Republika Slovenija mora do leta 2020 doseči in zagotoviti 25% obnovljivih virov v končni porabi. Eden redkih konkretnih projektov za doseg tega cilja je tudi izgradnja hidroelektrarn na spodnji Savi, ki se izvaja na podlagi posebnega deset let starega zakona. Namesto da bi Ministrstvo za okolje in prostor, ki je pooblaščenec Vlade za ta projekt, projekt pospešilo, podpiralo, je pravzaprav prav zaradi tega ministrstva projekt v celoti zastal. Vlada in Ministrstvo za

okolje bi se seveda morala zavedati pozitivnih učinkov tega projekta, ki so pomembni ne samo v energetskega smislu. Še posebej je pomembno varstvo proti poplavam, ker se na celotnem porečju spodnje Save zagotavljajo protipoplavni nasipi, varuje in ščiti se naselja ter tudi kmetijske površine. Pomemben je projekt v vodarskem smislu. Še zdaj odmevajo besede ministra, ko je povedal, da je voda strateška surovina, pomembnejša od nafte, mi pa jo nekontrolirano spuščamo iz Slovenije, namesto da bi jo zadržali in s tem vplivali na podtalnico in ne nazadnje tudi na pitno vodo v bazenu Posavja, ki je bogat s pitno vodo. In ne nazadnje, projekt je pomemben tudi v protikriznem smislu, saj angažira preko 200 slovenskih podjetij, ki zaposlujejo preko 2 tisoč delavcev. Projekt pa je v celoti zastal. Ministrstvo za okolje krši koncesijsko pogodbo in se ne izvajajo aktivnosti, ki so bile načrtovane. Nepojmljivo je, da se gradi energetski del Hidroelektrarne Krško, da pa se že skoraj leto dni zapleta okoli izgradnje akumulacijskega bazena za isto hidroelektrarno.

Zgrajena bo polovica - energetski del, druga polovica - akumulacijski bazen pa ne. Vsak mesec bo nastala škoda. Ko voda teče mimo hidroelektrarne, je pol milijona evrov škode.

Kdo bo za to škodo odgovarjal? Najprej to sprašuješ ministra za okolje in prostor.

Zanima me:

Kakšen je podroben terminski načrt izgradnje Hidroelektrarne Krško?

Zakaj je zastalo projektiranje naslednjih hidroelektrarn?

Kdaj bo v javni razgrnitvi državni prostorski načrt za Hidroelektrarno Brežice?

Ali Ministrstvo za okolje ta projekt podpira?

Ali je Ministrstvo za okolje uvrstilo ta projekt med svoje prioritete?

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prosim, gospod minister.

DR. ROKO ŽARNIČ: Spoštovani gospod predsednik! Spoštovani zbor! Spoštovani gospod poslanec Vizjak!

Tukaj je kar nekaj vprašanj, na katera bom skušal razločno in jasno odgovoriti.

Najprej odgovor na vaše zadnje vprašanje. Seveda, naše ministrstvo podpira tako pomemben projekt, vendar v okviru razpoložljivih sredstev in nalog, ki nam jih je možno izvesti. Mogoče bi nekoliko osvežil zgodovino. Trije scenariji so bili za gradnjo teh objektov. Po prvem scenariju bi bil zaključek verige leta 2013, drugem 2015, tretjem 2018. Nekako je obveljal scenarij, srednji, zaključek do leta 2015. Boštanj se je začel graditi decembra 2002 in zaključil leta 2006. Gradnja je v celoti zaključena in uporabo dovoljenje bo pridobljeno v letu 2010. Blanca je začeta leta 2005, zaključena leta 2009. Akumulacijski bazen je zaključen, uporabno dovoljenje bo v

letu 2010. Krško. Po programu infrastrukturnih ureditev za Krško z začetka marca 2007, po sklepu Vlade, bi morala zadeva biti zaključena leta 2012. Izvedba vodne, državne in lokalne infrastrukture je vezana na potrditev investicijske dokumentacije, in sicer v glavnem v smeri zagotovitve finančnih virov, ki naj bi bili jasni leta 2010 v aprilu, se pravi letos. Faza izbor izvajalca štiri mesece, uvedba v delo avgusta 2010, izvedba .../Nerazumljivo./... 14 mesecev, polnjenje za poskusno obratovanje avgusta 2011 oziroma oktobra 2011. Zamuda je ocenjena na 6 do 12 mesecev. Prioritetno se bodo izvajale ureditve, ki so potrebne za polnjenje akumulacijskega bazena. Ugotavljamo, da je tudi pri prej omenjenih elektrarnah Boštanj in Blanca zaradi različnih vzrokov prišlo do zamika dokončanih del, in sicer zaradi izvedbe zahtevnih zavarovanj železniške proge, poskusnega obratovanja hidroelektrarne, okvare na sistemih in raznih drugih razlogov. Hočem povedati, da pri tako velikih projektih nekajmesečne zamude so, tudi vidimo iz preteklosti in drugje po svetu, nekako bi rekel pričakovana zadeva.

Zdaj pa mogoče za naprej: Brežice. Zaključek je predviden decembra 2014, začetek leta 2011. Dopolnjeni osnutek DPN-ja za območje HE Brežice sta nam Ministrstvo za gospodarstvo in Direktorat za energijo dostavila v petek, 19. marca, in v elektronski obliki 22. marca, se pravi, da smo ravnokar dobili podlage, ki so nujne za delovanje našega dela. Okoljsko poročilo je koncesionar dostavil v sredo, 17. marca. Se pravi, da ne gre za zamude pri nas. Mi smo ta gradiva začeli obdelovati. Glede na postopke in roke v katerih smo dolžni to narediti, mislimo, da v maju 2010 bomo lahko to delo zaključili, saj Ministrstvo za gospodarstvo in koncesionar sta zagotovila strokovne podlage šele 22. 3. Naše delo do sedaj ni bilo mogoče, pa ne po naši krivdi. Se pravi, zavračam to, da mi zavlačujemo in povzročamo škodo.

Mokrice so predvidene v januarju 2012 in zaključek 2015. Trenutno začetek postopka DPN in pridobivanje smernic. Glede na potek postopka umeščanja tako zahtevnih objektov v prostor, kot zagotavljanje finančnih sredstev za izgradnjo, ugotavljamo, da ne bo možno slediti zastavljenemu terminskemu planu za Brežice in Mokrice. Pa zopet ne toliko po naši krivdi.

Ker je čas potekel, za nadaljevanje odgovora nimam več časa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora mag. Vizjak?

MAG. ANDREJ VIZJAK: Seveda želim omogočiti ministru, da ugotovi. Spoštovani minister, ni res, da ni nastala zamuda po vaši krivdi, morebiti ne po vaši osebno, kajti vodite resor nekaj časa. Pravzaprav od druge polovice lanskega leta je ta projekt obstal. V skladu s terminskim načrtom bi moral biti

razpis za izgradnjo akumulacijskega bazena Krško, za izbor izvajalca, mimogrede, gre za približno 15 milijonov evrov vrednosti, torej gre za nekaj dela. In po ocenah bodo ta dela trajala približno 18 do 24 mesecev na akumulacijskem bazenu. Če se danes začne graditi, kar pa vemo, da sploh še razpisa ni, ni mogoče, da bi do oktobra leta 2011, ko bo energetski del sposoben za poskusno obratovanje, da bi bil zgrajen akumulacijski bazen. In posledično bo nastala škoda. Tudi vi, spoštovani minister, še niste omogočili sprejem poslovnega načrta podjetja Infre, ta poslovni načrt pa je predpogoj za razpis za izbor izvajalca.

Sprašujem vas: Kdaj bo poslovni načrt Infre obravnavan na Vladi, da bo lahko prišlo do pričetka gradnje?

Ali se sploh zavedate, koliko infrastrukturnih ureditev je treba zgraditi, da bo ta projekt stekel v začrtanem?

S strani koncesionarja je bilo na Ministrstvo za okolje v pol leta naslovljenih preko sedem dopisov, ki vas opozarjajo na problem in od vas terjajo odgovore in rešitve. Niti na enega niste odgovorili. Torej je tudi molk ministrstva v korespondenci s koncesionarjem. Očitno se krši koncesijska pogodba.

Spoštovani minister, upam, da niste del problema in da ste tukaj za reševanja problemov. Kajti sedaj se kopičijo problemi in še kako budno bomo spremljali nadaljnje vaše aktivnosti. Če bo del napovedanega terminsko realiziran, bom nekoliko potolažen. Vendar zamuda je in prosim vas za učinkovito delo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim, gospod minister.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa za zaupanje. Res sem še "frišen" minister in se učim, vendar neke stvari mi tudi povedo. In so nekatere zadeve nekoliko iz različnih virov različne. Sam pa tudi znam kakšne stvari malo po svoje videti. Je pa tukaj nek izvirni greh, zaradi tega prihaja do nesporazumov, o katerem pa mogoče ne bi danes. Pa bi mogoče izkoristil še to priliko s tega mesta, da prosim ostale, ki nam morajo pomagati, da dokumente hitreje pripravljajo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Imate postopkovni predlog, gospod mag. Vizjak? Prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Jaz sem ponovno, ko sem prosil za dopolnitev zastavil, nekaj vprašanj. Na vprašanje nisem dobil odgovor. In bi na podlagi Poslovnika Državnega zbora predlagal, da o tem odgovoru opravimo širšo razpravo, da bo tudi minister imel več časa, da vse pojasni, tudi tisto, kar na nek način ne želi.

Spoštovani minister, jaz imam občutek, da nekoliko preveč zaupate in se naslanjate na mnenja nekaterih konstant v tem

ministrstvu. Predvsem te konstante mislim, da so določeni uradniki, ki so že v preteklosti prej "bremzali", kot pa živeli s tem projektom. Še enkrat, spoštovani minister, ta projekt ni pomemben samo v energetskega smislu, čeprav nosi ime izgradnja hidroelektrarne. Pomemben je tudi v protipoplavnem smislu. Zagotavlja namreč protipoplavno varstvo celotnega Posavja, kamor se steka največja slovenska reka, zagotavlja dvig in ustrezen nivo podtalnice v kmetijsko zanimivem delu Slovenije in nenazadnje bogati zaloge pitne vode v Sloveniji. Ko ste govorili, da je voda strateška surovina, prosim, razmislite o tem projektu tudi skozi to strateško prizmo, skozi vodarsko prizmo. Sedaj Sava nekontrolirano zdrvi skozi Posavje in prečka mejo tam pri Obrežju in gre na Hrvaško. Zakaj? Glejte, projekt je v tem kriznem času še kako pomemben tudi za slovensko gospodarstvo. Zaposluje številne slovenske delavce, ki zdaj čakajo, čakajo na vas, da boste sprostili razpis za nekaj, kar bo tako ali tako zgrajeno. Kdor misli, da se bo energetske del, ki se gradi, samo zgradil in da ne bo akumulacije, potem, ne vem, je to invaliden projekt. Opozarjam vas še enkrat, vsak mesec zamude pri izgradnji akumulacijskega bazena hidroelektrarne Krško stane državo pol milijona evrov. To bodo plačali porabniki slovenske električne energije, to bodo plačala gospodinjstva, to bodo plačali gospodarstveniki in tu je tista konkurenčnost in kakovost življenja, o kateri smo prej govorili.

Spoštovani minister, pričakujem, da boste poskrbeli tudi osebno, da se boste tudi osebno seznanili s tem projektom in pravzaprav presegli ta konflikt, ki je nastal, ta mrtvi tek, ki je nastal in zagotovil, da projekt, ki so ga podpirale doslej vse vlade, pa najsi bo LDS-ove, najsi bo SDS-ove ali katerekoli druge vlade, da bo stekel naprej in da bo projekt dal tudi zelene učinke.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. O predlogu poslanca mag. Andreja Vizjaka, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru ministra za okolje in prostor Roka Žarnića na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločal v petek, 26. marca 2010, v okviru glasovanj.

Breda Pečan bo postavila poslansko vprašanje ministru za okolje in prostor dr. Roku Žarniću. Prosim.

BREDA PEČAN: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Gospodu ministru dr. Roku Žarniću bi želela postaviti vprašanje, ki je morda komplementarno mojemu predhodniku. Dejstvo je, da že od lanskega leta, kar sem predsednica Odbora za okolje in prostor, se neprestano zastavlja vprašanje, ali je poraba sredstev Sklada za vode v Republiki Sloveniji v skladu s tistim, čemur naj bi Sklad za vode pravzaprav služil v skladu z Zakonom o vodah. Zato vas sprašujem, gospod minister:

Ali poraba sredstev iz Sklada za vode zares prioritetno rešuje najbolj poplavno ogrožena področja v Republiki Sloveniji? Kako je z izvedbo kohezijskih projektov protipoplavnih ureditev iz operativnega programa v Evropi?

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim gospod minister, dr. Roko Žarnić.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik. Poslanka, gospodje poslanci! Res je to zgodba za več kot dvakrat po pet minut. Mi je zelo žal, da bom lahko samo delno povedal.

Je nadaljevanje prejšnjega. V tako kratkem času sem se moral spoprijeti s tem hudim vprašanjem. Moram povedati, da jaz svojim sodelavcem zaupam, dokler ne bo kakšnih prav hudih razlogov, da delajo kakšno škodo. Tako da je to mogoče odgovor.

Slovenija ima problem spodnje Save, ima pa še kup drugih problemov. In v Sloveniji je približno 5% državnega ozemlja ogroženega s poplavami. Med najbolj področji sta dva ob Muri in Lendavi, eden od Dravi, Celje ob Dreti, Ljubljana jugozahod, Ljubljana, Ljubljana severovzhod, Sava. Ta območja so med najbolj ogroženimi. Površina vseh je 250 kvadratnih kilometrov oziroma 25% vseh poplavnih površin. Do konca leta 2011 bomo skladno z zavezani poplavne direktive naredili karto in natančno še dodatno utemeljili to ogroženost. Tukaj so poleg ogroženosti so še posebnosti, kot so: obrati gospodarskih, negospodarskih dejavnosti, obrati, naprave, pri katerih lahko pride do onesnaževanja, kulturna dediščina, občutljivi objekti. Lahko rečem, da protipoplavne ureditve, ki so načrtovane, naslavlja ključna poplavna območja Republike Slovenije, res pa je, da se je do sedaj večina protipoplavnega denarja porabila ravno na odseku, za katerega mi očitajte, da slabo teče napredovanje in sicer za izgradnjo akumulacijskih bazenov. Žal moram povedati tudi kot gradbenik in strokovnjak, da akumulacijski bazen je lahko del sistema, ampak je zelo vprašljivo, ali je po definiciji, kot tudi Računsko sodišče ugotavlja, to ravno tisti objekt, ki je prioriteten potreben denarja, ki je pa sicer za širša poplavna območja potreben. Zadeva je prišla v zakon, ne rečem, da ni, jaz pri tem nimam nič, komentiram samo kot strokovnjak zadevo. Na to sicer jaz ne bi bil toliko pozoren, če ne bi imeli Računskega sodišča, ki to posebej izpostavlja, pa tudi zadeva gre naprej. Kot sem že prej rekel, jaz zelo podpiram spodnjo Savo, rad bi pomagal, vendar znotraj sredstev, ki so nam na voljo, in tudi glede na potrebe še ostalih krajev Slovenije.

Z denarjem pa je tako. Vodnemu skladu se letno nateče priteče približno 25 milijonov evrov, od tega 13 milijonov evrov za leto naprej gre za spodnjo Savo, 2 milijona za delovanje instituta in 10 milijonov evrov za vse ostale projekte. Zlasti smo tukaj "kratki" pri tistem delu denarja,

ki naj bi ga država dala zraven, da lahko koristimo strukturne sklade. In to je mogoče v ozadju vseh teh problemov, za kar se mi borimo, imeti še nekaj denarja, da lahko črpamo evropska sredstva, kajti v nasprotnem primeru bodo tu težave.

Glede na to, da imamo zakone, ki so med seboj včasih tudi v nasprotju, zakon o vodah in zakon, na osnovi katerega se financira iz poplavnega denarja tudi recimo objekt, smo dobili tudi opozorila sodišča. Tukaj imam, žal, še veliko tega, vendar čas tega ne dopušča. Mogoče bi naslednji teden oziroma na naslednji seji temu posvetili več časa. Takrat pa bom tudi prosil kolege, da me malo bolj oborožijo z znanjem.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, minister je prosil za dopolnitev odgovora, prosim gospa Pečanova, če boste to storili.

BREDA PEČAN: Hvala za možnost, da dam dopolnilno vprašanje. Mi smo na včerajšnji seji Odbora za okolje in prostor na pobudo Odbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj razpravljali o sklepih, ki jih je slednji predlagal v obravnavo našemu odboru. Na njem smo zelo jasno povedali in tudi podprli stališča Odbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, da sicer so lahko bile pobude za ustanovitev Sklada za vode zelo drugačen od tistega, kar dejansko Slovenija v celoti - od seveda do juga in vzhoda do zahoda - potrebuje in pričakuje. Da ne govorim o tem, da se v Skladu za vode zbirajo sredstva iz virov, za katere potem kot namensko porabljen sredstva sploh ne gredo. Dejstvo je, da recimo koncesijske dajatve, ki jih za vodno pravico plačujejo hidroelektrarne, že obstoječe in stare daleč preko 50 let, ki jih plačujejo državi in v Sklad za vode, se uporabljajo direktno za izgradnjo objektov pri hidroelektrarnah na spodnji Savi, ki sploh niso stvar izgradnje za preprečevanje poplav, ampak v bistvu za hidroenergetske objekte. Zaradi tega sprašujem, gospod minister:

Gospod Vizjak, ko ste vi govorili, da ne rečem, kaj ste še delali, vas nisem motila, zato tudi vi ne motite mene, prosim. Jaz pa sprašujem gospoda ministra:

Ali je vaše ministrstvo v vašem času že previlo ustreznost porabe sredstev Sklada za vode v skladu s cilji Zakona o vodah? Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim, gospod minister.

DR. ROKO ŽARNIČ: Najlepša hvala! Preverjanja rabe tečejo in so tekla in del tega nesporazuma je tudi posledica nekih dogodkov v preteklosti, nekaj let nazaj, ko so bili primeri, ko raba ni bila ravno dokazljivo za tisto, kar je pisalo v zakonih. Ne govorim na pamet, govorim na osnovi tega, kar berem, kar je Računsko sodišče napisalo. Moram pa samo tukaj omeniti, da sem

posebno nekoliko občutljiv na pripombe Računskega sodišča, ker ne bi želel doživeti podobne usode, kot jo je moj predhodnik. Zato spoštujem sodišča, ne morem drugače povedati.

In napisali so, da nepravilnosti opredelitve pojma vodne infrastrukture, ko gre za objekte, namenjene posebni rabi - to je očitek Računskega sodišča - opredelitve gradnje in vzdrževanje gradnje objektov, ki niso vodna infrastruktura, kot so urejanje voda, državna, lokalna vodna infrastruktura, poplavna zavarovanja, nakup zemljišč iz Sklada za vode na celotnem območju podelitve koncesije, torej za vse objekte na tem območju, ne samo vezano na poplave, samofinanciranja, izvajanja dejavnosti javnega podjetja Infre v zvezi z urejanjem voda.

MOP je zato začel s pripravo novel omenjenih predpisov s tega vidika in bomo v kratkem prišli s predlogi.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Eva Irgl bo postavila poslansko vprašanje ministrici za notranje zadeve, Katarini Kresal. Prosim.

EVA IRGL: Najlepša hvala za besedo. Spoštovana ministrica za notranje zadeve! V zadnjem času opažamo nevarno zniževanje demokratičnih standardov na vseh nivojih družbe. Gre za skrb vzbujajoče stanje, ki ni dobro in kaže na resen družbeni problem v okviru zagotavljanja varstva človekovih pravic in postulatov pravne države. In v ta nevaren trend zniževanja demokratičnih standardov sodi tudi velikanska želja vaše stranke po obvladovanju čim več političnega prostora. Tako vam ni dovolj, da vaša stranka obvladuje pravosodje, tudi vam ni dovolj, da kot ministrica za notranje zadeve obvladujete policijo. Zdaj, glede na zadnje dogodke, želite obvladovati še tožilstvo. In to samo zato, da bi lahko pod preprogo pometli za vas izjemno obremenjujočo afero Baričevič ter se tako kljub nasprotovanju javnosti obdržali na položaju ministrice za notranje zadeve. Vendar pa bo po vseh aferah, ki so se v zadnjem letu sprožile v javnosti in se tako ali drugače dotikajo vas osebno in vaše stranke, znala to biti za vas zelo težka naloga. Tudi zato se je verjetno treba posluževati sumljivo izpeljanih akcij policije za diskreditacijo političnih tekmecev. Da politizirate policijo za lastne interese, je s svojo izjavo na seji Odbora za notranjo politiko, dan potem, ko ste prejeli naziv Janine Slovenke leta, povedal tudi vaš državni sekretar gospod Klemenčič. Dejal je namreč, da vas ni na sejo zato, ker urejate bazo tajnih podatkov. Zelo zanimivo.

Zato vas, spoštovana ministrica, sprašujem naslednje:

Ali glede na vse navedeno, še vedno menite, da živimo v pravni državi, kjer so vsi enaki pred zakonom.

Ali imajo vaši prijatelji, kot na primer gospod Pogačar, s katerim ste skupaj kupovali motor znamke Harley Davidson za

poročno darilo, več možnosti za pridobitev določenega posla, kot tisti, ki z vami ne prijateljujejo?

Zanima me tudi: Ali se vam zdi, da je pravna država delovala dobro in učinkovito pri žrtvi Baričevičevih psov, gospodu Megliču, ali pa je pri svoji učinkovitosti preprosto odpovedala? In ne nazadnje spoštovana ministrica, zanima me:

Ali lahko z vso gotovostjo zatrdite, da v okviru izvajanj del in nalog v okviru MNZ-ja kot ministrica, niste nikoli mešali javnih in zasebnih interesov.

Zahvaljujem se vam za odgovor.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim gospa ministrica.

KATARINA KRESAL: Hvala lepa, predsednik. Spoštovana poslanka! Najprej uvodoma, jaz se trudim svoje delo opravljati strokovno in korektno. Pričakovala bi, da to delajo tudi poslanci v naši medsebojni komunikaciji v Državnem zboru. Vprašanja, ki so po mojem mnenju najmanj, kar so neokusna, ki ste mi jih zdaj nadržali v vašem vprašanju, seveda niso vprašanja, ki ste mi jih poslali pisno, torej tisto, kar me sprašujete. Vprašali ste me o tem, kako zagotavljam varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin na področju dela policije. Ne zamerite mi, če vam bom na to kasneje tudi odgovorila, glede na to, da je bilo vaše izrecno vprašanje.

Iz tega, kar ste mi v vašem kratkem uvodu povedali, izhaja, da očitno ne poznate državnega ustroja, ne veste, kako državna uprava funkcionira, kar me sicer čudi, glede na to, da je vaša stranka vodila Vlado kar štiri leta. Če bi vedeli, potem ne bi mogli izreči takih nesmislov, da lahko posamezna stranka obvladuje določeno inštitucijo pravne države. Če bi to vedeli, verjetno bi vedeli, da državno tožilstvo spada pod nadzor Ministrstva za pravosodje, tako kot tudi sodišča. Ne vem, po kakšni logiki sicer ugotavljate, da je to še edina inštitucija, ki je ne obvladuje LDS. Ne vem, kdo potem obvladuje Vrhovno državno tožilstvo po vašem mnenju, ampak verjetno te stvari pri sebi imate razčiščene. Če bi poznali zakone, ki urejajo funkcioniranje države in pravne države kot take, bi verjetno vedeli, kakšne so pristojnosti ministrov za pravosodje in ministrov za notranje zadeve, da usmerjajo, nadzorujejo, skrbijo za zakonitost tožilstva, sodišča pravobranilstva, policije in tako naprej.

Glede na to, kar ste povedali na začetku, ugotavljam, da tudi nimate prav nobenega smisla za humor. Če bi ga imeli, potem ne bi citirali očitne šale državnega sekretarja na Odboru za notranje zadeve. Verjetno v tej državi kljub temu, da smo politika in se ukvarjamo z zelo resnimi zadevami, šala še ni prepovedana in je ne želite izgnati iz tega prostora. V naslednjem trenutku je državni sekretar to tudi pojasnil. In

če ste bili prisotni na tem odboru, to veste, če niste bili, potem lahko pogledate v magnetogram, kjer to zelo jasno piše.

Ena od mojih glavnih prioritiet pri delu ministrice za notranje zadeve je spoštovanje prava in spoštovanje pravne države. Jaz sem sama trdno prepričana, da pravna država je enaka za vse. Tudi zato, ker je enaka za vse, mora veljati tudi za predstavnike politike, tako opozicijske, kot neopozicijske. Mora veljati tudi za vidne predstavnike siceršnjega življenja, mora veljati tudi za glavne nosilce državnih funkcij, ministre, pa tudi vse ostale, ki skrbijo za zakonitost v tej državi. In vrhovni varuh zakonitosti v tej državi je med drugim tudi Vrhovno državno tožilstvo in njegov predstojnik. Zase lahko rečem, da bom ta načela vedno spoštovala. Kolikor poznam svojega kolega, ministra Aleša Zalarja, pa on prav tako.

Nekaj malega pa o temi, ki vas, vsaj navidezno zanima. Na Ministrstvu za notranje zadeve smo naredili v zadnjem letu res veliko na področju dviganja standarda človekovih pravic. Prekinili smo dolgoletno filozofijo tega ministrstva, da se je treba za večjo varnost odpovedati enemu delu človekovih pravic. Na to pač ne pristajamo. Verjamemo, da ni vprašanje svoboda ali varnost, ampak je svoboda in varnost, da ne gre za selektivno ali samovoljno uporabo policijske sile, temveč za enakost pred zakonom, ne glede na družbeno-ekonomsko moč ali etično pripadnost, da ne gre za človekove pravice ali učinkovitost, temveč za učinkovitost ob spoštovanju človekovih pravic. Ta načela striktno uporabljamo pri svojem delu, zato smo bistveno okrepili delo Direktorata za nadzor nad policijo. Bila je izvedena vrsta nadzorov nad delom policije, bistveno več kot v prejšnjem mandatu. Narejena je bila celostna systemska analiza pritožbenih postopkov. Dani so bili normativni organizacijskih predlogi za spremembo..../Opozorilni znak za konec razprave./ Gotovo bova v naslednji minutah imeli čas, da nadaljujemo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora? Prosim, gospa Eva Irgl.

EVA IRGL: Najlepša hvala. Spoštovana gospa ministrica, niste mi odgovorili na konkretno zastavljena vprašanja. Odgovorili ste mi samo delno na tisto vprašanje, ki sem vam ga najavila. Vendar pa znotraj najave vprašanja sodijo tudi podvprašanja, ki jih kot poslanci seveda lahko zastavimo. Nanje mi niste odgovorili, ampak takšen splošen odgovor sem od vas tudi pričakovala.

Vendar pa v zvezi z izvajanjem nalog policije je zagotovo treba reči tudi naslednje. Policija je pod vašim vodstvom, po mojem mnenju, zadnje čase močno politizirana za lastne interese. Na to napotuje tudi dejstvo iz že omenjene afere Baričević, na kar mi sicer ne želite odgovarjati. Po zaslugi poročanja medijev so prišle na dan namreč informacije, ki

kažejo na to, da je bilo postopanje policije na kraju tragičnega dogodka usmerjeno in vodeno z namenom, da se prikrijejo določeni obremenjujoči dokazi. Prav tako smo lahko v medijih prebrali vaše izjave o tem, da vas je policija o dogodku obvestila v roku ene ure in celo pred preiskovalnim sodnikom, kar dodatno vzbuja sum v neodvisnost preiskave policije. Prav tako so mediji poročali, da je bil še pred preiskovalnim sodnikom in državnim tožilcem obveščen tudi vaš življenjski sopotnik gospod Miro Senica. Da ne govorim o tem, da policija preiskovalnega sodnika sploh ni obvestila o okoliščinah, ki bi napotovale na sum, da bi bili psi lahko zlorabljeni. Zato na kraju dogodka nista bila prisotna ne dežurni preiskovalni sodnik, ne okrožni državni tožilec. Se pravi, vse te stvari kažejo na to, da je vedno bolj lahko omajano tudi zaupanje v verodostojnost, predvsem pa v neodvisnost preiskave. Zato vas, spoštovana ministrica, dodatno sprašujem:

Ali lahko z vso odgovornostjo zatrdite, da niste nikoli, kakorkoli posegali v omenjeno afero, in da niste v nobenem primeru nikoli mešali javnih in zasebnih interesov ... /Izklop mikrofona./...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim, gospa ministrica.

KATARINA KRESAL: Spoštovana poslanka! Verjamem, da vas afero Baričevič zelo intrigira, zelo radi govorite o njej in verjamem tudi, da v interpelaciji, ki ste jo vložili, bo na voljo ure in ure razlogov in možnosti, da se pojasni, kdo laže in kdo govori resnico. Na vaše direktno vprašanje, moj direkten odgovor: Ne, na nikakršen način nisem vplivala na postopke v zvezi s to afero.

Na hitro ste nametali kar vrsto zadev, ki naj bi jih policija naredila narobe. Pa vendarle, čeprav ni tema, o kateri govoriva, bi samo še enkrat spomnila na to, da je policija izdelala poročilo o preiskavi, ki se tiče zlorabe psov, da ga je predložila Okrožnemu državnemu tožilstvu, ki usmerja preiskavo, ter na podlagi tega poročilo predstavila javnosti.

Iz poročila izhaja, da na tistem mestu ni bilo nikogar tretjega, četrtega, petega, bil je samo lastnik psov in njegovi psi. Poročilo je tudi povedalo, da so celotno dogajanje spremljale priče, ki lahko iz prve roke povedo, kaj se je zgodilo. Poročilo je tudi pokazalo, da psi niso bili sadirani, pokazalo je tudi, da se očitno ne da trditi, da so bili zlorabljeni. Vse tisto, kar se je vrtelo dneve in dneve in tedne, se je pojasnilo. Ampak verjamem, da bo še kar nekaj ur na voljo, da bomo o tem razpravljali.

Kar pa se tiče preiskovalnega sodnika. Nekako ne morem mimo izjave, ki jo je dalo Okrožno sodišče, v katerega sklopu deluje preiskovalni sodnik, ki bi visi sicer na spletni strani

Ministrstva za pravosodje, da je bilo obveščanje takšno, kot pač je v takih zadevah predvideno, da se vedno obvešča preiskovalni sodnik, da se je preiskovalni sodnik odločil, da ne bo šel na kraj dogajanja, da je on tudi povedal policiji, da bo obvestil državnega tožilca. Vse skupaj je tudi posneto, ker je bilo obveščanje opravljeno preko operativno-komunikacijskega centra, in mislim, da bi počasi ta dejstva vam res že mogla zlesti pod kožo, če ne, jih bomo pač še večkrat povedali, da si jih boste zapomnili. Ker sem prej ostala pri človekovih pravicah, bi dodala tudi, da poleg tega, da smo nadgradili direktorat, smo spremenili zakone, ki bodo omejevali policijska pooblastila, sprejeli nov kodeks policijske etike, vrsta seminarjev je bila za policiste, prvič v zgodovini jim je predaval evropski sodnik za človekove pravice prof. dr. Boštjan M. Zupančič in bistveno smo okrepili sodelovanje z varuhom človekovih pravic in z informacijsko pooblaščenko. Poleg tega pa se je policija odprla zunanji in raziskovalni javnosti. Delujemo odprto, transparentno, poslušamo mnenje zunanjih strokovnjakov, predvsem pa .../Znak za konec razprave./...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Imate postopkovni predmet? Gospa Irglova, prosim.

EVA IRGL: Najlepša hvala. Najprej moram gospe ministrici povedati, da jaz vsekakor nisem nobenih dejstev nametala, ampak sem jih nanizala, tako kot je bilo večkrat nanizano že tudi v samih medijih. Želim predlagati razširjeno razpravo o odgovoru ministrice, saj menim, da je nekaj več treba reči o politizaciji policije, kar vodi lahko tudi v kršenje človekovih pravic.

Spoštovana ministrica, zagotovo je dejstvo, da niste prva predsednica koalicijske stranke, ki ima v javnosti težave z verodostojnostjo zaradi mešanja javnih in zasebnih interesov. Ponavlja se vam namreč sindrom Golobič. V tem mandatu vas javnost pozna po eni strani zaradi prejemanja laskavih nazivov, po drugi strani pa po vpletenosti tako ali drugače v različne sporne odločitve, ki znižujejo standarde, vezane na pojem pravne države in varovanje človekovih pravic ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospa Irgl, to ni povezano z vašim poslanskim predlogom in ministrica ne more več odgovarjati na vaše nove navedbe. Prosim.

EVA IRGL: Jaz ne navajam v tem trenutku nič novega, ampak samo ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Seveda navajate.

EVA IRGL: ... utemeljujem, zakaj je treba, da spregovorimo o tej tematiki, o politizaciji policije, ki posledično lahko vodi tudi v kršenje človekovih pravic.

Ampak če mi ne dovolite govoriti o tem, potem bom rekla samo še naslednje. Dobrih rezultatov, koristnih za državo v tem letu na področju notranjih zadev, ni bilo prav veliko. Dejstvo je, da na notranjem ministrstvu imamo na področju uradnih evidenc neke vrste razsulo, število izbranih se je pod vašim vodenjem zlahka povečalo za 7.000, kar kaže na izkoriščanje položaja za očitno pridobivanje volivcev vaše stranke. Seveda ste bili sami tudi v različnih spornih zadevah prisotni. Sama pa menim, da na takšnem položaju je treba biti še toliko bolj pozoren, saj se v javnosti lahko hitro ustvari vtis...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospa Irglova, izrekam vam drugi opomin. Greste popolnoma mimo teme, ki je bila najavljena, in vas prosim, da se držite proceduralnega predloga, sicer vam bom v naslednjem odvzel besedo. Prosim.

EVA IRGL: Gospod predsedujoči, jaz vidim, da v tej državi praktično ne smemo ničesar več izreči, če nismo iz prave politične opcije. Verjetno je zaradi tega treba tudi ukiniti generalno državno tožilko, ker je želela priti stvari do dna. Ne bom več postavljala dodatnih vprašanj, tudi ne bom več argumentirala, bom pa samo rekla, da si ta Državni zbor zasluži razširjeno razpravo po drugem odstavku 246. člena Poslovnika in da opravi razširjeno razpravo o odgovoru ministrice za notranje zadeve.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. O predlogu poslanke Eve Irgl, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru ministrice za notranje zadeve Katarine Kresal na njeno poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločil v petek, 26. marca 2010, v okviru glasovanj.

Mag. Radovan Žerjav bo postavil poslansko vprašanje ministru za okolje in prostor dr. Roku Žarniču.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod predsednik.

Spoštovani gospod minister, v petek, 12.3.2010, ste na svoji novinarski konferenci na presenečenje mnogih, predvsem pa gospodarstvenikov, objavili seznam, kot ste dejali, največjih onesnaževalcev v Sloveniji, ki žal še niso prejeli tako imenovanega okoljevarstvenega dovoljenja za opravljanje dejavnosti v skladu z Zakonom o okolju in IPPC direktivo.

Na tem seznamu se je znašlo nekaj zelo pomembnih gospodarskih družb: Acroni, Metal Ravne, Steklarna Hrastnik, Cinkarna Celje, Kemiplas in Nafta Petrokem, ki mimogrede skupaj zaposlujejo nekaj več kot 5000 ljudi. Kot najbrž veste, je bilo treba vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ministrstvu predložiti do oktobra leta 2006. Ministrstvo za

okolje in prostor pa bi moralo vseh približno 160 vlog, toliko imamo v Sloveniji IPPC zavezancev, pregledati in okoljevarstvena dovoljenja izdati do konca leta 2007. To se žal ni zgodilo. Vso odgovornost in tudi morebitne posledice za Republiko Slovenijo morajo prevzeti zaposleni na Agenciji Republike Slovenije za okolje. Nikakor ne morejo in ne smejo to odgovornost prevzeti omenjene gospodarske družbe, ki so v pripravah na pridobitev okoljevarstvenega soglasja naredile velike korake naprej pri odnosu do okolja in investirale veliko denarja za zagotavljanje najboljših razpoložljivih tehnologij, če hočete BAT tehnologij. Zdaj pa jih minister kar na lepem obsodi, brez kakršnihkoli argumentov, in zagrozi z zaprtjem, češ, da so lastniki oziroma uprave neodgovorni. S tem se je tem družbam v tej finančno-gospodarski krizi naredila nepopravljiva gospodarska škoda.

Zato vas, spoštovani gospod minister, sprašujem:

Kaj vas je vodilo, da ste storili korak, s katerim ste povzročili tem gospodarskim družbam hudo in nepopravljivo škodo?

Kakšni so argumenti za to dejanje?

Kdaj bodo te gospodarske družbe končno dobile okoljevarstvena dovoljenja?

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prosim, minister za okolje in prostor, dr. Roko Žarnić.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa. Spoštovani gospod predsednik, spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani gospod poslanec!

Veseli me, da je to vprašanje danes na vrsti, kajti omogoča mi bolj podrobno razčistiti in razjasniti nekatere zadeve, ki nas vse zanimajo. Rad bi tudi rekel, da ne obžalujem besed, vendar nisem nikogar obsodil, niti nisem komurkoli zagrozil. Če greste poslušat in pogledat kakšno izjavo sem dal, bo to jasno. Vnaprej ni možno povedati, katere družbe bodo dobile okoljevarstveno soglasje in dovoljenje in katere ne. Nisem rekel, da ne bodo dobile, vendar so v postopkih še posebej opozorjene na to. Kdo bo dobil, je odvisno od dodatnih dokazil in utemeljitev z njihove strani. Te utemeljitve morajo jasno pokazati, da so izpolnili vse zahteve, saj ugotovitveni postopki še vedno tečejo. Dejstvo je, da so bili omenjeni le tisti, pri katerih podatki iz vloge ali dopolnitve vloge ne izkazujejo nedvoumno, da so izpolnjeni vsi pogoji za pozitivno odločitev. Ne bom šel v detajle, če želite, vam bomo lahko dostavili v pisni obliki, lahko interno, kakorkoli želite, imamo za vse naštete zadeve.

In naj nekoliko pojasnim še ozadje tega. Vse odločbe bodo izdane do junija, kot je bilo odgovorjeno na tožbo Evropskega sodišča in ne moremo prejudicirati pozitivni ali negativni izhod. Moram pa povedati, da bi najbolj želel, da bi vseh 5.000 delavcev lahko naprej delalo in imelo zagotovljene

službe, zato morajo tudi njihovi lastniki in vodstvo poskrbeti z zadovoljevanjem nekih zahtev. Tudi mi ni vseeno, da z enega pbmočja Slovenije dnevno ali mesečno dobivam opomine župana glede enega objekta, ki je tudi na tem seznamu. Tudi tisti objekt, ne rečemo, nikoli nismo rekli, da ne bo dobil dovoljenja, pa četudi je izredno v medijih uporabljan.

Sedaj pa še nekoliko o zamudah. Zamude niso nastale v mojem mandatu, niti mojega predhodnika, pa tudi prejšnji niso bili krivi za zamude. Implementacija evropske zakonodaje je pri nas tekla nekoliko počasneje. Za to ne krivim nobenega od ministrov, da sem čisto jasen.

Ko so bile vloge vložene, ko je čas začel teči, je bilo 70 področij predpisov spremenjenih, vendar ne po krivdi ministrstva. Spremembe so se dogajale ves čas, vendar najbolj intenzivno v obdobju 2007-2008, zato sem rekel, da ne krivim ministra, ki je bil takrat na mojem mestu. Spremembe so bistveno vplivale na dinamiko izvajanja dovoljenj in je to pomenilo dodatna dopolnjevanja vlog in dodaten napor za podjetja, ker se je bilo treba prilagoditi novim zahtevam.

Sedaj pa še o dinamiki. Do sedaj je izdanih 121 dovoljenj za industrijske zavezanke. V mandatu te vlade, v 15 mesecih, je bilo izdanih 59 dovoljenj za obstoječe industrijske IPPC naprave, v letih 2006, 2007, 2008 pa približno enako število, 62. Vendar zopet rečem, ne krivim ne kolegov, ki so bili takrat, ne njihovega tedanjega šefa, zato lahko rečemo, da gre več ali manj za objektivne vzroke. Pospešili so dinamiko. Do junija bomo dobili dovoljenja zunaj.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora? Prosim, mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Spoštovani gospod minister! To kar ste storili, ne bi smeli storiti, da ste javno obtožili ta podjetja. Tega preprosto niste smeli storiti, ker ta podjetja danes poslujejo v zaostrenih ekonomskih okoliščinah. Ta podjetja morajo iti na banko po likvidnostna sredstva. Si vi predstavljate, kako lahko pride taka gospodarska družba na banko in zaprosi za finančna sredstva za razvojne tehnološke projekte, ko jim minister v ozadju grozi z zaprtjem? Na osnovi česa bo dobila ta likvidnostna sredstva? Se zavedate, kaj ste storili?

In še nekaj, gospod minister. Sam osebno sem se v tej družbi, o kateri govorite, ukvarjal s to problematiko. Sam sem pripravil vlogo, štirje fascikli, pol metra dokumentacije in še dopolnilo je bil dodatni fascikel. Trdim, da so vse emisije v skladu s standardi, to vi dobro veste, uredile so se čistilne naprave, uredile so se emisije v zraku, v tla, v pronicanje in tako naprej in tako dalje, fugalne emisije. Vse je bilo urejeno. Več kot dvajset milijonov evrov je firma vložila v to, da pridobi okoljevarstveno soglasje. Zdaj pa kar tako čez palec zagrozimo, da bomo firmo zaprli, ne da bomo eno

firno, kar nekaj, s pet tisoč zaposlenimi. Ali to pomeni, tisto, kar ne bo zaprla finančno-gospodarska kriza, tisto bomo pa zapirali kar sami? Pa kam gremo v tej državi? Ali se zavedamo, kaj delamo? Jaz se strinjam, tisto, kar je narobe in kjer emisije niso v skladu in tako naprej in tako dalje, kar ni sprejemljivo za okolje, absolutno. Ne pa kar tako pa dolgem in po čez. To pa ni korektno in ni pošteno.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, minister.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa ampak jaz bi še enkrat povedal, nikomur nisem zagrozil. Če kot detajl lahko povem, zgodilo se je že, da je ena od firm v preteklem obdobju dobila negativno soglasje in je nato stvari odpravila in je dobila pozitivno soglasje. Se pravi, omenjanje tega in spodbujanje k večji odzivnosti ne pomeni nobene grožnje, mogoče celo pomoč pri pridobivanju kreditov za odpravo teh pomanjkljivosti.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite dopolnitev? Imate postopkovni predlog? Prosim, mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Jaz bi želel, da v zvezi s tem odgovorom razpravljamo v Državnemu zboru v skladu z drugim odstavkom 246. člena, ker menim, da je bila storjena velika poslovna škoda tem gospodarskim družbam tako znotraj Slovenije kot tudi zunaj Slovenije. To, kar pove minister Republike Slovenije, to ni kar tako, to berejo poslovni partnerji teh gospodarskih družb. In to tem gospodarskim družbam definitivno škodi. Škodi jim v pogovorih z bankami. Te gospodarske družbe imajo v načrtih investicije, pogovarjajo se z bankami. Na takšen način preprosto ne moremo komunicirati in si ne smemo dovoliti, da bomo kar tako čez medije neke pomembne gospodarske družbe tako ali drugače obtoževali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. O predlogu poslanca mag. Radovana Žerjava, da Državni zbor opravi razpravo o odgovoru ministra za okolje in prostor dr. Roka Žarniča na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločal v petek, 26. marca 2010, v okviru glasovanj.

Franco Juri bo postavil poslansko vprašanje ministru za promet dr. Patricku Vlačiču. Prosim.

FRANCO JURI: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani minister! Preiskava zoper poslanca Slovenske nacionalne stranke, ki se odvija, je opozorila med drugim na nekatere sporne oziroma nejasne vidike v zvezi z načrtovanjem logističnih centrov Luke Koper v zaledju. Po poročanju medijev in tudi nekaterih obče znanih dejstvih, revizija poslovanja Luke Koper, ki je bila zaupana mednarodni revizijski hiši Price Waterhouse Coopers, ni posegla v revizijo poslov, ki so bili povezano z načrtovanjem logističnega centra na Orleški

gmajni, oziroma ni imela ali naj ne bi imela pooblastil za natančnejše ocenjevanje le-teh.

Dosedanje razlage, pojasnjevanje Ministrstva za promet in predsednika uprave Luke Koper javnosti do sedaj niso povsem prepričale. Izbruh afere s preprodajo zemljišč na Orleški gmajni oziroma nakupa zemljišč s strani Luke Koper pa razkriva spornost ali vsaj domnevno spornost izvedbe načrtov za navedene logistične centre.

Pristojnega ministra zato sprašujem: Zakaj glede na sprejete sklepe nadzornikov, revizorjem ni bilo izdanih ustreznih pooblastil tudi za natančen pregled načrtovanja teh logističnih centrov?

Gre za logistične centre v zaledju Luke Koper, tako na Krasu kot tudi tistih bolj oddaljenih.

Kakšni so bili razlogi, da nadzorniki niso potrdili tudi uvedbe revizijskega postopka za omenjeno načrtovanje logističnih centrov? Kdaj, če se bo, se bo omenjena revizija tudi izvedla? Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim minister za promet, dr. Patrick Vlačič.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, spoštovani poslanec! Se spomnite, malo zatem, ko smo prevzeli odgovornost za vodenje Vlade in jaz tega ministrstva, se je pojavilo v javnosti veliko informacij o tem, da naj bi bilo poslovanje Luke Koper v preteklih štirih letih takšno, da bi bilo dobro, da je predmet posebne revizije. Kot lastnik, kot predstavnik lastnika sem na Vladi predlagal, da se na skupščini s posebno revizijo pregleda poslovanje, kot nalaga zakon, za vse posle, za pet let za nazaj, še posebej pa smo potem našteali taksativno, če me spomin ne vara, mislim, da je bilo približno 12 alinej, oprostite, če se ta trenutek ne spomnim vseh, med katerimi so bili tudi zaledni terminali. Bila je zagotovo Orleška gmajna eksplicitno naštetja kot posel. Od takrat naprej je bila skupščina, na skupščini je bil, ker se je pojavil dvom, v prvo predlaganega revizorja, potrjen z našimi glasovi drugi revizor, Price Waterhouse Coopers, kot ste pravilno ugotovili. Od takrat naprej mi kot lastnik neposredno v sami reviziji ne sodelujemo. Zato mogoče to vprašanje prihaja dva dni prezgodaj, ker bomo kot lastnik lahko na skupščini ta vprašanja, ki jih vi sedaj postavljate, postavljali v petek. Tudi jaz bi rad vedel odgovore na vprašanja, ki jih vi postavljate. Mi smo kot lastnik zelo jasno in taksativno po alinejah našteali posle, ki naj bodo pregledani. Ali so vsi ti posli v končnem poročilu ali ne, ta trenutek je javno znano, da vsi niso, in tudi jaz tako kot vi želim zelo natančno vedeti, zakaj vsega tega tam ni in pričakujem te odgovore v petek. In verjemite samo eno stvar, da je v mojem interesu, kot interesu lastnika, da bo zelo transparentno in jasno, da bodo vsi tisti posli, ki smo jih kot lastniki želeli, da bodo

pregledani, da bodo dejansko tudi pregledani. Če pa sprašujete o samih zalednih terminalih, kot strokovnem vprašanju, potem pa lahko povem samo to, da je načrtovanje zalednih terminalov običajna praksa pri poslovanju pristanišč, da jih ima Rotterdam, da jih ima Hamburg, da jih ima Antwerpen, da jih ima Trst, da jih imajo Benetke in da se marsikdo v Sloveniji strokovno mogoče ne strinja z zalednimi terminali, in je to popolnoma legitimno nestrinjanje, pa vendarle je to danes v oskrbovalni verigi običajen način poslovanja.

Kar pa se konkretno tiče posameznih zalednih terminalov, kako je prišlo do nakupa zemljišč, kdo je o tem odločal, kdo je sprejemal odločitve in tako naprej, na ta vprašanja pa želim tudi jaz odgovor. Kot pravim, v petek je skupščina, v petek bomo tudi mi kot lastniki terjali marsikatera pojasnila in jih tudi z veseljem pričakujemo.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora? Gospod Juri.

FRANCO JURI: Se zahvaljujem ministru za ta odgovor. Sam ve, da sem bil že od samega začetka mandata te vlade med najglasnejšimi zagovorniki revizije in popolne transparentnosti poslovanja Luke Koper kot pretežno gospodarske družbe v državni lasti. Mi bomo vsi z zanimanjem počakali do petka. Zanimivo bo vedeti, kje se je izgubila priložnost, da bi revizija dejansko ugotovila nekaj, kar je, žal, ugotovila šele kriminalistična preiskava. In ta praznina pri reviziji, ob kateri smo vsi pričakovali, da nam bo podala nekaj konkretnih odgovorov, postavlja kar nekaj vprašanj. Danes beremo v tisku, da je prišlo do pogumnih poslov tudi v zvezi s TTI-jem in z drugimi projekti logističnih centrov v zaledju.

Mene zanima, gospod minister:

Če bo ugotovljena tudi kakšna konkretna odgovornost pri tem, ali boste ukrepali tudi na politični ravni?

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala lepa.

Odgovor je kratek: Ja.

Kar pa se tiče, zdaj sem dobil še enkrat posle, ki smo jih v prvi skupščini predlagali, pa dovolite, da preberem: preveritev vodenja poslov družbe v obdobju zadnjih 5-ih let, vseh poslov zadnjih petih let, kot določa Zakon o gospodarskih družbah, s poudarkom na poslih v zvezi s prodajo vseh kapitalskih naložb, gradnjo nove poslovne stavbe, odkupom in rušenjem skladišč na potniškem terminalu v Kopru, z nakupom nepremičnin na območju terminala BTC in Orleške gmajne v Sežani, s posli s podjetjema Premik - Net, Grafist in Brill z izdelavo projektne dokumentacije za pokritje terminala za

razsuti tovor, z nakupom poslovnega deleža v slovaškem podjetju TT Invest, z ustanovitvijo in kreditiranjem vseh novonastalih podjetij v tem obdobju, smiselnostjo nakupa obalnih dvigal za podaljšanje prvega pomola, s stroškovno smiselnostjo nakupa vseh nepremičnin v navedenem obdobju, s stroškovno upravičenostjo vodenja investicij, z upravičenostjo plačila kavcije in vračilo sredstev za sprostitev ladij v lasti družbe Pašnjak d.o.o., s podaljšanjem prvega pomola, z izgradnjo ankaranske vpadnice.

Mislím, da smo takrat skupaj nabrali vse tisto, kar bi tako ali drugače lahko bilo sporno, in pričakujem odgovore revizorja na to, kar smo takrat kot lastnik zahtevali.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Branko Marinič bo postavil vprašanje ministru za promet gospodu Vlačiču.

Prosim.

BRANKO MARINIČ: Hvala lepa za besedo. Lepo pozdrav vsem skupaj. Spoštovani minister za promet!

Kar nekaj besed je danes že bilo v tem parlamentu na temo o železnicah, pa naj bo tudi moje današnje poslansko vprašanje v zvezi s Slovenskimi železnicami. Sloveniji grozi ustavitev kohezijskih sredstev zaradi nespoštovanja evropske železniške zakonodaje. O tem ste se 16. marca letos pogovarjali z evropskim komisarjem za promet. Slednji je povedal, da bo v postopku kršenja zakonodaje na tem področju obravnaval vse države enako in pošteno. Gre torej za 21 držav. Seveda je med temi 21 državami Slovenija verjetno med tistimi manjšimi, če ne celo najmanjša. In prav Sloveniji bi lahko vzeli, velikim verjetno nimajo kaj. Zanima me: Kaj konkretno krši Slovenija, ki se ji očita nespoštovanje železniške zakonodaje?

Zanima me tudi: Za kakšno višino sredstev gre? Omenja se namreč kar visok znesek. To za Slovenijo ogromno pomeni, 440 milijonov evrov. Zanima me tudi: Kakšne aktivnosti peljete na vašem ministrstvu, da do ustavitve kohezijskih sredstev ne bi prišlo?

Torej gre za pomembne zadeve, ki bi jih v sedanjem času in pa v sedanjih razmerah bilo obravnavati prioritarno, zato sem prepričan, da boste pri mojih konkretnih vprašanjih tudi konkretno odgovorili, da bi tako parlament dobil jasne odgovore na jasno zastavljena vprašanja. Gre za, ponovno poudarjam, pomembne stvari in zato tudi pričakujem konkretne odgovore. Hvala v naprej.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, predsedujoči. Najprej dovolite še enkrat, da izrazim zadovoljstvo in veliko veselje za tako podporo zakonu, ker mislim, da je res pomemben in bo bistveno

izboljšal vlaganje v železniško infrastrukturo v naslednjih letih. To, kar je danes Državni zbor sprejel, se mi zdi kar en zgodovinski dogodek.

V okviru izvajanja prvega železniškega paketa se Sloveniji očitajo pri prenosu direktiv kršitve na naslednjih področjih: neodvisnost bistvenih funkcij je prva stvar. Komisija meni, da kljub formalnemu prenosu funkcije odločanja o zaračunavanju uporabnin za uporabo infrastrukture na našo javno agencijo za železniški promet je upravljavec še vedno preveč vključen v ta proces, in sicer prek priprave voznih redov, pri čemer se ne izvajajo zaščitni ukrepi, ki bi zagotovili, da so deli družbe, ki so vključeni v bistvene funkcije, neodvisni od delov, ki izvajajo druge dejavnosti Slovenskih železnic, berite prevoznika. Ukrep na tem področju bo, da bomo ta del upravljavca železniške infrastrukture s spremembo zakonodaje, bodisi s popolno ločitvijo ali pa z organiziranostjo holdinške oblike, kakorkoli že, o tem potekajo odgovori ravno v teh dneh, izvzeli iz podjetja in na ta način odstranili to, kar je očitek Evropske komisije glede tega konkretnega vprašanja.

Drugi očitek je zaračunavanje uporabnin za železniški dostop. Po mnenju komisije v slovenski zakonodaji ni določb za izvajanje členov direktive, ki se nanašajo na pobude, s katerimi bi upravljavci infrastrukture zniževali stroške zagotavljanja infrastrukture in višine uporabnin za dostop. Ukrep o izvajanju spodbud je tesno povezano z rešitvijo vprašanja ločitve upravljavca infrastrukture od prevoznika. Cilj pravil o spodbudah je predvsem o tem, da se del prihrankov, do katerih pride zaradi racionalnejšega upravljanja in uporabe infrastrukture, odrazi v nižjih uporabninah. Tudi to bo urejeno z organiziranostjo. S spremembami zakona o železniškem prometu se bo torej zagotovila možnost zagotavljanja spodbud kot tudi vzpostavila osnova, da se te spodbude vgradijo v večletne pogodbe za vzdrževanje infrastrukture.

V slovenski zakonodaji po mnenju komisije ni določb, ki bi omogočale spodbujanje prevoznikov in upravljavca infrastrukture k zmanjševanju motenj in izboljševanju kakovosti izvedbe železniškega omrežja z ustreznim načrtom izvedbe. Ukrep: v področni zakonodaji se bo vgradila določba, ki bo infrastrukturnemu upravljavcu predpisovala uvedbo shem učinkovitosti. Sama metodologija pa bo predpisana v podzakonskem aktu, ki bo objavljen takoj, ko bo pripravljen predpis oziroma spremenjeni zakon.

Nato je tukaj uporabnina, določena v višini mejnih stroškov. Komisija meni, da uporabnina, ki se zaračunava za javno železniško infrastrukturo, presega stroške, nastale neposredno pri izvajanju železniške storitve. Metoda, ki jo uporablja slovenski organ za zaračunavanje uporabnine, tako ne izpolnjuje zahtev iz direktive, po kateri morajo biti uporabnine za dostop po tirih enake stroškom, ki nastanejo

neposredno pri izvajanju storitve. Verjetno se spomnite, da naša uporabnina je izračunana nekako podobno, kot je uporabnina za ceste oziroma cestnine. Ukrep pripravljamo metodologijo, ki bo odpravila nepravilnosti na tem področju in bo v skladu z evropsko zakonodajo.

Regulatorni organ je naslednji očitek. Neodvisnost regulatornega organa, v Sloveniji namreč funkcijo regulatornega organa opravlja Ministrstvo za promet oziroma del Ministrstva za promet. Če na kratko povem, ukrep bo, da je Vlada Republike Slovenije sprejela sklep za prenos sektorja za opravljanje funkcije regulatornega organa z našega ministrstva na Agencijo za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije, ki je tudi nekakšen regulator. Razlog je pa zelo enostaven, gre za to, da ne želimo zdaj ustvariti en organ, ki mora spet dobiti direktorja, pa tajnico, pa kadrovsko službo, pa pravno službo, pa finančno službo, ampak da enostavno bolj racionalno dva organa združimo. Ta bo seveda popolnoma samostojno deloval in uporabljal storitve režije te agencije.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev odgovora? Izvolite.

BRANKO MARINIČ: Hvala za te delne odgovore. Jaz moram povedati, da sem pričakoval čisto konkretno terminski načrt sprejemanja ustrezne zakonodaje, ki jo pravzaprav očita evropska komisija, ki zelo budno spremlja dogajanje pri implementaciji zakonodaje na železnicah. In tukaj že kar nekaj časa evropska komisija opozarja na to neupoštevanje in pa implementacijo evropske železniške zakonodaje. Mislím, da že od lanskega leta, od oktobra, ko je bil prvi opomin. Če seveda ne bo ministrstvo tega v terminskem planu, ki mora biti zelo zgoden, zelo hiter, opredelilo, potem se bojím, da bi zadeva lahko prišla tudi do evropskega sodišča, takrat bo pa zagata verjetno malo težja, vsaj kar zadeva Slovenijo.

Ve se in tukaj ni treba veliko čakati, da je z včlanitvijo železnic Slovenije v EU javni dostop do železniške infrastrukture kogar koli in tukaj uporabnina bi morala biti natanko definirana, od tistega, kar evropska komisija očita, da smo premalo oziroma da je premalo ločena agencija, ki to pobira, se mi zdi, da bi tukaj bilo treba ukrepati takoj in da bi dobili jasen odgovor, kdaj bo ta zakonodaja po terminskem planu sprejeta, da Slovenija resnično ne bi izgubila 440 milijonov evrov. Kaj to pomeni, je seveda drugo vprašanje. Pomeni pa verjetno zaustavitev nekega razvojnega koraka, ki ga napoveduje ministrstvo, ko gre za pristop k začetku izgradnje drugega tira med Kopróm-Divačo in še kakšnega drugega.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Spoštovani poslanec, če bi me vprašali za časovnice v vprašanju, bi jih pripravil. Ker ste me vprašali, katere so kršitve, pa kakšni so predvideni ukrepi, sem vam zato tako odgovoril. Mi se bomo potrudili, da bomo vse pravočasno naredili, mi smo tudi odgovorili na uradni opomin. Tudi ta moj razgovor s komisarjem je bil namenjen ravno temu, da se pogovoriva nekoliko o teh zadevah, ki so del uradnih opominov. In najin razgovor je bil zelo dober. In verjemite, da bom zelo, zelo natančno spremljal, da ne bo prišlo do tega, da bi Slovenija dobila zaustavitev sredstev. Da pa ta nevarnost v vseh 21 obstaja, pa je resna nevarnost. Mi bomo naredili vse, da bomo zahteve iz evropske komisije čim prej izpolnili, da bi odstranili to nevarnost, da se bi ta sredstva zaustavila. V eni državi so se že zaustavila, sicer je potem prišlo do umika zaustavitve, šlo je za Slovaško, pa vendarle se zavedam tega in počnemo vse, kar je v naši moči, da te stvari čim prej uredimo.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog, gospod Marinič? Izvolite.

BRANKO MARINIČ: Glede na pomembno vsebino, ne gre tu za politizacijo, ne gre za nabiranje političnih točk, ampak gre za zelo resno zadevo, zato predlagam, da bi Državni zbor o vsebini tega odgovora ministra na moje poslansko vprašanje razpravo opravil v skladu z drugim odstavkom 246. člena Poslovnika Državnega zbora.

Naj to tudi utemeljim. Ob vsem tem, kar je minister povedal veliko stvari je ostalo odprtih, v teh minutkah, ki jih imava odmerjene, tako jaz kot poslanec in tako vi kot minister, imava premalo časa, da bi soočila nekatere pomembne stvari, ki se na področju železnic obetajo tudi v prihodnje.

Jaz si iskreno želim, verjetno tudi Vlada, da bi vendarle naredili pomemben korak pri razvoju železnic v vseh ozirih, tako na področju infrastrukture kot na področju opravljanja storitev. Ker v vsebini tega mojega poslanskega vprašanja gre nenazadnje tudi za to, ali bodo Slovenske železnice v prihodnje, če se bodo razvijale ali če do ukinitve sredstev pride, lahko uspešno kosale na trgu prevoznih storitev nacionalnega prevoznika železnic. Gre za zelo resno vprašanje, gre za slovenski nacionalni interes in gre ne nazadnje tudi za Slovenijo kot takšno, ki je vpeta na pomembni poti petega in pa desetega prometnega koridorja. Glede na to, da se pripravlja tudi zunanja inštitucija, ki bo pomagala usmerjati strateške usmeritve železnic in pa nenazadnje tudi ministrstvo, da bi železnice prišle v nekega nacionalnega modernega prevoznika, ki bi lahko opravljal svoje storitve tako, kot jih opravljajo denimo Švicarji, naši sosede Avstrijci, Nemci, pa tudi italijanski železničarji, ne bi pa bilo prav, da bi se postavili na stran tistih evropskih držav, ki so hitele s spremembo zakonodaje ali pa so čakale in so

potem bile stisnjene v kot in jih je danes pripeljalo to v bankrot. Samo pogledjmo, kaj se je zgodilo romunskim železnicam, in še katerim na vzhodni strani Evrope.

Zato predlagam, tako kot sem dejal, da bi o vsebini tega odgovora opravili širšo obravnavo o problematiki, na katero se je nanašalo tudi to poslansko vprašanje.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. O predlogu poslanca gospoda Mariniča, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru ministra za promet na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločil v petek, 26. marca 2010 v okviru glasovanj.

Sedaj bo gospod Zvonko Lah postavil poslansko vprašanje ministru za gospodarstvo dr. Lahovniku. Prosim.

ZVONKO LAH: Lepo pozdravljeni! Gospod minister. Jaz bi postavil vprašanje glede gospodarskih središč. Z resolucijo je bilo v letu 2007 določenih v Sloveniji devet gospodarskih središč. Vsako gospodarsko središče pa naj bi imelo podjetniški inkubator, tehnološki park, logistični center in tudi poslovne cone. Postavljeni so bili določeni kriteriji nacionalnega pomena, regionalnega pomena in pripravljati so se začeli tudi določeni projekti s pomočjo občin in tudi samega gospodarstva.

Sedaj smo leta 2010, gospodarska situacija se je zaostрила, določeni projekti, tudi takega obsega nacionalnega pomena, so obstali v pripravi določenih situacij, gospodarstvu je pošla sapa in zgodila se je določena gospodarska škoda, ker se projekti ne bodo nadaljevali.

Meni je jasno, da je situacija drugačna kot je bila v letu 2008, ko se je izvedla študija izvedljivosti teh projektov. In to študijo je tudi ministrstvo sofinanciralo. Sedaj je situacija drugačna, podjetja oziroma regionalne razvojne agencije ne morejo ponoviti študije izvedljivosti, kar bi bilo nujno, glede na gospodarsko situacijo. S strani vašega ministrstva je bil objavljen javni poziv za predložitev določenih projektov. Prišlo je 42 projektov, pričakovano sofinanciranje okrog milijarde evrov. Na voljo je 180 milijonov. Vendar jaz sem mnenja, da od teh 42 projektov, nekatere poznam, so nekateri daleč ali pa večina od izvedljivosti do leta 2015, kot je tukaj napovedano. Notri je veliko pobožnih želja oziroma želja posameznih gospodarskih središč ali območij, in bojim se, da ne bo pravi pristop. Zanima me:

Kdaj bo razpis za prijavo teh projektov?

Kaj se bo pravzaprav financiralo, ker določeni pogoji so bili že v predprijavi, vendar se sedaj po dveh sestankih pri vas na ministrstvu to spreminja.

Ali se bodo upoštevali izključno projekti iz gospodarskih središč ali bo prišla v poštev tudi kombinacija, logistični center in gospodarske oziroma poslovne cone.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Hvala lepa. Spoštovani gospod poslanec, Zvonko Lah! V bistvu moram reči, da se pravzaprav na nek način strinjam z vami. Veliko projektov, ki je bilo danih na papir, je vprašanje, kakšna je realna izvedljivost. Tudi zato smo na Ministrstvu za gospodarstvo naredili ta javni poziv, s katerim smo želeli preveriti, kateri projekti so pripravljene, se pravi, bi rekli "ready to go", kateri so pa tisti, ki so na papirju, ki izgledajo dejansko dobro, pa nimajo ustreznih dovoljenj ali pa mogoče tudi ni zadaj gospodarskega interesa.

Tisto, kar želim izpostaviti, je dejstvo, da bo sama vzpostavitev tako imenovanih gospodarskih središč vezana na javne razpise in programe pravzaprav več ministrstev in vladnih služb, kot je bilo tudi zamišljeno. Poleg tega je treba zdaj, če se osredotočim na te, ki jih ima Ministrstvo za gospodarstvo, poudariti, da so ti projekti vezani na sheme državnih pomoči. To pa pomeni, da bo sam razpis pomenil, da država zagotovi iz lastne soudeležbe in evropskih strukturnih skladov sorazmerni del sredstev, torej med 30 in 50%, odvisno, ali gre za velika, srednja ali mala podjetja, nikakor pa ne celoten delež. In že ko bo projekt prijavljen, se bo seveda videlo, ali obstaja tudi interes zasebnega kapitala, ki bo moral prispevati nekje od 50 do 70% sredstev, v izjemnih primerih tudi manj, če gre za namen sofinanciranja razvojnih projektov. Ampak praviloma je seveda ključno, da obstaja zasebni interes.

Tisto, kar moram zdaj reči, kot sem dejal, višina sofinanciranja je odvisna od upravičenih stroškov in pa velikosti podjetja, skladno z evropskimi direktivami. Pri tem je prav, da opozorim, da je že sama resolucija o teh nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007 - 2023 predvidela 40% sofinanciranje prav zaradi omejitve višine javnih sredstev, in to je bilo pravzaprav dobro. Vsak višji odstotek sofinanciranja projektov pomeni, da je v končni fazi odobrenih manj projektov. Treba pa je poudariti, da je prav soudeležba zasebnega kapitala tisti pravi test, da je projekt nekako tudi tržno zanimiv. Moram reči, da med obstoječimi projekti, ki so bili nekako zapisani, zamišljeni, sta bila najdlje dva. Eden je projekt Fenix drugi pa je projekt Inprime. Projekta se izvajata do te točke, kar je bilo zamišljeno. Na temu področju seveda je tudi Ministrstvo za gospodarstvo opravilo vse aktivnosti, ki so bile do te točke predvidene. Med ostalimi središči je pa treba povedati, da so bila v zelo različnih fazah razvoja.

Prav temu je bil namenjen javni poziv, da se dejansko vidi, kako daleč so s posameznimi projekti. Moram reči, da ta razpis, ki ga bomo izvedli, in naj povem, da je načrtovan za konec maja, vsekakor pa pred poletjem, nekje konec maja je

predviden rok, je vezan na spremembo operativnih programov, ki jih Vlada pripravlja in je bilo tudi že eno vprašanje s tem v zvezi postavljeno. Razpis bo odprt horizontalno za vse vsebine in projekte, ki bodo ustrezali namenu in ciljem razpisa, pri čemer bo seveda spodbujalo povezovanje vsebine in infrastrukture ter povezovanje različnih nosilcev investicij. Se pravi občin, podjetij in potem tudi države.

Mislím, da ste vprašali še glede roka. Računamo nekje konec maja. Glede samega vprašanja, ali se bo upoštevala tudi kombinacija logističnega centra in poslovnih con, pa kot sem dejal, razpis bo načeloma odprt, horizontalne narave. Tisto, kar bo tukaj ključnega pomena, je, kot sem dejal, kakšen je dejanski interes gospodarstva, da se neka investicija tudi sofinancira. Tukaj bomo zelo hitro videli tudi glede na odziv. Eno je to, kar ste sami pravilno ugotovili, kar v izhodišču rečejo milijarda evrov vrednih, pričakovano sofinanciranje, drugo pa je potem v praksi, koliko je dejansko tistega investicijskega interesa zasebnih vlagateljev.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite gospod Lah.

ZVONKO LAH: Hvala. Jaz bi malo konkretiziral. Jugovzhodna Slovenija. Ugotovili smo nekje v letu 2008, da bi gospodarstvo potrebovalo nekje okrog 20 hektarjev logistike, če računamo na Revoz, TPV, Krko in še ostala podjetja. Vendar primerne lokacije za logistični center v Novem mestu ni bilo že v samem začetku. Potem smo se lotili projekta 20 hektarjev in ga zapolnili takrat v nekaj mesecih. Interesente smo dobili še za 30 hektarjev takrat, pisno, in šli v širitev še 63 hektarjev. Z železnico, .../Nerazumljivo./... tirom na priključku avtoceste, uskladili vse projekte, kar se tiče povezovanje z avtoceste, prometne infrastrukture, komunalne infrastrukture in zapolnjenih je 20 hektarjev, komplet center pa 83 hektarjev. Od vsega začetka je treba peljati, vso infrastrukturo za celoto. In vse je na "pukljih" teh prvih investorjev. Zdaj so ti investitorji v dilemi, kako naprej. S projektom je treba iti naprej, s strani investorjev je porabljenih že kar nekaj sredstev, vendar ne moremo parcialno reševati kompletnega obsega. In zato bi ti investitorji potrebovali čimprejšnjo informacijo, kakšnim pogojem morajo zadostiti, da se s strani države pomaga sofinancirati vsaj prometna infrastruktura, ki se gradi za celoto. Sicer pa tako Ministrstvo za promet, minister je izjavil, da je logistika prihodnost, logistična platforma, vendar .../Opozorilni znak za konec razprave./... se je kaj malo postorilo na tem področju. Eno brez drugega pa ne gre. Ne more zdaj na "puklju" teh investorjev biti kompletno logistični center... .../Izklop mikrofona./...

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod minister, izvolite.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Glede tega konkretnega primera težko komentiram, ker ne poznam podrobnosti. Je pa vsekakor bil namen javnega poziva, da vsi, ki so se priglasili, so tudi dobili ustrezne informacije in potekajo tudi pogovori na Ministrstvu za gospodarstvo in so vsem tudi pojasnjeni okvirni robni pogoji razpisa. Prav to je bil namen - da se lahko tudi na ta razpis bolje prijavijo. Konkretno pa je zelo veliko tega interesa in težko bolj podrobno komentiram ta konkreten primer.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Miran Potrč bo postavil poslansko vprašanje ministru za okolje in prostor dr. Žarniču.

Izvolite.

MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Spoštovani minister dr. Roko Žarnič.

Verjamem, da ste se v kratkem času ministrovanja že uspeli seznaniti, da je bil ob sprejemu zakona o denacionalizaciji in stanovanjskega zakona delu nosilcev stanovanjske pravice onemogočen odkup stanovanja, v katerem so do takrat prebivali. Kljub nekaterim prizadevanjem in delnim rešitvam jim nobena vlada in koalicija diskriminatornega položaja do zdaj ni priznala in v celoti popravila. Skoraj vse odločitve Državnega zbora, Ustavnega sodišča in sodne prakse, pa tudi pristojnega ministrstva in organov v občinah, so se praviloma sprejemale v njihovo škodo. Še vedno gre za skupino državljanov, ki jim država ni zagotovila enakopravnega položaja pri privatizaciji stanovanj. Še danes nas je le malo poslanskih skupin, strank in poslancev, ki to diskriminacijo poznamo in se zavzemamo za rešitve. V korist najemnikov se organizirano zavzema tudi Združenje najemnikov stanovanj.

V Sloveniji praviloma brez uspeha. Uspešnejši so pred evropskimi organi. Evropski odbor za socialne pravice pri Svetu Evrope je namreč letos uradno ugotovil, da so najemniki v denacionaliziranih stanovanjih prikrajšani za pravico do nastanitve, do varstva družine in da pri njih obstaja diskriminacija. Pozval je pristojne organe v Sloveniji, da nemudoma uredijo položaj najemnikov v denacionaliziranih stanovanjih.

Ne bom komentiral reakcije uradnikov vašega ministrstva na ta poziv, ker bi bil v tem primeru lahko celo neprijazen in morda celo grob. Takoj so namreč odklonili vsako obveznost ukrepanja, sklicujoč se na sodno prakso, posebej na odločbe Ustavnega sodišča, pri tem pa zamolčali, da sodna praksa sledi vsebini zakona, za njegovo vsebino pa ima prav stanovanjski oddelek na ministrstvu največ krivde.

Zato vas, spoštovani gospod minister, sprašujem:

Ali bo vaše ministrstvo temeljiteje in bolj objektivno analiziralo opozorila Sveta Evrope?

Ali lahko pričakujemo, da bo sprožilo postopke, ki bi končno odprli možnosti za odpravo diskriminacije, s katero so sedaj soočeni najemniki v denacionaliziranih in hišniških stanovanjih? Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. ROKO ŽARNIČ: Spoštovani predsedujoči, spoštovani gospod poslanec! Spoštovane poslanke in poslanci!

Hvala za vprašanje. Malo sem pogledal, kako je s to zadevo v hiši in so mi zatrdili, da bodo te ugotovitve evropskega odbora za socialne pravice pri Svetu Evrope vzeli skrajno resno. Mogoče je tudi to vaše vprašanje spodbuda za hitrejše in resno ukrepanje na mojem ministrstvu. Če je vprašanje, je potem tudi večja volja za kakšne ukrepe. Tudi že omenjeno sodno gradivo in tudi sodna praksa je lahko drugačna, kot odločitev, kot ste sami rekli. Mogoče pa samo, ne toliko v opravičilo, ampak v informacijo, da so se stvari pa le nekako reševale. Po tistem zakonu je bilo ocenjeno nekaj 4700 stanovanj, ki so bila denacionalizirana. In glede na napore države je možnost ugodnih kreditov in odškodnin izkoristilo 2720 najemnikov. Država je za te spodbude dala do sedaj 25,6 milijona evrov. To je slaba tolažba za preostalih dva tisoč. Verjetno se bo potem ravno v odgovoru na to evropsko določbo zadeva hitreje premaknila.

Pa še nekaj je mogoče povedati. Da najemniki v denacionaliziranih stanovanjih imajo varno zagotovljeno bivanje, v dosti ugodnem položaju neprofitne najemnine in za nedoločen čas. Zadeve niso rešene, vendar ni pa vse zelo črno. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite

MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod minister. Odgovor je prijazen in jaz nimam razloga, da vam ne bi verjel, da se bodo na ministrstvu oziroma predvsem pod vašo vlogo in usmeritvami našle ustrezne možnosti reševanja.

Bi vas pa glede na to, da sem vam pred nekaj dnevi poslal dve pisni poslanski pobudi, vprašal, ali ste jih že dobili.

Gre za dopolnitev stanovanjskega zakona v zvezi z najemniki v denacionaliziranih stanovanjih in v hišniških stanovanjih. Poslal sem jih pisno zato, ker je ustno poslansko vprašanje omejeno s kratkim časom, jaz sem pa želel dati več možnosti za pripravo.

Če je mogoče, vas prosim za dopolnilni odgovor:

Ali ste te moje pobude že dobili ali ste jih že kaj pogledali ali pa dali vsaj nalog, da jih v strokovnih krogih v vašem ministrstvu pogledajo?

Ali lahko pričakujemo, da se bomo v kratkem morda tudi z zainteresiranimi srečali in videli, ali so predlagane rešitve možne za nadaljnje urejanje teh vprašanj? Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa, za dopolnilno vprašanje.

Te pobude so prišle, smo jih pogledali, dal sem kolegom, ki na tem delajo, da stvari pogledajo. Zavedajo se, da je treba zakon odpreti in spremeniti ali popolnoma na novo napisati, kar je malo hujša naloga.

Vsekakor ob teh dopolnitvah ali spremembi zakona bodo te vaše pobude dobrodošle pa tudi pripravljeni smo se srečati in pogovarjati o našem delu. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala Gospa Alenka Jeraj bo postavila poslansko vprašanje ministrici za kulturo gospe Širci. Prosim.

ALENKA JERAJ: Hvala za besedo, dober dan vsem.

Junija 2009 je bil narejen načrt za ureditev Špice v Ljubljani. In ker je znano, da je na Špici verjetno v zemlji skritega še kaj več, so se izvedle poskusne raziskave. Ko se je začelo z gradnjo, torej ureditvijo Špice, so strokovnjaki dejansko prišli do svetovnega odkritja, bi lahko rekli, odkritja koliščarske naselbine, kjer so našli organske ostanke, ostanke kolov in brun, koščeno in kamnito obdobje iz pozne bakrene dobe.

Vodja izkopavanj, ki prihaja iz mestnega muzeja in galerij mesta Ljubljane, gospa Šinkovec pravi, da so rezultati začasni, saj je odprt le manjši del terena. Ker so na najdišču organski materiali, ki hitro razpadejo, če jih vzamejo iz zemlje, je določen zelo strog način varovanja. Zaradi tega poteka izkopavanje v ozkih pasovih, globine izkopov tudi prilagajajo ves čas. Ne glede na to, da je mestni muzej kot tak pristojen za izkopavanje na tem področju in vse, kar je seveda s tem povezano, pa menim, da gre za najdišče nacionalnega pomena in je ohranitev le-tega na primeren način v interesu ne samo mesta Ljubljane, ampak je v interesu celotne države.

Naj spomnim, da ravno poteka postopek uvrstitve kolišč na Unescov seznam svetovne dediščine, zato je to še toliko bolj pomembno. Vodja izkopavanj in nekateri strokovnjaki, ki so predvsem iz mesta Ljubljane oziroma vezani na Ljubljano, pa zagovarjajo, naj čim več gradiva ostane v zemlji, ker je le tako tega možno ohraniti. Ravno zato projektanti sproti, glede na odkritje, prilagajajo realizacijo in njihov cilj, gospa

Šinkovčeva tako pravi, da bodo sicer vse proučili, vendar pa bi čim več gradiva potem ohranili v zemlji in ga nazaj zasuli, da ne bi zadeva propadala.

Sama prihajam z območja, kjer je bilo najdenih že kar nekaj kolišč in pa tudi ostankov iz tega obdobja. Večina najdb se dejansko uniči ravno zaradi tega, ker niso ohranjeni v primernih prostorih in na primeren način. Mimogrede, tako propada tudi drevak, ki je ta trenutek še v Narodnem muzeju in ga kot takega predstavljamo. In to se zagotovo dogaja, ker pred leti in desetletji še nismo vedeli, kako hraniti te najdbe, da ne bodo propadale.

Zato vas sprašujem: Ali se zavedate, za kako pomembno najdbo gre oziroma kaj boste naredili za zaščito in zavarovanje najdenega koliščarskega naselja na Špici?

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospa ministrica izvolite.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Spoštovana poslanka. V vašem dokaj poznavalsko postavljenem vprašanju, vidi se, da ste se temeljito seznanili s problemom, je veliko vprašanj, na katere seveda ni vseh odgovorov. Vprašanje arheologije je še posebej takrat, ko se stvari odkrijejo, zapleteno in postavlja tudi strokovnjake večkrat pred težave, kaj sedaj z vsem tem. In tukaj so doktrine, in ne samo v Sloveniji, ampak tudi v tujini, zelo različne in se gibljejo med iskanjem odgovorov, ali ohranjamo in situ ali ohranjamo v muzeju pa damo v nek drug prostor ali na kakšen drug način, v obliki parkovnih ali drugačnih označb. Vidim, da so strokovnjaki, ki so jih presenetile, hvala bogu, z izjemnimi odkritji, presenetile najdbe nekdanjega naselja, kjer so se ohranila kolišča predvsem v lesenih pa tudi kamnitih in še drugih oblikah, saj ko govorimo o lončenih in nekih osteh itn., no nič novega, konec koncev, v Narodnem muzeju so bile predstavljene tudi druge najdbe, ampak vendarle, te so izjemne, poleg tistega znanega barjanskega kolesa, ki sega 5 tisoč let pred naše štetje in je trenutno na restavriranju v Nemčiji in bo končana restavracija tam do leta 2012, kar že samo to dejstvo priča, da se restavriranje nekih določenih artiklov izvaja v tujini in je izjemna delikatnost posegov v te krhke materiale.

Mene ne čudijo težave s katerimi se srečujejo arheologi in strokovnjaki, ko morajo dati odgovor, kaj sedaj s tem. En zelo znan primer je trenutno tudi v Kopru, pri vprašanju, ali ohraniti ta bazen oziroma ta prostor za vodo, ki so ga našli, in situ, to se pravi na samem mestu ali ga zakriti ali ne. Številne teze gredo v prid ohranitvi in situ, tako da ni nujno, da tisto, kar je vzeto ven in odnešeno na drugi kraj, je varno. Včasih je lahko tudi nevarno, ker se s tem, ko ne veš, kako se ti lahko ob stiku z zrakom in drugimi klimatskimi pogoji material poškoduje in je konzerviranje lahko v bistvu bolj nevarno takrat, ko ga vzameš iz zemlje kot če ga ponovno

zasuješ v luči možnosti, da se enkrat v prihodnosti lahko pojavijo bolj varni sistemi varovanja, seveda pa zelo dragi sistemi varovanja. Tako razujem, še enkrat ponavljam, stiske arheologov, ki so jih, verjamem, z navdušenjem presenetile te izkopanine, ta les, za katerega se sedaj bojijo, da če bi ga postavili ven, če govorimo o tramih stavb, ki so bile na teh koliščih, na Barju oziroma na Špici, da bi se lahko zgodilo, da bi se, če bi bile ne dovolj varovane, nepravilno spravljene, ne samo pokradle, ampak lahko tudi hitro uničile, kajti nedostopnost zraka in vseh faktorjev, ki vplivajo iz okolja, so hranile te objekte. Sami arheologi, prav ob Špici in ob Ljubljani vemo, da se zdaj v okviru urejanja nabrežja ob Ljubljani dogaja več posegov, že v preteklosti so mi razlagali, da je propadanje najdb, predmetov, ki so shranjeni, bistveno, bistveno večje, kot je bilo kdajkoli prej, ker je vpliv slabih pogojev, slabega zraka tako velik, da se pozna že skoraj na leta ali na mesece, da nimajo več tako trajne dobe. Na vaše vprašanje, kako v naprej, gre prej teza in situ in določene stvari spraviti v muzej, ki se jih v predhodnih arheoloških raziskavah razišče.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

ALENKA JERAJ: Jaz se s tem strinjam, ampak ko je stvar enkrat odprta, vsaj to dokazujejo dozdejšnje najdbe, ko je zadeva izpostavljena zunanjemu okolju in zraku, potem dejansko začne propadati in zato je prav malo ostalo od najdenih že omenjenih drevakov in prazgodovinske ali antične ladje.

Moderna arheologija nekako bolj zagovarja ohranjanje najdb in situ, torej na mestu, kjer so bila najdena, zato res pri nas lahko razen v mestnem muzeju, narodnem muzeju praktično kaj veliko ne moremo pokazati drugje, tako ne mesto Ljubljana kot tudi Slovenija ne. Vendar pa se je od takrat, ko smo te prve najdbe našli in so tudi v tem času propadle, je bilo narejenih kar nekaj pomembnih korakov naprej.

In me zanima, če poznate projekt dveh arhitektov svetovnega formata, o katerih smo lahko brali v enem od dnevnih časopisov, arhitekta Milana Kovača in Petra Kerševana, ki pa sta pripravila projekt podzemne prezentacije in zaščite kolišča, ki bi brez tehničnih težav, ker to pač obvladata, in to počneta po celem svetu, bilo možno vzdrževati stabilno klimo, ki bi tudi ohranila najdbe. Sta nosilca, razvila sta sistem zaščite takšnih najdb in ta sistem je bil pri nas uporabljen recimo pri Svetem Juriju pri Slovenj Gradcu, v Legnu pri Slovenj Gradcu, in veliko sta delala tudi v tujini, in to predvsem v Indiji, na Kitajskem in veljata še za svetovni format, zato mislim, da bi bilo, namesto da bi morda vseeno Slovenija imela spet neko priložnost postaviti na svetovni zemljevid, tako kot se je pred 150-imi leti, ko je Dežman odkril kolišča, če bi .../Opozorilni znak za konec

razprave./... bi bili inovativni in bi temu prisluhnili, zato bi jaz predlagala, da mogoče organizirate vseeno nek strokovni posvet in zadevo malo širše pogledamo, ne samo s stališča mesta Ljubljane.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospa ministrica, izvolite.

MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR: Mene veseli, da ste izpostavili vprašanje, ki v javnosti niti ni tako znano in ima izjemen razpon in sega pravzaprav v vsak ped slovenske zemlje. Arheologija, ki se tudi s tem zakonom, ki je že doživel precej burnih odzivov, vendarle ureja. Ker se je v preteklosti več ali manj posvečalo raziskovanju arheoloških najdišč, ki so bila vezana na Dars, na avtocesto, in te so bile dobro plačane, dobro raziskane, in na entuziaste in še kakšne druge najbolj poznane v Novem mestu, kjer vsako leto pridno ped za pedom odkrijejo določen kos zemlje, poberejo ven, kar je treba, drugo pa tudi pustijo notri.

Če bi zdaj vprašali, kaj je prav, ali sta ta dva omenjena arhitekta, katerih projekte poznam po pričevanju in tudi po referencah in so v stroki sprejeti tudi z določeno skepso ali pa z izjemnimi pohvalami, če bi arheologe vprašali, kaj je prav, bi bilo tako kot v politiki, ko se sprašujemo včasih, kaj je prav. Različna so stališča tudi zaradi razvoja stroke, tudi doktrin, šol in predvsem različnih terenov. Recimo zemljišče za NUK, ki se je toliko let raziskovalo, vendarle tudi tam so se ponovno določeni predmeti ohranili v zemlji, z namenom, da se jih bo nekaj tudi in situ predstavilo, se pravi, dalo v pogled, vgradilo v samo novo hišo in bo najbrž z nekimi določenimi steklenimi primeri in prijemi bilo predstavljeno. V Celju recimo so celotno podzemlje prikazali v zelo lepem muzeju, hvalevrednega pogleda in ogleda tudi.

Teško bom rekla, ali sta omenjena avtorja pristopila prav, ko sta rekla, da bi pokrila z nekim zvonom, recimo, ali naredila ta kolišča pokrita v nekem muzeju. Videla sem oziroma spremljala sem, da jih je mesto Ljubljana oziroma župan z ustreznimi strokovnimi službami sprejel in da je bil ta projekt celo pozitivno sprejet. Vprašanje, kaj to pomeni v realnosti, finančno in tako naprej. In vprašanje, če se druge strokovne službe ZVKDS, Zavod za varstvo kulturne dediščine znotraj konservatorskih služb je podal drugo stališče oziroma tudi druga stališča, ki pa se še vedno gibljejo v varianti in situ, posebej ali v kakšnem drugem načinu.

Jaz verjamem, da bo čas prinesel prave odgovore. Teško pa vam rečem, kateri strokovni je najbolj strokoven v tem primeru. Pri Kitajcih pa je bistveno lažje, ko sta ta dva delala, ker je površine bistveno več in manj dilem.

Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Marjan Bezjak bo postavil poslansko vprašanje ministru za promet dr. Vlačiču.

MARJAN BEZJAK: Hvala. Lepo pozdravljeni. Spoštovana ministrica, ministri, poslanke in poslanci.

Gospodu dr. Patricku Vlačiču ministru za promet bi postavil vprašanje.

Ob izgradnji avtoceste, kot je na primer izgradnja pomurske avtoceste, je nastalo veliko poškodb na regionalnih in tudi na lokalnih cestah. Nekatero od teh poškodb so tako hude, da so ceste praktično neprevozne. Tako je od predaje pomurske avtoceste v promet preteklo več kot leto in pol in v tem času poškodbe še niso bile sanirane.

Na podlagi navedenega vas sprašujem:

Kdaj bo končno prišlo do sanacije navedenih cest v Sloveniji, pravzaprav v zvezi s pomursko avtocesto? Ljudje so že tako ali tako utrpeli veliko škode, ko je bila ta avtocesta umeščena v program izgradnje avtoceste.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala.

Spoštovani poslanec. Za poškodbe na državnih cestah, ki so deloma posledica prevozov materiala z gradbišnimi tovornimi vozili, je predvidena določitev ukrepov in delitev stroškov sanacije med DRSC, to je našo direkcijo, in investitorjem gradnje, Darsom, in sicer skladno z metodologijo za določanje potrebnih ukrepov in delitev stroškov zaradi povečanega obsega gradbišnih tovornih vozil na državnih cestah, ki jo je izdelal Omega Consult d.o.o. v letu 2008.

Na področju izgradnje pomurske avtoceste, so bili skladno s to metodologijo obravnavani odseki, ki vam jih bom prebral, in sicer: G2: Petišovci-Lendava, R1: Rogoznica-Senarska, R2: Senarska-Lenart, R2: Dobrovnik-Renkovci, R2: Renkovci-Beltinci, R2: Bratonci-Križevci, R2: Videm-Senarska, R1: Križevci-Ljutomer, R2: Dobrovnik-rondo Dolga vas, R3: Renkovci-Črenšovci, R1: Vučja vas-Križevci, R1: Križevci in pa R2: Ptuj-Rogoznica. Podobno kot velja za pomurski krak so bili obravnavani tudi aktualni kraki dolenjskega dela. Časovni potek sanacije poškodovane državne ceste je odvisen od proračunskih sredstev upravljavca državnih cest in sredstev investitorja, ki gradi avtoceste, torej našega Darsa.

V letošnjem letnem planu razvoja in obnavljanja avtocest, ki ga je sprejela Vlada in ga poslala v soglasje Državnemu zboru, na Državnem zboru še ni bil obravnavan, je za rehabilitacijo državnih cest, to je za sofinanciranje ukrepov, ki so potrebni zaradi povečanega obsega gradbišnih tovornih vozil na državnih cestah predviden delež v Darsu v višini 5,6 milijonov evrov. Skladno z navedeno metodologijo so bili za obravnavane odseke pripravljene tudi dogovori o sanaciji

poškodovanih cest med upravljavcem državnih cest in investitorjem gradnje avtoceste, ki so v fazi podpisa. Po podpisu dogovorov in zagotovljenih finančnih sredstev bo možno določiti datum začetka sanacije cest. Lokalne ceste, poškodovane ob gradnji avtocest, je izvajalec del po končani gradnji dolžan sanirati, odpraviti poškodbe in na lokalni cestni infrastrukturi vzpostaviti stanje, kakršno je bilo pred začetkom del. V ta namen so bili tudi sklenjeni sporazumi med občino in izvajalci in sopodpisnik teh sporazumov je tudi Dars. Dars nas je obvestil, da je izvajalce del večkrat pisno pozval, da pristopijo k sanaciji lokalnih cest, ki jih je med gradnjo poškodoval. Za izpolnitev teh obveznosti ima Dars kot naročnik možnost unovčiti bančno garancijo za dobro izvedbo del in dela dati tretjemu, če ne bodo obveznosti izpolnjene. Sanacija se bo po pričakovanjih pričela v pomladanskih mesecih, ko bo vreme dopuščalo izvedbo omenjenih del.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

MARJAN BEZJAK: Hvala. Hvala za odgovor, gospod minister. Ampak kljub vsemu navedbe nekako ne držijo. Nekaj stvari se sigurno sanira, ampak mnogo stvari se ne sanira in niso odpravljene. Tukaj imam kar vrsto fotografij, tudi z dokazili, kjer SCT, kar je bilo predhodno mnogokrat rečeno, da dejansko so te ceste bile uničene že predhodno, pred izgradnjo avtoceste. In to so dejansko dokazila s tovornimi vozili teh izvajalcev SCT. V letu in pol ni prišlo do sanacij teh cest. Bilo je dejansko vložena denarja 5,6 milijona evrov že za sanacije, kot ste sedaj dajali. Jaz ne vem, na katerem področju pa dejansko SCT ali izvajalci te izgradnje avtocest sploh sanirajo in delujejo. Jaz sem zelo vesel, da je SCT dejansko pridobil nove posle, kar smo prebrali v časopisu v teh dneh, ampak ne vem, ali s tem "izmiče" in bo pustil Sloveniji, te propadle ceste, ki so neprevozne ceste za državljane in državljanke in odšel na tuja tržišča?

Kdaj boste unovčili, kot ste dejali, to bančno garancijo? Ali bo dejansko SCT institucija Dars? Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala. Jaz bom vaša opozorila vzel skrajno resno iz preprostega razloga, ker dejstvo, da se zgradijo avtoceste in da se potem državne ceste pustijo v slabem stanju, je za mene kot ministra za promet nesprejemljivo. Tako bomo pristopili k zelo natančnemu nadzoru, kako to poteka, in bom vesel, če bova skupaj ugotovila čez nekaj mesecev, da so šle stvari v pravo smer. Če pa ne, bomo pa sprejeli za to potreben ukrep.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Bezjak, imate proceduralni predlog. Izvolite.

MARJAN BEZJAK: Hvala. Tako kot sem dejal, dejansko v veliko čast, veselje nam bo, če bodo dejansko državljanke in državljani zadovoljni ob tej sanaciji in bova lahko skupaj sodelovala in dejansko prečesala nedokončana dela, in da pridemo do rešitve. Kljub temu pa bi podal željo, da ta del obravnavamo v Državnem zboru, kar omogoča 246. člen, drugi odstavek, da bi napravili razpravo v Državnem zboru.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. O predlogu poslanca gospoda Bizjaka, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru ministra za promet na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločil v petek, 26. marca 2010, v okviru glasovanj.

Sedaj bo gospod Franc Pukšič postavil poslansko vprašanje ministru brez resorja, odgovornemu za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, dr. Gjerkešu. Prosim.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Kolegice in kolegi. Tudi jaz bi bil vesel mogoče zaključnega nagovora mojega ministra za regionalno politiko in lokalno samoupravo, da bi si tudi on zaželel nekoliko več sodelovanja. Še bolj bi bil pa vesel, upam, da je slišal prej v odgovoru predsednika Vlade, da si celo predsednik Vlade sam želi. In minister, jaz bom dal to možnost danes, da bi razpravljali o operativnih programih tukaj v parlamentu in nekaterih postopkih, ki očitno ne tečejo. Zdaj končno tudi predsednik Vlade ugotavlja, da stvari ne tečejo. Vsekakor bi bilo tudi treba in pomembno obvestiti poslance, kaj se dogaja s pripravo za naslednje obdobje 2013-2020.

No, pa gremo na to, o čemer vas bom danes tukaj spraševal. Torej na SVRL že več kot eno leto govorite o poenostavitvah. Na vsakem dogodku, ki se zgodi oziroma v skoraj vsaki izjavi za javnost to pravzaprav ponavljate kot lajlo tako vi kot vaši uradniki, in sicer uvedli smo avanse, DDV kot upravičen strošek, poenostavili kontrole, navodila in tako dalje.

Minister, na terenu tega ne čutimo. Ravno nasprotno. Pa naj vam torej postavim nekaj vprašanj.

Ali je to poenostavitev, da so občine od avgusta 2009 pa do februarja 2010, torej v pol leta so štirikrat izpolnjevale tako imenovane projekte liste in ostalo dokumentacijo ter na ta način SVRL obveščale, katere projekte bodo prijavile na naslednji razpis SVRL in v kakšnih finančnih okvirih?

Na koncu seveda nihče teh stvari ni niti pogledal, ampak je bil prvi razpisni rok za oddajo vlog enostavno preklican, pa še to po izteku roka, ki je bil zapisan v razpisni dokumentaciji. Tako se seveda človek sprašuje, ali je bilo to

sploh legalno početje ministrstva oziroma službe Vlade za lokalno samoupravo.

Sprašujem se: Kje je tu Računsko sodišče, da bi to preprečilo, da do tega ne bi prihajalo? Kaj sedaj počnemo v občinah ravno v teh dneh, ker je naslednji rok v petek, 26. marca? Ponovno izpolnjujemo projektne liste in jih usklajujemo z vlogami, ki smo jih oddali 26. februarja in sredi marca dobili nazaj neodprte in nepregledane. To, spoštovani minister, ni poenostavitev, ampak je birokracija, ki je še nismo videli.

Včasih se že sprašujemo: Ali so vaši uradniki resnično tako nerodni in nesposobni, da ne znajo predvideti niti enega koraka, ali pa gre za politično nagajanje?

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. HENRIK GJERKEŠ: Hvala, gospod predsedujoči. Spoštovane poslanke, poslanci.

Gospod Pukšič, zahvaljujem se vam še za vrsto nadaljnjih vprašanj glede javnega poziva, s katerim mi omogočate, da obveščam ta visoki zbor o naporih, ki jih vlagajo moji sodelavci, in o rezultatih, ki jih na ta način dosegamo. Kdo tukaj ponavlja kot lajna eno in isto zadevo, bi lahko debatirali. Jaz se bom osredotočil na dejstva glede javnega poziva in na ta način odgovoril tudi na vaša vprašanja, ki jih sicer niste eksplicitno navedli zdaj v vašem nagovoru, ste jih pa posredovali.

Veste, da je s 1. januarjem 2010 stopila v veljavo uredba o dodeljevanju regionalnih spodbud. To je bila pravna podlaga za razpis javnega poziva oziroma tako imenovanega petega javnega razpisa, govorimo pa o javnem pozivu. Ta uredba je bila potrebna zato, da smo uredili pravne podlage, da ne bi prišlo, tukaj pa bom ponavljal, spet do podobnih težav, kot je prišlo pri prvih štirih razpisih, ki so jih tri revizije ugotovile; dve Računskega sodišča, eno Urada za nadzor proračuna. In v tej uredbi je eksplicitno navedeno, da je dodeljevanje regionalnih spodbud po tej uredbi dvofazni postopek. In tega postopka oziroma tega procesa si očitno subjekti regionalnega razvoja niso dobro prebrali. Prva faza je povabilo subjektov k izstavitvi izvedbenega načrta, v drugi fazi, ko subjekti regionalnega razvoja dobijo mnenje SVLRJ-a na podlagi strokovnega mnenja zunanjega evalvatorja, pa poziv prijaviteljem za vložitev vlog, torej občinam. Izvedbeni načrti potemtakem morajo biti potrjeni in sprejeti. Mi smo jih v decembru 2009 in v januarju 2010 obvestili, povabili subjekte regionalnega razvoja, predvsem predstavnike regionalnih razvojnih agencij in predstavnike svetov regij na sestanek, kjer smo jim podrobno pojasnili nov postopek in jih pozvali k predložitvi dodatne dokumentacije do 15. januarja 2010. Po tem, torej 29. januarja 2009, je bil objavljen javni

poziv, o katerem se danes pogovarjamo in kljub našemu pozivu so bile dopolnitve izvedbenega načrtov posredovane po 15. januarju 2010, nekatere celo v februarju oziroma celo proti koncu februarja 2010. Torej je bilo jasno, da mi nismo mogli, niti zunanji evalvator v enem ali dveh dnevih izdelati mnenja in ga posredovati tem subjektom, da dopolnijo vloge, kakor to predvideva uredba o dodeljevanju regionalnih spodbud.

Stanje je sedaj takšno, da smo uskladili deset od dvanajstih izvedbenih načrtov v času od 8. 3. do 23. 3., pri tem so sodelavci vsakodnevno komunicirali z regionalnimi razvojnimi agencijami, s predstavniki svetov regij, da bi bil postopek pravočasen in bi lahko vse občine vložile svoje projekte v marčevskem roku. In nismo izkoriščali osem dnevnega roka za poziv in osemdnevni rok za odgovor. Zdaj sledi vsebinski pregled vlog v medresorski komisiji, ki ima spet zakonsko določenih šestdeset dni. Šestdeset dni je seveda skrajni rok, upam, da ga ne bodo izkoristili. Moje navodilo medresorski komisiji bo, da ga ne izkoristijo, vendar je to težko napovedovati, saj je odvisno od števila vlog in od pripravljenosti vlog, predvsem o potrebnih dopolnitvah, kjer bomo pozivali občine, da jih dopolnijo. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

FRANC PUKŠIČ: Minister, o rezultatih, ki jih ministrstvo dosega, bomo govorili kdaj drugič. In to, prvič, ko bodo vrnjena sredstva iz evropskega proračuna v Republiko Slovenijo in naslednjič, ko bodo razpisana tudi vsa sredstva, ki so na razpolago. In nepojmljivo je, glede na to, da smo že 31. 8. lansko leto morali oddati projekte, torej prioriteto projektov, da kljub vsemu in glede na to, da ste napovedovali, koliko sredstev bo leta 2009 razpisanih, da se v ta razpis niso dodali tudi ostanki sredstev. Nelogično je, na kar vas opozarjamo že vseskozi, da ni razpisa tudi za leto 2013.

Sprašujem vas danes tukaj, rekli ste sicer že, da boste predlagali, da ne bo 60 dnevni rok: Ali boste rok skrajšali?

Sprašujem pa vas, ker sem tudi pisno postavil vprašanje, pa ni bilo odgovora: Ali boste tudi spremenili rok za oddajo v situaciji 30. september?

Minister, razpisa v občinah ne smemo podpisati, torej izbrati niti izvajalca, tako piše v vašem razpisu. Vsaj možnost nam dajte, da izvajalce izberemo, da tečejo pritožbeni roki, potem pa, ker imate na tej seji ZIPRO odprt, predlagajte z amandmajem, da bomo situacije dali ne 30. 9., ampak 30. 10. ali pa 11., tako da bomo lahko sploh to opravili in počrpali ta sredstva. Držati se moramo namreč 79. člena zakona o javnih naročilih.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. HENRIK GJERKEŠ: Hvala, gospod predsedujoči. Hvala za dodatno vprašanje. Kar se tiče podaljšanja roka za oddajo zahtevkov za izplačilo, so določeni vzorci pogodbe in se ne more spreminjati. To je bilo pojasnjeno tudi s strani Računskega sodišča pri reviziji zaključnega računa proračuna za leto 2008.

Kar pa se tiče kratkih rokov oziroma možnosti občin, da svoje projekte izvede še letos, bi povedal tole. Javni poziv je poziv za dodeljevanje sredstev v treh letih, 2010-2012. Ko smo pregledovali izvedbene načrte, smo ugotovili, da v določeni meri projekti niso bili realno načrtovani in da občine glede na stopnjo pripravljenosti projektov, torej zahtevana gradbena dovoljenja, izdelavo projektne in investicijske dokumentacije so v določenem delu preoptimistične. Rok za oddajo teh projektov je tri leta in občine so primorane načrtovati koriščenje teh sredstev v letu 2010. Bi pa povedal, da kljub temu, da ne pristajamo na to, da je SVRL krivec za to zamudo, kakor poskušate navesti, ampak bom žogico vrgel predvsem na regionalne razvojne agencije in na druge subjekte regionalnega razvoja, ki si enostavno niso dobro prebrali uredbe in kljub kratkemu času niso opravili domače naloge, zato bom dejansko predlagal medresorski komisiji zelo resno, da ne izkoristi šestdesetdnevnega roka in da na ta način kompenzira na nek način teh mesec dni, ko občine niso mogle oddajati vlog, torej na februarski rok, ampak ga bodo zdaj v večini regij, jaz upam, da v vseh, če še v teh dneh izpolnita vse pogoje preostali dve regiji, ki še nista, lahko na nek način marca vložita vlogo in bo rok enak, kot je bil znan že leta 2009. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog gospod Pukšič. Izvolite.

FRANC PUKŠIČ: Ja, res, žogico je treba vrniti regionalnim razvojnim agencijam in občinam. Torej občine ste krive in regionalne razvojne agencije, vsi skupaj ste krivi, ker ste se držali. Glede na to, da je bila nova uredba, ki je, jasno, ni mogoče sprejeti čez noč, zakaj o novi uredbi nismo bili že prej obveščeni in že v mesecu septembru, ker je bil rok za izdajo izvedbenih načrtov 30. september. Minister, saj niste to vi krivi, ampak tisti vaši, ki so tako dobri in specialno usposobljeni, so vedeli, da se je nekaj dogajalo.

Govorite zelo na splošno, ampak tam, kjer so gradbena dovoljenja, kjer je v izvedbenem načrtu program, da se izvede iz občinskega proračuna in vse ostalo, minister, ne bo se dalo narediti, ker nam ne dovolite izbrati niti izvajalca, da bi ga lahko vsaj izbrali, podpisali pogodbo, ko dobimo sklep. Ampak vsaj izbrati nam ga dovolite! V razpisu nam tega ne dovolite. Potem govorite, da je bilo v treh revizijah ne vem kaj vse ugotovljeno in narobe. Evropa ni rekla niti za eno stvar, da

je karkoli narobe. Res pa je, da smo v tej državi bolj papeški od papeža, bistveno, večkrat, kot bi bilo to potrebno.

Jaz sicer ne razumem, kako je to. Torej pristojni organ so regije, ki lahko odločajo o razvojnih prioritetah regij. To je bilo tudi spogajano z evropsko skupnostjo. Sedaj pa v pozivu piše, da bodo to pregledovali nekaki zunanji, ne vem, ocenjevalci in tako dalje. Veste, bojimo se, da bodo ti zunanji ocenjevalci, ki bodo pregledovali, tisti, ki so mogoče tudi bili vpeti v same programe. Nekateri so celo danes v službah na ministrstvu. Nekateri so celo včasih hoteli med upravičene stroške vključevati tudi nekatere aktivnosti, ki se jim reče pogostitev športnikov. Lepo vas prosim! Danes so pa veliki strokovnjaki na SVRL. Zaradi tega in zaradi marsičesa, kar se tu ne dogaja dobro, na kar smo tudi že opozarjali na izredni seji, predlagam, da v skladu s tem 246. členom Poslovnika naredimo razpravo. Predsednik Vlade je tudi rekel, da bi bilo dobro, in bi bilo res dobro, da to razpravo naredimo.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. O predlogu poslanca gospoda Pukšiča, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru ministra za lokalno samoupravo na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločil v petek 26. marca 2010, v okviru glasovanj.

Sedaj bo mag. Julijana Bizjak Mlakar postavila poslansko vprašanje ministru za delo, družino in socialne zadeve dr. Svetliku. Prosim.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR: Hvala lepa za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovani ministri, spoštovani poslanci, spoštovana poslanka, spoštovani dr. Svetlik.

Vprašanje, ki vam jih danes zastavljam, so postavili občani in občanke, ki so prišli v mojo poslansko pisarno v Kamniku.

Prvo vprašanje se nanaša na osebe, ki so delale dalj časa, kot znaša polna pokojninska doba. Pri odmeri pokojnine se jim namreč upošteva le polna pokojninska doba. Tako so na primer nekatere ženske delale 40 let, v pokojnini, ki jo prejema, pa je upoštevanih le 35 let polne delovne dobe. Ker te upokojenke in upokojenci dobivajo enake pokojnine kot tiste oziroma tisti upokojenci, ki so delali polno delovno dobo, se počutijo prikrajšane.

Zato vas spoštovani gospod minister sprašujem: Ali bi se po predlogih pokojninske reforme, ki jo pripravljate, sedanjim upokojencem v pokojnini upoštevala tudi leta delovne dobe nad polno delovno dobo?

In drugič vas sprašujem o rezultatih dela medresorske skupine na področju odprave problema neplačevanja plač in socialnih ter zdravstvenih prispevkov. Skupina je bila oblikovana po sklepih Vlade Republike Slovenije, z dne 29. 10. 2009. Da bo ta skupina pripravila tudi rešitve za navedeni

problem, je zapisala Vlada 13. novembra 2009 v svojem odgovoru na poslansko pobudo, ki sva jo Vladi oktobra 2009 podala s poslancem Andrejem Magajno. Od tedaj je minilo 5 mesecev, obseg problemov neplačevanja plač in prispevkov pa se je v tem času še povečal. O nekaterih kratkoročnih načrtih, delno tudi v dolgoročnih, je danes nekaj spregovoril tudi predsednik Vlade. Ali bi bilo možno izvedeti še kaj več o tem, saj gre za problem, zaradi katerega je prizadetih veliko ljudi?

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod minister, izvolite.

DR. IVAN SVETLIK: Hvala lepa, spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovana gospa poslanka, poslanke in poslanci.

Na to vprašanje lahko odgovorim tako. Po veljavnem pokojninskem zakonu že obstaja možnost, da posamezniki, ki delajo nad polno delovno dobo ali nad polno starostjo dobijo ustrezne bonitete. Te bonitete pa so omejene na največ 7,2% višjo pokojnino, tako da je ta možnost že dana. Vprašanje, ki tukaj nastopa, pa je, ker ne vemo bolj natančno za konkretne primere, ali so posamezniki, ki so to vprašanje postavili, bili upokojeni po veljavnem pokojninskem zakonu ali po morda katerem prejšnjem, kjer je bila polna pokojninska doba drugače opredeljena. Če so bile po prejšnjem, je situacija spet drugačna, in bom k njej prešel na koncu.

V skladu s predlogom novega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki smo ga danes predstavili javnosti, naj bi zavarovanec pridobil pravico do starostne pokojnine pri starosti 65 let, moški, in 63 let, ženske, če je dopolnil najmanj 15 let zavarovalne dobe. Za zavarovanca, ki je dopolnil najmanj 40 let pokojninske dobe, moški, oziroma 38 let pokojninske dobe, ženska, bo starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine v obdobju od 2011 do 2016 postopno naraščala, in sicer vsako leto za eno leto, medtem ko pokojninska doba ostaja nespremenjena, kot lahko vidite iz te informacije. Se pravi, ostaja 40 let za moške in 38 let za ženske. Zavarovanec, ki je vstopil v obvezno zavarovanje pred dopolnitvijo 20. leta starosti, bo pridobil pravico do starostne pokojnine, torej starostne in ne predčasne, ko bo dopolnil starost 60 let in bo imel 44 let pokojninske dobe, moški, oziroma 58 let starosti in 42 let pokojninske dobe ženske.

S predlogom novega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju se uvaja tudi institut predčasne pokojnine, kot sem ga že navedel, ki ga zdaj veljavni zakon ne pozna. Zavarovanec naj bi tako pridobil pravico do predčasne pokojnine pri starosti 60 let. Zavarovancu, ki bi izpolnil pogoje za pridobitev pravice do predčasne pokojnine in ostal v zavarovanju, bi se lahko - in to je zdaj odgovor na konkretno vprašanje - mesečno izplačevalo 20% predčasne pokojnine do

dopolnitve 65 let za moške oziroma 63 let za ženske. Če pa zavarovanec ob izpolnitvi pogojev za predčasno pokojnino ne bi uporabil možnosti iz prejšnje navedbe, se pravi možnosti te 20% predčasne pokojnine in bi ostal v zavarovanju, bi se predčasna pokojnina odmerjala glede na dopolnjeno pokojninsko dobo in povečala 0,3% za vsak mesec, ko bi delal nad dobo, ko izpolni pogoje za predčasno pokojnino. In seveda bi se to povečevalo do enake starosti, kot je to za polno pokojnino določeno. Seveda pa zavarovancu, ki bo uveljavil predčasno pokojnino, se bo pokojnina odmerjala glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, zmanjšala za 0,3% za vsak mesec, ki mu bo manjkalo do te polne starosti.

Če poskušam povzeti. Novi zakon predvideva te možnosti za nove upokojence. V položaj sedanjih upokojencev pa novi zakon ne bo posegal in ne more posegati, ker bi šlo za zelo kompleksno situacijo, ki pa je praktično neobvladljiva. Tukaj gre celo za upokojence, ki so se upokojili, kot se da razbrati iz zakona, ki je veljal pred obstoječim. Tako te namere zakonodajalec zdaj nima.

Prav tako naj povem, da bodo po obstoječem zakonu upokojeni vsi, ki že izpolnjujejo .../Opozorilni znak za konec razprave./... danes pogoje za upokojitev in ki jih bodo izpolnili do konca tega leta, dokler novi zakon ne bo začel veljati.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Želite dopolnitev? Izvolite.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR: Ja, bi prosila še odgovor na drugo vprašanje. Bi pa pri tem prvem pa vseeno apelirala da morda bi se vseeno razmislilo, ker gre za velike razlike, da bi se vseeno pogledalo, kaj se da narediti pri teh upokojencih, ki so delali tudi pet let dlje, kot ostali, in ne bodo obravnavani na ta način, kot bodo obravnavani upokojenci, ki se bodo zdaj upokojevali.

In še v zvezi s tem delom medresorske skupine bi prosila. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod minister, izvolite.

DR. IVAN SVETLIK: Če najprej povem o drugem vprašanju, se moram opravičiti, ker naše ministrstvo ni pristojno za delo te komisije. Za to je pristojno Ministrstvo za finance. Kot ste lahko razbrali, je bilo nekaj informacij že posredovanih s strani predsednika Vlade. Tudi vprašanje, ki ga je nameravala gospa poslanka Jerajeva postaviti, smo preusmerili na to ministrstvo, tako da bi prosil, da se obrnete na pristojne na tem ministrstvu.

Moram pa še dodati, da je zelo težko za nazaj posegati v pravice upokojencev, ki so jim bile, kot rečeno, po starejši

zakonodaji že dodeljene v skladu s takratnimi pogoji in to ustvarja lahko tudi neenakopraven položaj za vse tiste, ki so se potem kasneje upokojili. Tako da te prakse zaenkrat ne poznamo, lahko pa proučimo te možnosti. Moram pa dodati, da je bila pokojninska osnova prav gotovo pri tistih, ki so delali dlje, višja, tako da ni v celoti točno, da bi bili zaradi tega prikrajšani. Če so delali več časa, potem je to vendarle ne v smislu bonusa, ampak v smislu višje pokojninske osnove upoštevano.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Gospod Milan Čadež bo postavil poslansko vprašanje ministru za okolje in prostor dr. Žarniču ter ministru za promet dr. Vlačiču.

MILAN ČADEŽ: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani prisotni ministri, spoštovani gospod Žarnić. Mogoče za uvod samo nekaj besed glede umeščanja četrte razvojne osi v prostor.

Že v letu 2006 je bila sklicana prva prostorska konferenca z namenom, da bi se pridobila in uskladila priporočila, usmeritve in tudi interesi lokalnega okolja, gospodarstva in ostalih interesnih združenj. V letu 2007 je bila predstavitev oziroma seznanitev več variant, sever in ena varianta jug obema občinama, to je občinama Gorenja vas, Poljane in pa občini Cerčno s strani pripravljavcev.

Prednost je dobila varianta jug s posegom v dolino Kopačnice, kar pa je nekako za občino Gorenja vas najtežje sprejemljivo. Meseca junija istega leta je bil s strani občine Gorenja vas, Poljane podan predlog o povezavi Poljanske doline z dolino Idrijce. Potem pa je tudi sledil sklep občinskega sveta občine Gorenja vas, Poljane, da se nadaljuje samo v tej smeri po povezavi obeh dolin in da se nasprotuje grobem posegu v dolino Kopačnice.

V začetku leta 2008 glede na potek dogodkov v teh dveh letih se je na občini Gorenja vas poznalo, da ta projekt poteka počasi, zato smo dali predlog na Ministrstvo za promet, da bi se obvoznica Gorenja vas ločila od celotnega projekta, to je povezavi Hotavljje-Cerčno z obvoznico Gorenja vas-Poljane. V letu 2008, meseca julija je bila na Ministrstvu za okolje in prostor s strani stroke občinama Cerčno in Gorenja vas, Poljane predstavljena najustreznejša povezava in tudi najprimernejša, to pa je varianta jug. S strani občin Gorenja vas, Poljane, je bila ta pobuda pozdravljena pozitivno, smo pa opozorili, da pa razpolagamo s sklepom občinskega sveta za leto 2007.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Dr. Žarnić izvolite.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Spoštovane poslanke, poslanci, spoštovani gospod poslanec. 4. razvojna os je prometna povezava, ki povezuje zgornje in srednje Posočje s

centrom Slovenije, na zahodu pa se navezuje na sosednjo Italijo. Prvi krak 4. razvojne osi poteka od Želina na Cerčno in Škofjo Loko proti Ljubljani, drugi pa od Želina preko Idrije in Logatca do avtoceste A1.

Ključne ukrepe na 4. razvojni osi predstavljajo obvoznice naselij Škofja Loka, Gorenja vas, Tolmin in Logatec ter novogradnja ceste na odseku Cerčno, Hotavlje, za katere v skladu z ZPN načrt pripravljajo ustrezni prostorski akti. Z ostalimi predvidenimi ukrepi se bo izboljšalo stanje vozišč na osi s širitvami vozišča in povečanim radijem pa se bodo odpravile geometrijske slabosti. Sanirali se bodo nekateri objekti in zidovi ter izboljšala prometna varnost.

Priprava vseh prostorskih aktov, s katerimi se posamezni ukrepi na 4. razvojni osi umeščajo v prostor, poteka brez motenj. Javne razgrnitve se predvidevajo za letošnje leto in delno naslednje leto, sprejetje prostorskih aktov najkasneje do leta 2013 in gradnja v letih 2014, 2015.

Je mogoče z moje strani dovolj pa da potem minister za promet še odgovori? Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Minister za promet dr. Vlačič, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Zdaj moram reči, da je bilo vprašanje precej drugačno, kot sem ga jaz dobil pisno. Jaz imam tukaj termine, kar je bilo v osnovi. Terminski plan, torej sledeče aktivnosti se izvajajo ta trenutek na 4. razvojni osi: posodobitev odseka Jeprca-Zminec-Želin, kot je bilo povedano, na katerem so projekti gradnje obvoznice Škofje Loke v teku, obvoznica Gorenja vas - Cerčno - Hotavlje je v fazi umeščanja, posodobitev odseka Želin-Peršeti-Kobarid-mednarodni mejni prehod Robič, na katerem so projekti obveznice Tolmin, rekonstrukcija ceste G2/102, Bača-Dolenja Trebuša je v fazi umeščanja v prostor. Sanacija brežine pod Ključem z galerijo je v izgradnji, za rekonstrukcijo G2/102 Dolenja Trebuša-Želin, krožišče v Kobaridu pa je PZI izdelan, pričetek izvedbe 2010/2011. Posodobitev odseka Želin-Idrija-Logatec, na katerem so projekti obvoznic Spodnja Idrija-Godovič-Hotedršica odsek Kalce in Logatec, izdelane so študije variant. Terminski plani izvedbe projektov predvidevajo javne razgrnitve v letih 2010 in 2011. Sprejem prostorskih aktov 2013, gradnja 2014, 2015. Za vse zgoraj navedene projekte, razen za Želin-Logatec, je predvideno črpanje evropskih sredstev. Če bi prišlo do zakasnitve projektov, bo treba zagotoviti sredstva v proračunu Republike Slovenije.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

MILAN ČADEŽ: Hvala za odgovor. Vse je resnica, kar se tiče obvoznic.

Zanima me pa konkretno: Kako je s traso Hotavlje-Cerkno.

Glede na to, da mi je vaš kolega gospod Žarnić pred vami na seji 16. 11. lanskega leta dal zagotovilo, da bo v teh dneh zaključena študija in podan nov predlog najustreznejše variante, ki bo potem lahko tudi osnova za pripravo idejnega projekta, ki bo moral še v recenzijo, in pa, da se bo predvidoma zaključila v lanskem letu.

Potem sem pa tudi razumel, da je problem umeščanja, kajti zakonska podlaga je slaba, in tudi zagotovil mi je, da je predlog zakona o linijskih objektih, to se pravi o umeščanju cestne in ostale infrastrukture, pripravljen, napisan in znotraj ministrstva usklajen in tudi večinoma z drugimi resorji, tako bo šel zakon tudi v kratkem v medresorsko usklajevanje, potem pa na Vlado. Računam, da ga bo Vlada sprejela do konca lanskega leta.

Glede na to, prosim za odgovor, ker smo pa opazili letošnje leto, da je četrta razvojna os predlagana za črtanje za izgradnjo cestnega prometnega omrežja. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Kdo? Gospod Vlačič, boste vi? Izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Jaz bom najprej. Predlagana je, jaz bom pa kot minister nasprotoval temu črtanju. To lahko tukaj javno povem, pa si lahko zapišete, pa če želite, da ponovim, da me lahko posnamete, bom to naredil še enkrat, ker mislim, da to ne bi bila pravilna odločitev, tako da to je moje zagotovilo kot ministra.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Žarnić, izvolite.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala. Samo za mali lapsus. Lansko leto jaz še nisem bil minister. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod dr. Peter Verlič bo postavil poslansko vprašanje ministru za promet dr. Vlačiču, prosim.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa.

Ta zadnji odgovor ministra za promet dr. Vlačiča, da bo nasprotoval črtanju razvojnih osi, nas seveda zelo veseli, ker je nastalo tukaj kar precej zmede. Najprej smo bili, to moram reči, kot predlagatelji Zakona o prioritetni gradnji odsekov javnih cest, med katerimi smo predlagali nekatere nove prometne osi, kar nekoliko neprijetno presenečeni, da je koalicija pravzaprav bila proti črtanju novih razvojnih osi, ki so za razvoj Slovenije zelo pomembne. Med njimi je bila predlagana tudi tako imenovana peta razvojna os, ki mislim, da si za ustrezno umestitev notranjske regije več kot zasluži pozornost, da se jo umesti tudi v širitev načrta resolucije o nacionalnih razvojnih projektih. Gre za os, za povezavo med

Uncem in Žlebičem, torej za ta koridor, ki se pri odcepu od primorske avtoceste nadaljuje po Notranjski mimo Rakeka, Cerknice, Blok, Sodražice in se potem naveže na 3.a razvojno os pri Žlebiču.

Na tej peti razvojni osi, če jo tako poimenujemo, je tudi odcep proti Loški dolini in pa Loškem Potoku. Mislim, da je ta koridor, ta peta razvojna os, že sedaj se namreč vidi, da je precej tovarnega prometa, ki gre od Kočevske proti Primorski mimo Notranjske in obratno, zato bi ta povezava lahko bila lepa povezava južnega dela Slovenije, ki bi se od četrte razvojne osi pri Kobaridu, mimo Idrije in Logatca potem preko Notranjske preko te pete razvojne osi navezal na Kočevsko. Ni treba posebej razlagati, da ta cesta po našem prepričanju že sedaj zahteva kar precej posodobitev. Če pa bi ji dali ustrezen status tudi znotraj resolucije o nacionalnih razvojnih projektih, pa mislim, da bi tudi bil to prispevek k regionalizaciji Slovenije.

Zanima me: Kako vi ocenjujete ta projekt pete razvojne osi in kaj bi konkretno storili za realizacijo tega projekta? Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Najprej moram ugotoviti, da v dokumentih Republike Slovenije pete razvojne osi ni. Prva pa druga sta del križa, potem je pa tretja, ki jo poznate, od severa do juga, pa je tretja A, ki jo tudi poznate, pa je četrta in zdaj pete pravzaprav ta trenutek ni. Zato bi bilo mogoče nekoliko prezgodaj, da bi kot minister za promet vam že danes odgovoril na vprašanje, ali se mi zdi podpreti ta projekt ali ne. Lahko povem, da poznate te številke dobro. Slovenija ima okoli 600 km avtocest, ima 6000 km državnih cest in še precej več kilometrov lokalnih cest in ob danes sprejetem predpisu v železniški infrastrukturi imamo približno 1200 km železniških tirov, zato je moja želja, da bi le začeli razmišljati o zelo velikem pomenu cest, tudi o tem, da bi poskušali državljanje Republike Slovenije prepričati, da bi čim več uporabljali javni potniški prevoz. Da bi maksima ne bila več samo izgradnja cest. To je moja želja kot ministra za promet, da bi javni potniški prevoz ne uporabljali samo tisti, ki nimajo avtomobila ali pa ki ne morejo ali pa ne smejo voziti ali pa tisti, ki so mlajši od 18 let ali pa tisti, ki so starejši, pa zaradi tega ne smejo, ali pa tisti, ki zaradi svojih gmotnih razmer ne morejo. Da bi pravzaprav začeli razmišljati o javnem potniškem prometu, ne samo o novih cestnih povezavah.

Lahko pa vam podam stanje na projektih iz načrta razvojnih programov naše direkcije na območju Unec-Cerknica-Bloška Polica-Sodražica-Žlebič. Na projektu počivališče Unec, na odseku 1115, poteka postopek pridobivanja zemljišč, gradnja je predvidena v letu 2012/2013. Na projektu rekonstrukcije

mostu čez Martinščino v Martinjaku, na odseku 1118, je projektna dokumentacija v postopku recenzije. Gradnja je predvidena v letu 2012/2013. Projekt ureditev Bločice na odseku 1118 je v zaključni fazi. Projekt je obsegal ureditev ceste z izgradnjo enostranskega hodnika za pešce v dolžini 800 metrov. V letu 2008 je bil podpisan sporazum o sofinanciranju z občino Cerknica. Na podlagi sklenjene pogodbe za izvedbo del so se dela pričela septembra 2008 in so bila vključno z dodatno naročenimi deli končana leta 2009. V teku je priprava za pregled izvedenih del. S projektom ureditve ceste skozi Novo vas, na odseku 1119 se načrtuje 900 metrov odseka skozi Novo vas. Urejeni bodo pločniki, javna osvetljava in urejeno križišče s cesto R3-748/2412, sofinancer je občina Bloke. V letu 2010 bodo izdelani idejni projekti ureditve.

Na projektu preplastitev Sodražica-Nova vas, na odseku 1119, je bila v letu 2008 izdelana projektna dokumentacija za preplastitev kilometer dolgega odseka. Zaradi izredno poškodovanega odseka tega ni bilo mogoče izvesti s klasično preplastitvijo, zato je bila predlagana reciklaža. Ker sredstev za celotni odsek ni bilo dovolj, je bila konec avgusta 2008 izvedena preplastitev odseka v dolžini 280 metrov, v letu 2009 pa izgradnja preostalega odseka.

Na projektu preplastitev Unec-Žlebič je stanje sledeče. Regionalna cesta R1-212 ima na odseku 1119 na več delih slabo vozno površino. Preplastitev ceste med Žimaricami in Sodražico, to je med kilometrom 14,6 do kilometra 16,135 je bila izvedena v letu 2008. Projekt skozi Žimarice na odseku 1119 v dolžini 800 metrov se bo izvajal v sklopu izgradnje kanalizacije. Projektno dokumentacijo pločnika in javne razsvetljave je naročila občina. Direkcija Republike Slovenije za ceste bo v letošnjem letu naročila dopolnitev projektne dokumentacije s cestnim delom.

Za projekt ureditev skozi Sodražico je na podlagi izdelanega idejnega projekta, izdelana investicijska dokumentacija. Na projektu rekonstrukcije Sodražica-Žlebič, na odseku 1120, je gradnja druge in tretje etape končana. Gradnja prve etape se je že pričela, v gradnji so podporni zidovi, objekt bo predvidoma zaključen v maju.

Vsekakor si bom prizadeval, da bodo ti načrtovani projekti iz sprejetega načrta razvojnih programov tudi realizirani.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Želite dopolnitev? Izvolite.

DR. PETER VERLIČ: Spoštovani minister, hvala. Precej izčrpno ste prebrali projekte, ki so zdaj na tem odseku, jaz bom kar rekel pete razvojne osi, to je med Uncem in Žlebičem, v teku. Ne vem pa, sicer sem pozorno poslušal, vendar pa, jaz sem prepričan, da ste se že peljali po tej cesti skozi Rakek, Cerknico in najbrž poznate problem, da je treba urediti tako

obvoznico mimo Rakeka kot tudi obvoznico mimo Cerknice, da si verjetno obvoznico zasluži tudi Sodražica. In to bi bilo veliko lažje, če bi bil ta projekt umeščen kot peta razvojna os v resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih. To je bil tudi namen takrat vlade, da so regije ustrezno tudi razvojno podprte. Ne gre samo za cesto, gre tudi razvoj, ki bi ga taka razvojna os celi regiji, kot je Notranjska, prinesla. Če župani s teh območij poslušajo, najbrž niso preveč zadovoljni, ker nekako oklevate, ker bi takoj rekli, zakaj sta si pa zaslužili višji status tretja pa četrta os. Morda tretja zato, ker od tam prihaja župan Kočevja. Naj tudi povem, da je župan Cerknice kandidiral na listi SD, tako da bo gotovo zlobiral za ta projekt. Mimogrede, ko ste podprli javni potniški promet se zelo strinjam z vami, vendar v odgovoru, ki sem ga naslovil na vas, vam povem, da recimo od Blok do Ljubljane je dnevno en avtobus, ki niti ne pelje do Ljubljane, ampak do Postojne. Tam sem vas tudi vprašal, kaj bi storili še več, pa je bil odgovor, da je zaenkrat to vse. Pogum tudi na tem področju, da bo več vsaj avtobusov iz teh koncev proti Ljubljani.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister? Ne želite. Sedaj bo gospod Ivan Grill postavil poslansko vprašanje ministru za promet dr. Vlačiču.

IVAN GRILL: Hvala lepa. Spoštovani gospod minister. Danes dopoldan smo v razpravi na temo iz vašega resorja omenili, da nastajajo zelo visoki stroški tudi v podjetju Dars, ki je v državni lasti. Ravno zato me zelo preseneča informacija, ki je bila pred dnevi s strani medijev tudi objavljena, da je v zadnjem času moč zaslediti preko 20 novih zaposlitev v podjetju Dars in tudi nasploh da se obnašajo neracionalno, predvsem glede uporabe poslovnih prostorov. Poslovne prostore in tudi sedež imajo v Celju. Tam imajo tudi poslovne prostore, ki služijo predvsem arhiviranju, medtem ko je velika večina zaposlenih v podjetju Dars v Ljubljani in predpostavljam, da imajo v najemu poslovne prostore, za katere plačujejo lahko visoke najemnine.

V zvezi s tem me zanima: Ali mi lahko navedete, koliko je zaposlenih v podjetju Dars, predvsem koliko je bilo na novo zaposlenih v vašem mandatu?

Koliko znašajo skupni stroški vseh najemnin, ki jih podjetje Dars plačuje za svoje poslovanje?

Kakšna je vizija poslovanja tega podjetja za naprej?

Preseneča me, da se resnično ravno v tem času, ko se soočamo s številnimi težavami, z recesijo, ko bi bilo treba predvsem na tem področju poslovati bistveno bolj racionalno, da se gleda na te stroške in zmanjšuje število zaposlenih predvsem z naravno fluktuacijo, tukaj pa smo sedaj priča novim povečavam. Predvsem pa mogoče tudi glede na informacije oziroma tudi dejstvo, da je predvidena novogradnja novih

cestnih odsekov bistveno manjša kot v preteklih letih. Vsi ti podatki kažejo, da je očitno tukaj to poslovanje neracionalno.

Zato me zanima: Ali mi lahko sporočite, kakšna je ta slika sedaj? Kako načrtujete, da naj bi se to poslovanje odvijalo v prihodnosti? Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, predsedujoči. Konec leta 2008 je bilo v Darsu zaposlenih 1.244 delavcev, konec leta 2009 pa 6 delavcev več. Od šestih delavcev, kolikor je povečanje, so bili trije zaposleni na področju pravnih zadev, organizacije in kadrov, 2 na področju financ in marketinga in eden na področju novogradenj. Izobrazbena struktura je sicer nizka. Največ je zaposlenih s IV. stopnjo izobrazbe, in sicer polovica zaposlenih. Delajo predvsem na področju vzdrževanja. Druga velika skupina s V. stopnjo izobrazbe predstavlja 33% zaposlenih. Tukaj je največja skupina zaposlenih na področju za izvedbo cestninjenja ter prav tako na področju združevanja. Zaposleni s VII. stopnjo izobrazbe predstavljajo 12% zaposlenih. V letošnjem letu je planirano povečanje števila zaposlenih v Darsu za 9, pri čemer se bo na novo zaposlovalo predvsem na področju vzdrževanja, in sicer 78% novih zaposlitev s IV. stopnjo izobrazbe. V letu 2010 bodo v okviru strokovnih služb na novo zaposlili le dva delavca s VII. stopnjo izobrazbe, v informacijski tehnologiji in v pravni službi. Dodatno zaposlovanje na področju vzdrževanja je potrebno zaradi povečanega obsega dela v povezavi z novimi avtocestnimi odseki in združevanji le-teh.

Kar se tiče stroškov najema. Mesečni strošek najema poslovnih prostorov v Ljubljani, skupaj s stroški ogrevanja električne energije, varovanja, čiščenja, vzdrževanja in parkirnih prostorov znašajo 57.246 evrov z DDV. Skupna površina je 2.910 metrov. V ostalih krajih po Sloveniji Dars nima najetih poslovnih prostorov. Skupna površina v Celju, ki so v lasti Dars, je 1.600 kvadratnih metrov, polovica se, tako kot ste pravilno ugotovili, nanaša na arhivski prostor, in sicer na centralni, tehnični in poslovni arhiv družbe, ki ga je treba še dodatno razširiti. V stavbi v Celju dela trenutno 11 oseb, ki so v skladu z aktom organizacije in sistemizacije sistemizirani v svetovalca uprave, dva direktorja projektov, tri samostojne strokovne sodelavce, dva samostojna referenta, dva referenta in en pomožni referent. Zaposleni opravljajo dela in naloge iz delovnih področij informacijske tehnologije, interventnih transportnih sistemov, financ, računovodstva, prodaje in marketinga ter splošne službe. V Celju se opravljajo tudi recenzije in revizije projektne dokumentacije.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

IVAN GRILL: Hvala lepa za te podatke.

Tudi sam sem imel občutek, da je veliko te poslovne površine v Celju neizkoriščene. Če sem vas prav razumel, je to tudi sedaj.

V zvezi s tem me zanima: Ali načrtuje podjetje Dars oziroma ali jim boste naložili, da se prouči možnost, da se poslovni prostori, kolikor vem, so na dovolj elitni lokaciji, prodajo, če je potrebno, da je večina zaposlenih v Ljubljani?

Sploh me zanima: Zakaj se v samo Celje, kjer je sedež podjetja, ne preseli več delovnih mest, ki so sedaj v Ljubljani?

S tem bi dosegli tudi racionalizacijo ali pa, da se prostori odprodajo, če je narava dela takšna. Na ta način se kot država bolj racionalno obnašamo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Razumen predlog, to je bilo tudi že moje vprašanje, zakaj tudi v Celju. Tukaj bo potrebna racionalizacija, se strinjam z vami, ali na en ali drug način.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Dr. Vinko Gorenak bo postavil poslansko vprašanje ministru za pravosodje, gospodu Zalarju, prosim.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Sicer bi rad že osmič postavil vprašanje, kaj je kršila generalna državna tožilka v smislu ustave, ker še nisem dobil odgovora, ampak tega ne smem storiti in se moram držati tega, kar sem najavil.

Gospod minister, 28. 11. 2009 je začela veljati novela Zakona o sodiščih, ki ste jo spisali vi oziroma ki jo je predložila Vlada. Ta zakon se je začel uporabljati 1. 1. 2010. Naj vas spomnim, da smo zakon sprejeli kljub nasprotovanju Sodnega sveta in kljub nasprotovanju Vrhovnega sodišča, obe inštituciji sta bili proti. Vi ste nekako to poslali v parlament proti volji teh osrednjih pravosodnih institucij. Ustanovljen je bil oddelek za organiziran kriminal in predvidena je bila med drugim v tej noveli tudi uskladitev sodnega reda. Vse to naj bi bilo ustanovljeno oziroma narejeno do 1. januarja, ko naj bi zakonske spremembe začele veljati.

Poglejte, 28. 11. Se pravi, časa je - pa če vzameva še tisti čas zraven, ki je potekel - zdaj še eventualni veto in tako dalje -, je bilo časa približno mesec, mesec in pol oziroma 40 dni, recimo, da bi se to pripravilo. In kaj se je zgodilo? 15. 12., ko je poteklo že pol časa, ste ustanovili delovno skupino za implementacijo zakona. Se pravi, pol časa po tistem. V zakonsko določenem roku, ki ga je sprejel Državni zbor, ki ste ga predlagal vi osebno, ni bilo narejenega nič.

Nič od tistega, kar piše v zakonu ali vsaj dve najpomembnejši stvari nista bili narejeni. Namreč, ni bil ustanovljen specializiran oddelek in ni bil usklajen sodni red, kar je pač pogoj za nadaljevanje.

Ker vi zelo radi rečete, da je gospa Brezigarjeva kršila ustavo in zakon, vas sprašujem: Ali kršite zakon vi? Za to imam dokaz: 1. januarja bi morali to narediti, pa niste naredili. Ni jasno, zakaj s tako lahkoto udarjate po tožilstvu, po sodiščih, o čemer bom v nadaljevanju, sami pa kršite tiste določbe zakona, ki ste jih vi predlagali. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE ČUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa. Jaz se bom seveda v celoti izognil primerjavam, ki ste jih izpostavili, s tožilstvom, ker primerjate hruške in jabolka. Držal se bom okvira poslanskega vprašanja, ki je bilo tudi najavljeno.

Najprej vas moram korigirati, spoštovani gospod poslanec. Ni res, da bi Sodni svet nasprotoval predlogu sprememb in dopolnitev zakona o sodiščih. Sodni svet je dal nekaj pripomb, te pripombe so bile tudi upoštevane in ne glede na to, da je takratni podpredsednik Vrhovnega sodišča, ki je medtem že odstopil s funkcije, podpisal nekaj odklonilnih stališč do posameznih institutov, je potrebno pojasniti, da je predsednik Vrhovnega sodišča ves čas podpiral ureditev, ki jo je prinesel zakon o sodiščih, in med drugim tudi vse do izteka svojega mandata pomagal, da smo na Ministrstvu za pravosodje oblikovali posebno implementacijsko skupino, ki ste jo omenili in ki je bila ustanovljena 15. decembra zato, da bi ta skupina lahko: prvič, pomagala pri pripravi ustreznih podzakonskih aktov, ki se nanašajo na poslovanje sodišč. In drugič, da bi sproti reševala praktična vprašanja, do katerih bo gotovo prišlo, ko bo potrebno izvesti kar pomembno in obsežno spremembo zakona. To sodelovanje s sodstvom je bilo razširjeno ne samo v razmerju do Sodnega sveta in Vrhovnega sodišča, ampak do sodišč vseh stopenj, tako da v tej skupini sodelujejo predstavniki vseh sodišč in Sodnega sveta in ta skupina je nemudoma začela z delom. Ni res, da ni bilo do konca leta nič narejenega, bilo je kar precej narejenega, res pa je, da je ta skupina ugotovila, da je zahtevnost priprave sodnega reda precej večja, kot pa se je zdelo še v fazi, ko se je zakon sprejemal tu, v Državnem zboru, kajti ta sprememba sodnega reda zajema kar 71 členov glede pomembnih vprašanj, kjer je bilo nujno potrebno predvsem s predstavniki sodstva razčistiti, kakšne rešitve vnesti v te določbe zato, da bodo v praksi dobro funkcionirale.

Treba je upoštevati tudi to, da sodnega reda minister ne sprejema mimo posebne procedure, med drugim mora pridobiti mnenje predsednika Vrhovnega sodišča, potem je potrebno

zaključiti medresorsko usklajevanje, pridobiti mnenje Službe Vlade za zakonodajo, tako so bili vse to razlogi, zakaj je bil ta sodni red izdan nekoliko kasneje, točneje 19. marca je bil objavljen v Uradnem listu.

V odgovoru na poslansko vprašanje, ki ste ga zastavili pisno že pred časom točno pri tem vprašanju, smo vam natančno pojasnili, da ta rahla zakasnitev v ničemer ne vpliva na uveljavitev novih institutov, zlasti pa ne na oblikovanje in delovanje specializiranega oddelka. Kajti, ko gre za ustanovitev specializiranega oddelka, je ta lahko ustanovljen po samem zakonu šele, ko je v ta oddelek dodeljenih najmanj polovica sodnikov, ki so sicer z odločitvijo Sodnega sveta določeni kot sodniki tega oddelka. Torej, v vsakem primeru zakon ni predvidel, da bi s 1.1. ta specializirani oddelek že pričel z delom. To se vidi tudi iz razprave in predstavitev, ki smo jih opravili tu, v Državnem zboru. Ta postopek bo tudi v prihodnje še nekaj časa trajal. Ravno te dni je Sodni svet določil skupno število mest teh sodnikov, pred tem je predsednik Vrhovnega sodišča podal svoje mnenje glede tega, pred tem je implementacijska skupina izdelala kriterije za število teh sodnikov in zdaj bo sledil razpis za prosta sodniška mesta. Potem bo po izvedenem postopku, pridobivanju ocen sodniške službe in tako naprej Sodni svet dodelil izbrane sodnike, ki se bodo prijavili v to skupino, in potem šele, ko bo najmanj pet sodnikov dodeljenih v to skupino, bo ta specializirani oddelek lahko pričel z delom.

Skratka, ta zamuda pri sodnem redu ni v ničemer ovirala ne uporabo tega instituta ne katerega koli drugega.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Če je za vas dva meseca in 20 dni mala zakasnitev - to ni mala zakasnitev, zagotovo ne. Sami ste si postavili rok, ki je bil 1. januar, in sami niste upoštevali roka, ki ste ga sami določili. Ampak, pojdiva naprej.

Pred seboj imam pismo predsednikov sodišč, predsednic in predsednikov okrajnih sodišč, da smo bolj točni. Poslali so mi ga pred nekaj dnevi in pravijo takole. Da ste jim 3. 2. 2010 po elektronski pošti poslali priporočila neke implementacijske skupine za to omenjeno novelo zakona. In predsedniki sodišč pravijo takole: "Ugotavljamo, da priporočila implemenatacijske skupine v bistvu ne zasledujejo ciljev zadnje novele zakona, predvsem ne tista, ki se nanašajo na koncentracijo vodenja in upravljanja okrajnih sodišč z namenom, da se ta sodišča razbremenijo in da se posluje čim bolj racionalno." Čas mi je omejen, da bi vam vse prebral, vendar se v nadaljevanju ti predsedniki sodišč sklicujejo na obrazložitve v zakonu, kjer ste povedali, kakšna bodo razmerja med okrajnimi in okrožnimi sodišči in tako naprej. In trdijo - to pismo ste verjetno tudi dobili, sicer vam ga bom dal - da greste ponovno mimo zakona

in da ponovno - ponovno poudarjam - širite tisto, kar je v zakonu zapisano, z navodili. Ista zgodba, popolnoma identična stvar, kot se je dogajala že mnogokrat, mnogokrat do sedaj.

Gospod minister, globoko sem prepričan, da situacija ni v redu. Če se večina predsednikov sodišč se obrača na Sodni svet, obrača name in tako dalje; pomeni, da se boste morali vprašati, kaj je pri vas in kaj je z vami narobe.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod minister, izvolite.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa. Ne poznam tega pisma, jaz ga nisem prejel. Prvič slišim zanj. Vem pa, da imajo predsedniki okrajnih sodišč nekaj vprašanj, ki jih tudi rešujemo na ta način, da so predstavniki predsednikov okrajnih sodišč, konkretno dve predstavnici, ki so jih sami določili, bili povabljeni k sodelovanju v to implementacijsko skupino, v kateri sicer delujejo še drugi, tudi predsedniki okrožnih, višjih in tudi predstavnik Vrhovnega sodišča. Skratka, sodstvo samo usklajuje ta odprta vprašanja. Ministrstvo ne izdaja v zvezi s tem nobenih navodil, ker niti nima takih pristojnosti. Ta implementacijska skupina pa seveda lahko odgovarja na posamezna vprašanja, če jih dobi ali če sama oceni, da bi bilo smiselno, da so sodišča na to pozorna. Skratka; vse, kar delamo, delamo z roko v roki s predstavniki sodišč vseh stopenj in Sodnega sveta. Če se bo v nadaljevanju pokazalo, da je kakšno vprašanje takšne narave, da ga pa ni mogoče rešiti na drug način kot z novelo zakona, potem bom seveda kot minister poskrbel, da se bo to zgodilo.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Gorenak, proceduralni predlog?

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Pismo vam bom odstopil brez podpisov, to vam lahko vnaprej povem, ker ne bi želel, da sodniki, ki so to spisali, doživijo kakšna šikaniranja.

Okoli tega vprašanja implementacije novele zakona, ki jo je minister predlagal sam, ki jo je ta državni zbor sprejel, pa predlagam, da opravimo širšo razpravo, v kateri se lahko dotaknemo ne samo teh vprašanj, tudi nekaterih drugih vprašanj, ki se tičejo problema slovenskih sodišč. Namreč, gre preprosto za to - prej nisem imel dovolj časa - da predsedniki sodišč enostavno trdijo, da prihajajo s strani ministrstva navodila, da prihajajo priporočila in tako dalje, kjer dejansko posegajo v samo zakonsko materijo. To pa je zadeva, ki se dogaja nekaj podobnega kot se je dogajalo na tožilstvu, kjer so tudi tožilci in službs Vlade za zakonodajo ugotovili, da se dogaja ista stvar. To sta dve neodvisni instituciji in če neodvisne institucije ugotavljajo, da minister pravzaprav počne to, kar naj ne bi, to pa je širitev zakonskih določil z nekimi internimi akti, priporočili, navodili ali karkoli je

že, pa mislim, da je to rdeča luč na semaforju, ki bi morala zagoreti, ki bi morala biti alarm, in to velik alarm, tudi v Državnemu zboru.

Zato se mi zdi povsem korektno in povsem normalno, da se Državni zbor posveti temu vprašanju nekoliko bolj in opravi širšo razpravo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. O vašemu predlogu, da o odgovoru ministra razpravlja Državni zbor, bomo odločali v petek v okviru glasovanj.

Poslansko vprašanje gospodu ministru za pravosodje Alešu Zalarju bo postavil gospod Miro Petek. Izvolite.

MIRO PETEK: Hvala za besedo. Spoštovani minister.

Vladajoča koalicija in Vlada sta 2. februarja letošnjega leta zavrnila moj predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih. Ta zakon je predvideval, da bi okrajno sodišče dobile tudi Ravne na Koroškem. Med razlogi za zavrnitev tega zakona pa je bilo rečeno, da bi bilo to sodišče premalo in s tem predrago. Toda to sodišče, ki bi pokrivalo Mežiško dolino, bi imelo od šest do sedem sodnikov. Poglejte, v Sloveniji pa je vrsta sodišč, ki so mnogo manjša, kot pa bi bilo sodišče na Ravnah na Koroškem. Brežice, mislim, da imajo šest sodnikov, v Sevnici so štirje sodniki, v Litiji so vsega trije sodniki - torej je Litija bistveno manjši sodni okraj kot pa Ravne oziroma Mežiška dolina -, v Trebnjem so štirje sodniki, v Črnomlju šest sodnikov, v Tolminu so trije sodniki, v Ljutomeru pet. Torej, gospod minister:

Zakaj lahko v Sloveniji obstajajo tovrstna sodišča, ki imajo tri do pet sodnikov, Vlada pa hkrati ne dopusti, da bi Ravne dobile sodišče, čeprav bi to sodišče imelo veliko več sodnikov?

Se pravi, če Vlada noče novega sodišča s šestimi ali sedmimi sodniki, zakaj torej obstajajo v Sloveniji sodišča, ki imajo nekje od 3 do 5 sodnikov?

Zanima me: Kdaj boste pričeli ukinjati oziroma združevati sodišča, ki imajo manj kot 6, 7 ali manj kot 10 sodnikov?

Če je ekonomsko nesprejemljivo, da imamo sodišča s tremi ali petimi sodniki, potem lahko zadevo tudi obrnemo. Gotovo bi bilo ekonomsko sprejemljivo, če bi imeli le sodišča z desetimi ali več sodniki. Torej še eno vprašanje:

Kdaj boste pričeli ukinjati sodišča s tremi, štirimi, petimi sodniki oziroma jih priključevati večjim sodiščem? In zakaj imamo na primer sodišča na relaciji Sevnica - Krško - Brežice, kjer so zaposleni po trije, štirje sodniki, vsi imajo vodjo sodišča, imajo svoje strokovno osebje, imajo svoj informacijski sistem? Torej draga sodišča. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Izvolite besedo, gospod minister Zalar.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa. Spoštovani gospoda poslanec! Vaše vprašanje je več kot na mestu. Prvi odgovor na vaše vprašanje, zakaj imamo tako veliko število majhnih sodišč - zato, ker je pač Državni zbor tako odločil leta 1994. Takrat se je zgodila ta velika reorganizacija sodstva in takrat se je tedanja sestava odločila za nek koncept. Mi imamo danes v Sloveniji, če me spomin ne vara, vsaj 25 Okrajnih sodišč z manj kot petimi sodniki. Relativno velika mreža majhnih sodišč. Gotovo to ni najracionalneje. To ni samo naš, bom rekel slovenski problem, to je širši, evropski problem. Nekatero države se lotevajo te racionalizacije in, recimo, sosednja Avstrija ima v zvezi s tem tako hud problem, da ko je začela združevati sodišča, so sodniki začeli stavkati in trenutno, po mojih podatkih, avstrijski sodniki protestirajo zaradi tega. Skratka, to je na nek način tudi političen problem, pri nas pa še posebej zato, ker vi sami veste, da so lokalni interesi v Državnem zboru zelo močno prisotni in da je veliko vprašanje, kakšna politična realnost je, da bi šli v zmanjševanje skupnega števila, zlasti majhnih sodišč.

Sicer pa moram reči, da smo se na ministrstvu, ko smo se ukvarjali s tem vprašanjem, odločili za nekoliko drugačen pristop pri večji racionalizaciji, ko gre zlasti za Okrajna sodišča. Namesto da bi zapirali manjša Okrajna sodišča. Smo odprli fleksibilnost sodnega okrožja. Tako danes po noveli zakona o sodiščih okrajni sodniki lahko sodijo v celotnem sodnem okrožju in so razporejeni na katerokoli okrajno sodišče v tem okrožju, brez da bi za to morali posebej dajati svoje soglasje. Skratka, večjo mobilnost sodnikov je zagotovljena. Po drugi strani to omogoča večjo specializacijo na okrajnih sodiščih. Kajti na teh majhnih okrajnih sodiščih večinoma sodniki delajo vsaj na dveh pravnih področjih, to pa onemogoča specializacijo. Zdaj bo ta fleksibilnost omogočala, da bo, recimo, nek okrajni sodnik specializiran za kazenske zadeve in bo prihajal na več okrajnih sodišč soditi samo kazenske zadeve.

Ko ste omenili problem vodenja: vsako sodišče je imelo do konca lanskega leta še predsednika in podpredsednika. Podpredsednikov nima več. Tukaj smo šli racionalizirati zadevo na način, da samo z letnim razporedom dela predsednik sodišča določi sodnika, ki bo opravljal nadomeščanje takrat, kadar predsednika sodišča ni.

Po drugi strani smo prenesli vse zadeve sodne uprave, večino zadev sodne uprave, z okrajnih sodišč na okrožna in tam vzpostavili močnejše, bolj kvalificirane direktorje sodišče in večja pooblastila predsednikov okrožnih sodišč, ki skrbijo za to, da se prosti resursi ustrezno uporabljajo. To je torej ta mehkejši pristop, ki omogoča vsem sodnim okrožjem približno enakomerno, časovno in tudi sicer obravnavanje zadev, ki prihajajo na sodišča.

Dolgoročno bi se sicer kazalo lotiti te reforme združevanja teh sodišč, bomo pa morali tukaj upoštevati nekaj posebnosti naše organizacijske mreže in verjetno v zameno za

to, da se določena sodišča zaprejo, razširiti dostop do odvetništva, razširiti dostop do brezplačne pravne pomoči. Recimo to je model, po katerem je šla v reformo sodstva Finska. Finska ima drug problem. Izjemno veliko geografsko območje, na katerem delujejo majhna sodišča.

Ministrstvo se je zaenkrat odločilo za ta pristop, o katerem sem ravnokar govoril, in to je bil tudi razlog, ki je bil pojasnjen ob obravnavi vašega predloga novele zakona.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Miro Petek, izvolite, dopolnitev odgovora.

MIRO PETEK: Hvala lepa. Minister, hvala za pošten in korekten odgovor predvsem v tej luči, da ste med vrsticami jasno povedali, da dokler bodo tukaj sedeli župani, ki so hkrati poslanci, se ta mreža enostavno ne bo spreminjala, ker ne bo dovolj glasov. Boste lahko tudi to kasneje pokomentirali. Mislím, da je to tako.

Poglejte, kaj je še rekel vaš kolega, državni sekretar Boštjan Škrlec, na omenjeni seji. Omenil je, da manjša sodišča pomenijo težjo specializacijo sodnikov. Ti sodniki delajo v zahtevnejših pogojih, kopičijo se obsežnejše zadeve, težje organizirajo delo. Z drugimi besedami to pomeni, da so ta sodišča slabša in da se na tem področju mora nekaj storiti. Državni sekretar je rekel, da so mala sodišča bolj ranljiva glede strokovnosti. To pomeni, da so na nek način manj strokovna.

Zanima me: Na osnovi katerih kriterijev merite to strokovnost, da so večja sodišča bolj strokovna zaradi specializiranosti, zaradi kadra, ki je tam, ali zaradi let nekega sodnika, ki je na tem položaju, zaradi njegovega statusa in podobno?

Torej, državljani, ki jim sodijo sodniki na teh manjših sodiščih, so glede tega prikrajšani, imajo slabšo sodno varstvo.

Gospod minister, pred leti smo ukinili tudi sodnike za prekrške in prenesli področje delovanja na okrajna sodišča. S tem se je ta mreža racionalizirala. Mislím, da na terenu ni bilo velikih pretresov, ni bilo velikih nasprotovanj in mogoče bi kazalo takšno pot ubrati tudi pri racionalizaciji okrajnih sodišč. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod minister, izvolite.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa.

Res je, spoštovani gospod poslanec, ta reforma sodnikov za prekrške je bila, lahko rečemo, razmeroma uspešna. Čeprav, iskreno rečeno, povsem se pa še vedno niso integrirali v sodni sistem. Če drugače ne, je ostal problem, da so marsikje geografsko ločeni od ostalih sodnikov. To je pa potem povzročilo med drugim tudi to, da so to ostali sodniki, ki

delajo res samo s prekrški, ne pa tudi drugih zadev, kljub temu, da imajo status sodnikov in ne sodnikov za prekrške.

Postopoma se te ovire odpravljajo. Nima pa to neposredne povezave s samim združevanjem manjših okrajnih sodišč, zato ker potem naletimo pa na drug problem, in to je problem zgradb. Ta manjša okrajna sodišča so zdaj v nekih zgradbah, večinoma so to zgradbe v lasti Republike Slovenije, ne pa vsa. Vsako združevanje bi pomenilo veliko spremembo in selitev ter pridobivanje novih prostorov, opreme, in to gotovo ne bi bilo poceni. In zdaj v teh časih ta država enostavno nima denarja niti za osnovne investicije v nepremičnine, tako da smo morali skrajno skrajno racionalizirati prioritete, ko gre za investicije v objekt v pravosodju za leto 2010 in 2011. Tako so tu še drugi problemi, ne samo tisti, ki so povezani z vprašanjem specializacije, kar ste omenili.

Mislím, da je načeloma težko reči, da je sodišče, ki nima specializacije, slabše sodišče. Vendar pa nam neke izkušnje v zadnjem času kažejo, da pa če te specializacije ni, pa na nekaterih področjih, ki so izrazito nova, prihaja do problemov. Tipičen primer je, recimo, osebni stečaj. Zadeve so šle na okrajna sodišča, in se nekako kaže, da se ta nova pristojnost tam ne prime. Ne prime v smislu posebnosti stečajnega postopka in zaradi tega, recimo, zdaj pripravljamo na Vladi spremembo zakona, tako da bi koncentrirali zadeve osebnih stečajev na nivoju okrožnih sodišč, tam pa imamo povsod posebne gospodarske oddelke in znotraj njih, večinoma, tudi specializirane sodnike.

So področja, kjer je specializacija nujna, to so recimo družinske zadeve, stečajne zadeve, tudi gospodarski organizirani kriminal, in so področja, kjer bodo ostala splošna, tako kot so bila že desetletja.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Samo Bevk bo postavil poslansko vprašanje ministru za šolstvo in šport dr. Igorju Lukšiču.

Izvolite.

SAMO BEVK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani zbor.

Prejšnji teden se je uspešno zaključilo 21. svetovno prvenstvo v smučarskih poletih v Planici, ki si ga je v štirih dneh ogledalo med 80 do 100 tisoč gledalcev. Z veseljem lahko ugotovimo, da je bilo v letih 2009 in 2010 v okviru nacionalnega projekta Nordijski center Planica izvedenih tudi nekaj prepotrebnih investicij. Največja je bila investicija v žičniške naprave, na kar se je čakalo več desetletij. Dokončana je bila sanacija hrbtišča velikanke, sodniškega stolpa, zaletišča in gradnja gozdne ceste na vrh letalnice. Seveda pa je v okviru Nordijskega centra treba še veliko storiti. Kot uspeh lahko šteujemo tudi uspešno dogovarjanje s številnimi lastniki zemljišč v območju planiških skakalnic. Za

uresničitev celotnega projekta, naj bi se črpala tudi sredstva iz skladov za regionalni razvoj Evropske unije, skupaj pa naj bi bilo do leta 2013 za ta projekt namenjenih več kot 40 milijonov evrov. Seveda ne smemo pozabiti na znamenito Bloudkovo velikanko, ki je danes podrtá in na druge objekte in infrastrukturo v Planici.

Zato ministra za šport dr. Igorja Lukšiča sprašujem:

Kako potekajo načrti in izvedba projektov za celovito obnovo in dograditev športne infrastrukture v Planici?

Prav tako pa me zanima:

Ali je že zaključen odkup potrebnih zemljišč ter pripravljena dokumentacija za pridobitev sredstev iz evropskega proračuna za ta vseslovenski projekt?

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Dr. Igor Lukšič, izvolite.

DR. IGOR LUKŠIČ: Predsedujoči, najlepša hvala za besedo. Hvala poslancu za vprašanje. Poslanci in poslanke.

Planica je velika zgodba, to se je pokazalo tudi s tem končanim svetovnim prvenstvom. Slovenija je tu ponovno na nek način triumfirala kot dober organizator. In naj opozorim še na nekaj, kar je navadno skrito, čeprav je najbolj odkrito: mi imamo vrhunsko ekipo za prenos smučarskih skokov. Naši televizijci so vrhunski in so sodelovali tudi pri prenosu skokov z Olimpijskih iger. Tako je to nekaj, na kar smo lahko ponosni, ob tem, ko imamo tudi zraven Planico.

Glede načrtov. Načrti so v glavnem dobro postavljeni, stari tečejo se pa, seveda, zatika. Vprašanje prenosa lastnine je že vrsto let - rekli so mi, da se od leta 1982 ta zadeva vleče. Mi še vedno nimamo od 182 lastnikov prenosa lastnine, zato smo se odločili za Zakon o Planici, s katerim bomo v enem kosu prenesli to lastnino, ker enostavno na ta način ne gre več. Stvari so se ustavile in če hočemo izpeljati projekt do leta 2013 se moramo tega lotiti. Tako bi prosil Državni zbor, da ta zakon, ki bo v kratkem prišel - mesecu, dveh - na dnevni red, da ga tudi podprete. To je glede prenosa lastnine.

Glede drugih zadev. Mi smo izpeljali arhitekturni natečaj za neke možne rešitve, prišli do prvih dveh nagrad, zdaj tečejo postopki usklajevanja. Ti strokovnjaki, ki so zmagali na teh natečajih, so bili tudi zdaj v Planici, da vidiijo, kako zadeva, ko je dogodek v teku, poteka, in da bodo temu primerno tudi dobili ideje, kako operacionalizirati zadevo čisto do detajlov.

Glede kohezijskih skladov. Zadeva je v teku. Projekt smo morali razdeliti na dva dela ravno zaradi tega, ker smo pridobili zadostno mero prenosa lastnine v enem delu in za ta del bomo lahko šli v razpis že letos. Za drugi del bomo morali počakati, da se implementira zakon. Tu smo imeli neko težavo, je pa treba pohvaliti vse ekipe, ki so delale. Veste, da smo ustanovili zavod Planica ravno s tem namenom, da upravlja in

pripravlja razpis, da vodi obnovo in cel projekt izgradnje nordijskega centra. Tako zadeve zadovoljivo tečejo in smo to v roku izpeljali, kar pomeni, da je ekipa dobra in sposobna. Se pravi, to, kar je kolega poslanec navedel: obnovo letalnice in zgraditev dvosedežnice, kar je bil pogoj za to, da smo sploh lahko izpeljali svetovno prvenstvo. Veste, da je FIS izpostavila pogoj, da je treba ti dve investiciji izpeljati zlasti zato, da je letalnica usposobljena za svetovno prvenstvo. Toliko. Hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Samo Bevk, izvolite, dopolnitev odgovora.

SAMO BEVK: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik.

Zahvaljujem se ministru dr. Igorju Lukšiču za njegov odgovor. Vprašanje s podobno vsebino sem postavil že pred kar nekaj leti takratnemu ministru dr. Slavku Gabru. Takrat se še ni tako, bi rekel, realno govorilo o Nordijskem centru Planica, ker projekt še ni bil tako daleč, kot je sedaj pripravljen pod to Vlado. Takrat sem ministra predvsem spraševal, ker se je zimo prej podrla znamenita Bloudkova velikanka, ki pravzaprav pomeni začetek poletov v svetovnem merilu. No, in ta Bloudkova velikanka je še danes podrta.

Zato vas, gospod minister, sprašujem: Ali je v načrtu prenova te Bloudkove letalnice v letošnjem letu?

Nekje sem zasledil ta podatek. Namreč, Stanko Bloudek in njegov genij si pač zaslužita, da se to letalnico temeljito in spodobno popravi. Ravno 11. februarja letos je minilo 120 let od rojstva vsestranskega izumitelja, športnika, organizatorja, graditelja Stanka Bloudka, ki se je rodil pred 120 leti v Idriji.

Zato vas sprašujem, gospod minister: Kakšna je usoda te Bloudkove velikanke?

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod minister, izvolite.

DR. IGOR LUKŠIČ: Najlepša hvala. Zdaj sem doumel tudi, zakaj kolega poslanec postavlja to vprašanje, še preden je povedal do konca, da je bil Bloudek iz Idrije, in da pravzaprav niti ne gre toliko za nordijski center, kot da gre za Idrijčana in je treba reševati sedaj njegov ugled. Hvala, cenim to.

Bloudkova velikanka je bila dolgo časa največja skakalnica, ob tem imamo pa letalnico. Letalnica je bila v prvi fazi popravljena in bo prišla na vrsto spet 2013, če bo FIS odobrila možnost daljših skokov.

Sedaj pa gremo na Bloudkovo velikanke, čeprav je manjša od letalnice, ampak ker ima to ime, zgodovinsko, ji pustimo to ime. Letos julija, najkasneje, naj bi šli v razpis za obnovo in septembra, predvidoma, tako mi zagotavljajo sodelavci, naj bi že začeli obnovo. Prvi skoki naj bi pa bili julija 2011.

Julija, to pomeni, da bo na plastiki, ker tehnologija nekako obstaja, tudi za to, da bi bilo možno, da je v snežini, ampak verjetno bo kar na plastiki. Tako je to odgovor.

Torej, mislimo na to, Bloudkova velikanka je naslednja prioriteta, potem pa, kot veste, bo tam še devet, oziroma vse skupaj bo devet skakalnic, s tremi naleti in še ob tem proga za teke. Pričakujemo, da se bo nordijski center vzdrževal sam, da bo ravno tako kot je vsakemu Slovencu neka čast in ponos, da pleza na Triglav, da si bo vsak nekako zaželel, da si tudi ogleda letalnico in cel kompleks skakalnic z vrha. To je zdaj možno, pogled je neverjeten in vabim vse že danes, da si to čim prej ogledajo in prepričajo v to tudi druge. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod minister. Gospod Jožef Jerovšek bo postavil poslansko vprašanje ministru za zunanje zadeve Samuelu Žbogarju. Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa! Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi! Že nekaj časa se naša javnost, ki spremlja mednarodne odnose, z zaskrbljenostjo sprašuje, kakšen je sedaj ugled in teža Slovenije v Evropski uniji in mednarodni skupnosti. Ta zaskrbljenost se je po sobotni konferenci o Zahodnem Balkanu še povečala. Kot zunanji znak uspešnosti naše zunanje politike je namreč predsednik Vlade Borut Pahor napovedoval konferenco na vrhu o Zahodnem Balkanu. Trezni in izkušeni zunanjepolitični opazovalci so že v času priprav opozarjali, da je gospodu Pahorju predsednica hrvaške vlade gospa Kosorjeva spretno podtaknila "misijsko nemogoče", ki bo šla v našo škodo, saj so bila pričakovanja, da bo za skupno mizo posedel Borisa Tadića in Hashima Thaqija, preveč naivna in zato ni pomagalo niti brezglavo tekanje med Beogradom in Brusljem v zadnjem tednu.

Piko na i je pomenila odpoved udeležbe predsednika Evropskega sveta Hermana Van Rumpuya in zunanjega ministra predsedujoče države Španije gospoda Moratinosa. Konferenca se je žal spremenila v čajanko in po oceni opazovalcev ni uspela. Nekaj koristi je za promocijo svojih stališč uveljavila le Hrvaška, saj je premierka Kosorjeva poudarjala le, kako je evropski komisar Fule pohvalil ločitev reševanja dvostranskih vprašanj od evropske poti. To ni v interesu nobene od hrvaških sosed in že napoveduje hude težave Slovenije pri doseganju pravične rešitve mejnega vprašanja tudi znotraj arbitražnega postopka. Prav tako je Hrvaška dosegla, da se je Slovenija zapletla v diplomatski spor s Srbijo s številnimi slabimi posledicami za Slovenijo in slovensko gospodarstvo.

Sprašujem: Ali držijo neformalna pojasnila nekaterih diplomatov zunanjega ministrstva, da je takšna odločitev in razplet posledica nekooperativnosti urada predsednika Vlade oziroma premierja, ki pravijo, da si tam ne dajo nič reči? Kako je torej z vodenjem tako imenovane enotne zunanje politike?

Sprašujem: Kako namerava Vlada in zunanje ministrstvo sanirati posledice diplomatskega neuspeha in Sloveniji povrniti status pomembnega mednarodnega dejavnika, ki ga je v prejšnjih letih uživala? Hvala lepa.

MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod minister Žbogar, izvolite.

SAMUEL ŽBOGAR: Hvala lepa, predsedujoči. Gospod poslanec, brez skrbi, Slovenija še vedno uživa zelo velik ugled v mednarodni skupnosti, tudi v Evropski uniji. Slovenija je šla v to konferenco Zahodni Balkan iz dveh razlogov. Prvič, ker imamo neko odgovornost za varnost in mir v svoji sosesčini in čutimo in opazujemo, da se tam zadeva dogajajo in da ne gredo v pravo smer, da se zadeve lahko zelo zakomplicirajo. In čutimo, da je potrebna večja mednarodna pozornost tej regiji, večja pozornost Evropske unije tej regiji, zato da bi zadeve šle naprej v pravo smer.

Na drugi strani opažamo znotraj Evropske unije, da se ta entuziazem za širitev umirja oziroma ga sploh ni več. In vidimo, da je to lahko zelo nevarno za sosesčino, v kateri smo. In zaradi tega smo čutili, da je potrebno, da skličemo to konferenco, da organiziramo to konferenco in mislimo, da je bila uspešna konferenca. To je konferenca, na kateri je bilo sedem predsednikov vlad. Sedem predsednikov vlad iz regije, prvič v 20-ih letih so stopili skupaj. Bil je tudi predstavnik Evropske unije, Evropske komisije, komisar Fule. Ampak važno je, da so prišli voditelji iz regije.

Mi čutimo, da v tem pomanjkanju entuziazma znotraj Evropske unije mora regija prevzeti neko svojo pobudo. Regija mora pokazati Evropski uniji neko lastništvo nad lastno usodo. Regija mora sporočiti Evropski uniji nek nov optimizem, da je v tej regiji pripravljenost na sodelovanje, da je pripravljenost na dialog, da je pripravljenost na reševanje problemov. In zato smo sklicali to konferenco in konferenca je v tem uspela. Voditelji so prišli, sprejeli so deklaracijo, dogovorili so se za tako imenovani Brdo proces, se pravi, da se bodo ponovno srečali prihodnje leto oziroma kadar pač bo priložnost. V vmesnem času pa, da se bodo sestajali razni ministri glede zelo konkretnih projektov: od infrastrukturnih do plovnosti Save, do financ, vse mogoče, ideje so bile na sestanku, kje si regija želi sodelovanja. Od zdaj naprej se bodo ministri, sestajali, različni resorni ministri in potem enkrat ponovno voditelji na tej ravni in upamo in pričakujemo, da bi lahko na naslednjem srečanju sodelovala tudi Srbija. V toliko lahko rečem, da je bila konferenca uspeh v toliko, da Slovenija prevzema iniciativo, da prevzema pobudo, kar se od nje sicer pričakuje.

Glede bilateralnih vprašanj, ki ste jih omenili, bi rekel - komisar Fule je resnično rekel, naj bilateralna vprašanja ne bi omejevala pogajanj, to je potem predsednica Vlade Hrvaške povzela tudi v tiskovni konferenci. Hkrati je pa Fule rekel

tudi, da hkrati ne smemo izgubiti javnega mnenja v državah članicah Evropske unije, ko gremo s širitvijo naprej. In to je točno to, kar Slovenija počne, zato da bo Slovenija lahko ratificirala to pogodbo s Hrvaško. Zato da bo dobila podporo javnega mnenja za to pogodbo, moramo v vmesnem času reševati tudi vprašanja, ki obstajajo nekatera bolj, nekatera manj povezana s pogajanjem. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Gospod minister, kot državotvoren človek, ki ljubim svojo državo in svojo domovino, bi rad pritegnil vašemu stališču, da je bil to uspeh slovenske diplomacije. Vendar tokrat, žal, to ni možno. Skrbi me to, ko navajate evropskega komisarja Fuleja da ne smemo izgubiti javnega mnenja v državah Evropske unije. Tu je problem, da se je na račun Slovenije izgubilo marsikje pozitivno javno mnenje in ti funkcionarji dajejo večjo težo srbskemu predsedniku ali pa hrvaški predsednici. In to je velik problem.

Namenoma ne bom predlagal razširitve te razprave, ker mislim, da moramo to na zaprti seji opraviti. In mora tudi obveščevalna služba poročati, kaj se dogaja v ozadju, kakšni gnili kompromisi, kakšna lobiranja. Ampak, seveda, moram pa reči, da nima smisla braniti teze o uspešnosti te konference, ko pa je vaš predhodnik, eden od predhodnikov, bivši zunanji minister, sedaj evropski poslanec, gospod Vajgl, iz vaše koalicije, povedal takole: "Z veliko širokogrudnostjo bi rekel, da konferenca ni bila povsem zaman." Če to v diplomatski jezik prevedemo, vemo, kaj pomeni. Z dovoljšno mero kurtoaznosti je pač povedal to, kar je splošno mnenje. Jaz vam tudi ne zamerim kurtoaznosti, ki ste jo uporabili v odgovoru zame. Ampak, gospod minister, moramo preprečiti takšne napake v prihodnje. Da Hrvaška izpelje iz tega edina koristi, plasira ideje in izjave, hkrati pa prepriča našega predsednika Vlade, da realizira to misijo nemogoče - mislim, to kaže, da dejansko slovenska diplomacija ni v stanju ali pa... /Izklop mikrofona./

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Jerovšek, hvala lepa. Gospod minister Žbogar, izvolite.

SAMUEL ŽBOGAR: Glejte, gospod poslanec, vas seveda nikoli ne bomo prepričali, da je slovenska diplomacija uspešna v tem mandatu, ne glede na to, kaj bomo naredili.

Mislim, da podatek, da je bilo tam 250 novinarjev, pretežno tujih, kaže na to, da je očitno bil zelo velik interes za to konferenco in tudi zelo veliko člankov objavljenih v zvezi s to konferenco. Seveda, nekateri, predvsem srbski, so govorili o neuspehu, imajo pač svoj razlog

za to. Verjetno predvsem obžalujejo, da je do konference sploh prišlo. Ampak, glejte, uspeh konference - sam sem bil na tej konferenci skupaj s predsednikom Vlade - in razpoloženje, ki je bilo na tej konferenci, vzdušje, ki je bilo med voditelji, je kazalo na to, da je bil pravi trenutek, da se ta konferenca skliče, da je bila potreba, da je želja teh voditeljev, da sodelujejo, da sodelujejo glede skupnih projektov in da skupaj gledajo nekako v prihodnost, ne pa več v preteklost. To je bilo čutiti na razgovorih, ki so bili na kosilu. Ob vsej zaskrbljenosti, ki je pa tudi bila glede situacije v določenih delih regije. Tako mislim, da je absolutno bila konferenca uspešna in začetek nekega procesa, dialoga - edino dialog lahko pripelje k neki stabilnosti in k nekemu zaupanju, ki bo vodil v stabilnost in varnost te regije.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, minister Žbogar. Poslanec Rudolf Petan bo postavil poslansko vprašanje ministru za gospodarstvo dr. Mateju Lahovniku. Izvolite.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani!

Torej, moje vprašanje bo bolj domače. Pošta Slovenije je v preteklem letu ukinila nekaj pošt in uvedla tako imenovane neke mobilne pošte. To ni enako, kajti pošta ni samo prenos ali raznašanje nekih pisem ali tudi paketov, pošta nudi tudi druge usluge, finančno poslovanje in tudi v zadnjem času še kaj drugega. Tako ima pošta bolj pomembno vlogo kot pa je samo predstava o pismonoši, ki prinese pismo ali tudi mogoče kakšno položnico. Mene čisto konkretno zanima:

Če gre za racionalizacijo, kar je seveda do neke mere razumljivo, po kakšnih kriterijih pošta izvaja to svojo racionalizacijo?

Katere pošte ukinja?

Kaj je meja, kjer pride do odločitve, da je neko pošto potrebno kot neko stalno institucijo ukiniti in uvesti tako imenovano mobilno pošto, ki ima neko določeno pravilo - ob določenem času, mogoče niti ne vsak dan, na določeno uro in podobno?

To se pravi, kakšni so kriteriji za ukinjanje pošt in uvedbo teh mobilnih, ki je neke vrste nadomestek, jaz bom rekel instant, za to pošto, katere so ljudje navajeni. Hvala za odgovor.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Dr. Lahovnik, izvolite.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Hvala lepa, spoštovani gospod poslanec Petan. Najprej naj pojasnim, da se Slovenija sooča praktično s popolno liberalizacijo trga poštnih storitev na tem področju, kar pomeni, da lahko praktično bodo začele tuje družbe ponujati poštno storitve in stopati na slovenski trg. Zaradi tega je bila Pošta Slovenije s ciljem ohranjanja stabilnosti

družbe kot takšne prisiljena v ustrezno reorganizacijo, pri čemer naj poudarim, da so mi na Pošti tudi zagotovili, da seveda ne gre za ukinitvev poštних mest, pač pa za preoblikovanje. Kot ste že tudi sam pravilno ugotovili, so v bistvu tam, kjer je bila, recimo, stacionarna pošta, uvede mobilna pošta, ki je, izkušnje kažejo, tako zagotavljajo na Pošti, za uporabnike na nek način tudi prijaznejša. In tam, kjer se je, recimo, to uvedlo, je bilo tudi dobro sprejeto s strani prebivalstva. Kriterij za ukinitvev nekaterih stacionarnih pošt je poslovanje z izgubo, majhen v vseh storitev, malo uporabnikov oziroma prebivalcev. Skratka, išče se potem tam rešitve, ki so za uporabnike najmanj boleče oziroma najbolj prijazne.

Kot sem dejal, mi je pri tej racionalizaciji pomembno ključno število prebivalcev, ki jih posamezna pošta pokriva, in pa obseg opravljenih storitev na omenjeni pošti. Že zaradi omenjene liberalizacije, ki jo zaradi evropskih direktiv moramo uvesti, je seveda tudi stroškovna racionalizacija pomembna zaradi zagotavljanja stabilnosti poslovanja. Moram pa reči, kot sem dejal, da namen je, da s preoblikovanjem v mobilne pošte zagotovimo ustrezno dostopnost vsem prebivalcem.

Ker ste omenjali konkretno pošto, konkreten primer v Stranica, sem pridobil podatke, da bo dejansko do 31. maja 2010 lastnik zrušil objekt, kjer je locirana Pošta Stranice. Gre za manjšo pošto, ki ima preračunano zdaj v delovne oziroma opravljene ure praktično polovico delavcev v manipulaciji in eno in pol delavca na dostavi - govorim o pravnih urah, zato prihaja do teh polovic - ter je odprta v ponedeljek, torek, četrtek in petek med 8.00 in 9.30 in od 13.00 do 14.00 ure ter ob sredah od 8.00 do 9.30 in od 14.00 do 16.00 ure. Zaradi majhnega števila prebivalstva in zaradi majhnega obsega opravljenih storitev za pošto investicija v povsem nov oddelek oziroma v novo pošto enostavno ne bi bila ekonomična. Zato so v lokalnih skupnostih, po podatkih, ki jih imam, konkretno predsedniku tamkajšnje krajevne skupnosti predlagali dve možnosti: ena je preoblikovanje obstoječe pošte v mobilno pošto po vzoru preteklih preoblikovanj v nekaterih drugih lokalnih skupnostih in ta opcija se je izkazala za prijaznejšo za prebivalce.

Druga možnost pa je selitev pošte po rušitvi s sedanje lokacije na novo lokacijo, ki bi jo zagotovila lokalna skupnost, denimo v prostore krajevne skupnosti. Ti dve opciji sta bili tudi potem ponujene. Hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora? Izvolite, gospod Petan.

RUDOLF PETAN: Hvala za ta odgovor. Bi pa imel še samo eno podvprašanje glede tega. Torej, za to mobilno pošto smo slišali. Kot sem dejal, to ni isto kot stacionarna. Vendar,

dobro, racionalizacija do neke mere, zmanjševanje stroškov, so pritiska povsod. Zanima me sledeče:

Ali te mobilne pošte opravlja Pošta Slovenije ali je to privatizirano, liberalizirano, da to je pogodba z neko firmo ali z nekim posameznikom, ki to opravlja? Sprašujem pa glede na podatke v zvezi s temi poštami, ki so že mobilne. Ali je to še vedno v 100% domeni Pošte Slovenije ali pa to opravljajo pogodbeniki, kooperanti? To se pravi, nekdo drug, ki ima podnajemno pogodbo s Pošto.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod minister, izvolite.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Hvala. To je dodatno podvprašanje, kjer lahko povem, da v tem trenutku vam težko odgovorim, ker tudi te podatke, ki sem pridobil, sem jih pridobil prav iz Pošte Slovenije, kjer so mi konkretno odgovorili. Obljubim pa, da vam bom te podatke posredoval, če se strinjate, naknadno v pisni obliki.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Poslanec Mirko Brulc bo postavil poslansko vprašanje ministru za okolje in prostor, dr. Roko Žarniču.

MIRKO BRULC: Spoštovani minister, opravičujem se za pozno uro, ampak verjetno bi Kolegij predsednika Državnega zbora lahko skoncetriral malo ta vprašanja, pa bi imeli v enem paketu jih.

Torej na osnovi evropske direktive, ki je prišla k nam s 1. 1, je veliko novosti na področju obračunavanja vodarine. Infrastruktura je prenesena na lokalno skupnost, ki mora obračunavati amortizacijo. Cena vode je sestavljena iz priključnine, vzdrževalnine, števnine in Pravilnik o oskrbi s pitno vodo prepušča odločitve o načinu zbiranja sredstev lokalnim skupnostim skozi sprejetje tarifnega sistema. To je vse jasno. Zakonodajalec je s pravilnikom nalagal upravljavcu vodovodnega sistema meritve porabe vode, vzdrževanje števca, vsakih pet let menjavo, vzdrževanje priključkov na javni vodovod, ki pa niso javni vodovod, in v 24. členu Pravilnika o oskrbi s pitno vodo podrobneje ureja tudi področje vzdrževanja priključka, kar je zaradi potencialnih vodnih izgub tudi prav. 37. člen pa predvideva tudi prenos priključkov stavb v dejansko vzdrževanje izvajalcu javne službe. Vse lepo in prav, toda mnogi izračuni za porabljeno vodo z naštetimi sestavinami pomenijo tudi do 200% podražitve. Razlog je tudi v tem, ker že 9 let te podražitve ni bilo.

Pri sprejemanju tarifnega sistema pa se v občinah srečujemo z naslednjimi problemi: lastniki števcov ne želijo zamenjave števcov po petih letih; priključek je v lasti fizične osebe, če je na njem okvara, mora sam pokriti stroške, to pa je sedaj odvisno od daljave te infrastrukture in so

lahko stroški zelo veliki, zato jih noče popravljati; omenjenih stroškov ne smemo pokrивati iz občinskega proračuna, posamezni porabniki bodo mimo usposobljenih javnih podjetij izvajali popravila in vzdrževanja, solidarnost odpade, mesto je vedno bilo solidarno do podeželja, kjer so ti stroški dosti večji, in individualno odgovarjanje glede obnove priključkov je operativno zelo zahtevno. Vse naštetu in tudi druge probleme smo z župani opozarjali že preko SOS-a.

Zato, gospod minister sprašujem:

Iz katerega vira se bodo črpala sredstva za zamenjavo in obnovo priključkov in merilnih mest sistema javnih vodovodov, ki so v upravljanju gospodarskih javnih služb, zadolženih za oskrbo s pitno vodo? Privatni lastnik namreč noče - in privatne lastnine ne moremo financirati iz javnih sredstev.

Obenem predlagam, da s posebnim dopisom lokalnim skupnostim sporočite, kako naj ukrepajo, da ne bo očitkov županom, da nezakonito dviguje cene, zaračunavajo priključnine, števcnine in vzdrževalnine. Hvala lepa za odgovor.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod minister Žarnić, izvolite.

DR. ROKO ŽARNIĆ: Spoštovani. Meni so naši pripravili tekst, ki ga bom prebral. In če ustreza, bi vam v taki obliki ga tudi poslali, in je mogoče ravno v pomoč pred, kot ste sami povedali, čudnimi vprašanji.

Področje zamenjave in obnove priključkov in merilnih mest sistema javnih vodovodov, ki so v upravljanju gospodarskih javnih družb varstva okolja, ureja, kot ste sami omenili, Pravilnik o oskrbi s pitno vodo iz 2006 in 2008, Zakon o prostorskem načrtovanju iz 2007 in 2009. To je zakonska osnova.

Priključek stavbe na sekundarni vodovod je del javnega vodovoda, ki se nahaja med sekundarnim vodovodom in napravo za merjenje porabljene pitne vode pri uporabniku. Načrtovanje, gradnjo in vzdrževanje cevovodov in druge opreme priključka stavbe na javni vodovod mora zagotoviti lastnik stavbe. Priključek stavbe na javni vodovod je v lasti lastnika stavbe, se pravi, lastnina do priključka. Zdaj pa naprej. Upravljaavec javnega vodovoda pa mora vzdrževati priključek stavbe na sekundarni vodovod, lastnik ali najemnik stavbe pa mora preverjanje izvedbe in delovanje cevovoda in opreme priključka stavbe na sekundarni vodovod in njegovo vzdrževanje dopustiti ter storjene storitve javne službe plačati v skladu s tarifo za storitev vzdrževanje priključkov stavbe na sekundarni vodovod.

Upravljaavec javnega vodovoda mora voditi evidenco o stavbah in opremi priključkov stavb na sekundarni vodovod in trasah teh priključkov. Občina mora zagotoviti, da se na podlagi občinskega predpisa, ki ureja storitve javne službe,

priključki obstoječih stavb prenesejo v vzdrževanje upravljavcu javnega vodovoda najpozneje do konca tega leta.

Večina občin še nima sprejetih ustreznih občinskih predpisov, ki bi urejali razmerja med lastniki stavb in upravljavci javnih vodovodov, zaradi tega je pri oblikovanju cen po novem pravilniku o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja prihaja do težav, ker občine nimajo še vseh predpisov usklajenih s predpisi o oblikovanju cen in s predpisi o izvajanju javne službe. Vsekakor velja, da vzdrževanje in/ali obnova hišnega priključka in zamenjava števca ne more biti vključena v ceno storitev kot pavšalni znesek, ker je pač odvisna od posamezne stavbe, velikosti priključka. Zaradi navedenega je treba slediti napotilu Računskega sodišča Republike Slovenije iz 29. 3. 2005, ki opozarja na spoštovanje ustavne pravice razpolaganja z lastnino in potrebo po zagotavljanju finančnih virov za vzdrževanje hišnih priključkov. Ministrstvo za okolje in prostor meni, da se oba pogoja ob obstoječih predpisih da urediti le s pogodbenim odnosom med lastnikom stavbe in upravljavcem vodovoda. Osnova za sklenitev pogodbe med lastnikom stavbe in upravljavcem, da je občini, 24. in 37. člen Pravilnika o oskrbi s pitno vodo ter 79. in 84. člen Zakona o prostorskem načrtovanju. Na podlagi navedenih predpisov občina s posebnim predpisom določi način, obliko in obseg pogodbenega razmerja z lastnikom stavbe in upravljavcem vodovoda, v katerem določa način plačevanja, vzdrževanja, zamenjave in obnove hišnih priključkov in merilnih mest. To je zdaj, kot so mi pripravili, upam da je v pomoč. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa gospod minister.

Mag. Štefan Tisel bo postavil poslansko vprašanje ministru brez resorja, odgovornemu za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, dr. Henriku Gjerkešu.

MAG. ŠTEFAN TISEL: Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovani gospod minister dr. Henrik Gjerkeš, spoštovana ministra, kolegice in kolegi poslanci.

Imam vprašanje v zvezi z novelo Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja. Zakon o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 je bil sprejet v Državnemu zboru na 13. seji redni seji 28. 1. 2010. Poslanci smo takrat tudi sprejeli sklep, naj Vlada pripravi nov Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, in sicer v devetih mesecih. Državni zbor je zavrnil amandma, da Vlada pripravi tudi Zakon o razvojni podpori Beli krajini in območju Kočevskega. Bile so izpostavljene tudi druge regije in podregije, ki prav tako močno zaostajajo v razvoju, kot so Koroška, Tolminsko, Zasavje in seveda Kozjansko z Obsoteljem. Na Kozjanskem je brezposelnost narasla na dobrih 12%, ko je bilo slovensko povprečje brezposelnosti 6,8%. Gospodarska

kriza in naraščanje brezposelnosti sta ta korak v nerazvitosti še poglobila.

Zato me zanima, gospod minister:

Katere ukrepe oziroma spodbude pripravljate po novem zakonu, da se bo ta razkorak zaustavil oziroma da bodo manj razvita območja imela večjo perspektivo?

Večkrat ste že dejali, tudi v razgovorih, da se zakon intenzivno pripravlja in da bo prišel v parlament prej kot v pol leta. Hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Minister dr. Gjerkeš, izvolite.

DR. HENRIK GJERKEŠ: Hvala lepa predsedujoči. Spoštovani, ki še vztrajate skupaj z menoj.

Veseli me, da ste postavili to vprašanje in tudi, da se strinjate, da je zatečeno stanje v regionalnem razvoju Slovenije slabo. Razvojne razlike med regijami, med območji se v Sloveniji ne zmanjšujejo. Pri posameznih območjih pa se je pokazalo, da Zakon o skladnem regionalnem razvoju takšen, kot ga imamo, ni uspel opraviti svoje naloge, ker so se razmere nesorazmerno poslabšale. Torej bi težko govoril o tem, da pripravljamo novelo, ampak bom raje povedal, da pripravljamo nov Zakon o skladnem regionalnem razvoju zelo intenzivno: Želimo, da bo v parlamentarni proceduri še pred parlamentarnimi počitnicami. Tako da upam, da ne bo treba izkoristiti roka, ki ste nam ga dali.

Nov systemski zakon ne bo skrbel samo za skladnost razvoja med regijami v Sloveniji, ampak tudi za skladnost razvoja znotraj regij, ker vemo, da obstajajo tudi nesprejemljivi regionalni centralizmi oziroma drugače povedano, statistično gledano določene regije ne odstopajo od povprečja. Če se pa osredotočimo na posamezna območja, pa so razlike bistveno večje. Primer je jugovzhodna regija, kjer, če izločimo Belo krajino in Kočevsko, pridemo do takega zaključka.

Pripravljamo nove instrumente regionalne politike, ki bodo omogočili fleksibilne, dinamične rešitve. Torej, instrumenti bodo razdeljeni v skupine. V eni skupini bo detekcija stanja v določenih območjih, v drugi bodo ukrepi. Govorimo o območjih, ne več o statističnih regijah, saj se bodo ta območja po novem zakonu lahko samostojno tvorila, združevala in ne bodo omejena niti na območje statistične regije. Pomembno bo, da bo neko območje ugotovilo skupen interes, da bodo identificirali endogene vire za reševanje teh potreb, ki jih bodo identificirali, in da bodo ugotovili, da imajo premalo teh virov. In tu nastopi regionalna politika. Omogočila bo systemski pristop, učinkovitejši pristop k izenačevanju razvitosti v Sloveniji in ne bo, kot smo imeli že nekaj pobud, prakticiranja z interventnim zakonom, ker interventna regionalna politika ni sprejemljiva za Slovenijo in za nikogar. To predstavlja, kot sem že večkrat povedal,

čakanje, da se razmere nekje tako poslabšajo, da mora država poseči s svojo pomočjo v to območje. In to ni regionalna politika.

Iščemo ustrezen model, s katerim bomo v čim večji meri pritegnili gospodarstvo, hkrati pa tudi krepili regionalni razvojni menedžment. Posebej poudarjam regionalni razvojni menedžment, ki naj bi se osredotočil ali omejil na že obstoječi regionalni razvojni menedžment. Krepili bomo vse tiste, ki že obstajajo, in zametke, in vsi ti menedžmenti bodo na trgu. Območja jih bodo izbrala in to tista, ki se bodo najbolj izkazala in tiste bo tudi država oziroma regionalna politika finančno podprla. Bistveno bolj bomo opredelili odgovornost za regionalni razvoj, torej vseh subjektov, ki sodelujejo, opredelili bomo pa tudi relacijo regionalne politike do drugih sektorskih nacionalnih politik. Ampak, če regionalna politika sama ne more rešiti razlik v regionalnem razvoju v Sloveniji - spomnimo se samo na avtocesto v Pomurju ali reševanja vodooskrbe v Pomurju - vendar, dejstvo je, da sektorske politike pogosto dobivajo nepovezano in se malo ozirajo na regionalne razvojne cilje. Regionalna politika, kakor bomo v zakonu predlagali, bo skrbela za njihovo učinkovitejšo koordinacijo in to bo bistven doprinos k skladnejšemu razvoju v Sloveniji. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Mag. Tisel, izvolite.

MAG. ŠTEFAN TISEL: Hvala za izčrpen odgovor. Upam, da bomo s sodelovanjem res naredili en velik napredek. Če pogledamo, kaj je obsegal oziroma še obsega zdajšnji zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja, ki je bil sprejet leta 2003, vidimo, da je predvideval kar nekaj konkretnih spodbud in tudi meril, ki so opredeljevala ogrožena območja. Gre za zmanjšanje razlik v razvitosti območja v odnosu, do povprečja države, potem dvig splošne ravni razvitosti, odpravljanje strukturnih problemov visoke brezposelnosti, kar se je zdaj še bolj izrazilo v gospodarski krizi, potem preprečevanje neugodnih demografskih gibanj, zlasti obmejnih območij in območji z omejenimi dejavniki. Po tem zakonu je Vlada takrat namenila vsaj pol procenta bruto domačega proizvoda v prvem proračunskem letu, to je v letu 2004, in pa v naslednjih letih naj bi obseg sredstev namenjenih za razvojne spodbude znašal vsaj 1% bruto domačega proizvoda. Če vidimo, da bi bilo to kar nekaj in kljub temu zakon, kot smo skupaj ugotovili, ni bil uspešen in se je moralo zgoditi Pomurje oziroma specialni zakon za Pomurje, kajti v ekonomski moči prebivalstva so te razlike še bolj povečale. Menimo, da s zakon do sedaj ni v redu izvajal. Kar nekaj zadev ste naštel, ki bodo zakon lahko uveljavile oziroma tudi bolj kontrolirale porabo tega denarja bolj na fleksibilnem načelu in pa na načelu sodelovanja.

Prepričan sem, da bo s skupnimi prizadevanji ta zakon imel potem učinek po vsej Sloveniji. Hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Želite dopolniti odgovor, gospod minister? Ne. Hvala lepa.

Poslanec Rado Likar bo postavil poslansko vprašanje ministru za gospodarstvo dr. Mateju Lahovniku.

RADO LIKAR: Hvala lepa za besedo, gospod predsedujoči. Lep pozdrav vsem, posebno ministru gospodu Lahovniku.

Pobuda za to moje vprašanje, ki ga zastavljam, je prišla iz mojega lokalnega okolja, se pravi, iz Idrije, se pa podobne težave pojavljajo tudi drugod po Sloveniji. Tržni inšpektorat je organ v sestavi Ministrstva za gospodarstvo, katerega glavna naloga je nadzor nad izvrševanjem slovenske zakonodaje, predvsem na področju varstva potrošnikov in varnosti proizvodov, nadzor na področju trgovine, gostinstva, obrti in storitev ter nadzor na področju cen in varstva konkurence. Enota tržne inšpekcije v Idriji pokriva občine Dragomir, Borovnica, Vrhnika, Logatec, Idrija in Cerkno. In v letošnjem letu se namerava upokojiti ena od tržnih inšpektorice, vendar pa po mojih informacijah tega izpraznjenega mesta ne nameravate nadomestiti z novim inšpektorjem. Nasprotno, po informacijah je celo predvidena premestitev enega drugega inšpektorja v območno enoto Postojna. Tako se v bistvu v enoti Idrija ukinjata dve delovni mesti, posledično pa tudi enota tržne inšpekcije v Idriji. Podobno kot rečeno, se dogaja tudi drugod po Sloveniji, na primer v Kočevju, pa še kje drugje. Nekako je že splošna praksa, da se vsakokrat, ko je treba zmanjšati število zaposlenih v državni upravi, to naredi na račun zaposlenih na periferiji, izven Ljubljane.

S tem v zvezi vas sprašujem, spoštovani gospod minister:

Ali drži, da je predvidena ukinitvev enote tržne inšpekcije v Idriji?

Kakšni bodo vaši ukrepi proti centralizaciji državne administracije?

Nesprejemljivo za enakomeren regionalni razvoj in tudi škodljivo je, da se krči državna uprava na obrobju, medtem ko se v večjih mestih število ministrstev povečuje. Hvala za odgovor.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Odgovarjal bo minister za gospodarstvo dr. Matej Lahovnik.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Hvala lepa.

Moram reči, da imamo na splošno v strategiji zapisano, da se mora število zaposlenih v državni upravi zmanjšati za 1%, kar pomeni, konkretno znotraj Ministrstva za gospodarstvo, zmanjševanje praktično za več kot 5 na leto. Moram reči, da ta

cilj nameravamo tudi doseči in na ta način ustrezno do leta 2012 znižati število zaposlenih v državni upravi.

Vendar, ko govorimo o tem konkretnem primeru, na katerega ste, spoštovani poslanec gospod Likar, korektno opozorili, gre za tržni inšpektorat v Idriji, kjer se zaradi racionalizacije res ukinja območna enota, vendar pa se ne zapira inšpekcijska pisarna, to moramo izrecno poudariti. Inšpektor bo delo še vedno opravljal v območni enoti Idrija, vodenje dela inšpektorja pa bi prevzela vodja območne enote v Postojni. Inšpekcijska pisarna v Idriji in inšpektor bi bila še vedno dosegljiva strankam za podajanje informacij in pritožb v zvezi s predpisi, ki so v pristojnosti Tržnega inšpektorata Republike Slovenije. Inšpektor pretežno izvaja nadzor na tehničnem področju in nadzora ne vrši samo na območju Idrije, temveč tudi na območju drugih območnih enot. Pomislek, da bi območje Idrije ob taki ureditvi ne bilo nadzorovano, je odveč, saj bi nadzor na ostalih območjih vršile inšpektorice iz območne enote Postojna. Povsem neracionalno, po mnenju Tržnega inšpektorata Republike Slovenije, pa je, da ima Tržni inšpektorat Republike Slovenije za dva inšpektorja zaposleno tajnico za polni delovni čas, saj morajo inšpektorji določeno delo v skladu z navodili Tržnega inšpektorata ter strategijo Tržnega inšpektorata pri vodenju evidenc in elektronskem poslovanju opravljati sami. Premestitev inšpektorice iz območne enote Postojna je začasna, za obdobje dveh mesecev, zaradi kadrovskih potreb sedeža, saj so tri inšpektorice v začetku leta 2010 nastopile porodniški dopust. Poleg inšpektorice iz območne enote Postojna svoje delo na sedežu začasno opravlja tudi inšpektorica iz območne enote Kočevje, kot ste tudi sami omenili.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Rado Likar, dopolnitev odgovora.

RADO LIKAR: Hvala, še enkrat, za besedo.

Kakorkoli, glede na število gospodarskih subjektov in število prebivalcev in obseg potrebnega nadzora mislim, da je nesprejemljivo, da bi se enota tržne inšpekcije v Idriji ukinila, ker, kot rečeno, pokriva tudi širše območje, območje občin Dragomir, Borovnica, Vrhnika, Logatec in Cerkno. Menim celo nasprotno oziroma po mnenju zaposlenih bili potrebni vsaj trije inšpektorji. Rekli ste, ta inšpektor, da bo začasno premeščen v Postojno zaradi nadomeščanja porodniškega dopusta. Če bi to bila stalna praksa, jaz ne vidim pravega smisla v tem, da bi se uslužbenec vozil na delo iz Idrije v Območno enoto Postojna, inšpektor iz Postojne pa, recimo, v Ljubljano, se pravi na glavni urad. Tudi po informacijah, kot sem jih dobil, se število zaposlenih na uradu v Ljubljani povečuje. V Območni enoti Idrija pa so iz že sistemiziranih treh inšpektorjev za to področje sistemizirali le dva. Rečeno mi je bilo, da je bilo tudi ukinjeno mesto tajnice. Po mojem mnenju

je, kot rečeno, inšpektorat, ki je pristojen za nadzor nad izvrševanjem zakonskih in podzakonskih predpisov, ki pomembno urejajo odnose na trgu, zato je ukinitiv Območne enote, ki pokriva to področje, po našem mnenju, nesprejemljivo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Želite dopolnitev odgovora dr. Lahovnik.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Mogoče samo na kratko. Vaša skrb v smislu delovanja učinkovitosti Tržnega inšpektorata Republike Slovenije je upravičena, tukaj se strinjam z vami. In tudi zato, da bi povečali učinkovitost Tržnega inšpektorata, smo v lanskem letu povečali število zaposlenih. Če gledamo celotno območje, sedaj vam težko povem natančno številko, ampak šlo je za, sedaj bom rekel med štiri, pet ali, ne me držati za besedo, ampak o takšni številki govorimo, ampak govorimo za celotno Slovenijo. Ampak glede na to, kaj se je dogajalo, tudi opozorila s strani potrošnikov in kadrovska podhranjenost Tržnega inšpektorata je bilo to nujno. Moram reči, da bi sam osebno, če imel možnost, bi seveda na Tržnem inšpektoratu še povečal število zaposlenih, pa kje drugje še bolj radikalno zmanjšal. Ampak smo omejeni s takšnimi in drugačnimi predpisi, zato poskušamo nekako, v želji, da se poveča učinkovitost, racionalizirati tam, kjer je mogoče. In glede tajnice, imate seveda povsem prav, ampak jaz moram reči, da glavni tržni inšpektorici gospe Grličevi zaupam. Ona ima nalogo, da poveča učinkovitost ob hkratni racionalizaciji na določenih mestih. In njihova ocena je, da je neracionalno, da ima Tržni inšpektorat, denimo za dva inšpektorja zaposleno tajnico za polni delovni čas, ker morajo pač Tržni inšpektorji opravljati določena dela, ki se ne nanašajo na vodenje evidenc, in tudi elektronskega poslovanja opravljati sami. Zato je verjetno, domnevam, izvedla ta korak, in mu težko oporekam.

Bistveno pa se mi zdi, kot sem rekel, tudi temu težko nasprotujem, da z nekim argumentom ukine, ponekod, območno enoto, ob pogoju seveda, da ne zapre inšpekcijska pisarna. To pa je tisto, kar je ključno za delo na terenu. Drugače pa težko govorimo tudi o sami racionalizaciji Tržnega inšpektorata. Seveda pa razumem, da je verjetno tudi lokalni pogled, posebej zaposlenih tam, drugačen kot pa mogoče pogled uporabnikov ali gospodarstva, recimo, ki nas opozarja na veliko število zaposlenih v državni upravi in podobno. Na nek način pa je treba te racionalizacije tudi izvajati, ob tem da se učinkovitost ne sme zmanjšati. Je pa seveda dejstvo, da začasna premestitev na sedež inšpektorata ne pomeni vršitev pritiska nad delom inšpektorja, pač pa nasprotno. Na nek način ima možnost spoznati način dela inšpektorjev tudi s sedežem inšpektorata, ki poleg neposrednega nadzora na terenu, pripravljajo tudi navodila in usmeritve za delo vseh inšpektorjev na območnih enotah in pripravljajo ustrezne

odgovore na vprašanja potrošnikov in tudi posameznih podjetij.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Poslanec Matevž Frangež bo postavil poslansko vprašanje ministru za gospodarstvo dr. Mateju Lahovniku.

MATEVŽ FRANGEŽ: Hvala za besedo.

Spoštovani gospod minister, o problemu, na katerega želim opozoriti, sva že govorila. Ker pa sem bil pred kratkim v Mariboru opozorjen na to, da bi si nekateri v Mariboru želeli, da večkrat odpiram za lokalno okolje pomembne teme, sem se odločil, da to izjemno pomembno temo danes odprem tudi preko instituta poslanskih vprašanj.

V Sloveniji se že nekaj let pogovarjamo o tem, na kakšen način bomo znanje in inovacije, ki jih imamo v slovenskih univerzah, učinkovito prelili v gospodarsko prakso, tako da bodo te inovacije in to znanje vir dodane vrednosti in višje konkurenčnosti našega gospodarstva. V Ljubljani deluje Tehnološki park, ki je po mojem mnenju zelo učinkovito povezal tisto, čemur so tehnološki parki namenjeni. In to je infrastruktura za to, da mlada podjetja, spin-off podjetja, "startup" podjetja razpolagajo s primerno infrastrukturo. Ob tem pa kot en zaokrožen podjetniški prostor predstavljajo tudi izjemen prostor za druženje in povezovanje mladih podjetnikov, ki na temelju tega druženja in povezovanja ustvarjajo nove sinergije, nove podjeme in novo dodano vrednost. V Mariboru imamo projekt Znanstveni park v Mariboru, ki je po še vedno veljavni resoluciji o državnih razvojnih projektih 2007 - 2023 veljaven projekt. Glede na nekatere informacije, o katerih so danes spraševali tudi nekateri predgovorniki, se danes postavlja vprašanje, na kakšen način bo konceptiran javni razpis za črpanje sto osemdeset milijonov evrov evropskih sredstev za razvoj javne gospodarske infrastrukture.

In v temu pogledu me zanima:

Ali osebno razumete znanstvene parke kot mednarodno preizkušen recept za prenos znanja, inovacij v gospodarsko prakso, zaželen razvojni in tehnološki preboj?

Ali razumete znanstvene parke kot inkubatorje inovacij, ki naj vodijo do izdelkov in storitev z višjo dodano vrednostjo, kot tiste najpomembnejše kategorije, ki naj jutri zagotovi več gospodarske prebojnosti, blaginje in varnosti?

Ali bo javni razpis za sofinanciranje gospodarske infrastrukture odprt tudi za projekte izgradnje in delovanje tehnoloških parkov oziroma natančneje ali boste kot pristojni minister podprli izgradnjo tovrstnega znanstvenega parka?

To je še posebej pomembno glede na informacije iz Ministrstva za gospodarstvo, da naj bi tovrstne namene, kot je izgradnja znanstvenih parkov, ki pa so most med znanostjo in

gospodarstvom, preselili na Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Gospod minister, za vaš odgovor se najlepše zahvaljujem.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Minister dr. Lahovnik, izvolite.

DR. MATEJ LAHOVNIK: Hvala lepa.

Ministrstvo za gospodarstvo seveda v okviru najavljenega javnega razpisa predvideva vzpostavitev razvojnih centrov slovenskega gospodarstva za podporo določenih razvojnih področij, pri čemer bo šlo za skupne projekte podjetij in drugih subjektov in bodo vključevali tako razvojno delo kot potrebno opremo in ostalo infrastrukturo, ki omogoča razvoj ustreznih kompetenc. Aktivnosti bodo usmerjene v rast in razvoj podjetij.

Naj povem da znanstveni park po definiciji, če bi strogo gledali ali pa vsebinsko gledamo, jaz nisem resorni minister. Mi imamo ministra za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Jaz kot minister za gospodarstvo seveda moram podpirati v temu smislu ta prenos znanja, kot ste omenili, v čim večji meri v gospodarstvu. Ampak pogoj, da takšne projekte podpremo v izhodišču, je ustrezen interes tudi na strani gospodarstva, sicer bi praktično prisiljeni bili v to, da bi podpirali projekte, ki jih mora podpirati Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Glede razumevanje tehnoloških parkov moram reči, da so seveda institucije, kjer pač združujejo neke raziskovalne in razvojne ter poslovne dejavnosti novih tehnoloških inovativnih podjetij in pa raziskovalno-razvojnih oddelkov podjetij, ki niso nujno prisotni v tehnološkem parku. Bistveno je, da na ta način omogočamo nastajanje novih tehnoloških podjetij in s tem zagotovimo tudi ta tehnološki preboj, ki mu poslušamo slediti. Znanstveni park je na nek način v vseh poročilih izpostavljen kot posebnost oziroma razlika do tehnološkega parka, in takšen kot je, in mi smo ga že preverili, če gledamo izrazito vsebinsko, sodi pod okrilje Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, ki ga, tukaj pa po naši informacijah, ne namerava podpreti. Ali to drži ali ne, lahko tudi sami preverite. Vsebinsko gre za Raziskovalno središče Univerze v Mariboru, ki zajema 90% projekta. NA drugi strani recimo obstaja projekt za področje energetike, ki je povsem skladen z našim konceptom, prijavlja pa ga ravno tako Univerza v Mariboru i gre za Energetski tehnološki park. Se pravi, v tem trenutku moram reči, da tako kot je definirano in kot je zastavila univerza, takšen znanstveni park težko razumemo v definiciji, ne vem, bom rekel, tehnološkega ali razvojnega parka, ki je namen razpisa, ampak glede na to, da na nek način gotovo tudi tam nastaja potencialno uporabno znanje, tudi za gospodarstvo in tehnološki razvoj regije, tukaj se strinjam z vami, da je pomemben, sta seveda dve možnosti, ki jih sam v tem trenutku vidim. Ena je prilagoditev projekta na strani

Univerze v Mariboru, ki bo po moji oceni potrebna v vsakem primeru. To je bil tudi namen javnega poziva, ki smo ga dali, da vse te, ki so se prijavili, dodatno seznanimo z namenom razpisa in pa seveda moram reči, da bomo na Ministrstvu za gospodarstvo odprli možnost za samogradnjo infrastrukture. Tudi TEK je pomembna, ampak mora biti prvenstveno namenjena vendarle gospodarstvu in ne toliko univerzi. Naj povem, da očitek, ki je bil v preteklosti, če smo gledali strukturo sredstev, ki se namenja za raziskave in razvoj, je, da je bilo bistveno preveč sredstev namenjenih v izrazito raziskovalno dejavnost, za znanstveni del približno 90%, premalo sredstev pa v ta tehnološki razvoj. Zato smo tudi v preteklosti naredili dve agenciji, še leta 2004 in tudi naslednja vlada je ta koncept obdržala in imamo praktično zato Agencijo za raziskovalno dejavnost in Tehnološko agencijo, ki je pa bolj usmerjena v aplikativne projekte gospodarstva. In ta razpis, ki ga pripravljamo na Ministrstvu za gospodarstvo se nanaša na področje dela, ki je usmerjeno bolj v gospodarske projekte in poskuša slediti temu prenosu znanja iz univerze v gospodarstvo, zato morajo biti ti gospodarski kriteriji izrazito izpostavljeni. Zato, kot sem rekel, je možno tudi za ta znanstveni park, da se vključi, ampak se bodo morali ustrezno prilagoditi, če kandidirajo na razpisna sredstva v okviru Ministrstva za gospodarstvo.

Če se pa odločijo, da gredo na razpise, ki jih pripravljajo Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, potem pa lahko seveda tudi izrazito strogo znanstveni park kandidira. Kot sem dejal, treba bo pač .../Izključen mikrofoni./

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospod minister.

Gospod Frangež, izvolite.

MATEVŽ FRANGEŽ: Gospod minister, vaš odgovor je korekten, razumeli pa me boste, da z njim nisem povsem zadovoljen. Dovolite najprej, da polemiziram o vprašanju pristoynosti.

Za to gre, da gre za povezavo med znanostjo in gospodarstvom. Ena od stvari, ki jih v času vaše ministirovanja najbolj podpiram, je ravno razpis za razvoj novih izdelkov. Take stvari potrebujemo, če hočemo narediti ta cenovni preskok v razrede z višjo dodano vrednostjo, na podlagi tega našim ljudem dati višje plače in več varnosti in blaginje.

Naj povem o povezavi z gospodarstvom. Seveda je možno, da bomo take izdelke razvijali v garažah, tudi to se dogaja. Bistveno bolje pa je, da država kot skupnost vendarle razmišlja o tem, da vzpostavi primerno infrastrukturo za to, da tovrstne inovacije tudi na ta način spodbuja. In zakaj gre 90% za raziskovalne dejavnosti? Ker je znanstveni park zamišljen tako, da univerza v sodelovanju s konkretnim podjetjem razvija določen raziskovalni program, z namenom gospodarske komercialne aplikacije neke inovacije na svetovni

trg, upajmo. In v tem pogledu naj povem, da so mariborski znanstveni park podprla številna podjetja, 52 dogovorov inovativnih podjetij v strateškem sodelovanju, čez sto pisem podpore, ustanove in mednarodni partnerji, 30 pisem podpore, 15 velikih slovenskih podjetij, številne mednarodne korporacije vključno z Mikrosoftom, IBM-om, Oraclom, skupaj 12 dogovorov, gospodarske zbornice, lokalne skupnosti, razvojne agencije, British Council in tako dalje. To vse nakazuje na to, da okolje prepoznava v nekem znanstvenem, inovativnem, inovacijskem potencialu mariborske univerze in predvsem njenih študentov tisto dodano vrednost, na katero tudi stavi. Jaz predlagam, da se o tem vprašanju še posebej dogovorimo. Ne želim, da bi v času te vlade ta država izgubila posluš za to prepotrebno razvojno infrastrukturo v naši državi.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Želite dopolniti odgovor?

Izvolite dr. Lahovnik.

DR. MATEJ LAHOVNIK: V veliki meri se strinjam. Oba meniva, da je treba v čim večji meri zagotoviti prenos znanja, tudi z univerz in inštitutov v gospodarstvo. Tisto, česar se na našem ministrstvu vedno znova bojimo in to tudi odkrito povemo je, da, s temi razpisi ne želimo podpirati projektov, ki so namenjeni izključno univerzi kot taki ali institutom, ni pa zraven interesa podjetij. Pisma podpore so vedno dobrodošla, in jaz verjamem, da je s tem izražena tudi resna namera. Še bolj trden namen je, ko podjetja in univerza skupaj vložijo sredstva v nek projekt. To je največji garant, da bo potem prišlo do tega prenosa znanja z univerz v gospodarstvo. Ampak, kakorkoli že, jaz predlagam, glede na to, da je bil tudi javni poziv odprt, da se predstavniki, tudi ti ki oblikujejo ta znanstveni park, oglasijo na Ministrstvu za gospodarstvo, kjer jim bomo podrobneje pojasnili namen in okvirne kriterije, ki bodo tudi javno objavljeni, in izbor tako ali tako pregleden in javen in da ugotovimo možnost na kakšen način lahko tudi ta znanstveni park ki je, če lahko in kako zadosti tem kriterijem, ki jih na Ministrstvu za gospodarstvo postavljamo z namenom, ravno prenosa znanja z univerz in institutov v gospodarstvo. Ker, verjamem pa, da se tukaj oba strinjava, da se želimo izogniti pojavu, ki pa je na univerzi pogosto prisoten. In jaz sam prihajam z univerze in podjetniki nas pogosto kritizirajo, da včasih podpiramo znanstvene projekte, zaradi znanstvenih člankov, ne vem, nekih drugih namenov, potem pa tisto znanje, ki se tam razvija nikakor ne najde poti v gospodarstvu ali pa ni uporabno z namenom razvijanja nekih novih tehnoloških produktov. In samo to želimo zagotoviti tudi s tem projektom razvijanja gospodarsko-logističnih središč. Tako, da sem mi zdi dobro na vsak način, da pride do tega srečanja. Verjamem, mogoče je celo že dogovorjeno, in da se poskuša ugotoviti, kje so stične točke.

Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Zaključili smo prvi krog vprašanj poslank in poslancev in prehajamo na drugi krog.

Gospod poslanec Milenko Zihherl - ne, ne bo.

Gospod poslanec Marjan Bezjak bo postavil vprašanje ministru za promet dr. Patricku Vlačiču.

MARJAN BEZJAK: Hvala za besedo. Lepo pozdravljeni še enkrat gospod minister, poslanke in poslanci.

Postavljam vprašanje gospodu ministru za promet dr. Patricku Vlačiču v zvezi s parkirišči za ADR prevoze.

Sprašujem vas:

Kdaj boste uredili postajališča in parkirišča za vozila, ki prevažajo ADR blago na avtocestni povezavi Italija-Madžarska in Avstrija-Hrvaška?

Vlada je v letu 2009 sprejela Zakon o zvišanju glob za voznike, prevozna podjetja, ki prevažajo ADR blago, ni pa omogočila pogojev oziroma postajališč, parkirišč za ustavljanje in parkiranje teh vozil. Največji problem v Sloveniji je ravno to, saj so se v lanskem letu dvignile globe, kazni za prevozna podjetja. Izvajamo nek zakon, ne omogočimo pa dejansko tistega najosnovnejšega, kar je potrebno. Mislim, da se morata tu oba ministrska resorja uskladiti in narediti kompromis, dokler dejansko niso omogočeni pogoji za stvari, kot sem jih navedel. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Minister Vlačič, izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Hvala, predsedujoči.

Nevarno blago je po definiciji tisto blago, ki predstavlja neko nevarnost za okolico, zdravje ali življenje ljudi. Prevoz nevarnega blaga je urejeno v Zakonu o prevozu nevarnega blaga in podzakonskih aktih in ti so harmonizirani z evropsko zakonodajo, ki ureja to področje. Seveda, predpisi na tem področju so zelo restriktivni. Zakon o prevozu nevarnega blaga je v letu 2009, kot pravilno ugotavljate, zaradi implementacije evropske direktive spremenil globe, in sicer glede na teže kršitve. To pomeni, da so kršitve, ki pomenijo večjo nevarnost za okolico, življenje ali zdravje ljudi, predpisane v večji višini, medtem ko so se globe za lažje kršitve znižale v primerjavi s predpisanimi globami pred spremembo zakona. Skladno z določbami navedenega zakona parkiranje tovornih vozil, ki prevažajo nevarne snovi, ki predstavljajo veliko tveganje za okolico, življenje in zdravje ljudi ali pa bi lahko bile uporabljene za teroristične namene, ni dovoljeno kjerkoli. Voznik mora imeti izdelan varnostni načrt, po katerem mora predvideti relacijo prevoza, načrtovane postanke in v skladu s poglavjem 8.4 ADR lahko voznik vozilo

nenadzorovano parkira samo na varovanem parkirišču ali na zavarovanem tovarniškem parkirišču. Če takih parkirišč ni v njegovi bližini, se lahko vozilo, ki prevažata nevarne snovi ali nevarno blago, parkira tudi na drugih zasebnih ali javnih parkiriščih, kjer ni nevarnosti, da bi vozilo poškodovalo druga vozila, ali parkirišču, ki ga nadzira delavec, ki je seznanjen z vrsto tovora in mestom nahajanja voznika, ali na ustrezno odprtem prostoru, ki je ločen od javnih cest in zgradb, kjer se ljudje običajno zadržujejo. Glede na zgoraj navedeno menimo, da parkirišča na počivališčih ob avtocesti izpolnjujejo pogoje za 8.4 ADR, saj so nadzorovana z ustreznim video sistemom. Lahko pa vam zagotovim in imate prav, da pogoji zaenkrat v celoti niso zagotovljeni, da bomo v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor v najkrajšem možnem času izpolnili dolžnost, ki nam jo nalaga 35. člen Zakona o prevozu nevarnega blaga, določili parkirne prostore za vozila za prevoz nevarnega blaga in pa pogoje, ki jih morajo izpolnjevati parkirni prostori.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Bezjak, želite dopolnitev odgovora?

MARJAN BEZJAK: Ja, absolutno.

Delno se strinjam, gospod minister, z vašim odgovorom, ampak nikakor pa ne pridejo v poštev te stvari, kajti sami vemo, da nobeno parkirišče, ali počivališče po celotni Sloveniji ni iz okoljskega vidika narejeno za ADR parkiranje ali ustavljanje vozil. Dogaja se v Sloveniji to, da policija ustavlja vozila na avtocestnem križu in dobijo plačilo globe vozniki kakor tudi prevozna podjetja. Ampak, če ne izpolnjuje pogojev, vseh pogojev za opravljanje tega prevoza, kje parkirati to vozilo, kje ustaviti to vozilo, potem delamo zakon v zakonu, dejansko imamo zakon v zakonu, imamo luknje in nikakor se ne morem strinjati s tem, da začne veljati en zakon, ki nima pogojev z drugim resorskim ministrstvom za dejansko parkiranje teh vozil. Prav tako se moramo zavedati to, bila je pred nedavnim katastrofa v našem tunelu. Kaj narediti takrat, če bi to vozilo imelo naloženo ADR blago? Kam ga odveči, kam ga dati, kaj če pride do izlitja dejansko nevarnih tekočin in tako naprej? Zato jaz smatram, da je dejansko potrebno čim prej urediti vse pogoje za parkiranje takšnih vozil, ki nimajo brezhibnih vozil, predvsem gre za tuja podjetja, prevozna podjetja, kajti domača prevozna podjetja, ki se ukvarjajo s prevozom, tako ali tako morajo zagotavljati pogoje nerazumljivo dejansko, ki imajo parkirana vozila na domačem teritoriju.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Želite dopolniti odgovor?

Izvolite.

DR. PATRICK VLAČIČ: Ja, moram reči, da se strinjam z vami. Država je dolžna to narediti in bomo naredili v najkrajšem možnem času.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.
Gospod Bezjak, izvolite.

MARJAN BEZJAK: Hvala.

Jaz bi želel, da bi to razpravo dali Državnem zboru, da bi dejansko po pravilniku Državnega zbora, po 246. členu, drugem odstavku, dali v razpravo.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: O vašem predlogu, gospod Bezjak, bo Državni zbor odločal v petek med glasovanji.

Drugo poslansko vprašanje bo postavila mag. Julijana Bizjak Mlakar sicer odsotnemu ministru za zdravje Borutu Miklavčiču.

MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR: Hvala lepa gospod predsedujoči! Ker je gospod minister odsoten, prosim za njegov pisni odgovor.

Konec novembra 2009 smo poslanci na seji Državnega zbora prejeli Odlok o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države. V odloku so navedene parcelne številke stavb in zemljišč ter orientacijske cene za te stavbe in zemljišča, ki se jih prodaja. Vlada je v obrazložitvi napisala, da je v odlok lahko v skladu z zakonom uvrščeno le premoženje, ki ga upravljavec trajno ne potrebuje. Orientacijska vrednost v odloku bi morala biti v skladu s citirano uredbo v odloku enaka vrednosti, ki je približek tržne vrednosti premoženja. V odlok za prodajo premoženja je Vlada uvrstila bolnišnice, stavbe in zemljišča instituta za varovanje zdravje, stavbe in zemljišča Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana, Psihiatrične klinike Ljubljana, Splošne bolnišnice Izola in drugo. Novinarki Dela Mileni Zupanič gre zahvala za razkritje netočnih navedb v odloku, ki bi lahko privedle do poceni razprodaje bolnišnic in pripadajočih zemljišč, ki jih naše zdravstvo še potrebuje za svojo dejavnost. Orientacijske cene stavb in zemljišč so namreč močno podcenjene. Tako bi država v nekaterih primerih dobila le 165 evrov ali okoli 150 evrov za kvadratni meter urejenega poslovnega prostora na elitni lokaciji, sicer vrednega okoli 4 tisoč evrov na kvadratni meter. In 118 evrov za kvadratni meter zemljišča sicer vrednega okoli tisoč evrov za kvadratni meter. Prav tako se je ugotovilo, da ne gre za trajne presežke premoženja, torej tistega premoženja, ki ga upravljavec ne potrebuje. Vlada je odreagirala pohvalno hitro in je teden dni po objavi članka o razprodaji premoženja spremenila odlok, ki bo verjetno še prišel v Državni zbor. Podatke, ki bi pomenili pod ceno razprodajo zdravstvenega premoženja, je pripravilo Ministrstvo za zdravje. Minister za

zdravje je z vsebino odloka zavedel poslance Državnega zbora in verjetno tudi Vlado Republike Slovenije. Tudi jaz tega odloka na seji Državnega zbora ne bi podprla, če bi poznala neresnice, ki so bile zapisane v obrazložitvi odloka. Verjetno ga tudi ostali poslanci ne bi podprli.

Zato gospoda ministra sprašujem:

Ali je kdo prevzel odgovornost za nerazumne cene in za uvrstitve stavb in zemljišč v odlok, ki v odlok ne bi smele biti uvrščene, in ker smo bili zavedeni poslanci Državnega zbora in verjetno tudi Vlada?

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

V skladu z vašim predlogom boste dobili od ministra pisni odgovor v 30-ih dneh. S tem smo zaključili drugi krog vprašanj poslank in poslancev. Predsedniku Vlade, ministricam in ministrom se zahvaljujem za podane odgovore. Vam lep pozdrav.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda. O predlaganih glasovanjih bomo odločali v petek med glasovanji.

Prekinjam 15. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri, v četrtek, ob 10. uri. Hvala lepa.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 24. MARCA 2010 OB 20.39 IN SE JE NADALJEVALA 25. MARCA 2010 OB 10.00.)

PREDSIEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje, pričenjam z nadaljevanjem 15. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: Janja Klasinc, Melita Župevc, Andreja Črnak Meglič, Renata Brunskole od 15. ure dalje, mag. Franc Žnidaršič, Bogdan Barovič, Milenko Zihherl, Marijan Pojbič, Roberto Battelli, Anton Colarič in mag. Anton Rop. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **11. TOČKO DNEVNEGA REDA - PRVA OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O ŠOLSKE PREHRANI**, v okviru rednega postopka. Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina desetih poslank in poslancev, s prvopodpisanim Samom Bevkom, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo. Besedo dajem predstavnici Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Besedo ima Alenka Kovšca, državna sekretarka v Ministrstvu za šolstvo in šport. Prosim.

ALENKA KOVŠCA: Dober dan. Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, spoštovani poslanci in poslanke!

Po podatkih zdravstvene organizacije naj bi imel prekomerno telesno težo že vsak peti otrok v Evropski uniji, Slovenija pa pri tem ne odstopa veliko. Dobro načrtovana in organizirana šolska prehrana se vedno bolj izkazuje kot najučinkovitejša korekcija nepravilne družinske prehrane, ki

ne more izpolniti svojega namena, če jo otrok zavrača. Zato je vzgojna in izobraževalna vloga šole pri razvijanju zavesti o zdravi prehrani, prehranjevalnih navadah, kulturi prehranjevanja ter odgovornega odnosa do sebe in svojega zdravja izrednega pomena. To je tudi razlog, da je šolska prehrana od vstopa v osnovno šolo do zaključka srednje šole del šolske razvojne politike. Šole, tako osnovne kot srednje, morajo obvezno za učence in dijake organizirati vsaj en obrok hrane dnevno. To določajo področni zakoni. Zadnji sprejet zakon je bil Zakon o subvencioniranju dijaške prehrane, ki je stopil v veljavo s šolskim letom 2008/2009. Le-ta je na področje, ki je bilo pred njegovo ureditvijo primerljivo urejeno v osnovnih in srednjih šolah, prinesel radikalno spremembo z ukinitvijo socialno pogojenega subvencioniranja in uvedel v celoti brezplačen obrok dijakom srednjih šol.

Evalvacija učinkov po prvem letu izvajanja je pokazala, da so dijaki ponujeno možnost sicer z veseljem sprejeli, hkrati pa tudi izpostavila dejstvo, da so bile premalo upoštewane razmere v šolskih okoljih, prehranjevalne navade srednješolcev, materialne prostorske in kadrovske zmogljivosti srednjih šol ter vrednote družbe, kar se kaže v neustreznem odnosu do brezplačnih obrokov.

Zato so tudi ravnatelji srednjih šol predlagali, da zakonsko uredimo in rešimo tudi naslednje vprašanje: da bi poleg toplega obroka ponudili zdrav hladen obrok, da naj svoj delež prispevajo tudi dijaki, da naj bi vzpostavili socialno diferenciacijo pri regresiranju in ureditev lastnih kuhinj in jedilnic. Tako postavljen nesistemski in premalo preišljen pristop ob uvajanju te pravice je bil torej eden od ključnih razlogov za iskanje rešitve v spremembi zakonodaje na področju šolske prehrane.

Poleg pomanjkljivosti v sistemu popolnega subvencioniranja dijaške prehrane je očitno tudi neskladje sistemov subvencioniranih obrokov v osnovnih šolah. V njih imajo sicer učenci praviloma na voljo več obrokov, ki so delno subvencionirani že vrsto let, vendar izključno na osnovi socialnega statusa. Zagotovitev primerljivo urejenega subvencioniranja po vertikali je seveda dodaten ključni cilj novega predloga zakona.

S predlogom novega zakona o šolski prehrani želimo torej poleg splošnih, v smislu vplivanja na optimalni razvoj učencev in dijakov ter na razvijanje zavesti o zdravi prehrani, realizirati naslednje konkretne cilje: omogočiti vsem učencem in dijakom dostopnost do zdrave šolske prehrane, z upoštevanjem smernic za prehranjevanje; poenotiti organizacijo šolske prehrane v osnovnih in srednjih šolah; učencem in dijakom iz socialno manj spodbudnih okolij zagotavljati cenejši ali brezplačen obrok šolske prehrane; srednjim šolam omogočiti, da lahko dijakom ponudijo malico, ki ni nujno topel obrok, a vendar zdrav obrok; usmeriti in zavezati učence in dijake k odgovornemu ravnanju s hrano; izboljšati nadzor nad

namensko in transparentno porabo javnih sredstev za subvencioniranje šolske prehrane in zmanjšati število predpisov z namenom zmanjševanja administrativnih ovir. Zato verjamemo, da boste predlogu zakona naklonjeni. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil Samo Bevk.

SAMO BEVK: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani zbor!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo Predlog zakona o šolski prehrani. Predlagani zakon namreč bolj celovito in pravično ureja področje šolske prehrane v srednjih šolah, pravico do subvencionirane prehrane pa širi tudi na učence osnovnih šol. Vsak učenec in dijak v Republiki Sloveniji bo tako prejemal subvencijo v višini dveh tretjin cene obroka, ostalo tretjino pa bodo glede na višino dohodka prispevali starši.

Po sprejetju predloga v Državnem zboru bo do pravice subvencionirane prehrane upravičenih dodatnih 100 tisoč učencev. Pravico do brezplačnega obroka pa bo na podlagi tega zakona lahko koristilo kar 90 tisoč učencev in dijakov. Do subvencioniranega ali brezplačnega obroka bo tako upravičen prav vsak izmed 248 tisoč 772 učencev in dijakov.

Širitev upravičencev do subvencionirane prehrane je le ena izmed pozitivnih spremembe, ki jih prinaša predlog zakona. Poleg pravičnejše prerazporeditve sredstev bo zakon uredil evidentiranje porabe, omogočil diskretnejšo obravnavo vlog za dodelitev dodatne subvencije in topli obrok nadomestil z zdravim obrokom. Četudi topli in okusni hotdogi, pice in bureki, ti ne ustrezajo definiciji zdrave prehrane. Zato je toliko bolj pomemben predlog, da bo skladnost jedilnikov s smernicami zdravega prehranjevanja spremljal Inštitut za varovanje zdravja. Svoje zadovoljstvo pa bodo lahko vsaj enkrat letno izrazili tudi tisti, ki jim je obrok namenjen oziroma ga doplačujejo, učenci oziroma dijaki in starši. Pričakovati je tudi, da bo predlagani zakon usmeril otroke in mladostnike k odgovornejšemu ravnanju s hrano. Kot so pokazale raziskave je 10% obrokov nezaužitih oziroma odvrženih smeti, da o hrani, ki ostaja na krožnikih, niti ne govorimo. Glede na to, da se iz proračuna za regresirano prehrano namenja 40 milijonov evrov, se tako vsako leto zavrže najmanj 4 milijone evrov ali milijardo nekdanjih tolarjev. Si lahko kdaj, sploh pa sedaj, privoščimo tako neodgovorno porabo davkoplačevalskega denarja?

Zavržena hrana pa ni edina posledica nedomišljenosti zakona, ki ga je prejšnja vlada sprejela v volilnem letu. Slabšanje kakovosti prehrane, neuresničena obljuba o topli obroku za vse, težave z evidentiranjem porabe, neopremljenost

ali sploh odsotnost jedilnic, kuhinj in razdelilnic so le še dodatne anomalije, ki jih je prinesel leta 2008 sprejeti zakon. Socialni demokrati smo v vseh dosedanjih razpravah podpirali poizkuse celovitega reševanja problematike, ki ne sledi le motivu predvolilne všečnosti oblasti z univerzalnim podeljevanjem pravic vsem. Načelo socialne države danes bolj kadarkoli prej terja ukrepe, kjer so tisti, ki imajo in lahko, solidarni do tistih, ki nimajo in ne zmorejo. Ob tem je treba poudariti, da predlagana novost v pretežni meri še vedno ohranja nivo pravic tudi tistih z boljšim socialnim položajem, kar je v danih razmerah spoštovanja vreden dosežek. V dosedanji javni razpravi je bilo moč s strani nasprotnikov zakona večkrat slišati, da Vlada varčuje na račun dijakov, kar seveda ne drži. Ministrstvu za šolstvo in šport je uspelo v proračunih za leti 2010 in 2011 ohraniti sredstva za regresirano prehrano v celoti in z ukrepom ne bo privarčevalo ničesar. Treba je tudi poudariti, da Dijaška organizacija Slovenije, ki jo nekatere politične stranke zlorablja kot argument svojega nasprotovanja predlaganemu zakonu podpira veliko večino rešitev v predlogu. Dijaška organizacija podpira spremembo toplega obroka v zdrav obrok, podpira predhodno prijavljanje na obrok, podpira tudi vlaganje v šolsko infrastrukturo ter notranji nadzor. Edina točka, kjer se Dijaška organizacija in predlagatelj razhajata, je vprašanje prispevka dela dijakov za manjši del vrednosti obroka. A le na predlagani način je mogoče področje urediti bolj pravično in možnost zdravega obroka ponuditi tudi učencem. Ne pozabimo pa, da so tudi učenci bodoči dijaki, ki jim bo sprejem zakona omogočil subvencionirano oziroma brezplačno prehrano skozi vsa leta osnovnega in srednjega izobraževanja.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov delimo zaskrbljenost z vsemi tistimi, ki opozarjajo na stisko staršev osnovnošolcev, ki svojim otrokom zdravega obroka v šoli ne zmorejo več plačevati. Tudi zato bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli sklep, da je predlog zakona o šolski prehrani primeren za nadaljnjo obravnavo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Proceduralno, prosim, gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Proceduralni predlog. Spoštovani predsednik. Jaz bi predlagal, da vsi kolegi, ki razpravljajo o zakonu o dijaški prehrani, pogledajo, kdo je v prejšnjem mandatu vložil ta zakon. Ta zakon so vložili poslanci, ga ni predložila Vlada. In vsi tisti, ki govorite v imenu poslanske skupine in ki boste razpravljali, bi vas opozoril na to, da govorite korektno zadeve, ki so bile v prejšnjem mandatu storjene. Prvopodpisani tega zakona sem bil sam. Vlada je k temu zakonu predložila samo svoje mnenje. In zakon smo popravili v skladu z Zakonodajno-pravno službo Državnega zbora. Spoštovani predsednik....

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Tanko, povedali ste svoje. Imate proceduralni predlog?

JOŽE TANKO: Seveda ga imam. Predlagam, da poslanci gredo na spletno stran ali Lotus Notes....

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Dobro, gospod Tanko...

JOŽE TANKO: ...leta 2008, da pogledajo, kdo je predlagatelj zakona in da so razprave v tem Državnem zboru...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Mislim, da ste opozorili na to....

JOŽE TANKO:in predlagam, da ne zavajajo več s tem kdo je kaj in...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Tanko, želeli ste postopkovno. Povedali ste v bistvu vsebinsko polemiko.

JOŽE TANKO: Spoštovani predsednik, čas za obrazložitev postopkovnega predloga je tri minute.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kje imate postopkovni predlog?

JOŽE TANKO: 1 minuto in 37 sekund imam še na razpolago po poslovniku. Mislim, da ni korektno, da kot predsednik Državnega zbora in kot predsedujoči te seje, ki ste dolžni skrbeti za pravilno in poslovniško izpeljavo sej Državnega zbora, prekinete govornika na tak način.

Predlagam, da so razprave v tem Državnem zboru korektne. In da v primeru, spoštovani predsednik Državnega zbora, ko poslanci v stališčih ali v svojem imenu ne navajajo natančnih ali točnih podatkov, da jih na to opozorite. Ker ne vodi k ničemur, da razprave ne potekajo tako, kot bi bilo treba. Časa za pripravo je bilo dovolj, časa je bilo mesec in ne vem koliko. In kolega Bevk, ki je v prejšnjem mandatu sodeloval tudi pri razpravi o tem zakonu, bi lahko dejansko vedel, kdo je predlagal, kdo je prvopodpisani in tudi katere rešitve so bile sprejete.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ja, gospod Tanko, vi ste zlorabili možnost postopkovnega predloga, ker to ni bil postopkovni predlog, ampak vsebinska razprava, korekcija nekega podatka.

Proceduralno, gospod Bevk.

SAMO BEVK: Gospod predsednik, hvala za besedo.

Vodja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke je kršil poslovnik in zlorabil predlog, da bi pojasnil neke napačne navedbe. Polemiziral je praktično s stališčem Poslanske skupine Socialnih demokratov, zato bo imel možnost, da se kot poslanec oglasi in potem v razpravi poslank in poslancev pove svoje stališče. Poslanske skupine pa v svojih predstavitev ne polemizirajo med seboj, tako da je bilo to nekorektno in upam, gospod predsednik, ker bo še točno pet ur razprave o tem zakonu, da ne dovolite več zlorabe poslovnika.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Bevk.

Kot je bila prva zloraba poslovnika je bila tudi druga, ampak s tem smo končali.

Gospod Tanko je povedal, da je predlagal zakon, mogoče je pozabil povedati drugi podatek, da sem, recimo, jaz ta zakon podprl. Ampak, pustimo to.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavila Alenka Jeraj.

Prosim.

ALENKA JERAJ: Lep pozdrav vsem.

Predlog zakona o šolski prehrani želi urediti enotno prehrano v osnovnih in srednjih šolah. Tisti, ki smo zakon podpirali in ga v prejšnjem mandatu predlagali ter izglasovali, torej Zakon o subvencionirani dijaški prehrani, ker je bilo to področje popolnoma neurejeno, se ne moremo znebiti vtisa, da želi sedanja vladajoča stranka in koalicija predvsem ukiniti en tako imenovan predvolilni bombonček, ki ga je treba zdaj odpraviti oziroma izničiti. Izničiti ob tem vse pozitivne učinke in vse, kar je zakon pozitivnega prinesel za dijake. Da je bil zakon dobro sprejet, dokazuje več stvari. Na naše naslove, in prepričana sem, da tudi na vaše, prihajajo pozitivni odzivi. Ko smo na obiskih na terenu, povedo dijaki in njihovi starši, da je bil to res eden boljših ukrepov, in je dobro, da se je prehrana srednješolcev uredila na ta način.

Za našo vlado je bil to prvi korak, torej za prejšnji mandat, naredili bi tudi drugega - subvencionirali bi hrano tudi v osnovnih šolah in tako razbremenili starše.

Pametna vlada nadaljuje s pozitivnimi ukrepi in ohranja tisto, kar je dobro, ne pa da stopa korak ali pa celo nekaj korakov nazaj in jemlje nekaj, kar se je izkazalo za pozitivno. Od vlade, ki se rada hvali s socialnim čutom, in njena največja stranka celo nosi tako ime, bi pričakovali, da bo nadaljevala s to socialno občutljivostjo za mlade, saj pogosto rečemo, da na mladih svet stoji in da so mladi naše največje bogastvo. To smo upravičeno pričakovali, verjetno pa tudi volivke in volivci, ki so jim bile dane take obljube. Koalicijske stranke so namreč v koalicijsko pogodbo zapisale oziroma v njej predvidevale postopno zagotavljanje brezplačnega toplega nezdravega obroka večjemu številu

socialno najbolj ogroženim učenkam in učencem v osnovni šoli. Koalicijska pogodba ni predvidevala nobene ukinitve prezplačnega toplega obroka za dijake ali doplačila s strani dijakov. Zakaj potem tak pristop in zakaj se je minister čutil dolžnega narediti več, kot so se s koalicijskimi partnerji v koalicijski pogodbi zavezali. Verjetno ni enostavno zagovarjati tak zakon, zato ministra danes niti tukaj ni. Vse, kar je naredila prejšnja vlada, je očitno treba, kar je naredila dobrega, je treba spremeniti, pa če tudi na slabše. Vendar v Poslanski skupini SDS na to ne moremo pristati.

Minister v obrazložitvi k zakonu navaja podatke o debelosti in podhranjenosti otrok, ravno zato in zaradi zavez, ki smo jih sprejeli v različnih dokumentih, Resolucija o nacionalnem programu prehranske politike in podobno, bi morali ohraniti sedanji način, ki je zajel več mladih in je enakomerno in pravično do vseh prispeval k zdravi prehrani.

Zakon o dijaški prehrani oziroma brezplačni topli obrok za dijake naj bi po navedbah ministra ukinili na podlagi predhodnih analiz, ki naj bi dokazovale, koliko hrane se zavrže. V prvih izjavah na to temo govori o analizah po preteku enega leta izvajanja zakona, to je govoril aprila 2009, čeprav se je zakon začel uporabljati s 1. 9. 2008, kar pomeni, da je komaj praktično štiri mesece v celoti in po celi Sloveniji veljal, da naj bi bilo zavrženo med 10 in 50% vse hrane. Kasneje se je ta odstotek precej zmanjšal. Mimogrede, vemo, da tudi doma nam kaj hrane ostane in enak odstotek, med 5 in 10%, je tudi v osnovnih šolah, pa do danes tega problema nihče ni odpiral. Opravljene so bile sicer nekatere parcialne raziskave, na primer na Celjskem. Ministrstvo pa ni v resnici naredilo nobene resne raziskave, vsaj je ni v obrazložitvi niti v zakonu in niti nam je ni ministrstvo posredovalo. Po naših podatkih je ministrstvo srednjim šolam posredovalo ob koncu pouka v preteklem šolskem letu vprašalnik v zvezi z izvajanjem zakona o dijaški prehrani. Po navedbah predstavnikov ministrstva, kot rečeno, tega mi nismo videli, izhaja, da topli obrok šolam zagotavlja 88% šol, uživalo pa ga je 79% dijakov. Dijaška organizacija navaja drugačne podatke, zato bi bilo od ministra in predstavnikov Vlade korektno, da bi te analize dobili. Absolutno bi pred spremembo zakona pričakovali temeljito analizo Zakona o dijaški prehrani - ministra prosim, da nam to posreduje, mu bo državna sekretarka prenesla -, saj je šlo za velik projekt in zagotovo je treba projekt analizirati oziroma kako so stvari potekale na terenu in potem prinesti zakon, ki bo odpravil morda tiste stvari, ki so se izkazale za problematične. Od ministra torej pričakujemo, da javno objavi in posreduje tudi nam vse ugotovitve iz tega vprašalnika, kot tudi odgovore posameznih šol.

Odvečni oziroma zavrženi brezplačni obroki za dijake - po podatkih šol naj bi se zavrglo, kot sem rekla, 5 do 10% hrane in je to primerljivo z osnovnimi šolami - so predvsem

sistemski problem, ki bi ga z modernizacijo sistema naročanja in strožjim nadzorom nad količino porabljenih malic zlahka odpravili. O tem so govorili tudi nekateri ravnatelji in javno povedali, da je ključen problem organizacija prehrane. Če je organizacija dobra, naj bi bili dijaki dosledni pri odjavljanju in prijavljanju na topli obrok in se tudi s hrano ne bi razmetavalo. Večina težav v prvem letu zagotavljanja brezplačnega obroka za dijake je bilo organizacijske narave, slaba organizacija pa posledično pomeni več zavržene oziroma neporabljene hrane.

Večini šol je v tem času uspelo presenetljivo dobro organizirati dijaško prehrano kljub začetnim težavam. Po raziskavah Dijaške organizacije Slovenije, ki je zajela tretjino srednjih šol, je Zakon o dijaški prehrani, torej tudi zagotavljanje toplega obroka dijakom, že v enem letu dosledno izvajalo 88% šol. Na začetku se je odstotek dijakov, ki so jedli, gibal med 60 in 70%, ko pa smo prišli v krizo, se je ta številka dvignila na več kot 75%. Po raziskavah MŠŠ, ki je potrdila ta odstotek, pa naj bi se prehrana dobro izvajala v 90% šol.

Predlagatelj omenja pomen zdravega prehranjevanja. Mladostniki potrebujejo vsaj pet zdravih obrokov na dan. Ministrstvo je s tem namenom v letu 2009 podprlo natečaj Dijaška prehrana, ki se je izvedel pod okriljem Inštituta za varovanje zdravja. Tudi te podatke bi bilo treba vključiti v predlog zakona. Poglavitni namen natečaja je bil predvsem podpora uvajanju brezplačnega toplega obroka v slovenskih srednjih šolah. Mlade je treba spodbujati, da uživajo zdravo, uravnoteženo in kakovostno prehrano. In brezplačni topli obrok za dijake v srednjih šolah je bil uvod v urejanje vprašanja organizirane prehrane med srednješolci. Stroka pravi, da naj bi mladostnik zaužil kakovosten zajtrk pred poukom, to vsi skupaj ugotavljamo, da se ne dogaja, količinsko manjši in po kakovosti čim boljši med poukom, to je torej premostitveni obrok, in kosilo po pouku. Šolski obrok naj bi bil torej premostitveni pa, žal, ni tako. Na podlagi regijske raziskave na Celjskem desetina dijakov prvič je šele doma oziroma ko se vrne iz šole. Brezplačna prehrana pa je za marsikoga pravi blagoslov, saj dijaki za prehrano izven šole porabijo tudi do 60 evrov mesečno. Ista raziskava je pokazala, da je z brezplačnim toplim obrokom v prvem letu nezadovoljnih samo 17% anketiranih, to je tisoč 600, zato je vsako poseganje na tem področju po našem mnenju korak nazaj ali celo nekaj več korakov nazaj.

Po sprejetju našega zakona imajo možnost zdravega obroka sedaj vsi dijaki enako. To pomeni vzgajati in socializirati jih v duhu zdravega prehranjevanja, s čimer se jih odvrača od hitre prehrane in njenih posledic. Na Švedskem, na primer, dajo vsem enako. Lahko rečemo, prejšnja Vlada je dajala, ta pa jemlje, in to otrokom. Predlog zakona je izrazito nesocialen, država na primer za dijakovo prehrano na letni ravni sedaj

prispeva približno 500 evrov, po novem naj bi za tretjino manj. Razmislek ministra, da zastopa barve socialne demokracije, zlasti v dani situaciji bi moral iti ravno v nasprotno smer: kako razbremeniti starše in vzgajati mladino tudi na tem področju ali se vsaj držati koalicijske pogodbe. Morda bi raje razmislili o uvedbi mlekomatov v šolah, brezplačno javno dostopnem jabolku v šolah in podobno.

Bojimo se, da sistem subvencioniranja zaradi neurejenih evidenc ne bo pravičen. Splošno znano je, da so med subvencioniranci po navadi tudi socialno neogroženi. To se javno vidi pri plačilih staršev v vrtcih ter pri upravičenih subvencionirane prehrane v osnovnih šolah. Na to je Ministrstvo za šolstvo opozorilo tudi Ministrstvo za delo, ki je predlagalo, da se z zakonom počaka, dokler ne bo sprejeta nova socialna zakonodaja oziroma dokler ne bo končan projekt sociale, torej vsi socialni transferi z enega mesta.

Verjetno bi s predlogom zakona res zmanjšali višino neplačil s strani staršev v osnovnih šolah, vendar pa nas skrbi, da se bo potem ta problem ponovno na novo odprl v srednjih šolah. Sistem neplačevanja oziroma sistemski problem neplačevanja s strani staršev je problem, ki bi ga moral minister poskušati rešiti, ne pa, da ga bo uvozil še v srednje šole.

Uspešna izterjava kot predpogoj zahteva natančno vodenje evidenc, zato bo treba zaposliti in usposobiti na šolah več ljudi. Izvršba se vrši po sodni poti, zato bodo morale šole tudi za ta namen imeti rezervirana sredstva, za odvetnike, sodne stroške in podobno. Spomnimo se primerov iz osnovnih šol, kjer so nekatere šole zaradi neplačevanja in počasnih sodnih mlinov zašle celo v likvidnostne težave.

Predlog uvaja cel kup novih evidenc, zato je že z vidika organizacije neracionalen. Mi smo trudili odpraviti birokratske ovire, uvajati samo tisto, kar je res potrebno, ne pa dodatnih birokratskih ovir. Sprotno vodenje evidenc v času, ko je na trgu velika negotovost, ko nimamo jasne premoženjske slike posameznikov, ko že 1 cent lahko pomeni, da se preseliš v drugo kategorijo, ne pomeni samo neprestane menjave slike, kdo je upravičen oziroma ne do posamezne subvencije, ampak pomeni tudi povsem konkreten strošek. V 25. členu je navedeno, kaj vse bo treba pridobivati s strani učencev. Večino teh podatkov v resnici šole že imajo, vendar jih bo moral nekdo zbirati, podajati poročila, javljati na ministrstvo, jih vnašati v centralno evidenco in podobno. Za vodenje na srednje veliki šoli bo treba zaposliti dodatnega človeka. Pustimo ob tem, koliko je plača takega in kaj bo ta delal v poletnih mesecih, ko dijakov ni v šoli. Koliko obrokov to znese na letni ravni za vse šole, se lahko izračuna, upam, da ministrstvo te izračune ima, in nam jih bo tudi posredovalo. Po naših ocenah bi bilo treba zaposliti 150 ljudi.

S predlogom zakona pa očitno želi ministrstvo tudi dostopati do dodatnih datotek učencev in dijakov. Že sedaj zbira tudi kakšne podatke, ki jih za svoje delo na potrebuje.

Ministra sprašujemo: Ali ste predvideli nove zaposlene, koliko in kakšni bodo stroški teh novih zaposlenih?

Do takšnega kopičenja osebnih podatkov je zadržan tudi Urad informacijske pooblaščenke. Opozorila je, da je sistem pravic v naši državi še sedaj preveč zapleten in sedaj to zapletenost uvajamo tudi na področju dijaške prehrane. Poenostavitev pa je lahko samo sistem univerzalnih prejemkov, kar predstavlja sedanji sistem dijaške prehrane. Izrecno je urad poudaril, da absolutne pravičnosti s predlaganim sistemom ne bo mogoče doseči. Ljudje imajo lahko na primer račune v tujini, premoženje, ki ga uporabljajo, pa ni njihovo, in podobno.

Predlagatelj predloga zakona navaja, da v dani gospodarski situaciji ni možno dobiti za te namene več denarja. Čisto na kratko. Podatki kažejo, da Ministrstvo za šolstvo ni porabilo vseh sredstev za ta namen. Prvotno je bilo predvidenih 50 milijonov za ta namen, potem z rebalansom zmanjšano na 38, govorim o letu 2009, dejansko pa je bilo porabljenih nekaj čez 30 milijonov. To pomeni, da je preko 7 milijonov evrov na tej postavki ostalo, kar je razumljivo, ker se višina sredstev v ta namen na proračunu določa, glede na vpisane dijake. Kot vemo, vsi ne jedo oziroma se včasih tudi odjavijo, zato je že tu neka rezerva, rezerva je tudi v tem, da se število dijakov zmanjšuje, vemo, da zaradi demografske slike oziroma podatkov. Tako bi se na letni ravni že sicer ta postavka zmanjševala za pol milijona na leto, če bi pa nekoliko več naredili pri vodenju postopkov oziroma pri sistemu boljše kontrole, bi pa ravno toliko na letni ravni prihranilo. To je kar pomemben prihranek, ki bi pomenil mnogo obrokov v vseh naslednjih letih.

Predlog zakona bo po našem mnenju pripeljal do novih socialnih kategorij znotraj dijaške populacije. Tudi če rečemo, da se ne bodo ločili po tem, kdo je subvencioniran do višine 8 evrov, kdo 16, vemo, da se to natančno ve. Tudi v osnovnih šolah, ne glede na to, če starši po pošti pošljejo vlogo za regresirano prehrano. In s plačevanjem prehrane po premoženjskem stanju staršev sploh ne deluje, ker vemo, da potem takšni in podobni ukrepi navajajo ljudi k temu, da poiščejo kakšen mimohod ozirom obhod in realnost ni takšna in se med subvencioniranci znajdejo tudi tisti, ki niso socialno ogroženi. Torej bo to na simbolni ravni hrana za reveže. Obstaja velika nevarnost socialnega razslojevanja ne samo med učenci, ampak po novem tudi med dijaki. Splošno znano dejstvo je, da je populacija v srednjih šolah na te zadeve zelo občutljiva, zato je po našem mnenju predlog zakona s tega vidika škodljiv. Kolateralna škoda, če bo malico jedlo nekaj otrok, ki jim glede na dohodke staršev ne pripada brezplačna malica, bi bila bistveno manjša od škode, ki bo nastala, če se

bodo dijaki delili v te tri kategorije: revni, bolj revni, manj revni.

Predlog zakona ima slabo popotnico tudi z vidika implementacije v javnosti, saj mu večinsko nasprotujejo ravnatelji, starši in njihova združenja in tudi dijaki. Minister je prezrl ne samo splošno nasprotovanje javnosti ukinjanju brezplačnega toplega obroka za dijake, ampak tudi preko 22.000 podpisov, ki jih je zbrala Dijaška organizacija, preko 15.000 podpisov, ki jih je zbrala Mlada Slovenija in dijake, ki jih formalno zastopa in ki naj bi jim bil kot vzor, kot prvi vzgojitelj bodočih državljanov, je gladko prezrl in s tem tudi način socialnega dialoga in odločanje.

Moj predhodnik je navajal, kaj podpira Dijaška organizacija. Dijaška organizacija zelo jasno povedala, da se ne strinja z zakonom. O tem je pisala, najprej je predala ministru preko 22 tisoč podpisov, povedala da se z novim predlogom zakona načeloma strinja, ne more pa privoliti v nižanje subvencije. V zvezi s tem so na predsednika Vlade naslovili dopis in ga pozvali, da Vlada ne sprejme predloga zakona o šolski prehrani s takšno vsebino, kot jo je predlagalo šolsko ministrstvo. Pri tem so jo podprle tako Študentska organizacija Slovenije, Sindikat vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture ter Zveza evropskih dijaških organizacij. Ampak očitno za našega ministra to ne pomeni nič.

Predlog zakona določa nominalno zneskovno obseg sofinanciranja s strani države. To pomeni, da bo sprememba tega zneska možna samo s spremembo zakona, to je v Državnem zboru, kar pomeni, da se ta znesek ne bo spreminjal, ne glede na gospodarsko stanje v državi, ne glede za zavzemanje za brezplačno prehrano za vse učence, dijake in podobno, ampak se bo Državni zbor moral vsako leto ukvarjati z vprašanjem, kolikšen delež šunke v sendviču gre na račun države. V obeh primerih gre za popolno izgubo časa, ki jo bo ministrstvo lahko mirno nadomestilo s tem, da vsako leto sprejme pravilnik o višini subvencije.

Predlog zakona je tudi zelo restriktiven do zunanjih ponudnikov organizacije šolske prehrane: nabava živil, priprava za razdeljevanje obrokov, še zlasti do pravnih oseb zasebnega značaja, torej ponudnikov gostinskih storitev. V več kot polovici srednjih šol topli obrok za dijake zagotavljajo prav zunanji izvajalci, ki so, ko je bil zakon sprejet, investirali, drugače organizirali svoje delo in bo najbrž to tudi njim povzročilo nepredstavljljive težave.

Zakon poleg tega ne predvideva, da bi bili v postopke izbire menijev toplih obrokov vključeni dijaki oziroma da se morajo njihove želje kakorkoli upoštevati. To je bil eden od argumentov, ko je minister predlagal spremembo zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja, ko je v svete šol dal tudi dijake, ker je pač smatral, da morajo dijaki biti vključeni, morajo imeti možnost, da povedo, kaj menijo sami,

in je ob neki priliki rekel: "Gostijo naj oceni tudi gost." No, v tem primeru pa dijake izključuje. Dijaki torej ne bodo mogli vplivati na to, kaj bodo jedli oziroma kaj se bo dogajalo.

Predlog prinaša za šole tudi vrsto novih glob, iz česar lahko sklepamo, da niti predlagatelj zakona ne verjame, da bo zakon v praksi lahko uresničeval, zaradi tega je treba določiti globe in povečati število potencialnih sankcij, jih zvišati, da bomo neživljenjski zakon uvajali tudi s prisilo, če bo treba.

V svojem izvajanju sem navedla kar nekaj vprašanj, na katere bi pred odločitvijo o zakonu potrebovali odgovore.

Jaz upam, da nam jih bo minister tudi dal ali pa državna sekretarka. Ministra bi opozorila, če misli, da bo zaradi varčevanja pri dijaški prehrani na semaforju gorela kakšna zelena luč več in da bomo z varčevanjem pri dijaški prehrani uspešno izšli iz krize, se verjetno moti. In govoriti, da denarja ni, ob tem pa iz 300 milijonov v lanskem letu na 350 milijonov povečati sredstva za nakup avtomobilov, računalnikov in podobno ali pa samo v letošnjem letu bomo za obresti od kreditov plačali 500 milijonov, kar bi zadostovalo za 15 let dijaške prehrane, je verjetno pa precej slab argument, na katerega v naši poslanski skupini ne pristajamo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil Vito Rožej. Prosim.

VITO ROŽEJ: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani navzoči. V Poslanski skupini Zares se s predlogom zakona strinjamo in pozdravljamo ključne cilje, ki jim besedilo predloga zakona sledi. Z namenom povečevanja pravičnosti in enakomernejše porazdelitve dobrin širimo subvencijo za prehrano iz srednjih šol tudi na osnovne šole in s tem zagotavljamo poenoten sistem prehrane v osnovnih in srednjih šolah. Velik poudarek je tudi na zagotavljanju kakovostne prehrane in na vzgoji in razvijanju zavesti o pomenu zdravega prehranjevanja, o kulturi prehranjevanja in odgovornem odnosu do sebe, do zdravja in do okolja. Po predlogu zakona naj bi vsem dijakom in tudi učencem pripadala subvencija v višini 66,12% cene. Z uvedbo lestvice oziroma dodatne subvencije pa bo za nekatere dijake in šolarje malica brezplačna, to je za tiste najbolj socialno ogrožene. Dijaška prehrana bo razdeljena še v dve stopnji, približno 22% dijakov bo plačevalo polno ceno, to je približno 16 evrov mesečno, okoli 44% pa približno 9 evrov. Seveda bi si vsi želeli, da bi bilo za ta namen na razpolago več sredstev, tako kot na primer v danes že omenjeni Švedski. V sedanjem primeru gre samo za prerazporejanje že obstoječih postavk Ministrstva za šolstvo in šport in prepričan sem, da nihče ne bo imel nič proti, da se uvede brezplačna zdrava prehrana za vse otroke in mladostnike, ko bodo to ekonomski pogoji dopuščali. V sedANJI

situaciji širimo to bazično socialno solidarnost s skupine mladostnikov, srednješolcev tudi na njihove mlajše vrstnike, šoloobvezne otroke. In zdi se mi, da je to dobro in pravično, ker ne vidim pomena, zakaj bi brezplačno šolsko prehrano zagotavljali samo za dijake. Ne vem, ali je to iz špekulacije, ker gre za kmalu bodoče volivce oziroma ker so nekateri izmed njih že volivci, njihovim pet let mlajšim kolegom in kolegicam pa naj ta ugodnost ne bi bila dana, ker se najbrž čez pet, šest let, ko bodo pridobili volilno pravico, ne bodo več spominjali, katera vlada oziroma, se opravičujem, kateri poslanci so tak ali drugačen zakon sprejeli. Mislim, da je pravilno in pravično, da se te možnosti dajo vsem šoloobveznim otrokom tako v srednji kot v osnovni šoli. Ne gre trditi, da je, recimo, pravično, da družina s tremi šoloobveznimi otroki v osnovni šoli plačujejo za prehrano svojih otrok več, kot denimo družina, premožnejša, z enim otrokom v srednji šoli.

Določitev, da se morajo dijaki k malici prijaviti, bo pripomogla tudi k temu, da bo manj, zdaj je to pet do deset odstotkov, hrane pristalo v smeteh. Ob izostanku dijakov bi to hrano lahko privarčevali. Za celovito in učinkovito vodenje potrebnih evidenc šolske prehrane predlog zakona predvideva tudi vzpostavitev enotnega informacijskega sistema. Gre tudi odmik od zagotavljanja toplega obroka, ki velikokrat ni bil zdrav - tukaj so bili navedeni slikoviti primeri - k zagotavljanju zdravega obroka kar, recimo, solata ali sadje je, ni pa seveda to topel obrok. Skrb za zdravo, redno in pravilno prehrano, ki je izrednega pomena za razvoj in zdravje vsakogar, še posebej pa za otroke v razvoju, je izražena v splošnih določbah predloga zakona. Z dobro načrtovano šolsko prehrano, ki bo morala slediti in upoštevati smernice za prehranjevanje v vzgojno-izobraževalnih zavodih, pa je lahko to učinkovita korekcija sicer nepravilne prehrane, ki smo ji v teh hitrih, stresnih časih večkrat priča.

Vloga šole pri razvijanju zavesti o zdravi prehrani in zdravih prehranjevalnih navadah in odgovornega odnosa do samega sebe je seveda tudi nepogrešljiva, predvsem pa je nujna ob zadnjih podatkih o statusu prehranjenosti med otroki in mladostniki, po katerih zaznavamo v Sloveniji naraščajoč trend prekomerne telesne teže in debelosti tako pri otrocih, kot tudi mladostnikih. Odveč je mogoče omeniti, da, recimo, imamo na področju preprečevanja takšnih in drugačnih legalnih zasvojenosti mnogotere zakone in pravila, ki omejujejo njihovo reklamiranje, uporabo in tako naprej, čeprav so v razvitem svetu bolezen srca in ožilja, ki so posledica prekomerne hranjenosti že prvi vzrok smrtnosti, ne pa denimo kajenje ali kakšna druga škodljiva razvada. Kljub temu pa na tem področju nekih podobnih restriktivnosti, kar se tiče oglaševanja sladkarij, hitre prehrane in tako naprej, ne poznamo, pa bi morda tudi o tem veljalo razmisliti.

Temeljni cilj prehranske politike, ki je opredeljena v resoluciji o nacionalnem programu prehranske politike v

obdobju od 2005 do 2010 so zagotavljanje varne hrane vzdolž celotne živilske verige vzpostavljanja, ohranjanja in krepitev zdravih prehranjevalnih navad prebivalcev Republike Slovenije ter zagotavljanje zadostne preskrbljenosti prebivalstva s kakovostno in zdravju koristno hrano na trajnostni način.

V Poslanski skupini Zares smo prepričani, da če želimo slediti tem zastavljenim ciljem, bi moral biti poudarek pri izboru živil tudi na sezonski pridelavi, saj gre za živila na lokalnih področjih, ki potrebujejo od njive do krožnika, ali od vil do vilic, če hočete, najkrajši čas, brez nepotrebnih dolgih prevozov in dolgotrajnega skladiščenja. Tako nekatera lokalno pridelana živila sadje in zelenjava, denimo, zagotavljajo višjo kakovost, s tem pa višjo prehransko vrednost, saj se svežost sadja in zelenjave zmanjšuje s časom in tudi vsebnost mnogih hranil v teh živilih prav tako.

V Poslanski skupini Zares smo mnenja, da predlog ponuja dobre rešitve in da je zato primeren za nadaljnjo obravnavo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil Jakob Presečnik. Prosim.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Zakon poleg tega subvencioniranja, ki je predvsem predmet diskusije v zadnjih mesecih ali tednih in tudi pri današnji obravnavi predloga tega zakona, torej določa tudi način organiziranja prehrane v osnovnih in srednjih šolah. Ne bom govoril zdaj o potrebnosti organizirane prehrane dijakov in učencev v osnovnih šolah, niti nisem strokovnjak za to, pa podpiram dejstvo, da je organizirana in vsakodnevna in redna ter pravilna, tudi kakovostno pravilna prehrana temeljni pogoj za uspešno rast teh najbolj občutljivih mladih ljudi. Tudi se zavedam tega problema, predvsem kvalitete prehrane in lokalnega izvora hrane. Zagotovo bi bilo treba s tem v zvezi kaj spremeniti tudi na področju zakonodaje s področja javnega naročanja. Ampak to je že malo druga tema. Da ne bi te hrane prevažali iz enega na drugi konec ali da ne bi bila pretirana količina tudi uvožene hrane, uvoženih sestavin v jedilnikih v osnovnih in srednjih šolah in tudi sicer v prehrani nas, prebivalcev v Sloveniji.

Ta zakon določa, če grem na ta največji problem ali kamen spotike, kakorkoli že hočemo, na ta problem subvencioniranja malice v osnovnih in v srednjih šolah, da naj cena za to subvencionirano malico določa minister, šole pa so tiste, ki s primerno organizacijo tudi zagotavljajo dijakom malico v vrednosti, ki bo na nivoju države tudi določena.

Zakon predvideva splošno subvencijo v višini 2/3 cene malice, da ta splošna subvencija pripada vsem dijakom, ki se na predpisan način prijavijo na to subvencionirano hrano. Kriterije za ugotavljanje te upravičenosti pa predlaga zakon

glede na dohodek na družinskega člana, izražen v odstotku povprečne plače v Republiki Sloveniji. To je ta podatek, ki je zapisan tudi v odločbi za dodelitev pravice do otroškega dodatka.

Tukaj pa po naši oceni tudi nastopijo prvi problemi. To je problem realnosti vseh teh podatkov in posledično neenakopraven položaj vseh učencev in dijakov oziroma njihovih družin. S tem problemom se zagotovo največ pri različnih subvencijah in teh pomočeh ukvarjajo centri za socialno delo, te podatke dobijo od davčnih uprav in še drugih, ki so določeni za to, da dajo te podatke, ki se pri tem srečujejo z mnogimi problemi. Kot sem prej rekel, posledično prihaja do neenakopravnega položaja v tem primeru učencev in dijakov.

Mi smo izračunali približno, kaj pomeni ta predlog zakona. Izračunali so, da po predlaganem sistemu subvencioniranja je treba nameniti iz državnega proračuna dobrih 47 milijonov evrov na letnem nivoju. Če bi bilo financiranje malice učencem in dijakom v celoti, tako kot predvideva obstoječi zakon za dijake, pa bi potrebovali dobrih 63 milijonov evrov. Pomeni, da bi morali za brezplačen obrok vsem učencem in dijakom nameniti iz državnega proračuna približno 16 milijonov. Na ta način bi se izognili vsem tem problemom, ki sem jih malo prej navajal glede zajemanja podatkov.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo prepričani, da mora Slovenija postopoma uvesti osnovno šolanje po vzoru Finske. V tem gradivu v predlogu zakona imamo različne primere iz drugih držav. In zagotovo je primer Finske ta, kjer je šola dejansko brezplačna, kar vseskozi govorimo, vključno, govorim v primeru Finske, s šolskimi potrebščinami in učbeniki, učenci pa prejemajo tudi brezplačni dnevni obrok. To zagotovo mora biti cilj.

Zaradi tega v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagamo, da se zakon spremeni tako, da se brezplačni obrok za srednješolce, dijake ohrani, država pa vsaj postopoma dodatno nameni, mislim, da okrog 30 centov po učencu in tudi v osnovnih šolah v celoti pokrije stroške malice. S tem se starši razbremenijo plačil in odpade tudi veliko administrativnega dela, in kar je še slabše, dvom v pravilnost oziroma realnost podatkov.

Ne spada sicer direktno v ta zakon, se pa ta problem, na katerega želim opozoriti, dotika istih ljudi oziroma predvsem dijakov. To je problem, ki ni zanemarljiv, ki je predvsem pomemben za družine na podeželju. Gre za stroške, ki jih imajo dijaki, kot rečeno še najbolj v odmaknjenih krajih, v krajih, kjer ni srednjih šol, to je strošek prevoza v šolo. Ta strošek, kljub možnosti subvencioniranja za duhovno šibke družine, predstavlja že resno oviro pri odločanju za zeleno šolo in povzroča celo odsotnost pri pouku. To slišimo zadnje dni in mesece, da se v več šolah dogaja, da posamezni učenci ne prihajajo k pouku, ker jim finančna zmožnost družin ne

dopušča, da bi si plačevali te prevoze. Finančno ta strošek pomeni že bistveno več kot malica, ki je potrebna iz drugih razlogov v prenekateri družini predvsem na podeželju.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Stališče Demokratične stranke upokojencev bo predstavil mag. Vasja Klavora.

Prosim.

MAG. VASJA KLAVORA: Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa državna sekretarka, spoštovane poslanke in poslanci.

Ena izmed programskih točk stranke DeSUS je zagotavljanje enakih možnosti za šolanje vseh mladih. Enake možnosti v tem kontekstu zagotovo med drugim vključujejo tudi področje prehranjevanja celotne populacije, ki se šola. Tako smo poslanci DeSUS-a že v preteklosti podprli vrsto zakonov oziroma novel in politiko v splošnem smislu, ki je šla v smeri skrbi za redno, zdravo, pravilno prehranjevanje učencev, dijakov in študentov, saj je ustrezna prehrana ključnega pomena za zdravje in optimalen telesni in duševni razvoj slehernega otroka in mladostnika. Dejstvo, da so danes zaradi službenih obveznosti staršev in časovnega trajanja dnevnega učnega procesa ter vključevanja v obšolske popoldanske dejavnosti, le redki otroci deležni uravnotežene, kvalitetne in ustrezno razporejene celodnevne prehrane, je le še eno od tistih, zaradi katerih menimo, da je skrajni čas, da se tudi učenci osnovnih šol subvencionirajo na način, kot to velja za dijake in študente - torej vsi, ne glede na socialni status.

Menimo tudi, da je, glede na zaostrene gospodarske razmere, predlog upravičen in smiseln. Podpora uvedbi subvencioniranega obroka v osnovni šoli je upravičena tudi zato, ker je osnovnošolska populacija doslej ob subvencijah dijakov in študentov postavljena v diskriminatorni položaj tudi iz tega vidika, ker je osnovnošolsko izobraževanje, za razliko od ostalih stopenj izobraževanja, po ustavnih določilih obvezno in financirano iz javnih sredstev.

V Poslanski skupini DeSUS smo ocenili, da so očitki predlogu zakona, o kateri je tudi govorila Dijaška organizacije, češ, "da se njim nekaj jemlje, da se lahko da drugim", neupravičeni, in bojazni, da se bo zgodilo med dijaki zaradi uvedbe novega sistema subvencioniranja razslojevanje, so res neutemeljeni. Takega mnenja smo zaradi tega, ker so tudi analize izvajanja Zakona o subvencioniranju dijaške prehrane pokazale nekatere pomanjkljivosti, naj si bodo to organizacijske narave, velikokrat, ubikacijske narave zaradi prostorskih stvari, pa tudi nekaterih stvari, ki bremenijo dijake same, saj so le-ti marsikdaj pokazali neustrezen odnos do brezplačne prehrane. Mi predlagane splošne dvotretjinske subvencije dijaške prehrane ne vidimo kot "kaznovanje" dijakov, ker je petina dijakov, po podatkih, z neuživanjem

brezplačne malice povzročala, da se je hrana znašla tam, kjer se ne bi smela, pač pa kot ureditev, ki bo zasledovala načelo pravičnosti, enakopravnosti, solidarnosti in medsebojne odvisnosti med pripadniki ene generacije in med različnimi generacijami.

Posebej v tej smeri pozdravljamo tudi predlagano možnost odstopa neizkoriščenih obrokov humanitarnim organizacijam. Dodatno subvencioniranje socialno ogroženih bo še naprej sledilo svojemu namenu, izjemnost položaja otrok in dijakov v rejništvu ter prosilcev za azil pa je še ena dodatna socialna nota, ki odlikuje predlog tega zakona. Morda bi opozoril tudi na 16. člen tega zakona, ki določa možnost, da se prispevek staršev, ki ga morajo doplačati ob subvenciji s strani države, torej starši plačajo eno tretjino cene malice, lahko zniža tako, da šola pridobi dodatna sredstva, ki jih prispevajo občine iz donacij, prispevkov sponzorjev, sredstev iz šolskega sklada in drugih skladov. Pri izvajanju tega zakona, ki smo ga sprejeli z dijaško prehrano, je prav gotovo očitno, da so razlike med posameznimi območji, med posameznimi šolami, kako se to izvaja in s kakšno voljo se to izvaja.

Vsebina predloga zakona je po naši oceni dobro pripravljena. Upoštevano je zasledovano dejansko stanje. Predlagane rešitve imajo pozitiven učinek. Ne gledamo ob tem, ali smo delali včasih pri dijaški prehrani za volitve ali ne, in tudi ali to počenjamo sedaj ali ne, glejmo na to populacijo, o kateri govorimo. Mislim, da imajo predlagane rešitve pozitiven učinek na socialni položaj posameznikov in tudi v organizacijskem smislu so načrtane prave smernice za učinkovito izvajanje zakona.

Naša poslanska skupina bo predlog zakona podprla. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavim Miran Györek.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, kolegi. Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke je že leta 2008 vložila v proceduro zakon o subvencioniranju prehrane v osnovnih šolah, s katerim bi sistemsko uredili prehrano v osnovnih šolah, podobno kot je to že urejeno za študente in tudi dijake na srednjih šolah. Takrat smo predlagali višino subvencije prehrane z usklajevanjem transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji na isti način kot za študente in dijake.

Podoben predlog zakon o subvencioniranju prehrane v osnovnih šolah je bil vložen v proceduro tudi v mandatu 2000-2004. Podpisniki so bili tudi vsi poslanci Slovenske nacionalne stranke. Žal pa takratni vladi in koaliciji ni bilo v interesu, da bi predlog zakona sploh uvrstili na sejo Državnega zbora. Tudi v tem mandatu smo v Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke že razmišljali o podobnem zakonu,

vendar vsi dobro vemo, kaj se zgodi s predlogi zakonov, ki jih vložijo opozicija. Tudi če je namen dober, pa od tega ni nobene koristi, saj koalicijska zavrne tudi vse dobre predloge zakonov, ki jih predlaga opozicija. Da ne omenjam številnih ustnih in pisnih poslanskih pobud in vprašanj poslancev Slovenske nacionalne stranke v preteklih mandatih.

Končno smo dočakali to, kar predlagamo že celih sedem let. Tokrat prihaja predlog s strani Vlade, kar nas sicer ne moti, kajti sam predlog vsebuje podobne opredelitve in cilje, kot smo jih sami predlagali v preteklosti: urejanje organizacije šolske prehrane za učence in dijake, subvencioniranje malice in kosila, pravico učencev in dijakov do subvencije, višino subvencije, pogoje in postopke za dodeljevanje subvencij ter nadzor nad izvajanjem zakona.

V Republiki Sloveniji imamo več kot 150 ali 160 tisoč osnovnošolcev. To so otroci v fazi odraščanja in telesnega razvoja in prav pri njih je redna in zdrava prehrana najbolj pomembna. Sploh pa je v tem času zaznati neverjetno popularnost in agresiven marketinški pristop ponudnikov raznih vrst tako imenovane hitre prehrane, "fast food" hrane. S tem sicer ne želimo trditi, da tovrstna hrana ni užitna, vendar pa vse analize in mnenja strokovnjakov kažejo na to, da prekomerno in redno uživanje tovrstne hrane za mladostnike in odraščajočo mladino ni prav zdravo in ni priporočljivo. Ravno nasprotno pa lahko na osnovi izkušenj že obstoječe šolske prehrane potrdimo, da je le-ta dovolj pestra in ustreza vsem standardom zdravega načina prehranjevanja.

Med drugimi utemeljenimi cilji in nameni zakona pa je treba posebej izpostaviti zagotavljanje cenejših in brezplačnih obrokov šolske prehrane socialno šibkim in ogroženim učencem in dijakom. Določena je tudi cena malice in splošna subvencija v višini dveh tretjin cene malice za vse učence oziroma dijake, ki želijo takšno pravico uveljavljati. Pri tem lahko uveljavljajo tudi dodatno subvencijo v višini ene tretjine cene malice, torej 0,80 evra za osnovne šole oziroma 2,42 evrov za srednje šole, tisti učenci in dijaki z dohodkom na družinskega člana do 30% povprečne plače v Republiki Sloveniji in višine ene šestine za cene za dohodke od 30% do 55%.

V Slovenski nacionalni stranki menimo, da bo verjetno na takšen način doseženi cilj, to je zagotavljanje zdrave, redne, pravilne prehrane in posredno dosežen cilj, razvoj in zdravje naših učencev in dijakov. Istočasno pa ima takšna organizacija oziroma uvajanje takšne šolske prehrane tudi vzgojno in izobraževalno vlogo glede zavesti o zdravi prehrani, zdravih prehranjevalnih navadah, kulturi prehranjevanja itd. Edino, kar nas pa skrbi in imamo v Slovenski nacionalni stranki določene zadržke, pridržke, pomisleke, je, nestrinjanje Dijaške organizacije Slovenije glede višini subvencije, kajti z znižanjem subvencije so dejansko utrpeli kratenje pravic, ki so jih dobili pred dobrim letom in pol, zato tudi njihove

peticije in nezadovoljstvo z več kot 20 tisoč podpisi. Njihovo stališče sprejmimo z razumevanjem, vsekakor pa moramo imeti v mislih istočasno povezano subvencioniranje šolske prehrane za osnovnošolce in tudi načelo pravičnosti, enakopravnosti, solidarnosti tako med osnovnošolci in srednješolci kot tudi med samimi generacijami.

V zvezi z napovednim znižanjem subvencije za dijaško prehrano zaradi omejenih sredstev, katerih naj bi bilo v ta namen predvidenih pri ministrstvu zgolj 41 milijonov evrov, se nam seveda odpirajo določena vprašanja glede neizkoriščenih oziroma neizterjanih virov sredstev iz drugih proračunskih virov. Tukaj mislimo v prvi vrsti včerajšnji komentar oziroma odgovor predsednika Vlade na moje poslansko vprašanje o neplačevanju delodajalcev za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje številnih tisočih delavcev, kjer gre po najnovjših podatkih za kar cirka 125 milijonov neplačanih in neizterjanih dolgov, ki jih imajo delodajalci do države. Kakšna malenkost bi bila, če bi DURS in ZPIZ dosledno opravljala svoje naloge pri izterjavi navedenega denarja in bi vsekakor bila prava malenkost zagotoviti tistih nekaj milijonov evrov in bi bil problem 100% subvencij dijaške prehrane rešen. Ko pa slišim, da želi Vlada kratkoročno reševati ta problem neizterjanih dolgov delodajalcev z dajanjem potuhe le-tem, pa se lahko nehote vprašamo, čemu takšne neproduktivne "naspidirane" izjave, ne nazadnje tudi popolnoma nekorektne do vseh tistih delodajalcev, ki pošteno in redno izpolnjujejo svoje zakonske obveznosti plačevanja prispevkov za delavce za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Še posebej, če pomislimo, da zakonodaja že predvideva kazen oziroma sankcioniranje takšnih delodajalcev, ki ne plačujejo omenjenih prispevkov za svoje delavce, sedaj bo pa država krila takšen velik primanjkljaj in se mi prav nujno postavlja vprašanje, iz katerih virov sredstev oziroma proračunskih postavk bo Vlada pokrivala dolgove nevestnih, da ne rečem špekulativnih delodajalcev...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kolega Györek, se opravičujem, gre za Predlog zakona o šolski prehrani. Bi vas želel opozoriti, imate par minut, ampak samo toliko, da veste, o katerem zakonu razpravljamo. Hvala.

MIRAN GYÖREK: Spoštovani gospod predsednik, saj sem pričakoval vaše vmešavanje v moj govor, sem se že navadil na to, ampak zadeva je kompleksna in jo hočem povezati, prikazati, od kod bi lahko prišel denar za dijaško prehrano. Mislim, da se nisem oddaljil od teme.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR:....vse je povezano z vsem, ampak ne na takšen način.

MIRAN GYÖREK: Ali je sovražen govor, mogoče?

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Tokrat ne, gospod Györek.

MIRAN GYÖREK: O.K., potem bom pa končal. Skratka, bom skrajšal govor. Zakonodaje za izterjavo takšnih dolgov ni treba sprejemati, se pravi, tisto sankcioniranje, saj jo že imamo, le dosledno jo je treba izvajati, kar pa ta Vlada očitno zanemarja in se raje ukvarja sama s sabo, z neproduktivnim političnim preganjanjem nekaterih njim neodgovarjajočih celo ministrov, poslancev in tako naprej. Torej, v Slovenski nacionalni stranki bomo kljub temu Predlog zakona o šolski prehrani podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Györek. Poslansko stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil Ljubo Germič. Prosim.

LJUBO GERMIČ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Zdrav obrok in pravilno prehranjevanje sta danes v splošnem priznanem mnenju izredno pomembna dejavnika v našem vsakdanjem življenju. Vrsta težav in pojav različnih bolezni lahko nastopi kot posledica nepravilnega in nezdravega prehranjevanja. Zato je temu vprašanju potrebno nameniti posebno pozornost v vseh življenjskih obdobjih, še posebno pa v mladostnem življenjskem obdobju. S pravilno in zdravo prehrano se namreč lahko izognemo pojavom marsikatere bolezni. Pri tem lahko ocenimo, da Slovenija kot država namenja skrb ukrepom za zdravo prehrano, še posebej pa namenja pozorno pri prehrani otrok in mladine. V ta namen smo v okviru sprejetih zakonov o šolskem tolarju zagotovili sredstva za šolsko prehrano učencev v osnovnih šolah, posebna zakona pa urejata tudi prehrano dijakov in študentov. Ker se je šolska in študentska prehrana urejala v različnih časovnih obdobjih na različen način, je posledično tudi vertikalno različno urejena.

V poslanski skupini LDS zato menimo, da je predlagani zakon o šolski prehrani korak v pravo smer, saj vsaj v delu izobraževalnega procesa vzpostavlja poenotenje sistema in tudi večjo stopnjo pravičnosti in solidarnosti. Z zakonom se urejajo pravzaprav vsi obroki, ki jih šole ponujajo, s poudarkom na malici, ki jo šole morajo organizirati za vse učence in dijake, ostali obroki pa so dodatna ponudba šole, glede na potrebe dijakov oziroma učencev.

Predlog zakona o šolski prehrani bo poenotil princip subvencionirane šolske prehrane v osnovni in srednji šoli. Še obstoječa ureditev šolske prehrane dela namreč razliko med učenci in dijaki. Na neenakopravnost otrok opozarjajo tudi starši učencev v osnovnih šolah, zato podpiramo rešitev, da bo država oziroma Ministrstvo za šolstvo in šport v obeh stopnjah izobraževanja enotno vstopala s socialnim korektivom, s

subvencijami za malico. Vsi učenci in dijaki bodo deležni splošne subvencije v višini dveh tretjin cene. Ceno bo vsako leto določil minister za šolstvo in šport, aktualna cena je 0,8 evra za malico v osnovni šoli ter 2,42 evra za malico v srednji šoli. Torej dve tretjini te cene bodo dobili subvencionirano vsi, vsi, ki bodo izpolnili obrazec za prijavo učenca oziroma dijaka na šolsko prehrano. V naslednji stopnji je lestvica razdeljena v dva dela. Učenec in dijak, pri katerem dohodek na družinskega člana ne presega 30% povprečne plače, bo dobil subvencioniran še preostanek, pri dijakih pa je še kategorija, da če je odstotek dohodka na družinskega člana med 30% in do 55%, so upravičeni do ene šestine dodatne subvencije. Ker so postavljene ostre meje za pridobivanje določene subvencije - za dodatno subvencijo, bi veljalo razmisliti, ali ne gre omogočiti del manevrskega polja za odločitve v določenih posebnih primerih.

V Poslanskem klubu LDS podpiramo zakon, ker se nam zdi nam prav, da država olajša položaj tam in v tistih družinah, kjer je to potrebno, na primer v družinah, kjer starši dobijo minimalne ali nižje plače, so brezposelni ali imajo druge težave. Ob tem se nam ne zdi nujno, da bi država dajala denar za subvencije malic skupinam prebivalstva, ki tega ne potrebujejo, torej dobro situiranim družinam. To je še posebej pomembno v sedanjih razmerah ekonomske in socialne krize, ko je potrebna še posebna pozornost, da pomagamo tistim, ki pomoč dejansko potrebujejo. Hkrati se s predlaganimi rešitvami posebno pozorno namenja krepitvi odgovornega odnosa do hrane. Da je tega še vedno premalo, se je kazalo tako pri učencih, kot pri dijakih. Še posebej se je to pokazalo pri brezplačni dijaški prehrani, kjer so se zavrgle znatne količine hrane, kar kaže na neodgovoren odnos do hrane in neracionalno porabo javnega denarja. Zato menimo, da je z novim zakonom predlagana rešitev, ki bo izboljšala prehrabene navade učencev in dijakov, hkrati pa učinkoviteje in odgovornejše ravnanje z javnimi sredstvi.

Ob znatni razliki med ceno malice v osnovni šoli glede na ceno malice v srednji šoli v LDS opozarjamo na vsebino cene. Tako ne smemo pozabiti, da cena malice v osnovni šoli ni obremenjena s ceno kuharja in organizatorja šolske prehrane, ker je to s strani Ministrstva za šolstvo in šport financirano posebej, medtem ko je v ceni malice za dijake v višini 2,42 evra vključen tudi strošek, povezan s pripravo in delitvijo hrane.

V LDS pozdravljamo tudi predlagano rešitev, da se bodo v celoti subvencionirale cene kosil za tiste otroke, kjer dohodek na družinskega člana seže le do vključno 5% povprečne plače v Republiki Sloveniji. Po našem mnenju gre za zelo nizek prag, zato predlagamo razmislek, da bi se ta odstotek, v skladu z možnostmi države, v prihodnjih letih postopoma dvigoval.

Predlog zakona o šolski prehrani postavlja enake temelje za zdravo prehrano na obeh stopnjah izobraževanja, kar se nam zdi izredno pomembno za doseganje čim večje kakovosti. Vse šole morajo tako slediti Smernicam za prehranjevanje v vzgojno-izobraževalnih zavodih, ki jih sprejme Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje, ob upoštevanju Resolucije o nacionalnem programu prehranske politike za leto 2005 do 2010. Ob tem se nam zdi nujno opozoriti, da morajo smernice opredeliti odnos do posebnih prehranskih navad učencev in dijakov kot odsev realnih razmer v družbi. Mnoge šole so se nekaterim drugačnim željam že prilagodile, v bodoče pa bo takšnih potreb, po našem prepričanju, še več. Menimo, da bi šole v okviru smernic za prehranjevanje morale dobiti usmeritev za upoštevanje želja staršev po drugačni prehrani njihovih otrok.

V LDS smo prepričani, da le ponudba zdrave, pestre in uravnotežene prehrane ter zagotovitev vsaj enega obroka na dan ni dovolj, ampak je treba tudi ozaveščanje o prehranjevanju, pripravi hrane, odgovornosti do hrane ter tudi o tem, da je prehranjevanju treba nameniti dovolj časa, čemur se morajo prilagoditi tudi šole s svojim urnikom in organizacijo dela. Zdrava prehrana mora postati del učnega procesa in zdravega načina življenja. Ker se v takšnem pristopu, pri uvedbi toplega obroka za dijake ni razmišljajo, zato samo izvajanje določil zakona ni moglo doseči zelenih in potrebnih ciljev, kar je nasprotno od zelenega lahko slabo vplivalo na prehranjevalne navade mladih.

Zaradi navedenega bomo v Poslanskem klubu LDS predlagani zakon podprli.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Sledi splošna razprava poslank in poslancev. Besedo ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana državna sekretarka, poslanke in poslanci!

Naj uvodoma takoj povem, da soglašam s predlaganim zakonom o šolski prehrani, in to z več vidikov. Res je, kot je bilo omenjeno v enem od stališč poslanskih skupin, da imamo v koalicijski pogodbi, pa tudi v alternativnem vladnem programu zapisano, da Socialni demokrati posebno pozornost posvečamo zlasti prehranskim navadam in zdravi prehrani tistih, ki so udeleženci obveznega izobraževanja, to je osnovnošolcem. In menimo, da predlagani zakon sledi ravno temu cilju.

Seveda je pa treba izhajati tudi iz dejanskih razmer. Naj citiram starosto slovenske politike dr. Bučarja, ki je na vprašanje o tem, da se marsikdaj pritožujemo, kako se krči obseg pravic, odgovoril takole: "Kar naprej poudarjamo neke temeljne pravice. To je sicer prav, toda vsi se moramo

zavedati, da vendar lahko živimo le od tistega, kar imamo." Lahko bi navajala še nekatere druge misli, ki gredo vse v to smer, da "mora politika vendarle upoštevati," kot pravi, "da se moramo sprijazniti, da lahko preživimo in pridemo iz krize samo tako, da bomo živeli svojim zmožnostim primerno." In vprašati bi se morali, pa se ne, ali smo pripravljeni živeti s tistim, kar imamo, ker hočemo živeti preko svojih zmožnosti. In če bomo vedno pri tem tako vztrajali, ne bomo mogli ničesar spremeniti.

Zato mi je pravzaprav tesno ob protestu Dijaške organizacije Slovenije in zbranih 22 tisoč podpisih, da dijaška organizacija ne razume, da je s predlaganim zakonom upoštevana univerzalna subvencija v višini dveh tretjin cene obroka in da je pravzaprav za tiste, ki ne zmorejo, ki prihajajo iz socialno manj spodbudnih okolij, še možna subvencija do polne cene obroka. Ampak tista generacija, tista populacija, ki bo s tem zakonom pridobila, nima svoje organizacije, ki bi zbirala podpise in povedala, da s tako rešitvijo ali takim predlogom zakona soglaša. In na to bi morali tudi pomisliti, da pravzaprav s tem sledimo tudi smernicam zdrave prehrane.

Kakšne te smernice so? Zdrava prehrana ni samo količinsko in po sestavi živil ustrezno sestavljen obrok, ampak je pomembno tudi, kakšna je energijska vrednost obroka. Tu naj opozorim na neko temeljno nerazumevanje, ki smo ga zasledili ob zakonu o subvencionirani dijaški prehrani, ko so nekateri topli obrok, ki naj bi bil sicer malica, hoteli približevati vse bolj tistemu, kar je kosilo. Ampak, po načelih zdrave prehrane naj bi z zajtrkom vnesli od 18 do 22% energijske vrednosti živil za celotni dan, z malico dopoldansko ali popoldansko pa le 10 do 15%, kosilo bi moralo pokriti 35% do 40% energijske vrednosti in večerja 15% do 20%. Zakaj navajam te podatke? Zato, ker malica ne more nadomestiti vseh dnevnih obrokov, še najmanj lahko nadomesti malica osrednji obrok, še manj pa bi smela malica nadomeščati energijsko zelo pomemben in za zdravje prehranjevalne navade zelo bistven obrok, to pa je zajtrk. In zaskrbljeni bi morali biti, da zaradi urnika, zaradi tega, ker se nekateri vozijo v šolo, cela vrsta učencev in dijakov ostaja ravno brez tega prvega, za zdravje zelo pomembnega obroka, to je zajtrka.

Torej, ko govorimo o šolski prehrani urejamo zadeve tako, da zagotavljamo zdrav obrok, in to tisti obrok, ki ima po energijski vrednosti vrednost malice.

Ena od temeljnih zmot tistih, ki nasprotujejo sprejemu Zakona o šolski prehrani, je tudi ta, da očitajo, češ, da zakon ukinja toplo malico. Če bi tisti, ki zakonu nasprotujejo, predlog zakona prebrali, bi videli, da je prav v tem zakonu tudi zapisano, da dijaki dobivajo praviloma toplo malico. To je 4. člen, ki govori o šolski prehrani: "Za dijake je šola praviloma dolžna organizirati toplo malico." - zato je tudi subvencija tega obroka bistveno višja od subvencije za

osnovnošolce. Torej, ne gre za korak nazaj, ohranja toplo malico, dopušča samo možnost, da tam, kjer zaradi najrazličnejših okoliščin ne morejo zagotoviti niti prostora niti možnosti tople malice, niso tisti, ki tega ne zagotavljajo, v prekršku, tako kot so bili sedaj in jih ne silimo k surogatu tople malice, kar je bil po nekaterih sendvič in čaj. Ni tudi res, da zakon ne bi upošteval mnenja učencev in dijakov pri sestavi jedilnikov. Poglejte, 5. člen tega zakona govori, da lahko ravnatelj oziroma direktor imenuje skupino za prehrano, ki daje mnenja in predloge glede šolske prehrane. Kako je ta skupina sestavljena, zakon ne določa, ampak je to prepuščeno pravilom šolske prehrane, pravila šolske prehrane pa pripravi ravnatelj, obravnavajo ga pa: svet staršev, učiteljski zbor, učenci oziroma dijaki. In pravila sprejme svet šole, v katerem so v srednji šoli tudi dijaki zastopani. Torej ne gre nobena stvar mimo soudeležbe dijakov. Zakon pa tudi zahteva, da se najmanj enkrat letno tudi preveri zadovoljstvo s ponujeno prehrano.

Sama vidim prednost tega zakona tudi v 11. členu, ki govori o neprevzetih obrokih. Obroke, ki v predvidenem času niso prevzeti, šola brezplačno odstopi drugim učencem oziroma dijakom, lahko pa jih prepusti tudi humanitarnim organizacijam, ki so vpisane v razvit humanitarnih organizacij. Torej tudi zakon predvideva, da se ne dotaknjena hrana lahko prepusti drugim, da jo zaužijejo, in da ne gre ta hrana v nemar, da ne gre za zavrženje, kar je bilo v dosedanji praksi marsikdaj mogoče ugotoviti.

Zagotovo je pri šolski prehrani treba opozoriti predvsem na to, da je tem zakonom v 17. členu predvidena tudi možnost subvencioniranja kosila v polni ceni za osnovnošolce, za vse tiste, ki prihajajo iz socialno nesposobnega okolja. To se pravi, da je tudi po tej plati, ko vemo, da v osnovni šoli več kot 50% otrok tudi zaužije kosilo, poskrbljeno, da bodo tisti, ki so najbolj ogroženi, dobili več. In če se kdo sprašuje, kako lahko Socialni demokrati podpiramo zakon, v katerem je predvidena subvencija samo v višini dveh tretjin, ne pa polna subvencija obroka, naj poudarim: Socialni demokrati zagovarjamo načelo socialne pravičnosti. Tisti, ki več ima, naj bo pripravljen na to, da bo iz javnih sredstev nekoliko manj dobil. In to je tisto pravo načelo. Najbolj pomembno pri tem se nam pa tudi zdi, da mora tisti, ki hoče subvencioniran obrok uživati, to svojo željo tudi sporočiti. In s tem nase prevzame odgovornost, da država da za to, da použiješ, ne bo pa dala za to, da bi, zato ker se ti ne ljubi iti po obrok, tega ne zaužil. In mislim, da je v tem primeru tudi vzgojna komponenta dovolj dobro zaobsežena.

Jaz bom, kot rečeno, zakon podprla. Ne rečem pa, da ni mogoče v prihodnosti zakona tudi izboljševati. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Robert Hrovat.

ROBERT HROVAT: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Zame ta sprememba zakona o šolski prehrani ni sprejemljiva. Enako menimo tudi vsi poslanci in poslanke v Slovenski demokratični stranki, ki smo ta zakon takrat tudi predlagali in s katerim smo dijakom omogočili brezplačen obrok.

V zakonu piše - osredotočil se bom predvsem na 15. člen, o katerem bomo najbrž vsi največ govorili. Torej, denar za prehrano osnovnošolcev iščete pri malicah dijakov, in jaz bom v nasprotju s predgovornico rekel, da me je sram, da imamo socialno vlado oziroma ministre, ki razmišljajo le o tem, kako komu kaj vzeti, ne pa, kako komu kaj dati. Izgovor, da se ta sredstva prerazporejajo tudi na osnovne šole, je čista manipulacija. Resnica je, da je treba za vsako ceno spremeniti dober zakon, ki je bil predlagan v letu 2008, torej še v času Janševe vlade, predlagali pa smo ga poslanci in ga je takratni parlament tudi sprejel. In to je treba narediti res za vsako ceno in če se le da, tudi všečno. Všečno pa je to, da se del sredstev prerazporeja tudi na osnovne šole.

Eden glavnih razlogov za spremembo te zakonodaje so bili televizijski posnetki, ko se je s pladnjev na veliko stresalo v koše za smeti, in se je to prikazovalo na vseh televizijskih kanalih nonstop. Tudi sam sem bil takrat začuden nad tem prizorom in se mi je zdelo, da se je morda res treba resno pogovoriti o tej zadevi. Vendar danes je slika popolnoma drugačna. Ko sem se danes zjutraj odpravljal v službo, tudi moja hči je šla v šolo in sem jo vprašal, kakšno je zdaj stanje s to malico, kako zgleda. Veste, kaj mi je odgovorila: "Malice vsak dan zmanjka." Zmanjka. Pa je gimnazija zelo blizu tega parlamenta. Torej, slika je popolnoma drugačna. Kaj je razlog, da je sedaj drugače, je vprašanje. Vendar moje mnenje je, da se v začetku leta, ko otroci pridejo v šolo, se ustanavljajo neke skupine, itd. in frajer je tisti, ki gre lahko ven in si naroči pico in jo poje, ne tisti, ki je malico v razredu. Sedaj je slika popolnoma drugačna. Vsi jedo v razredu, vse pojejo in še zmanjka. Torej, to ne more biti več razlog, da se spreminja ta zakonodaja.

Več kot 20 tisoč podpisov je zbrala dijaška organizacija. Verjamem, da z boljšo organizacijo bi jih zbrali še bistveno več; ampak to ne igra vloge, že teh 22 tisoč podpisov je dovolj zgovornih, da nasprotujejo temu, kar se sedaj predlaga. Sprašujem se sedaj, kje so novinarji, kje je sedaj civilna iniciativa - nikjer, nikogar. Ko se zmanjšujejo že pridobljene pravice - nikjer, nikogar! Malenkostna novička in to je to. Sedaj bom uporabil terminologijo nekaterih bivših poslancev iz prejšnjega mandata, pa jih bom tudi imenoval, gospoda Cvikla, gospoda Lahovnika, ki sta v nekaterih situacijah, ko je bilo potrebno nekomu nekaj dati, potrebno tudi drugje vzeti. Jaz bom sedaj povedal zelo podobno kot sta govorila onadva. Namesto hamarjev, ki jih kupuje Slovenska vojska, ki so tako

in tako na sumljiv način financirani, vsaj sedaj se to izkazuje, dajte ta denar osnovnošolcem. Namesto da opremljate helikopterje za posredovanje v Afganistanu, dajte ta denar osnovnošolcev. Veste, to je legitimno in možno. Pomislite tudi na odškodnine, ki bodo plačane takoimenovanim izbrisanim, sedaj že vemo, da bodo. To so stvari, ki se dajo urediti. Torej, ne govoriti, da denarja ni; denar je, samo mogoče ni pravično ali pa pravilno razporejen. Kdorkoli je med nami že kdaj sestavljal kakšen proračun, ve, da če se nekje daje, je potrebno nekje vzeti. In samo stvar so prioritete: ali je prioriteta šolska prehrana ali je prioriteta vojska. Sedaj sem zelo demagoško govoril, vendar upam, da razumete, kaj hočem povedati. Torej, denar je, ne govoriti, da ga ni.

Mi, poslanke in poslanci, bomo danes na koncu odločali o tem, ali gre ta zakon naprej in sram me bo, če bomo takšen zakon poslali naprej, kjer se pridobljene pravice nekaterim jemljejo. Če ne drugega bo potrebno ta zakon popraviti z amandmaji v naslednjih obravnavah, ampak dejstvo je, da ta zakon ni dober. Z vso odgovornostjo trdim: če bi bila danes na oblasti Slovenska demokratska stranka, bi se v tem trenutku pogovarjali, da bomo osnovnošolcem omogočili brezplačno malico, ne pa, da govorimo o tem, da bomo nekomu nekaj vzeli, da bomo lahko drugim dali. To je za Slovensko demokratsko stranko nesprejemljivo, pa zame osebno tudi. Zakaj je bil v letu 2008 ta zakon sprejet? Sprejet je bil z namenom ureditve zanemarjenosti prehranjevalnih navad pri srednješolcih. In po sprejetju tega zakona so se dijaki začeli bolj zdravo prehranjevati, to je dejstvo. Predlog te splošne subvencije v višini dveh tretjin cene malice in možnost dodatne subvencije glede na dohodek, na socialni položaj družine, bo pa pripeljal, po mojem mnenju in tudi po mnenju študentske organizacije, k dodatnemu socialnemu razslojevanju. Na to jaz kot poslanec, ki odgovorno stiskam tipko za ali proti, ne morem pristati.

Mislím, da je potrebno poiskati druge vire, da se zagotovijo sredstva za brezplačen obrok tudi za osnovnošolce. Torej, ne govoriti o tem, da se na da; da se, samo, če se hoče!

Poglejte, ta trenutek se na eni strani ukinjajo socialne ugodnosti, Vlada s predlogi, ki jih dobivamo v Državni zbor, tolče po otrocih, po delavcih, po upokojevcih; na drugi strani pa dobivamo nove in nove davke, povišujejo se trošarine nonstop in to v času krize. Zame je to narobe svet. Če se toliko govori o pravičnosti, izenačitvi osnovnega šolstva in srednjega šolstva, potem je potrebno za to poskrbeti na vseh nivojih, in to istočasno. Poglejte, osnovnošolci vsi, ne glede na premoženje, dobijo učbenike iz šolskih skladov, ki jih financira država. Srednješolci si morajo učbeniki kupiti sami, razen nekatere srednje šole, ki imajo to urejeno, ampak teh je zelo, zelo malo. In jaz pravim, naj bodo izenačeni

osnovnošolci in dijaki tudi pri tem, ne samo pri prehrani. Torej, potrebno je poseči tudi na to področje.

In za zaključek. V letu 2008, ko smo sprejemali to zakonodajo, ne bom rekel ste, ampak takratna sestava Državnega zbora je z 78 glasovi za in niti enim glasom proti sprejela ta zakon, da se brezplačno uvede topel obrok za srednješolce. Danes boste, vsaj tako so bila predstavljena stališča poslanskih skupin, snedli svoj glas, ki ste ga dali takrat dijakom in njihovim staršem. Takrat so bile volitve pred vrati, danes pa se zdijo volitve zelo zelo daleč. Ampak sprašujem se, ali so res tako daleč. Jaz mislim, če bo šlo tako naprej, bodo volitve bistveno prej, kot izgleda danes. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Franco Juri. Prosim.

FRANCO JURI: Hvala, gospod predsednik. Osebno se veselim nadaljevati tam, kjer se je ustavil kolega Hrovat, kajti povedal je nekaj stvari, ki bi lahko utemeljile skupno pripadnost eni stranki; stranki socialne solidarnosti in stranki mirovništva. Jaz se strinjam, ta država bi lahko zagotovila brezplačno prehrano dijakom in osnovnošolskih učencem. Fino bi bilo. Ampak gremo dlje od tistega, kar smo prej slišali. Če ne bi sklepali pogubnih poslov, kot je bil posel Patria, če ne bi kupovali hamerjev, če ne bi kupovali helikopterjev. Jaz se strinjam, gospodje, podpišimo peticijo, ukinimo vojsko in potem bomo imeli denarja za vse to. Saj to je to! Tega se vsi zavedamo. Ali imamo pogum iti tako daleč, da bomo zagotovili sredstva za tisto, kar ta družba v resnici potrebuje: ne orožja, ampak hrano. Hrano za dijake, hrano za učence.

Dovolite mi, da prekinem ta malce demagoški in populistični uvod, ki ima veliko resnice v sebi, ampak ki žal ni zelo blizu stvarnosti, ki jo doživljamo. Ker v tem parlamentu ni nihče pripravljen iti tako daleč in tiste besede, s katerim jaz soglašam, kolega Hrovat, bi jih morali nasloviti, recimo, predsedniku obrambnega odbora, ki meni precej drugače in je v vaši stranki. Ampak dejstvo je, da mi moramo operirati z realnimi okviri. In realni okviri so tukaj in danes. To je kriza, gospodarska, finančna, družbena kriza, omejene možnosti, da bi dejansko uredili stvari tako, kot si vsi želimo. Torej, obstaja ena možnost, ali usmerjamo del proračunskih sredstev, ki so namenjeni tem potrebam, samo eni kategoriji, ali jih razporedimo tako, da bodo bolj pravično zadoščena tudi pričakovanja drugih kategorij. Meni je žal, da so bile sprejete v tem parlamentu odločitve, ki so naenkrat izpostavile dihotomijo, potencialni konflikt interesov med srednješolskimi dijaki in osnovnošolskimi učenci. Obstajajo v tej družbi in v tej krizi tudi družine oziroma starši osnovnošolskih učencev, ne pozabimo tega in ti danes plačujejo

ali do sedaj so plačevali polne stroške za prehrano učencev - je to prav? Ni prav! Optimalno bi bilo, da bi tudi njim znižali te stroške, ne da bi se dotaknili dijaške prehrane, se strinjam. Je to mogoče? Po vseh izračunih to v tem trenutku ni mogoče. Torej, kako, ali je mogoče samo pod pogojem, da sprejmemo radikalne odločitve, s katerim soglašam, ampak s katerimi večina ne soglaša.

Torej, znotraj dane realnosti mislim, da ta zakon ustvarja ključ za prerazporeditev možnih sredstev, ki je bistveno bolj pravičen od prejšnjega. Pri tem ne gre pozabiti, da ne ukinjamo subvencij za dijaško prehrano. Samo 22% dijakov, torej tisti dijaki, ki pripadajo premožnejšim družinam, bodo plačali to prehrano, ta strošek v celoti in to je tistih 16 mesečnih evrov. 44%, to je pač, recimo, temu srednji sloj ali srednji nižji sloj, bo pa plačalo okoli 9 evrov mesečno, ostali pa bodo imeli zagotovljeno brezplačno prehrano. Torej, to so dejstva. Ob tem pa na pozabimo, da ta pravičnost preide tudi k tisti drugi kategoriji, ki je bila do sedaj diskriminirana in diskriminacija ne more priti v poštev v času krize. Vsi smo v krizi in vsi moramo biti solidarni. Mislim, da to morajo razumeti. In tisti, ki bodo o tem razmišljali, bodo razumeli - tudi dijaki in tudi starši dijakov - ne posegamo na drastičen način v socialno varnost dijakov. Posegamo pa na pozitiven način, v socialni standard osnovnih šol oziroma otrok družin, ki obiskujejo osnovne šole. In to je vse. To je ključ problema. Zato se zavedajmo, vprašanje je, želimo biti pravično solidarni ali želimo nadaljevati z diskriminatornim odnosom do dela populacije Republike Slovenije. Če tega ne želimo, sprejmemo realistično in realno rešitev. Če pa želimo biti radikalni in bolj pravični - upajmo si! In to, kar je povedal kolega Hrovat, je tista prava pot, upajmo si. Najdimo druge vire! Kje so? V obrambnem sistemu, v sodelovanju v tujih vojnah! Jaz sem prvi, in celo sem podpiral celo eno sporno peticijo zato, da dobimo sredstva in da bomo jutri lahko sprejeli tukaj nov zakon, ki bo izenačil pozitivno in bo vračal te pravice vsem dijakom in jih zagotovil vsem učencem. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Ste bili omenjeni? Ja, gospod Jerovšek, točno, repliko imate. Nimate replike. Ne morete razpravljati. Šele, ko boste razpravljali, boste lahko...

JOŽEF JEROVŠEK: Ja, ampak nekorektno je bilo omenjeno v moji odsotnosti....

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Jerovšek. Poslovnik moramo spoštovati.

Besedo ima Franc Jurša.

FRANC JURŠA: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav kolegicam in kolegom, še posebej državni sekretarki.

Na začetku moram povedati, da načeloma soglašam s predlaganim zakonom. V tem zakonu je zelo pomembno to, da imajo učenci in dijaki subvencionirano malico v višini dve tretjini vrednosti malice. Seveda jaz osebno ne bi nasprotoval tudi temu, če bi napisali, da to subvencioniramo sto odstotno. Seveda pa moramo v tem primeru tudi zagotavljati sredstva na prihodkovni strani proračuna.

Zelo pomembno je, da zagotavljamo enake možnosti vsem, tako učencem kakor tudi dijakom. Ne smemo pozabiti, da je osnovnošolsko izobraževanje, za razliko od ostalih stopenj, obvezno in ga v nobenem primeru ne smemo podrežati ostalin neobveznim izobraževanjem. Položaj na področju šolske prehrane je seveda zato tudi za obvezne programe še toliko bolj pomemben. Žal pa se s strani dobaviteljev hrane, šolskih malic - tu predvsem mislim na srednje šole, kajti te v večini primerov nimajo ustreznih kuhinj in jedilnic, osnovne šole to več ali manj vsepovsod imajo -, sliši, da mladi zavračajo brezplačno malico. Seveda, če temu ni tako - tu je bilo že povedano, da ni tako -, se veselim tega, saj če je nekaj plačano, potem je prav, da se to tudi zaužije. Učencem in dijakom moramo ponuditi predvsem redno, zdravo, pravilno prehrano, ne glede, ali je topel ali hladen obrok, tako ocenjujem jaz. Seveda pa moramo pri tem upoštevati, da je ta obrok zdrav.

Osebno zavračam, da se v drugem odstavku 16. člena navaja, da se lahko prispevek staršev zniža, če šola za ta namen pridobi dodatna sredstva, ki jih prispevajo občine. Na nek način nalagamo dodatne obveznosti občinam. Seveda je potem treba tudi povedati, kako bomo zagotovili ta sredstva. Bo država lokalnim skupnostim le-to zagotovila? Če ne, potem občine ne bodo v enakovrednem položaju. Tiste občine, ki imajo več sredstev na razpolago, bodo to lahko storile, tiste, ki pa tega nimajo, ne bodo mogle. Zopet se bo ustvarjalo razlike, tako kot so se tudi pri cepljenju deklic za zaščito pred rakom na materničnem vratu ali pri drugih podobnih zadevah, ki smo jih vodili v slovenskem prostoru. Bogate in revne občine se bodo še bolj razlikovale. Še bolj bo to prihajalo do izraza v letih, zelo pomembnih za politiko - to je, v volilnem letu. Župani bodo občinskim svetom predlagali, da gredo v take aktivnosti, da zagotovijo sredstva, seveda, če bodo starši učencev in dijakov, pa tudi učenci, ki dopolnijo 18 let, zaokrožili številko pred imenom in priimkom župana, ki bo kandidiral na naslednjih volitvah. Torej, če ne bomo zagotovili sredstev lokalnim skupnostim, potem predlagam, da v tem členu napišemo, da bodo to zagotavljale občine. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Spoštovani pozdrav tudi gospe sekretarki.

Mislím, da ste pripravili zakon s pozitivnim razmislekom, z vsebino, ki nekaj rešuje, nikoli ne rešuje noben zakon vsega. Že takoj na začetku bi se distanciral od tega, kadar govorimo o šolski malici, o dijakih, otrocih, potem naj bi v takih razpravah ne bilo prostora ne za politiko, ne za ideologijo, mislim, da enostavno to takemu zakonu ne pritiče.

Podpiram rešitev, da tisto, kar je pravica v srednjih šolah, postane pravica otrok, na drugi strani pa obveza davkoplačevalcev pa tudi sistema, da neko pravico uredimo in da otroci nekaj dobijo. Ljudsko reklo, staro je, da prazna vreča ne stoji sama, kot je pa tudi drugo ljudsko reklo, da pa seveda tisto, kar je brezplačno, ni veliko vredno. Zato se mi zdi rešitev in razmerje, da dve tretjine stroškov malice pokrijemo iz sistema, eno tretjino pa prispevajo boljše situirani starši in družinski proračuni, prava, upoštevanja in razmisleka vredna.

Je pa vsaka taka debata tudi priložnost, da razmislimo, kako stroške v različnih proračunih družinskih, državnih, res razporejamo. Poglejte. Ko naletimo na stroške za malico, tam bi bilo vsakega evra preveč, pa če bi tudi kakšen študent, dijak ali pa osnovnošolec prispeval na mesec samo od 6 do 9 evrov. Takrat, ko pa dajejo naši osnovnošolci pa dijaki po 30, 40 evrov za mobitele pa tudi več, takrat, ampak samo za mesečno uporabo, takrat pa to nikogar in nikjer ne moti. Ko dobivamo po številnih slovenskih gospodinjstvih položnice, da, recimo, storitev komunalnega podjetja stane 30, 40 evrov na mesec, takrat je ogenj v strehi, pa je zato pitna voda, odvod odplak, odvoz smeti in še kaj, ko pa govorimo seveda o določenih artiklih, ki pa za življenje niso prav nič potrebni, takrat pa na stroške ne gledamo; in to mora biti razmislek vsake zdrave družbe, kajti pri zdravi in pošteni prehrani se vse konča.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima, mag. Andreja Rihter. Prosim.

MAG. ANDREJA RIHTER: Hvala lepa za besedo, predsednik. Pozdravljena državna sekretarka.

Ko sem se pripravljala na to razpravo sem marsikaj pregledala, prebrala od naše razprave, vaše razprave in se posvetila posebej tistim, na kar želim danes mogoče v štirih točkah opozoriti - kar pravite v opoziciji, pa sama mislim, da ni res ali da so celo laži.

Velikokrat se je v teh gradivih pojavljajo, da Vlada s tem predlogom ukinja brezplačni obrok. To ni res, daleč od tega! Ravno obratno, to je laž. Predlog zakona bo namreč omogočil, da bo brezplačen obrok, smo že danes slišali, prejemale najmanj, malo manj kot 40% učencev in dijakov, vsi

ostali, prav vsi, pa bodo imeli subvencionirano prehrano, obrok v višini spet skoraj dveh tretjin. Prav tako sem prebrala, da bo Vlada privarčevala na račun dijakov. Ponovno ni res. Velika in debela laž. Ministrstvo za šolstvo in šport je v proračunih za letošnje leto in tudi za leto 2001 ohranilo vsa sredstva za regresiranje prehrane, ponovno, učencev in dijakov. Torej ne bo nič privarčevalo. Ravno obratno, priskrbelo je celo evropska sredstva, ki pomenijo dodatek ali tisto, za kar tudi ta zakon ima svojo poslanstvo in vizijo, da bo poskrbelo za boljšo, kakovostnejšo prehrano naših otrok in tako se bodo vse do 31. julija letošnjega leta črpala evropska sredstva za shemo dodatka sadja za otroke v naših osnovnih in srednjih šolah. Prav tako slišim, prebiram, da bo ukrep v zakonu pomenil ločevanje dijakov na revnejše in bogatejše. Kako ponovno to ni res, je precej ta vaš argument, spoštovani kolegi v opoziciji, da je v času vašega prejšnjega vladanja vodil k temu, da ste, nekako bi celo lahko rekla, nojevsko tiščali glavo v pesek, ne zavedajoč se, da je ta država razslojena in da je tistim, ki pač ne zmorejo plačevati vseh teh obveznosti staršev, treba pomagati; in pomagati ravno tem, da tudi otroci v osnovnih šolah dobijo zdrav obrok in da država k temu pripomore s posebnimi ukrepi. In zaradi tega tudi vaš predlog ali trditev, da bomo s tem zašli še v globljo krizo, prav tako ni res, kajti s tem ukrepom bomo pomagali vsem tistim staršem, zaradi katerih ste tudi vi prihajali do ministra s poslanskimi vprašanji, da ne morejo več plačevati položnic v osnovnih šolah, priskrbeli da bodo te položnice sedaj plačane s strani države in s strani tega zakona, ki bo ne nazadnje Vladi to tudi omogočal.

Zato seveda ob vseh teh argumentih in razmislekih ne morem drugega kot z velikim veseljem podpreti zakon, ki je tukaj pred nami in predlagam, da resnično z vsemi svojimi trditvami, ki ste jih izpostavili, razmislite in tudi razmislite o tem, kdaj in kako boste podprli zakon in s tem omogočili, še enkrat pravim, tako učencem in dijakom priti do zdrave prehrane v osnovnih in srednjih šolah. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Lep pozdrav vsem prisotnim!

Zakon je dober, pravi Vlada, zakon je odličen, pravijo poslanci vladajoče koalicije, 22 tisoč dijakov v Sloveniji pa se s tem ne strinja in mu nasprotuje. Širša javnost mu nasprotuje. Kaj je torej res? Če je zakon res tako dober in če je v interesu tistih, ki se z njim ne strinjajo - kje je torej problem? Ali vsi ti ne znajo brati, kaj piše v zakonu ali pa Vlada in vladajoči poslanci ne želijo slišati argumentiranih pripomb.

Na podlagi tega, kar je bilo povedano doslej, je občutek, kot da je predlog tega zakona nastal izključno zato, da se na

nek formalno demonstrativen način pokaže, kako je bil prejšnji zakon, ki je bil sprejet v prejšnjem mandatu - kar ste ponavljali kot lajno, iz ure v uro, iz meseca v mesec - predvolilni bombonček. In bolj ko poslušamo utemeljitve glede tega novega zakona, bolj sem prepričan, da je temu tako. Razumno bi bilo, da se skozi evalvacijo zakona predlagajo boljše rešitve, nadgradnja; da se odpravi tisto, kar se je mogoče pokazalo kot pomanjkljivo. Vendar temu v tem primeru ni tako. Zakon, tako kot je sedaj napisan, uvaja v pomembnem delu zelo močno administrativno birokracijo, ki je popolnoma nepotrebna na tem področju. Nihče se tudi ni vprašal, koliko bo ta silna birokracija za izvajanje tega zakona stala in kdo bo te stroške plačal, ali ne ravno tisti, ki bi bili sicer upravičeni do brezplačne prehrane. Čemu torej uvajati neke rešitve na področju, ki je relativno enostavno in glede katerega ni treba uvajati novih birokratsko-administrativnih zapletov?!

Seveda so v tem zakonu, kot v vsakem zakonu, tudi dobre ideje in dobre rešitve. Zaradi tega je narobe, da se daje večji poudarek tistemu, kar je slabo, in se s tem izničuje tisto, kar bi lahko bilo dobro in kar bi veljalo tudi v nadaljnji proceduri podpreti. Vendar je sistemsko gledano zakon napisan tako, da ga zelo težko podpremo oziroma v nadaljnji proceduri preoblikujemo, da bi bil izpolnjen tisti temeljni namen, ki mu je sledila Slovenska demokratska stranka v prejšnjem mandatu, ko je začela s postopnim uvajanjem plačevanja tega brezplačnega obroka dijakom, torej populaciji, ki je bila v tem prehranbenem smislu, če se izrazim v navednicah, "najbolj ogrožena". To je bila pač populacija, ki zaradi različnih parametrov ni imela urejenega prehranjevanja v povezavi z osnovnošolskimi dijaki in ostalimi, ki so to imeli urejeno. Zaradi tega je bilo normalno, da se je prvi korak naredil v tej smeri in logično bi bilo, da bi temu prvemu koraku sledil naslednji, brez da se te pravice zmanjšujejo, ker za to ni nobene potrebe. Ni potrebno varčevati ne pri hamerjih, ne pri ostali oborožitveni tehniki, dovolj je racionalno obnašanje tistih, ki ste sedaj na oblasti. Za enoletni finančni učinek bi bilo dovolj, če bi nekdo se racionalno obnašal pri samo eni zadevi, in to je falcon. Samo v enem letu je izpuhtelo v zrak na tem primeru, to leto se pa sedaj nadaljuje že v drugo leto, več kot bi bilo potrebno za to, da bi lahko imeli vsi otroci brezplačno prehrano, pa nihče ne bo odgovarjal za nevestno delo v službi in trdno sem prepričan, da tudi nihče ne bo ovaden zaradi suma tega kaznivega dejanja nevestnega dela v službi, pa je izpuhtelo, ne na stotine tisoče evrov, zaradi tega nevestnega dela, ampak je izpuhtelo na milijone evrov samo pri primeru falcon, da ne omenjam številnih drugih primerov.

Pred kratkim smo bili priča temu, da je Vlada državo zadolžila za dodatno milijardo evrov ob 6 milijardah 300 milijonov zadolžitve in poroštev v lanskem letu. Ti milijoni

evrov, ki so predvideni na letni ravni za prehrano dijakov in osnovnošolcev, so kaplja v morje pri teh številkah in ne morejo ne povečati teh številki niti jih ne morejo zmanjšati. Dovolj bi bilo, da bi lahko zagotovili to prehrano vsem, če bi samo ministrstvo bolj racionalno obnašalo. Konec lanskega leta smo bili priča, da je 3 milijone evrov, to je ena šola, s tem denarjem se da zgraditi celo šolo, ministrstvo za šolstvo in šport namenilo za nakup neke opreme po različnih šolah, ki jih je administrativno določilo, da so to vse in kjer so dobili neke fotoaparate pa neke leptope, s katerimi si ni imel kaj pomagati, ampak za to je bilo porabljeni 3 milijone evrov, da denar na postavki, ki je bila temu namenjena, ne bi slučajno ostal. In koliko je takih primerov, ki jih lahko srečujemo na različnih področjih.

Mislím, da bi bilo prav, da se Vlada nad temi podatki zamisli in da pride v Državni zbor z zakonom, ki bo v interesu tistih, zaradi katerih se piše ta zakon, žal, ni v njihovem interesu, to so dokazali tudi z enormno velikim nasprotovanjem 22 tisoč podpisov, kar je ogromno. Mislím, da ni mogoče tega dejstva prezreti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Dušan Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovana državna sekretarka. Na začetku, ko poslušam eno, dve, tri razprave, moram še enkrat reči, da sem iz srečne generacije, ker sem imel v osnovni šoli brezplačno malico. In to cel čas, ko sem bil v osnovni šoli, ampak nimam nobene nostalgije po nekaterih drugih, da ne bi, ampak hočem samo povedati, da nekoč smo že imeli brezplačno malico v osnovni šoli.

Drugo, kar bi rekel na diskusijo, ki je do sedaj bila - tudi jaz bom govoril iz enih izkušenj, ker se mi je lani primerilo, recimo, to, da sem imel v vseh treh institucijah izobraževanja svoje zadnje tri otroke od tistih šestih, in sicer na univerzi, v gimnaziji in v osnovni šoli. Tako imam malo izkušenj s plačevanjem ali neplačevanjem in subvencioniranjem te prehrane in iz tega bom tudi izhajal.

Kolegom, ki danes govorijo, sicer sami priznajo, da uporabljajo demagoško retoriko, da bi bilo dobro, da ne bi kupili kakšnih hamerjev ali še kaj drugega, bi pa priporočal, da bi to retoriko uporabili leta 2005, ko smo nabavljali tako imenovane patrie, pa bi mogoče danes res tudi sto tisoč osnovnošolcev imelo že zastonj prehrano in bi 2008, ko smo sprejemali ta zakon, tudi takrat jaz to podprl.

Najprej moram povedati, da sem vedno pristaš pozitivne diskriminacije socialno šibkejših, še posebej v takih razmerah kot so danes, ko smo v krizi in ko je to socialno razslojevanje vedno večje. Zato moram naprej povedati, da sem aprila 2008 glasoval za sprejem dosedanjega zakona o šolski

prehrani, ki ga je takrat predlagala skupina koalicijskih poslancev, kajti tako kot danes, in tudi takrat menijo, da je vsak poizkus izboljšanja prehrabnenih navad mladih upravičen, če ne že pri nas, v družbi prepotreben. Ne glede na to smo takrat nekateri poslanci opozarjali na nekatere pomanjkljivosti takratnega predloga, pa koalicijska večina našim predlogom takrat ni prisluhnila. Naj navedem samo dva, ki sta sedaj opredeljena kot utemeljitve pri spremembi zakona in nekaterih rešitvah, ki potrjujeta to našo takrat dobro namero in dobronamerne predloge. To je prilagajanje urnikov in ne nazadnje topla malica kot nadomestilo za kosilo, ker še danes kar veliko šol nima pogojev za šolske kuhinje. In ne samo to, da nima pogojev za šolske kuhinje, tudi ustrezna ponudba s strani pripravljavcev te hrane je ravno tako pomanjkljivo, če sem pa prav prebral gradivo, še danes razdelilnic, kljub temu da zakon velja že dve leti, nima 21% šol. Se pravi, da v teh šolah poteka ta stvar na nek drug način.

In ne nazadnje mi imamo zdaj dveletne izkušnje pri implementaciji tistega zakona iz leta 2008 in je dobro, da tudi iz teh izkušenj izhajamo. Mi imamo v gradivu kot spremljevalnem gradivu k temu predlogu zakona tudi nekatere konkretne podatke in nekatere ugotovitve, za katere predlagam, da nam služijo - gospa Jeraj, vi imate mogočega enega, ki je iz vrtca prišel v osnovno šolo, pa malo se zadržite, pa bova na hodniku diskutirala o teh izkušnjah. Govorim o... Ali lahko?

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Kumer, samo tudi vi ne pozivati, ker se potem pač kdo oglasi. Izvolite, imate besedo.

DUŠAN KUMER: In na teh izkušnjah tudi moja podpora temu zakonu izhaja. In prva, da predlagani osnutek zakona celovito in socialno bolj pravično ureja področje šolske prehrane v srednjih šolah in daje pravico tudi vsem potencialnim bodočim dijakom, to kar smo v predlogu zakona takrat predlagali, da bi tudi uvedli v osnovni šoli. Gre nasproti tisti pripombi, ki smo jo dajali že v letu 2008.

Drugič, sedanje rešitve, ki niso izključno univerzalna pravica vseh šolajočih do zdrave prehrane v šoli, pomeni, da bo preprečevala malomarnost in koriščenje te bonitete. Tukaj imamo različne izkušnje. Jaz sem prej rekel iz šole, kjer moji otroci hodijo, so te izkušnje popolnoma drugačne. Tam ni preveč hrane; tam veliko hrane ostaja in pride stran. Tam ostaja hrana. Prej sem slišal, da ponekod zmanjkuje, da jo je treba še pripeljati. Očitno so te izkušnje različne, sondaža, ki je bila narejena in je zraven v gradivu, pa kaže, da ta malomarnost do te bonitete ima neke korenine in da je tukaj nekaj mesa, ni popolnoma zastoj.

In tretje, s temi rešitvami se ne zmanjšuje to, kar je danes že večkrat bilo rečeno, pravica dijakom - kot nekateri

hočete dokazati - ampak gre za, da uporabim besedo enega od preddiskutantov, "nadgradnjo za dodatno vrednost ob enakih finančnih sredstvih iz proračuna". Da bo vsak potencialni dijak - to, kar sem prej rekel - tudi v osnovni šoli deležen tega obroka. Zakon je na nek način pravičnejši, saj uvaja solidarnostno komponento, ki je v situaciji, kot jo imamo danes, ko imamo še vedno gospodarsko krizo, ko je razslojevanje vedno večje, še kako dobrodošla. V krizi je težko uveljavljati univerzalne vzorce. Težko! In težko je v tej situaciji univerzalni vzorec, da vseh 100.000 in nekaj otrok v osnovni šoli, premožnejši in tisti, ki to niso, dobijo to malico zastonj. To si bi lahko privoščili v konjunkturi in ta priložnost je bila.

In ker je danes že bil omenjen semafor, bom še jaz dal eno prisposodbo, sem si jo tukaj zapisal za ta semafor. Čeprav so bila leta 2008, ko smo sprejemali aprila ta zakon, vrata recesiji in krizi že na široko odprta, pred temi vrati je pa bil velik semafor, na katerem je gorela rdeča luč za krizo in vladajoča koalicija takrat ni upoštevala. Pred vrati so bile volitve in velikokrat ste vozili skozi rdečo luč in tudi pri tem zakonu takrat očitno.

Skratka, še enkrat, jaz bom ta predlog zakona podprl, izboljšave pa lahko pričakujete pri bodočih razpravah.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Proceduralno? Izvolite, gospa Jerajeva.

ALENKA JERAJ: Hvala za besedo. Torej, v obrazložitvi zakona je zapisano, na kratko, stanje v šolskem letu 2008/2009, ampak nekateri predhodniki, med drugim mag. Vasja Klavora, so navajali, da iz podatkov analize izvajanja Zakona o subvencioniranju dijaške prehrane kaže to in to. Enako je kolega Kumer posredoval neke podatke, ki jih iz obrazložitve zakona ni. Zato bi prosila, če lahko tudi vsi poslanci dobimo s strani ministrstva analizo in vse te podatke ali pa, da se predstavnica Vlade oglasi in nam te podatke da. Mi teh podatkov nimamo in jih zato tudi ne moremo navajati. Imamo vse, kar je v obrazložitvi zakona. Zato je moj proceduralni predlog, da vse te dokumente tudi mi dobimo.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Lahko štejemo to kot predlog Vladi, ki se bo odločila kdaj in na kakšen način bo to posredovala? Besedo ima predstavnica Vlade. Gospa državna sekretarka, izvolite.

ALENKA KOVŠCA: Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Ker sem bila ravno izzvana in ker ste vi že v uvodu poudarili, da je vprašanje, iz katerih analiz in katerih podatkov izhajamo, moram povedati, da je teh podatkov več, in sicer: revizijsko poročilo iz leta 2010, analiza prehranske kakovosti malic v osnovnih šolah in po posameznih regijah iz

Inštituta za varovanje zdravja, analiza stanja organizirane prehrane v vrtcih in osnovnih šolah ter srednjih šolah, analiza stanja in organizacije dijaške prehrane, ki jo je naredila dijaška skupnost, poročilo o prehranski kakovosti dijaških obrokov 2009, Inštitut za varovanje zdravja, organizacija prehrane v vrtcih, osnovnih šolah in srednjih šolah, metodološka analiza iz 2008 Pedagoškega inštituta in subvencionirani topli obrok v srednji šoli, analiza stanja ob koncu šolskega leta 2008/2009, kjer je bilo od 126 zavodov 120 odgovorov. Če potrebujete, in na podlagi teh analiz, je Vlada tudi pripravila skupno oceno, poleg tega je bila analizirana še ena od izbranih šol v obdobju petih mesecev, kjer se je analiziralo naročene in porabljene obroke, iz katerih smo potem kasneje skupaj pripravili oceno negativnih finančnih učinkov zaradi odpadkov in zavržene hrane.

Izkoristila bi še to priložnost, da bi povedala, da je po oceni šol, ki so ocenjevale, koliko je zavrženih obrokov, teh po njihovem mnenju 6,9% v skupni vrednosti 5834 evrov na dan, na letni ravni pa to pomeni 2 milijona 115 tisoč 905 evrov. Med tem je tudi Računsko sodišče opravilo revizijo in je ocenilo, da kar 13% dijakov delno ali v celoti hrano zavrže, mi pa smo na izbrani šoli pet mesecev spremljali uporabo oziroma prevzemanje obrokov in razliko med naročenimi in prevzetimi obroki, in smo prišli celo do številke 30% neprevzetih obrokov. Predpostavljam in verjamem, da gre za različne situacije in tudi različne šole, sami ste opozarjali - na enih šolah je tako, na drugih drugače, verjetno tudi glede na organizacijo, pripravo, kvaliteto, glede na okolje, v katerem se to dogaja. Dejstvo je, da se to dogaja in to kaže, po eni strani tudi nek odgovoren ali manj odgovoren odnos šol, ki organizirajo prehrano, po drugi strani tistih, ki jo dobavljajo in vprašanje kvalitete te prehrane, in verjetno tudi lahkosti odpovedati se prehrani takrat, kadar za to nič ne prispevaš.

Vendar bi ob tem rekla, da ni to temeljni vzrok za predlagano spremembo. Absolutno bi bilo napak razmišljati, da zaradi zlorab in ocen, da vendarle neupravičeno toliko in toliko hrane zavržemo, tudi spreminjamo zakon. Razlogov je več, so opisani že v izhodišču, med njimi seveda tudi, da na tak način pravičneje in bolj odgovorno razporejamo naša skupna sredstva. In tudi zato, ker v bistvu ugotavljamo, da so osnovnošolci v dobi odraščanja veliko bolj odvisni od družbe, države, od tega, kako njihovo odraščanje in fazo odraščanja razumemo, kot srednješolci, ki si lahko še na različne načine pomagajo ob tem, se znajdejo, si poiščejo druge načine in tako dalje. Tudi sami ste ugotavljali, da je bila intenca, da bi brezplačen obrok imeli učenci v osnovni šoli. V situaciji, v kateri smo, v gospodarski in ekonomski, smo seveda veliko napora vlagali ravno v dejstvo, da so sredstva za prehrano v državnem proračunu namenjena in so namenjena mladi populaciji in da je pravičneje to urediti na način, da enak delež

subvencioniranja prehrane razporedimo učencem v osnovni šoli glede na njihov socialni položaj, kot tudi učencem v srednji šoli glede na njihov socialni položaj. Ob tem bi replicirala še nekaj. Vi pravite, da mi delimo otoke na bogate, revne in manj revne. Ne delimo jih mi, življenje jih deli in krivična družba. Mi jih ne delimo. Obstajajo bolj revni, bogati in manj... In seveda si lahko to breme pravičnejše razdelimo ali pa rečemo, pač po teoriji enakih želodcev, da smo vsi enako lačni.

Naša odločitev je bila v tej situaciji odgovorna do proračuna, odgovorna do ljudi in odgovorna do otrok, da na tak način rešimo in smo trdno prepričani, da to vnaša novo kvaliteto v sistemsko reševanje. Tudi sama bi rekla, da v veliko diskusijah, ki sem jih med tem časom opravila, ves tudi na nas so se obračali starši s pobudami, da naj vendarle kaj ukrenemo, da se ne bo dogajalo to, kar se dogaja. To se pravi, da so imeli neke pomisleke. Imamo izjavo ravnatelja, ki nam je prostodušno priznal, da to hrano prodaja naprej študentom. Imamo analize, ki kažejo na to, da vendarle ni vse tako lepo bilo, tako kot je bilo sedaj organizirano. Zato smo želeli s tem zakonom veliko aspektov odpreti, ne samo tega. In ti so vgrajeni v zakon in mislim, da si tudi zaslužijo drugačno pozornost, kot si jo zdaj delimo v diskusijah. Ta rešitev vključuje tudi našo skupno odgovornost - navsezadnje pa je država naša. In naša odgovornost je, da znotraj te države uravnavamo življenje na način, da je vsaj večini približno dobro. Mislim, da s tem zakonom seveda prenašamo del tega tudi na tisto populacijo, za katero mislimo, da je še objektivno v slabšem položaju. In je v odraščanju. In je ključno, da zagotovimo sredstva tudi njim za prehrano in večjo stopnjo prehranjenosti. Navsezadnje tudi tisti, ki bodo prispevali v osnovni šoli, bodo prispevali samo 6 evrov, v srednji šoli 8 ali 16 in to glede na materialni položaj. In če vi, seveda, sedaj oporekate oziroma rečete, ali bodo sploh pravi kriteriji pri tem uporabljeni - sama sem trdno prepričani, da bodo, ker smo vsaj dva mehanizma ob tem vzpostavili.

Prvič, evidenco, ki jo bomo vzpostavili na ministrstvu o obrokih in vnašanju naročenih in porabljenih obrokov. To nas bo stalo 80 tisoč evrov. To je računalniški program, s katerim bomo spremljali kumulativo. Sicer bo pa vsaka šola preprosto po lestvici otroških dodatkov ugotavljala, v kateri razred sodi kateri dijak, za kar ne potrebujemo nobene dodatne administracije, vsaj iz enega razloga, kot lahko pojasnim: do sedaj so to v šolah opravljale šolske svetovalne službe in računovodski delavci, morale so biti ustanovljene komisije, moral je biti na šolah sprejet pravilnik o subvencioniranju, morali so odločati na podlagi teh pravilnikov in morali so si pridobiti sredstva, če so želeli to zagotavljati. Zdaj vse to odpade, ker gre za preprost ugotovitveni sklep, ki se ga da izvesti na podlagi lestvice otroških dodatkov.

Naslednje, ko pravite, da je tudi sedanji sistem nepravilčen. Kolikor vem, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve zaključuje Zakon o uresničevanju pravic iz javnih sredstev in vzpostavitev skupine evidence, v kateri bo vgrajeno bolj pravično ugotavljanje socialnega položaja, med drugim tudi premoženjsko stanje, kar pomeni, da bo tudi podlaga pravičnejša. Mi se bomo preprosto na ta sistem priklopili in ne pomeni dodatnih obveznosti. Že sicer pa danes zakon za vsakega učenca predvideva na letni ravni - tudi ta, ki se zdaj izvaja - 3 evre na učenca, kar pomeni 285 tisoč evrov, ki jih dobijo šole za to, da lahko to evidenco vodijo. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, gospa državna sekretarka.

Za proceduralno razpravo je prosil gospod Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala, gospod predsedujoči.

Rad bi samo pojasnil. Uporabil sem podatek o 21%. Vse te podatke in nekatere kvalitativne ugotovitve sem dobil na spletu, naredil sem si spisek s spleta, pa sem mislil, ker imate vi računalnike, da tudi gledate spletne strani, ko se pripravljate na sejo. Zato še enkrat, vem, da ni popolnoma proceduralno, vendar ne morem kasneje odgovoriti.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa, da ste sami priznali, da to ni bil proceduralni predlog. Saj niste edini, vendar je škoda, da vsi skupaj zelo pogosto proceduralne razprave izkoriščamo za vsebine, ki temu niso namenjene. Ampak, dobro, to res tako zelo ne moti seje.

Besedo ima gospod mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Sam menim, da je ureditev, takšna kot je, dobra, zagotovo pa ni odlična. Ureditev bi lahko bila odlična, če bi imeli tudi učenci v osnovni šoli zagotovljen brezplačen kakovosten topli obrok. V tem trenutku temu ni tako in se hkrati tudi zavedam, da je v teh časih težko zagotoviti sredstva tudi za ta del. To pa ne pomeni, da je potrebno ureditev, kakršna je, spreminjati s ključnim argumentom, da pač preveč hrane konča v smeteh, in ob tem še stošestindvajsetkrat ponoviti, da je to bil predvolilni bombonček, ker menim, da je bila smer, ki si jo je zastavila prejšnja vlada, dobra in pozitivna.

Zakaj je po moji oceni takšna ureditev dobra in zakaj je prav, da imajo v prvem koraku brezplačni topli obrok samo dijaki, bi želel na nek način argumentirati. Zagotovo sistem in predvsem dostopnost osnovnih šol in srednjih šol ni enaka. Osnovne šole imamo pravzaprav za vsakim vogalom in je dostopnost dobra. Lahko rečemo, da je enakovredna za vse. Žal pa srednjih šol nimamo za vsakim vogalom. Zato se mora veliko

dijakov voziti v večje kraje v srednje šole ali pa celo bivati v tem kraju, kjer je srednja šola. Tako je takšno šolanje predvsem za starše, živeče na podeželju, veliko dražje kot šolanje otrok v osnovni šoli. Ob tem pa se moramo zavedati, da je tudi socialni položaj oziroma da je stanje, če temu tako rečem - ja, socialni položaj državljanek in državljanov na podeželju, skoraj praviloma lahko rečemo, veliko veliko slabši, kot je to v primeru večjih mest. Torej, če gledamo z zornega kota staršev, ki živijo v mestih, kjer so tako osnovne kot srednje šole, je ta problem pravzaprav nepomemben. Če pa upoštevamo faktor podeželja, pa to ni enako. In meni je žal, da imamo zadnje čase več takšnih primerov in več teh diskusij, ko na nek način pozabljamo na podeželje, ki se nam prazni in tako naprej zaradi različnih, morda tudi majhnih detajlov, ki jih včasih zanemarjamo, ki pa dajejo pravo kakovost življenja na podeželju. Ampak to je druga tema.

Vsekakor menim, da mora biti, in sem prepričan, da tudi je interes države zaradi izboljšanja izobrazbene strukture, da bi čim več otrok končalo srednjo šolo, če že ne fakulteto. Zato menim, da je ta korak, ki je bil narejen v prejšnjem mandatu, dober in v pravo smer. Težiti pa bi morali, da bi v skladu z finančnimi zmožnostmi proračuna itd. postopoma v naslednjih letih poskušali zagotoviti tudi brezplačen topli obrok za učence v osnovnih šolah. Po naših podatkih in naših izračunih bi za to potrebovali cirka 16 milijonov evrov. Gre seveda za dodatna sredstva glede na trenutno ureditev. Pravim, da so naši podatki in naši izračuni, mogoče tudi je, da niso najbolj natančni, ampak gre za red velikosti, in to zagotovo niso sredstva, ki jih ne bi mogli v tej državi najti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospa poslanka Silva Črnugelj.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Lepo pozdravljena državna sekretarka. Kolegi in kolegice.

Prehrana, zlasti pa ta zakon je sprožil vrsto reakcij, vrsto dobrih, pozitivnih pripomb pa tudi negativnih. Sicer je pa tudi tako, da je prehrana področje, o katerem imamo ljudje različno mnenje v različnih življenjskih obdobjih pa tudi, če pogledamo na časovni potek nekako tudi različno. Seveda doktrine šolskih prehran so se skozi desetletja in stoletja spreminjale, od razdeljevalnic hrane, šolskih kuhinj in ne vem, kaj še vse skupaj. Žal sentimentalno in romantično lahko ugotovimo, da so minili časi, ko so nas dedki in babice spremljali s kanglico in sendvičem v vrtec in osnovno šolo in ko so nam ob tem tudi velevali kaj, kako in na kakšen način lahko ravnamo. Vsak zakon seveda poskuša na svoj način urediti tiste zadeve, ki jih pač v družini nismo dobili kot nekatere čipe. Mislim, da je pričujoči zakon na podlagi vrste analiz, ki so bile opravljene naredil optimalno glede na situacijo, v

kateri živimo. Lahko samo rečem, da je državna sekretarka Alenka Kovšca navedla vrsto analiz, žal je pozabila navesti analizo, ki jo je opravila Fakulteta za šport, in sicer za 10-letno obdobje prehranskih navad in o posledicah teh prehranskih navad na motorične in gibalne sposobnosti osnovnošolcev in srednješolcev in tudi nenazadnje na športnike in športnice. Žal so te analize katastrofalne, ne samo zaradi tega, ker bi mogoče debelost, o kateri je danes bilo toliko govora, zelo vplivala na to, ampak tudi nenazadnje kakovost te prehrane, različnost, pestrost, uporabe živil in vsega tega. Tako da, jaz lahko samo ugotovim, da v enem obdobju rešili različnih avitaminov, rahitisa, skorbuta in ne vem česa še, da je pa žal ta nova civilizacija pripomogla k temu, da so se nekatere že zdavnaj pozabljene bolezni in ostale stvari vrnile. Pričujoči zakon bom podprla z veseljem zaradi tega, ker vem, da je bilo na nek način zelo veliko energije v to pripravo vloženo, in zaradi tega, ker menim, da je pravičnejši, kot je bil dosedanji. Ker mislim, da kljub temu da ni mogel do potankosti izpeljati načela univerzalnosti in solidarnosti, ampak je vendarle vključil v ta segment in osnovnošolce in srednješolce in da nekaj manj kot 250.000 tistih, ki bodo deležni te prehrane, ni majhna številka oziroma je kar velika, pomeni dosti. Načelo solidarnosti je pomembno načelo, in ta zakon mu skuša slediti v največji meri in kolikor se le da močno glede na situacijo, v kateri smo.

Me pa moti to, da naši kolegi in kolegice ne morejo prisluhniti nekaterim argumentom in da nenehno opozarjajo in govorijo nekatere polresnice, pa mogoče celo laži. Recimo, ena takih polresnic je, da predlog ukinja brezplačni obrok. To ne drži. Obrok bo za vse učence in dijake subvencioniran v višini dveh tretjin obroka, 35,53% učencev in dijakov pa naj bi po izračunih Ministrstva za šolstvo in šport obrok imelo brezplačno, kar tudi ni malo.

Država varčuje na račun dijakov. To ne drži, to ni resnica. Državni proračun ne bo privarčeval ničesar. Intenca zakona je, da tisti, ki lahko, prispevajo za tiste, ki ne zmorejo. To se pravi, solidarnostni princip naj bi bil in naj je, kolikor se le da, maksimalno vgrajen v ta zakon. Treba je poudariti, da kot plačniki v pretežni meri nastopajo starši, zato je razprava, ki kot plačnika poudarja dijake, res ekstremno demagoška in ne sodi v ta visoki zbor.

Ukinitev subvencije za dijaško malico bo povzročila ločevanje dijakov na revnejše in bogatejše - ne. Ločitev dijakov na revnejše in bogatejše je sama po sebi glede na to, kako in na kakšen način deluj ta družba in kako delujemo vsi mi; pač, če smo to vzeli za vrednostno merilo, je, žal, to vrednostno merilo. Lahko bi jih pa delili na bolj uspešne, na tiste, ki so nadarjeni, na tiste, ki so pridni, ki so tako ali drugače - da vas ne obremenjujem s tistimi ne tako pomembnimi zadevami.

Ni sprejemljivo, da se pravica ukinja med krizo. To ni res in to ne drži, ker smo glede na razpoložljive mehanizme in vse možne instrumente, ki so na voljo - ne nazadnje tudi baze podatkov in programe - poskušali maksimalno stvari urediti, kolikor se je le dalo.

Vzorec obnašanja in odgovornost, za to odgovornost pa smo na en način odgovorni mi vsi - mi, jaz, vi - in če bomo naredili nekaj več na tem, kot so nas, recimo, babice in dedki vzgajali, da vsako drobtinico na en način ne zavržemo, ampak jo spravimo za nekoga drugega, pa čeprav tudi za ptička, se ne bo v koših za smeti znašlo toliko in toliko kilogramov hrane, ki ni porabljena.

Hvala lepa, ker ste me poslušali.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL: Najlepša hvala, spoštovani predsedujoči. Spoštovana državna sekretarka, kljub spoštovanju, da ste zagotovo kompetentna sogovornica, bi ta tema zagotovo zaslužila pozornost tudi ministra, kajti menim, da v razpravi bodo podane številne razlage in tudi argumenti, ki bi lahko pripeljali tudi v razmislek, da je tak zakon, predvsem tisto, kar je ključno v tem zakonu, nepremišljen in tudi slab.

Za vladajočo koalicijo pa lahko rečemo, da je danes spet padel del maske z obraza in kmalu se bo videl cel obraz - pač, vseh tistih sprenevedanj, ki ste jih v času volilne kampanje tudi navajali volivkam in volivcem.

Sprašujem vas, spoštovane kolegice in kolegi iz koalicije, zakaj niste v svojem volilnem programu navedli, da boste šli tako drastično spreminjati dijaško prehrano?! Tega pač ni bilo in še marsikatera druga zadeva, ampak očitno, če bi to navedli, bi bila vsaj ena obljuba uresničena, vse drugo, kar ste navedli, tako ali tako niste.

Komentiral bi, ko je gospa državna sekretarka omenila, da s takšnim zakonom ali rešitvijo ne povzročamo neke delitve na bogate, revne in manj revne. Poglejte, spoštovana gospa državna sekretarka, ravno takšne zadeve delijo otroke same med sabo. Ena posebnost Slovencev je, da revni ljudje, tisti, ki so na robu minimuma, so tako ponosni, da tega ne želijo pokazati. Koliko ljudi poznam, ki so resnično zelo socialno slabo situirani, ki se težko preživljajo iz meseca v mesec in bodo težko prejeli ali prosili za neko pomoč, ker so pač ponosni, po mojem po nepotrebnem, ampak ponos je v njih. In ravno to se bo dogajalo med otroki. Prepričan sem, da marsikdo od tistih, ki bo upravičen do celotnega subvencioniranja, ravno zaradi takšnih razmer, situacij bo odklanjal to hrano, ne bo je želel dobiti brezplačno, ker bo lahko tarča zbadljivk: evo, ti si pa tisti, ki dobiš vse brezplačno, ta pa ne. Glejte, sami po sebi se bodo otroci na ta način diferencirali. Saj ta zakon sam po sebi ne, ampak okoliščine

bodo do tega pripeljale, kar je slabo. Predvsem v času, ko so otroci v puberteti, ko so v srednji šoli, kajti v osnovi šoli to ni tako prisotno, so le toliko manjši.

Kar se tiče zavrženih obrokov. Moj najmlajši sin, ki je zdaj na zaključku srednje šole, je obiskoval šolo v največji srednješolski instituciji v Sloveniji, s preko 3.000 dijaki. Dveletne izkušnje so bile izredno pozitivne, tako s strani direktorja, ravnatelja, kot s strani otrok, ki so bili navdušeni na tem načinom. Na to so se pripravljali že v preteklosti in nato z dodatnimi adaptacijami, da so lahko zagotavljali prehrano za tako veliko število otrok. Šola, predvsem srednja šola, je izredno pomembna vzgojno-izobraževalna institucija. In tu se pogovarjati o tem, ali bo naš proračun zdržal ali ne, je manj pomembna tema. Mi moramo zagotoviti toliko sredstev, ne smemo "šparati" na naših otrocih, niti v srednji šoli niti v osnovni. Jaz se strinjam, prav je, da je v tem zakonu navedeno, da se subvencionirana prehrana zagotavlja tudi v osnovnih šolah. Naj bo brezplačna prehrana v osnovni šoli in tudi v srednji šoli, kajti v mladih letih se otrok navaja tistih navad, ki mu ostanejo celo življenje. Vsi pa vemo, če nismo vajeni zdravega prehranjevanja, se nam to odraža skozi celo življenjsko obdobje in posledice tega so od debelosti do številnih srčno-žilnih obolenj. Posledice teh obolenj pa so za družbo bistveno dražje - v kasnejših letih, ko so deležni take ali drugačne zdravniške oskrbe - kot pa bi bilo teh nekaj milijonov za državni proračun, s čimer bi skušali naše otroke navajati na zdravo prehrano. Strinjam se, da so nekateri otroci tudi morda do hrane nekoliko nekulturni, nevzgojeni, vendar zgledi vlečejo. Z nekim načrtnim pristopom, ki ga počasi lahko spravljamo v življenje - tudi nekatere rešitve v zakonu so dobre -, da se tudi hrano, ki ostaja, lahko porabi koristno, za druge namene, je prava pot. Prepričan sem, če bomo že v osnovni šoli in vse naprej otroke vzgajali za zdrav način življenja in odnos do hrane, bomo naredili največ za svoje otroke. In tu ne sme biti ključen argument, ali gre za otroke bolj premožnih staršev ali manj premožnih staršev, kako to potem finančno urediti, zaračunavati staršem ali šoli.

Tudi sam se strinjam s kritiko, da bo v občinah, ki bodo lahko participirale, ta znesek nižji. Pri tem se sprašujem, ali ni to protiustavno, kajti na ta način nimajo vsi otroci pod enakih pogojev. Če bo župan temu naklonjen, bodo lahko jedli otroci brezplačno, če ne bo naklonjen, bodo jedli dražje. Poglejte, ni to pravi pristop, resnično ni. Na otrocih varčevati, mislim, da je to skrajno, skrajno neodgovornostjo in na dolgi rok ima škodljive posledice. Presenečen sem, pogledajte, tudi nad informacijami, tudi poslansko vprašanje sem dal na ministrstvo, da smo se soočali s primerom, ko je v osnovni šoli bila v obrokih hrana s pretečenim rokom uporabe. Poglejte, zagotovo je bil ta razlog zaradi varčevanja. To je nedopustno! Tukaj mora ministrstvo svojo vlogo bolj ažurno

odigrati skozi nadzore, inšpekcije, vzgajanja itd. Ne varčevati na otrocih na ta način, kajti ti zneski, kljub temu da so milijonov evrov, so nepomembni v primerjavi s tistimi stroški, ki bodo nastajali. Za družbo govorim, zopet za družbo; kajti, če je zdravje potem ogroženo in vse posledice zdravljenja, ki so posledica nepravilne prehrane, so bistveno bistveno večje. Zato tak zakon, kot je, upravičeno kritizirajo tako dijaki kot tudi strokovna javnost. Bilo bi prav, da se ga, takega kot je, ne sprejme, se pa strinjam, dajte tak zakon in ga bomo podprli jaz osebno in Slovenska demokratska stranka, da tudi v osnovni šoli poiščete takšno pot, da bodo deležni brezplačne prehrane, kajti to je seveda tudi edino prav in mora biti dolgoročen cilj. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospa državna sekretarka, Alenka Kovšca.

ALENKA KOVŠCA: Spoštovani. Bila sem izzvana neposredno, že v uvodnih razpravah je bilo vprašanje, kje je gospod minister. Vi veste, da se pripravlja dnevni red tik pred zdajci, je na službeni poti v tujini in prav gotovo bi z veseljem zagovarjal predlagani zakon in tudi stoji za njim, bomo pa prenesli seveda mu vaše prispevke, izjave in magnetogram, da se bo lahko seznanil z vašimi stališči.

Moram vas popraviti, mislim, da ste napak interpretirali mojo izjavo, jaz sem rekla, da ta zakon ne deli na revne, bogate in malo manj revne, ampak da jih deli življenje in krivično urejena družba. To sem rekla. Nisem pa rekla, da takih ni; obstajajo, seveda, bogati, manj bogati in revni. Iz tega naslova si ne morem misliti, da prelagamo v celoti odgovornost za zdravo prehranjevanje na državo in to tudi na tiste, ki lahko prispevajo in na mesečni ravni to pomeni za starša, ki prispeva za zdrav razvoj svojega otroka, po eni strani, da se odreče dvema tretjinama, ki mu jih da država, in da ni pripravljen niti 8 ali 16 evrov prispevati za njegovo prehrano. Jaz ne bi s tako lahkostjo vso odgovornost prenesla na Vlado ali državo. In ves čas se pojavlja vprašanje, kje iskati rezerve, kje so možnosti. Veste, vaša stranka je že pred časom vložila še en zakon, ki je pomenil, da naj bi imeli dva učitelja v razredu, drugi tuji jezik - bila bi še ena ocena, koliko milijonov evrov. Mi se z vašimi predlogi strinjamo. Tudi v tem primeru bi bilo fino, če bi bili tako bogata država, da bi lahko še malce več razmetavali, čeprav mislim, da nas je ta virtualni občutek bogastva nas je pripeljal danes sem, kjer smo. Rada bi opozorila, da se je naš mandat začel z 1,6 milijarde dodatnim obveznostmi, ki so bile pogojene z znižanimi davki prejšnje vlade in z dodatnimi pravicami in s plačnim sistemom, ki je danes tudi vkalkuliran v dolg države. Če se že pogovarjamo o rezervah. Tudi ne vem, kadar s tako neznosno lahkostjo seštevamo te denarje; dosti raje bi sporočala javnosti, da jih imamo toliko, da jih lahko

še naprej in še več delimo. Ampak ko seštevamo te številke, si zamislimo, kako to počnemo v domačem proračunu. Če je minus, gre tudi žepnina navzdol, ker drugače ni možno preživeti. In mi smo v situaciji, ko moramo vsi odgovorno si postaviti pred seboj, ali smo do naših bodočih generacij odgovorni s takimi razpravami, da tudi tam, kjer je in kjer je možno soprispevati, ne rečemo, dajmo v tem obdobju soprispevati, da bomo lahko presegli to gospodarsko situacijo. Sama tega v resnici osebno ne morem razumeti. V tej državi nismo na plusu, ne moremo deliti, kar je viška. Lahko, seveda, prerazporejamo. Globoko se strinjam, da bi bilo možno tudi z vojaškega denarja prerazporediti, ampak iz minusa v minus ni več možno prerazporejati. Mi smo vse napore vložili, da je prehrana razvojni projekt in da ostaja ves obseg, ker tudi ocenjujemo, da je, ves obseg sredstev ostaja, prerazporedili smo ga pa po naši oceni pravičneje, na način, da dajemo več tistim, ki bolj potrebujejo. Ne znam si drugače predstavljati urejene države, kot da naredi oba razmisleka, ampak država smo mi vsi, s tem da mi tukaj nosimo bistveno večji del odgovornosti. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Matjaž Zanoškar.

MATJAŽ ZANOŠKAR: Hvala za besedo. Spoštovani predsedujoči, spoštovana gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi! Stališče Poslanske skupine DeSUS glede zakona o šolski prehrani je bilo predstavljeno in povedano, sicer pa lahko rečem to, tudi kar sam veste, da Demokratična stranka upokojencev je socialna stranka, ki se je in se bo zavzemala za vse zakone in novele zakonov, ki se nanašajo na zdravo prehrano naše mlajše generacije, torej šolajoče mladine.

Kar zadeva današnjo obravnavo zakona o šolski prehrani, bi ocenil lahko: končno, skrajni čas, da je prišel na mizo ta zakon, ki bo na nek način tudi razveljavil ali anuliral diskriminatorno obnašanje in obravnavanje šolske prehrane od takrat, ko je bil sprejet zakon o šolski prehrani za dijake. Tudi takrat je Poslanska skupina DeSUS glasovala za ta zakon in smatramo, da je bil dober zakon za financiranje šolske prehrane dijakov, vendar ob rob je bil potisnjen problem in vprašanje prehrane v osnovnih šolah. Verjetno, da je ministrstvo v tem času dobilo veliko atak, veliko pripomb in sugestij s strani osnovnih šol in dogajanja v osnovnih šolah, nekateri so se obračali tudi na občine in vedno znova poudarjali, da je prehrana v osnovnih šolah zelo zelo pereč problem in pojav, tudi glede na to, da vse družine niso enako materialno dobre, da bi lahko financirale prehrano svojih otrok v osnovnih šolah. Večkrat se je zgodilo tudi to, da so učitelji morali iz vrste čakajočih za delitev obrokov v osnovnih šolah potegniti nekatere učence, ker njihovi starši niso poravnali oziroma niso mogli poravnati mesečnega obroka za šolsko prehrano.

S tega stališča smatramo, da je zakon zelo zelo primeren, nujen in potreben in dobiva vso podporo v Poslanski skupini DeSUS. Je res, da bo na nek solidarnostni in pravičnejši način izravnal to dilemo in vrzel med prehrano dijakom in prehrano osnovnih šol, vendar tudi za to korekturo, ki se nanaša na prehrano in financiranje prehrane dijakov, smatramo, da je potrebna - glede na to, da ste zdaj opazovali situacijo, kakršna je, in da so te modifikacije upravičene, čeprav bi si želeli, da ostane tak, kot je.

Ena stvar je, ki je bila že danes omenjena - 16. člen, po katerem se vidi, da 2/3 sta zagotovljeni s strani države, 1/3 pa je tista, ki jo morajo osnovne šole zagotoviti bodisi s sponzorji, donatorji bodisi tudi s financiranjem občin. Vedno, kadar govorimo o financiranju občin, potem je prav, da se pove tudi to, od kod naj bi občine ta denar vzele. Sicer imajo občine zagotovljen denar za socialne programe, vendar ta sredstva če so, jih občina da, če pa jih ni, pa jih ne da. Torej je zopet od župana do župana odvisno, koliko bo imel interesa in koliko bo imel tega subtilnega odnosa do financiranja šolske prehrane in koliko bo namenil skozi občinski svet in proračun teh sredstev. Če je odvisna ta tretjina tudi od donatorjev, sponzorjev, potem lahko rečemo, da mogoče to ne bo problem v kakšnih zelo razvitih občinah, kot je Ljubljana itd., da je pa večji problem na periferiji, v tistih občinah, kjer je gospodarstvo zelo zelo šibko in tam se enostavno tega denarja ne more tako dobiti, kot bi si lahko mislili. Torej, ta ena tretjina, ki pada še na starše oziroma na možnost še predvidenja nekih dodatnih sredstev osnovnih šol, ta je za mene zelo vprašljiva. Sicer pa smatram, da so inštrumenti socialnega sistema tako naravnani, da bo tudi po tem sistemu in po tem zakonu omogočeno, da tisti najšibkejši otroci dobijo subvencionirano v celoti, ostali pa seveda nekoliko manj. Zakon je absolutno potreben. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Zmago Jelinčič Plemeniti. Ne bo razpravljajal. Gospod Luka Juri. Izvolite.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa.

Dejstvo, da je argumentacija v prid zakona, dobra, dokazuje tudi dosedanja razprava. Takrat, ko zmanjka argumentov, kako poskusiti nek predlog, ki ga koalicija predlaga, zrušiti, slišimo razpravo o izbrisanih, o falconu, o drugih zadevah, ki "pašejo" kamorkoli, verjetno o sodnikih; čudno je, da še ni "ven potegnil" Družinski zakonik, ampak imamo še čas za to. Verjetno bomo to še slišali trikrat, ampak bo vrstni red obrnjen. To je pač neko logično sestavljeno argumentiranje, ker imaš nekaj elementov, ki pašejo povsod, izbrisani pašejo povsod, odškodnine pašejo povsod in potem samo postaviš tako kot paše. Lepo prosim, poskusimo se pogovarjati o tem zakonu in o tem, kaj prinaša in kaj bi odnašal, ne pa - ker potem bomo končali spet na razpravi, da

je bil vaš predsednik stranke največji komunist v 70-ih letih, ampak mislim, da nima smisla, da bi tako razpravljali in da se raje osredotočimo na temo zakona in to bom storil tudi sam.

Bilo je povedano in se skozi celo razpravo poskuša postaviti domnevo, da se s tem zakon karkoli varčuje. Ni res. S tem zakonom ne bo državni proračun dobil - ne evra, centa več ne! Ali pa privarčeval, saj sploh ne varčuje. S tem predlogom zakona se le na bolj pravičen in solidaren način porazdeljuje enako količino sredstev kot doslej, enako, ne manj in ne več. Zakaj sem rekel solidaren? In v solidarnosti je glavna poanta te spremembe! Kaj pomeni solidarnost? Solidarnost pomeni, da tisti, ki ima več, ali tisti, ki je v boljšem stanju, pomaga tistemu, ki ima manj, oziroma tistemu, ki je v slabšem stanju, zato da ima lahko družba kot celota nekaj več. To je solidarnost.

Sedanja ureditev dijaške prehrane pa je popolnoma obratno urejena. Namreč, ko država financira vso dijaško prehrano vsem, to pomeni, da vse državljanke in državljani preko davkov, torej tudi tisti, ki imajo zelo malo, plačujejo to prehrano tudi tistim, ki imajo ogromno. Tudi tistih, ki prikazujejo v dohodnini milijone evrov dobička na leto - njihovi otroci v srednji šoli imajo brezplačno prehrano. In to država financira preko proračuna, torej preko davkov, ki ga plačujejo na primer delavci tistega podjetja, za katerega ima potem ta oseba najverjetneje pošteno zaslužen milijon evrov - ali pa tudi manj pošten. To ni važno v tem trenutku.

Ta sistem trenutno ni solidaren in je nepravičen. Tisti, ki ima manj, plačuje zato, da podpira tistega, ki ima več. In to je nepravičen sistem. Enostavno nepravičen sistem.

Kakšen je cilj, ki je stal za prvotnim zakonom, s katerim se je uvajalo dijaško prehrano, in katerega se želi sedaj izboljšati? Cilj je zagotoviti čim bolj kakovostno prehrano predvsem tistim, ki si je sami ne morejo privoščiti. In točno to urejuje ta sprememba tega zakona. Prehrana ostaja, poleg tega bo delno, in to v dveh tretjinah, subvencionirana tako ali tako vsem, ampak popolnoma brezplačno bodo dobili samo tisti, ki res potrebujejo takšno pomoč. In potem bomo šele solidarni in potem bomo šele zagotovili sistem, s katerim tisti, ki imajo več, preko - moramo si priznati - kar malega prispevka, plačali tudi za tiste, ki imajo manj. In tisti, ki imajo več, bodo zaradi tega eno tretjino svoje prehrane morali plačati, tisti, ki imajo manj, pa ne bodo plačali ničesar, ker bo država to uravnala in uredila. To je glavni namen tega zakona. Torej, ne jemljemo ničesar, ampak le na bolj pravičen način prerazporejamo tisto, kar že imamo.

Poleg tega bolj realno tudi urejemo vprašanje kakovosti te prehrane. Kajti, me prav zanima, pod kakšno argumentacijo lahko vsi skupaj mislimo, da je sendvič ali burek s toplim ali segretim čajem topla malica, ampak to se dogaja. Ali pa tudi kos kruha in napol skuhana umetna hrenovka, z gorčico? Tudi to ni kakovostna topla prehrana. Drži?

Tako poskusimo biti realni, poskusimo se osredotočiti na nek zakon, ki nadgrajuje in dopolnjuje - predgovornik je prej rekel, "sprejeli bi, razumeli bi, če bi ta zakon nadgrajeval in popravljaj pomanjkljivosti." Saj točno to se dela.

Kolegice in kolegi iz opozicije, marsikdo od vas, tisti, ki ste v prejšnjem mandatu tu sedeli, je podpisal zakon; zakon, ki je bil, očitno, v svojem prvotnem namenu tako dober, da je bil z zelo široko podporo potrjen. Torej, lahko si štejete v čast, da se danes popravlja in izboljšuje dobro zamisel, ki ste jo predlagali vi. Vendar, če je bila takrat celotna sestava Državnega zbora dovolj zrela, da je ugotovila in priznala dober predlog, bodite pošteni in korektni in priznajte, da je tudi to, kar se danes dela, samo izboljšava, da bo vaš predlog lahko sedaj še boljši. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Vili Rezman.

VILI REZMAN: Hvala lepa, gospod podpredsednik.

No, razprava kaže, da se bomo v parlamentu ob tem predlogu zakona bolj polarizirali, kot je dobro. Na kratko bi rad opredelil svoje stališče, ki gre v to smer: da bi pravzaprav pričakoval, da bomo vsi podprli predlog, da se razprava o tem predlogu zakona nadaljuje, tudi če bo kje kaj dopolnjenega, kje kaj spremenjenega, v načelu, v temeljni usmeritvi pa zakon kaže na to, da bi bil lahko deležen podpore vseh nas.

Sam mislim, da gre pravzaprav za temeljni sklop problemov, ki bi jih lahko pojmovali kot zdravje. Temu je v osnovi ta zakon namenjen. Gre za to, da si država na različne načine, po različnih postopkih prizadeva zagotoviti to, da bodo imeli otroci pravzaprav že od vrtca pa po vertikali do visokošolskega študija s strani države čim bolj podprte tiste poti in tiste instrumente, ki bodo zagotavljali zdravo življenje. Del zdravega življenja je seveda zdrava prehrana. Zlasti zavoljo tega, ker lahko zelo preventivno preko nje vplivamo, tako da tistih rezultatov, ki so jih pokazale različne raziskave in ki govore o slabem zdravju, o preobremenjenosti s kilogrami, debelosti itn., ne bodo več predmet naših razprav v bodočih letih. In ker žal ni tako, da bi si prav vsi lahko zagotovili to zdravo prehrano v vsakem trenutku in v vsem življenju, je tukaj prav pomagati s korektivom, tako da bo zdravje dostopno vsem. Jaz ne jemljem tega kot socialni problem, jemljem to kot korektiv, s katerim tudi tistim, ki si ne morejo zagotoviti zdrave prehrane v celoti, pomagamo, ker je to na koncu koncev tudi za družbeno zdravje koristno. Saj ne gre samo za individualno zdravje, gre tudi za družbeno zdravje. Tudi po tej plati, ki je v zakonu večkrat omenjena, da nam ne gre samo za telesno, somatsko zdravje, ampak da nam gre tudi za razvijanje kulture, za razvijanje vrednot, za naš odnos do tistega, kar nam je

temeljno; torej do zdravja in do prehranjevanja, ki to zdravje omogoča ali pa preprečuje bolezni, ki so z napačnim prehranjevanjem povezane. Torej, če že ne moremo zagotoviti po vsej vertikali, vsem enakih bonitet ali enake podpore, od vrtca, osnovne, srednje šole in visoke šole, potem pa skušajmo zagotoviti, vsaj kolikor se da, pravično distribucijo.

Jaz ne vidim, da bi ta zakon prinašal kakšne krivice, kakšne družbene razlike. Ugotavljali smo, da so pač to stvarna dejstva, ki jih pa skušamo z zakonom korigirati. Zakon skuša popraviti to, kar je že bilo zaradi različnih družbenih odnosov povzročeno kot neka krivica v družbi in mi sedaj imamo možnost, da to vsaj deloma popravljamo.

Sam bi pa še bolj kot vprašanje, naj kot oceno povprašam, morebiti se bo to v diskusiji pokazalo. Najprej ta 16. člen. Ali res menimo, da mora država zagotoviti vse? Država mora zagotoviti tisti standard, ki bo vsem v državi dostopen, daje pa možnost, dopušča, da se posamično okolje drugače opredeljuje do sredstev, ki jih namenja, na primer v šoli bodisi v standard, kar se tiče opreme, bodisi v nadstandardne programe, bodisi v socialne podpore. To se mora v resnici tudi okolje samo odločiti, ali bo ravnalo tako ali drugače. To ni več obveznost države. To je tisto, kar je dodatek k temu, kar država od nas terja, da zagotovimo.

In drugo. Vprašanje je, ko bodo učenci preverjali in merili zadovoljstvo s prehranjevanjem, s hrano, z načinom prehranjevanja, kako bomo ukrepali - tega ni videti v obrazložitvi tega člena - če bodo izrazili nezadovoljstvo? Če bo zunanji partner servisiral to dejavnost, ima ravnatelj ukrep, lahko da sklene pogodbo. Ko se bo pa znotraj šole dogajalo vse od začetka do konca, pa se bo izkazalo nezadovoljstvo, pa ni videti, kako bo šola ukrepala, da bo upoštevala tisto, kar bodo učenci in dijaki oziroma ../Izklop mikrofona./..

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Franc Bogovič - ne bo razpravljaj. Gospod Jožef Jerovšek - ne bo razpravljaj. Gospod Miran Györek - ne bo razpravljaj. Matevž Frangež - ne. Vito Rožej. Izvolite, besedo.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa za besedo.

Ne bi želel preveč ponavljati že izrečenih mnenj o pravičnejši razporeditvi denarja, ki ga pač država zaenkrat zmore zagotoviti za namen dijaške prehrane. Mogoče bi se dotaknil tukaj izraženih mnenj, ki pravijo, da bodo nekatere občine, denimo občina Ljubljana, morda lažje prispevala kaj k plačilu te prehrane, tako kot predvideva 16. člen. Jaz dvomim, da je temu tako, zato ker pač Mestna občina Ljubljana na podlagi sedaj veljavnega zakona o financiranju občin dobiva, proporcionalno gledano, mnogo manjši delež glavarine kot pa v kakšne druge občine. Skratka, je tukaj oškodovana in težko je pričakovati, da bo zmogla najti sredstva za te namene. Obenem

je pa resnično to, kar je bilo povedano, da so povprečne plače v Ljubljani višje kot kje drugje, torej bi veljalo sklepati, da zaradi tega je tudi višji delež dijakov, ki ne bodo spadali med ravno socialno ogrožene. Skratka, ne bo visok ta delež kot v kakšnih drugih občinah, torej, najbrž bodo, bomo Ljubljancanke in Ljubljanci več plačevali, proporcionalno gledano, za to šolsko prehrano kot pa morda v drugih občinah. Res je pa seveda, da je najbrž v mestnih občinah ponavadi tako, da je več šolarjev iz drugih občin in bo tukaj občina težko tako radodarna, kot bodo morda lahko manjše občine, kjer plače, proporcionalno gledano, niso tako zelo visoke. Torej tudi ne bo tolikšen delež staršev, ki bi morali doplačevati to prehrano, tako da bo morda ta solidarnost, ki bo pravzaprav vodila mogoče celo do neke egalitarnosti, da se skratka socialnega razslojevanja ne bo dalo videti na podeželju, lahko večja, tako kot je morda zaradi močnejše socialne kohezije tako ali tako.

Toliko samo, kar se tega tiče, mislim, da so sicer bili že vsi argumenti v prid temu zakonu dobro obrazloženi in povedani. Vsi razpravljavci, če sem prav razumel, ga jemljemo kot korak h končnemu cilju, ki bo prišel v kakšnih svetlejših ekonomskih časih. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Janez Ribič ne bo razpravljajal. Gospod Milan Čadež. Izvolite.

MILAN ČADEŽ: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovana gospa državna sekretarka.

Lahko na začetku povem, da je obstoječa ureditev, ki jo trenutno imamo, je zelo dobra. Predvsem je pa dobra za dijake. Govorim pa s stališča, da nismo vsi iz mesta. Ampak dijaki prihajajo tudi s podeželjskih območij in morajo za svojo pot v šolo bistveno prej vstati, iti na pot, kot pa tisti, ki so iz mest. Kot župan lahko tudi povem, da že sedaj precej sredstev namenjamo osnovnošolcem in to je tudi prav, tudi sam zelo zelo podpiram to smer. Vendar, ko pa gledamo osnovnošolce, pa za tiste, ki so malo bolj oddaljeni, poskrbimo, da so pripeljani v osnovno šolo in so prav v tem pogledu čisto v drugem položaju, kot pa dijaki, ki se pa vozijo v svojo šolo bistveno dlje.

Sam imam tudi dva dijaka in povedal bom en primer, ki se je zgodil na eni izmed srednjih šol. Sam zelo veliko komuniciram z mladino. To je bilo lansko leto, ko je dijak prišel po hrano. Dobil je zelo malo, želel je pa malo več. Vendar je pa dobil odgovor od tistega, ki je hrano delil: "Janša vam je dal samo toliko." Mislim, da tak odnos do tega dela, do hrane, tudi s strani tistih, ki hrano delijo, ni pravi. Veliko besed smo tudi slišali, kakšen odnos imajo osnovnošolci kot tudi dijaki do hrane. Sam želim potrditi, da je odnos do hrane privzgojen doma, s strani staršev. Prepričan

sem, da osnovna šola niti srednja šola nista tisti, ki bi privzgjajali odnos do hrane, to je odvisno od nas, staršev.

Menim, da je deliti otroke na bogate, revne in manj revne brezpredmetno, kajti na podlagi materialnega položaja že otroke v osnovni šoli in potem v srednji šoli usmerjati ali navajati na to, ni koristno, prepričan sem, da tudi ni produktivno. Kar sem pa slišal iz razprave kolega, v smeri, da je solidarnost tista prava in celo glavna poanta, se mi pa zdi povsem zgrešeno. Da tisti, ki ima več, daje tistemu, ki ima manj. Spoštovani, tistega, naj bo to podjetnik ali nekdo, ki je samozaposlen, nekdo, ki ima več zaposlenih, ki trdo dela cel dan, tudi več zasluži, nikakor ne moremo primerjati s tistim, ki opravlja obvezno službo. In da tisti daje več tistemu, ki manj dela. Prepričan sem, da je ta argumentacija povsem zgrešena. Prepričan sem tudi, da je tudi zaradi takega tolmačenja solidarnosti lansko leto zaprlo svojo dejavnost preko 17 tisoč pravnih oseb. In če bomo še naprej delali na podlagi solidarnosti, bo teh zaprtih pravnih oseb še več. Sam sem veliko v stikih s podjetniki in veliko je takih, ki jih je resnično strah aktualnega položaja.

Zavedam se tudi tega, da sta dve tretjini cene hrane subvencionirani, ena tretjina pa je odvisna od materialnega položaja. To je napačno izhodišče. Prepričan sem, da bi bilo treba obstoječi zakon nadgraditi, vendar nadgraditi v tej smeri, kot je bil zastavljen, ne pa črtati vsega, kar je prejšnja vlada naredila. V tej smeri ovrednotiti, da ni dobro, in potem narediti ponovno nekaj slabega, kar bo treba ponovno uvajati, deliti na tiste, ki so materialno boljši in slabši.

Obstoječi predlog zakona bo težko podpreti. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Gvido Kres ne bo razpravljajal. Mag. Branko Grims? (Ne.) Marijan Bezjak, boste razpravljali? Izvolite, gospod Marjan Bezjak.

MARJAN BEZJAK: Hvala za besedo. Lepo pozdravljeni, gospa državna sekretarka. Poslanke in poslanci.

To, o čemer kar danes diskutiramo - dati otrokom prehrano ali ne - jaz mislim, da delamo krivico ljudem, ki živijo v mestih ali ki živijo na podeželju. Vsi ljudje v Sloveniji, državljanke, državljani, imamo želodec ali trebuh, vsi smo enako lačni. Res je, da tukaj v Ljubljani štiričlanska družina s 3 tisoč evri ne more preživeti, na podeželju pa mora štiričlanska družina preživeti z 220 evri. Nikakor se ne morem strinjati s predlagatelji, da bi dijakom ukinjali malico, ki so jo v prejšnjem mandatu dobili. Veste, ljudje so v takšni situaciji, da dejansko nimajo več za kruh. Ko sem tukaj pred parlamentom parkiral avtom, je prišla kar dobro oblečena gospa do mene, pa mi je rekla: "Gospod, imate evro, kajti nimam za kruh. Imam 300 evrov penzije, pa ne morem plačati niti položnic." Tukaj se dejansko za nekaj evrov, če lahko rečem,

sem in tja "cufamo", ali dati ljudem ali dati otrokom ali ne. Zakaj pa ne začnemo zmanjševati državne birokracije? Zakaj ne začnemo zmanjševati standardov, šolskih standardov, ampak v tej obliki, da ne bomo imeli 30 ali 100 kvadratnih metrov učilnic, ki so neizkoriščene, hodnikov ne vem kako velikih. Koliko potem stane ogrevanje za takšne šole? Tukaj pa se ukvarjamo s tem, ali damo učencem prehrano ali ne. Kar z nekaj učitelji sem se pogovarjal, kaj se dogaja predvsem po osnovnih šolah. Veste, učitelj ali ravnatelj opozori učenca, katerega starši ne morejo plačati prehrane, če ne bo drugič prinesel potrdila o plačilu, da ne more dobiti več malice. Verjemite, tega je zelo zelo veliko. Ko sva se z ministrom Lukšičem pogovarjala o teh stvareh, mi je rekel: "Gospod Bezjak, jaz imam še hujši primer. V Ljubljani se je zgodilo, da pride učenec na malico, pa mu dajo samo kruh in vodo." Vprašajte se, kakšno krivico delate ljudem, otrokom, dijakom. S kakšnim stresem živijo že tako mladi otroci, ko je še cela prihodnost pred njimi. Če vas vprašam, kdo se je pripravljn odpovedati 100 evrom za otroke, ki bi imeli malico v osnovnih šolah ali pa dijakom, verjetno ste vsi s figo v žepih. Te stvari so zaskrbljujoče.

V prejšnjem mandatu je komaj prišlo do nekega uravnovešenja, da so tudi dijaki deležni malice in se sprenevedamo, ker hoče se spet to ukiniti, kar je bilo dobro narejeno, da se dejansko malica meče v koše, da ne gredo dijaki po malice, itd. To je samo sprenevedanje. Če se je zgodil slučajno en primer in iz tega po celi vesoljni Sloveniji delate problematiko, ne vem, kam pelje ta prihodnost.

S tem zakonom, ki ga predlagate, hočete popeljati Slovenijo 30, 50 let nazaj. To ni prihodnost. Prihodnost je, da gledamo, kaj je danes in kaj bo jutri. Začnite enkrat razumno gledati v prihodnost, da bomo vsi skupaj boljše živeli, če že mi ne, da bodo vsaj naši otroci. Dejansko vsak dober oče ali vsaka dobra mati daje za otroka vse. Tako tudi, verjemite, vsaka dobra mama ali vsak dober oče bi tudi otroku plačal malico v osnovni šoli ali dijaku dal za malico, ampak nimajo. Tega se že enkrat zavedajte. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Miro Petek.

MIRO PETEK: Hvala lepa za besedo. Danes smo tukaj slišali od gospe državne sekretarke, da veliko malice konča v smeteh. Še več, slišali smo, da je nek ravnatelj prostodušno priznal, da to toplo šolsko malico prodaja naprej oziroma preprodaja. Jaz resnično upam, gospa državna sekretarka, da ste ga že zdavnaj ovadili, da bo ta ravnatelj, kot prvo, izgubil službo ravnatelja na tej srednji šoli, kot drugo pa, da ga bo dosegla roka pravice. Tudi moje mnenje je tako kot mnenje kolegov v opoziciji, da je ta zakon korak nazaj. Večino argumentov okoli

tega pa je že predstavila v stališču poslanske skupine kolegica Alenka Jeraj. Mislim, da bi bilo dobro, da teh pridobljenih pravic, ki jih imajo sedaj slovenski dijaki, ne bi krčili, ampak bi jih razširili še na osnovno šolo.

Sam imam sina v drugem letniku Gimnazije Ravne na Koroškem. Veliko se pogovarjam z dijaki, veliko se pogovarjam s tamkajšnjimi profesorji. In poglejte, na tej šoli, na Gimnaziji Ravne ni niti enega od teh razlogov, ki ga danes navajate tukaj v argumentaciji, da je treba brezplačno malico ukiniti. Niti enega. Hrana ne konča v smeteh. Na tej gimnaziji nimajo nezdrave prehrane. Dijaki in starši so zadovoljni. Zato res ne vem, kje ste zajemali te podatke, ki jih predstavljate tukaj v raziskavi. Očitno ste zajemali takšne šole oziroma takšne podatke, ki vam sodijo v ta okvir oziroma v argumentacijo tega predlaganega zakona.

Ta ukrep Vlada oziroma ta zakon, ki bo očitno tudi sprejet, bo predvsem ljudi na podeželje še dodatno udaril po žepu. V času vlade gospoda Boruta Pahorja se je brezposelnost na Koroškem povečala za 50%. V nekaterih občinah tudi več. In sedaj še tale dodatni ukrep.

V tem kontekstu pa bi opozoril še na nekaj. To je na prevoz dijakov v šolo. Na podeželju imamo s tem velike velike težave. Poglejte, od Črne na Koroškem do Mute, kjer je srednja šola, stane mesečna vozovnica za mesec marec z vsemi subvencijami že 188 evrov. Predstavljajte si, kaj pomeni 188 evrov za nekoga, ki v Preventu zasluži 450 oziroma 500 evrov, partner pa je hkrati brezposeln. In tu vidim zelo velik problem, ki ga občine na Koroškem oziroma na podeželju same ne moremo rešiti, zato bi pričakoval nek napor, miselni, politični napor, tudi s strani Vlade in koalicije, kako to problematiko razrešiti. Danes je bila velikokrat omenjena sintagma predvolilni bombonček, kako je naša vlada, naša koalicija oziroma naša poslanska skupina, ki je predlagala ta zakon, ki so ga večinoma v Sloveniji zelo toplo pozdravili, kako je leta 2008 delila predvolilne bombončke. Predlagam naslednje: dajte zakon, ki ste ga danes ponudili, v obravnavo tik pred državnozborskimi volitvami; bomo videli, kaj bodo rekli ljudje, volivci na ta zakon. S tem zakonom boste slovenskim državljanom podelili lepo čašo pelina. In če bi se to dogajalo leta 2012, pred državnozborskimi volitvami, bi lahko primerjali, kaj imajo raje, pelin ali predvolilne bombončke. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa. Spoštovane kolegice in kolegi!

Danes imamo pred sabo enega pomembnih zakonov s področja šolstva. Res je sicer seja Vlade ob četrtnih, vendar mislim, da bi glede na pomembnost materije, ki jo obravnavamo in zajema dve sferi, tako osnovno kot srednješolsko področje,

moral biti prisoten minister za šolstvo, dr. Lukšič. Mislim, da na Vladi, ker ne obravnavajo nobenih protikriznih tem in ne predlagajo v obravnavo nobenih protikriznih zakonov, ni toliko in tako pomembnih zadev s področja šolstva, kot je ravno to zasedanje, na katerem imamo zakon, ki posega v pravice, ki smo jih v prejšnjem mandatu sicer z glasovanjem gladko, na komunikacijski ravni, na verbalni ravni pa zelo težko sprejeli. Če se prav spomnim, je takrat velika večina sedanjih članov koalicijskih strank verbalno izražala zelo veliko nasprotovanje temu zakonu, ki sedaj velja, Zakonu o dijaški prehrani. Kljub temu, da potem od tistih poslancev ni imel nihče moči, da bi pritisnil glas "proti". Zakon, ki je bil sprejet v začetku leta 2008, lahko rečemo, že v tistem podaljšanjem predvolilnem času je pač doživel te verbalne napade ne pa glasovalnih. Vendar takrat se je tudi že izoblikovala neka paradigma, neki pojem, neki moto, ki je govoril, da je Slovenijo mogoče voditi bolje. Takrat se je zelo velikokrat povedalo, da je Slovenijo mogoče voditi bolje.

Danes imamo pred seboj pravzaprav realizacijo te paradigme. Slovenijo, če je mogoče voditi bolje, dobili ste volitve na osnovi te paradigme, potem bi pričakoval, da bi ta zakon izboljšali, da bi dogradili v Zakon o dijaški prehrani dodatne izboljšave. Na osnovi te paradigme, na osnovi paradigme, da je Slovenijo mogoče voditi boljše se je zgodilo minus 30%. Se pravi, da se bo subvencija za pomemben del dijakov, družin, ki imajo dijake v srednjih šolah znižala za 30%. To je realizacija paradigme. Očitno je, da smo priča pravzaprav svojevrstni modernizaciji sistemov, ki se nam dogajajo. Predsednik Vlade je takrat, ko je pač postal predsednik Vlade, ko je prevzel to funkciji in oblikoval svojo ekipo, povedal, da bodo določeni sistemi modernizirani. In šolski sistem se očitno že modernizira s subvencijami s 30%.

Jaz ne nasprotujem, da se uredi tudi osnovnošolska prehrana, pravzaprav to podpiram. Prepričan sem, da bi ta predlog zakona tudi mi predlagali, če bi sedaj vodili to vlado, vendar, žal, je ne. Vendar pa ne bi nikoli predlagali ukrepa, da bi zmanjšali subvencioniranje oziroma brezplačno dijaško prehrano. Jaz mislim, da si Vlada na tem delu tega predloga zasluži NMS, če se izrazim po šolsko. Ne dosega minimalnih standardov pri izpolnjevanju svojih obljub. Tudi včeraj smo bili priča pri odgovoru predsednika Vlade, tudi on si je tam zaslužil NMS, ker ni znal odgovoriti na preprosto vprašanje. Očitno je, da je za socialdemokratsko vlado, v tej socialdemokratski vladi ima krepko večino social demokracija, da pravzaprav tipična za to vlado, desocializacija. Se pravi, sprejemanje ukrepov, ki posegajo v pridobljene pravice socialnih kategorij. To je tipično. To je na področju šolske prehrane, to se zdaj dogaja tudi pri nekaterih drugih zadevah in ne upoštevajo se socialni partnerji, celo sindikati, ki pravzaprav zastopajo tisto najmnogičnejšo skupino najnižjih kategorij, če gledamo izobrazbeno in plačno, zaposlenih, se ne

upoštevajo v teh postopkih, ampak gredo zadeve pravzaprav mimo. Pri pripravi tega zakona smo prišli do tega, da se je uprla kategorija, kateri je zakon bil prvenstveno namenjen, mislim, da 20 ali 25 tisoč podpisov dijakov nasprotuje tovrstni racionalizaciji, tovrstnemu zmanjševanju pravice do subvencije toplega obroka. Mislim, da pravzaprav ni neke razumske podlage za tako odločitev. Tudi vlada, ki deli in ki želi pravzaprav delati všečno, si takih ukrepov pravzaprav ne bi mogla privoščiti. In to je očitno v očitni koliziji z vsemi napovedmi in tudi s koalicijsko pogodbo, ki jo je ta vlada vzpostavila.

Zanimivo pa je, da je zelo veliko na tem področju ponovno poudarka na birokratskih postopkih. Zelo velika poudarka se daje temu, kako se bo ta postopek izpeljal, oblikovane bodo komisije, obrazci, ukvarjali se bomo s pritožbami, z nepopolnimi podatki itn. Za ta segment je ta vlada pripravljena pravzaprav vložiti skoraj toliko kot bo dejanskega prihranka. Iz tega zakona torej sledi namesto, da bi pomoč in sredstva, ki jih država namenja za dijaško prehrano, dobili tisti, ki jim dijaška prehrana pripada, bomo del tega denarja razdelili tistim, ki bodo izpolnjevali obrazce, cenzurirali zadeve, preverjali podatke in prinesli v šolski sistem samo še dodatne obremenitve. Zanimivo bo, kako bomo reagirali v primerih - če bo ta zakon sprejet - če kdo izmed tistih, ki je dolžan ali bo dolžan plačati doplačilo, če tega ne bo izpolnjeval. Če tega doplačila ne bo plačal. Kakšen ukrep bo iz tega sledil naprej? Ali mu bo na osnovi tega zakona bilo prepovedano uporabljati tistih 70, 80% subvencionirane prehrane, če tistega preostanke 20, 30%, ki bi jih moral doplačati, ne bo doplačal? Kako bodo potekali ti postopki? Kakšne bodo sankcije? Kakšne ukrepe boste pravzaprav realizirali proti otrokom, proti dijakom, če njihovi starši tega ne bodo zagotovili? In verjetno se bo s temi izterjavami, obračunavanji, preračunavanji ukvarjala tudi določena, ponovno določena skupina ljudi v šolskih ustanovah, delala bodo sodišča, prihajali bodo izterjevalci itn. Jaz mislim, da je mnogo racionalnejše, da se zadeve debirokratizirajo, da potekajo enostavno na osnovi statusa. Tako imamo to generalno rešeno recimo pri študentih. Tam se ne sprašuje pri nakupu, recimo, bonov za prehrano, kakšen status ima študent, ampak se dobi to na status. Tudi zato smo mi predlagali, da se pri dijakih to uvede na status. Če si dijak, ti pripada pač to in to, ni treba popolnoma nobenih birokratskih postopkov, kot bodo potrebni v tem primeru. Tudi druge zadeve so pravzaprav po moje izredno sporne. Jaz mislim, da ni primerno, da se mešata dva sistema. Da se meša obvezen sistem, to je osnovnošolski sistem, in sistem, ki je izbiren. Srednja šola je izbira, za enkrat še, v Republiki Sloveniji. Se pravi, za srednjo šolo se odločiš, in bi bilo primerno, da so te zadeve tudi urejene na tak način.

Kar me pa pravzaprav pri tej stvari najbolj moti, je pa to, da za to odločitev dejansko ni priložena nobena strokovna analiza. Gospa, ni priložena. Nam ste očitali, da sprejemamo in predlagamo zakon v prejšnjem mandatu, ki je pravzaprav predlagan na pamet, brez podlag. Res je bilo teh podlag malo, ker se je ta zakon prvič v Sloveniji uvedel, vendar smo naredili neke primerjalne analize, predvsem pa smo uporabili argumente, ki so bili uporabljeni in sprejeti v nekaterih študijah v Republiki Sloveniji, predvsem s področja zdravega prehranjevanja itn. Tukaj so bile narejene neke študije, ki so govorile, da je dijaška populacija tista, ki ima pravzaprav najmanj urejene standarde prehranjevanja, pravzaprav jih ni imela, razen tistega polurnega odmora, obveznega, v času pouka, druge obvezne zadeve niso bile pripravljene, urejene. Kljub temu, da je dijaška populacija tista edina, ki ima predpisan in obvezen urnik. Študentje izbirajo, gredo na predavanja, ne gredo, gredo na vaje, ne gredo, medtem ko dijaki to obvezo imajo. In dijaki imajo praviloma tudi strnjen 8, 10-urni šolski delavnik, ker imajo pač toliko ur in obveznih ali izbirnih vsebin. In tudi srednja šola ni v vsakem podeželskem kraju, zato zelo veliko časa porabijo tudi za prevoze do šole in za prevoze do doma. In prav zato je nesmiselno, da se na tak birokratski način posega v to dijaško prehranjevanje. Jaz mislim, da bi ga bilo treba predvsem nadgraditi.

Kar zadeva pa osnovne šole, pa mislim, da je ta ukrep potreben, mislim, da je to tako storiti. Pravzaprav pa bi bilo morda treba, če sem prav razumel gospo Potrata, dodati še zajtrke v osnovne šole, ker to je eden temeljnih primanjkljajev, temeljnih mankov, ki bremenijo osnovnošolsko populacijo. Nekateri zajtrkujejo, drugi ne, in to je ključni obrok. In najbrž je isti problem tudi v tej srednješolski populaciji. Jaz bi pričakoval, da bi se sprememba Zakona o dijaški prehrani in Zakona o šolski prehrani, na splošno, dopolnila na osnovi te strokovne ugotovitve in tega strokovnega predloga tudi s tem delom, da bi dodali še eventualno zajtrk. Čudi me, da se je Vlada odločila za ta ukrep, kajti v letošnjem letu smo porabili ogromno sredstev za majhne učinke, zadolževanje je veliko, tekoče zadolževanje, tako da imamo tudi velik proračunski primanjkljaj, povečuje pa se nam javni dolg. Jaz sem prepričan, da bi ta ogromna sredstva, ki smo jih v tem letu in še nekaj namenili za delovanje podsistemov te države, lahko uporabili racionalnejše, boljše in tudi tako, da ne bi posegali v osnovnošolsko, v tem delu pozitivno sicer, predvsem pa v to dijaško prehranjevanje, ker s tem uvajamo nekatere druge zadeve, ki niso najbrž dobre in ne bodo prinesli dobrih rezultatov. Prepričan sem, da ta zakon v delu, ki poslabšuje dijaško prehrano, ni primeren. Če Vlada Republike Slovenije misli, da je treba ta del izobraževanja oziroma prehrane v izobraževanju urediti celoviteje in bolje, bi predlagal, da

lahko to urejate sicer z novim zakonom, ni noben problem, ampak da se tisti dobri elementi iz zakona o dijaški prehrani uporabijo in prenesejo v celoti v novi zakon. Mislím, da bi bilo to povsem normalno in tudi sprejemljivo in zakon bi potem dodelali še na področju dijaške prehrane s tistimi elementi, ki so po vladinem mnenju potrebni. In bi se uredil še ta del, ki si ga je Vlada namenila urediti.

Pristop pri zakonu o šolski prehrani je podoben kot pri družinskem zakoniku. Čisto enak koncept: ko neko dobro zadevo poskušamo popraviti ali deformirati z nekim slabim ukrepom. Tu s poslabšanjem dijaške prehrane, tam pa z nekimi ekstra pravicami istospolnih partnerjev pri posvojitvah otrok. Popolnoma enak koncept, samo na drugem področju. In to zapakirate potem pod neko celovito, širšo formo.

Mislím, da bi bilo treba za področje izobraževanja poiskati dodatne vire. Če so otroci naše največje bogastvo, če je družina tista naša osnovna celica, ki vzgaja otroke, jih pripravlja na življenje, potem najbrž ni potrebe, da ravno tistemu našemu največjemu bogastvu in družinam jemljemo te pravice, ki jih imajo. Mislím, da 500 evrov vložka Republike Slovenije za dijaka na leto ni prekomeren strošek, ki ga ima Republika Slovenija s tem, da se ustvarijo dobri pogoji. Je pa tako, kot je bilo rečeno že v razpravi mojih kolegov, veliko odločitev v tem mandatu, ki se niso sprejele, ali pa, ki so se sprejele in so povzročile velike stroške. Prav bi bilo, da na tistih področjih, kjer Vlada ni učinkovita, naredimo določene racionalizacije in izboljšave. Veliko je najbrž treba storiti na reformnih ukrepih. Veliko je treba narediti na ukrepih izhodne strategije, tako na dolgoročnih kot na tekočih ukrepih, pa vendar teh zadev nimamo na mizi. Prihajajo pa na mizo pravzaprav zadeve, ki polarizirajo. Prihajajo zadeve, ki povzročajo politične probleme in prihajajo na mizo zadeve, ki povzročajo tudi težave med državljani in prebivalci te države. Mislím, da ta zakon v tistem delu, ko poslabšuje standarde na področju srednjega šolstva, prehrane v srednjem šolstvu, je tak, ki zadeve izrazito poslabšuje. Mislím, da si odgovorna Vlada takega postopka in takih rešitev ne bi smela niti privoščiti. Ne glede na to, kaj se bo zgodilo s tem zakonom po jutrišnjem glasovanju, predlagam v vsakem primeru, bodisi da boste pripravili novo besedilo zakona bodisi da boste zagotovili ustrezno glasovalno večino in ta zakon sprejeli, spremembe tudi v tem delu, kar zadeva zmanjševanje pravic. Predvsem pa predlagam, da se zakoni debirokratizirajo, da se začnemo počasi izogibati obrazcem, formularjem in podobnim zadevam. V prejšnjem mandatu smo bili prav na področju debirokratizacije in odprave administrativnih ovir uspešni. V tem mandatu dobivamo na mizo zakone, ki na tem področju sliko izredno poslabšujejo. Praktično ni zakona, ki nima za sabo ustanovitve neke nove institucije ali pa kopico novih obrazcev, ki jih je treba izpolnjevati, da se nekaj zgodi. Ni več tistih avtomatičnih procesov, ko bi se lahko karkoli

naredilo z nekimi minimalnimi stroški, pač pa se teži samo k temu, da se vse nekako formalizira, zelo formalno vse poteka, neosebno in tako naprej, na način, ki za 21. stoletje ni primeren. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima državna sekretarka Alenka Kovšca.

ALENKA KOVŠCA: Hvala lepa, predsedujoči. Spoštovani!

Žal mi je, ampak bom morala ponovno pojasniti nekatere stvari, ki so bile že prej pojasnjene. Ponovno bi opravičila dr. Lukšiča, našega ministra...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Samo moment! Gospod Tanko, gre za opravičilo gospoda Lukšiča. Prosim, da poslušate, ker je bilo že enkrat dano, pa niste bili v dvorani. Izvolite, gospa Kovšca.

ALENKA KOVŠCA: Dr. Lukšič namreč ni na seji Vlade, ampak je v tujini. In sem trdno prepričana, da je ta zakon zanj še kako pomemben in da bi ga z vsemi rešitvami vred tu tudi branil. Ker pa nimamo vpliva na dnevni red in na razporeditev točk dnevnega reda, se je zgodilo, da ga moram zagovarjati sama.

Glede predlogov in pomislekov, ki ste jih imeli. Nekaj je povezano tudi z vašim zaključnim delom, to je z vprašanjem administriranja. Pojasnjevala sem že stroške, ki s tem nastajajo in so skorajda nepomembni v odnosu do izvajanja zakona, prvič, ker 3 evre na učenca dajemo že tako ali tako vsaki šoli za izvajanje administriranja, že po vašem predlogu zakona, in drugič, ker smo do sedaj vložili samo sredstva v pripravo računalniškega programa za evidenco najave obrokov, ki so v višini 80 tisoč evrov.

Tretja zadeva, ki bi jo rada pojasnila, je, da nas je revizijsko poročilo zavezalo, da moramo vzpostaviti evidence za uporabo državnega denarja. Tega nekatere šole sploh niso imele vzpostavljenega. In to je del tistega, kjer mora biti jasno, kdo je naročnik malice, kdo pride po malico in kdo ne naroči malice. Mislim, da je to tudi odgovoren odnos do države. Resda to pomeni nekaj več administriranja, a hkrati pomeni, da bomo morda vendarle prihranili teh 2 milijona 155 tisoč 905 evrov, kolikor je najnižja ocena odmeta, ker te stvari niso urejene.

Omenili ste in v diskusiji tudi predlagali, da bi morali že s stališča, ker so učenci prostovoljno v srednji šoli oziroma si sami izbirajo program, jaz moram reči, da največja možna večina učencev se vključi praktično cela generacija v srednje šole, v katere se je sposobna vključiti. Ampak ravno argument, ki ste ga uporabili, ker je osnovna šola obvezna, bi bilo toliko bolj pričakovati, da bo brezplačen obrok v osnovni šoli, ker srednja šola je izbira. In jaz moram reči, jaz sem tudi pozdravila osebno zakon, ki ste ga predlagali in ki je

bil sprejet, da se uvede prehrana, da se uredi prehranjevanje dijakov v srednjih šolah. Jaz mislim, da v tem med nami ni dileme. Ampak lahko zaključimo diskusijo tako, kot ste jo vi, to pomeni minus 30% za dijake, a hkrati pomeni plus 60% za učence v osnovnih šolah. To je stvar igranja s številkami. V resnici pa je zadeva takšna, da bi si verjetno vsi želeli, da živimo v družbi, kjer je možno trošiti brezmejno, kjer je možno tudi tistim, ki imajo, dati še več. Ta zakon ne prinaša drugega, kot da za 6, 9 ali 16 evrov obremeni starše. Ne dajejo dijaki učencem. Obremenjeni so starši, ki lahko dajo od svojih dohodkov in s tem se omogoča, da neke druge prioritete v državi znotraj proračuna, ki je že tako ali tako v minusu, tudi uresničujemo. Lahko se pa zmenimo, in prva podpišem, da gre to tudi na račun investicij vojske, kot je predlagal tudi vaš poslanec. Eden od vaših poslancev je tudi izjavil, da je možno "prišparati" na tehničnem opremljanju šol, kot so na primer neki "laptopi", seveda, lahko se vrnemo nazaj tudi k tabli in krediti in bomo imeli šolo, kakršno, zgleda, da tudi vi pričakujete. Jaz mislim, da to niso parametri. Parameter je, ali v tej državi neke stvari lahko pravično in bolj socialno uredimo. To je bil za nas parameter. In mi mislimo, da ta zakon v tem pogledu prinaša dodano vrednost in kvaliteto, tudi za aktualne gospodarske razmere. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Jakob Presečnik. Ne bo razpravljajal. Gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ: Hvala za besedo še enkrat. Neke stvari je treba dodatno pojasniti ali pa razložiti mojim poslanskim kolegom, ki nekaterih stvari očitno niso razumeli tako, kot smo jih povedali.

Še enkrat poudarjam, da v poslanski skupini SDS nimamo nobenih težav s subvencijo v osnovni šoli. In smo tudi sami povedali, da bi podobno ravnali, če bi bila še naša vlada in bi tudi v doglednem času uveljavili brezplačno prehrano tudi v osnovnih šolah. Kar nekaj vas je očitalo, da zdaj ne želimo dati tega osnovnošolcem. Kot rečeno, in vsi naši poslanci so o tem govorili, enako bi naredili za osnovno šolo, ne zdi pa se nam prav, da gre to na račun dijakov. To smo jasno povedali. Najbrž ne bi dali samo subvencijo 0,50 za malico, ampak bi dali celotno 0,80, kar je najbrž 6 evrov, kar bodo na položnicah ti starši dobili, pa vemo, koliko je položnica ali pa koliko stane.

In zdaj nekaj stvari, ki so bile izpostavljene. Tukaj ste rekli, da praviloma je, 4. člen res govori o tem, da praviloma je malica topla. To praviloma pomeni trikrat na mesec, sedemnajstkrat pa ne. To praviloma ni nobeno merilo, ki ga lahko meriš. Praviloma je pač nekajkrat, ni obvezno in zato lahko upravičeno dvomimo, da se bo to izvajalo tako, kot bi se moralo.

Enako je v 5. členu. Ravnatelj oziroma direktor lahko imenuje skupino za prehrano. Lahko, ni je pa treba. Naj spomnim tiste, ste mogoče že pozabili, v zakonu ZOFVI smo imeli, da lahko organizirajo prehrano v srednjih šolah, pa je seveda nihče ni, ali pa zelo redki, ker ni bilo obvezno. Ker če nekaj lahko, to ni obvezno in se naredi ali pa se tudi ne. In če na šoli deluje skupina za prehrano, se določi sestava. Če je ravnatelj ne bo želel imeti, je ne bo imenoval, je pač ne bo. Zato ne govoriti, da se absolutno bo to zgodilo.

11. člen je za nas zelo sprejemljiv. Obroke, ki niso prevzeti, se da v humanitarne namene ali drugim učencem. Ampak to tudi, če ne napišemo v zakon, večina šol dela, vsaj po naših podatkih. Če nekdo želi še en obrok, ga lahko dobi, če je obrok ostal. In to ni nobena znanost in vsak normalen ravnatelj bo na tak način organiziral delo na svoji šoli.

Državna sekretarka je govorila, da ste spremljali eno šolo. Zelo pomembno bi bil vedeti, katera je bila ta šola. Ali je bila v Ljubljani? Čas, v katerem ste merili, kako in kaj se daje v odpad. Od 126 šol najbrž ni to kakšen hudo reprezentativen vzorec ena šola. Če se da to na eni spremljati, bi se dalo na več šolah, pa mogoče po različnih delih Slovenije, pa bi imeli mogoče bolj jasno sliko.

Zraven imamo pa cel kup šol in cel kup ravnateljev, ki so zadevo pohvalili, Gimnazija Celje, omenjeno je bila Gimnazija Ravne na Koroškem, Gimnazija Trbovlje, Srednješolski center Ptuj, Gimnazija Jože Plečnik v Ljubljani. Vsi ti so pohvali in pravijo, da ni nobenih težav, da zadeva poteka v redu. Ampak teh ne navajate. Navajate pač neke ravnatelje, ki so že kot prvo težavo videli to, da moraš sploh kaj organizirati in narediti, ko smo zakon sprejeli v prejšnjem mandatu. In sedaj govorite, da bo manj birokracije in da bo vse lažje.

Poglejte, v členih od 19 do 25 govorimo o postopku, kaj se bo dogajalo, to, česar ta trenutek ni, dijaško prehrano. Najprej bodo morali oddati starši vlogo. Vlogo bodo potem šole preverile. Dodatne subvencije določi ravnatelj s sklepom. Sklep mora izdati v 30 dneh, potem se ima vlagatelj pravico pritožiti. Sklep mora imeti uvod, izrek, obrazložitev, pravni pouk, dovoljena pritožba. Ko bo to prišlo v sedmih dneh nazaj, poslati ponovno tja. Po tem zakonu se vročajo po pošti, z navadno poštno pošiljko. Kako vemo, če je z navadno poštno pošiljko, ne moreš ti določati roka, 8-dnevnega, in tako naprej, ker ga ne moreš dokazati, če ni zadeva priporočena.

Ampak je tu še večji problem. Glejte, 85 tisoč dijakov imamo ta trenutek, ki imajo subvencionirano prehrano. 30 tisoč dijakov ne bo imelo položnic za prehrano, ker bodo še vedno v celoti subvencionirani. 20 tisoč jih bo dobilo položnice za 16 evrov, 35 tisoč položnice za 8 evrov. Vemo, koliko stane položnica, to je treba poslati, če hočemo, da je podatek skrit. Če pa bodo razdelili v razredu položnice, kakor delajo v osnovnih šolah, potem pa to spet ni, da smo mi zavarovali tistega, ki je subvencioniran, se bo jasno vedelo: tisti, ki

ne bo dobil položnice, je subvencioniran. To ni kakšna huda znanost. In potem starši za teh 8 evrov, ki jih bodo morali plačati, bodo plačali na položnico provizijo 1 evro. Verjetno, če rečemo, ne bo poštine, v redu, ampak jaz mislim, da bo, ker se bo to verjetno moralo pošiljati na domove, če hočemo zagotavljati neko varnost podatkov in tako naprej, potem je treba k temu prišteti še poštino. In zato sem jaz spraševala ministra, kakšni so podatki o neplačnikih, koliko je v osnovni šoli neplačnikov, kaj se z njimi zgodi, koliko stanejo izvršbe in potem sodni postopki in na koncu, koliko se teh dolgov odpiše. Vemo, da se jih ogromno odpiše, tako v vrtcih kot šolah. In to pomeni, da jih itak na koncu vsi plačamo, samo da vmes ni treba imeti še odvetnikov in tisoč enih papirjev pošiljati gor in dol. Zato bi bilo prav, da dobimo te odgovore. In jaz jih bom še enkrat posredovala ministru, in prosim, da nam to tudi posredujete.

Sami ugotavljate, da bi se z boljšo organizacije tudi manj hrane vrglo stran. Zato bi morali napore usmeriti v to, da te stvari uredite. To je treba urediti. Vedno je problem v nadzoru. Če je nadzor slab, potem se stvari ne dogajajo tako, kot smo si jih zamislili. Jaz ne pravim, da je bil zakon idealen in da bi vse moralo funkcionirati stoprocentno. Normalno da ne, ker se šele, ko se zakon izvaja, vidi, kaj je prinesel in kaj je treba še izboljšati ali dopolniti. In tudi nihče od nas ni rekel, da se skrb za zdravo prehrano prelaga samo na državo. Daleč od tega. Izvaja se mnogo akcij in mnogo stvari, ki naj bi osveščale prebivalstvo. Je pa en del, ki smo si ga dali v našo zavezo, v naše resolucije o prehrambeni politiki in tako naprej, da bo tudi država za to skrbela. Se pravi, da moramo nekaj tudi sami narediti. In tudi sami ste dali primerjavo, kako varčujemo v domačem proračunu. Res je, če ni denarja, ne kupimo računalnika, rečemo, bo stari še za eno leto dober, ali pa avto. Vi pa ne delate tako. Vi povečate denar za računalnike, avtomobile, ne vem kaj, pa ni najbrž vozni park parlamenta in Vlade, pa še koga, tako slab, da bi to rabili.

Nekaj matematičnih zadev smo imeli, se pravi, da tisti, ki ima zelo malo, bo prispeval tudi za tistega, ki ima veliko. Ponavadi je tako, da tisti, ki ima veliko, bistveno več davkov plačuje. To pomeni, da kvečjemu plačuje en del tisti, ki ima malo za to prehrano svojega otroka, tisti, ki ima malo, več pa malo še k temu doda. To je vsa logika.

Mi podpiramo, da se uvede brezplačna prehrana tudi v osnovnih šolah in vas še enkrat prosimo, da nam posredujete podatke in pridobite vse to, o čemer smo spraševali, da ne bomo problema neplačevanja prenesli v srednje šole in imeli ponovno cel kup težav in terjali starše, ki ne morajo tega plačevati.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani zbor.

Jaz sem na začetku v predstavitvi stališča Poslanske skupine Socialnih demokratov napravil eno manjšo napako, ko sem povedal, da je ta zakon o dijaški prehrani iz prejšnjega mandata pripravila takratna vlada. Dejansko ga je pripravila Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, s prvopodpisanim Jožetom Tankom. Ta majhni spodrseljaj se je kolegu Tanku zdel tako pomemben, da je zlorabil poslovnik in vesoljni Sloveniji povedal, da je bil on tisti, ki je bil prvopodpisani pod ta zakon. Dejansko pa vsebinsko ni nobene razlike oziroma je razlika. S tem, ko so se podpisali poslanke in poslanci zgolj ene parlamentarne vladne stranke, so hoteli še posebej poudariti, da je to njihov projekt, da oni tik pred volitvami prinašajo dijakom in dijakinjam to in to ugodnost. Iz tega posega kolega Tanka se še toliko bolj vidi, da je šlo izrazito za predvolilno potezo. Pa takih ni bilo tako malo. Govorimo celo sedaj že o obrabljeni frazi, o predvolilnih bombončkih, teh je bilo kar veliko in tudi finančno so bili kar obsežni. In vse te stvari je potem morala zagotavljati vlada Boruta Pahorja, ki pa se je znašla sredi najhujše gospodarske in finančne krize po drugi svetovni vojni.

Tako recimo prejšnja vlada Janeza Janše, ko je predlagala in podprla ta poslanski zakon, v proračunih ni uspela zagotoviti sredstev za potrebno infrastrukturo za razdeljevanje hrane, za kuhinje, itd. Še manj pa je seveda prejšnja vlada razmišljala o tem, kaj bo po koncu njihovega mandata, kdo bo vse to moral zagotavljati.

Naj povem še enkrat v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, da mi ničesar ne ukinjamo. dodatnih 100 tisoč učencev v osnovnih šolah bo imelo pravico do subvencionirane prehrane. 90 tisoč učencev in dijakov pa bo dobivalo brezplačen obrok. Se pravi, da ničesar ne jemljemo. Teh 40 milijonov evrov, ki so potrebni za uresničevanje tega zakona, tudi ostaja.

v opoziciji ste se danes sklicevali na podpise dijakov in domnevno odsotnost socialnega dialoga. Pa me zanima, kaj vam je bilo takrat, ko ste podprli vladni predlog, se pravi vladni predlog takratne vlade in dijakom odvzeli pravico do sodelovanja v svetih srednjih šol. Tedaj vam dijaki za demagoški nastop niso bili potrebni.

Ukrep ministrstva je socialno pravičen. Poslanec vaše stranke, Slovenske demokratske stranke, je pred kratkim na ministra dr. Igorja Lukšiča naslovil vprašanje, v katerem je ministra pozval po odgovoru, kaj bo ministrstvo storilo, da bo ublažilo stisko staršev, ki svojim osnovnošolcem ne morejo več plačevati stroškov prehrane. Ta predlog, ki ga danes obravnavamo, popolnoma sledi skrbi vašega poslanca. Žal je enkrat tudi konec demagogije, ko nam svetujete, da naj jemljemo pri oborožitvi, pri patriah in ne vem kje še. Enkrat

pač teh patrij tudi zmanjka. Predloge, ki jih je podajala danes Poslanska skupina SDS na današnji seji, Vlada v bistvu danes že uresničuje. Danes Vlada to že počne.

Pa pogledjmo. V uvodnih predstavitvah stališča poslanske skupine je poslanka SDS kolegica Jerajeva, ministru predlagala in dala v razmislek, da naj bi uvedel mlekomate v šole ter uvedel večjo dostopnost do sadja oziroma do jabolka. Verjetno ste spregledali, da je ministrstvo dr. Igorja Lukšiča oziroma te vlade zagotovilo skoraj 600 tisoč evrov za shemo sadja. Najbrž pa ste spregledali ali celo pozabili, da ste to vi v prejšnjem mandatu prekinili. Ta projekt Jabolko za zdravje se je začel v mandatu neke naše prejšnje koalicije, ko smo bili na oblasti od leta 2000 do leta 2004. Takrat je bil uveden projekt Jabolko za zdravje. Vlada Janeza Janše v obdobju 2004-2008 tega projekta ni nadaljevala, niti se ni prijavila na razpis za črpanje evropskih sredstev. Vlada Boruta Pahorja in resor, ki ga vodi dr. Igor Lukšič, pa je za ta projekt, za projekt Jabolko za zdravje zagotovila 600 tisoč evrov, del iz evropskih sredstev in del iz sredstev državnega proračuna. Tako bi malo osvežil spomin kolegicam in kolegom na oni strani, ki očitno nekatere strani zelo hitro pozablja.

Kot rečeno, ta predlog ničesar ne ukinja, ta predlog je bolj pravično in socialno naravnan. Ne vem, zakaj bi direktor ene uspešne slovenske družbe dobival za svoje otroke brezplačno prehrano, če pa ima recimo, ne vem, več tisoč evrov neto osebnega dohodka. Zakon je socialno naravnan, zakon je bolj pravičen, dodatnih 100 tisoč učencev v osnovnih šolah bo imelo pravico do subvencionirane prehrane in kot rečeno, 90 tisoč učencev, učenk, dijakov in dijakinj pa bo imelo brezplačno malico v šolah.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo ta zakon z veseljem podprla. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Želi gospa državna sekretarka razpravljati? Izvolite.

ALENKA KOVŠCA: Hvala za besedo. Spoštovani poslanci, hvala za vaše pripombe, predloge, mnenja, ki brez dvoma bodo tudi kateri od njih dali še kakšen razmislek o morda kakšni rešitvi.

Zdi se, da vendarle podlaga, zaradi katere smo se odločili predlagati novi zakon, je prava, saj bi lahko rekli, da je večina poslancev podprla rešitve in da s tem predlogom zakona pravzaprav omogočamo vsem učencem v vertikalni, dijakom, dostopnost do zdrave šolske prehrane, z upoštevanjem tudi smernic zdravega prehranjevanja. Poenotili bomo organizacijo šolske prehrane v osnovnih in srednjih šolah, učencem in dijakom iz socialno manj spodbudnih okolij bomo zagotavljali cenejši in brezplačen obrok prehrane, srednjim šolam omogočili, da lahko dijakom ponudijo malico, ki ni nujno topel obrok, ampak zdrav obrok. Usmerili in zavezali bomo učence

tudi k bolj odgovornemu ravnanju s hrano, izboljšali nadzor nad namensko in nenamensko porabo in vzpostavili transparentno uporabo javnih sredstev in seveda tudi zmanjšali administriranje, čeprav se nekateri v diskusiji s tem niso strinjali, v osnovnih šolah, ker gre za 160 tisoč učencev, definitivno pa bi v srednjih šolah nadzor zaradi revizije nujno morali vzpostaviti. Tisti stroški, ki bodo zaračunavani posameznemu dijaku, se bodo pridružili stroškom, ki jih že sicer šole zaračunavajo ob rednem zaračunavanju stroškov, ki nastajajo zaradi šolanja. Ob nekaterih diskusijah, ali so bili dijaki ali niso bili dijaki vključeni v diskusije, moram povedati, da so bili ves čas, da smo usklajevali z njimi tudi tekst zakona, da smo izhajali tudi iz njihovih zaključkov in ocen in analiz, ki jih je pripravila dijaška skupnost. Tako ne bi mogli reči, da nismo vzpostavljali socialnega odnosa in sodelovanja. Po drugi strani pa se zdi, kot da je edina možna pot socialnega sodelovanja ta, da dosežeš vse. Jaz sem si vedno predstavljala, da socialni dialog vzpostavlja razmerje enakopravnih partnerjev, v kateri prevladajo argumenti, ne pa moč. Tudi 22.000 podpisov je res četrtnina dijakov, vendar jaz moram reči, da tudi hkrati učenci in starši osnovnih šol pozdravljajo in podpirajo sprejetje tega zakona. Tako bi težko rekli, na kateri strani je večinsko mnenje.

Mislimo, da je naš predlog socialen, trajnostno vzdržen, pravičen in odgovoren, odgovoren tudi do prihodnosti otrok, ki jim je namenjen. Vzdržen je, ker upošteva dane okoliščine, odgovoren, ker so sporočila tudi mladim politično in razvojno utemeljena, pravičen, ker porazdeli breme med tiste, ki ga lahko nosijo, in socialen, ker zaščiti bolj tiste, ki to bolj potrebujejo. Verjamem, da nas tako misli tudi večina in da bo zakon dobil podporo za proceduro v Državnem zboru. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Vsi prijavljeni razpravljalci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi kdo na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika še razpravljati? Prijava teče. Začenjamo z razpravo. Vsak od razpravljalcev ima na voljo 5 minut. Gospod Mirko Brulc, prosim.

MIRKO BRULC: Lepo pozdravljeni!

Kot dolgoletni pedagoški delavec se zelo zavedam, kako pomembna je prehrana šoloobveznih otrok, tistih, ki so šoloobvezni, in tistih, ki nadaljujejo izobraževanje v srednjem šolstvu. Tudi imam izkušnje, ker smo vedno pripravljali prehrano zelo kvalitetno, v skladu s HASAP-om, in v veliko zadovoljstvo otrok, pa tudi staršev, vendar je ta vzgoja zelo trda in je treba vztrajati, kajti vemo, da so sendviči in pomfri še vedno tista prehrana, ki otroka najbolj potegne.

Predlog zakona, o katerem danes razpravljamo in o katerem je bilo izjemno veliko demagogije izrečene, seveda izboljšuje

to prehranjevalno verigo od vrtca, predšolske vzgoje do študentskih let. Prepričan sem, da je cela vrsta družin pri nas, ki jim ta subvencija države pri prehrani njihovega otroka ne pomeni skorajda nič. Vendar se ne ukvarjamo s temi, ki so dovolj premožni, ki imajo dovolj visok standard in bi v celoti lahko plačali prehrano, ne samo v deležu, kot je tu predlagano. Prav je, da so tudi ti subvencionirani, vendar v manjšem deležu, kajti neprimerno bi bilo, da otrok poslanca - moji so sicer že starejši -, otrok nekega poslanca, ki dobiva tri tisoč in več evrov plače, dobiva subvencionirano prehrano, tisti pa, ki hrano res potrebuje in jo tudi ceni, pa največkrat ne pride do teh dobrin. Mislim, da je treba vzeti v obzir tudi standard, ki je, in ko se pogovarjamo o evru ali dveh, je treba razmišljati tudi o tem, kaj pa pomenijo stroški, ki jih imajo dijaki in drugi, recimo, s telefonijo, s plačevanjem naročnine za mobitel, kjer gre v kar desetine evrov pri marsikomu, tudi socialno ogroženemu. Kaj pomenijo cigarete v rokah mladenk in mladeničev, ko hodiš po ulici in vsak drugi, tretji tudi kadi? Ali to ni strošek družine? In še bi lahko našteval. Vendar, Socialni demokrati pač moramo imeti nek odnos do tistih, ki pomoč potrebujejo. In v tej naši družbi je teh mehanizmov veliko. Sam sem takoj za to, da se ta sredstva porazdeli med tiste, ki pomoč res potrebujejo, da se porazdeli med družine, ki imajo otroke v osnovni šoli, in da so tudi tisti deležni primerne prehrane. In nikakor se ne sme zgoditi - pa sam nimam teh izkušenj, da bi kakšen ravnatelj rekel, ti pa, če ne boš plačal kosila, ne boš kosil. Pametnemu okolju se to ne zgodi, zato imamo na šolah tudi svetovalne delavke in tako dalje, da pravočasno ugotovijo, ali res ni možno plačati prehrane ali pa je zadaj kaj drugega. Tisto "kaj drugega" je v teh družinah lahko marsikaj, od alkoholizma, družinskega nerazumevanja in še kaj; tudi to je treba vzeti v obzir.

Ko govorimo o pomoči šoloobveznim otrokom, so tu še druge stvari, dejavnosti, naravoslovne, kulturne. Tukaj je problem šole v naravi in še kaj, kjer je prav tako potrebna subvencija in v lokalni skupnosti veliko sredstev tudi namenjamo za take dejavnosti. Jaz bom predlog tega zakona o šolski prehrani podprl, kajti mislim, da je nujno potreben in da, kot tukaj v tej dvorani nismo vsi enaki, tako tudi v zunanjem okolju vse družine niso enako obremenjene, niso enako revne ali pa enako bogate. Jaz celo čestitko izražam ministrstvu, da je začelo s to proceduro. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani zbor!

Ko sem poslušal današnjo peturno razpravo oziroma štiriurno doslej, eno uro še imamo na razpolago, sem ugotovil, da v bistvu samo ena poslanska skupina izrazito nasprotuje

temu zakonu. In to je Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, ki je v prejšnjem mandatu predlagala Zakon o dijaški prehrani, ki je bil neke vrste predvolilni zakon. Logično je, da koalicija zakon podpira, pripravila ga je naša vlada, naše ministrstvo za šolstvo. Tudi Slovenska nacionalna stranka podpira zakon, pomisleke je imela Slovenska ljudska stranka, se pravi samo ena stranka v parlamentu izrazito ne podpira tega zakona. Jaz bi rad pa še enkrat ponovil, da ta zakon bolj celovito in bolj pravično ureja področje šolske prehrane v srednjih šolah in širi to pravico na osnovnošolce. Poglejte, še enkrat bom povedal; dodatnih 100 tisoč učencev osnovnih šol pridobi pravico do subvencionirane šolske prehrane, 90 tisoč učencev in dijakov pa bo dobivalo brezplačno šolsko malico. Ne vem, zakaj toliko nasprotovanja tej bolj socialni in bolj pravični ureditvi, kajti po prejšnjem zakonu so bili do brezplačne malice upravičeni tudi otroci staršev iz najvišjih dohodninskih razredov, ki so prejeli po 30 tisoč evrov, po 50 tisoč evrov, 100 tisoč evrov in več na leto. Tudi ti so bili upravičeni do brezplačne malice, tudi otroci teh staršev. In mislim, da si tisti, ki so v teh najvišjih dohodninskih razredih, res lahko privoščijo in plačajo malice za svoje otroke. Ponavljam še enkrat, ta zakon bolj celovito in bolj pravično ureja to področje. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Ivan Grill, izvolite.

IVAN GRILL: Hvala lepa. No, zdaj smo priča, da se v Sloveniji uvaja policijska država. S tem zakonom se dodatno išče smer razslojevanja. Poglejte, ko tako demagoško razpravljate, predvsem gospod Bevk. Tisti direktor, ki ima 50 tisoč evrov plače, ravno tako ima njegov otrok brezplačno malico, šolo, srednjo šolo, fakulteto. Vse ima enako kot tisti, ki zasluži mogoče 500 ali 600 evrov. Odgovornost za izobraževanje, odgovornost za zdravo prehrano mora biti odgovornost družbe. Strinjam se, starš, vsak starš naj bi poskušal poskrbeti, da bo imel otrok zdravo prehrano, da bo imel možnosti, da se izobražuje, vendar ni vsak starš pripravljen zaradi takih ali drugačnih razlogov v tej smeri svojega otroka tudi vzgajati. Družbena odgovornost je tista, ki mora na ta način zagotavljati.

Zakaj zavajate, da nasprotujemo v Slovenski demokratični stranki predlogu, da naj bi se v osnovni šoli ravno tako subvencionirala hrana? Ni res. Mi zagovarjamo, dajmo uvesti brezplačno prehrano tudi v osnovnih šolah, to je naša poanta. Bomo videli, koliko resno mislite, ko se bo v drugi obravnavi vlagalo amandmaje. Zagotovo bomo vložili takega, da se v srednji šoli brezplačna topla prehrana uvaja tudi v nadaljevanju. Tukaj je izključni razlog vzgojni moment, da se bodo mladi v srednjih šolah lahko navajali zdravega prehranjevanja. Tukaj finančno gledano, gor-dol, to sploh ni pomembno, ni pomembno in na dolgi rok, sem že večkrat povedal

oziroma v razpravi, prej bo družba od takega, ki se bo v mladih letih navadil zdravo prehranjevati, v nadaljevanju v starosti, ko bo imel manj težav z zdravjem, bo družba v bistvu na ta način več pridobila kot pa sedaj, če se to seveda tudi zagotavlja.

Prihranki, kjer bi lahko pridobili ta sredstva, ki so tukaj, je bilo danes tudi s strani koalicije omenjeno, da nismo omenili izbrisanih, bom potrdil, bomo to še povedali, zagotovo bodo izbrisani zdavnaj presegle nekajkrat te vsote. Potem tudi na šoli, je prej državna sekretarka poskušala nekako obrazložiti, da s to razpravo, ki jo je imel prej kolega, nekako ne podpiramo, da se šole opremljajo z novo opremo. Seveda podpiramo, gospa državna sekretarka, vendar način, ko se tri milijone evrov za to, ker so ostali na postavki šolskega ministrstva, da se na vrat in na nos zagotovo neracionalno ta sredstva porabijo, to pa ni tisto, kar bi si verjetno šole zaslužile. Niso dobile novih računalnikov, nove opreme, tiste šole, ki bi jo najbolj potrebovale, vemo kako je to. Imamo denar, sedaj pa samo dajmo iskati vse načine, da ga porabimo, ker bomo v naslednjem letu dobili manj. Veste, taka je pač filozofija vseh teh proračunskih porabnikov.

Zlorabe. Ko se sedaj poskuša deliti socialno, take ali drugačne. Koliko je pa še sedaj, zaradi slabe socialne politike, ki jo naša država že dolgo časa izvaja, zaradi pomanjkljivih evidenc, zaradi nepovezanosti informacijskih sistemov se v bistvu ne da enoznačno ugotoviti, katera družina je primerno situirana, katera ne. Koliko je zlorab? Dajte v svojih okoljih pogledati, starši, ki se vozijo v dragih avtomobilih, ki imajo veliko premoženja, plačujejo za otroke minimalne zneske. In tukaj kot družba zagotovo nismo tega sistema uredili. In tukaj je ta socialna pravičnost zdavnaj padla v Sloveniji.

V tem zakonu se spet poskuša, glede na ekonomski položaj starša, ki bo pravilno ali nepravilno ugotovljen, to ni ali pa ne sme biti namen tega zakona. Dajmo na ta način zagotavljati, da se bodo mladi v najbolj občutljivih letih, to pa je srednja šola, tudi osnovna šola je, ampak v srednji se te navade zagotovo predvsem zaradi načina življenja družbe, mladostniške upornosti in vse tisto, kar je takrat, izoblikuje. In če bo imel otrok tam na voljo zdravo, toplo prehrano bo to na dolgi rok imelo pozitivne posledice za družbo. In to mora biti poanta takšne ideje, ki smo jo v prejšnjem mandatu tudi uvajali. Podpiramo, še enkrat podpiramo, da se tudi v osnovnih šolah to zagotavlja.

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa mag. Potrata, prosim.

MAG. MAJDA POTRATA: Hvala, gospod podpredsednik.

No, saj nekaj spomina še imam, in lepo bi bilo, če bi tisti poslanci, ki zdaj zagotavljajo, kako podpirajo brezplačno šolsko prehrano v osnovni šoli, to izrekli s podporo predlaganemu zakonu, ki je bil v prejšnjem mandatu vložen, ali s podporo amandmajev, ki so govorili o zvečanju sredstev za šolsko prehrano ali za zdravo prehrano. Jaz sem se v prejšnjem mandatu velikokrat oglašala, tudi s predlogi za zagotavljanje integrirane prehrane in ekološko pridelane hrane v osnovnih šolah, ker je pri naročanju surovin za prehrano običajno odločilnega pomena najnižja cena. Ampak dobro, to so druge stvari, o jabolku za zdravje je govoril že moj kolega Samo Bevk. Največja prednost tega predlaganega zakona je zame celovitost urejanja šolske prehrane, to pa je za vse šolajoče se v obvezni osnovni in srednji šoli zagotoviti dve tretjinsko subvencioniranje zdravega obroka. 4. člen še vedno govori tudi o toplem obroku, praviloma toplem obroku v srednji šoli, tako da se nič ne ukinja in to je res zavajanje. Še hujše zavajanje in igranje s čustvi socialno najbolj prikrajšanih ljudi pa je govorjenje o tem, saj sem vesela, da je gospod Miro Petek prišel zdaj, ko je govoril o brezposelnih in tistih z najnižjimi dohodki, kako bodo prikrajšani. Ni res, zaradi tega, ker bodo imeli v celoti možnost dobiti subvencioniran obrok, ker je ta obrok pač vezan na dohodninski položaj družine. In lahko zamahujete kolikor hočete, velika demagogija je to, kar delate, enako kot je demagogija to, ko govorite, da se ni povprašalo drugih. Poglejte, v javni radijski oddaji je ravnatelj celjske osnovne šole povedal, da več kot 40% ali 40% staršev ne more več plačevati stroškov malice, ne morejo več plačevati stroškov šole v naravi in marsičesa. Kako je potem mogoče trditi, da je dobra rešitev, da tisti, ki lahko prispevajo, ne bi nekaj malega prispevali za to, da se lahko ta prednost brezplačnega obroka prelije tudi na osnovno šolo, ki je obvezna šola.

Gospod Grill, govoriti o tem, kaj vse bi moralo biti brezplačno, seveda je prav, da je šola brezplačna. Socialni demokrati zagovarjamo tako brezplačno osnovno šolo, brezplačno srednjo šolo in brezplačno visoko šolo, zaradi tega, ker je znanje razvojni preboj za našo družbo. In dobro bi bilo, če bi bili tako bogata družba, da bi lahko še kaj drugega prispevali in zmanjševali še kakšne druge stroške, ampak imamo kolikor imamo. In to je treba pametno in pravično porazdeliti. Jaz sicer vem, da se je SDS razglašala za stranko, ki ne dela napak in ki je rekla, da živimo v zlatem veku. Vse to verjamem, da je bilo mogoče tudi opravičilo za rešitve kakršne so, ampak nobena stvar ni tako popolna, da je ne bi bilo mogoče izboljšati. In jaz štejem Zakon o šolski prehrani za tisti zakon, ki izboljšuje možnosti ravno zaradi tega, ker dela razliko med tistimi, ki zmorejo in med tistimi, ki ne zmorejo. V enem delu, v večini pa še vedno je subvencioniran obrok. V osnovni šoli ponujajo štiri od petih obrokov. In tudi odstotek tistih, ki dobivajo zajtrk, je kar, mislim da, okrog

14%, ne vem sedaj na pamet odstotka, ampak odločili smo se za zdrav obrok, ki je bolj blizu malici kot kateremukoli drugemu obroku. In če je tako, lahko pa se lokalna skupnost tudi drugače odloči. V Mariboru, pogledjte, subvencioniramo že sedaj več. In prav je tako, da je tu večja samostojnost in večje vplivanje tudi na šolah in v lokalnih skupnostih, saj smo za to, da približamo odločitve ljudem.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Hvala za besedo. Izhodišče tega zakona je zdrava prehrana za naše otroke. In v razpravi, ki smo jo lahko danes poslušali, pravzaprav človek težko verjame, kar sliši, predvsem tistim zatrjevanjem, ki so bila danes z desne strani dvorane zelo glasno povedana, in to je, da ukinjamo dijaško prehrano. Takšne naslove lahko zasledite tudi na nekaterih spletnih medijih, ki spremljajo današnjo razpravo v Državnem zboru. Kdor je ta zakon pogledal vsaj približno, vidi, da je situacija v celoti drugačna. Do danes smo na podlagi do sedaj veljavne ureditve 84 tisočim dijakom omogočili brezplačen topel obrok, k tem je treba prišteti še 20 tisoč učencev, ki so bili do sedaj deležni polnega subvencioniranja malice v osnovnih šolah, skupaj torej 100 tisoč dijakov in učencev. Številke, ki bodo posledica tega zakona, pa jasno kažejo, da bo pravico do brezplačnega obroka imelo 60 tisoč, trikrat več, učencev v osnovnih šolah in 30 tisoč dijakov. Skupaj, če pogledamo, smo torej to številko že povečali na 89 tisoč. Ob tem pa se bo delna subvencija zagotavljala dodatnim 21 tisočim in splošna subvencija skupaj 148 tisočim učencem in dijakom. V vašem sistemu, ki ga tudi danes vehementno zagovarjate, je 120 tisoč od teh otrok ostalo zunaj sistema kakršnekoli državne participacije pri tem, da jim država zagotavlja topel obrok.

Pri vprašanju šolske prehrane seveda ne moremo mimo vprašanja, da ni dovolj, da damo otrokom topel obrok, ampak da nas mora zelo, zelo zanimati tudi, kakšno prehrano jim na ta način zagotavljamo. Znanstveno dokazano dejstvo je, da je bolezen, ko nastopi, posledica večih dejavnikov. Eden od poglobitnih je vprašanje, kaj s hrano vnašamo v svoje telo. Že pred časom sem dobil elektronsko pošto zaskrbljene državljanke vegetarijanskih prehranjevalnih navad, ki je opozarjala na to, da se v osnovni šoli, kamor hodi njen sin, nikakor ne more dogovoriti za to, da bi njenemu sinu zagotavljali vegetarijansko prehrano. Še več. Pred tedni smo lahko v enem od slovenskih tednikov brali pretresljivo in šokantno zgodbo o tem, da so neki deklici v neki osnovni šoli, po mojem poizvedovanju gre za neko osnovno šolo v Brežicah, deklico vegetarijanskih prehranjevalnih navad silili, da poje mesno kosilo v šoli in je niso spustili iz jedilnice, izpred njenega krožnika z mesnim obrokom in je tam sedela vsaj dve uri, po zatrjevanjih tega istega tednika. Takšno razumevanje zdrave prehrane je v 21. stoletju absolutno preživeto in

nesprejemljivo tudi z vidika integritete otroka in življenjskih navad družine, iz katere prihaja. V tem pogledu moramo narediti velik korak naprej v smislu razumevanja zdrave prehrane. Tudi zato sem v začetku marca na ministra Lukšiča in ministra Miklavčiča naslovil pobudo, da se prenovijo smernice, ki določajo zdravo prehranjevanje v slovenskih šolah. Tudi v zakonu, ki ga danes sprejemamo, so te smernice omenjene. In pričakujem, da bomo skladno s sodobno prehransko doktrino in dognanji največjih prehranskih organizacij, tudi vegetarijanstvo, ki je danes povsem ustrezno tudi za prehrano dojenčkov, otrok in mladostnikov, obravnavali enakopravno, ker je to tudi pravica otrok, ki jim želimo zagotoviti to prehrano.

Skratka, predlagam, da ne bijemo ideološke bitke o prav vsaki temi. Danes je ta zakon vreden podpore, ker razširja krog upravičencev in razširja možnosti naših... /Izklop mikrofona./

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Vito Rožej.

VITO ROŽEJ: Hvala za besedo, predsedujoči.

Vesel sem, da so že predhodniki demantirali tu izrečena mnenja nekaterih, ki očitno zakona niso prebrali, da bomo s sprejetjem tega zakona ukinili možnost prehrane socialno najšibkejšim in kar je bilo še podobnega slišati. Dejstvo je, kot je bilo že omenjeno, da se za socialno ogrožene tako v osnovni šoli kot v srednji šoli ne bo spremenilo nič oziroma da bodo v osnovni šoli zaradi tega nekateri, ki zdaj tega bremena ne zmorejo, na boljšem. Verjamem, da na marsikateri srednji šoli že zdaj niso imeli pripomb na ta sistem. Kolega Petek je omenil Gimnazijo Ravne, na katero hodi tudi njegov sin, in verjamem, da je tam sistem dober. Najbrž pa se bo kolega Petek tudi strinjal, kljub temu, da vem, da je on socialno zelo ozaveščen in da tudi štipendira enega štipendista, da mu ne bo težko za svojega sina gimnazijca, predvidevam, da bo pač to potrebno glede na višino plače, prispevati, pa zdaj ne vem, 16 ali 9 evrov mesečno. In da to, skratka, za tiste starše, ki to zmorejo, ne bo pretežko breme. Zavedam se pa tudi, da so v srednjem šolstvu problemi še drugi, ki se tičejo socialnega statusa, ki omogoča ali pa ne omogoča, da ni, skratka, samo prehrana tista, ampak da je tudi prevoz tisti. Zdaj ne vem, ali je bilo omenjenih 188 evrov avtobusnih stroškov na Muto. Nekdaj so to relacijo dijaki premagovali s pomočjo vlaka, vsaj moj oče je tako počel v obratni smeri, pa mislim, da je bila takrat tudi cena malo nižja. Je pa najbrž to nekaj, na kar bo tudi Ministrstvo za šolstvo moralo biti v prihodnje pozorno, če bomo želeli zagotoviti enake možnosti šolanja vsem, ne glede na to, kje je srednja šola stacionirana.

Tisto, kar je bistveno pri tem predlogu, se mi zdi to, kar je na koncu ob zaključni besedi rekla gospa državna

sekretarka Kovšca, da bo ta zakon breme naložil tistemu, ki ga lahko nosi. Teh ne bo več, kot jih je zdaj, jih bo manj, kot jih je zdaj, in to breme bo pravičnejše porazdeljeno. Jaz tudi upam, da bo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve ob uvedbi enotne evidence socialnih prejemkov znalo te reči uskladiti tudi z zakonom, o katerem danes govorimo, da ta dva skratka ne bosta v nasprotju, ampak da se bosta nekako vzajemno dopolnjevala, da bo pri odmerah teh bremen upoštevano tudi premoženjsko stanje, tako kot že sedaj na nek način počnemo pri nekaterih drugih delih našega izobraževanja. Mi, in tu je treba ponovno priznati predlagatelju kakovost predloga v primeru brezplačnega vrtca, vsekakor da zagotavljamo nek standard, ki naši državi pritiče v civilizacijskem razvoju, do katerega smo seveda prišli. Jaz držim pred seboj položnico za plačilo vrtca mojih dveh otrok. Na njej piše, da bom plačal ceno drugega razreda, kar se zdi seveda mogoče malo, glede na to, da plačila vrtcev segajo, recimo, sedem razredov in da sem jaz poslanec, čigar plača neto sicer ne znaša 3.000 evrov, ampak malo manj. Seveda, ob tem je upoštevano še marsikaj drugega. Upoštevano je dejstvo, da odplačujem hipotekarni kredit, upoštevano je dejstvo, da imam v vrtcu dva otroka, upoštevano je dejstvo, da moja boljša polovica nima takšnih prejemkov, ampak je imela zelo nizko porodniško, ker praktično v treh letih pričakujeva že tretjega otroka. Važno je tudi dejstvo, da občina nekaj zraven prispeva. Skratka, jaz nimam slabe vesti, da zato, ker plačujem drugi razred v vrtcu, da zaradi tega nosim premajhno breme. Zdi se mi pravzaprav od te države lepo, da mi to omogoči. Če bi bile stvari hujše, ne vem, kako bi ta bremena zmogel. Moramo pa se truditi zato, da v vseh obdobjih izobraževanja ta bremena bila enakomerno razporejena. Jaz sam moram reči, imam osebno izkušnjo do sedaj samo z vrtcem, želel bi si, da bi bila bremena tudi v osnovni in srednji šoli in kasneje pravičnejše razporejena in da gremo s tem zakonom gremo v pravo smer. Mi bomo imeli v prihodnjih dneh najbrž debato tudi o naslednji fazi izobraževanja, skratka, študiju in načinih, kako zagotoviti znosnejši študij študentom. Upam, da bomo vsi imeli tudi takrat v mislih to noto socialne pravičnosti in primerne razporejanja bremen za vse socialne sloje, ki bi omogočala vsem otrokom in mladostnikom enake možnosti izobraževanja. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Kolegice in kolegi. Naloga opozicije je, da opozori na tisto, kar ni v redu s stani koalicije. In naloga koalicije je, da vlada. Ena od nalog opozicije je tudi, da verjetno brani tisto, kar je naredila v času, ko je bila koalicija. In vesel sem, da je Vito Rožej pred mano povedal in se zahvalil, in hvala bogu, da smo imeli prejšnjo vlado, ki mu je omogočila to, da lahko danes s svojimi nizkimi prejemki

poskrbi tudi za svoje otroke, ker v kolikor mu država ne bi toliko pomagala, potem niti on ne bi mogel poskrbeti, kaj šele vsi ostali, ki imajo bistveno nižje prejemke. Zato bi pričakoval, kot je bilo s strani ene od poslank zdajšnje koalicije rečeno, da je v času, ko je bila v opoziciji, opozarjala na prehrano, na brezplačno šolstvo, na, ne vem, kvaliteto prehrane in tako dalje. Jaz pravim, kvaliteta posameznega politika in tudi politične stranke je, da tisto, kar v opoziciji govori, potem v koaliciji tudi naredi. Nepojmljivo pa je, da v opoziciji nekaj govoriš, potem pa v opoziciji prav tiste temelje, na katerih si celo dobil volitve, ko prideš na oblast, rušiš.

Poglejte, prehrano v srednji šoli smo v prejšnjem mandatu odlično uredili, in je bila, torej, vsi ste se s tem strinjali, celo zdajšnja koalicija, ste hoteli še nekaj dodatnih zadev, ne vem, za nabavo opreme kuhinj in tako dalje, to so naredili tisti, ki so tudi tržili to hrano in dobili plačano s strani proračuna. Ste se pa lotili spremembe Zakona o šolski prehrani tako, da tisto, kar je bilo narejeno, ker ste hoteli še nekaj dodati, pravzaprav zdaj ukinjate in jemljete. Boljše bi bilo, da bi to nadgradili z možnostjo brezplačnega, s socialnim korektivom, me nič ne moti pri osnovni šoli. Pa vendar, kolegice in kolegi, srednja šola in dijaki, ki hodijo v srednjo šolo, nekateri so tako imenovani vozači, torej je bistveno drugače, kot okrog osnovne šole. Kaj tisti, katerih starši so zgubili službo, ali eden ali oba, hodijo celo v službe, s tem imajo stroške, podjetja pa jim ne plačajo, zato ker tista podjetja, če hočejo dobiti delo, sploh v Ljubljani so povedali, da morajo najprej gospodu županu dati provizije za, ne vem, po nekih pogodbah, za nek denar po 200, 300 tisoč evrov, celo 90% prihodka oziroma dobička iz prejšnjega leta in tako dalje. Skratka, vse to nas pač pelje v neke vode, ki niso dobre. Da niso dobre, je tudi zapisano v časopisu. Vlada bi morala uporabljati davkoplačevalski denar bolj učinkovito in zagotoviti boljši nadzor nad njeno porabo, je torej temeljno sporočilo Evropske komisije v oceni programa stabilnosti za Slovenijo, ki smo jo pravkar dobili. To pomeni, Vlada ne uporablja niti učinkovito in seveda nima niti nadzora nad porabo davkoplačevalskega denarja.

Temu zakonu bi po mojem od danes naprej lahko rekli nekoliko drugače, ne več Zakon o šolski prehrani, ampak "zakon o sitih, manj sitih in lačnih." No in ko mati, torej tako kot v družini, začne ob padanju prihodkov, pač "šparati", ko začne "šparati" na otrocih, potem je seveda to skrajno skrajno, takrat se celotna ladja potaplja. Res pa je, da mačeha začne prej šparati na otrocih kot pa mati. Bojim se, da je ta vladna koalicija prava mačeha do naših otrok.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: gospod Dušan Kumer, izvolite.

DUŠAN KUMER: Hvala lepa gospod predsedujoči za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi! Na ta slikovit zaključek mojega predhodnika je težko začeti, ampak bom vseeno. Najprej bi rekel, da tisti, ki tako vehementno nasprotujete temu predlogu zakona, ne vem, če operirate s pravimi argumenti, pa jih ne bom našteval, od tega, da se zmanjšujejo pravice etc., etc. Ampak ko pa govorite o položnicah in o nekih stvareh, o katerih pa moram reči, da res nimate izkušenj. Poslušajte, moji otroci prinašajo v torbi iz gimnazije položnice domov, ampak na teh položnicah v preteklosti, ko še ni bilo zastoj prehrane, ni bila samo prehrana, na teh položnicah je še mnogo drugih stroškov. Še mnogo drugih, od naravoslovnih dnevov, kulturnih dnevov, fotokopiranja, papirja, da ne naštevam. Med 30 in 40 evrov, in zraven k tem 30, 40 evrov na tej isti položnici bo za tiste, ki imajo veliko denarja ali pa so premožnejši, še 16 evrov. To je res. Ampak pri tistih, ki pa nimajo in so socialno ogroženi, pa na tej položnici teh 16 evrov ali pa nekaj manj ne bo zraven. In v tem je vsa zgodba. In zato sem prej, ko sem vas poslušal, cel čas razmišljal, kako bi vam na ilustrativnem primeru povedal, zakaj jaz podpiram to spremembo zakona. Sem rekel, da sem 2008 tudi podprl. Jaz menim, da glede na te razmere, ki so danes, gospodarske in socialne, je neka nota solidarnosti nujno potrebna. Preprosto tukaj ni možno univerzalnih rešitev sprejemati glede na situacijo, ki je. In, če zares hočemo uveljaviti to pozitivno diskriminacijo socialno šibkejših slojev, potem po mojem moramo prisluhniti temu predlogu, ki v tej smeri gre.

In sem rekel, da bom tako začel. Veliko govora je pred časom bilo o družini v Državnem zboru. Poglejte, mlada družina, ki vstopa v družbo, v ta kruti sistem zagotavljanja materialnih pogojev tej družini: je v vrtcu in ima stroške, ne majhne stroške, pride v osnovno šolo in ima stroške, tudi danes mora plačevati prehrano, ko pride v srednjo šolo, ko se ta družina in starši te družine že malo znajdejo v tej situaciji, da imajo ta obrok brezplačen. A mislite, da je to, pa ne samo na te razmere, ki so, a mislite, da je to pravično? Ali je tudi iz zdravoprehrabnih razlogov to prav, da do 15. leta je lahko zdravoprehransko kakorkoli, od 15. do 19. bomo pa vse napake za nazaj popravili. Zato od vsega začetka in tudi takrat 2008 sem se zavzemal, dajmo mladini cel čas izobraževanja do univerze, ki pa je res nekaj posebnega, zagotovimo to brezplačnost. Ampak glede na razmere, lepo vas prosim, ni. Takrat je pa bila priložnost. Jaz sem prej rekel, tisti, ki ste danes govorili o demagogiji, bila je priložnost, ko ste govorili o hamerjih in ne vem še čem, bila je priložnost. Pa bi lahko takrat naredili. Zdaj pa nam na jezik polagate, da mi to predlagamo, da bi kolega Jerovšek sklical Odbor za obrambo in bi rekel, da smo proti nacionalni varnosti, proti varnosti te države, ker smo se uprli vojski,

oborožitvi in tako dalje. To demagogijo vi imejte in jo spravite v zadnji žep zase.

Še enkrat, jaz ta koncept in to usmeritev tega predloga zakona glede na razmere, ki so, podpiram.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Bojan Kontič, prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod podpredsednik, spoštovane kolegice in kolegi!

Lahko, da ta primerjava ne bo najbolj posrečena, ampak tako približno to zgleda. Odločiš se in daješ vsak dan dvema posameznikoma 10 evrov. In ker ugotoviš, da obstaja še nekdo tretji, ki bi potreboval pomoč, oceniš, da tistemu prvemu, ki najbolj potrebuje, pustiš 10 evrov, tistemu drugemu za 5 evrov zmanjšaš in daš še tretjemu za 5 evrov, da lažje preživijo vsi trije. In kaj se na koncu zgodi? Tisti, ki še vedno dobiva, drugi, 5 evrov, se na ves glas pritožuje, da si mu vzel pet evrov, pri tem pa ne pove, da si mu pustil pet evrov in si naredil prerazporeditev. Podobna zgodba je danes. Govorite, da jemljemo dijakom malico, seveda to ni res, to bodo dijaki lahko ugotovili sami, ker bodo tudi po tem zakonu še naprej lahko malicali v srednjih šolah. Ali bi bilo prav, da imajo vsi brezplačno malico? Seveda bi bilo prav, če bi to bili sposobni zagotoviti, pa tega nismo sposobni, in tudi osnovnošolci takrat, ko je v tej državi vse cvetelo, tega niso bili deležni. Danes o tem govorite, ko je nekoliko pozno. In če tega denarja ni, kaj potem? Treba je ohraniti malico za socialno šibke in to je socialdemokratsko. Ti bodo še naprej dobivali hrano brezplačno, brez doplačil. Tisti, ki pa to hrano lahko plačajo, jo bodo pa v enem deležu tudi plačali, na ta način pa bomo zagotovili tudi osnovnošolcem, tistim, katerih starši tega ne zmorejo, brezplačno prehrano. Je to socialdemokratsko? Je, jaz mislim in zato je vredno o tem tudi govoriti in vredno ta zakon tudi podpreti. In govorite, da ustvarjamo razlike s tem zakonom. Razlike so bile v družbi ustvarjene že davno pred tem, s tem zakonom blažimo razlike v družbi na področju srednjega šolstva in na področju osnovnega šolstva. In še ena primerjava. Jaz sem kar nekajkrat slišal, ko sem se srečeval z ljudmi in ko smo govorili o brezplačni šoli pa brezplačnih vrtcih in tako dalje, so me opozarjali, da subvencije dobivajo ljudje z dobrimi avti, pa zdaj naj si to predstavlja vsak po svoje, vozijo otroke v vrtec. Saj, če sredstva so, ni nič narobe, ampak, ker sredstev ni, je treba te zgodbe omejiti. To pa je krivično do tistih, ki denarja za to, da bi lahko otroke pošiljali v varstvo in kasneje šolali tudi nimajo. In tu gre za to socialno pravičnost, ki jo skupaj s kolegicami in kolegi zagovarjam, in zato je tudi smiselno podpreti ta zakon. In še enkrat, nikomur se nič ne jemlje. Tisti, ki zmorejo, bodo za prehrano svojih otrok v srednjih šolah nekaj dodali in tako je tudi prav. Ne vem, zakaj bi tistim, ki to zmorejo, država subvencionirala, ko ima drugih

odhodkov povezanih tudi s socialnimi transferji več kot dovolj.

In kaj prinaša ta zakon? Prinaša dober način prehranjevanja in tudi subvencioniranje na področju osnovne šole tistim, ki zdaj te možnosti niso imeli. In ne vidim razloga, zakaj tega zakona ne bi podprl in pri tem bil celo zadovoljen. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod dr. Luka Juri. (Se odpoveduje.) Gospa Silva Črnugelj.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo.

Mislím, da je bilo danes kar veliko povedanega v tem prostoru. Pokazali smo svoje vedenje in znanje o zgodovini nastajanja instituta šolske prehrane, bodisi v osnovni šoli bodisi v srednji šoli. O tem, kako in na kakšen način smo zakonsko urejali v Sloveniji to področje in kakšne vplive ima sedanji zakon, ki nedvomno je socialno pravičen in dejansko poskuša blažiti novonastale hude razlike v razslojevanju slovenskih državljanov in posledično otrok v Sloveniji. Seveda, ta institut je bil v danih okoliščinah maksimalno pravičen, kolikor se je le dalo. In glede na orodja, ki jih je imel na voljo, je skušal urediti zadeve, kot se je le dalo.

Pa ponovimo vajo. Mislím, da bodo v osnovnih šolah glede na razpoložljive instrumente, ki so na voljo, uspeli in znali te stvari urediti tako, kot je rekla kolegica Jerajeva iz SDS, da ne bodo ogroženi osebni podatki otrok in da se bo s tem dejansko ta segment dovolj dobro pokríl. Vendar mislím, da je zelo pomembno tudi povedati, da je v nekaterih sredinah, zlasti večjih, urbanih, kot sta Ljubljana in Maribor, prehrana v osnovnih in srednjih šolah že deloma ali v celoti subvencionirana. Pomembno je, da so s tem zakonom zajeti vsi tisti, ki so zdaj dijaki in so bili nekoč učenci, in učenci, ki bodo postali dijaki. In da se tudi bolezni, ki so bile z dobrim prehranjevanjem in blaginjo v državi skoraj izkoreninjene, v tem obdobju ponovno pojavljajo. Bojim se, da bodo ne samo vegetarijanci, pač pa tudi otroci s celiakijo in drugimi specifičnimi boleznimi, s šolsko prehrano težko dobili tisti maksimum, ki ga potrebujejo. Vendar mislím, da bo tudi znotraj Ministrstva za zdravje in skozi projekte, ki so na voljo, tudi za to poskrbljeno, da bodo otroci vendarle prišli do prepotrebne prehrane, za katero vemo, da je predpogoj za ustvarjalno kreativno delo in za razvoj osebnosti in posameznika, kar je tudi naš cilj. Ta zakon je maksimalno socialno pravičen in je tudi, kolikor se je dalo, solidarnostno naravnán. In mislím, da smo glede na časovno obdobje, to se pravi na krizo, ki je, ne samo v Sloveniji, ampak tudi v Evropi in svetu, naredili oziroma poskušali narediti kolikor se je le dalo. Sicer pa je državna sekretarka jasno in nedvoumno povedala, da je to prva obravnava in če bodo take pripombe, ki bodo potrebne, in konstruktivne

ureditve tudi v amandmajski obliki, bodo tudi sprejete. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod Miran Györek.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. V izvajanju stališča Slovenske nacionalne stranke sem že povedal, da je Predlog zakona o šolski prehrani potreben in nujen. Imamo pa določene zadržke in pomisleke glede omejevanja subvencij za srednješolce, ker jim s tem dejansko kratimo že pridobljene pravice, ki jim jih je Državni zbor soglasno podelil pred dobrim poldrugim letom.

Če pogledamo na zadevo malo širše, moramo razumeti izvajanje šolske prehrane kot osnovni standard osnovnih in srednjih šol, kajti obiskovanje šole oziroma pouka je na nek način delovna obveznost osnovnošolcev in srednješolcev, enako kot je za nas služba tukaj in regresiranje malice za zaposlene. Zato se popolnoma strinjam s stališčem in razmišljanje nekaterih, ki predlagajo, da bi zagotavljanje osnovnih pogojev za izvajanje šolske prehrane v osnovni in v srednjih šolah moralo biti sestavni del osnovne dejavnosti in standarda teh šol. Financiranje iz proračunskih sredstev bi moralo biti vključeno in naj ne bi bilo opredeljeno kot socialna kategorija. V takšnem primeru bi starše praviloma smeli bremeniti le stroški živil in materialni stroški šolske prehrane, ki niso vključeni v proračunsko financiranje, se pravi za subvencije kot socialni korektiv bi lahko bilo smiselno upoštevati samo proračunska sredstva za pokrivanje stroškov prostorov, opreme, stroškov dela za učence in dijake iz socialno ogroženih družin. Na ta način bi dejansko vloge oddajali samo potencialni upravičenci do subvencioniranja. Takšno razmišljanje nam je posredovalo več inštanc, ki predlagajo, da bi moral biti sistem financiranja in subvencioniranja šolske prehrane s proračunskimi sredstvi za osnovne in srednje šole izenačen. Mislím torej na sistem subvencioniranja kot socialni korektiv. V takšnem primeru bi bilo treba tudi v osnovi ubrati drugačen pristop do pričujočega predloga zakona in temeljito revidirati nekatere predložene določbe in člene, predvsem pa smiselno razmisliti o relevantnosti 15. člena v celoti. Da ne govorimo o enormnih administrativnih postopkih in stroških, ki bodo potrebni in bodo nastali v izvajanju in ugotavljanju opravičenosti na socialni osnovi za vse osnovnošolce. Mislím, da se bo pri tem odprlo vzporedno še mnogo vprašanj in dilem vezanih na dostopnost in pooblaščenost v razpolaganju z relevantnimi podatki v smislu varnosti in zaščite osebnih podatkov. Ampak to še ni vse. Odpira se še eno zelo pomembno vprašanje, to je sama višina cene šolske malice, to je 80 centov, kar pa je po mojem mnenju in tudi mnenju samih izvajalcev priprave šolskih malic, daleč prenizka in bo imela za posledico predvsem manjšo kakovost ponujenih obrokov, kar se bo glede na relativno

visoke cene prehrabnih artiklov v Republiki Slovenije zanesljivo zgodilo. In prosim vas za razmislek. Konkretno mi je izvajalec priprave šolske prehrane v eni od murskosoboških srednjih šol postregel s podatki in stroškovno analizo prehrabnih surovin, ki jih je v največjih količinah uporabljal za pripravo malic. Ugotovitve so bile porazne. Kakovost bi lahko zreducirali na kos kruha s standardnim premazom in kakšnim jabolkom. In povejte mi, spoštovane kolegice in kolegi, je to standard, s katerim bi lahko opravičili sprejetje takšnega zakona, se morda celo pohvalili pred evropsko javnostjo. Iz navedenih analiz nedvomno izhaja, da je povprečna ocena čisto povprečne šolske malice mnogo višja od predlaganega zneska. Da ne omenjam mnogih šol na podeželju, ki razpolagajo samo z razdeljevalnimi kuhinjami in bodo le s težavo pokrile tudi stroške prevoza. In kot sem že omenil posledico, administrativne stroške, želim spomniti tudi na obveznost vodenja centralne evidence v šolah, v skladu s pravili tega zakona in posledično vprašanje, kdo bo lahko opravil v šoli vsa ta dodatna dela, med drugim tudi vprašanje stroškov ustrezne programske opreme za centralno evidentiranje itn. Vprašljiva je tudi relevantnost vzrokov za izvedbo posameznih aktivnosti, ki jih predvideva zakon. Še posebej bo nemogoče pripraviti, izdati sklepe o subvencioniranju do 31. 8. 2010. Ko sem dobil v roke razmišljanje enega od županov, se popolnoma strinjam, da bi bilo smiselno, da bi starši vloge za priprave za dodatno subvencioniranje podali v začetku septembra, postopek bi trajal do oktobra in potem v nadaljevanju bi se lahko realno izdalo sklepe z veljavnostjo tudi za nazaj, po potrebi. Torej je tukaj nekaj vprašanj, ki jih bomo še dodelali v nadaljevanju, v drugi obravnavi, in upam na razmislek tudi pri pristojnem ministrstvu, da zadevo pogledajo .../Izklop mikrofona./...

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima še gospod Rudolf Petan.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo. Spoštovani! Najprej bi želel povedati, da mi podpiramo to, da se uvede popolno subvencioniranje hrane v osnovne šole, da ne bo kakršnegakoli nerazumevanja.

Veliko smo slišali, da boste s tem zakonom nadomestili topli obrok z zdravim hladnim. Ja, lepo vas prosim, tisti, ki se spoznajo na prehrano, vam bodo povedali, da so topli obroki bistveno bolj zdravi kot hladni. Seveda nimamo nič tudi proti hladnim, ampak ne govoriti tako, kot da bi topli obrok bil nezdrav, ker nadomeščate zdaj z zdravim hladnim. Na to vam ne bo nihče nasedel.

Pravite, da bo to tudi bolj pravično. Ne vem, kako je lahko bolj pravično, če delu srednješolske generacije odvzamete subvencioniranje. Sicer pa me to sploh ne čudi, ker je glavna preokupacija te vlade, ko en uradnik izsiljuje

ministra, minister pa potem izsiljuje predsednika Vlade, vsi skupaj pa se ukvarjate z izbrisanimi in jih "naštancate" še 7 tisoč zraven. Za tisto boste imeli denar. To pa bo bolj pravično, ker boste dijaški populaciji vzeli del subvencij.

Pravite, da spreminjate zakona zaradi zavržene hrane. Kaj to pomeni, da od zdaj naprej pa ne bo več zavržene hrane?! Namesto, da bi zavzeli nek nadzor, da bi recimo bila tudi ta prehrana boljša in da bi tudi ravnatelje zavezali, da bi malo skrbeli za ta red, potem pa pravite, da spreminjate. Kakor da v osnovni šoli, kjer bo zdaj res popolno, to je dobro, popolno subvencioniranje, tam ne zavržejo hrane. Ali boste tam imeli kakšen nadzor? Nič ni bilo rečeno.

Pravite da boste zmanjšali administracijo. Ja, lepo vas prosim, če boste uvedli neke korektive, nekdo bo dobil subvencionirano, nekdo pa ne. Morali boste imeti kriterije, starši bodo spet zbirali neke papirje, koliko imajo plače, koliko imajo davkov, koliko je katastrskega dohodka, koliko je družinskih članov, kdo so preskrbljenih, kdo niso, potem pa bo nek uradnik odločil - ta bo dobil subvencionirano, drugi pa ne bo. Če državna sekretarka odkimavate, potem mi pa povejte, kakšen je kriterij - kdo bo določil? Kar tako boste določili: Janez bo dobil, Franček pa ne bo. Ta ne bo dobil zato, ker je njegov oče pri SDS-u, ta pa bo dobil ker je pri SD-ju. Kar držite se za glavo, mislim, da se lahko držite. In še kup stvari.

Kolega je prej dejal: Saj bodo že plačali, saj koliko pa je teh dijakov, ki imajo mobilne telefone. Ja, lepo vas prosim, kaj bo zdaj mobilni telefon kriterij za to, da bo nekdo dobil subvencijo, drugi pa ne. Ja, to ste vi govorili, ne jaz, jaz vas samo spomnim na to.

In še nekaj gospa sekretarka, prej ste dejali, da vam je prejšnja vlada pustila en kup nekih obveznosti, pa dovolite da vas spomnim. Prejšnja vlada ni pustila nobenih obveznosti, je pa predprejšnja vlada prejšnji vladi pustila takšne obveznosti, da decembra 2004 ni bilo več za plače učiteljev, ko smo ravno pri šolskih zadevah. Decembra 2004 ni bilo več za plače učiteljev. Vi sicer niste za to krivi, ker takrat niste bili v Vladi, kolikor vem, ampak samo da vas spomnim, kdo je kaj pustil komu, kakšne dolgove. In ne zdaj govoriti, da če nekemu nekaj vzamete, boste morali po nekih kriterijih to opredeliti. Prav gotovo. Če bo nek del populacije dobil subvencije v srednji šoli, drugi pa ne, morajo biti neki kriteriji. Jaz si ne znam predstavljati, kako boste rekli in boste razdelili to srednješolsko populacijo. Do zdaj so bili enotni, so bili vsi pri mizi, so lahko šli, če so želeli. Zdaj bodo pa rekli: "Ti pa ne moreš več biti, ker ti si bolj bogat. Ne boš dobil subvencionirano, lahko si jo kupiš, ampak jo boš plačal." Kako to zgleda, to je drugo.

Poleg tega me pa zelo skrbi, kako zgleda takšno administriranje, ko je treba določiti po nekih socialnih kriterijih, kdo je upravičen na nekaj, kdo ima višje prihodke

v kateri družini od manjših. Že zdaj vemo, vprašajte župane, koliko je takšnih, ki otroke v otroški vrtec pripeljejo z mercedesom, pa najmanj plačajo ali pa so celo subvencionirani, pač po tistem sistemu, ki deluje, zato ker je to zelo težko, ker je problem ugotavljanje davkov zelo kompliciran, pri nas pa tako ali tako ne deluje. Vprašajte župane, koliko imajo takšnih primerov. Ogromno takšnih primerov je in zdaj zopet silite s tem zakonom v to. Še enkrat pa povem, da nam ne boste očitali, mi nimamo nič proti, če se v osnovni šoli subvencionira vse, to je v redu, to mi podpiramo, ampak to, da se pa vzame delu srednješolske populacije subvencija, da bodo starši morali sami plačevati, tega pa ne podpiramo in za to gre. Kako bo pa vam uspelo narediti te kriterije, kako pravični bodo, to je pa druga stvar in mene je strah, kako bo to zgledalo. In glede na to, da pravite, da ste brez šolnin, to se pravi, da morajo biti vsi otroci enaki, kako vam bo sedaj uspelo, ko boste pa razdelili šolsko populacijo v srednji šoli, ko bodo eni morali plačevati drugi pa ne. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Zaključujem razpravo. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali jutri, v petek, 26. 3. 2010 v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA - PRVA OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O OBVEZNEM FINANČNEM POPUSTU NA NOVOZGRAJENE STANOVANJSKE ENOTE ZARADI SVETOVNE GOSPODARSKE IN FINANČNE KRIZE, V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.** Predlog zakona je v obravnavo zboru predložil poslanec Franc Pukšič. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina desetih poslank in poslancev s prvopodpisanim Francem Pukšičem zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo. Besedo dajem predlagatelju zakona gospodu Francu Pukšiču za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Izvolite.

FRANC PUKŠIČ: Lep pozdrav, kolegice in kolegi, podpredsednik, predstavniki Vlade. Predlog zakona je nastal na pobudo večine nekaterih, ki so plačali aro vnaprej, to pomeni tistih državljanek in državljanov, ki so si s pomočjo are želeli zagotoviti stabilno ceno. Vendar je bila ta ara plačana v času konjunktura, ko so cene šle vrtoglavo iz meseca v mesec navzgor.

Kaj pravzaprav ara je? Torej zagotavlja tistemu, ki jo da, fiksno ceno. Po drugi strani pa izvajalcu, investitorju zagotavlja neki vir, zaradi katerega je potrebno ali pa zaradi katerega ne rabi toliko kreditnih sredstev oziroma svojega vira in seveda lahko s temi sredstvi obrača in s tem investicijo pripelje hitreje in z manj stroški do konca. Kaj se je zgodilo? Med tem časom so cene na trgu padel in seveda pri tem je treba povedati, da tudi tako visoke cene stanovanj

nekateri zelo radi to pripišejo ali pa pripisujemo gradbenim podjetjem, kar niti slučajno ne drži, ampak marsikdo je tukaj manipuliral tudi kot, torej že s samimi zemljišči in seveda tudi s komunalno opremljenostjo teh zemljišč. Saj je popolnoma jasno, da te manipulacije niso bile v demografsko ogroženih področjih, ampak tam, kjer je frekvenca velika, kjer je veliko kapitala, kjer je malo ali pa manj prostora in naval velik. Mi želimo s tem zakonom omogočiti, da bi tisti, ki so plačali aro, prišli danes pod enakimi pogoji do stanovanjskih enot, do stanovanj, kot pa tisti, ki te stanovanjske enote kupujejo danes.

Z veseljem, še preden je zakon v obravnavi, pravzaprav ugotavljam, da nekateri gospodarski subjekti neke gradbene firme že napovedujejo, da bodo znižali cene stanovanjskih objektov in to tudi za tiste, ki so stanovanja kupila oziroma sklenila pogodbe že pred njihovo napovedjo znižanja cen, kar je seveda hvale vredno. In tako rekoč, bom rekel, namen in želja predlagatelja bo dosežena.

Če se nekoliko dotaknem mnenja Vlade, pa je za moje pojme pravzaprav takšno, kot ga, žal, lahko pričakujemo, ker nekako stremi v tej smeri, napisati vse to, kar ni v redu oziroma kar naj ne bi bilo v redu, ne pa razmišljati, kaj dobrega narediti za državljanke in državljane, kateri korak narediti, da bi vendarle zakon koristil. Seveda si ne domišljam, da je idealen. V Slovenski ljudski stranki razpolagamo s kadrom, ki ga pač imamo na voljo, kar je pa z Vlado popolnoma neprimerljivo.

Vlada že v prvem odstavku svojega mnenja pravi, da vsebina predloga zakona pretirano posega in je v nasprotju z nekaterimi členi. "Pretirano posega," okej, v redu, to priznamo, "pretirano", toda, kaj pa sedaj je tisto "pretirano"? Naredimo tako, da bo zakon "užiten" za prvo branje, v drugem branju ga amandmirajmo, naj Vlada pripravi amandmaje in kot predlagatelj, prvopodpisani, tu povem, da se bomo z veseljem usedli z Vlado in naredili dober zakon za državljanke in državljane. Za njih tudi je, njim je namenjen, in naša dolžnost je, da za njih tudi nekaj naredimo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo dajem predstavniku Vlade za uvodno obrazložitev mnenja. Gospod mag. Zoran Kus, državni sekretar, izvolite.

MAG. ZORAN KUS: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani visoki zbor!

Na podlagi mnenja Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za pravosodje, Ministrstva za finance in Ministrstva za gospodarstvo je Vlada Republike Slovenije na svoji seji 18.3.2010 sprejela mnenje, da je vsebina predlaganega zakona o obveznem finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize v nasprotju s 74. členom Ustave Republike

Slovenije, prav tako pa tudi s 155. in 2. členom Ustave Republike Slovenije.

Ustava Republike Slovenije v prvem odstavku 74. člena določa, da je gospodarska pobuda svobodna. Gre za temeljno ustavno opredelitev gospodarskega sistema v državi, hkrati pa za človekovo pravico, ki obsega svobodo sprejemanja gospodarskih odločitev na podjetniški ravni. Skladno s to določbo Ustave Republike Slovenije subjekti na trgu ravnajo svobodno in neodvisno. Predlog predmetnega zakona posega v avtonomijo pogodbenih razmerij in hkrati v že pridobljene pravice posameznika, posega v svobodo izvajanja gospodarske pobude oziroma opravljanje gospodarske dejavnosti, kar pa je z vidika gospodarstva nesprejemljivo.

Sprejetje predmetnega zakona bi imelo v celoti in zgolj retroaktivne učinke, o čemer govori 155. člen Ustave Republike Slovenije. Sprejetje zakona bi pomenilo poseg v že sklenjena pogodbeno razmerja in posledično v že pridobljene pravice prodajalcev do dogovorjene kupnine. Prav tako bi sprejetje tega zakona povzročilo neenako obravnavo subjektov na trgu, kajti višina obveznega popusta, kot ga ureja predmetni zakon se prizna enotno, in sicer vsakemu kupcu, ne glede na lokacijo in kvaliteto kupljene novogradnje. Takšno pavšalno, če tako imenujem, priznavanje popustov močno posega tako v pogodbeno svobodo strank, ki so v predhodni fazi pogajanj dosegle različne cene in morebitne drugačne dodatne ugodnosti in se na podlagi le-teh odločile za sklenitev pogodbenih razmerij.

Predlog predlaganega zakona torej ne upošteva možnosti, da so nekateri kupci v prodajne pogodbe že vključili klavzule, ki jih omogoča razdor v primeru spremenjenih razmer. Obvezno priznanje popusta vsem subjektom bi rušilo temeljni načeli obligacijskega in tudi pogodbenega prava, to je načelo dolžnosti izpolnitve dogovorjene obveznosti in načelo enake vrednosti dajatev. Pogodbene stranke imajo že v obstoječi ureditvi primerne vzvode in institute, s katerimi lahko dosežejo enak namen oziroma dosežejo enak učinek, kot ga ima predlog zakona. Obligacijski zakonik namreč ureja inštitut spremenjenih okoliščin, ki v primeru, da je prišlo do kršitve načela enakovrednosti dajatve zaradi spremenjenih okoliščin, omogoča pogodbeni stranki spremembo ali pa razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin. Vlada se zaveda in razume dobro namero, ki jo je imel poslanec Pukšič, ko je pripravil predmetni zakon. Nekateri elementi so namreč že vgrajeni tudi v nekaterih drugih zakonih, na primer v zakonu o jamstveni shemi Republike Slovenije, ki jo poznate, in številne elemente ali vsaj del teh elementov je možno preko jamstvene sheme že uresničevati.

Naj zaključim. Vlada Republike Slovenije glede na navedeno ugotavlja, da predlog zakona o obveznem finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize nesorazmerno in nedopustno

posega tako v ustavno pravico do gospodarske pobude, pogodbeno avtonomijo ter v že pridobljene pravice posameznikov.

Iz navedenih razlogov Vlada Republike Slovenije nasprotuje predlogu tega zakona. Hvala lepa za pozornost.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Danijel Krivec v imenu Poslanske skupine SDS.

DANIJEL KRIVEC: Spoštovani podpredsednik, kolegice in kolegi, predstavniki Vlade. Predlog, ki je pred nami, bomo v Poslanski skupini SDS podprli.

Stanovanje je materialna dobrina socialnega značaja, ki za vsakega posameznika pomeni zadovoljitev ene od osnovnih življenjskih potreb. Zaradi velikega povečanja cen stanovanj na trgu je ta življenjski cilj za veliko večino vse težje dosegljiv ali pa celo nedosegljiv. V okviru socialne politike je to področje zelo pomembno, zato je več kot nujno, da država na tem področju ustrezno ukrepa. Z zakoni in podzakonskimi akti moramo omogočiti večjo dostopnost do stanovanj in preprečiti špekulativne prakse, ki na prostem trgu omogočijo dvigovanje cen v nedostopne oderuške višine. V situaciji svetovne finančne in gospodarske krize pa mora država intervenirati in zavarovati kupce novih stanovanj, ki so stopili v kupoprodajni odnos v trenutku, ko so se cene nepremičnin nenormalno višale. Prodajalci stanovanj zahtevajo, da se sklenjene pogodbe izvršijo, sicer izgubijo predplačila. Vse to se dogaja v času, ko praktično ni nepremičninskih transakcij in še vedno velja kreditni krč. Država pa z ukrepi na bančnem in gospodarskem področju rešuje velika podjetja, beri tudi gradbena, za težave malih investitorjev, beri kupcev, pa noče niti slišati.

S predlaganim zakonom zaščitimo okrog 3 tisoč kupcev, predvsem mladih družin, ki so v obdobju najhitrejše rasti cen stanovanj od vključno leta 2007 do nastopa svetovne gospodarske krize nekje v oktobru 2008 plačevali avanse za nova stanovanja, ki jim vse do danes še niso bila izročena ali pa so jim bila izročena koncem leta 2009. Predplačila so izvedli v dobri veri, da si zagotovijo ugodnejše pogoje nakupa od tistih, ki bodo veljali na dan izročitve. Investitorjem oziroma prodajalcem pa so na ta način zagotavljali ugodna denarna sredstva praktično brez kakršnihkoli omejitev. Kupci novih stanovanj so bili z delnim ali celotnim predplačilom kupnine, ki ga je država nekritično dovoljevala, postavljeni v bistveno slabši položaj, saj investitorji ne priznavajo dejanskega stanja na trgu, ki se je oblikoval po izbruhu svetovne finančne in gospodarske krize po letu 2008. Bistveno so se podražila bančna posojila, ki so obenem postala še težje dostopna, morebitnih svojih obstoječih nepremičnin pa kupci ne morejo prodati po enakovredni ceni. Poleg tega so nekateri kupci novih stanovanj tudi izgubili zaposlitev. Dosedanja

praksa kaže, da investitorji oziroma prodajalci novih stanovanj, ki so prejeli delno ali celotno kupnino, niso pripravljene na vračilo v naprej plačanih zneskov, ne priznavajo niti ustrezne revalorizacije niti pripadajočih obresti. Kupci novih stanovanj lahko zahtevajo vračilo predplačila po sodni poti, vendar je pot pravice dolgotrajna in skrajno negotova. Sodni primeri na nepremičninskem trgu iz obdobja pred nastopom svetovne finančne in gospodarske krize pričajo, da investitorji, če bodo sploh obstajali do sodnega epiloga, ponavadi dodobra izkoristijo pravne luknje zakonodaje in denar odpeljejo, tako da se za njim izgubi praktično vsaka sled.

Vsi navedeni razlogi govorijo v prid sprejetja posebnega zakona, ki bo zavaroval kupce novih stanovanj, ki so v obdobju v letih 2007 in 2008 delno ali v celoti plačevali kupnine. Ključni razlog za sprejem zakona o obveznih finančnih popustih je svetovna finančna in gospodarska kriza, ki je ob podpisu kupoprodajnih pogodb, predpogodb v preteklih letih ni bilo mogoče predvideti. Dejstvo je, da so med podpisom pogodb in izročitvijo nepremičnin nastopile bistvene spremenjene razmere, ki ne morejo imeti negativnega učinka samo na eno stranko v postopku, to je na kupca.

Predlog zakona predvideva, da mora investitor oziroma prodajalec pri dokončnem plačilu priznati popust v višini statistično ugotovljenega povprečnega znižanja cen stanovanj v Republiki Sloveniji od dneva sklenitve pogodbe do dneva izročitve nepremičnine. Za stanovanja, izročena v letu 2009, so prodajalci kupcem dolžni obračunati popust in vrniti preveč plačani znesek. Če prodajalec ob prevzemu novega stanovanja s strani kupca in pri dokončnem plačilu ne bo priznal popusta, mora kupcu vrniti aro oziroma predplačana sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva vplačila dalje. Če predlog tega interventnega zakona o obveznih popustih ne bo sprejet, bodo kupci novih stanovanj, ki so delno ali v celoti vplačali kupnino, v neenakopravnem položaju do sedanjih novih kupcev, za katere že veljajo na nek način tržne razmere po konkurenčnih cenah.

V naši poslanski skupini predlog zakona podpiramo, ker menimo, da je korak v pravo smer tudi za manjše kupce, ki so v tej državi na nek način zapostavljeni.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Vito Rožej v imenu Poslanske skupine Zares.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav vsem prisotnim.

V Poslanski skupini Zares razumemo željo poslanca Pukšiča, da bi s sprejetjem predloga zakona nekaterim kupcem stanovanj, predvsem mladim družinam, olajšali pot do

pridobitve nepremičnine. Ampak rešitev, ki posega v ustavne pravice, ne more biti podprta z naše strani.

V skladu z Ustavo Republike Slovenije je gospodarska pobuda v svojih dobrih in v svojih slabih platih svobodna. Je temeljna opredelitev gospodarskega sistema v državi, obenem pa tudi človekova pravica, ki obsega svobodo sprejemanja gospodarskih odločitev na podjetniški ravni. Pravilnih in nepravilnih. Seveda se strinjamo, da bi morala država učinkoviteje omogočati posameznikom dostop do primerne stanovanjske. Z omenjenim problemom se mladi oziroma vsi, ki nismo bili deležni pravic iz tako imenovanega Jazbinškovega zakona ali vrnitve nacionaliziranega premoženja, srečujemo vse od osamosvojitve. Ukrepi in dosežki stanovanjske politike do zdaj so bili usmerjeni in so delovali predvsem na strani povpraševanja, s čimer smo dodatno dvigovali cene nepremičnin, medtem ko na strani ponudbe, ki bi znižala cene nepremičnin in omogočila mladim družinam dostop do nepremičnin, ni bilo storjeno praktično ničesar. Če bi zdaj sledili logiki, ki jo predstavlja ta predlog zakona, bi najbrž morali zahtevati tudi od vseh, ki so svoja stanovanja prodali v preteklih 10-ih, 15-ih, 20-ih letih dražje, kot pa so do njih prišli, da razliko vrnejo, najbolje v proračun. Ker sami niso storili praktično ničesar za to, da bi vrednost njihovega stanovanja bila večja, so pa stanovanja prodajali po dvakrat, trikrat, celo štirikrat višji ceni, če so ga seveda pravočasno, recimo, pred 20 leti kupili in ga prodali v času razcveta, recimo leta 2007. Do tega seveda ne bo prišlo.

Tudi sam sem v teh letih, ki jih omenjate, prav v letu 2007, kupil stanovanje. Zato sem moral najeti hipotekarni kredit in zdelo se mi je pametneje, da to storim s kreditom, ki bo vezan na fiksno obrestno mero, ker se pač v 30 letih lahko zgodi marsikaj. Tudi sam bi zdaj želel, da bi ta hipotekarni kredit najel po spremenljivi, variabilni obrestni meri. Evropska centralna banka je znižala temeljno obrestno mero na najnižjo točko doslej, tudi banke temu primerno. Vsi drugi, ki imajo hipoteko po variabilni obrestni meri, zdaj plačujejo manj, sam pa plačujem enako, kot sem pred spremembo obrestnih mer. Lahko si seveda želim, da bi banka spremenila mojo pogodbo, vendar ne vidim nobenega razloga, zakaj bi banka to storila, če iz tega izhajajo njeni manjši dobički.

Tisto, kar je morda v tej dani situaciji res možno narediti na področju ar, je morda prekvalificirati aro kot eno od prednostnih terjatev v primeru stečaja. Kajti pri nas obstaja nekaj gradbenih podjetij, ki so pobrala are, začela neke dejavnosti, nekatere projekte, ki se zdaj ne izidejo, in tisti vplačniki ar ne bodo med prednostno plačanimi upniki teh podjetij, ki bi šla v stečaj. Mislím, da to sicer ni tema ravno Ministrstva za okolje in prostor, temveč bolj Ministrstva za pravosodje. Tu bi se morda dalo kaj narediti, kar ne bi imelo protiustavnih posledic.

Vsi vemo, da Istanbulska deklaracija Organizacije združenih narodov, pa še kakšna druga Konvencija Združenih narodov govori o pravici do primerne stanovanjske, ki zadeva med drugim tudi cenovno dosegljivost in primernost za bivanje. Pravica do stanovanja je opredeljena v Evropski socialni listini in ta države podpisnice zavezuje, da za učinkovitejše uveljavljanje pravice do stanovanja sprejemajo ukrepe za boljšo dostopnost stanovanj primerne ravni in za boljšo cenovno dosegljivost stanovanj tudi za tiste, ki so brez ustreznih sredstev. Tudi naša ustava v 78. členu določa, da država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje.

Če je verjeti guvernerju Banke Slovenije, je Evropska centralna banka že leta 2007, in to poleti, v evrski monetarni sistem na hitro včrpala 95 milijard evrov, kar bi vsem, ki so imeli izkušnje s finančnih in monetarnih trgov bivše Jugoslavije in takratnega monetarnega sistema, lahko dalo misliti in vedeti, da je likvidnost sistema očitno vprašljiva in da se kriza obeta. To je bilo poleti leta 2007. To so bili ravno časi, za katere govorite, da je takrat ta država nekritično dopuščala take dogodke, o katerih je bilo v obrazložitvi zakona rečeno. Ve se, katera vlada je takrat vladala in katera je to tako bom rekel, nekritično dopuščala. Tudi če bi zdaj želeli ugotavljati recimo statistično znižanje cen, bi pri tem prišli do problema. Stanovanj se prodaja danes mnogo manj kot nekdanj, prodajajo se samo in izključno dobro ohranjena stanovanja, ne nekatera, ki bi bila še potrebna obnove. In ker se tista, ki niso potrebna obnove sploh ne prodajajo, recimo njihova vrednost v statistični padec cen sploh ni vkalkulirana. Zato mislim, da bi tudi težko določili, kaj je to statistično znižanje cen v tem trenutku, ko je trgovanje praktično na ničli.

Leta 2007, ko je bil začetek konca tega nepremičninskega balona, o katerem tudi danes govorimo, se je takratna vlada vedno znala pohvaliti z visoko gospodarsko rastjo, ki je petinsko bazirala na gradbeništvu. Gradbeništvo pa je baziralo na kreditih, o katerih smo tudi že kakšno stvar rekli, in na izkoriščanju sezonskih delavcev, po možnosti iz tujine. To je zdaj bumerang, ki se nam vrača. Vrniti se pa mora v prave roke, ne v roke tistih, ki so primerni za to, da ga lovijo, ampak v roke tistih, ki so ga vrgli.

Dejstvo tudi je, da ni nujno, in to nam izkušnje iz evropskih držav kažejo, da je ravno lastniško stanovanje tisti, ki zagotavlja v 78. členu naše ustave zagotovljeno možnost, da si državljani pridobimo primerno stanovanje. V Sloveniji se je javni najemni sektor po osamosvojitvi zmanjšal pod 10% celotnega stanovanjskega sklada, lastniški pa je narasel na približno 85%, posebej v času krize. Tako lahko ugotovimo, da lastniški sektor najbrž ne bo mogel vzdržati te velikosti, predvsem zaradi konstantnega slabšanja razmerja med ceno kvadratnega metra in pa dohodki prebivalstva. Generacije,

ki smo v zadnjih letih kupile stanovanje, smo za njega dale več povprečnih dohodkov, kot pa katerakoli druga generacija pred nami, ki je reševala stanovanjski problem. Lastniško, stanovanje je zato za večino vse bolj nedosegljiv cilj. Stanovanjska politika ne omogoča hitrejšega prehoda v samostojno življenje in zato smo priča tudi velikemu številu parov, ki zaradi nezmožnosti ureditve stanovanjskega problema živijo vsak pri svoji primarni družini, posledično tudi rodnost najbrž ni taka, kot bi lahko bila in še bi lahko naštevati. Zato se strinjamo, da bi bilo smiselno iskati nove, učinkovitejše rešitve, pri čemer so nam za zgled lahko in predvsem spet skandinavske države. Povečati bi bilo treba dostopnost do neprofitnih, najemnih stanovanj, smotrno bi bilo proučiti, ali lahko pravico pravo do stanovanja lažje in v večji meri zagotavljamo, če se usmerimo k integriranemu modelu socialnega najemnega stanovanja, po katerem stanovanja gradijo in ponujajo različno različni javni, zasebni in drugi ponudniki, kot na primer na Švedskem, kjer javnost pozna javna najemna stanovanja, ki v lasti neprofitnih organizacij, pod nadzorom lokalnih oblasti. Dostop do teh stanovanj je omogočen vsem, je univerzalen, ob tem pa poznajo še zadružna stanovanja, katerih lastnica je stanovanjska zadruga, člani pa za bivanje plačujejo svoj delež stroškov za vzdrževanje in uporabo. Trajanje najema je neomejeno, višina se določa s pogajanjem med organizacijami najemnikov in predstavniki lokalnih oblasti.

In to so vprašanja, na katera moramo iskati skupne rešitve. Skupne rešitve najbrž, po našem mnenju, ležijo v drugačni vlogi Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, ležijo v pametnejši in pravičnejši obdavčitvi nepremičnin, še posebej tistih nepremičnin, ki niso v prvi vrsti namenjene za bivanje, ne ležijo pa, po naši presoji, te rešitve v predlogu zakona, ki je danes pred nami in zato po mnenju Poslanske skupine Zares - Nova politika ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Franc Pukšič v imenu Poslanske skupine SLS.

FRANC PUKŠIČ: Podpredsednik, kolegice in kolegi, predstavniki Vlade še enkrat lep pozdrav z moje strani!

V Slovenski ljudski stranki smo pred časom postali pozorni na ta problem, problem kupcev, predvsem na problem mladih družin, ki so v obdobju najhitrejše rasti cen stanovanj, od vključno 2007 pa do nastopa svetovne gospodarske krize oktobra 2008, vplačali predplačila za nova stanovanja in jim do danes te stanovanjske enote še niso bile izročene oziroma so jim bile izročene v letu 2009. Splošne razmere teh kupcev so se zaradi svetovne gospodarske in finančne krize praviloma bistveno poslabšale. Razmere na kreditnem trgu so se izredno zaostriale, ustrezno posojilo je nenadoma postalo

marsikateremu kupcu nedostopno, tudi svoje morebitne obstoječe nepremičnine ne morejo prodati po enakovredni ceni, kot so načrtovali pred krizo in ob odločitvi za nakup novega stanovanja. Nekateri od njih so izgubili zaposlitev ali pa se jim je zaradi krize zmanjšal osebni dohodek. Ali se še spomnite tisti, ki ste danes že govorili, da zakona ne podpirate, da ste obljubljali, vaš finančni minister, minimalno plačo 1000 evrov? Ali se še spomnite, da je vaša koalicijska stranka obljubljala 1000 evrov pokojnine? Kje so stezice, ki so včasih bile?

Ampak ker se vse to ne dogaja, je treba prav s strani opozicije nekaj narediti. V opoziciji smo tisti, ki se ne ukvarjamo z aferastvom, ampak skrbimo za nekoliko bolj milo krutost te države do naših državljanek in državljanov. Izključno zato pripravljamo predloge različnih zakonov, ki niso plod političnega prestiža, ampak plod potrebe, nuje naših državljanek in državljanov, saj živimo med njimi in z njimi, torej na realnih tleh, ne pa v oblakih in debeli pogači, zgoraj, od koder se navzdol zelo slabo vidi.

Teh minimalnih plač in pokojnin 1.000 evrov ni, zato so se razblinile možnosti marsikoga za nakup stanovanja. Izkušnje kažejo, da investitorji oziroma prodajalci novih stanovanj, ki so prejeli delno ali celotno kupnino, niso, žal, v veliki večini pripravljeni na vračilo vnaprej vplačanih zneskov, niti priznati ustrezne valorizacije, niti pripadajočih obresti, temveč vztrajajo pri pogodbah, ki so jih sklenili na vrhu slovenskega nepremičninskega balona. Od takrat, ko smo ta zakon pisali, pa do danes se je nekaj spremenilo. V dopolnilni obrazložitvi zakona sem že povedal, da nekatera gradbena podjetja so začela priznavati nižje cene tudi tistim, ki so pred časom krize plačali aro oziroma šli v podpis pogodbe. Pozdravljamo ta podjetja. V Slovenski ljudski stranki si samo želimo, da bi se ta trend nadaljeval.

V Slovenski ljudski stranki smo se odločili, da vložimo zakon o obveznem finančnem popustu na novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize, ki bi na ta način zaščitila približno 3.000 kupcev. Ko smo zakon pisali, je bil podatek oziroma ocena okoli 3.000. Od takrat do danes je ocena od 3 do 5.000. Glede na stotine različnih pozivov, pisem, mailov, sporočil in tako dalje v podporo temu zakonu, smo še toliko bolj prepričani, da je dober in da ga je enostavno treba sprejeti. Strinjamo se, da ga je treba dopolniti. Mi ga predlagamo zato, da ga skupaj, da se ne gremo, vsaj na tej točki ne, ideoloških bojev, ampak da za mlade družine skupaj nekaj naredimo. To sem povedal že kot predlagatelj in tudi sedaj v imenu stališča Slovenske ljudske stranke še posebej ponavljam.

Država je ob tem dolžna ustrezno ukrepati in zaščititi svoje državljanke. Tako piše tudi v mnenju Vlade, ki govori o tem, da je dolžna in v skrajnem primeru, ko je to nujno, tudi z zakonom poseči.

Glede na to, da govorite, govorimo o krizi, ki se ni pojavila več po 30. letu prejšnjega stoletja, so izredne razmere, predvsem seveda za ta del, o katerem govorimo: za mlade družine.

Gre za mlade družine, ki so si dom šele začele ustvarjati in imajo pred seboj še dolgo življenjsko pot. Od njihove kvalitete življenja bo odvisna tudi naša jesen življenja. Tega se že moramo zavedati. Zakon tako uvaja nekatere enostavne in družbeno edino sprejemljive rešitve, če želimo biti mladim družinam prijazna družba ne samo v besedah, ampak tudi v dejanjih. Tako zakon določa, da mora investitor oziroma prodajalec pri dokončnem plačilu prej omenjenim kupcem priznati popust v višini statistično ugotovljenega povprečnega znižanja cen stanovanj v Republiki Sloveniji od dneva sklenitve pogodbe do dneva izročitve nepremičnine. Za stanovanja, izročena v letu 2009, so prodajalci kupcem dolžni obračunati popust in vrniti preveč plačan znesek. Če pa prodajalec ob prevzemu novega stanovanja s strani kupca pri določenem plačilu ne bo priznal popusta, pa mora kupcu vrniti aro oziroma predplačana sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva vplačila dalje. Zakon bo poleg pomoči tem mladim družinam imel pozitivne učinke tudi na investitorje, banke in državni proračun. Investitorjem se bo tako s povečanjem obsega prodaje stanovanj, čeprav po nekoliko nižjih cenah, opazno izboljšala likvidnost. Tako bodo lažje izplačali pogodbene podizvajalce in vrnili kredite bankam, ki so sredstva za investicijo tudi zagotavljala. Z izboljšanjem likvidnosti gradbenih investitorjev se bo omililo tveganje pri vračanju obrokov posojil bankam, s čimer se slednjim odpre možnost za več dolgoročnih plasmajev za stanovanjsko kreditiranje prebivalstva.

Kar se tiče proračuna, bo sicer nekoliko zmanjšal priliv zaradi pocenitve po stanovanjski transakciji, a v skupnem prihodku veliko več kot v primeru, da ostanejo stanovanja neprodana. Zakon v osnovi preprečuje, da bi bili ob drastični spremembi razmer na trgu oškodovani samo kupci, medtem ko investitorji iz tega lahko kujejo tudi dobičke, do katerih seveda niso upravičeni. Med investitorje, še enkrat poudarjam, ne uvrščamo oziroma ne mislimo tu samo na izključno gradbena podjetja, ampak tudi na vse ostalo, kar je pri tem pomembno. To pomeni daleč prenapihnjene cene kvadratnega metra za možnost gradnje in komunalne opreme. Zaradi močne zaostritve stanja v gradbenem sektorju in tudi z vidika socialne države je smiselno, da stanovanja ne ostanejo neprodana. Kot država se moramo odločiti, kakšen signal bomo dajali mladim družinam in mladim, ki se za to odločajo, ali jim želimo pomagati ali jih bomo pustili na cedilu.

Možne variante z dopolnitvami v zakonu so različne. Po letu in pol je skrajni čas, da se tega zaveda tudi koalicija in se resno loti s strani vlade s predlogi kako dopolniti, izboljšati zakon, ker sicer pravijo, kot sem že na začetku

omenil, da pretirano posegamo. Pa dajmo, da ne bo pretirano, da bo poseganje, ki bo v skladu z zakonodajo in ustavo. Ustava nam tudi nalaga, da zaščitimo šibkejšo stranko, izvajamo določene ukrepe, če so potrebni, zaradi gospodarskih, socialnih ali ekoloških vzgibov. Vsekakor je primarna skrb in vestnost pri sklepanju in prevzemanju pogodbenih obveznosti na strankah samih, tega se zavedamo, zato je zakonodajna intervencija na gospodarskem oziroma pogodbenem področju dopustna, je dopustna, ampak v skrajnih primerih. In če govorimo o krizi in primerjamo s tisto izpred 80 let nazaj, potem je prav na tem segmentu to dopustno. Ne dopustno, nujno, korektno in potrebno.

Zato smo se v Slovenski ljudski stranki odločili predlagati takšen zakon.

Stanovanje je gotovo materialna dobrina, ki pa ni samo materialna dobrina, ampak je stanovanje materialna dobrina s socialnim značajem, kar seveda pomeni, da ima država na podlagi 2. in 78. člena Ustave dolžnost urejati to področje tako, da se posamezniku omogoči dostop do primerne stanovanja. In poglejte, prav to, torej po 2. in 78. členu Ustave je dolžnost urejati, po 74. členu pa ne smeš pretirano posegati v nekatere zadeve. In bi pričakoval od Vlade, da se bo lotila obrazložitve svojega mnenja tako, da bo v njem že nakazala smer, v katero bomo šli. In tako bi za stanovanje, ki je materialna in socialna dobrina, ko govorimo o mladih družinah, ne vem, določili konkretno omejitev, recimo, nakup enega stanovanja, da se ne bi dogajalo to, kar se je zgodilo, kot je bilo že rečeno, pri Jazbinškovem zakonu, da je nekdo kupil 10, 15 stanovanj po ugodnih pogojih, zato ker je izkoristil finančno nezmožnost, nesposobnost nekaterih, kasneje pa jih je prodajal celo po faktorju 100-krat višje cene. To je naloga tako Vlade kot vladne koalicije in nas, poslank in poslancev, da bomo v skladu z 2. in 78. členom to tudi naredili.

Predlog zakona je namenjen varstvu kupcev novozgrajenih stanovanj in enodružinskih hiš, torej šibkejši stranki, o čemer govori tudi naša ustava. "Že sama opredelitev kroga subjektov, za katere naj bi predlog zakona veljal, ni dovolj jasna," pravijo v mnenju Vlade, "in določna in tako ne ustrezna kriterijem, ki jih pri oblikovanju predpisov zahteva 2. člen Ustave." Ja, že res - kot sem povedal, sestavljali smo ga z našimi najboljšimi možnimi močmi, ki jih imamo na razpolago -, da ni dovolj jasno. Povejte, kako, pa ga bomo skupaj dopolnili.

Hkrati se ugotavlja, da pojem predplačila ne pokriva tudi pojma are, ki pa jo glede na obrazložitev predloga zakona ima tudi namen pokrivati. Seveda ga ima namen pokrivati. V Slovenski ljudski stranki bomo zakon podprli in želimo, da bi šel v drugo branje v dobrobit naših državljanek in državljanov. Državljanke in državljanji me velikokrat vprašajo, če bomo kaj koristnega na tej seji naredili za njih. Povedal sem jim, da

bomo tokrat obravnavali ta stanovanjski zakon in če bo vladna koalicija želela tvorno sodelovanje, jim ponujamo roko, ne zaradi opozicije, ne zaradi Slovenske ljudske stranke, rekel sem, zaradi vas, državljanek in državljanov, potem bomo tokrat naredili nekaj koristnega. Zato ste vabljeni k sodelovanju in dopolnitvi tega zakona. V Slovenski ljudski stranki si to resnično želimo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Gospod Anton Urh imate besedo v imenu Poslanske skupine DeSUS.

ANTON URH: Spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi. Poslanci Poslanske skupine DeSUS tega predloga zakona seveda ne podpiramo in v skladu s tem bomo tudi glasovali.

Predlog ima z vsebinskega vidika zgolj eno rešitev, in sicer uzakoniti obveznost prodajalcev novozgrajenih stanovanjskih enot, da so dolžni kupcem, s katerimi so sklenili kupoprodajne pogodbe pred 31. 12. 2008, priznati finančni popust v določeni višini. Namen je torej zakonsko določiti ugodnost kupcem, ne vsem, temveč zgolj določeno omejeni skupini kupcev, ki so sklenili pogodbe v letu 2008 in katerim so bila stanovanja izročena v letu 2009 oziroma jim še niso bila izročena.

Predlagatelj argument za nujnost sprejema tega predloga se nanaša na to, da je ta skupina kupcev sklenila pogodbe, katerih predmet je bila višja cena z oziroma na današnje cene. Višja cena pa iz razloga gospodarske krize. Razumeti gre, da se predlagatelj zavzema za uzakonitev ugodnosti za izjemno ozek krog ljudi, kupce stanovanj v kratko določenem časovnem obdobju, s tem da nalaga obveznost ravno tako ozkemu krogu ljudi, preprodajalcem ali prodajalcem, ki naj bi nosili tudi vse finančne posledice.

Sama ideja je na prvi pogled tako, lahko rečem, izjemno všečna, populistična za prvo skupino ljudi, kupce, ter zagotovo popolnoma nesprejemljiva za drugo skupino ljudi, prodajalce.

Iz predloga nikakor ne izhaja ideja po morebitni celovitejši stanovanjski reformi, ki je v Republiki Sloveniji zagotovo potrebna, temveč zgolj ozkogledno podeljevanje ugodnosti maloštevilni populaciji, kar poslanci DeSUS-a nikakor ne moremo podpreti.

Seveda se zavedamo, da so posledice finančne in gospodarske krize pustile svoj pečat tudi na stanovanjskem področju. Zavedamo se tudi, da so posamezniki kljub izjemno visokim cenam nepremičnin slednje v tem času kupovali. In zavedamo se tudi, da so nekateri kupci bili, preprosto rečeno, opeharjeni. To zagotovo ni pošteno, ne glede, ali se to dogaja v času krize ali v času gospodarskega razcveta. Vendar predlagana rešitev ne gre v smeri urejanja splošne stanovanjske politike niti ne v smeri zaščite šibkejših strank

(kupcev) na splošno. Gre za, naj ponovim, za izjemno ozko skupino ljudi, ki so vstopili v pogodbeno razmerje svobodno, na podlagi svoje volje in tudi zavedajoč se visoke cene za nepremičnino, ki so jo kupovali. Da gre za še vedno izredno visoke cene nepremičnin, ki si jih večina mladih družin tudi danes ne more privoščiti brez pomoči svojcev, ne gre zanikati. Vendar poslanci DeSUS-a menimo, da bi to morala država urediti enotno, s sprejemom takšne stanovanjske politike, ki bi zagotavljala pravno varnost uživanja stanovanja, zaščito pred diskriminacijo, predvsem pa, ki bi zagotavljala enak dostop do cenovno dosegljivega primerne stanovanja za vse ljudi in njihove družine. K temu cilju bi morali težiti vsi skupaj. Težiti bi morali k sprejemu ukrepov, dolgoročno usmerjenih, ne pa zgolj k nekim zasilnim rešitvam, ki ne omogočajo rešitve stanovanjske problematike. In predlagani zakon gre zgolj v tej smeri - predstavlja neko zasilno, nepremišljeno rešitev, ki v nobenem segmentu ne posega na ureditev stanovanjske problematike v Sloveniji, kar bi bilo po našem mnenju nujno potrebno. Mnenje poslanske skupine DeSUS-a, da predlagani zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, je dodatno podkrepjeno tudi z argumenti, ki jih je v svojem mnenju strokovno obrazložila Vlada in jih zato ne tem mestu ne bom ponavljal. Poslanci DeSUS-a tega predloga zakona ne podpiramo.

V poslanski skupini DeSUS in v stranki DeSUS pa bi bili zelo veseli, če bi vsi zaposleni in upokoјenci imeli 1000 evrov pokojnine. Tega nismo obljubljali, se pa zavzemamo za to, da bi imeli, gospod Pukšič. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Miran Györek v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke. Prosim.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

V Slovenski nacionalni stranki menimo, da je na mestu in utemeljena smiselna obravnavo Predloga zakona o obveznem finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize. Gre za obravnavo, kjer bi dejansko lahko še kakšno rekli v dobrobit prizadetih. Če bi prišlo do realizacije predlaganega zakona, bi zaščitili skoraj 3000 kupcev, predvsem mladih družin, ki so v obdobju najhitrejše rasti cen stanovanj od vključno leta 2007 do nastopa svetovne gospodarske krize, oktobra 2008, vplačali are oziroma avanse za novo stanovanje in jim stanovanja vse do danes niso bila prodana ali pa so se jim izročala v letu 2009 in še kasneje. Gre ne za malo število prizadetih državljanov in jih ne moremo tudi kot tako malenkosten problem jemati. Predvsem pa moramo imeti v mislih to, da je stanovanje materialna dobrina socialnega značaja in predstavlja za vsakega Slovenca enega od osnovnih in enkratnih življenjskih ciljev. Zaradi tako skokovitega porasta cen stanovanj postaja

želja, cilj Slovencev čedalje težje dosegljiv in realno neuresničljiv. Poglavitni razlog za sprejem interventnega zakona o obveznih finančnih popustih je svetovna gospodarska in finančna kriza, ki je ob podpisu kupoprodajne pogodbe v letih 2007 in 2008 v nobenem primeru ni bilo mogoče predvideti in dejansko pomeni, da so med podpisi pogodb in izročitvijo stanovanj nastopile bistveno spremenjene okoliščine, ki pa ne morejo imeti posledično negativnega učinka samo na eno pogodbeno stranko v pogodbenem razmerju, torej samo na kupca v tem primeru. V Slovenski nacionalni stani smatramo, da gre v tem primeru za izjemne okoliščine in je država dolžna pripraviti ustrezne ukrepe in zavarovati kupce novih stanovanj, kot je to recimo že storila v primeru izdaje jamstvene sheme, in to večinoma gradbenih podjetij. Ne nazadnje pa je tudi pravično, da se bremena svetovne gospodarske in finančne krize porazdelijo pravično med investitorje in kupce novih stanovanjskih enot, ker so kupci kot šibkejši pogodbeni partner vsekakor v podrejenem neugodnejšem položaju.

Žal pa ima slovenska vlada glede predlogov odklonilno stališče in navaja, da vsebina zakona pretirano posega v ustavne pravice, in bi naj bil zakon v nasprotju s 74. členom Ustave Republike Slovenije, to je svobodna gospodarska pobuda, in tudi 155. členom, 4. členom in 2. členom, o upravni in socialni državi itn., da ne naštevam še kaj. Res se sprašujem, ali imamo dejansko socialdemokratsko vlado ali pa vlado, ki je v preobleki socialdemokracije dejansko vodijo neoliberalci in zaščitniki velikega izkoriščevalskega kapitala. In prav to predstavljajo največja gradbena podjetja, ki sami vidite, ropajo in siromašijo to našo že tako obubožano domovino s predragimi storitvami, da ne govorim še s kakšnimi drugimi neravno poštenimi dejanji, ko plačujemo njihove izvedbe projektov za nenormalno ceno, kar ne najdete primerov v Evropi ali pa v svetu.

Ne glede na argumente vlade ocenjujem, da gre v navedenih primerih kupcev stanovanja za izredno situacijo in glede na gospodarsko krizo, gre za izgube služb, slabše kreditne pogoje itn. Glede jamstvene sheme, ki sem jo omenil, ki jo je podelila država podjetjem, je razvidno, da je največ podjetij, ki so dobila jamstva, gradbenih podjetij, med njimi tudi Vegrad, ki pa trenutno niso v najboljšem položaju. Ni čudno, da največji gradbinci vztrajajo pri teh nenormalnih cenah stanovanj. Dejstvo je, da bomo na koncu te mahinacije plačali vsi davkoplačevalci. Sramota je za državo, da na tak način umetno združuje visoke cene stanovanj, tudi stanovanj slabe gradnje in na slabih lokacijah, kljub preveliki ponudbi na trgu. V Sloveniji je, če se prav spomnim, na razpolago neprodanih stanovanj okoli 16 tisoč. Nenormalne cene stanovanj, ki so že zdavnaj presegle vse normalne meje. Po drugi strani pa je gluha za povprečnega državljana, kot navaja v tem primeru predlagatelj zakona. Kljub temu da predlagatelj

navaja statistične podatke, strinjamo, da so se cene novogradenj nekoliko padle. Vendar cene še vedno niso primerljive glede na ponudbo, 16 tisoč stanovanj, in povpraševanje. Lahko rečemo, da za te cene stanovanj dejansko sploh ni. V Sloveniji vlada na nepremičninskem trgu neka čudna situacija. Veliki gradbinci želijo potegniti največ dobička, da ne govorim o izkoriščanju delavcev, o neplačevanju svojih obveznosti podizvajalcem, da se ne ponavljam danes, moje poslansko vprašanje je bilo včeraj o neplačevanju prispevkov, ker me bo, (a zdaj ne bom prekinjen)...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prav imate, gospod Györek.

MIRAN GYÖREK: Lahko se zgodi. Torej bom menjal temo. Na drugi strani pa imamo kupce stanovanj, ki se morajo povsem sami znajti. Država jih pri zagotavljanju stanovanjske pravice zaradi pomoči gradbenim podjetjem v bistvu ovira. V Sloveniji ni pravega ovrednotenja cen nepremičnin stanovanj, glede na umestitev v prostor in kvaliteto bivanja. Tudi to je en problem, ki bi ga bilo treba enkrat podrobno obdelati. Mogoče se bo to zgodilo z uveljavitvijo množičnega vrednotenja nepremičnin, ki ga čakamo že od leta 2006, mimogrede, ko je bil sprejet zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin.

Mislím, da bi bilo pošteno, da pustimo predlagatelju, da gre predlog tega zakona v obravnavo, se ga morda še dodatno obdela in potem z vsemi popravki ali pa dopolnitvami najdemo neko skupno rešitev, da bo vsem tem prizadetim kupcem življenje nekoliko lažje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil mag. Borut Sajovic. Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsednik za besedo. Prijazen pozdrav državnemu sekretarju in redkim kolegicam in kolegom, ki jih ta tema zanima. Najbrž govorimo o hudo hudo resni temi, ki je problem za številne. Rešitev, ki je predlagana, pa je iz tiste rubrike, bolj zabavni del "Saj ni res, pa je." Rešitev na tak način - proti ustavi, proti zakonom bi mogoče rešila en problemček, odprla pa tisoč drugih. Je pa pomembno sporočilo, da v obdobju 2007 do 2008, ki je bilo očitno zlato obdobje v slovenski zgodovini, saj ta del ni bil ustrezno rešen, in ko danem preberemo novico v Dnevniku, da je cena stanovanj na Celovških dvorih padla za 35%, da je položaj na trgu za mlade družine, za iskalce prvega stanovanja danes zagotovo boljši in da s plačami, ki so premajhne, zagotovo lahko kupijo več kvadratnih metrov stanovanja kot v času, ko sta se cedila med in mleko. Vesel sem, da tudi na tak način pridejo tista prava sporočila, da ni vedno vse zlato, kar se sveti.

Rekel pa sem in poudaril, da govorimo o izredno pomembni in resni temi. Ta pa je bolj kot ta zakon potrebna debate in razprave.

Lastništvo stanovanja ali stanovanjske hiše velika večina državljanek in državljanov naše države smatra za eno največjih vrednot in jo umešča zelo visoko na lestvico siceršnjih vrednot. V naši državi zaradi spleta okoliščin, predvsem pa zaradi ne dovolj premišljene privatizacije družbenih stanovanj, v strukturi stanovanjskega fonda močno prevladujejo predvsem lastniška stanovanja pred najemnimi. Če se tu primerjamo s starimi članicami Evropske unije ali nekaterimi našimi sosedi, je tam situacija ravno obratna. Takšna lastniška struktura sama po sebi poleg ostalih dejavnikov generira nadaljnje povpraševanje predvsem po lastniških stanovanjih in stanovanjskih hišah, ne navaja pa k ureditvi najemniškega trga.

Stanovanjska politika, kritično, vseh dosedanjih vlad je do sedaj krize enostavno še poglobila. Rešitve so bile nedomišljene, predvsem pa prepočasne. Niso se odpravljali razlogi za visoke cene stanovanjskih nepremičnin, zato razni obljubljeni ukrepi in novele zakonov na realni trg v naši državi niso vplivale, ne realno, še manj pa psihološko.

V razmerah konjunktуре, velikega povpraševanja, ko so se prodajala vsa stanovanja - ne glede na kvaliteto, lokacijo in druge dejavnike, ter v razmerah velikih pričakovanj velikega števila investitorjev v stanovanjske nepremičnine, so cene zrasle v primerjavi s sosedi, Evropo in svetom zagotovo nerazumno visoko.

Finančna in gospodarska kriza je tudi v Sloveniji razmere ne tem trgu obrnila na glavo, vendar s to razliko, da investitorji in gradbena podjetja ta trenutek čakajo na normalizacijo razmer in stanovanj ne prodajajo v večjem obsegu, čeprav so se znašla v velikih likvidnostnih težavah in čeprav trenutne cene stanovanj zagotovo presegajo kupno moč potencialnih kupcev in so glede na tržne razmere bistveno previsoke.

V teh danih razmerah se je v nezavidljivem položaju znašla tudi skupina kupcev stanovanj, ki so med letom 2007 do nastopa finančne krize v jeseni 2008 vplačali are za nova stanovanja, ki jim vse do danes, žal, še niso bila izročena. Na te kupce se nanaša obravnavani predlog zakona, ki predvideva, da jim mora prodajalec pri končnem plačilu kupnine priznati popust v višini statistično ugotovljenega povprečnega znižanja cen stanovanj v Sloveniji od dneva sklenitve pogodbe do dneva izročitve nepremičnine. Predlagani ukrep zagotovo zveni logično in pravično predvsem za kupce, med katerimi je veliko mladih družin. Vendar pa v resnici ni tako. Ukrep, žal, z ustavnopravnega vidika ni sprejemljiv. Izčrpno te argumente v svojem mnenju navaja tudi Vlada in z njimi se moramo, hočeš-nočeš, strinjati tudi v Liberalni demokraciji Slovenije. Ukrep je zagotovo in predvsem v nasprotju s 74. členom Ustave, saj

nedopustno posega v svobodo izvajanja gospodarske pobude ter je v nasprotju tudi s 155. členom Ustave, saj pomeni povratno veljavo zakona, ki posega v že enkrat pridobljene pravice. Hkrati pa bi uveljavitev ukrepa povzročila neenako obravnavo subjektov na trgu, saj se višina obveznega popusta, kot ga ureja predlog zakona, prizna enotno, in sicer vsakemu kupcu, ne glede na lokacijo in kvaliteto kupljene novogradnje. Z vidika absolutno previsokih cen stanovanj je najhujšo nevraltgično točko predstavljala in jo še predstavlja Ljubljana, pa tudi nekatera druga pomembnejša, bolj zaželeni regijska središča. Teh območij pa zagotovo ne moremo preprosto enačiti z regijami, kjer hujših stanovanjskih problemov ni bilo in kjer so bile povprečne cene bistveno bistveno nižje. Da pa ta skupina kupcev stanovanj le ni brez pravnih možnosti izhoda, pa opozarja v svojem mnenju tudi Vlada. To je 112. člen Obligacijskega zakonika, ki ureja inštitut spremenjenih okoliščin. Ta v primeru, da je prišlo do kršitve načela enakovrednosti dajatve zaradi spremenjenih okoliščin, omogoča pogodbeni stranki spremembo ali pa razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin. Seveda pa se upravičenost spremembe oziroma razveze lahko ugotavlja le na posamičnem konkretnem primeru, na pa na splošno, na primer za vse kupoprodajne pogodbe v določenem obdobju, kot je to določeno v predlogu zakona.

Država se je z razpoložljivi instrumenti že po izbruhu krize odzvala na nezavidljivo situacijo posameznih skupin prebivalcev, ki so se znašle v finančnih težavah. To je storila z jamstveno shemo za fizične osebe, za ranljivejše skupine fizičnih oseb pri njihovem reševanju stanovanjskega vprašanja, predvsem pa za tiste, ki prvič rešujejo stanovanjsko vprašanje. Poudarek pa je bil dan mladim družinam. S shemo se je bankam tudi omogočilo, da so del tveganja, ki ga same nosijo in prevzemajo, prenesle na državo. Danes se zagotovo vsi strinjamo z ugotovitvijo, da so se razmere na slovenskem nepremičninskem trgu zaradi finančne in gospodarske krize močno spremenile, ker je, kot sem že omenil v uvodu, posledično rezultiralo v delnem padcu cen nepremičnin. Vendar se pa v Liberalni demokraciji Slovenije zagotovo pridružujemo mnenju Vlade, da bi bilo takšno omejevanje in poseg v pogodbeno avtonomijo subjektov na trgu v že sklenjene pogodbe na abstraktni ravni, kot ga predvideva predlog zakona, zagotovo neprimerna in nedopustna rešitev.

Se pa v Liberalni demokraciji Slovenije zavedamo, in delujemo v smeri, da bo strukturno, predvsem dolgoročno na področju nepremičnin, treba marsikaj spremeniti. Ne sme se nam dogajati, da visoke cene nepremičnin in nerazvit, pa tudi drag najemniški trg onemogoča hitrejši razvoj družbe. 20, celo 30-letno odplačevanje posojil mladih družin, ki nimajo družinskega premoženja duši razvoj, potencial države, saj bi bilo ta sredstva bolj smiselno zagotovo z vidika razvoja in

napredka družbe vlagati v izobraževanje in pridobivanje dodanih znanj.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije smo vedno podpirali ukrepe, ki so izboljševali stanovanjsko varnost državljanek in državljanov, pa četudi so imeli relativno majhne in pa marsikdaj celo vprašljive učinek. Tokrat v primeru obravnavanega predloga zakona zaradi ustavnopravnih pa tudi vsebinskih razlogov predlaganega ukrepa ne moremo podpreti. V Liberalni demokraciji Slovenije zato sklepa, da je predlog zakona primerna podlaga za nadaljnjo obravnavo, ne bomo podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine socialnih demokratov bo predstavila Silva Črnugelj. Prosim.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljeni državni sekretar, kolegi in kolegici! Jasno je, da se Poslanska skupina Socialnih demokratov v celoti strinja, da stanovanje predstavlja materialno dobro socialnega značaja, kar pomeni, da ima država na podlagi 2. in 78. člena ustave dolžnost urejati to področje tako, da se posamezniku omogoči dostop do primerne stanovanja, vendar ne na način, ki posega v avtonomijo pogodbenih razmerij in hkrati v že pridobljene pravice posameznika, kar dejansko predstavlja predlog zakona o obveznem finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske finančne krize.

Sprejetje tega predloga zakona bi imelo v celoti in zgolj retroaktivno učinke. Res je, da zakon lahko določi, da imajo posamezne njegove določbe učinek za nazaj, če to zahteva javna korist, vendar le, če se s tem ne posega v že pridobljene pravice. Ustava varuje pridobljene pravice tako, da vanje ni mogoče posegati z učinkom za nazaj. Prav take posledice bi imele sprejem predlaganega zakona, saj bi pomenil poseg v že sklenjene pogodbe in pogodbeno razmerja in posledično že pridobljene pravice prodajalcev do dogovorjene kupnine. Prav tako bi sprejem predloga zakona povzročil neenako obravnavo subjektov na trgu, saj se višina obveznega popusta, kot ga ureja predlog zakona, prizna enotno, in sicer, vsakemu subjektu oziroma kupcu, ne glede na lokacijo in kvaliteto kupljene novogradnje. Splošno načelo enakosti pred zakonom iz drugega odstavka 14. člena Ustave zahteva, da zakonodajalec bistveno enake položaje uredi enako, bistveno različne položaje pa drugače. Takšno pavšalno priznavanje popustov vsem kupcem ne upošteva različnih sprememb cen glede lokacije, kvalitete, velikosti stanovanj na trgu nepremičnin, hkrati pa močno posega v pogodbeno svobodo strank, ki so v predhodni fazi pogajanj dosegle različne cene in morebitne tudi drugačne popuste. Obvezni popust, ki ga opredeljuje predlog zakona, bi tako lahko porušil za stranke že dogovorjeno medsebojno ekvivalenco. Pogodbene stranke pa imajo že v obstoječi

ureditvi primernejše vzvode in institute, s katerimi lahko dosežejo enak namen oziroma enake učinke, kot jih ima predlog zakona. Imamo pa še Obligacijski zakonik, namreč, znameniti 112. člen ureja institut spremenjenih okoliščin, ki v primeru, da je prišlo do kršitve načela enakovrednosti dajatve zaradi spremenjenih okoliščin, omogoča pogodbeni stranki spremembo ali razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin. Upravičenost spremembe oziroma razveze se tako ugotavlja na posamičnem, konkretnem primeru, v katerem se lahko v obzir vzamejo vse konkretne okoliščine pogodbenega razmerja med strankama.

Zaradi vsega navedenega in še vrste drugih razlogov, o katerih so že in še bodo svoje povedale poslanske skupine in poslanci, Poslanska skupina Socialnih demokratov Predloga zakona o obveznem finančnem popustu na novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize ne bo podprla. Zaradi tega, ker je to zakon, ki se omejuje le na ozek krog ljudi in omejuje različne svobode. Poslanska skupina Socialnih demokratov pa predvideva in močno upa, da bo v kratkem prišel zakon, ki bo to področje uredil celovito in na sprejemljiv način. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin.

Sledi splošna razprava poslank in poslancev. Besedo ima Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa, gospod predsednik. Gospod državni sekretar, kolegice in kolegi!

Moram poudariti, da je kolega, ki je pripravljajal predlog tega zakona, le-tega začel pripravljati že kar precej časa nazaj, ko so bile še drugačne razmere, kot kaže, da se bodo začele urejati v tem obdobju. Tako je to tudi treba imeti pred očmi. Vendar to, kar je kolegica povedala v mnenju Poslanske skupine SD, da se pripravlja zakon, ki bo področje uredil celovito, ne verjamem, da bi za to področje, ki se ureja s tem zakonom, Vlada pripravila neko celovito rešitev, ker verjamem, da jo je težko pripraviti. Jaz razumem argumente, zakaj je Vlada dala takšno mnenje, kot ga je dala, pomeni negativno, zaradi razlogov, ki jih je navajala. Vendar dejstvo je, da imamo to, kar so že kolegi omenjali v mnenjih poslanskih skupin, da imamo v Sloveniji na področju stanovanj, žal, precej problemov, vključno z ali pa izhajajoč iz strukture stanovanj - predvsem so lastniška, izredno majhen odstotek, ne vem točno številke, kakšni so ti procenti najemniških stanovanj. Seveda, v zadnjih letih konjunktura je bila izredno nerealna cena lastniških stanovanj oziroma stanovanj. Pri tem so posledično naraščale nerazumno, zagotovo, tudi najemnine - ne tiste neprofitne, ampak vse ostale najemnine. Tako je spet bom rekel, posledično tudi bilo jasno, da je pri takih nerazumnih najemninah zagotovo bil pri pričakovalcih stanovanj

bistveno bistveno večji interes po nakupu stanovanj kot pa pri teh nerazumnih najemninah.

Pri tem sem večkrat poudaril že kolegom, ko smo razpravljali o tej zadevi, da ni problem - večkrat se poudarja problem te gradbene cene oziroma cene stanovanja, vendar pri tem poudarjamo strukturo te cene. Predvsem bi na dve postavki se oprl: enkrat je cena zemljišča. Pa ne tista cena zemljišča, ki jo prvotni lastnik ponuja na trgu ali za kakršno je z njim dogovorjeno. Vidimo tudi zadnje primere v Sloveniji, kaj se je dogajalo s tem zidanjem cen, predvsem pri posrednikih: prodaja po štirikratni ceni ali desetkratni ceni. In posredniki so seveda tisti, ki pri tem služijo po celi Sloveniji. In drugo, da tudi niso čisto nedolžne konec koncev nekatere, ne bom rekel vse, občine s komunalnimi prispevki. Ponekod so občine postavljale neko realno ceno, ponekod so pa tudi občine seveda s komunalnimi prispevki in vsemi temi dajatvami hotele povečati svoj občinski budžet.

V preteklih letih so bila zagotovo izredna velika pričakovanja po dobičku pri vseh teh udeležencih v procesu izgradnje stanovanj, od preprodajalcev zemljišč, občin s komunalnimi prispevki in gradbenih firm. Ampak pred leti ali pa sedaj v zadnjem obdobju smo predvsem običajno kriminalizirali gradbene firme, ostale smo vedno pustili ob strani in vedno smo jih pustili pri miru. Tako je zagotovo problematika stanovanj v Sloveniji izredno velika, še najmanjša je najbrž tam, kjer je organizator gradnje, take ali drugačne, najemne ali lastniške, stanovanjski sklad, kjer so cene vsa ta leta bile sorazmerno urejene. Poznam tudi precej cenilcev gradbene stroke, ki enostavno ne vedo in ne morejo predvidevati, predvsem v tem zadnjem obdobju, kaj se bo s tem nepremičninskim trgom dogajalo.

Tako sem sam v dilemi, na vsak način bom ta predlog v prvi obravnavi podprl zato, da poskušamo za drugo obravnavo pripraviti z nekaterimi korekturami še - predvsem to, o čemer sem govoril okoli zemljišč, predvsem na področju posrednikov, komunalnih prispevkov in tako dalje - da na ta način po moji oceni poskušamo na nek način rešiti, govorimo o 5 tisoč kupcev, to so predvsem mlade družine. Tak podatek je kolega dobil, mlade družine in 5 tisoč mladih družin, ne vem, če je to zanemarljiv, mali odstotek slovenskega prebivalstva, ki ima neke male probleme s še kako pomembnim vprašanjem, to je zagotovitev strehe nad glavo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Silva Črnugelj. Prosim.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljeni državni sekretar, kolegi in kolegici.

Stanovanjska oskrba v Sloveniji ni zadovoljiva, predvsem za ljudi, ki jim njihovi dohodki ne omogočajo, da bi sami reševali stanovanjska vprašanja. Zaradi specifičnosti mest,

zlati večjih, urbanih naselij, kot so univerzitetne in visokošolska središča; Ljubljana, Maribor, Koper in tako naprej, ki so hkrati prostori zaposlitvenih priložnosti in velikih tudi socialnih stisk, ter mest brez zadostnega števila študentskih in dijaških domov, je pomanjkanje razpoložljivih stanovanj prav tui tudi največje. Ne želim in ne bom polemizirala, koliko imamo v Sloveniji zidanih, dokončanih ali nedokončanih, zgrajenih stanovanj, ki so prazna oziroma nezasedena oziroma neprodana, ali je to famozna številka 10, 15, 20 ali ne vem koliko stanovanj. Vem le, da je nacionalni stanovanjski program določil cilje in ukrepe za boljše doseganje rezultatov na tem področju, kako uresničiti to osnovno potrebo po stanovanju. Vendar pa je za uresničitev te potrebe treba uveljaviti nove prakse, saj so tudi družbenoekonomski odnosi, zlasti finančno okolje, prerasli obstoječo prakso in realnost, da ne govorim o krizi.

Javno-zasebno družbeništvo na investicijskem področju je potrebno in pomembno ne le zaradi pritegnitve zasebnega, predvsem bančnega, pa tudi drugega kapitala, temveč tudi zaradi uvajanja racionalnih podjetniških metod, ki še niso dovolj uveljavljene. Osebnostno pričakujem, da potekajo intenzivne priprave za začetek delovanja javno-zasebnega investicijskega konzorcija za nakup in gradnjo ali dograditev že zgrajenih stanovanj. Družbeništvo s posamezniki pri reševanju njihovih lastnih stanovanjskih vprašanj operacionalizira ustavno načelo, da država in znotraj nje tudi javni sektor tudi na lokalni in državni ravni ustvarja možnosti, in močno verjamem, da si bodo državljanke in državljani na ta način lahko pridobili primerno stanovanje. Oblike so lahko različne: lastna finančna udeležba bodočih lastnikov, najemnikov in lastnikov ali lastnikov, rentni odkup ali odkup stanovanj z možnostjo sodelovanja na razpisu za dodelitev stanovanja, soinvestitorstvo, ustanovitev še novih, drugih oblik, soinvestitorstvo v deležu, ustanovitev drugih oblik finančnih stanovanjskih skladov na državnem in lokalnem nivoju. Ker v Sloveniji nimamo ustaljenih, dobro rešenih in utečenih praks javno-zasebnega družbeništva, pričakujem, da bo multidisciplinarna vladna komisija le ponudila primerno sistemsko rešitev tudi za to področje. Verjamem, da bo pri uveljavljanju novih načinov in pristopov ta komisija naletela na vrsto ovir in veliko kritik, pa tudi na mnogo nasprotovanj, predvsem tistih, ki vseskozi negativno ocenjujejo preteklo in sedanje delo ter rešitve. Menim, da je treba slediti novim rešitvam in idejam, saj se bomo le tako približali cilju cenovno in kakovostno primerno - bodisi lastno bodisi najemno - stanovanje za vsakogar, v slogu 2. in 78. člena Ustave Republike Slovenije.

Predlaganega zakona pa zaradi njegove necelovitosti in velike partikularnosti, žal, ne bom podprla. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Miro Petek.

MIRO PETEK: Hvala za besedo.

Sam bom ta zakon podprl, ker ima dober namen, je pravičen do ljudi, ki so v preteklosti plačali resnično oderuške cene za ta stanovanja. Vzrok za te oderuške cene pa je treba iskati pri samih gradbincih in nepremičninskih agentih ter agencijah.

V Državnem zboru imamo preiskovalko, ki se ukvarja z gradbenimi posli in dejstvo je, da smo na tem področju v nekem močvirju nepravilnosti. Imamo čisto lopato, imamo nečiste posle. Seveda pa sodi del tega slovenskega gradbeništva v tako imenovano peto vejo oblasti, ki nekje iz ozadja s svojimi vplivi, s financami ureja zadeve v družbi in tudi v sami politiki. Znani slovenski ekonomist Ivo Lavrač je včeraj v Financah rekel, da bo marsikatero gradbeno podjetje propadlo in da bi bilo bolj smotrno, če bi država subvencionirala najem oziroma nakup stanovanj, bolj kot pa, da daje direktno pomoč gradbenim firmam. Zagotovo bo v prihodnosti kar nekaj gradbenih firm v Sloveniji poniknilo in zagotovo bo tudi nekaj takih, kjer bo zaradi državnega jamstva to breme prešlo na breme davkoplačevalcev. In mnogi analitiki, če ste brali včerajšnje Finance, trdijo, da je jamstvena shema pred popolnim polomom. Ta jamstvena shema je veliko tveganje in država daje jamstvo nekaterim velikim gradbenim firmam, ki so na neki nitki, ali bodo preživela ali pa ne. Če bi subvencije dali posameznikom, mladim družinam, bi bilo to tveganje zagotovo veliko manjše, ti ljudje bi s svojim denarjem, dodatnim denarjem oplemenitili to subvencijo, najemali bi bančne kredite ki bi jih odplačevali, ki jih ne bi reprogramirali, kupovali bi nepremičnine, kupovali bi stanovanja in na ta način bi tudi država dobila v proračun dodatna sredstva. Tako pa imamo po Sloveniji, predvsem v Ljubljani, veliko novih praznih stanovanj, ker so predraga, gradbinci pa hodijo okrog ministra Lahovnika in ga milosti prosijo. Cene stanovanj pa vsaj do današnjega dne niso padle kaj veliko. Danes sicer beremo v časopisih, da bo prišlo do znižanja cen stanovanj, toda pustimo se presenetiti, mogoče res. V Ljubljani stane kvadratni meter stanovanja tudi 4.000 evrov in več, kar je, po mojem mnenju, absolutno katastrofalna cena in se tukaj obračajo velikanski ekstra profiti. Razumem, da je cena zemljišča v Ljubljani bistveno večja kot na primer na Koroškem, toda cena apna, cena cementa, cena peska, cena železja je v Merkurju v Slovenj Gradcu enaka kot pa tukaj v Ljubljani. Cena kvadratnega metra stanovanja na Koroškem je 1.000 evrov, v Ljubljani 4.000 evrov in več. Da se kupiti zagotovo tudi ceneje. Poglejte, Republika Slovenija je pred leti v New Yorku kupila rezidenco, kjer je plačala 3.500 evrov za kvadratni meter. V Ljubljani je 4.000 evrov za kvadratni meter in več.

Dve, tri leta nazaj je Republika Slovenija kupila prostore za generalni konzulat v Trstu. Plačali smo okoli 1.000 evrov za kvadratni meter teh prostorov in to kar na lepi lokaciji. Očitno v Sloveniji pravi trg še ne deluje. Ne delujeta ponudba in povpraševanje, ker večja bi bila ponudba, cene bi morale padati, vendar v Sloveniji se to ne dogaja. Ob praznih stanovanjih cena ostaja zelo visoka. Nekaj malega tudi zaradi tega, ker država s temi nesmotrnimi posegi v obliki te jamstvene sheme vzdržuje takšno stanje, kot je.

Skratka, namera tega zakona, ki ga je vložil poslanski kolega Franc Pukšič, je dobra in jo kaže podpreti, ker je dobra za ljudi. Mislím, da jo bo podprla tudi vladajoča koalicija. Zagotovo pa se bo ob tem glasovanju, ob tem zakonu tudi videlo, kdo se redi ob teh gradbenih tajkunih oziroma koga ti gradbeni tajkuni tudi redijo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Hvala za besedo. Ta današnja razprava je že doslej pokazala, kakšna bodo stališča Socialnih demokratov do predlaganega zakona iz vrste razlogov.

Sam bi se želel v svoji razpravi osredotočiti na temeljni problem ali izziv, ki ga zakon nagovarja, in to je gotovo to, da smo v naši državi leta 2010 soočeni s specifičnim položajem na nepremičninskem trgu, ki ni toliko posledica gospodarske krize kot, po mojem trdnem prepričanju, tudi napačnih odločitev v zadnjih 20 letih. S stanovanjskim zakonom, ki je nedvomno generaciji mojih staršev prinesel ugodno priložnost za to, da rešijo svoj stanovanjski problem in dotedanje družbeno premoženje na ugoden način kupijo in tako prelijejo v zasebno lastnino. Danes vemo, da današnje generacije takšne ugodne možnosti za rešitev svojega stanovanjskega problema nimajo. Še več, pristop privatizacije tega družbenega stanovanjskega fonda, ki ga ne kritiziram, je povzročil, da imamo danes v Sloveniji 94% vseh stanovanj v zasebni lasti, 4% tržnega najema in le tri odstotke nepridobitnega najema. Takšna slika na tem stanovanjskem področju nas bistveno razlikuje od drugih držav, po katerih se pa radi zgledujemo. Če samo omenim Nizozemsko ali skandinavske države, kjer je lastniškega fonda stanovanj približno polovice, 30% je socialnega nepridobitnega najema in preostalih 20% tržnega najema. Številke od države do države sicer varirajo, vendar je nekako približno takšna razdelitev stanovanjskega fonda stalnica v vseh skandinavskih državah. Podrazvitost najemnega trga stanovanj, pa naj gre s strani zasebnih ponudnikov ali s strani države in lokalne skupnosti, je temeljni problem, ki ga imamo na stanovanjskem področju v Republiki Sloveniji. Tudi zato, ker vemo, da danes mnogi mladi, ki želijo ustvariti družino, si zagotoviti minimalne temelje zato, da lahko ustvarijo družino, si zagotovijo tisto minimalno varnost in -

mimogrede - tudi eno od temeljnih človekovih pravic in to je pravica do stanovanja, da jim danes v odsotnosti ustreznih politik na tem področju dajemo zgolj eno možnost: zakreditirajte se za 30 let. Če imaš srečo, da ti zaposlitev, praviloma za nedoločen čas, to omogoča in če imaš dovolj visoko plačo, da lahko nase prevzameš breme tega velikega dolga.

Mislím, da to od nas terja en aktiven pristop k novi stanovanjski politiki. Mi smo v alternativnem vladnem programu kot Socialni demokrati zapisali, da se bomo zavzemali za ureditev prehodnih stanovanj za mlade po švedskem modelu, ki predpostavlja to, da v prvih letih, ko se mlad človek osamosvoji, mu skupnost zagotovi ugodno možnost stanovanjskega najema, z leti pa ga pravzaprav tudi postopno naraščanje najemnim v teh stanovanjih sili k temu, da si svoj stanovanjski problem uredi na drugačen način. Zdaj nekateri radi vsako stvar v politiki opredelijo z vrednotami in mi Slovenci smo v zadnjih 20-ih letih izrazito postali lastniški, posestniški narod. To je mogoče zgodovinsko pogojeno s tem, da smo bili kot narod izjemno navezani na svojo zemljo. Če pa pogledamo vendarle v situacijo 20 let nazaj, vemo, da nikomur ni nič manjkalo, ker je živel v ugodnem najetem stanovanju torej. V tem pogledu se mi zdi, da bi bil nek premik k nagovarjanju nekega drugega izziva, ki pa je prinesla gospodarska kriza, ta nepremičninski balonček, ki je nastal zaradi izjemno ugodnih posojil, mase denarja, ki je bila v minulem obdobju na voljo na trgu, in dejstvo, da imamo danes v Sloveniji ogromno količino neprodanih stanovanj, ki pa so bila zgrajena z namenom prodaje na trgu, vidimo, da imamo v družbi dve potrebi: na eni strani je potreba gotovo gradbenega sektorja - sam nisem med tistimi, ki menijo, da mora biti država brezбриžna do tega pomembnega sektorja gospodarstva, v Mariboru je gradbeništvo v začetku 90-ih let v celoti propadlo in več kot 10 let je bilo potrebno, da se je spet postavilo na noge - in na drugi strani jasno potrebno mladih, da si na ustrezen način rešijo stanovanjski problem. Odgovorna država mora na to ustrezno reagirati in ti dve potrebi medsebojno povezati. Ne trdim, da je edini način to, da država z maso denarja zdaj odkupi neprodana stanovanja in ne nazadnje s tem da tudi alibi gradbenemu sektorju za morda napačne poslovne odločitve v preteklosti. Mislím pa, da lahko država z različnimi mehanizmi, tudi s shemo, s katero bi pravzaprav pomagala reprogramirati praviloma kratkoročna posojila gradbenega sektorja - princip izgradnje teh stanovanj je namreč naslednji, da je gradbeno podjetje, investitor pridobil kratkoročni kredit, praviloma do treh let, kupil zemljišče, zgradil nepremično, prodal stanovanje in poplačal kredit. Da torej te kreditne obveznosti - in nekateri ste se že sklicevali na jamstveno shemo in podatke, ki kažejo, da je velik del sredstev, ki imajo jamstvo države za posojila po jamstveni shemi, namenjen gradbenemu sektorju, ta posojila

reprogramiramo v zameno za to, da ti gradbeniki, ti investitorji, ki imajo danes ta neprodana stanovanja, ta stanovanja vključijo v javno shemo oddaje, ki jo uredi država.

Z državnim sekretarjem Kusom smo se že pred časom o tem modelu pogovarjali, res je nekaj nerazumevanja morda ali pa neujemanja pri tolmačenju števil, ker se mogoče pozablja na neko drugo noto. Poglejte, avstrijski pokojninski skladi svojo dolgoročno kapitalsko vzdržnost v veliki meri gradijo na stanovanjskem fondu. Naša kapitalna družba in skladi, ki jih imamo na tem področju, so zelo daleč od stanovanjskega področja, pa je vendarle nepremičnina neko, kako naj rečem, varno premoženje, še posebej v časih in upam, da bo v prihodnje špekuliranja manj in da ni pričakovati, da bi se balončki, kot smo videli nedavno, tako zlahka razpočili.

Zdi se mi, da imamo v državi nekaj jasnih potreb in da jih je treba povezovati. Ne glede na to, da bom med tistimi, ki bomo glasovali proti sprejemu tega zakona, moram reči, da pripisujem predlagateljem dober namen in dobrodošlo priložnost, da spregovorimo o tem izjemno velikem problemu, s katerim smo soočeni v naši državi. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Zvonko Černač. Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovani! Vsem lep pozdrav!

Zakon, ki ga obravnavamo danes, gotovo ne bo rešil vse problematike ne na stanovanjskem in ne na gradbenem področju v Republiki Sloveniji. Lahko pa bi bil nek prispevek k temu, da bi se začelo to področje urejati na drugačen način, kot smo mu priča zdaj. Trenutno imajo v Republiki Sloveniji gradbena podjetja 3 milijarde 500 milijonov evrov dolgov do bank. V povprečju je na tem področju 1200 dolžnikov. Dnevni znesek neporavnanih obveznosti znaša 80 milijonov evrov. Obseg aktivnost na tem področju je v letu 2010 glede na prejšnje leto padel za več kot 15%. Neplačila, ki v glavnem bremenijo male podizvajalce oziroma podizvajalcev, so vedno večji problem, tako velik problem, da smo v primeru stadiona Stožice bili priča temu, da je eden teh manjših podjetnikov naredil samomor, ker ni bil sposoben izvesti plačila svojim zaposlenim. Če ne omenimo vsega ostalega, kar se na tem področju dogaja, in če spregledamo dejstvo, da naj bi največja državna banka sodelovala pri kreditiranju tega mega projekta z neznanimi garancijami, ki jih bodo na koncu morali plačati davkoplačevalci v višini 150 milijonov evrov. Nujno bi bilo, da se na to področje na nek način poseže, in to tako, da se skozi državni poseg znižajo previsoke cene nepremičnin na nepremičninskem trgu in na drugi strani pospeši dejavnost, ki je v globoki krizi in ki bo, če ukrepov ne bo, potopila tudi katero izmed slovenskih bank. Najslabša solucija v tem primeru pa bi bila, da bi država skozi sanacijo slovenskih bank zagotovila, da se ohrani napihnjen nepremičninskih balon na

tej točki, kot je danes. Ta zakon sicer ne rešuje vsega tega, vendar pa pomeni en pomemben impulz k temu, da se polika, Državni zbor in tudi Vlada zavedajo, da je treba nekaj narediti. Skozi to, kar zakon predvideva, bi se v enem delu cene stanovanj tudi znižale.

Zaradi tega je nerazumno, da se zakonu nasprotuje in da ni deležen široke podpore, predvsem zaradi tega, ker je določbe mogoče v naslednjih obravnavah dodatno preoblikovati, izpiliti in zakon izboljšati do take mere, da bo lahko imel še širše učinke, kot jih je sicer v prvi fazi nameraval imeti.

Moram reči, da me zelo čudijo ti ukrepi, ki smo jim priča v zadnjem obdobju, ki ukrepi niso. Recimo, eden od teh je bila sprememba zakonodaje o javnem naročanju, kjer se je skozi nek člen želelo priti do tega, da bi se ta finančna nedisciplina, ki najbolj bremeni majhne podizvajalce, uredila. Že ko smo ta zakon sprejemali, je bilo vsakemu jasno, da se s tem, kar je bilo sprejeto, ne bo uredilo nič. Danes ljudje iz prakse, ki se na to področje spoznajo in ki na njem tudi vsak dan delajo, povedo oziroma nas prepričujejo o tem, kar smo govorili s strani Slovenske demokratske stranke in še nekaterih opozicijskih strank v Državnem zboru, da bo ta zakon enostavno zaobšel to na ta način, da pri teh postopkih javnega naročanja pač ne bo 100 ali več podizvajalcev, ampak bo samo eden in vsi nadaljnji potem niso deležni določb tega zakona, kar pomeni, da se ta problem ne bo uredil. Na drugi strani je zdaj ta situacija - ne samo zdaj v tem času, ampak tudi že kakšno leto dni - idealna priložnost, da vladajoča koalicija uresniči svoje ambiciozne zaveze iz koalicijske pogodbe, kjer je bilo v enem delu sicer govora o 10 tisoč stanovanjih, neprofitnih stanovanjih, vendar je potem ta številka pred podpisom bila iz te koalicijske pogodbe črtana in je govora samo še o ustreznem zagotavljanju teh stanovanj. Mislim, da bi morala iti regulativa v tej smeri, da se na eni strani skozi maksimiranje cene, se pravi, na nižjem nivoju, kot se zdaj dogajajo tržne cene, in skozi ukrepe finančne, davčne in stanovanjske politike, omogoči poseg na to področje, da se ta blokirani nepremičninski trg sprosti. Več učinkov bi bilo skozi to mogoče doseči. Na eni strani bi se tistim, ki nimajo ustreznih stanovanj, zagotovila možnost, da do njih pridejo, na drugi strani pa bi z vplivanjem na znižanje previsokih cen prišli do stabilizacije, normalizacije tega trga in omogočili dodaten impulz za nove investicije na tem področju.

In ta zakon je po mojem treba gledati predvsem v tej smeri. Mislim, da je njegova ambicija prvi korak na tej poti, zaradi tega je napaka, če ga boste zavrnil. Mislim, da bi ga bilo treba podpreti in v nadaljnji zakonodajni proceduri še nadgraditi.

Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Gospod Rožej, proceduralno ste želeli. Prosim. Imate postopkovni predlog.

Prosim.

VITO ROŽEJ: Gospod predsednik, vi ste kot prvi med enakimi zelo zavezani k temu, da bi v Državnem zboru drug o drugem govorili spoštljivo in da bi pri svojih izvajanjih uporabljani resnične podatke. Kolega Černač je tukaj navedel lažniv podatek o podjetniku, ki ga...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kolega Rožej, lahko se javite k repliki...

VITO ROŽEJ: ...žal ne morem...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: to ni proceduralni predlog, to je zloraba proceduralnega predloga...

VITO ROŽEJ: Jaz sem vam želel predlagati, da bi vsaj spoštovanje do mrtvih...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ne, to je...

VITO ROŽEJ: ...če že spoštovanja do živih...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ne, jaz sam...

VITO ROŽEJ: ...ker vemo, da....

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ...bom ocenil, kdaj bo treba reagirati...

VITO ROŽEJ: ...ta podjetnik naredil...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, gospod Rožej!!

VITO ROŽEJ: ...mariborskem koncu...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: To ni proceduralni predlog!

VITO ROŽEJ: ...pa seveda izvajanje kolega Černača.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Besedo ima Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi.

Gospodarska in finančna kriza je seveda močno zarezala tudi pri nas in največje žrtve so, tako kot so vedno, mali ljudje, povprečni ljudje, ki so z muko zbirali finančna sredstva, da si priskrbijo te osnovne attribute, ki so potrebni za neko normalno družinsko življenje.

Tako je tudi v tem primeru, ko imamo pred sabo zakon o finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote, ki so bile na nek način preplačane ali zaarane za previsoko ceno. Med tem časom se je kriza razvijala naprej, cene so padle in tem istim ljudem so se zmanjšali dohodki in tako naprej. In mislim, da gre zakon v pravo smer. Morda se ga da še dodelati - nekatere pravne klavzule. Vsekakor pa je značilno, da v vladnih vrstah za teh 3.000 ljudi, mogoče še več, v Sloveniji ni razumevanja. Vladna koalicija jasno zavrača, da bi stopila na stran malega človeka, povprečnega človeka, kajti na drugi strani so v glavnem posvečeni nepremičninski trgovci, močni ljudje, ki imajo povezave z oblastno politiko. In, glejte, nekatere od teh je kriza tudi zlomila, kajti v zadnjih nekaj letih se je na tem služil denar in so se nekateri brez preudarka podajali v investicije. Seveda, za nekatere pa je po mojem mnenju ta oblast predvidela dvakratno povračilo - za posvečene. Sedaj nasprotujete kakršnemukoli finančnemu popustu, vemo pa, da ste v okviru lanskega rebalansa proračuna hoteli zagotoviti s predlogom poslancev 33 milijonov evrov sredstev iz obrambnega proračuna, s katerimi bi se poplačalo zgrajena stanovanja v Ljubljani. To je bila zahteva ljubljanskega župana. Popolnoma oropati obrambni proračun, ogroziti varnost države in tako naprej - to ni bil problem. Prepričan sem, če bi to takrat uspelo, bi bil to čisti neto dohodek oziroma profit nekaterih posvečenih trgovcev, ki imajo odlične povezave z ljubljanskim županom in oblastjo. Takrat smo to preprečili. Vendar je vladna koalicija to izvedla na drug način, preko spremembe zakona o prestolnici, po katerem se Ljubljana napaja direktno iz proračuna in celo brez javnih razpisov. Nekateri trgovci bodo tako ali tako dvakrat preprodali ta stanovanja. In to je nezaslišana "rabota" sedanje oblasti. Hkrati pa odreka socialni čut in čut pravičnosti, da bi tisti, ki dejansko ne vedo, kako do konca plačati stanovanje oziroma kako ga ne preplačati, kar je eklatantna krivica, ker so bile cene nepremičnin v Ljubljani in po Sloveniji napete preko vseh meja. V to ceno so vkalkulirali vse mogoče, in ta denar se je odtekal v točno določene žepe.

In gospe in gospodje, to, kar se dogaja v Sloveniji; na eni strani so tisti, ki so stanovanja gradili, tisti mali ljudje, delavci, ob človeško dostojanstvo, kot so bili tam v Kočevju pri županu Vebru delavci Prenove in tu govorijo v Ljubljani, da so ti gradbinci na stadionu ob človeško dostojanstvo, da se je spremenilo v sužnjelastniški red. Gospe in gospodje, sužnjevi v obliki delavcev si ne zaslužimo in ji ne sme Slovenija imeti in ne sme takšnih investitorjev podpirati, ki takšne projekte vodijo na tak način, da ustvarjajo sužnjelastniška razmerja in hkrati tiste super dobičke, ki jih pa zlagajo, moramo usmeriti s politiko, z zakoni tako, da bodo tudi ti, ki so stanovanja preplačali, pa jih danes ne morejo do konca plačati in je neupravičeno, da bi

jih plačali, da so deležni popusta. Zato delajmo ta zakon v takšni obliki, da bo to pravico upošteval. Vi, vidim, pod klavzulo pridobljenih pravic investitorjev in prodajalcev in ono ščitite do zadnjega diha - tiste, ki so že itak pospravili denar. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Franc..Ne morete gospod Veber, niste govorili. Ali ste govorili? Niste govorili, žal vam ne morem dati, bo druga priložnost za popravek napačnih navedb - kakorkoli. Če bo ostal čas za razpravo se boste lahko prijavili, zdaj pa ne. Besedo ima Franc Pukšič, ampak ne kot predlagatelj, temveč v času poslanske skupine, prosim.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Kot predlagatelj bom na koncu povzel nekaj razprav in kasneje na koncu tudi pokomentiral ter predlagal določene zadeve.

V Slovenski ljudski stranki, tako kot smo že ob sami obrazložitvi in v imenu poslanske skupine povedali, zakaj smo ta zakon pripravili in v obrazložitvi tudi zapisali, ko smo naredili primerjavo z ostalimi evropskimi državami, da vse države Evropske unije obravnavajo stanovanjsko problematiko v povezavi z reševanjem socialnih vprašanj in vanjo ustrezno posegajo s svojo regulativo.

Danes je bilo marsikaj rečenega, kar bom nekoliko kasneje komentiral, kaj vse bi bilo treba narediti. Rečeno je bilo tudi 17. novembra 2008, ko je nova vlada imela vpogled tako v prihodke, odhodke, ko je že imela vpogled in celotno vladno ekipo, je finančni minister dr. Križanič tukaj v parlamentu govoril o tem, da bodo podvojili minimalne plače s 500 na 1.000 evrov. Tako kot sem že omenil, tudi v predvolilni kampanji - veste, reči: mi se pa bomo zavzemali, da bo 1.000 evrov penzije. To je že res, ampak ljudje so to kar vzeli, sedaj pa bomo dobili 1.000 evrov in tako so se tudi pogovarjali.

Kar pa se tiče stanovanjske sheme, pa samo toliko. Nekateri so brali, kakšne so njihove položnice in vrtce in tako dalje. Sam sem tudi oče treh otrok in to zgodbo poznam, vendar sedaj so nekoliko večji. Ko so reševali prvi stanovanjski problemi, si s to vašo stanovanjsko shemo res niso mogli pomagati. Kredit s pomočjo vaše stanovanjske sheme je bistveno višji kot na kateri koli drugi komercialni banki. In to, kolegice in kolegi, ni sprejemljivo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC: Hvala za besedo, še enkrat. Jaz bom ponovno v razpravi podprl to prvo obravnavo in predlagal, da se o tem zakonu razprava nadaljuje. Kljub vsemu vseeno menim, navkljub vsem razpravam, ki so se sklicevale na zakonodajo in na to, da

je zakon neprimeren, vseeno je bilo čutiti, da se večina zaveda te problematike malih investitorjev, malih vlagateljev in potrebe po tem, da jih na nek način skozi zakonske okvire država zaščiti. To je tudi intenca in tudi ustavna vrednota, ki jo imamo zapisano. Se pravi, da se malega investitorja oziroma malega kupca v nekem primeru skozi primerno regulativo ščiti.

Seveda imajo veliki igralci na trgu, kot so gradbena podjetja, možnost, da določene kredite in določena sredstva, ki so jih vlagali v te svoje investicije, reprogramirajo, tako da si izboljšajo položaj. V primeru malih kupcev je to veliko težje. In ugotovitev, da s tožbo veliko ne pridobijo, je dejansko zelo na mestu. Mislím, da prihajamo do podobne težave, kot jo imajo določeni gospodarski subjekti, ki so v preteklosti na trgu kupovali električno energijo po bistveno višjih cenah in imajo sedaj, ko je kriza in ko je cena energentom, tudi elektriki, padla, težave, kajti plačujejo tudi dvakrat višjo ceno za energijo, kar se odraža tudi v njihovem proizvodu in v tem, da nekateri težko ohranjajo delovna mesta, kajti znotraj določenih panog je postavka električna energija lahko zelo visoka. Tudi v teh primerih prihaja do tega, da nekateri večji subjekti najdejo neko sozvočje s svojimi prodajalci, ki jim gredo na roke, s tem da se te pogodbe na nek način preoblikujejo. V primeru manjših zakupnikov, manjših gospodarskih subjektov, pa je to tržno načelo neusmiljeno in so te pogodbe zacementirane.

Enaka zadeva se dogaja tudi pri teh malih kupcih stanovanj, zato bi bilo nujno spoštovati pozitivno usmerjenost tega predloga zakona in ga v nadaljnji obravnavi tudi preoblikovati tako, da bo primeren in da tudi s tem pomagamo rešiti nastalo situacijo. Seveda ne gre tu za nekaj posameznikov, temveč za kar precejšnje število. Kot je bilo rečeno v prejšnjih razpravah, s tem sproščamo tudi določene finančne vire, ki bi pomagali, da bi se kreditni krč sprostil, da se tudi bankam odprejo določene možnosti za plasiranje kreditov. In mislim, da je ta pozitivni del, ki ga lahko ta zakon v tej smeri prinese, zadosten razlog, da ta zakon v prvi obravnavi podpremo.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Breda Pečan.

BREDA PEČAN: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Pri tem zakonu bi dopolnila predhodnike in predvsem stališče poslanske skupine z mislijo, ki se mi je porajala, ko sem zakon pregledovala. Niti v tako zelo zaničevani in nedemokratično označeni socialistični Sloveniji si ne bi upali sprejeti takega zakona, ki posega retroaktivno v medsebojne poslovne odnose med individualnimi, poslovnimi in fizičnimi subjekti. Torej, dejstvo je, da tak zakon ni primeren, ne samo da ni primeren za obravnavo, ampak ga poslanec oziroma

poslanska skupina, ki nekaj da na svojo verodostojnost, ne bi smela predlagati v obravnavo Državnemu zboru. Lahko je bil namen dober, vendar pravijo - stari rek je, da je "pot do pekla tlakovana z dobrimi nameni". In v tem primeru bi seveda prišli do tega, da bi v trenutku, ko bi zakon bil dokončno sprejet in uveljavljen, bi cela vrsta poslovnih subjektov, ki je na drugi strani teh - baje 3 tisoč, od kod ta številka, mi tudi ni razumljivo - poslovnih odnosov, kupoprodajnih pogodb, ki še niso realizirane, takoj sprožili presojo ustavnosti tega zakona in zagotovo bi padel na Ustavnem sodišču. Zaradi tega, ker enostavno protežira ali preferira eno stran obligacijskega razmerja napram drugi strani, pri tem pa je treba pomisliti tudi na to, da konec koncev s tako prisilo uničujemo ali pa, bom rekla, pritiskamo, izvajamo represijo tudi konec koncev na investitorja, ki je stanovanja zgradil. To je ena plat medalje.

Druga plat medalje je pa ta: res je, da smo v koalicijski sporazum zapisali, da bomo poskrbeli za to, da bomo zagotovili čim večji fond najemnih neprofitnih stanovanj, zlasti za mlade družine, in tega iz koalicijskega sporazuma nismo črtali. Ostalo je v njem in bomo tudi na tem intenzivno delali. Ministrstvo za okolje in prostor bo pripravilo v medresorskem sodelovanju do naslednjega leta - jaz računam, da tak zakon ne more biti sprejet prej kot do druge polovice naslednjega leta - spremembe stanovanjskega zakona, ki bodo bistveno, v povezavi tudi z množičnim vrednotenjem nepremičnin in zakonom o davku na premoženje, ki bo zagotovil, da se bodo prazna, nenaseljena stanovanja v zasebni lasti spravila v promet in da bodo lastniki teh praznih zasebnih stanovanj imeli interes, da bodo stanovanja oddajali za neprofitno najemnino. Na ta način niti ne bo treba graditi novih stanovanj zaradi tega, ker vemo, imamo zelo jasne, zelo verodostojne informacije o ogromnem številu praznih ali pa navidezno praznih stanovanj, ki so oddajana na zelo visoke najemnine, za njih pa se ne plačuje nobenega spodobnega davka. In tukaj je pravzaprav skrita možnost realizacije načrtov te koalicije, ko je sprejemala koalicijski sporazum.

Zaradi tega taki zakoni, kot smo jim danes priča, kot se danes o njem govori, seveda ne da koristijo realizaciji teh načrtov, ki zagotovo niso samo v korist te koalicije, ampak so v korist vseh mladih družin pa tudi tistih starejših, ki enostavno nikoli ne morejo priti do spodobnega bivališča za seveda spodobno najemnino. Stanovanjski zakon je leta 1991 obrnil na glavo slovensko razmerje med najemnimi in lastniškimi stanovanji in v bistvu zaprl vrata množici mladih družin in tudi srednje starih družin na poti do najemnega stanovanja, ker lastnega stanovanja, lastniškega stanovanja mnogi Slovenci in Slovenke nikoli ne bodo mogli kupiti. Zaradi tega je dolžnost te države, da poskrbi predvsem za najemna stanovanja in da ta najemna stanovanja odda državljanom in državljanom Slovenije za sprejemljivo najemnino.

Rada bi pa še mimogrede povedala, da ko govorimo o delavcih, ki delajo v neprimernih pogojih, ki živijo v neprimernih pogojih in niso državljani Republike Slovenije, da je seveda to nekaj čisto drugega, kot pa to, o čemer danes govorimo. Zaradi tega moram reči, da govoriti o izkoriščanju delavcev - ni ta zakon primerna tema, da bi to razpravo odprli, ampak smo že imeli in še bomo imeli zakonodajo na dnevnem redu, pri kateri se bomo lahko še kako razgovorili o tem, kako naša država skrbi za pravice delavcev, ki so na začasnem delu pri nas, in ki so državljani, zlasti nekdanjih republik Jugoslavije, pa se do njih ne znamo obnašati tako, kot je treba. Ampak pustimo to temo.

Mislím, da obravnavati oziroma sploh potrjevati v prvem branju zakon, ki je v svojem temelju neustaven, za katerega smo slišali, da so najmanj trije člani ustave skozi ta zakon kršeni. Mislím, da se za drugo branje tega zakona ne da tako popraviti, da bi ga lahko normalno obravnavali naprej. Zato bi bilo smotno, da bi predlagatelj zakona, preden pa je sploh vložil, se najprej posvetoval s pravniki. Konec koncev imamo celo vrsto zelo kvalitetnih pravníkov v Državnem zboru, da bi mu svetovali, kaj narediti, če je njegov namen oziroma namen predlagateljev dovolj resen in tudi res dobronameren. V naši poslanski skupini smo ob pregledu tega zakona ugotovili, da zagotovo ne more iti skozi resno presojo zakonitosti in ustavnosti.

Pa še nekaj bi rekla. Vsem tistim, ki tako zelo podpirate ta zakon, bi svetovala, da ga najprej preberete, preden o njem govorite.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi besedo predstavnik Vlade? Ne želi. Želi besedo predlagatelj Franc Pukšič? Prosim, izvolite.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa, predsednik. Kolegice in kolegi, državni sekretar. Upam, da ne bo tudi meni očitano, da naj si zakon preberem. Namreč, s tem zakonom smo se temeljito, preden je nastal, z marsikom pogovarjali in razmišljali o vseh vidikih, kaj prinaša ali česa ne prinaša. Res pa je, da nekaj več kot tisto, kar ste vi zapisali v koalicijsko pogodbo. Drugo leto mandata vam teče in še vedno imate lepe besede, lepe stavke zapisane v koalicijski pogodbi, na realni sceni pa seveda: nič. Očitno tudi ta narod nima kaj od vas pričakovati, razen to, kar kažete s svojim delom.

Bolje je vendarle nekaj narediti, kot samo govoriti. Zato smo se tega tudi lotili in upali, da boste vsaj toliko razumeli - ne vem, jaz imam celo tak pozitiven občutek, da je Vlada nekako krmarila tako, malo vmes. Ni točno vedela, kaj bi. Zdi se ji, da bi lahko nekaj se naredilo, zato je že v prvem odstavku, ko je začela pisati, zapisala, da "predlog zakona pretirano posega" in je potem navedla - ne treh, ker vi si res niste zakona prebrali, ampak dva člana ustave in seveda

navedla tudi dva člena ustave, ki sta pa ju je tudi potrebno spoštovati, to je 2. in 78. člen. Res je, da za marsikoga 2. člen ne velja - "Slovenija je pravna in socialna država." Žal tudi neka, kaj smo zadnjič slišali, neka pisarniško-odvetniška in ne vem kakšna država postajamo. In v 78. členu - in na to je Vlada tudi opozorila - piše, da država ustvarja možnost, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje. Od Socialnih demokratov bi človek seveda pričakoval več okoli tega.

Kot predlagatelj se zahvaljujem Slovenski nacionalni stranki, Slovenski demokratični stranki za jasno izraženo podporo. Ostale poslanke in poslance pa - kaj naj rečem? Polagam jim, naj vendarle poskusijo v skladu z ustavo glasovati, če kdo ali kateri sme izven tega, kot je bilo rečeno iz ust njihovih poslanskih skupin.

Nekateri so med svojo razpravo iz koalicijskih vrst želeli povedati, da bi radi bili všečni in populistični za kupce. Ne, bog ne daj. Sploh ne gre za to. Gre za to, da enostavno ljudem pomagamo. Enostavno gre za to in gre za to, da problemi so. In ker problemi so, jih je potrebno reševati. Res pa je, da so všečne in populistične izjave bile z nekaterih strani rečene o 1000 evrih plače, pokojnine in tako dalje. To pa so samo všečne in populistične izjave bile.

Nekako me je začudilo, da so v nekaterih poslanskih skupinah ali pa nekateri poslanci govorili samo o 74. in 155. členu, ki pač pravita, da ne moremo posegati retroaktivno, nazaj. Ampak, glejte. To demokracijo imajo vsaj desetkrat dlje kot pa pri nas, v Združenih državah Amerike, in še kako ostro so retroaktivno potegnili v kongresu v zvezi z bančnim sistemom in izgleda, da so s tem, kar so naredili, očitno uspeli. Veste, če so neke anomalije, če so neke napake, se pač nekaj takšnega zgodi, dogaja, se je zgodilo, potem je seveda to naloga prav nas, poslank in poslancev, da bi to naredili.

O neustavnosti itd. Ja, saj toliko pravnikov imamo, torej lahko zakon pripravimo, šest členov ima. Jaz se spomnim vladnih zakonov, ki so imeli, ne vem, 216 členov, pa so imeli 315 amandmajev še na tiste. Zakaj ne bi potem tega zakona enostavno, sploh ni nobenega problema, amandmirali, dopolnili itd.

Govoriti pa, da bo potrebno na področju nepremičnin nekaj nujno storiti - o tem lahko govorimo v opoziciji in na to opozarjamo, ker pač nimamo vlade in ne upravljamo s to državo. Tisti, ki upravlja s to državo, torej drugo leto se počasi izteka, pol mandata je mimo, je seveda skrajni čas, da bi upravljali in da bi nekaj iz tega naredili, ne pa da vi iz koalicije opozarjate sedaj opozicijo in napadete eno poslansko skupino, poslance, ki nekaj pripravijo, nekaj naredijo. Ne vem, mislim, da je to eden izmed 147 zakonov, ki jih je opozicija že vložila na področju gospodarstva, sociale, na področju reševanja problematike mladih itd. Seveda so bili vsi ti s strani koalicije zavrtnjeni oziroma sama pa prihaja z

nekimi strategijami, nepomembnimi zadevami, z istospolnimi, z izbrisanimi. Skratka, s samimi takšnimi zadevami, ki ne prinašajo nobenih rešitev - po eni strani, po drugi strani celo zaustavi svež kapital, ki je v Evropi na razpolago, ko smo ga izpogajali, ga imamo, pa ga ne koristimo.

Vsaj od SD-ja, od LDS-a ali od Zares-a ni kaj dosti pričakovati, ampak od SD-ja bi pa le pričakoval, da bi rekli, ja, bomo ga podprli in ga bomo dopolnili glede na to da smo v drugem letu oblasti in da nekih novih rešitev in idej, ki jih imamo, še nismo prinesli, jih pa lahko. Mogoče je priložnost, da jih kar preko tega zakona tudi vgradite.

Globoko se pa strinjam tudi s tistimi razpravljavci, ki so danes povedali, da so tudi cene stanovanj višje - to, kar je sedaj javno znano, tudi po tej preiskovalni komisiji, ki se ukvarja v Državnem zboru - zaradi sponzorskih pogodb, ker so podjetja morala plačevati sponzorske pogodbe. Kar vsi znajo povedati, da ne samo tisto, kar je uradno na tistih pogodbah pisalo, da je še marsikaj drugega. Ampak jasno, tega se ne dela pred kamerami, tega se ne dela prek medijev, tega se ne dela javno. Usede se v avto in odpelje v kakšno državo, tam se kovčki zamenjajo in stvari tečejo naprej. Tukaj so res problemi. In da mlad poslanec iz SD-ja govori o tem, da druge rešitve ni kot to, zakreditirati se za 30 let - to seveda ni rešitev - in da ima v mislih nek švedski model in tako dalje. Ja, samo tudi to ni rešitev, če so to samo ideje zapisane nekje na papirju. To ne prinaša kruha in vode, ampak konkretna dejanja, nič drugega.

Zato, kolegice in kolegi, tistim, ki vam je za to, da se ta problematika razreši, ne tiščite glave v pesek, tako kot jo tiščijo nekateri drugi. Bodite korajžni, naredite nekaj za te državljanke in državljane. Zakon podprimo in ga v drugem branju dopolnimo za dobrobit teh državljanek in državljanov, ki so nas izvolili. Res je, da nekateri pridejo enkrat v parlament zaradi nekih enkratnih obljub, drugi pa zaradi tega nekajkrat, ker pač korektno in pošteno delajo, ali so v opoziciji ali v koaliciji. Predlagam, da s svojo glavo razmislite in zakon podprete. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Vsi prijavljeni razpravljavci, ki so to želeli, so dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati? (Želi.) Prosim za prijave. Prijavljena je ena razpravljavka in trije razpravljavci, vsak dobi po pet minut. Besedo ima Bred Pečan.

BREDA PEČAN: Res je, ta zakon ne krši samo treh členov ustave, kot sem rekla, in se popravljam. Sicer ni bilo treba prebrati zakona, zato da bi ugotovili, koliko členov ustave krši, ker je Vlada pripravila dovolj jasen pregled kršitev ustave v tem zakonu. Ne krši le dveh, kot ste rekli, gospod Pukšič, pač pa

krši štiri. In sicer, krši 74. člen Ustave, ki govori, da je gospodarska pobuda svobodna, krši 155. člen Ustave, krši 4. in 2. člen Ustave. Recimo, med drugim opredelitev subjektov, za katere naj bi predlog zakona veljal, ni dovolj jasna. S tem je kršen 2. člen Ustave, ki govori, da mora biti zakon in določen, da mora biti jasnost in določnost predpisov zelo natančna. Zaradi tega, ker ta zakon ne pojasnjuje oziroma jasno ne določa natančno, za kateri krog ljudi sploh gre, je tudi ta člen kršen.

Nadalje, zakon lahko določi, da imajo nekatere njegove določbe učinek za nazaj, če to zahteva javna korist, vendar le, če se s tem ne posega v pridobljene pravice drugih. To je drugi odstavek 155. člena Ustave, gospod Pukšič.

Nadalje, 14. člen Ustave zahteva, da zakonodajalec bistveno enake položaje uredi enako, bistveno različne položaje pa drugače. Takšno pavšalno priznavanje popustov vsem kupcem ne upošteva različnih sprememb cen glede lokacije, kvalitete in velikosti stanovanj na trgu nepremičnin. Tukaj bi še povedala to, da imamo zakon, ki se mu reče obligacijski zakonik, to je eden najbolj obsežnih zakonov, ki jih je sprejel Državni zbor, z njim se lahko meri, kolikor mi je znano, samo še pomorski zakon, po številu členov, morda je še kakšen, ampak ravno za vse tudi ni treba, kljub temu da smo poslanci tisti, ki sprejemamo zakonodajo, da vemo za vse število členov, ki jih imajo posamezni zakoni. V obligacijskem zakoniku je podlaga za to, da če se bistveno spremenijo pogoji na trgu, lahko kupec zahteva ali vrnitev are ali pa, da tudi prodajalec pogoje v kupoprodajni pogodbi spremeni. Mnogi med temi kupci, o katerih ste govorili, so že tudi sklenili take pogodbe, da lahko sedaj v spremenjenih razmerah dosežejo tudi spremenjene kupoprodajne pogoje. Treba je vendarle vedeti, ko govorite o tem, kako je ta zakon možno popraviti, vendarle ne dosežete tistega, kar zahteva oziroma predpisuje, določata dva člena ustave, o katerih je pomembno govoriti in o katerih pravzaprav govori tudi naš koalicijski sporazum. To je, da stanovanje predstavlja materialno dobrino socialnega značaja in država ima na podlagi 2. in 78. člena Ustave dolžnost urejati to področje tako, da posamezniku omogoči dostop do primerne stanovanja. Torej ni dolžnost države, da vstopa v poslovna, se pravi pogodbeno razmerja med posameznimi subjekti in jih s pozicije avtoriteta spreminja v korist enega ali drugega partnerja. Dolžnost države je, da poskrbi za to, da imajo vsi državljani možnost dostopa do primerne stanovanja.

Glede na situacijo, kakršna je, pa tudi glede na to, kakšna je na splošno socialna struktura ljudi v Sloveniji, je zagotovo osnovna dolžnost naše države ta, da poskrbi, da bo dovolj najemnih stanovanj za neprofitno najemnico, pa naj bo to iz zasebnega ali iz javnega sektorja.

In tukaj ta zakon, ki stega predlagali, zagotovo ne rešuje tega vprašanja in zato ima država nalogo, da do tega pridemo v naslednjem letu in pol.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Janko Veber. Prosim.

JANKO VEBER: Hvala za besedo. V času gospodarske in finančne krize je zelo pomembno, kakšno zakonodajo sprejemamo. Ta mora biti resnično izjemno dobro pretehtana, kajti posledice so lahko izjemno hude. Ta zakon, ki ga danes obravnavamo, je sicer navidezno prijeten do kupca stanovanj, ki naj bi jim zagotavljal popuste, vendar seveda tudi drastično posega na področje gradbeništva in investitorjev, kar pa v času gospodarske in finančne krize pomeni še dodatno poglobljanje te krize. In to je tisto, na kar je potrebno pri tem zakonu še posebej opozoriti, da pravzaprav povzroči več škode kot pa koristi in če temu dodamo tudi to, da je gradbeništvo izjemno pomembna gospodarska panoga, ki zelo pomembno prispeva h gospodarski rasti in tudi k povečanju bruto družbenega produkta, je tudi pri tem zakonu potrebno proučiti vpliv na stanje v gradbenih podjetjih, ki bi jih zagotovo povzročil, saj naj bi prav investitorji bili tisti, ki naj bi dajali popuste kupcem stanovanj.

Če k temu dodamo še to dejstvo, ki se je dogajalo v Kočevju in ki ga je omenjal gospod Jerovšek; če želite, gospod Jerovšek, pomagati ljudem, ki so protestirali v Kočevju, potem morate glasovati proti temu zakonu. Če pa želite, da se njihov problem ne razreši, da delodajalec ne bo mogel izpolniti obveznosti do delavcev, potem sprejem tega zakona poslabšuje položaj delavcev, ki so protestirali. Tako dajte nekako tudi pri sebi razčistiti, ali ste za to, da se položaj delavcev izboljša, ali ste za to, da se ta zakon sprejme. Govorili ste o tem, da je ta zakon nujno potrebno sprejeti, vendar s tem povzročate veliko težave podjetjem in seveda tudi zaposlenim v podjetjih, ki pričakujejo, da bodo dobili ustrezno plačilo. Sam bom temu zakonu seveda nasprotoval, tudi iz številnih drugih razlogov, ki so bili danes že zelo jasno predstavljeni.

Še enkrat pa opozarjam na to, da v času gospodarske in finančne krize nikakor ne smemo dobiti na klopi tako nedodelane zakonodaje kot je ta zakon. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Ker me je zdaj predgovornik izzval. Moram reči, da ne pričakujem, da bo tisti delodajalec iz Kočevja kdaj stopil na stran delavcev, kajti to, kar se je dogajalo, o čem smo bili iz medijev obveščeni, to ni človeško. In gospod Veber proglašja delodajalca za največjo žrtev, čeprav je hkrati nekoč povedal, da je občina vse plačala, samo po desetih by passih in do delavcev ni prišlo zaslužen plačilo. Torej, gospod Veber, vidim, da niste na strani delavcev. Jaz sem na strani delavcev. Tisti vaši delodajalci tam drastično

posegajo ne na področje gradbeništva, ampak na področje socialne in delovne politike na način, na katerega se ne bi smelo posegati. In tudi na stadionu v Ljubljani. Zato je zanimivo, da se to dogaja v najbolj rdečih občinah - po županih. To je zanimivo. Verjamem, da zaenkrat v tej obliki ni vse v skladu z ustavo in tako naprej, samo se da dodelati, vi ste pa a priori proti in nimate nobenega interesa. Razumem, da kolegica poslanka ne more biti na tej strani, na kateri sem jaz, mislim v socialnem smislu, pripada, žal, mislim žal ali pa je lahko srečna...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kolega Jerovšek, greste zelo mimo te razprave, čeprav je splošna, pa vendarle vi boste zgrešili smer razprave tako rekoč v celoti, vas moram opozoriti. Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Gospa je lahko ponosna, ker mogoče eni najbolj korporativno povezanih familij pripada Pečan-Jamnik zdaj, ki obvladuje največji del kapitala v Sloveniji. In iz tega razloga se ne more zavzemati za stran tistih.../oglašanje iz klopi./... V denarnicah imate več, priznam, to je res, jaz nimam dosti...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Moram vam izreči opomin, gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Gospa mi kaže nekaj tako...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospa se je samo zgražala, kolikor jaz vidim. Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Torej, gospod predsednik, saj ste kar uspešni pri motenju poslancev, ampak kljub temu...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Jerovšek, drugi opomin.

JOŽEF JEROVŠEK: ... moram še enkrat reči, da sem na strani tistih, ki so žrtve v teh razmerah finančne in gospodarske krize.

Kot sem že prej poudaril, posvečeni, največji, najbolj posvečeni bodo dobili dvakrat plačano - tisti investitorji oziroma tisti, ki so jim posle omogočili, ki so jim priskrbeli zemljišča in tako naprej. Mali človek pa ostane kaznovan. Ta zakon je eden od zakonov, ki se jim reče lakmusov papir čuta pravičnosti. Indikator čuta pravičnosti. Kdor čuta pravičnosti pač v sebi ne nosi, bo a priori proti. Ampak zamislimo se, kam to vodi, če imamo oblast, ki ni pripravljena prisluhniti hudo zaskrbljujočim razmeram, hudi stiski, hudim nepravilnostim.

Danes sem v časopisu bral, da od teh, če gre za 70 kvadratnih metrov stanovanja, če so dali 35.000 evrov are, da če ne bomo nič spremenili, da je za njih sicer najboljše, da

aro pustijo in jih ni več, in začnejo, če so še sposobni, na novo kupovati stanovanja. Ali se vam ne zdi v nebo vpijoča krivica? Seveda, tokrat ste za pravni sistem, okovan, kot je, pravico kot pravne poti, kakršne izvajate v tej državi. .../Znak za konec razprave./... Jaz pa pač menim, da se ta zakon da dodelati, da bo tudi tistim, ki so bili krivične žrtve prenapihnjenege balona, da bodo.../Izključen mikrofon./

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Silven Majhenič.

SILVEN MAJHENIČ: Hvala za besedo, gospod predsednik. Slišali smo veliko različnih razlag in mnenj. Cilj stanovanjske politike bi moral biti najemniško razmerje po neprofitnih cenah za mlade družine. Napačno je ponujati odkup mladim družinam, jih zakreditirati za 30 let ali več in jih s tem pahniti v negotovost, ki je vsakdanja, še posebej ko gre za plačana in stalna delovna mesta. Naprej vlada trg, kot si ga zamišlja vsa Evropa - ponudba in povpraševanje. To je tisto pravo, za kar mislim, da bi moralo biti, pa bi rešili tudi tiste štiri jurje, ki se danes plačuje preveč. Res je, da so banke do gradbincev popustljive, enako pa se obnaša država do bank. Verjamem, da je predlog zakona dobronameren in bi ga kazalo nadgraditi z vložki, ki bi pa nekatere stvari popravili v tisti smeri, ko je škodljiv že v fazi kupca, in to so predvsem mladi, ki so dali are in tako naprej.

Glejte, imamo občine, ki do zdaj niso zgradile niti enega neprofitnega stanovanja, kljub temu da so solastniki javnega medobčinskega stanovanjskega sklada, ki gradi tako imenovana neprofitna stanovanja za mlade družine, pa se nihče v to ne vtakne. Gradijo pa profitna stanovanja in s tem tudi izgubljajo mlade, ki se selijo v druge občine, to pa je rak rana posameznih županov, ki trmasto vztrajajo, tako da bi se bilo dobro vprašati, zakaj imajo prednost v določenih občinah le profitne gradnje, na mlade pa se popolnoma pozablja.

Predlog zakona, kot sem rekel, je dobronameren in bi preprečil oškodovanje tistih mladih, ki so se odločali v nekem drugem času.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali v petek, 26. 3. 2010 v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **9. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SODIŠČIH V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA**.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 27 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom.

V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 25 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Besedo dajem predstavniku predlagateljev zakona dr. Vinku Gorenaku za dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

Prosim.

Vlada, če bo želela, bo prišla, in če bo želela, bo govorila, ona je vedno dobrodošla gostja v parlamentu, kadar jo povabimo.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa.

Verjetno je malo malo tukaj, ali ne?!

Skratka, v imenu predlagateljev Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih lahko rečem naslednje. Vlada Republike Slovenije je že dne 12. oktobra 2006 sprejela Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007-2023. V navedeni resoluciji je kot ena glavnih nalog postavljeno povezovanje storitev institucionalnega okolja s pomočjo tehnoloških inovacij, kar je tudi eden od glavnih ciljev strategije informatizacije pravosodnega sistema v obdobju 2008-2013. Do leta 2013, in to je zelo pomemben podatek, naj bi oziroma bi moralo biti na sodiščih odpravljeno kakršnokoli papirno poslovanje. Vsaka informacija sodišča pa bi morala biti dostopna v elektronski obliki in po elektronski poti. Elektronsko poslovanje pomeni celovito informatizacijo postopkov od vložitve do zaključka zadeve in učinkovit dostop seveda samo pooblaščenih oseb do ustreznih informacij. Cilj projektov je pravzaprav popolna informatizacija dela sodišč, s katero je mogoče skrajšati čas trajanja postopkov, kar bi pomembno vplivalo na tisti velik problem, ki ga imamo - to so sodni zaostanki.

Naj vas spomnim, da je v prejšnjem mandatu bilo veliko narejenega na nekaterih področjih. V okviru projekta sodnega registra velja omeniti kar veliko stvari, v okviru projektov civilnih postopkov tudi, treba pa je poudariti še dejstvo, da pa ni izvedena oziroma še ni v celoti izvedena informatizacija v okviru kazenskih postopkov.

Kar se tiče ciljev, načel in poglobitvenih rešitev tega predloga zakona, lahko omenim samo sledeče: cilj vzpostavitve je e-pravosodje z ustreznimi informacijsko-komunikacijskimi rešitvami izpolnjeno informacijsko-komunikacijsko infrastrukturo s povezovanjem razpršenih pravnih informacijskih sistemov udeležencev pravosodja zagotoviti učinkovitost pravosodnih postopkov v pravosodnem sistemu in pospešiti uresničevanje temeljnih dolgoročnih ciljev Republike Slovenije v pravosodju.

Po našem mnenju je s predlagano novelo zakona o sodiščih vzpostavljen normativni okvir za vzpostavitev informatizacije

posameznih sodnih vpisnikov vseh postopkov pred sodišči, s čimer se bo povečala kvaliteta in učinkovitost dela v pravosodju. S tem se bodo zaradi informatizacije dela sodišč oziroma informatizacije vpisnikov postopki poenostavili in posledično tudi skrajšali, kar je, upam, da še, naš skupni cilj. Poenostavljajo tudi spremljanje učinkovitosti.

S predlogom novele zakona o sodiščih in določitvijo informatizacije posameznih sodnih vpisnikov se vzpostavlja načelo pravne varnosti in uresničevanje pravice do sojenja v razumnem roku ter načelo javnosti v vseh sodnih postopkih. Predlagana novela zakona o sodiščih bo imela predvsem pozitivne rešitve zaradi preglednejšega vodenja sodnih postopkov, predvsem pa v določenem delu tudi javnih podatkov, dostopnih pač pooblaščenim osebam. Naj vas spomnim samo, recimo, na takratno oziroma spremembo stečajne zakonodaje izpred nekaj let, ko smo določene podatke naredili javne in dostopne vsem in ugotovili, kaj vse je bilo ali še danes ugotavljamo, kaj vse je bilo narobe na tem področju, kar sicer sploh ne bi vedeli, če ti podatki ne bi bili javno dostopni.

Predlagana rešitev je neizogibno dejansko potrebna zaradi zagotavljanja pravne varnosti in zagotavljanja izvajanja pravice do sojenja v razumnem roku, tudi v skladu s 23. členom Ustave Republike Slovenije in 6. členom Evropske konvencije. Nazadnje nismo kaj veliko govorili tudi o reševanju neke zadeve na Upravnem sodišču, ki je bila rešena kar v enem dnevu, najverjetneje mimo vsega reda - ne najverjetneje, zagotovo mimo vsega reda, kar se v takih primerih ne bi smelo dogajati. Sicer pa je čakalna doba na Upravnem sodišču 365 dni. Informacijska pooblaščenka pa, recimo, čaka že tri leta na rešitev nekaterih svojih zadev. Določene stvari pa rešimo oziroma rešijo v enem dnevu. Vse to so anomalije, ki se ne bi smele dogajati.

Seveda bom v nadaljevanju lahko kaj več povedal in pojasnil v vlogi predlagateljev, za sedaj pa le pričakovanje podpore tega zakona in ne iskanje razlogov proti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem predstavniku Vlade za dodatno uvodno obrazložitev mnenja. Besedo ima Aleš Zalar, minister za pravosodje.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane gospe poslanke in spoštovani gospodje poslanci!

Prav gotovo se lahko strinjamo, da imamo skupen cilj, ko gre za vprašanje informatizacije poslovanja sodišč in ko gre za vprašanje pospešitve postopkov, ki jih vodijo sodišča. Ne glede na to, da se strinjamo o skupnem cilju, pa očitno vidimo različne poti do tega cilja. Vlada ne podpira te poti, ki jo predlagajo predlagatelji sprememb zakona, med drugim tudi zato ne, ker takemu predlogu zakona nasprotujeta tako Vrhovno sodišče Republike Slovenije kot tudi Sodni svet. Gre namreč za to, da je ta zakon naravnan predvsem na dodajanje nekih

pristojnosti Centru za informatiko pri Vrhovnem sodišču, ki teh pristojnosti ne potrebuje, zlasti pa ne na način, ki bi bil v oporeki z veljavno procesno zakonodajo. Še posebej, če je izpostavljeno varstvo človekovih pravic z vidika varstva osebnih podatkov. Tudi ne drži, da naše sodstvo ne bi imelo v celoti informatiziranih tako imenovanih vpisnikov, torej evidenc, v katerih vodijo podatke o stanju zadev. Tista evidenca, ki jo predlagatelj izpostavlja v svojem predlogu, to so tako imenovani kazenski vpisniki, je bila s 1. 1. 2010 informatizirana. Tako je tudi ta potreba po dodatnem urejanju odpadla. Ta vpisnik vsebuje in združuje 23 različnih evidenc in zaradi obdelave množice posebno občutljivih osebnih podatkov v kazenskem vpisniku, je še toliko pomembneje, da se tu spoštujejo najvišji standardi, tako pravni kot tehnični standardi, in te zagotavljamo.

Sicer pa Vlada želi opozoriti, da je projekt E-pravosodje nacionalni projekt, ki je osrednji predmet strategije informatizacije slovenskega pravosodnega sistema za obdobje od leta 2008 do 2013. Ta projekt in to strategijo je sprejela prejšnja vlada. Ta vlada torej samo nadaljuje tisto, kar je bilo zastavljeno že v prejšnjem mandatu. Gre za dober projekt, je financiran s strani Evropskega strukturnega sklada, v vrednosti približno 23 milijonov evrov in na Ministrstvu za pravosodje kot koordinator tega projekta, skupaj s sodstvom, tudi Ustavnim sodiščem, koordinirano 26 različnih podprojektov v tem okviru, o čemer bom lahko nekaj več povedal v nadaljevanju.

Skratka, iz vseh navedenih razlogov menimo, da dodatno normativno urejanje tega področja ni potrebno, ker je že sedaj ustrezno. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil Vito Rožej. Prosim.

VITO ROŽEJ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani minister s sodelavkama, kolegice in kolegi!

Predlog, ki ga obravnavamo danes, prinaša predvsem spremembe v pravosodju, ki se tičejo elektronskega poslovanja, informatizacije vpisnikov ter elektronskih storitev. Popolna informatizacija sodstva je, kot je že bilo rečeno, cilj, h kateremu je treba strmeti, vendar smo v Poslanski skupini Zares podobno kot Vlada prepričani, da je treba k spremembam pristopiti premišljeno, sicer bi lahko prišlo do neželjenih posledic. Poudariti je treba, da se delovne skupine, ki delujejo v okviru evidenčnega oddelka pri Vrhovnem sodišču in se ukvarjajo z informatizacijo posameznega vpisnika in drugih področij sodstva, mesečno sestajajo in poročajo o napredku posameznega projekta. Prepričani smo, da je uvedba sistema, kjer sodnik ne dela več v papirni obliki, velik in pomemben korak v smeri popolne informatizacije. Ne smemo pa pozabiti na

vsakodnevne zaplete. Tukaj nas vedno znova opominjajo, da ne gre zgolj na prehod na nov način poslovanja v tehničnem smislu, temveč gre za spremembe systemskega pomena. Med drugim predlagatelj pri povzetih sistemih primerjalnih držav le kratko opiše sistem posamezne države, medtem ko o informatizaciji sodnih sistemov teh držav, to je Avstrije, Nemčije in Belgije, žal ne pove ničesar.

Ena izmed predlaganih spremembe je tudi sprememba 70. člena Zakona o sodiščih, in sicer gre za širjenje pristojnosti Centra za informatiko, ki deluje kot posebna organizacijska enota Vrhovnega sodišča. Po mnenju Poslanske skupine Zares pa so predlagane spremembe v tej smeri nepotrebne in morda celo problematične s stališča dostopa do osebnih podatkov.

Nadalje, predlagana je sprememba 82a. člena, kjer za prenos vodenja informacijskih podatkov na že omenjeni center za informatiko in službe za informatiko. Prepričani smo, da je tako vodenje osebnih podatkov lahko sporno, saj ti podatki niso potrebni za vodenje sodnih postopkov oziroma niso nujno potrebni, zato je njihovo zbiranje sporno. Še toliko bolj, ker se jih, kot izhaja iz predloga člena, zbira z namenom njihovega posredovanja, ne pa z namenom njihove uporabe znotraj sodišč. Torej gre za poseg v ustavno pravico do varstva osebnih podatkov, ker vemo, zbirati se smejo le tisti podatki, ki so primerni in nujno potrebni za uresničitev zakonsko opredeljenega namena.

Še enkrat želimo poudariti, da namen, zaradi katerega se ustanavljajo informatizirani vpisniki, še posebej v povezavi z osebnimi podatki, ki naj bi se vanje vpisovali, ni ustavno skladen. Ne smemo spregledati, da ti podatki niso nujno potrebni za vodenje sodnih postopkov, kar pa po ustavljeni sodni praksi Ustavnega sodišča predstavlja neustaven poseg. Na podlagi tega lahko sklepamo, da želi predlagatelj na podlagi sprememb, ki se navidezno nanašajo le na popolno informatizacijo sodnega poslovanja, v besedilo vnesti tudi protiustavno zbiranje in obdelovanje osebnih podatkov in še bi lahko poiskali razloge, zaradi katerih v Poslanski skupini Zares nasprotujemo predlaganim spremembam zakona.

Med drugim smo mnenja, da imajo že sedaj vsi navedeni upravičenci v predlogu tudi po veljavni zakonodaji možnost dostopa do teh podatkov, denimo preko osebnega vpogleda v sodni spis ali na podlagi pisne prošnje oziroma zahteve. V Poslanski skupini Zares se zavedamo, da je elektronsko vodenje sodnega spisa in elektronsko poslovanje sodišč še kako pomemben cilj, ki ga je treba doseči, vendar ne na način, kot je predlagan danes. Zaradi tega v naši poslanski skupini predlaganih sprememb ne bomo podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil Franc Pukšič. Prosim.

FRANC PUKŠIČ: Še enkrat lep pozdrav, kolegice in kolegi, gospod predsednik, minister s sodelavkami! V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podpiramo vsa prizadevanja, ki bi kakorkoli pomagala k izboljšanju stanja na naših sodiščih. Tako seveda podpiramo tudi vsa prizadevanja, ki bi kakorkoli pomagala za boljše in kvalitetnejšo življenje naših državljanek in državljanov. Tako seveda tudi podpiramo vsa prizadevanja za to, da bo otroci imeli malice in mlade družine stanovanja.

Zagotovo je uvajanja informatizacije dobrodošlo, saj bodo tako informacije lažje in enostavno hitreje dostopne. Če smo lahko izpeljali informatizacijo v civilnih postopkih in če je lahko bil v veliki meri informatiziran tudi sodni register, je seveda skrajni čas tudi za informatizacijo ostalih, predvsem pa kazenskih vpisnikov. Informatizacija kazenskih vpisnikov je sicer že lep čas v fazi izvajanja, vendar elektronska izmenjava z drugimi evidencami še ni uveljavljena. Očitno gre zopet za neke obljube, ki jih vladna koalicija ne izvede. Ponovno je v tem primeru opozicija predlagala možnost koaliciji, da se stvari premaknejo, vendar, kot je bilo slišati iz mnenja Vlade, ponovno tega ne podpirajo.

Predlagatelj predvideva, da bi se z uvedbo predlaganih sprememb povečala kvaliteta in učinkovitost dela v pravosodju, kar je logično, z informatizacijo, saj se bodo tako poenostavili in skrajšali postopki, poenostavilo pa se bo tudi spremljanje učinkovitosti.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se nam zdi ta poenostavitev dobrodošla, kot tudi spremljanje sodnih zaostankov in zastaralnih rokov. Žal nekatere zadeve dosežejo zastaralni rok, vendar se bojimo, da tudi ne gre kar tako, pač pa po nekem drugem ključu, ki naj ne bi ali pa ne bi smel biti prisoten nikjer v pravni državi. Bili pa bi še bolj veseli in zadovoljni, če bi se enostavno zaostanki zmanjšali. Nenormalno je, da nekateri čakajo na razprave nekaj let. V arhivih sem iskal določeno informacijo, vendar mi do tega prvega branja ni uspelo; menda neka zadeva čaka že celo dvanajst ali trinajst let na obravnavo, pa še zdaj ni prišla na vrsto. Nepojmljivo!

Torej, predlog zakona se nam zdi vredno podpreti, saj je namenjen v dobro vseh tistih, ki na račun slabega stanja v sodstvu le-temu že v veliki meri več ne zaupajo. Sodni zaostanki in ali, če hočete, preobremenjenost sodišč ter drugi problemi v pravosodju namreč že zelo rušijo zaupanje ljudi v tako imenovano - sedaj se bom vprašal retorično - ali eno pravno državo ali še kaj drugega, kar se nam seveda v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke zdi zelo zaskrbljujoče. Poti, tako kot je minister rekel, so različne. Vendar Vlada enostavno ne podpira ničesar, žal pa tudi nima nobenih smeri za rešitev.

V Slovenski ljudski stranki bomo zakon podprli.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev bo predstavil Anton Urh.

ANTON URH: Spoštovani gospod predsednik. Spoštovani gospod minister s sodelavci, kolegice in kolegi. Osnovni namen in cilj predlaganega noveliranja zakona o sodiščih je celovitejše, informacijsko podprto delo sodišč z namenom skrajšati čas trajanja sodnih postopkov. Predlagatelji menijo, da je smiselno vzpostaviti normativni okvir za predlagano rešitev, pri čemer izpostavljajo predvsem področje kazenskih vpisnikov.

Poslanci DeSUS-a ne ugovarjamo ugotovitvi, da je informatizacija posameznih sodnih postopkov, sodnih vpisov ter informatizacija sploh v današnjih časih nujna in prepotrebna, saj mogoča hitrejše, učinkovitejše in preglednejše postopanje na vseh področjih. Izjemnega pomena je vsekakor tudi vzpostavitev tovrstnega sistema na področju pravosodja oziroma sodstva. Iz tega razloga ta, verjamem da dobronameren, predlog pozdravljamo, vendar pa, kot je Vlada ugotovila in svojo ugotovitev tudi obrazložila, ta materija ni predmet zakonskega urejanja, temveč podzakonskih predpisov, konkretneje, izvedbenih predpisov in strategij. Ob tem naj samo omenim, da za informatizacijo sodstva že kar nekaj časa skrbi za to strokovno usposobljeno osebje in da nikakor ne gre za morebiti zastarelo postopanje sodnega osebja v smislu, da se slednji sodobnejšega elektronskega načina postopanja ne poslužujejo. Ravno nasprotno! V zadnjih letih je bilo na tem področju narejeno veliko, tako da je elektronsko vodenje posamezne sodne zadeve in elektronsko poslovanje sodišč že praksa. Kljub temu pa moramo biti pri uvajanju modernejše tehnologije na tem področju izjemno previdni predvsem z vidika varovanja tajnosti osebnih podatkov, saj se lahko na prvi pogled fantastična rešitev na koncu popolnoma izjalovi.

V Poslanski skupini DeSUS menimo, da predlog ni preišljen v takšni meri, da bi bil lahko deležen naše podpore, zato ga poslanci DeSUS-a ne bomo podprli oziroma bomo glasovali v skladu z našim prepričanjem, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil Silven Majhenič.

SILVEN MAJHENIČ: Hvala, gospod predsednik. Spoštovani minister. Cilj predlagane novele je, da Zakon o sodiščih vzpostavi normativen okvir za vzpostavitev informatizacije posameznih sodnih vpisnikov v vseh postopkih pred sodiščih. Postopki se bodo poenostavili in posledično tudi skrajšali, poenostavljalo pa se bo tudi spremljanje sodnih zaostankov in zastarelih rokov. Skratka, elektronsko poslovanje prinaša

celovitejšo informatizacijo postopkov od vložitve do zaključka ter učinkovitejši dostop pooblaščenih oseb do e-storitev sodišč, s čimer se bo povečala tudi kvaliteta in učinkovitost v pravosodju. Možno bo slediti poti spisa, kar se nam v Slovenski nacionalni stranki zelo pomembno in vlogam strank, lažje pa bo tudi ugotavljanje v kateri fazi se te tudi nahajajo. Kot vidimo, je cilj projektov popolna informatizacija dela sodišč, s katero se evidentno skrajšujejo tudi sami roki trajanja postopkov. Vključene funkcionalnosti za državljane, podjetja in druge ustanove ter poenostavitve z elektronskim vročanjem, vlaganjem in pogledi v evidence poenostavljajo do zdaj postopke, ki so bili vse prej kot primerni v dosedanji praksi. Kot vidimo, so se sredstva v posodobitev med leti 2005 in 2008 napram letom pred tem obrestovale in zagotavljajo pričakovane rezultate z dodano vrednostjo vloženih sredstev. Vladni program o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007-2023 je kot ena glavnih nalog in je sicer ambiciozen, vendar ni nemogoč za doseg in realizacijo zastavljenih ciljev. Odprava papirnega poslovanja do leta 2013 na sodiščih je sigurno izziv na tehnološkem področju in ambiciozna pomoč k delovanju in večji učinkovitosti ter izboljšanju kvalitete sodišč, kar pa je še posebej pomembno za zmanjšanje zaostankov v posameznih sodnih postopkih. Pozitivni učinki novele zakona se bodo izražali tudi v preglednejšem vodenju postopkov, pri hitrejših sodnih postopkih, kar je tudi pravica strank v postopkih, ki pa je velikokrat tudi kršena, saj je pravica do sojenja brez nepotrebnega odlašanja osnovna kategorija že od leta 1991, izvajanje pravic v razumnem roku, ki je v skladu s 23. členom Ustave Republike Slovenije in 6. členom Evropske konvencije človekovih pravic, pa je potrebna in neizogibna za zagotavljanje pravne varnosti v Republiki Sloveniji.

Novela zakona je primerna, zato jo bomo v Slovenski nacionalni stranki tudi podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Milan Gumzar bo predstavil stališče Poslanske skupine Liberalne demokracije Slovenije. Prosim.

MILAN GUMZAR: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani gospod minister s sodelavci, kolegice in kolegi!

Razlog za spremembo Zakona o sodiščih naj bi bil v postavitvi normativnega okvira za vzpostavitev informacije posameznih sodnih vpisnikov vseh postopkov pred sodišči, s čimer se bo povečala kvaliteta in učinkovitost dela v pravosodju, saj naj bi se zaradi informatizacije dela sodišč postopki poenostavili in skrajšali, poenostavilo pa naj bi se tudi spremljanje učinkovitosti. Zaradi uvedene informatiziranosti se bo poenostavilo spremljanje sodnih zaostankov in zastaralnih rokov. Predlagatelj še posebej

izpostavlja področje kazenskih vpisnikov, katerih informacija po njegovih podatkih še ni izvedena.

Predloga zakona ne podpiramo, ker predlagane rešitve ne morejo biti predmet zakonske ureditve, temveč so lahko le del izvedbenih predpisov in strategij. Strategijo razvoja računalniške podpore v poslovanju sodišč na podlagi Zakona o sodiščih določa Svet uporabnikov za računalniško podporo informatizacije sodišč na podlagi predhodnega mnenja direktorja Centra za informatiko pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije. Predlagatelj s spremembo četrtega odstavka 70. člena Centru za informatiko in Službi za informatiko nalaga nove pristojnosti in naloge predvsem glede posredovanja informatiziranih sodnih vpisnikov. Navedena pristojnost je izrazito vsebinske narave in je v nasprotju s procesno zakonodajo, ki omejuje pregledovanje spisa na določen krog ljudi. Odobriti ga mora sodnik, ki zadevo obravnava, ali predsednik sodišča. Center za informatiko zagotavlja zgolj tehnične pogoje za posredovanje podatkov v elektronski obliki in vpisnikov, ne pa tudi samega posredovanja podatkov. Za vodenje posameznih informatiziranih sodnih vpisov so pristojni vpisničarji in ne službe za informatiko na posameznih sodiščih. Identifikacijski podatki, kot jih navaja predlagatelj v 3. členu predloga zakona, so že definirani v evidencah, v katerih se vodijo, na primer centralni register prebivalstva, register davčnih števil, sodnih registrov in tako dalje, zato ponovna identifikacija ni potrebna. Informatizirani sodni spisi so namreč povezani s temi evidencami, iz katerih se pridobivajo potrebni identifikacijski podatki.

Zaradi vsega tega predloga zakona v Poslanskem klubu Liberalnih demokratov ne bomo podprli, saj smo trdno prepričani, da s tem zakonom ne bomo izboljšali dela sodišč, prav tako pa tudi ne zmanjšali sodnih zaostankov.

Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Miran Potrč bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Prosim.

MIRAN POTRČ: Hvala, gospod podpredsednik. Gospod minister, kolegice in kolegi.

Poslanke in poslanci Socialnih demokratov predloga zakona ne bomo podprli. Menimo, da so argumenti, ki nam jih navedel za nasprotovanje zakonu Sodni svet, vredni resnega razmisleka. Sodni svet nas namreč opozarja na ustavno sporno določbo 82.a člena, ki predpisuje informacijske podatke, ki naj bi jih Center za informatiko in Služba za informatiko vodila o posameznih udeležencih, za podatke, ki bi bili, kar zadeva fizične osebe, zelo osebno občutljivi, vodeni pa bi bili v sodnih postopkih, ki bi omogočali, da bi ti osebni podatki

prišli tudi do javnosti, kar bi bilo lahko v nasprotju z 38. členom Ustave in tudi v nasprotju s Konvencijo o varstvu podatkov glede na avtomatsko obdelavo podatkov.

V neskladju z ustavo, kot nas opozarjajo, je tudi posredovanje podatkov v javnost brez vednosti sodečega sodnika, saj je sodnik, ki sodi za posamezno zadevo, osebno odgovoren za podatke, ki bi se dajali v javnost in temu ustrezne odgovornosti ne mrejo prevzeti zaposleni v centru za informatiko. Poleg tega so obvestila, ki nam jih daje Sodni svet in tudi ministrstvo, da se prehod na elektronsko vodenje vpisnikov, razen v kazenskih zadevah, pričakuje v bližnji bodočnosti, pa tudi v kazenskih zadevah v nekaj naslednjih letih, spodbudna in ne kažejo na negativen odnos, ki bi ga imelo pravosodje, Sodni svet pa tudi ne mi v poslanski skupini, do potrebne informatizacije evidenc v pravosodju. Vendar menimo, da jih je treba pripraviti strpno, premišljeno, da ne bi prišlo do zlorab osebnih podatkov. To so temeljni razlogi, zaradi katerih verjamemo, da bo proces informatizacije sodstva tekel uspešno naprej, da pa predlagani zakon v tej fazi ni primeren za podporo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Zvonko Černač bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, ostali prisotni! Prejšnja vlada je 12. oktobra 2006 sprejela Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007 do 2023 in v tej resoluciji je ena izmed glavnih nalog postavljena tudi povezovanje storitev institucionalnega okolja s pomočjo tehnoloških inovacij, kar vse predstavlja tudi enega glavnih ciljev strategije informatizacije pravosodnega sistema za obdobje 2008-2013, kar smo že večkrat slišali danes. Spodbudno je, da to ni eden izmed tistih projektov, tistih trinajstih od 35., ki je bil nedavno s strani sedanje vlade črtan, in da je ta projekt ostal. Do let 2013 mora biti na sodiščih namreč odpravljeno kakršnokoli papirno poslovanje, vsaka informacija sodišča mora biti dostopna po elektronski poti in v elektronski obliki, programska oprema sodišč mora omogočati pridobivanje kvalitetnih informacij za spremljanje dela sodnikov in sodnega osebja, zastaralnih rokov in zaostankov za potrebe učinkovite organizacije sodne uprave in notranjega poslovanja sodišč. Elektronsko poslovanje v sodnih postopkih predstavlja izziv na tehnološkem področju, vendar je kot podpora strokovnemu sodniškemu in administrativnemu delu namenjena večji učinkovitosti delovanja sodišč, izboljšanju kvalitete odločanja in zmanjšanju zaostankov v posameznih sodnih postopkih. S tem se verjetno strinjamo vsi, pa tudi s tem, da informacijsko podprto delo z vpisniki v obliki centraliziranega sistema za upravljanje s podatki in dokumenti posamezne organizacije omogoča podporo poslovnim procesom ter

delovnemu toku dokumentov na način, da se papirno poslovanje v čim večji meri nadomesti z elektronskim vlaganjem, v elektronsko izmenjavo podatkov, elektronskimi pogledi v tuje evidence, elektronskim vročanjem in tako naprej. Cilj vseh teh projektov je popolna informatizacija dela sodišč, s katero je mogoče skrajšati čas trajanja postopkov. Uvesti je bilo oziroma je treba informatizirane vpisnike, polno uporabo elektronskega poslovanja na sodišču ter med strankami in sodišči. In ta informatizacija vpisnikov in proces omogoča tudi preprosto spremljanje učinkovitosti, zaostankov in zastaralnih rokov.

Pomembno je, da se za ta proces tudi na podlagi zakona, ki ga predlagamo, ne namenja dodatnih finančnih sredstev, ker so v proračunih za leti 2010 in 2011 že predvidena in zagotovljena, in sicer v višini nekaj čez 4 milijone evrov v letu 2010 in nekaj čez 3 milijone evrov v letu 2011. Posredno pa bi sprejetje tega zakona imelo tudi pozitivne finančne učinke na državni proračun, in sicer zaradi večje učinkovitosti sodišč, kar bi za posledico imelo več rešenih zadev. S tem bi se zmanjšalo število primerov tožb zaradi sojenja v nerazumnem roku in manj bi bilo zadev, s katerimi se še vedno ukvarja tudi Evropsko sodišče za človekove pravice, ki je do tega obdobja prejelo že preko 200 sodb, nanašajočih se na Slovenijo. V večini primerov gre za dosodbo odškodnin, ki se nanašajo na neuresničevanje pravice do sojenja v razumnem roku, odškodnine pa mora plačati Republika Slovenija oziroma jih plačujejo davkoplačevalci.

Predlog tega zakona bi torej imel pozitivne posledice v okviru informatiziranosti posameznih sodnih vpisnikov - informatiziranost teh vpisnikov bo imela pozitivne učinke zaradi preglednejšega vodenja postopkov - in seveda na zmanjševanje sodnih zaostankov. Ta pravica do sojenja brez nepotrebnega odlašanja je ustavna kategorija že nekaj časa, vsaj od leta 1991 dalje in v vsem tem obdobju zelo kršena. Podrobneje je bila konkretizirana glede postopkov in meril za njeno varstvo ter glede pravičnega zadoščenja v primerih kršitve z zakonom, ki je to področje uredil v letu 2006. Rešitev, ki jo predlagamo, je potrebna tudi zaradi zagotavljanja pravne varnosti in zagotavljanje izvajanja te pravice v skladu s 23. členom Ustave in 6. členom Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Ni pa mogoče iti še mimo enega področja, na katerega na nek način posredno tudi posegajo te zakonske rešitve, in to je večja transparentnost postopkov. Gotovo bi se z nadgradnjo informatizacije povečala ta transparentnost in odpravljani bi bili posamezni primeri, ko se javnost sprašuje, kako je mogoče, da v nekem postopku sodišče odloča relativno hitro - slišali smo, v nekem primeru celo v enem dnevu ali pa v enem mesecu, v drugih postopkih pa odločitve v podobnih primerih ni mogoče sprejeti leta in leta. Številni so primeri, ko ljudje umrejo, preden pridejo do pravnega zadoščenja.

Vedno številčnejši, predvsem v zadnjem mandatu, so primeri, ko so ljudje sojeni, brez da bi jim sodili in so v javnosti pravnomočno in "de facto" obsojeni, pa se čez čas izkaže, da niso krivi. V teh primerih sodba po petih ali desetih letih ne pomeni nič in je v posmeh pravni državi. Tudi to je eden izmed razlogov, da se predlaga v sprejem ta zakon. Eden izmed razlogov, da se predlaga v sprejem ta zakon je tudi nedavni primer tako imenovane afere Baričevič, kjer je človek, ki so ga psi skoraj do smrti pogrizli, tavajoč štiri leta po sodiščih deležen različnega šikaniranja, obupal nad pravno državo in se verjetno vsak dan čudi, ko posluša nekatere, kako je edina prava pot pravna pot. Ob tem, da ko stopicajo po tej poti, vsak dan neusmiljeno teptajo pravno državo z vsako besedo in z vsakim dejanjem, ki ga storijo. Kako je sicer mogoče, da je v tem primeru po več kot štirih letih ostal brez minimalnega pravnega zadoščenja, na drugi strani pa so uspeli nekateri pravne postopke peljati tako, da so bili zaključeni mimo veljavnih pravnih pravil in mimo veljavnih pravnih zakonov v njihov prid.

Drug pomemben element tega zakona je tudi pospešitev reševanja zadev. Mi smo prepričani, da ne glede na to, da se mogoče komu to zdi nemogoče, da bi s sprejemom tega zakona se pospešilo tudi reševanje zadev, ker s tem, ko bi bila transparentnost večja, bi imelo to učinek tudi na reševanje zadev v posamičnih primerih in s tem seveda bi počasi prišli do cilja, za katerega, kot slišim, se vsi zavzimate, vendar očitno samo z besedami in s figo v žepu - odpravo sodnih zaostankov.

Nerazumljivo je dejstvo, da ima Slovenija statistično gledano med evropskimi državami največ sodnikov na tisoč prebivalcev in da ima največje sodne zaostanke - kljub temu dejstvu. Kje tiči problem? Verjetno tiči problem pri tistih, ki jim je Državni zbor dal mandat za uresničevanje pravice do sojenja, tudi za uresničevanje pravice do sojenja v razumnem roku. Ko smo v Državnem zboru pred časom poslušali o tem, kako moramo odpravljati protiustavna stanja in kako moramo spoštovati človekove pravice, me preveva občutek, da nekateri te pravice razumejo zelo segmentirano in pogojeno s posameznimi takimi ali drugačnimi skupinami, kar je slabo. Ena izmed temeljnih človekovih pravic, ki je kršena vsak dan in vsak dan bolj, je pravica do sojenja v razumnem roku. V kolikor bi sprejem tega zakona pomenil majhen korak na tej poti, potem bi pričakovali, da ga bo podprla tudi Vlada.

V Slovenski demokratični stranki predlog tega zakona seveda podpiramo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Končali smo s predstavitev stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslank in poslancev. K besedi se je javil dr. Gorenak v imenu predlagateljev.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Spoštovani gospod minister, saj veste kaj je moja osnovna želja: izvedeti, kje v ustavi piše o samostojnosti in neodvisnosti tožilcev, ki jih je kršila gospa Brezigarjeva, ampak to ni današnja tema, zato vas to ne smem spraševati.

Se vam pa zahvaljujem za pozitivni premik oziroma za vašo končno oceno tam na nastopu, namreč, ko ste povedali da je bil projekt E-pravosodja dobra poteza prejšnje vlade. To je sicer zelo težko slišati od vas, ampak se vam pa res zahvaljujem za takšno pozitivno oceno.

Glejte, jaz bom šel skozi to, kar so predgovorniki rekli. Glejte, to, da nasprotuje Vrhovno sodišče oziroma da nasprotuje Sodni svet - ja, saj, zadeva je takšna. Mi smo v Državnem zboru sprejeli že kar nekaj zakonov, kjer sta ti dve instituciji - ali obe ali samo ena - nasprotovali, ampak smo vseeno sprejeli te zakone. Tako ne vem, recimo, eventualno dopolnjevanje zakona zavoljo koalicije v primeru, da bi šel v drugo branje, kar bi sicer želeli, bi pomenilo eventualno tudi nadaljnje možnosti usklajevanja s tem dvema institucijama sodne veje oblasti. Se pa malo bojim, to, o čemer je govoril gospod Rožej in o čemer ste govorili tudi vi - govorili ste o tem nesorazmerju med varstvom človekovih pravic in varstvu osebnih podatkov. Če situacijo iz tega zakona preneseva v nek drug zakon, to je stečajni zakon, ki je tudi nekoč imel določila o varstvu, ki je nekoč ščitil ali vsaj ni imel javnih podatkov o stečajnih nagradah in še o mnogih drugih zadevah, pa ne vem, ali je bilo tudi tisto opredeljeno kot varstvo osebnih podatkov ali ne. Ampak, mislim, da je tisti zakon prinesel, ko smo naredili te podatke javne v prejšnjem mandatu, kljub težavam, ki jih imate, jaz vem, da jih imate, pa vendarle v državi je ta zakon prinesel vsaj to, da vemo, kaj se je nekoč dogajalo, in da lahko danes tako vi in ne nazadnje tudi parlament s temi svojimi sejami okrog stečajnih upraviteljev o tem sploh govorimo. Če zakonska določila ne bi bilo prineseno, da so ti podatki javni, objavljeni na straneh AJPES-a, o tem sploh ne bi govorili, ampak bi ti gospodje to odnesli v žep. Na tem področju se jaz zavzemam za to, da če vi menite, da je treba nekatere podatke tukaj spremeniti, da je treba kakšen člen dopolniti, da ni dobro napisano. Ne nazadnje, vi imate strokovne službe, poslanska skupina jih nima, potem vas prosim za podporo, da gre zakon v drugo branje in skupaj zadevo popravimo.

Gospod Rožej je govoril o tem, da je zbiranje določenih podatkov nepotrebno, da je celo protiustavno in tako dalje in da je zakon treba spremeniti, vendar ne na tak način. Jaz ga vabim, tako kot vabim tudi Poslansko skupino DeSUS, gospoda Urha, da se naslednji teden usedemo skupaj in zakon dopolnimo. Saj nikjer ne trdimo, da smo v Poslanski skupini SDS kot predlagatelji najpametnejši na tem svetu, daleč od tega. Usedimo se, dopolnimo ga, saj nikjer ni prepovedano, da ne more kakšna koalicijska poslanska skupina tudi sodelovati pri

pripravi zakona. Enako vabim gospoda Potrča in SD, kjer ste rekli, da zakon tak, kot je, ni primeren. Vabim vas, usedimo se skupaj in ga dopolnimo. Mogoče bo nastal nek zakon, ki bo imel široko podporo vseh v tem parlamentu. Tudi ministra vabim zraven, zakaj pa ne. Kaj vam hočem povedati? Hočem povedati to, da ni nujno, da vse tisto, kar prihaja iz opozicije, zavrnete. Jaz se dobro spominjam odgovorov na vaša poslanska vprašanja v preteklem mandatu, pa mislim, da jih je bilo zlasti s strani SD, verjetno tudi drugih, nekako se spominjam ravno gospoda Potrča, mislim, da ste bili vi, ki ste v enem poslanskem vprašanju prejšnjemu premierju nekako ostro, skratka povedal in na nek način protestiral, da takratna vlada zavrača veliko zakonov, ki jih vi pripravite in tako dalje. Jaz nimam občutka, da bi stanje danes bilo kaj boljše. To ni očitek vam. Poslansko vprašanje je poslansko vprašanje. Nimam pa občutka, da bi bilo stanje boljše. Mislim, da je stanje celo slabše. Glede na količino zakonov, ki jih pripravljamo, mnogi so, po moji oceni, dobri. Enega od takih bomo imeli tudi v naslednji fazi in verjetno jih bomo še kaj vložili, pa jih vendarle po tekočem traku zavračate. Ni dobro, da to počnete iz temeljnega razloga, ker nastaja nek vtis, kako naj vam rečem, vzvišenosti, češ, mi znamo vse, vi ne znate nič, kar ni res. Skratka, vabim vas k dopolnitvi zakona in k glasovanju, da je zakon primeren za drugo obravnavo in ga dajmo dopolniti, nobenih težav. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate repliko? Izvolite, gospod Potrč.

MIRAN POTRČ: Pojasnil bi rad svoje stališče gospodu Gorenaku. Jaz se, gospod Gorenak, strinjam, da je danes stanje slabše. Jaz sem bil morda v svojem vprašanju do prvega ministra in predsednika Vlade oster. Vi ste, ne vi osebno, ampak vaša poslanska skupina, pa praviloma do predsednika Vlade nesramni. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala za intermezzo. Besedo ima gospod Jelinčič. (Ga ni.) Gospod Sajovic. (Ga ni.) Gospod Miro Petek, izvolite.

MIRO PETEK: Hvala lepa. Mene bi resnično veselilo, če bi bil ta zakon sprejet oziroma če ti ta zakon tudi koalicija podprla, na drugi strani se bi čudil, če ga resnično ne bi podprla, ker vendarle prinaša vrsto dobrih stvari. Zakon sledi nekaterim pozitivnim ciljem in načelom, to je načelu ekonomičnosti in učinkovitega delovanja, načelu zagotavljanja pravne varnosti strank, načelu hitrosti postopka pred sodišči, načelu odprtosti oziroma tehnološke nevtralnosti, nediskriminacije elektronske oblike, načelo varstva osebnih podatkov. Včeraj sem ministru za pravosodje postavil poslansko vprašanje okrog malih sodišč, malih okrajnih sodišč, ki so

neučinkovita, imajo veliko administracije, na drugi strani malo sodnikov, tri, štiri, pet in minister se je tudi z menoj strinjal. To so sodišča, kjer se morajo sodniki tudi ukvarjati z administracijo, veliko še delajo peš, veliko se še dela s papirji, manj pa se ukvarjajo s tem, s čemer bi se morali, to je s stroko. Resnično, da sodijo, vendar nimajo toliko časa za študij sodnih praks, za študij posameznih primerov. E-pravosodje na nek način to lahko delno ureja. Gre za to, da z informacijsko-komunikacijskimi sredstvi zagotovimo večjo učinkovitost pravosodnih postopkov. Danes je bilo tukaj rečeno tudi nekaj okrog javnosti in varstva osebnih podatkov. Sojenje v imenu ljudstva je javno in ne vem, zakaj ne bi načelo javnosti še ustrezno razširili. Seveda do določene meje, do tiste meje, ko se ne posega v človekove pravice. Tukaj se strinjam, tukaj moramo biti tankočutni, tukaj moramo biti previdni in tudi v tem načelu, ki ga ta zakon sledi, načelu varstvo osebnih podatkov, se sledi pravilom, ki so uveljavljene v Sloveniji in v Evropski uniji. S to informatizacijo pa je tudi možna sledljivost posameznih primerov in to je zagotovo dobro. Kar se pa tiče informatizacije vpisnikov, to pa bi pri nas itak že moralo veljati, to bi moralo biti nekaj samoumevnega glede na to, v kakšnem času živimo. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospa Lavtižar Bebler, izvolite.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Saj navsezadnje k temu, kar je bilo že rečeno, ni česa dodati, ampak vseeno, ker smo iz vrst Poslanske skupine SDS večkrat v zvezi s pripravo posameznih zakonskih predlogov poslušali očitke na račun nestrokovnosti na strani predlagateljev zakonov in pa nepoznavanje prava, bi vendarle želela povedati, da je predlagana novela tipičen primer nestrokovno pripravljenega zakonskega predloga z vsebino, ki ne more biti materija zakonske ureditve, ampak zgolj materija izvedbenih predpisov. Obenem pa se na skrajno neprimeren način loteva razpolaganja, bolje rečeno, manipulacije, z osebnimi podatki, ki ni v skladu z ustavo in predpisi sprejetimi celo na mednarodno pravni ravni. Prepričana sem, da se tudi predlagatelji vseh teh pomanjkljivosti zavedajo in zato se človek vpraša, čemu je sploh potrebna vsa ta predstava, ki smo ji danes priča. Najbrž zato, da se na novo pove kakšen nov vidik, že večkrat premletih podtikanj v zvezi s katero izmed zadnjih afer v naši državi in zaradi tega pač ne moremo nasedati takšnim namenom in škoda časa in denarja za takšno premlevanje v Državnem zboru. Takšnega predloga zakona ne moremo niti slučajno podpreti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod Pukšič, izvolite.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Pravzaprav človek postane žalosten, ko to takole poslušša iz ene na drugo stran, pa nekako sem včeraj, kaj pa jaz vem, zakaj, ne vem, v nekem trenutku pomislil, da pa je predsednik Vlade mogoče s svojo koalicijo imel kakšen sestanek in so se pogovorili, da vendarle ne bi vsega, kar pride s strani opozicije napadli kot arogantno, kot nesposobno, v smislu, vi nič ne veste, ne vem, hočete samo publiciteto. Mi pa seveda vse znamo, mi imamo strategijo, mi imamo, ne vem kaj vse. Včeraj je priznal predsednik Vlade tukaj, da okoli koriščenja evropskih sredstev res stvari ne gredo v pravo smer. Prvič, da je to priznal. Pričakoval bi, da bi se to prijelo tudi vsaj malo poslank in poslancev. Očitati nam in seveda vedno ocenjevati opozicijo, da je nesramna, da je ne vem kaj. Za boga milega, enopartijski sistem je že 20 let mimo. Pravico biti v opoziciji in opozarjati na nepravilnosti ter seveda predlagati svoje rešitve, ne samo kritizirati, ampak tudi povedati, kako bi ti rešil neko zadevo, se mi pa zdi tisti minimum demokratičnosti v demokratičnih državah. Veste, s takšnim predlogom, s takšno spremembo Zakona o sodiščih bi z informatizacijo naredili prvič, drugič, tretjič, 118. in tako dalje, pač nek vrstni red, kjer se ne bi moglo določenih stvari preskakovati. Saj se še spomnimo. V nekaj mesecih obsodimo, če se tako nekdo nekje odloči, žal po politični liniji, ne po strokovni, ker je 168. ali 350. na vrsti, ostalo pa ostaja v predalih tako dolgo, da stvari zastarajo, preveč imamo tega, preveč je tega. Jaz se samo spomnim oškodovanja družbenega premoženja, ko sem vodil preiskovalno komisijo, kaj vse ste tudi takrat počenjali in delali kljub temu, da so bili sklepi, da je bilo vse v skladu s Poslovníkom, z zakonom narejeno, pa nismo zato, ker ste iz pozicije moči preprečili obravnavo določene stvari v Državnem zboru. To se sedaj ponavlja, iz pozicije moči preprečite, da bi vendarle nek zakon, ki ga pripravi opozicija v katerikoli smeri šel naprej in da bi ga dopolnili. Veste, že po naključju ne more biti vse popolnoma zanič in popolnoma neuporabno s strani opozicije, vi pa to kar tako vodoravno počez vse skupaj enostavno zavračate in napadate opozicijo. Drugo leto že imate oblast v rokah in se je zgodilo kaj pretresljivega. V pozitivnem smislu pravzaprav ni nič, v negativnem pa žal ogromno in preveč. In kakšna je kvaliteta življenja naših ljudi, se vidi, vsaj tisti, ki smo med njimi in smo eni izmed njih. Res pa je, da tisti, ki se s privatnimi avioni vozijo v Milano po nakupih čeveljčkov, bluzic in tako dalje, da pa ti res tega ne vidijo in tega ne čutijo, res, to se strinjam, da ne. Res pa je, da ti ljudje stopajo pred kamere in govorijo o morali, o socialni, o pravni državi in ne vem o čem vse še.

Postavlja se vprašanje, od kod nekaterim takšno premoženje. Leto in pol, ponovno po 12 letih, ste ponovno na oblasti. Nekaj bi lahko na tem naredili, vsaj en primer, ne pa to, kar se dogaja, nekateri organi pregona res radi naredili in stvari razkrili do konca, ker je tudi predsednik Vlade tako

rekel, pač, hočete, želite in iz pozicije moči tudi to zavirate. To je bilo povedano tudi tukaj v tej hiši s strani teh institucij organov pregona. Dajmo to podpreti..../Izključen mikrofon./

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospa Irgl. (Je ni.) Gospod Černač, izvolite, imate besedo.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa. Slovenija je socialna in pravna država, pravi 2. člen Ustave. V tistem prvem delu bi lahko rekli še, zaenkrat. V tistem drugem, vse manj. Kaj pomeni to, ker je zapisano v Ustavi Republike Slovenije, da je Slovenija pravna država? Ali to mogoče pomeni, kot se je zgodilo šest, ali sedem let nazaj, ko so v omari nekega pravosodnega funkcionarja, ko je bil razrešen in ko so ga po dolgih mukah razrešili, odprli omaro in so se iz nje vsuli nerešeni spisi. Ali je to pravna država? Ali je ta funkcionar kadarkoli odgovarjal za ta svoja dejanja oziroma za to svoje nedelo? Ni. Sedaj je spoštovan odvetnik. Zagovornik največjih prestopnikov na področju gospodarskega kriminala. Učinkovit, ker nihče od tistih, ki jih zagovarja, še ni videl roke pravice in je očitno tudi nikoli ne bo, kajti če je bil kot pravosodni oziroma tožilski funkcionar uspešen pri hranjenju spisov, potem je očitno uspešen tudi sedaj na drugem področju na tak način, da spisi, ki jih sodišča obdelujejo, ne bodo nikoli videli epiloga oziroma ga bodo videli takrat, ko bodo zadeve zastarale. Je to pravna država?

Ali je pravna država to, da nekdo, ki je bil skoraj do smrti pogrizen pred štirimi leti, ni uspel priti niti skozi prvo stopnjo na sodišču? In kot kaže tudi nikoli ne bo, ker nima očitno pravih zagovornikov.

Ali je pravna država to, da so ljudje, ki v socialni stiski niso zmogli plačati vodarine, nekateri stanarine, nekateri najemnine, ker so izgubili službo ali iz drugih razlogov doživeli izvršbe na sodiščih, pravnomočne. In ker so sodni zaostanki na področju izvršb naredili svoje in so se te izvršbe sprocesirale šele po desetih letih, in ker so zamudne obresti tekle mimo višine glavnice in so podeseterile dolgovani znesek, so ostali brez vsega. Brez vsega!

V moji poslanski pisarni se je nedavno tega oglasil nekdo, ki zna delati, bil je obrtnik, dober obrtnik, in je, oprostite izrazu, trenutno klošar, ki nima strehe nad glavo, ker ga je ta pravna država tako zaščitila, da na eni strani ni dobil plačila za svoje delo, davčni urad pa je znal izterjati od njega za tisto, kar ni dobil plačano. Z vsemi zakonitimi zamudnimi obrestmi, tako da je ostal brez vsega. In nisem prepričan, da ne bom jaz jutri deležen policijske obravnave, ker sem mu pomagal. Priznam, pomagal sem mu, da ima danes streho nad glavo. Pa da ne bo pomote, niti kapučina nisem z njim spil. Nisem prepričan. Vedno bolj sem prepričan v nasprotno. To je leta 2010 Slovenija! To je pravna država na

papirju, gospe in gospodje. In zato ste, smo odgovorni vsi, ki sedimo v Državnem zboru, vsi, vključno z mano. Zaradi tega moram reči, da me je danes malo sram, da sedim tukaj, še bolj pa bi moralo biti sram tiste, ki se mi posmehujejo, in tiste, ki se posmehujejo izven tega prostora, ko to poslušajo. Ker to niso smešna vprašanja, to so resna vprašanja, ki govorijo o tem, kam gre ta družba in na kakšen način bo šla naprej ali nazaj v prihodnjih letih. In ta zakon, ki ga imamo danes na mizi, je res majhen kamenček na poti do tega, da bi ljudje začeli malo bolj zaupati v to državo in tudi v ta sistem v celoti, predvsem v pravosodni sistem. Ker, ne se slepiti, tega zaupanja, veste, s temi zadnjimi policijskimi predstavami pod formo zaščite pravne države, ker so vmešani bivši ministri in poslanci, ne boste ustvarili. Ljudje niso tako zavedeni, da ne bi razumeli, zakaj v teh primerih gre. Še posebej ko izvedo, da se je vse skupaj začelo na podlagi ovadbe nekoga, ki je sam v povpreki z zakonom in ki je bil očitno nekako zmotiviran s takšnim ali drugačnim namenom. Mogoče tudi s takšnim, kot ste vi, gospod minister, zadnjič govorili, če želimo dobiti nekega lumpa, moramo pač drugemu lumpu omogočiti, da mu bo odpuščen en del kazenskih postopkov, pa bomo potem imeli vsaj enega, če ne pa izgubimo oba.

Jaz ne rečem, mogoče se je tudi v tem primeru to zgodilo, ali se celo bo, ali se celo že je, mogoče je to že podpisano. Domnevam, domnevam, glede na to, da mi ni omogočeno, da bi bil seznanjen s celovito informacijo, ampak dvomim, da bi kdo, ki je do vratu v neki godlji, kar tako rekel, da bi iz neke dobrotnosti do zagotavljanja pravne države počel to, kar je počel. In če bi ta zakon imel vsaj majhen vpliva na to, da bi ljudje začeli čutiti, da dejansko sistem deluje, da deluje hitro, da deluje drugače, da se zadeve odvijajo, da ne bodo na svojo pravico čakali 5, 10, 15 ali 20 let, potem smo namen, ki smo ga želeli predlagatelji s tem zakonom doseči, dosegli. In zaradi tega me čudi, ker gre za eno relativno majhno spremembo, takšno nasprotovanje tej spremembi.

Jaz mislim, da bi bilo prav, da se tak zakon podpre in da se s strani Vlade predlaga tudi druge rešitve, ki bodo omogočile, da se Slovenija enkrat končno izbriše s seznamov držav z največjimi sodnimi zaostanki, kljub dejstvu, da ima največje število sodnikov, parcialno gledano, na število prebivalcev v naši soseščini.

Zaradi tega bom tudi sam ta zakon podprl.

Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa.

Moj namen prej je bil izjemno dober. Zato sem tudi na nek način, to se da po mimiki videti, da se videti tudi po intonaciji, kakšne namene ima kdo, čeprav sem potem doživel

tak napad nazaj, pa moj namen ni bil tak. Zato bom zdaj malo ostrejši. Nikomur v tej dvorani nisem kriv ali pa nismo krivi, če morajo tukaj sedeti kot dežurni posamezne poslanske skupine. Obravnavamo nek zakon, ki konec koncev, če ga že tako kritizirate, kot ga kritizirate, vsaj napolnil čas, spoštovani štirje koalicijski poslanci ali kolikor več vas ne vidim v dvorani, tudi urnik Državnega zbora je narejen tako, da te zakone obravnavamo danes pri prazni dvorani, ker je namensko tako narejeno.

Druga zadeva v zvezi s tem, smo verjetno na zgodovinsko najkrajšem zasedanju Državnega zbora, ki bi bilo še krajše, če teh zakonov ne bi bilo.

Zdaj pa k vsebini. Kar se tiče pravosodja kot celote, ne samo tega dela tematike, o kateri danes razpravljamo več ali manj, jaz mislim, da se moramo vsi zavedati, da je na točki, pravzaprav nikoli ni bil na dobrem in nikoli ni podpiral tistega, kar pravosodni sistemi v drugih državah običajno podpirajo, to so pa hitre odločitve, učinkovite odločitve. V naši državi čakajo na svojo pravico leta in leta. In če mislite, da je to dobro, žal, ne mislite prav. Pomembni gospodarski subjekti delovati ne morejo, tudi zaradi sodišč in sodnih zaostankov, ob tem, da imamo, kot že vemo, največ sodnikov, pa niso oni krivi, sistem je kriv, ki ga spreminjamo prepočasi, med drugim tudi elektronsko, o čemer danes govorimo. Ja, za boga, saj smo še ja menda v kameni dobi. Sam sem prvi računalnik dobil na policiji leta 1985, spoštovani dragi moji. Kako je pa s sodišči? Še nekaj let nazaj ali pa še danes boste videli mogoče celo kakšen pisani stroj, mogoče, sem rekel. Da ne govorimo o tem, torej, da morajo iti te zadeve naprej, pa ne gredo.

In karkoli prinesemo v Državni zbor, ne samo na tem področju, tudi na ostalih področjih, je vredno zaničevanja, ker je to iz opozicije. Gospe in gospodje, tudi vi boste opozicija, razen, če imate kakšne druge namene, ne vem. In če se bomo takrat videli in če bo takrat prišel kakšen očitek, da zavračajo, da boste v takratni situaciji vi v takšni situaciji, se ne čudite. Zagotovo ne trdimo, da so rešitve, ki smo jih predlagali odlične in briljantne, nikakor ne, ponovno poudarjam. Ministrstvo ima strokovne službe, ki lahko pripravljajo zakon, ki ga lahko popravljajo, ki ga lahko "sfrizirajo", recimo temu po domače, in naj ga, saj temu ne nasprotujemo. Vendar opozicija ni dolžna prenašati žaljivk, če kakšna rešitev v zakonu ni dobra. Žaljivke so bile izrečene malo prej. In to je nepošteno in to je nekorektno. Tam, kjer koalicija ne naredi nekaj, pa poskuša opozicija narediti, je deležna potem žaljivk, to ni korektno in to ni pošteno. Gospodarski subjekti te države verjetno še najbolj, kar čutimo potem vsi, čutijo problem neodločanja oziroma nepravočasnega odločanja na sodiščih. Zdaj ne bom govoril o tem, kar je govoril kolega Černač, pa bi lahko tudi o tem, da nekdo pet let čaka na pravico, pa je ne dočaka, mislim na gospoda

Megliča. In da nekdo pa odloči v enem dnevu, pa dobi vse nazaj. Tudi take situacije ta zakon preprečuje, kjer bi bilo eksplicitno jasno, da nihče nikjer ne more zlorabiti sistema tako, da bo vzel nekaj izpod predala, pa nekaj bolj na vrh dal, pa nekaj bolj spodaj dal, da bo zastaralo, nekaj bo pa prej odločeno, zaradi tega, ker je nekdo, ki je pač pomemben, ki ima političen vpliv, ki ima finančni vpliv, ki ima gospodarski vpliv, pa bo prej na vrsti. Če se pišeš pa Meglič in imaš nekaj sto šivov, pač to ni važno, tisto je pa lahko na dnu.

Pa ne gre samo za take primere. Še danes sva govorila z informacijsko pooblaščenko o neki drugi situaciji. In pravi, da tri leta čaka na Upravnem sodišču na rešitev njenih zadev. Tri leta! Kako je lahko potem nekdo na istem sodišču isti dan na vrsti? Tako! Gre za to, da ima nekdo vpliv, moč in denar. Če imaš vpliv, moč in denar, kupiš tudi stranko. /Oglašanje v dvorani./ Boste imeli možnost povedati.

Torej, še enkrat poudarjam, nameni tega zakona so dobri. Ne trdimo, da je idealen. In vsi tisti, ki ste govorili o tem, da ga v tem trenutku ni mogoče podpreti, da ima to, tisto, ono - vabljeni k popravkom! Kdo pa pravi, da ne moremo zadeve popraviti? Lahko napišete pripombe, pa bomo sami popravili. Toda ne ga ubiti danes oziroma jutri z glasovanjem in zavrnitvijo, potem pa reči, da predlagamo kar naprej iste zakone. Kar se mene tiče, bomo predlagali še kakega. Recimo tistega, da se ne more prehajati v odvetništvo kar tako, pa še kaj. Pa jih bomo seveda obravnavali na nočni seji. No, saj, dobro, zdaj imamo vsaj še TV3, ki to prenaša. V bodoče pa bomo oziroma boste, kot kaže, verjetno z ustreznim zakonom tudi to popovedali Slovincem. In to ni dobro. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Pred sabo imamo ponovni poskus stranke iz opozicije, tokrat ponovno Slovenske demokratske stranke, ki s svojim zakonom predlagamo izboljšavo na enem izmed področij v pravosodju, za katerega menimo, da zadeve niso najboljše urejene. Tukaj se vedno znova srečujemo z interpretacijami Vlade. Zakon ni primeren, ker neke zadeve ne ureja celovito, zakon ni primeren, ker se to ureja s podzakonskih predpisom, zakon ne more biti sprejet, ker je treba najprej sprejeti resolucijo in podobne zadeve poslušamo v Državnem zboru s strani vladnih predstavnikov, ministrov in taka so tudi verjetno oziroma ne verjetno, ampak zagotovo tudi stališča Vlade, ki jih pisno predloži do obravnavane materije. Morda bi pa tudi v tem primeru bilo primerno, da bi najprej sprejeli neko resolucijo o načinu zavedbe spisov v pravosodju, da bi z neko deklaracijo določili, da morajo biti pa ti vpisniki transparentni, javni, da morajo zagotavljati obravnavo teh kazenskih in drugih zadevah, pač po vrstnem redu, tako kot so

zadeve vložene. Potem bi naredili zakon, pa na osnovi zakona še podzakonski predpis. Vendar očitno pač koalicijska se loteva teh stvari drugače. In tukaj se pravzaprav kar naprej srečujemo z različnimi interpretacijami teh zadev, potrebnosti postopkov itn. Na drugi strani pa se srečujemo s številnimi obtožbami, da je opozicija tista, ki zavira delovanje koalicije, ki preprečuje koaliciji, da bi bila učinkovita, da bi lahko prelagala ukrepe, izboljšave, protikrizne ukrepe, pravosodne in podobne ukrepe. Nič od tega ne drži. Če bi vladna koalicija, če bi Vlada s svojimi ministri, resorji in nekaj tisoč uslužbenci delovala dovolj sinhrono, če bi bilo dovolj sodelovanja v tej vladni koaliciji, potem opozicija pravzaprav niti na vrsto ne bi prišla s kakšnimi predlogi. Ne bi prišla, ker ne bi mogla, kajti naših nekaj deset poslancev in neka majhna skupinica strokovnih sodelavcev zagotovo ni sposobna po količini pa tudi verjetno po vsebini konkurirati vladnim službam. Vendar je treba odkrito povedati, v tem prostoru, v tem mandatu se stvari dogajajo izredno izredno počasi, zelo veliko je govoranc, preprirov in ostalih zadev in opozicija kljub temu, da nima ne glasovalne večine, da nima za seboj niti velikega strokovnega aparata, je pravzaprav v vseh teh poskusih bistveno hitrejša kot Vlada, vladne službe in tudi kot koalicija. Kar je še bolj zanimivo, tudi ukrepi, ki jih predlagamo opozicijske stranke, so po navadi taki, da naletijo na širšo podporo v javnosti. Številni protikrizni ukrepi, ki smo jih predlagali z našim paketom, kot tudi kakšne druge zadeve.

Jaz mislim, da bi bilo treba, če bi hoteli tudi s stališča javnosti razpravljati o tem zakonu, ki ga predlagamo, opraviti tudi kakšno anketo med državljani Republike Slovenije, recimo, ali se strinjajo s tem, da so tudi vpisniki v kazenskih postopkih javni. Mislim, da je bila ta anketa zelo zanimiva. Prepričan sem, da prav veliko ljudi ne bi podprli rešitve, ki jo zagovarja ministrstvo, da so vpisniki v teh kazenskih postopkih zaprti, pokriti, da nima nihče vpogleda vanje. Samo tak način, samo tak postopek omogoča, da se v tem pravosodnem sistemu pojavljajo tudi te, bom rekel, interpretacije, da se lahko določeni postopki proti nekaterim ali pa v korist nekaterih vodijo drugače, kot bi bilo normalno, kot bi bilo po vrstnem redu pripada ali pa vložitev zahtev in zadev. To pač to omogoča. To omogoča tudi to, da pravzaprav ni nekega transparentnega javnega nadzora na tem področju, da bi lahko videli, kateri sodnik pa je tisti, ki zamuja s kakšno sodbo, ki je, ne vem, tako ali drugače, bolj ali manj odmevna in tako naprej. Saj tukaj ne želimo nekih drobnarij in pogledov, ampak neke tiste procesne zadeve, ki pa so potrebne, da je javnost o njih obveščena, pa bi najbrž le bilo treba odpreti. Prepričan sem, da sta prikrievanje ali pa nejavnost vpisnikov temeljna podlaga, da ne moremo zagotavljati pravne poti v tej državi. Prava pot na tak način ni zagotovljena, zato ker ni nad tem dogajanjem nobenega

nadzora. Jaz se spomnim, da smo pred nekaj leti, mislim, da pet, šest let nazaj imeli tukaj v naši državi na obisku enega nemškega sodnika, ki je ocenjeval kvaliteto in uspešnost našega sodstva, in ta sodnik, mislim, da se je pisal Dukoff, je na koncu pripravil neko poročilo v okviru tega projekta, mislim, da je bil celo predpristopni projekta za Evropsko unijo. In, začuda, nekako najbolj glasen kritik tega poročila je bil prav naš sedanji pravosodni minister. Mislim, da se je tam celo javno odzval in kritiziral nemškega sodnika, ki je prišel pač iz druge pravne kulture v Slovenijo pregledat, kako in kaj bi se dalo izboljšati v našem pravosodnem sistemu. Zanimivo. In sedaj tisti, ki kritizirajo, recimo, sodnika, ki je najbrž v nemški pravosodni stroki cenjen, ki je tudi učinkovit, pravzaprav tisti, ki so po drugi strani omogočali sodne zaostanke in tako naprej, kritizirajo nekoga, ki je prišel iz nekega uspešnega sistema povedat, kaj je slabo, in priporočit, katere zadeve bi bilo treba urediti. Mislim, da je na tem področju treba še veliko postoriti.

Tudi informatizacija tega dela pravosodja bi morala biti zaključena do konca leta 2008. Ti procesi se do takrat niso zaključili, nekateri roki so se podaljšali in najbrž je za to obstajal kakšen razlog. Če so drugi deli pravosodja - tako berem in toliko sem se uspel informirati - informatizirani in da je samo ta temeljni del ostal neinformatiziran, potem se že postavlja vprašanje, zakaj pa na tem področju ta informatizacija ni možna. Pa so bila, se spomnim, že v prejšnjem mandatu zagotovljena proračunska sredstva, pa tudi za leto 2010 in 2011 so zagotovljena sredstva. Pa proces stoji in se ne realizira.

S tem, ko te zadeve niso transparentne, niso pregledne, je tudi omogočeno, da se ne morejo uspešno realizirati pravice tistih, ki so v teh kazenskih postopkih, bodisi na strani tožnikov bodisi na strani tistih, ki so obtoženi. Kršene so pravice enih in drugih. Veliko zadev, veliko kršitev, ko se izčrpajo vse te procesne možnosti in konča na sodišču Evropskih skupnosti in od tam dobivamo pošiljke, ki so poleg tega, da se plačajo kazni, tiste kazni, ki bi tako ali tako najbrž bile dosojene, se plača še dodatne kazni. Se pravi, kazni na zamudo, penalizacije. In že s tega vidika, če bi bil nek minimalni interes v tej koaliciji, bi najbrž tak zakon morali podpreti, kajti zidanje kazni ni ne v interesu najbrž koalicije, ne v interesu proračuna, morda je pač v interesu koga tretjega, predvsem morda tistega, za katerega obstaja nek, lahko rečem, koalicijski interes, da proces zastara in ugasne.

V prejšnjem mandatu je bila tudi na drugih področjih izvršena temeljita informatizacija in debirokratizacija. Slovenija je pravzaprav izredno dobro na tem področju napredovala, dobila tudi priznanje Organizacije združenih narodov in mislim, da je bil to dober projekt, odličen projekt, ker se je ta EU uprava prijela in prinaša prav

zagotovo zelo dobre rezultate. Zanimivo pa je, da je v tem delu ostal nek madež, neko nedodelano področje. Minister, ki se je v tem mandatu izkazal s tako številnimi prehitevanji s popravki nekaterih zakonov, da ni mogel niti počakati, recimo, odločbe Ustavnega sodišča pri enem izmed zakonov, ki smo ga imeli, pri postopku tu kar odlaša in odlaša in tudi ne podpira rešitev, ki jih predlagamo, da bi se to področje izboljšalo in tudi uredilo.

Vsekakor je res, da ne znamo vsega, kot je rekel eden mojih kolegov, vendar žal, tisti, ki to znajo, tisti, ki imajo moč, ki to zmorejo, za tiste pač ugotavljam, da niso boljši, da jim pač ni želja na tem področju, da bi prispevali, da bi se stvari izboljševale, da bi se preglednost, da bi se transparentnost poboljševala in izboljševala. Tu se še vedno soočamo s primeri, ko pravzaprav iz težko razložljivih razlogov v istem postopku, ko se zgodi neka zadeva, kot je bil ta primer bulmastifov, in na eni strani se nek zasebni interes nekega, morda celo ne lastnika psov realizira tako, bi rekel, po nekih stranskih postopkih s toliko vmesnimi medfazami, da to pripelje do neke za javnost in stroko, večinski del tudi stroke, nekako nerazumno odločitev, ki na koncu prinese neko tragično posledico. Na drugi strani pa žrtev istih živali ne more leta in leta priti niti do prve obravnave. To je težko razložljivo, ampak očitno v našem pravosodju te možnosti obstajajo, očitno so dopuščene neke zadeve, ki omogočajo, da se na nekem delu pravzaprav izkoristi privilegij poznanstev, nekega klientelnega kroga, ki je pač povezan, po nekih tudi političnih poteh, rodbinskih plateh, po poslovnem sodelovanju, to ni noben problem in se vse te zadeve uredijo po skrajšanih postopkih. Slišali smo celo, da odločbe še izdane niso bile, pa so bile že pritožbe. V nekaterih drugih postopkih pa lahko daješ pobude, zahtevaš prednostno obravnavo ali še karkoli drugega, pa se v tem postopku ne zgodi nič. Zadeva stoji, kot da je ni. In jaz mislim, da bi to tudi najbrž morala biti ena od prioritet te vlade, te vladne koalicije. Želimo, da te stvari potekajo transparentno, če želimo, da se bodo procesi in postopki odvijali tako, da bodo zaščiteni interesi strank v postopkih, potem je pač tudi ta del, do zdaj zaprtega dela na pravosodju, treba odpreti.

Jaz se tu v nobenem primeru ne strinjam z koalicijskimi poslanci, z ministrom, z Vlado Republike Slovenije, ni mi pravzaprav jasno, zakaj tak interes, da ta del vpisnikov, ki je še pravzaprav edini ostal nejavni, ne postane javni. Ni mi jasno, kakšni interesi vas pri tem vodijo. Ali zaveze iz koalicijskega sporazuma ali zaveze, ki so bile dane za to govornico najvišjih predstavnikov Vlade in premierja ne držijo?! Ali so bile to zaveze, ki so bile dane samo za piar potrebe?! Ali pa besede, ki so izgovorjene v Državnem zboru, imajo težo, za njimi stoji predsednik Vlade, za njimi stoji njegova ministrska ekipa in za temi besedami bi morala stati tudi koalicija. Najbrž tako, od primera do primera, od

trenutka do trenutka, pač ni možno menjati stališč, pogledov, odločitev in še česa drugega. Če hočemo, da neki procesi tečejo, da se zadeve odvijajo, da tečejo transparentno in tako naprej, potem bi morali tisto, kar je bilo povedano v tem visokem zboru, kot radi rečejo nekateri, tisto bi se moralo potem implementirati in to v najkrajšem možnem času. Žal je vse prevečkrat ta implementacija velikih besed v Državnem zboru odložena in potisnjena v prihodnost.

Predlagam, da vsi, ki imamo kakršnekoli ideje glede zakona, ki je vložen, ki bi lahko še karkoli prispevali k besedilu, k dopolnitvi členov, da pač prispevate svoj delež. Vendar predpogoj za to je, da se strinjamo predvsem o tem, kar določa postopek, ki ga imamo pred sabo. Se prvi, zakon je v prvi obravnavi in v tej obravnavi opravimo razpravo o razlogih, ki zahtevajo sprejem zakona ter o načelih, ciljih in poglobitvenih rešitvah predloga zakona. To se pravi, da če zakona v tej fazi obravnave ne podpremo, govori pa o javnosti vpisnikov, potem ne podpiramo temeljnega cilja zakona. Potem smo povedli, tem državljanom, ki nas gledajo, kakšni so naši interesi. To je predmet splošne razprave oziroma faze obravnave postopka, ki jo imamo v Državnem zboru. Če zakona ne podpremo, potem se ne strinjamo z načelom zakona. Če zakona ne podpremo, se ne strinjamo s temeljno rešitvijo zakona. In rad bi slišal razloge, utemeljene razloge, ki preprečujejo koaliciji, da bi podprla te temeljne rešitve, ki jih imamo zapisane v tem zakonu. Govorimo pa predvsem o tem, da morajo biti vpisniki v kazenskih zadevah v kazenskih postopkih informatizirani in pa tudi do določene faze pregledni in na nek način tudi s tem javni. To pač omogoča komerkoli, predvsem pa ministru, ki ima tudi velika pooblastila kar zadeva nadzor nad delom sodnikov, pravzaprav bistveno bolj kvalitetno, izvajanje nadzorstvene funkcije. Žal ugotavljam, da se ta institut nadzorstva uporablja samo v nekaterih primerih, celo nekaterih odprtih postopkih, ne pa tam, kjer bi bilo dejansko treba. Prav zanima me, spoštovani minister, in to javni sprašujem: Zakaj ni odpravljenega nadzorstvenega pregleda na upravnem sodišču v primeru izdaje sodbe, s katero se je omogočila vrnitev teh bulmastifov? Zakaj v tem primeru ni bil odrejen nikakršen nadzor nad delom, nad odločitvijo Upravnega sodišča? Postopek je zaključen, sodba je javna, posledice so očitne. Vemo, kdo je sodeloval pri tej odločitvi itn. Zakaj v tem primeru ni sodnega nadzora? In tudi vemo, da je bila ta sodna odločitev na Upravnem sodišču sprejeta na osnovi zakona, ki ni veljal, s sklicevanjem na določbe zakona, ki niso veljale. In v tem primeru se zanimivo in začuda ne zgodi noben nadzor. Nič. v medijih minister nič ne nastopi, za nobeno govornico ne pozove nikogar, nobenega dopisa, nobeden ni klican na odgovornost itn. Zanimivo, nobenega poslanskega vprašanja ni bilo postavljenega s strani koalicije na to temo, zanimivo. V nekaterih drugih primerih, ko je šlo za obravnave na nekkih drugih sodnih inštancah, na drugih vejah sodne

oblasti, se je posegalo z vprašanji in odločitvami in posegi, intervencijami v odprte zadeve, v postopkih, ki niso bili zaključeni. To lahko vsi preverite. Tudi ta zadnja intervencija, ki jo je minister navedel, ko je prišlo do nekaterih notranjih sprememb v vrhovnem državnem tožilstvu, pač je šlo za poseg v postopek, ki je trajal, ki ni bil zaključen. In zanimive so te zadeve, zakaj so nekateri deležni tolikšnega blagorja, da pri tem, ko vrhunski slovenski pravniki, vsaj jaz jih za takšne imam, ugotovijo, da ta sodba ni bila sprejeta na pravem temelju, da celo predsednik Upravnega sodišča podvomi ali celo javno pove, da ta sodba ni bila prava, pa se ni nič zgodilo. Zanimivo je to. Morda bo minister Zalar vedel o tem kaj več povedati zakaj, se odloča na tak način tako arbitrarno, tako selektivno. Pa recimo, v postopke, ki je posegel, ni bilo še nobenih posledic, nič, naj bi se nekaj zgodilo, v nekaterih drugih postopkih je prišlo celo do nekih tragičnih posledic.

Spoštovani predsedujoči, jaz bi prosil, če nekatere gospe iz Socialnih demokratov opozorite, da pustijo govorniku z največje opozicijske stranke, da pove svoje stališče, svoje mnenje, svoj pogled na zadeve, ki se dogajajo v tem razburljivem času. Lepo bi prosil. Jaz nisem nobene od dam iz nasprotne strani motil takrat, ko so nastopale in pričakujem, da bo to vaše ravnanje na ravni velikosti vaše poslanske skupine in statusa; ki ga imate v Državnem zboru.

Spoštovani, vsekakor bi predlagal, da minister in Vlada ponovno pretehtata svoje stališče do predlaganega zakona. Mislím, da so spremembe, ki jih predlagamo potrebne, da so spremembe, ki jih predlagamo nujne, in da so to spremembe, ki bodo zagotovo pripeljale do večje preglednosti, do večje transparentnosti in do lažjega nadzora tudi ministra, ki se tako zelo zanima za posamične zadeve v sodnih postopkih. Ne vem sicer, zakaj kakšen pravosodni nadzor ni bil odrejen v primeru zadeve Janković, ki stoji neznano kje. Saj je smešno to, to vemo, da je to zelo smešno, ampak zanimivo je, tam zadeve stojijo že dlje časa. Najbrž zato, ker zadeve niso transparentne. Ker zadeve ne potekajo na nek drug način. Sicer vem, da sem šel iz tega sodnega dela na nek drug del, na tožilski del, ampak zadeve se dogajajo na različnih nivojih. In rad bi samo potegnil to primerjavo, da nekateri primeri, ki se obravnavajo na tožilstvih, so deležni, zato ker je taka pobuda iz koalicijskih strank, tega upravnega ali pa pravosodnega nadzora, v nekaterih drugih primerih, kjer se tudi javno opozarja na pomembne zastoje, pa tega istega tretmaja ni. In na sodni veji je popolnoma enako. Ni problema izvesti pravosodni nadzor na nekem sodišču za neko manjšo zadevo, problem pa je, recimo pregled Upravnega sodišča, ki je sprejelo neko sodbo in pač s tem omogočilo, da so se zgodile zelo hude posledice. In razumem, da je potrebno take primere in avtorje takih sodb zaščititi na najvišji ravni.

Rad bi se vam zahvalil za vašo pozornost. Mogoče bo drugič bolj tolerantno tudi z vaše strani. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod Potrč.

MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Jaz, ne samo tokrat, ampak običajno sem pozoren in poslušam vse, ki govorijo, tudi gospoda Tanka. Moram reči, da sem poslušal tokrat pozorno tudi v pričakovanju, da bom izvedel kaj novega, pa nisem. Izvedel sem tisto, kar se pri vsaki točki vedno in dosledno ponavlja. Da koalicija ne pripravlja potrebnih aktov za obravnavo v Državnem zboru, to slišimo vsak teden, vsaj 3 do 5 krat, ne glede na to, koliko je resnice, koliko ne. Tudi takrat, kadar je, recimo, na dnevnem redu 10 in več točk dnevnega reda, vi ugotovite, da za vas nobena ni pomembna, razen tiste, ki ste jih predlagali sami. In moramo to poslušati, ne enkrat, ampak trikrat na Kolegiju, trikrat na vsaki seji in pri vsaki točki dnevnega reda.

Drugič. Slišali smo to, kar običajno slišimo, da smo grda koalicija, ki nobenih briljantnih, najboljših predlogov opozicije ne upošteva. Slišali smo ponovno, kako ste vi prijazni in dobri, nam dajete podlage za to, da če bi bilo malo naše dobre volje, bi našli odlične rešitve v pripravljenih zakonih, pri tem pa ne govorite o vsebini. Slišali smo, da vaši predlogi rešujejo pravosodni sistem, ki je, tu edino z vami soglašam, res v zelo kritičnem stanju in državljanke in državljani, pa tudi poslanke in poslanci, tudi koalicije, s stanjem na področju pravosodja nismo zadovoljni. Z eno samo razliko: da mi tudi stanja v tožilstvu ne idealiziramo tako, kot ga idealizirate vi in pravite, vse drugod je narobe, stanje na tožilstvu je pa idealno in briljantno. Zato se ne čuditi, če smo kdaj pa kdaj tudi nejevoljni nad tem, ker ne glede na vsebino zakona govorite vedno iste stvari, z željo, da bi pred ljudmi prikazali, kako je ta koalicija nesposobna in nepripravljena za normalno delovanje.

Kar zadeva vsebino predlaganega zakona. Težko ga, gospe in gospodje predlagatelji, podpremo, če se ugotavlja, da bi ureditev, ki je predlagana v zakonu, lahko bila v nasprotju z varstvom osebnih podatkov in v nasprotju z ustavo. Težko ga podpremo, če se ugotovi, da predlagana vsebina ni vsebina, ki bi naj bila urejena z zakonom, ampak s programi in podzakonskimi akti. Težko ga podpremo, če po eni strani zahteva javnost podatkov, ki javni ne smejo biti, in če se po drugi strani ugotovi, da je večina tistih podatkov oziroma za tiste osebe, ki imajo interes in pravico, da do podatkov pridejo, že zdaj dostopnih, da jih pa mora odobriti sodnik, ki vodi posamezno zadevo, ne pa kdorkoli. In to je bila vsa vsebina razprave, pri čemer bi si dovolil pripomniti še eno stvar. Bom zelo hvaležen, če mi boste predlagatelji povedali, kje ste našli temu primerne rešitve tudi v primerljivih sodnih

sistemih. Res ste jih navajali, Avstrijo, Nemčijo, mislim, da Belgijo, ampak govorili ste popolnoma o drugih stvareh, ne o informatizaciji vpisnikov in ne o tem, da bi ti vpisniki bili splošno dostopni javnosti s podatki, ki sploh za to, da bi se vodila evidenca, niso potrebni.

Gospe in gospodje, krasno bi bilo, če bi se v veliko večji meri pogovarjali o vsebini rešitev, ne pa poslušali splošne ugotovitve pri vsaki točki dnevnega reda, danes že tretjič. Sam sem bil v položaju, da vodim sejo in sem moral še toliko bolj poslušati vaše razprave pri zakonu o prehrani. Vse je bilo enako. Če bi tisto poslušal pri tej točki dnevnega reda ali pa to razpravo pri tisti točki, bi bilo enako. Predlogi so krasni, koalicija ne pripravlja tistega, kar bi bilo nujno potrebno, nima socialnega čuta, očita Vladi, da je reševala stvari v prejšnjem mandatu, danes jih pa noče sama reševati, in tako naprej, da ne naštevam. Strašno vesel bom, če bom kdaj pa kdaj imel več možnosti poslušati razpravo o nekaterih konkretnih rešitvah, argumentih za in proti, ne pa o teh splošnih očitkih, ki jih dajete koaliciji pri vsaki točki dnevnega reda. Mene ne boste spravili ob živce, ker jih imam, hvala bogu, debele, mislim pa, da s tem ne koristite tudi sebi in tudi ne Državnemu zboru. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo ima gospod minister.

ALEŠ ZALAR: Hvala lepa. Spoštovani. Jaz bom ostal v okviru teme, ki jo obravnava Državni zbor v okviru te točke dnevnega reda, zato naj še enkrat ponovim, da ta zakon ni potreben. Ta zakon ima tri vsebinske člene, skupaj jih ima sicer pet, ampak trije so vsebinski in vsi trije posegajo v že urejeno materijo. Torej, govorimo o tem, kar je že urejeno. Predlagatelj pa želi to urediti nekoliko drugače, vendar na način, ki ni v skladu z ustavo in celo ni v skladu z eno mednarodno konvencijo, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Logično je, da potem Vlada tega ne more podpreti.

Drugo. Pojasnjeno je bilo že s strani gospoda Potrča, da ta predlog ne prinaša vsesplošnega dostopa do sodnih vpisnikov, kar se je skušalo prikazati v razpravi. Prinaša samo dostop udeležencev sodnih postopkov. Ampak ta dostop imajo oni že danes.

Tretje. Predlog zakona izhaja iz predpostavke, da zlasti kazenski vpisniki niso informatizirani. Jaz moram ponoviti: so informatizirani. Od 1. 1. letos so informatizirani.

Nadalje, ko je bilo govora o primerjalnih sistemih naj vam pomagam najti sistem, kjer pa je prost dostop do sodnih vpisnikov, in ne samo vpisnikov, do sodnih spisov v vseh zadevah, ne glede na to, ali so to kazenske, ne glede na to, ali je to razveza zakonske zveze, kjer so to lahko zelo osebne zadeve - vsak lahko pride v spis v Združenih državah Amerike. Ampak seveda tam ne velja evropska konvencija o človekovih

pravica, so pač standardi varstva osebnih podatkov drugačni. Tam zgodovinsko uporabijo ta prost dostop vsakogar v najbolj intimno sfero človeka, ki je predmet sodnega postopka, med drugim tudi zato, da odvrta ljudi od tega, da se obračajo na sodišča. Ker če ti veš, da lahko vsakdo pride in pogleda čisto vse, kar se nate nanaša, ne glede na to, ali si v vlogi obdolženca, ali si v vlogi tožnika ali toženca, se seveda, presneto dobro premislili, ali se boš spustil v to vlogo ali ne, zlasti če imaš na to kaj vpliva. Ampak, v Evropi velja drugačne sistem, veljajo drugačni standardi, treba je upoštevati standarde, ki jih je vzpostavilo Evropsko sodišče za človekove pravice, na katerega ste se v razpravah tudi sklicevali, in zato veljajo določene omejitve pri teh dostopih. Med drugim ni nobene potrebe, da bi vsakdo lahko videl enotno matično številko, davčno številko in druge podatke, vse to, kar ste želeli urediti s tem predlogom zakona. Zato pač ta zakon ni ustrezen, predvsem pa sem že uvodoma opozoril, da tisto, kar mi potrebujemo, je izvedba, izvedba že sprejete strategije za elektronsko poslovanje sodišč. In na tem področju imamo nekaj primanjkljaja, zlasti v sistemskih inženirjih. Če ne bi bilo teh omejitev pri zaposlovanju v državni upravi, bi bilo morda možno nekoliko pospešiti te procese, tako pa kombiniramo to zaposlovanje na način, da del sredstev iz teh evropskih skladov uporabimo za začasne zaposlitve strokovnjakov, ki potem pomagajo razviti to računalniško podporo. To je način, na kakršnega zdaj trenutno skušamo dati en dodaten pospešek projektu e-pravosodje. Ne gre torej za nikakršno odlašanje - ne mene, kot ministra, ne vseh drugih pravosodnih organov, ki so v ta projekt vključeni; nasprotno! Delamo vse za to, da bi se ta proces pospešil kolikor je le mogoče.

Ta projekt e-pravosodje je izjemno razvejan. Vključuje 26 različnih komponent, in med njimi so recimo: elektronska zemljiška knjiga, ali pa skupna podatkovna baza, ali pa projekt e-notar, projekt e-obveznosti - torej, vse, kar se plačuje v pravosodju (takse, denarne kazni in tako naprej), se skratka informatizira in se potem temu primerno prilagodijo postopki izvršb. Ali projekt izračun zamudnih obresti, centralno upravljanje z dokumenti in spisi, elektronsko vložišče za vsa sodišča. Potem poseben sistem za tisto, kar je bilo danes večkrat omenjeno, za spremljanje in nadzor nad časovnimi standardi - bodisi zakonskimi, bodisi tistimi, ki si jih določijo sodišča sama, zato da ne pride do zavlačevanja sojenja ali celo zastaranja kakšne kazenske zadeve. Projekt overjanja listin, recimo, kot posebna komponenta, prenova nekaterih že informatiziranih vpisnikov na sodiščih, kot je, recimo, pravnih ali vpisnik za zadeve sodne uprave. Potem je tukaj, recimo, projekt centralne kazenske evidence, med drugim bo vzpostavljena tudi evidenca nekaterih oseb, za katere je Državni zbor ocenil, da je to nujno, na primer pedofilov. Potem je tukaj projekt informatizacije, ki zajema vpisnike na

Vrhovnem državnem tožilstvu, državnem pravobranilstvu, pa na okrožnih tožilstvih. Potem je tukaj poseben projekt, ki je že zaključen, digitalizacija mednarodnih pogodb, tako da lahko vsakdo že danes pri Ministrstvu za pravosodje z dostopom v digitalni obliki pridobi vse informacije o vseh mednarodnih pogodbah, vseh, ki jih je Slovenija ratificirala in ki jo zavezujejo. Potem je tukaj projekt videokonferenčnega sistema za izvajanje zaslišanj na daljavo, ne samo v čezmejnih sporih, ki zelo naraščajo zaradi globalizacije in vključevanje Slovenije v integracije, ampak tudi, ker potrebe postopkov to narekujejo. Recimo, zlasti če gre za zaslišanje otrok v sodnih postopkih. S tem videokonferenčnim sistemom jih bomo oddaljili od sodišč, jih bomo odmaknili od stresov, ki jih doživljajo lahko na sodišču; bomo prilagodili metode zasliševanja in podobno, pa ne samo otrok, tukaj so še drugi primeri, anonimne priče, tisti, ki ne morejo na sodišče, in podobno. Skratka, gre za vrsto vrsto različnih podprojektov. Ali pa, recimo, zvočno snemanje glavnih obravnav. Tukaj pričakujemo kratkoročno gledano, največji prihranek, časovni in finančni. In prva sodišča bodo konec letošnjega leta opremljena z napravami za zvočno snemanje. Tukaj po poskusnih rezultatih lahko pride do 30 do 40% krajše sodne postopke, ko gre za vodenje narokov in glavnih obravnav. To pa ni nepomemben prihranek. Potem je tukaj projekt, ki sem ga že omenil, e-notar, pa, recimo prenova informacijskega sistema Uprave za izvrševanje kazenskih sankcij, pa poseben projekt, ki bo obdelal vse statistike, pa informacijski sistem za podporo evidencam na samem ministrstvu, pa pri centru za izobraževanje itn. itn. Gre za res izjemno obsežen projekt, ki je tudi finančno zelo močno podprt. 23 milijonov evrov ni malo denarja, sploh ne v teh časih. In zagotavlja nam, da bomo v razumnih rokih modernizirali slovensko pravosodje, ko gre za vprašanje elektronskega poslovanja. Seveda ne moremo narediti vsega naenkrat, želeli bi si, da bi bilo to že včeraj, morda pa bo vsaj pojutrišnjem.

Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima dr. Gorenak v imenu predlagateljev, izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa.

Seveda moram reči da sem na nek način zadovoljen, minister se vsaj trudi in pojasni nekatere zadeve, zlasti te zadnje so mi bile všeč. O tem smo tudi mi pisali v naših predvolilnih programih in imate prav, tam bodo, po moji oceni, tudi tam so lahko zelo veliki prihranki. Skratka, minister se vsaj trudi pokazati dobro voljo, pojasni nekatere zadeve, svoje poglede, česar seveda pri koalicijskih poslancih nisem bil deležen. Sam sem ta nastop začel izjemno korektno in sem z nasprotne strani doživel popolno neko drugo reakcijo, ki je človek ne bi pričakoval, zlasti ne od uglednih ljudi.

Zato mi dovolite, da rečem nekaj besed tudi v okviru tistega, kar je največja poslanska skupina na koncu predstavila. Mislím, da smo vsi, vključujoč ministra, zdaj in prej, ostali diskutantje šli malo širše, kot je najožja tema. Nobenih očitkov z naše strani ni potrebnih, da koalicija ne dela ali karkoli, res pa je seveda tudi to, da ne sprejemamo, o čemer je bilo govora, tisto, da se vam prikazujemo samo s tistimi zakoni, ki jih vlagamo, da vas tisti zakoni ovirajo in tako dalje. Ne nazadnje je treba vedeti, če bi te tri zakone, ki jih je vložila Ljudska stranka in dva mi, danes ne bilo, potem bi ta seja, če odštejemo poslanska vprašanja, trajala en dan in pol. Čeprav ima Državni zbor predvideno, vemo, cel teden za zasedanje. Torej, tudi to je zgodovinski rekord te koalicije.

In treba je še nekaj reči. Vsi pozivi na: pomagajte, bodite ustvarjalni in bodite korektni, ker smo jih maloprej slišali. Naj vas spomnim, da smo mi bili tisti, ki smo podprli predlog vašega premierja v uvodnem nastopu, ko je rekel: "Tako bom šel v neko modifikacijo partnerstva za razvoj, kajti prihajajo krizni časi." Ker mu tega niste dovolili, smo to predlagali mi, pa mu spet niste dovolili. Toliko o pripravljenosti za sodelovanje. Jaz sem vas poslušal, pa bodite tudi vi vljudni pa, prosim, mene.

Še celo več, kar se tiče sodelovanja, ne samo ob tem zakonu, o katerem danes govorimo, je treba še nekaj reči. Da smo vam en paket pustili na mizi, ko smo odšli iz vladne palače, pa ste ga verjetno vrgli v koš za smeti; potem smo enega vložili maja lansko leto, pa ste rekli: ne, potem smo enega vložili nekoliko kasneje, pa ste rekli: ne in potem smo enega vložili, mislim, da v februarju letos, pa ste rekli: ne. Torej, zavračam tisto, da mi nismo pripravljeni sodelovati. Še kako! Vi ste tisti, ki zavračate tako sodelovanje.

Okoli mednarodnih primerjav je bilo še nekaj rečenega, češ da tukaj v tem zakonu nismo našli ustreznih mednarodnih primerjav. Mi smo se vsaj potrudili in napisali tisto, kar smo znali napisati in kar smo našli. Naj vas spomnim na nek drug zakon, to je zakon o policiji, v katerega ste vi napisali, da ima večina evropskih držav nek krasen model imenovanja generalnega direktorja, ki lahko pride iz civilne javnosti. To je namreč evropsko, to je najboljše, kar je ta koalicija zmogla. Ampak, oprostite! Državnega sekretarja sem takrat prosil, naj mi dokaže, naj mi pokaže primere takih držav. Rekel mi je: "Ti bom poslal." Nikoli mi ni poslal. Ko sem ga na to spomnil, je rekel: "Še prevajamo iz angleščine." Pa sem rekel: "Saj je lahko v angleščini." Nikoli nisem tega dobil. Raziskovalna naloga Državnega zbora je pa pokazala, da je bilo vladno gradivo s podpisom gospoda Cvikla, pripravljeno v notranjem ministrstvu, laž. Torej, če smo mi tukaj pomanjkljivi v mednarodnih primerjavah, ste vi pripravljeni se zlagati in napisati laž v obrazložitvah. Namreč, nobena evropska država, razen Estonije, to sem vam takrat povedal, in

deloma Portugalske, takega modela nima. Vi pa ste trdili, da imajo skoraj vse. Toliko o verodostojnosti obrazložitvev.

Pravite, datežko podprete zakon, ki ni resen, ki nima resnih namenov, ki je pomanjkljiv in tako dalje. Moram vas spomniti, da smo bili spomladi deležni nekega zakona, ki se mu je reklo popravek kazenskega zakonika, KZ1 je to bil. Tam notri ste prinesli serijo določb, ki naj bi opredeljevale kazensko odgovornost za te mladoletne osebe oziroma sploh pregon teh mladoletnih oseb, ker to naj bi bila sicer naša napaka. Kasneje se je pokazalo, da to ni res, ko sta Ustavno in Vrhovno sodišče, rekli, da to ne drži; ampak, vi ste - kaj naredili? Moram vam to vljudno povedati, spremenili ste dve besedi v prehodni in končni določbi, zato da ste imeli lepo "faco", da na zunaj izpade pametna koalicija. Dajte se tukaj zagnati v ta zakon, ki je zdaj pred nami in vložite energijo, vložite, bom rekel, svoje znanje, vprezite, in svoje strokovne službe, pa bo nastal boljši zakon. In nikakor nismo nikoli rekli, nikoli rekli, da je naše znanje briljantno. Nikoli. Je pa res, da so ljudje s te strani Državnega zbora vodili tudi Evropsko unijo, ampak s tem se ne hvalimo kaj posebej.

Sedaj dostopni podatki so v zakonu, nekdo je rekel, mislim, da minister - saj drži, da so dostopni, samo način je pa malo drugačen. Dostopni so bili tudi tisti podatki, ki so govorili o stečajnih upraviteljih, pod nekimi posebnimi pogoji, ampak danes so bolj dostopni. Torej dostopnost je lahko slabša, lahko je boljša. Če so kakšni podatki notri, ki govorijo o tem, da bi to bilo v nasprotju z ustavo ali s konvencijami, kot pravite, prosim, amandma črtajmo. Nimam nobene težave, če je kakšen EMŠO problem in tako dalje. To se da črtati, ampak pogoj je pritisk na tipko "za" jutri, ki pa je očitno vprašljiv. To pa je problematično. Toliko na to temo.

Spoštujem to, kar je tudi minister v zaključnem govoru povedal, in zlasti to naštevaje okoli tega, kaj to e-pravosodje, še prinaša in se s tem tudi v veliki meri strinjam. Skratka, v redu je, če boste te projekte tam nadaljevali, to v vsakem primeru, težko pa rečem, da ste konstruktivni pri kakšnem predlogu zakon, ki ga da opozicija. Tega pa žal ne bi mogel reči, zlasti pri kakih drugih zakonih, ne samo pri tem. Včasih dobivam občutek, meni je prav žal, da morama to reči, ampak včasih dobivam občutek, da res bolj skrbite za neke druge stvari in lobije, kot jaz temu pravim.

Za zaključek, da ne bomo rekli, da zavlačujemo, jaz vas pozivam vse, da zadevo dopolnite, vodja največje koalicijske poslanske skupine za sedaj se mi smeji. Sej bova mogoče kdaj menjala vlogi, pa se bom jaz smejal, ko se boste vi trudili. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi

na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika še kdo razpravljati? (Ne vidim roke.) Zato zaključujem razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v petek, 26. 3. 2010 v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **12. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O JAVNOSTI PREMOŽENJA FUNKCIONARJEV**. Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 27 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 27 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo. Besedo dajem predstavniku predlagateljev zakona Zvonku Černaču za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovana ministrica, kolegice in kolegi, lep dober večer! Še eden izmed zakonov, ki ni primeren, ne prihaja v pravem času in ima Vlada zanj boljše rešitve. Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev predlagamo v parlamentarno proceduro že drugič. Prvič smo ga vložili 16. julija lani, po tistem, ko Vlada ni predlagala ustreznega zakona, kljub temu da je bil kar nekaj časa že napovedan. Dolžnostno ravnanje funkcionark in funkcionarjev, da prijavilo podatke o svojem premoženju ter javnost podatkov premoženja funkcionarjev ureja Zakon o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo iz leta 2006. Zakon velja za državne funkcionarje, župane, podžupane v samoupravnih lokalnih skupnostih, velja pa tudi za tiste javne uslužbenke, ki so direktorji ali člani kolektivnih poslovnih organov javnih agencij, javnih zavodov, javnih skladov, še posebej sta omenjena Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Ne nazadnje velja zakon tudi direktorje in člane kolektivnih poslovnih organov javnih podjetij in gospodarskih družb v večinski lasti Republike Slovenije.

Ustavno sodišče je po uveljavitvi zakona iz leta 2006, vendar še pred pričetkom njegove uporabe, začasno zadržala izvrševanje tega zakona. 5. točka odločbe Ustavnega sodišča sicer izredno ne podaljšuje zadržanje izvrševanja, pač pa enako kot v predhodnem sklepu z dne 13. 4. 2006 določa, da se uporabljajo določbe Zakona o preprečevanju korupcije, razen petega odstavka 39. člena ter 40. do 43. člena tega zakona. Ustava Republike Slovenije izrecno ne govori o protikorupcijskem delovanju, vendar pa zahteva po preprečevanju korupcije izhaja iz načela pravne države. Korupcija ogroža vladavino prava in spodkopava zaupanje ljudi v ključne državne institucije, zmanjšuje politično stabilnost in socialni mir.

Sprejetje zakona, ki ga predlagamo, je torej nujno iz več razlogov. Enega od teh razlogov sem že omenil. Gre za neko vmesno situacijo, ki jo je treba urediti, in tega se, kot vidimo, zaveda tudi Vlada. Ko smo lani predlagali podoben zakon, 16. julija, je takratni državni sekretar napovedal, da bo Vlada zakon na to temo sprejela v letu 2009 oziroma do konca leta 2009. Seznanjeni smo s tem, da je bil predlog zakona obravnavan pred kratkim, mislim, da konec februarja letos.

Tisto, kar predlagamo v zakonu in kar se nam zdi pomembno in je drugače, kot se predlaga v drugih rešitvah, je javnost premoženja javnih funkcionarjev; javnost premoženja na tak način, da se zagotavlja na transparenten način z javno objavo. In kljub temu, da tak zakon še ni v veljavi, smo poslanke in poslanci Slovenske demokratske stranke takrat, ko smo prvič ta zakon predlagali, v juliju 2009, to obvezo tudi izvršili in svoje premoženje javno objavili. Zanimive pa so bile reakcije takrat na to temo. Pričakovali smo, da bodo temu zgledu sledili vsi ostali poslanci in poslanke, pa smo bili namesto tega deležni neke vrste posmeha oziroma celo etiketiranja v nekaterih medijih v tem smislu, katero delnico, vredno nekaj evrov, je kdo pozabil prijaviti. Namesto da bi skozi ta vzgled ustvarili okoliščine in vzdušje, ki bi naredilo to področje bolj transparentno in pripomoglo k temu, da bi se enkrat tudi na tem področju začeli s temi pojavi resno ukvarjati. Takrat smo tudi povedali, da se s tem predlogom zakona ne ukinja Komisije za preprečevanje korupcije, da se del pristojnosti prenaša na Računsko sodišče, kljub temu da, resnici na ljubo, svojega namena ni upravičila in ga tudi v tem vmesnem obdobju ne upravičuje. Mnogokrat služi bolj za diskreditacijo posameznikov kot za resen spopad s koruptivnimi dejanji.

V Slovenski demokratski stranki bomo seveda ta zakon podprli in mislim, da v ničemer ne izničuje ambicij, ki jih ima Vlada na tem področju. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Besedo dajem ministrici za javno upravo, gospe Irmi Pavlinič Krebs, za uvodno obrazložitev mnenja Vlade.

IRMA PAVLINIČ KREBS: Spoštovani gospod podpredsednik, hvala lepa za besedo. Spoštovane poslanke in poslanci!

Spoštovani predlagatelji, vaše predloge v delu, ki so skladni z ustavo v celoti sprejemamo in Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije, ki je v drugi obravnavi na matičnem delovnem telesu, upamo, da bo sklic te seje v doglednem času, vsebujejo rešitve, ki so v vašem zakonu, vsebujejo pa tudi druge rešitve, ki so aktualen odziv na razmere časa z željo, da uredimo transparentnost delovanja javnega sektorja na najboljši možni način. Problem v predlogu predpisa, ki mu ni mogoče očitati dobrih namenov, je v dveh ustavno spornih predlogih. Vi ste predlagali v predlogu zakona prenos

pristojnosti v zvezi s prijavo in spremljanjem premoženja funkcionarjev s Komisije za preprečevanje korupcije na Računsko sodišče. Tak predlog je dejansko ustavno sporen in ni skladen z v ustavi točno določenim položajem Računskega sodišča. 150. člena Ustave namreč določa, da je Računsko sodišče najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe in ima neodvisen položaj. Ne moremo zanikati, da ima neodvisen položaj tudi Komisija za preprečevanje korupcije, ki ji ljudje neizmerno zaupajo in jo štejejo za organ, ki mu je vredno priglasiti svoje dvome o nepravilnostih v javnem sektorju. Zato, ker je tudi ta neodvisen organ, menimo, da je utemeljitev predlagateljev v obrazložitvi predloga zakona, kjer navajate razlog, da bi pristojnost prijave in nadzora premoženja prenašali na Računsko sodišče, ker je neodvisen organ, ne vzdrži resne presoje. Poslanstvo namreč obeh organov, tako Računskega sodišča kot komisije, je res kontrola in nadzor, vendar z vidika ciljev nadzora oziroma kontrole gre za dve popolnoma različni področji.

Drugi problem, ki je v tem predlogu zakona, pa je vaš predlog, da se premoženjsko stanje funkcionarjev v celoti objavi. Ustavno sodišče je takšno rešitev v letu 2006 že presojalo in je v odločbi napisalo, da je rešitev, torej, dolžnost prijave vsega premoženja javnega funkcionarja, v nasprotju z načelom sorazmernosti in gre za poseg v pravice ustavnega varstva osebnih podatkov funkcionarjev. Ustavno sodišče pravi (citiram): "K transparentnosti opravljanja javne funkcije bi po naravi stvari prispevala javna objava podatkov o tistem premoženju in o tistih dohodkih posameznika, javnega funkcionarja, ki bi bili pridobljeni v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma določeno obdobje po njenem prenehanju. Za objavo večjega obsega podatkov pa ni videti razumnega, z ustavnim ciljem povezanega razloga." Torej, po oceni Ustavnega sodišča javna objava nekaterih podatkov o premoženjskem stanju prekomerno ogroža celo pravico do osebne varnosti iz 34. člena Ustave. Iz tega razloga predlagatelji v zakonu, ki je že v proceduri v parlamentu, določamo javno objavo podatkov o premoženju funkcionarjev, vendar na ustavno skladen način. In boj proti korupciji in nezaželenemu ravnanju urejamo bistveno bolj celovito, kar veste sami, saj ste ta predlog verjetno že videli. Računam, da bomo, ker so tudi te vaše rešitve v tem zakonu modificirane tako, da so ustavno skladne, v zakonu Vlade oziroma je to že zakon parlamenta, besedilo oblikovali skupaj in da ga bo Državni zbor sprejel in s tem dal pomembno sporočilo ljudem.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Franc Pukšič, ki bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC PUKŠIČ: Lep pozdrav nekaj kolegom in kolegicam, ministrici in podpredsedniku, nocoj zadnjič! Pa tudi tokrat je bilo slišati, da Vlada tega ne podpira. Saj, če bi, bi me presenetila. Toda pravijo, da ima narod takšno vodstvo, kakršnega si ga zasluži. Mislim, da si slovenski narod zasluži boljše vodstvo, in sem prepričan, da bo to zelo v kratkem tudi pokazal.

Torej, niti tega, da bi funkcionarji objavili premoženje, ne dovolite. Koga, za boga, se res bojite?

Pred seboj imamo predlog zakona, ki naj bi zagotavljal transparentnost delovanja javnih funkcionarjev in učinkovito preventivno delovanje na področju preprečevanja korupcije. Torej, bojite se preprečevanja korupcije in preventivnega delovanja. Predlagano je, da bi vsi funkcionarji, vključno s predsednikom republike, vlade, poslanci, ministri, sodniki, notarji sporočali podatek o svojem premoženjskem stanju slovenskemu računskemu sodišču. Tukaj moram tudi oporekati predlagatelju zakona. Tukaj bi lahko zraven napisal, da to velja, spoštovani gospodje predlagatelji, za opozicijske ljudi, ne pa za koalicijo. Lepo vas prosim, pa na Vlado kaj takšnega naslavlajte. Res nezaslišano. In Vlada ima prav, da vas kritizira.

Funkcionar bi moral obrazložiti kakršnokoli povečano premoženje, ki presega seštevek njegovih neto izplačanih plač v času od zadnje prijave. In vsi ti podatki bi se po predlogu zakona objavili na spletni strani Računskega sodišča.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke razumemo Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev kot dober namen zaježitve koruptivnih dejanj, ki so se očitno zelo razpasla tudi na področju javnih funkcionarjev. Mislite, da to še kdo verjame? Očitno je kriza korupcije tako globoko zajeta v našo družbo, da vladna koalicija niti takega zakona ne dovoli sprejeti, da bi funkcionarji vsaj to zakonsko morali prijavljati.

Ker menimo, da mora vsaka uspešna demokratična država učinkovito preprečevati korupcijo in klientalizem, seveda, podpiramo ta predlog zakona. Pa vendar se sprašujemo, kaj je s tako imenovano, kolegice in kolegi iz koalicije in Vlade, finančno policijo. Kdo preverja tiste, ki niso funkcionarji, pa iz nič, kar čez noč obogatijo? Kje so vzeli? Na račun koga so se okoristili? To je stvar že nekega drugega zakona, ki ga ni, pa ste ga obljubljali tudi s strani koalicije. Tudi finančno policijo. Vas sprašujem - Vlada in koalicija.

Pa naj se vrnem k Predlogu zakona o javnosti premoženja funkcionarjev. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke nimamo nobenih osebnih zadržkov, da bi bili podatki javni. Mi imamo že zdaj podatke javne. Opcij, kako podatke objavljati, pa je več. Torej to ni nujno samo internetno in to ni nujno samo na spletni strani Računskega sodišča. Variante objave podatkov bi ob sprejemu v drugem branju dopolnili. Naš predlog v Slovenski ljudski stranki je, da se podatki objavijo tudi v

lokalnih časopisih, lokalnih mediji. Veste, zakaj? Zato, ker te lokalne medije berejo tisti, ki nas volijo, tisti, ki nas poznajo in tisti bodo zelo hitro vedeli, ali smo prijavili svoje premoženje korektno in pošteno ali ne. Imamo pa tudi svoje mnenje o tistih objavah premoženja na spletnih straneh, ki že od daleč kažejo nerealno sliko. Pripisati premoženje na ženo oziroma moža ali drugega družinskega člana, in potem dajati v javnosti neke nerealne podatke, zagotovo ni pošteno, kaj šele transparentno. Ampak, kdo v tej državi še dela transparentno in pošteno?! Čemu je to namenjeno, seveda vemo. Takšnemu početju pa se poslanci v Slovenski ljudski stranki ne bomo pridružili. Zato ta zakon takšno stanje preprečuje v 4. členu in dobro je, da je to zapisano v 4. členu.

Javnost podatkov o premoženju funkcionarjev podpiramo, tudi zato, da ne bi več prihajalo do raznoraznih ugibanj in neposrečenih cenitev premoženja, ko lahko takšna ali drugačna medijska hiša po svoje in kar tako, malo čez palec, oceni premoženje nekega funkcionarja, potem to objavi in taka objava - neresnica postane resnica in postane dejstvo. Prevečkrat so na tak način oškodovani tisti, ki so si premoženje pošteno prislužili s svojim delom. Tisti, ki pa znajo dobro izigrati sistem in zakonodajo, pa se uspešno skrivajo.

In na koncu naj v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke dodam le še to, da s takšnim zakonom lahko zajezimo korupcijo in klientelizem. Da bi pa samo ta zakon oziroma njegovo izvajanje lahko povrnilo tudi splošno zaupanje slovenske javnosti v javne inštitucije in javne funkcionarje, ne bo dovolj. Zato s tega mesta pozivamo Vlado, naj pripravi celovit paket protikorupcijske zakonodaje. Pri Slovenski ljudski stranki bomo zakon podprli.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine DeSUS bo predstavil Franc Jurša.

FRANC JURŠA: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav ministrici in tudi kolegom, kolegicam, ki še vztrajajo v Državnem zboru.

Z izjemo različnega datiranja tega akta je Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev popolnoma identičen s predlogom, ki smo ga na pobudo istega predlagatelja obravnavali že v tem mandatu, in sicer na 9. redni seji DZ, ki je potekala septembra lanskega leta. Naša poslanska skupina je glede takšnega načina vlaganja aktov v zakonodajno proceduro že izrazila pripombe. Vlada je že takrat v svojem mnenju nakazala, da bo sistemsko in celoviteje in z upoštevanjem odločb Ustavnega sodišča to področje uredila v Zakonu o integriteti, ki bo uredil tako sestavo, delovanje in pristojnost Komisije za preprečevanje korupcije, zaščito prijaviteljev, preprečevanje nasprotja interesov in nadzor nad sprejemanjem daril, nadzor nad premoženjskim stanjem funkcionarjev, načrte integritete, nadzor nad uresničevanjem predpisov o financiranju političnih strank, lobiranje, vodenje

in uporabo evidenc ter prekrške in globe. Nikakor ne gre našega načelnega stališča o nepodpori obravnavanega predloga razumeti, kot da te ideje o javnosti premoženja funkcionarjev ne podpiramo. Ravno nasprotno. Ta ideja nam je izjemno blizu, vendar pa menimo, da gre sam predlog zavreči iz razloga, da je ta tematika že zakonsko urejena. Že po sedaj veljavni zakonodaji je namreč dolžnost funkcionarjev, da prijavijo podatke o svojem premoženju. To področje ureja Zakon o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo, ki pa je po oceni Ustavnega sodišča v določenem delu sporen, zato je slednje izvajanje določenih členov zadržalo, vrsto členov pa razveljavilo. Vsi vemo, da se je prejšnja oblast na vse pretege borila za razpustitev Komisije za preprečevanje korupcije pod pretvezo, da naj bi slednja predstavljala brezzobega tigra, očitno pa sta bila tako zakon kot tako imenovana Kosova komisija določenim strukturam trn v peti. Zato se ju v prejšnjem mandatu poskuša izničiti s sprejemom omenjenega zakona, ki pa je, kot že rečeno, doživel razveljavitev vrste njegovih določb s strani Ustavnega sodišča in zahtevo po odpravo ugotovljenih neustavnosti, za ta čas pa podaljšanje uporabe omenjenega zakona in tudi delovanje komisije. Nedvoumno drži, da zahteve Ustavnega sodišča, ratifikacija konvencije Združenih narodov proti korupciji in druge mednarodne obveznosti Slovenije terjajo od nas dejansko okrepitev integritete in transparentnosti ter pravno ureditev izjemno perečega vprašanja korupcije in njenega preprečevanja, kajti dejstvo je, da je korupcija v Republiki Sloveniji zelo razširjena. Predlagatelj zakona o javnosti premoženja funkcionarjev v določeni meri sledi tem zahtevam, zato tega besedila ni moč zgolj vreči v koš. Nekatere rešitve so pretehtane in smiselne, vendar celostno gledano besedilo predloga ni zrelo za našo podporo, saj vsebuje tudi bistveno nedorečenosti in tudi nesmiselnosti, ki jih zagotovo ne gre podpreti.

Drugi razlog za dopolnilno stališče do tega predloga je že v zakonodajni postopek vložen predlog zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki bo celoviteje uredil to področje. Besedilo obravnavanega predloga pa se, kot tudi v naši poslanski skupini ugotavljamo, dotika zgolj enega področja kar pa zagotovo nasprotuje načelu, da se vse zaokroža in da se področja življenja sistemsko uredijo na enem mestu, če je to seveda le mogoče.

Skratka, naša poslanska skupina podpira idejo predlagatelja, da je potrebno pristopiti k ureditvi tega področja, in to v kratkem, se pa strinjamo z argumentacijo Vlade. Zato bomo sedaj obravnavani Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarja zavrnil in glasovali proti sklepu, da je predlog primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče poslanskega kluba LDS bo predstavil gospod Milan Gumzar.

MILAN GUMZAR: Spoštovana gospa ministrica, gospod podpredsednik, kolegice in kolegi. Predlagane vsebine zakona o javnosti premoženja funkcionarjev v Poslanskem klubu Liberalnih demokratov ne bomo podprli. Pa ne zaradi tega, da se bojimo predstaviti javnosti svoje premoženje, ampak zaradi tega, da verjamemo Vladi oziroma njeni najavi, da bo to problematiko sistemsko in celoviteje rešila, pravzaprav da bo Vlada Republike Slovenije to problematiko sistemsko in celovito in z upoštevanjem odločb Ustavnega sodišča uredila v zakonu o integriteti, ki bo uredil tako sestavo, delovanje in pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije, zaščito prijaviteljev, preprečevanja nasprotja interesov in nadzor nad sprejemanjem daril, nadzor nad premoženjskim stanjem funkcionarjev, načrte integritete, nadzor nad uresničevanjem predpisov o financiranju političnih strank, lobiranje, vodenje in uporabo evidenc ter prekrške in globe. Predlagani zakon o javnosti premoženja funkcionarjev tako predstavlja spreminjanje enega poglavja bodočega zakona o integriteti in nov samostojen zakon, ker je v nasprotju s politiko te vlade, da je potrebno vsebinsko zaokrožena področja življenja in ravnanja oblikovati čim bolj jasno, pregledno, če se le da sistemsko, na enem mestu, pri čemer zmanjšujemo zasičenost z zakoni, ki vsebinsko povezujejo tematiko nepregledno, brez utemeljenih razlogov drobijo in na ta način zmanjšujejo pravno varnost. Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev, ki predvideva prenos pristojnosti v zvezi s prijavo in spremljanjem premoženja funkcionarjev s Komisije za preprečevanje korupcije na Računsko sodišče, s tem bi bil izveden tudi prenos tehničnih, materialnih in drugih sredstev, arhiva, evidenc in druge, s tem povezane dokumentacije, je za nas nesprejemljiv, saj je v nasprotju z ustavno odločbo z dne 13. 4. 2007, ki je istovrstno vprašanje, ki so ga predlagatelji zapisali v predlogu obravnavanega zakona, že obravnavala in odločila, da je takšen predlog v nasprotju z Ustavo Republike Slovenije.

V Poslanskem klubu Liberalnih demokratov Slovenije ne bomo podprli sklepa, da je zakon primeren za nadaljnjo uporabo. Želimo si, da bi v nadaljevanju obravnave slišali pravzaprav vsebino, ne pa vsega drugega, tako kot smo poslušali pri prejšnjem zakonu. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ: Najlepša hvala. Nekateri zadnji dogodki so odprli nekaj vprašanj in zdi se, da politiko ponovno približali tistim pogostim primerjavam, ki jo primerjajo z damami noči. Takšnemu razumevanju politike se je potrebno upreti in s svojim delovanjem dokazati, da je politika proces,

ki zasleduje naše skupne interese in ki mora v svojem demokratičnem ustroju prepoznavati skupne izzive in potrebe našega naroda. Tako na politiko in vlogo politikov v njej gledamo Socialni demokrati. To štejejo kot delo za skupno dobro, ki mora temeljiti na spoštovanju ustave in pravnega reda in tudi visoko zastavljenega moralnega in etičnega okvira, v katerem kot politiki in političarke delujemo. Samo na ta način je mogoča demokratična prepoznavna tega, kakšna so pričakovanja javnosti, kaj skupnost pričakuje od politike in kakšne so torej naše prioritete naloge, ki jih moramo v dobro te skupnosti uresničevati. Ne pristajamo na to, da smo vsi enaki, da je vsa politika skorumpirana in lažniva in da vsi trgujemo s svojo politično vlogo. Nasprotno, trdimo, da smo del poštene politike, ki jo oblikujemo načelni in pošteni ljudje. Žal, pa obstajajo tudi izjeme, ki jih mora učinkovito odkrivati in preganjati učinkovit institucionalni sistem in okvir odkrivanja ter pregona korupcije. Zato so aktualni dogodki ne samo vredni naše obsodbe, temveč je ta obsodba nujna, da jasno povemo, da je takšno ravnanje za nas nesprejemljivo, da takšna ravnanja ne bi brez takšne obsodbe in takšne klasifikacije postala splošno sprejemljiva in splošen pojav političnega prostora. Takšni pojavi in takšna politika nam je tuja in nam mora biti tuja vsem. To je še toliko bolj pomembno v težkih časih, ko se zdi, da javnost izgublja zaupanje v politiko, v demokratične institucije, v to, da je sposobna odgovoriti na izzive, pred katerimi stojimo kot država in kot narod. Težki izzivi, s katerimi se sooča naša vlada, potrebujejo to demokratično zaupanje in četudi pri tem nismo vedno uspešni, si prizadevamo, da bi s svojim političnim ravnanjem in delovanjem zaupanje v te demokratične institucije krepili. To ne nazadnje ni pomembno toliko zaradi priljubljenosti te ali one stranke, ampak zaradi obstoja in verodostojnosti demokracije same.

Socialni demokrati se nikoli in tako tudi ne sedaj, ko smo na oblasti, ne skrivamo pred transparentnostjo in preglednostjo svojega ravnanja. Vsi smo svoje premoženje v skladu z zakonom prijavili protikorupcijski komisiji, mnogi pa smo podatke o premoženjskem stanju razkrili tudi javnosti in medijem.

V Poslanskih skupini Socialnih demokratov predloga zakona o javnosti premoženja funkcionarjev ne bomo podprli. Prvič: ker gre za še enega v vrsti poskusov, da bi ukinili protikorupcijsko komisijo. Drugič: ker s takšnim zakonom, ne bomo v ničemer prispevali k odkrivanju in pregonu korupcije. Tretjič: ker so rešitve iz tega zakona v nasprotju z odločitvami Ustavnega sodišča, če ne celo protiustavne.

Naj zelo jasno poudarimo - želimo in bomo uredili transparentnost premoženja funkcionarjev, predvsem pa bomo celovito stopili korupciji na rep, ne samo med funkcionarji, pač pa tudi širše, znotraj državne administracije. Ne nazadnje smo pred časom s sprejemom novele zakona o policiji nekaj

dodatnih nalog na to temo podelili tudi novemu nacionalnemu preiskovalnemu uradu, ki mora tudi tovrstna kazniva dejanja, kazniva dejanja korupcije, preganjati in učinkovito odkrivati. Naša vlada je pristopila k pripravi zakona o integriteti, s katerim se ureja evidentiranje in nadzor nad premoženjem funkcionarjev, vključno z izvorom premoženja, ureja konflikt interesov, prepoved oddajanja poslov, podjetja, ki so povezana s funkcionarji in njihovimi družinskimi člani, ureja se lobiranje in na novo je definiran položaj neodvisnega organa za odkrivanje in pregon korupcije, torej Komisije za preprečevanje korupcije. Vse to delamo s cilje, da država z nadgradnjo obstoječega modela in ne z njegovo ukinitvijo, pardon, kot predlaga opozicija, največjo možno pozornost posvetimo krepitvi integritete v celotnem javnem sektorju. Torej, da zagotovimo pogoj, da uslužbenci in funkcionarji svoje delo opravljamo pošteno in profesionalno, in hkrati tudi pogoje za to, da učinkovito preganjamo korupcijo.

Dobro se namreč zavedamo, da korupcija zavira družbeni razvoj in v temelju škoduje dobremu razvoju družbenih in moralnih vrednot ljudi in celotne skupnosti. Ne nazadnje je dolžnost vsakega izmed nas, vsakega politika in političarke, resnicoljubnost in poštenje. Za to odgovarjamo svojim volivkam in volivcem. In ker si politiko predstavljamo kot proces, kot tek na dolge proge, smo tudi prepričani, da kratkoročni ovinki na tej poti so nekaj, kar volivke in volivci jasno prepoznajo in nikakor ne nagradijo.

O tem in zato pa moramo seveda narediti mnogo več. Komisija za preprečevanje korupcije je deležna visokega zaupanja slovenske javnosti. V anketi na vprašanje: Komu bi prijavili primer korupcije, če bi zanj vedeli? je komisija na drugem mestu, takoj za policijo. Imamo trdnost in odločenost, da okrepimo to komisijo in celoten sistem boja proti korupciji v naši državi in ne popustimo nekaterim poskusom razgradnje protikorupcijskega sistema, oblečenim v bleščeč populistični plašč.

Kot rečeno predloga zakona Socialni demokrati ne bomo podprli.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Najprej nekaj splošnega, potem pa k posebnemu. Tako tudi je verjetno najbolje.

Dolžnostno ravnanje funkcionarjev in funkcionark, da prijavo podatke o svojem premoženjskem stanju ter javnosti podatkov o premoženju funkcionarjev ureja Zakon o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo. Kaj želimo mi doseči oziroma kaj je cilj tega zakona? Cilj predlaganega zakona je, da je zagotavljanje transparentnosti delovanja javnih funkcionarjev in preventivno

ravnanje na tem področju. Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev zasleduje načelo delitve oblasti, menda je to pisalo tudi v ustavni odločbi, načelo transparentnosti in odprtosti. Ta zakon določa dolžnost prijave podatkov funkcionarjev ter javnost podatkov o premoženjskem stanju funkcionarjev podeljuje Računskemu sodišču. Računsko sodišče Republike Slovenije je, kot veste, po ustavi najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe v Republiki Sloveniji. Tudi nekatere države imajo ureditev, kakršno predlagamo. Ustava Republike Slovenije določa, da je Računsko sodišče prvo, pri svojem delu neodvisno, vezano na ustavo in zakon. Računskega sodišča ni mogoče uvrstiti v nobeno od vej oblasti, ne v zakonodajno, ne izvršilno in ne v sodno vejo oblasti. Zakon o Računskem sodišču določa, da akt, s katerimi izvršuje svojo nerevizijsko pristojnost ni dopustno spodbijati niti pred sodišči, niti pred drugimi državnimi organi, ki ima samostojen, neodvisen položaj v sistemu sodne veje oblasti; to je v sistemu državne oblasti. Eden izmed elementov za učinkovit boj zoper korupcijo je spremljanje premoženja funkcionarjev. Dolžnostno ravnanje funkcionarjev poročanja podatkov o prijavi premoženja ter javnost podatkov o premoženjskem stanju funkcionarjev morata biti pregledni, čemur predlagatelj zakona sledi.

Samo spomnimo se, tudi v Državnem zboru smo imeli ali pa še imamo kar veliko problemov, ko je nekdo prijavil Kosovi komisiji premoženje in je s tem iskal tudi nek alibi, kako je uredil vse zakonske dolžnosti, v resnici je pa volivce goljufal in prikazoval neko drugo stanje, kakršno je resnično. Če bi bil uveljavljen ta zakon, bi to postalo javno. Kosova komisija pač ni javnost, ampak je Kosova komisija. Naš zakon predvideva javno objavo podatkov. V ta namen bo Računsko sodišče lahko opravilo vpogled v celotno finančno stvarno poslovanje funkcionarja ter o svojih ugotovitvah obvestilo organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje funkcionarjev, in pristojne organe, ki bi lahko na podlagi tega ukrepali v skladu s svojimi pristojnostmi. Mednarodni pregled je priložen in imate zadeve relativno jasno napisane, kako je po kateri državi. Sedaj pa na tisto, kar sem rekel, posebno.

Žal mi je, da so spet nekateri odšli, enako kot pred meseci, ko smo ta zakon obravnavali, na kar seveda ne morem vplivati. Ne vem, kolikokrat bo treba še povedati, zato bom zdajle trikrat ponovil: ta zakon ne ukinja Kosove komisije. Ponavljam, ta zakon ne ukinja Kosove komisije. Kot papagaji, smo slišali nekatere ponavljavce in verjamem, da se bo ta papagajščina na nek način še nadaljevala. Ta zakon črta nekaj členov iz tistega zakona, ki govori o Kosovi komisiji, in samo tiste, v delu katerih naloge prenaša na Računsko sodišče. Kosova komisija ostaja s temeljnimi nalogami, ki jih ima. Njene temeljne naloge so pravzaprav čisto nekaj drugega kot samo zbiranje evidenc o premoženju funkcionarjev; to je eden manjših del ali pa nalog te komisije. Zato ponovno poudarjam:

Kosove komisije nihče ne ukinja. Bom še dvakrat, ja, da boste razumeli, ker očitno nočete.

Če je Ustavno sodišče reklo, da tisti zakon iz leta 2007 ni v redu oziroma da ni tak, kakršen naj bi bil, bi povabil ministrico oziroma vas, da ga spremenimo. Spremenili ga bomo lahko s pritiskom na tipko "za" jutri, ko nas bo nekoliko več.

Poglejte, vse lepo in prav, ko govorimo o javnosti premoženja funkcionarjev. V današnjem sistemu se to premoženje da skriti, na tak ali drugačen način ga lahko prenesete, na tak ali drugačen način ga lahko odnesemo v tujino, tam naredimo firmo, pravzaprav poštni nabiralnik, in v Sloveniji bomo vsi zadovoljni, ker smo funkcionarji svoje dolžnosti opravili in ker smo skromni pred volivci. Ampak to ni to. S prenosom nalog iz Kosove komisije, ki danes evidentira to premoženje in po potrebi pove, kaj je kdo prijavil in česa kdo ni prijavil na Računsko sodišče, ki pa mora javno objaviti te podatke, vsaj po predlogu tega zakona, je pa situacija povsem drugačna. Vsakdo, vsak državljan bo lahko preveril premoženje vsakega funkcionarja, ne na nek način, ko mu bo treba reči, ja, niste upravičeni do teh podatkov, pa ne vem kaj še vse. Ne, s pritiskom na dva gumba na računalniku prideš do podatkov, vpišeš še ime in priimek in smo končali. In ne vidim nobenega razloga, da je takšno vpitje oziroma da je takšno nasprotovanje temu zakonu.

Naj vas spomnim na tisto, kar ste rekli, da je Ustavno sodišče reklo, češ, da tako "fejst" pa le naj ne bi pritisnili na funkcionarje, da res morajo vse povedati. Ja, seveda, glejte, kdaj nastopi svojo funkcijo Ustavno sodišče, takrat, ko upravičeni predlagatelji predlagajo tak postopek. Če pa bi v Državnem zboru sedeli soglasni ljudje, ki bi rekli: "Upamo, hočemo in želimo objaviti vse podatke o našem premoženju," in če nihče od nas ne bi zahteval ustavne presoje, bi pa tak zakon prav lepo deloval. Ampak, želja je tista, ki je potrebna. Mi smo, kar se tiče SDS-a, podatke sami objavili na internetni strani, pozvali smo tudi vas, da to naredite. Seveda se je zgodilo nekaj nasprotnega, bili smo deležni kritik, bili smo deležni žalitev in na delo so prišli raziskovalni novinarji, ki so pri Evi Irgl našli eno delnico, ki jo je podedovala in sploh ni vedela, da jo je in je ni vpisala na spletno stran, to je bil pa potem velik problem. Namesto da bi vsi poslanci in ostali funkcionarji temu sledili in rekli: "To, kar je bila poteza SDS, dajmo temu slediti in to uzakoniti," ne, to pa ne. Govorim osebno, ni nobenih razlogov, tisti, ki ima čisto vest lahko tak zakon podpre. Tisti, ki ima čisto vest, lahko kadarkoli brez težav pritisne na gumb "za" in nobenih razlogov nimate, nima nihče od funkcionarjev, ki ima čisto vest, da tega ne bi naredil. Zamegljevanje pod Kosovo komisijo, ki arhivira podatke in jih spravlja in po potrebi kaj pozove ali ne in po potrebi, recimo, reši gospoda Golobiča, to pa je že tako, ne reši, oprostite, se opravičujem, on je prijavil svoje premoženje

Kosovi komisiji v skladu z zakonom, kot je rekel. Ampak, če bi pa to bilo objavljeno na spletni strani, pa bi to lahko bilo dostopno za vsakega državljana. Še enkrat ponavljam, za nobeno razpustitev Kosove komisije ne gre. Naj vsa spomnim, tiste, ki mogoče niste sedeli v parlamentu, ko smo mi popravljali ta zakon, leta 2007 mislim, da je to bilo, je v prehodnih in končnih določbah jasno pisalo, Kosova komisija in predsednik komisije gospod Kos nadaljuje z delom do izteka mandata. Na to določilo, spoštovani kolegi, vas bom spomnil, ko bo in če bo prišel v parlament popravek tožilskega zakona - kolikor vem, pripravljate popravek tožilskega zakona, v katerem bi na drugačen način uredili imenovanje generalne državne tožilke, torej da bi to prenesli na sodno vejo oblasti. Ampak, če bo v prehodnih in končnih določbah pisalo, da se zakon uskladi z dejanskim stanjem v štirinajstih dneh, bom to označil za to, da je umazano delo namesto ministrov opravil nekdo drug in namesto koalicije. Že danes vam povem in vas spominjam na določilo, leta 2007 Kosova komisija nadaljuje s svojim delom in Kos konča svoj mandat. Tudi v tistem zakonu je to pisalo. To je "fer" odnos. Pa se je pisal Kos ali pa Brezigar. To bi bil "fer" odnos.

Res je, da je splošno pojmovanje, pogledajte, da je korupcije ogromno. To je splošno pojmovanje v naši državi. To kažejo ankete, to kažejo raziskave, to kažejo magistraciji, sam teh zadev kar nekaj preberem kot mentor na fakulteti. Ampak ko greste v strukturo teh odgovorov in ko naredite poglobljene analize, pa dobite tudi drugačne rezultate. Jaz trdim, da je stanje, kakršno je v tem trenutku, da je splošno pojmovanje o tem, da je koruptivno vse, da smo to poslanci, zdravniki, sodniki in ne vem kdo vse, je pravzaprav dobro in je to na nek način tudi zasluga Kosove komisije, ker njena naloga je opozarjati na vsak najmanjši pojav, ker s tem deluje preventivno in ona, ta komisija, je pravzaprav dosegla tako stanje splošnega pojmovanja o strahotni razširjenosti korupcije. Ampak resne raziskave, ne samo v Sloveniji, tudi drugod po Evropi, vam bodo pokazale, da je med tem splošnim pojmovanjem in realnim stanjem, ki ga tako ali tako ne moremo nikoli ugotoviti, lahko ga približno raziščemo, je pa velika razlika. Naj vas spomnim samo na eno od takih nalog, ki je rekla približno naslednje. Anketirance, inšpektorje, delovne in okoljske, mislim, da smo spraševali, koliko je korupcije v Sloveniji in kdo je najbolj koruptiven in so to razložili in korupcija je po njihovem mnenju, govorimo o znanstveno-raziskovalni nalogi, veliko. Tako bomo rekli. In vse je koruptivno. Potem, ko smo jih povprašali: Kolikokrat ste vi na svojem delovnem mestu kot inšpektor za okolje ali karkoli že, doživeli korupcijo, pa je padec za 70-80% od tistega realnega stanja. To ne pomeni, da korupcije v Sloveniji ni, daleč od tega. Daleč od tega! Verjetno je še hujše, kot tista korupcija z nekimi malimi kuvertami, verjetno so kakšna koruptivna ravnanja v smislu zaščite kašnega lobija, ki pa ga včasih

zaščitimo v Državnem zboru s pritiskom na gumb "za". Jaz se sprašujem, če to ni tisto.

Poglejte, še nekaj. Dodatne naloge, kar je bilo maloprej rečeno, ki smo jih določili Nacionalnemu preiskovalnemu uradu, ja, saj nismo nobene določili, je pa treba že kaj razumeti in kakšen zakon prebrati. Nobene dodatne naloge nismo določili policiji, te so napisane v zakonu že 10 in več let. To so bolj tako, veste, bolj za publiko. To ne drži. Situacija je tudi takšna, da je prav, tudi sam bi lahko pritrdil tisti trditvi, ki pravi, kako ljudje zaupajo Kosovi komisiji. Raziskave to kažejo. Ja, gospe in gospodje, res kažejo raziskave, nekaj časa je bila celo na prvem mestu, pred policijo, zdaj je, baje, policija pred njo. Ampak, zakaj se je treba vprašati, zakaj. Zaradi tega, ker je med koruptivnim ravnanjem in kaznivim dejanjem, baje, velika razlika. Nekaj ima lahko elemente koruptivnega ravnanja, vendar to ni kaznivo. Na primer, kupčkanje z glasovi. Na primer. Kaj to pomeni? To pomeni, da Kosova komisija lahko vrsto stvari razglasi za to, da ima koruptivne elemente koruptivnega ravnanja, policija pa ne more ugotoviti, niti tožilstvo, še manj pa sodstvo znakov kaznivega dejanja, ker je med tem velika razlika. In zato tako zastavljena vprašanja, komu zaupate in tako dalje, je treba potem tak rezultat, da je ta komisija na prvem mestu po zaupanju ljudi, tega ne moremo jemati kot nek argument, zakaj moramo to komisijo imeti, čeprav je nihče ne ukinja. To je kvečjemu lahko argument za kaj drugega. Me pa veseli, da je policija, če je to, kar je bilo malo prej rečeno, zdaj na prvem mestu po temu, komu se zaupa. Še enkrat poudarjam, da je treba zelo paziti na to, kdaj govorimo o koruptivnih ravnanjih in kdaj govorimo o kaznivih dejanjih korupcije. To je pa vendar velika razlika. In še nekaj. Komisija lahko kadarkoli, z zelo malo ali nič dokazi, neko ravnanje razglasi za koruptivno ali pa, da ima znake koruptivnega ravnanja, boste lahko prebrali v načelnih mnenjih. Vendar, oprostite, ko material pride na policijo, pa ne more biti znakov, ampak morajo biti dokazi. Zato je tudi taka velika razlika, čeprav bi si človek želel, da bi tudi ta komisija, recimo, tako, za primer, vzela pod drobnogled tudi kako drugo zadevo, ne samo Strojnov tam v Postojni, pač pa kak nacionalni preiskovalni urad, kako smo do tega prišli.

Skratka, ta zakon, ponavljam petič, ne ukinja Kosove komisije, črta nekaj členov in bistvena dodana vrednost tega zakona je javnost premoženja funkcionarjev, dostopna za vsakogar. Vsakdo, vsak državljan naj ve, kakšno premoženje imamo poslanci, ministri, državni sekretarji in tako dalje. In zelo všeč mi je tisto, kar je nekdo tudi predlagal, ko je rekel, v lokalne medije naj to gre. Nič ne pomeni, veste, če nekdo objavi podatke o tem, kakšno je moje premoženje, ker bo večina ljudi v mojem volilnem okolju to spregledala. Če bo pa to objavil lokalni časopis, pa ni boljše kontrole. Ni boljše kontrole, nobene komisije, sodišča, nihče nima take kontrole,

kot jo imajo tisti, ki živijo 20, 30, 50 metrov stran od nas; tisti imajo najboljšo kontrolo. Toliko za zdaj. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil gospod Franco Juri.

FRANCO JURI: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovana ministrica, spoštovani kolegice in kolegi!

Skupina poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom je Državnemu zboru predložila Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev. V Poslanski skupini Zares pa smo mnenja, da je tak zakon nepotreben, saj je Vlada Republike Slovenije dne 25. februarja 2010 že potrdila besedilo Predloga zakona o integriteti in preprečevanju korupcije in ga posredovala v obravnavo Državnemu zboru. Gre za besedilo zakona, ki na sodobnejši način zagotavlja ustrezno podlago za krepitev integritete in transparentnosti, predvsem v javnem sektorju kot tudi v določenem delu zasebnega sektorja, kar pa je predpogoj za uspešno zoperstavljanje korupciji in drugim oblikam nezakonitega ravnanja v vseh segmentih javne oblasti, pri opravljanju javnih funkcij in opravljanju javnih zadev. Predlog zakona, ki je pred nami pa med drugim predvideva prenos pristojnosti v zvezi s prijavo in spremljanjem premoženja funkcionarjev iz Komisije za preprečevanje korupcije na Računsko sodišče, s čimer pa se v Poslanski skupini Zares nikakor ne moremo strinjati. Menimo namreč, da gre za prenos tehničnih in drugih sredstev, evidenc in druge dokumentacije, ki pa je ustavno sporen in predvsem nesistemski. Računsko sodišče namreč ni ustanovljeno za ta namen, saj je po ustavi neodvisen organ in njegove pristojnosti so predvsem druge narave. Gre za najvišji organ nadzora državnih računov in kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe. Podoben odvisen položaj ima seveda tudi Komisija za preprečevanje korupcije in zato ni nobene potrebe prenašati pristojnosti prijave in nadzora premoženja funkcionarjev na Računsko sodišče. Res je, da gre za organ kontrole in nadzora, poudariti pa je treba, da gre za dokaj različna področja z vidika ciljev nadzora oziroma kontrole. V Poslanski skupini Zares menimo, da predvidenega cilja, torej uveljavljanje ustavne odločbe mednarodnih standardov in dejanske družbene integritete in transparentnosti javne oblasti ter učinkovitega preprečevanja korupcije, ni mogoče doseči s sprejetjem tega zakona, temveč šele s sprejetjem zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki celoviteje ureja to materijo. Zato predloga zakona ne bomo podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Končali smo s predstavitevijo stališč poslanskih skupin. Sledi splošna razprava poslank in poslancev. Tadej Slapnik. (Ne bo

razpravljaj.) Gospa Breda Pečan. (Ne bo razpravljala.) Gospod Franco Juri, izvolite.

FRANCO JURI: Hvala, gospod predsedujoči. Sem poslušal zelo natančno kolega Gorenaka in v bistvu se še enkrat prepričal, da pri tem zakonu gre za zaskrbljenost stranke SDS, da bi jih prehiteli, kar je Vlada že storila z bistveno bolj sistemskim in jasnim zakonom. Želeli so biti prvi in to je razumljivo. Želeli so ustvariti spet prostor za razpravo, kjer bi spet slišali vse, kar smo tam slišali s strani gospoda Gorenaka, in seveda pri tem izkoristil to priložnost, da bi spet pokazali na konkretne javne funkcionarje, na konkretne ministre. Danes smo spet slišali zgodbo o ministru Golobiču, ki seveda je že tako prežvečena in tako zlorabljena, da nima več nobene prepričljivosti. Naj povemo še enkrat, da to, o čemer danes razpravljamo, nima nobene povezave z nečem, kjer je bilo dokazano in smo temu namenili eno celo sejo, celo razpravo. Je bilo dokazano, da so vse tiste obtožbe, na katerih je temeljil ta konstrukt SDS-a, neresnične, začeniši s tem, da so bili tisti znameniti krediti nezavarovani. To je bilo zavrženo z dejstvi in kljub temu nadaljujemo in nadaljujejo seveda obtožbe, ki ne držijo tudi, ko govorimo o takem zakonu.

Ena od pomembnejših ciljev, ki si jih je stranka Zares zastavila že v svojem programu in potem v tistih znamenitih 99. točkah, s katerimi sodeluje v koaliciji, je dejansko transparentnost in boj proti korupciji. Prav zaradi tega je Vlada že sprejela, napovedala in v kratkem bomo o tem razpravljali tudi v Državnem zboru, zakon, ki vse te vidike obravnava in ki se imenuje Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. Jaz nisem slišal danes nobenih namigov o tem, da se SDS želi s tem zakonom in s tem predlogom rešiti Kosove oziroma protikorupcijske komisije, ampak jo v bistvu želi nekoliko zrelativizirati in odvzeti eno pomembno funkcijo, ki je funkcija kontrole in nadzora premoženja javnih funkcionarjev, torej tudi ministrov in tudi nas poslancev.

Osebnostnim nobenih problemov, da bi objavil svoje skromno premoženje na vseh spletnih te države in na lokalnih časopisih. Mislil, da bi bila celo neka možnost, ki nam je dana, da vsak poslanec, če želi seveda, to postori in bi bilo lepo, da bi v lokalnih medijih potem tudi objavili. Lahko posredujemo vsem en tak poziv, naj to storijo. Ampak dejstvo je, da to jih ne zanima. Predlagatelj tega zakona ne zanima, niti transparentnost, ker tukaj, če bi govoril o transparentnosti, seveda bi lahko marsikaj tudi zahtevali in nato odkrili, ampak jih zanima pač arena, kjer bomo še naprej pogrevali stare zgodbe, ki so bile že v bistvu izčrpane in ki jih je možno spet lansirati na tak način. Veste, v prejšnjem mandatu, mislim, da je bila to apoteoza netransparentnosti, apoteoza korupcije. Dogajala se je v času Janševe vlade in danes bremeni celo državo. Pa pogledajte samo kaj se dogaja v Luki Koper, kakšne netransparentne malverzacije so se dogajale

pod tem pokrovom političnih klientelizmov in političnih privilegijev. In takrat nihče ni zahteval, da bi se izvedla revizija, ki bi ugotovila, kaj pravzaprav se dogaja z Orleško gmajno, kaj se je dogajalo s takratnimi investicijami, daleč od samih...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Juri, da se ne bomo vsi skupaj čudili, ko se bo razprava spremenila v medsebojno obtoževanje. Tudi vi boste temu prispevali.

FRANCO JURI: Dobro, in s tem bom nehal. Ampak ker je, cenjeni kolega Gorenak v svojem nastopu, ko je predstavil stališče SDS, šel v zelo konkretne zadeve in odpiral konkretna vprašanja, se mi zdi prav, da ta dialektika poteka tudi na tej ravni, in da damo v ta isti koš, recimo, vsak svoj argument. In dejansko, jaz sem presenečen, kako SDS danes želi prehiteti Vlado, Vlada že dela na tem, kot veste. Vlada je pripravila že osnutek zakona, SDS pa jo seveda želi prehiteti in dodati nekaj, kar bi bilo recimo, evo, takoj ena populistična demagoška finta, objava, javna objava premoženja vsakega funkcionarja. Gospod Gorenak, vas ni bilo, jaz sem rekel, da s tem nimam problemov, vsaj osebno absolutno ne in lahko damo, objaviva oba jutri najino premoženje, potem pa lahko tudi primerjala in bova videla kdo je bolj srečen v tem našem kratkem in lepem življenju. Ampak dejstvo je, da se zavedate, da s tem zakonom, ob tem, da ne bo dobil potrebne večine, samo ustvarjate nekakšno meglo. Vaš predlog je precej nebulozen in želi samo prizadeti in izpostaviti nekaj konkretnih primerov iz te vlade, kar seveda se mi zdi zelo legitimno. In temu smo posvetili že veliko debate in bomo še temu posvetili veliko debate. Ampak pojdimo do konca. Dejansko dajmo čim več transparentnosti našemu delovanju tudi, ko bomo govorili o drugih stvareh, recimo, o imunitetah, o drugih vprašanjih, kjer bi lahko zahtevali večje samoomejevanje politike.

Še enkrat naj ponovim, zakaj ne bomo podprli tega zakona. Ne, ker v tem zakonu ne bi bilo nekaj zelo koristnih napotkov, absolutno ne. Verjetno se strinjava in se strinjamo z večino teh napotkov. Ampak ti napotki bodo bistveno bolj konsistentno in funkcionalno zapisani v tistem zakonu, ki se ga malo bojite, ker želite biti prvi in javnosti posredovati: "Mi smo tisti, ki so dosegli transparentnost in jasnost bojev proti korupciji." Jaz mislim, da je prav, da se vsaka vlada sooča in se mora spopasti s pojavom korupcije. In korupcija obstaja na tak ali drugačen način, vemo. In kje so meje korupcije, nihče ne ve. Tako, da absolutno integriteta in transparentnost sta cilja, ki sta skupna in brez skrbi, da prav v stranki Zares, ki je zapisala samoomejevanje politike kot enega od glavnih ciljev, se tega ne bojimo in želimo iti naprej. In to dokazano prav z zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije. Ne bodite tako nestrpni, počakajte, če ne boste dosegli tega prvega cilja, sodeluje z nami pri oblikovanju pravega zakona.

V kratkem ga bomo imeli tukaj na mizi in bo tudi za vas priložnost, da sprejmemo nekaj, kar je v nacionalnem interesu. In to, upam, da je predvsem preprečevanje korupcije.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Žal sem imel prav, gospod Gorenak se javlja k repliki.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Saj bom vljuden, veste.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Upravičeno...

DR. VINKO GORENAK: Ja, ja, pa tudi vljuden bom.

Res bi rad pojasnil tisto, kar vi narobe razumete. Jaz sem vas tudi v preteklosti zelo rad gledal, mislim, karikature, bral pa nikoli. Ampak danes svoje početje tudi razumem, zakaj je bilo tako. Glejte, rekli ste, "Vlada že dela in tako dalje, vi ste zdaj prehiteli..." Naj vam pojasnim. To isto - bom vljuden - kaseto ste zavrtili lani, kajne? Saj tudi lani, ko smo ta zakon obravnavali, ste rekli: "Vlada že dela." Ja, kako? Nič ni bilo potem, vsaj v nekem normalnem roku ne, enako kot pri pokrajinah. Javna objava premoženja - finta. To ni finta. Če midva javno iz žepa dava, pa rečeva: Glejte, koliko imam, koliko nimam, pa denarnico pokaževa, potem to ni finta. Jaz to vidim kot stvarnost. Namreč, jaz v svoji denarnici vidim ali pa ne vidim denarja. To ni finta. Megla, nebuloznost - veste, včasih moram kljub svojemu doktoratu kakšne stvari pogledati v slovar, kaj šele kakšni preprostejši ljudje, pa si bom pogledal, kaj pomeni ta nebuloza, ker ne bi rad ugibal. Kje so meje korupcije, to piše v zakonu. Zakon postavlja meje korupcije, to je relativno jasno. Zakon postavlja meje korupcijskih kaznivih dejanj kot tudi korupcijskih ravnanj, kar pa ni enako. Ampak morate zakon prebrati, vam svetujem, da ga preberete. Takoj bom nehal.

Samoomejevanje politike - lahko ste to zapisali, vendar tega ne izvajate. Mi pa to izvajamo, ker smo javno objavili svoje podatke. To je samoomejevanje. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Anton Anderlič. (Ne bo razpravljajal.) Vili Rezman tudi ne, Vili Trofenik tudi ne.

Gospod Miro Petek.

MIRO PETEK: Hvala lepa.

Ne bi govoril o Luku Koper. V Luko Koper so očitno vpleteni tudi predstavniki sedanje vlade. Očitno je bilo to korito kar precej veliko in bogato naloženo. Razpravljajal bi o zakonu, ki ga imamo danes na mizi.

Mislim, da je javnost in učinkovit nadzor tisto pravo orodje oziroma orožje v boju proti korupciji. Zavedam se, da korupcije ne bomo nikoli iztrebili, ker je pač korupcija stara toliko kot človeški rod. Seveda pa moramo težiti k tako

imenovani ničelni stopnji korupcije. Vprašanje je, kako. Eno je seveda vzgoja mladih, že od vrtca naprej jih moramo učiti, kaj je korupcijsko dejanje in kaj ni primerno, česa ni spodobno početi. Drugo je seveda sistem vrednot. Ljudem je pač treba dopovedati, da ni frajer tisti, ki ima ogromno premoženje, ki ga je pridobil v nekih čudnih okoliščinah. Pač pa da je frajer tisti, ki v teh razmerah pošteno živi. Tretje pa je seveda zakonodaja. V parlamentu smo zato, da postavljamo neke zakonske okvire, da bi se tem ciljem, to je ničelni stopnji korupcije, čim bolj približali. Računsko sodišče, o katerem je tudi govora v tem zakonu, ima velik ugled, ima tudi znanje in mislim, da ne bi bilo nič hudega, če bi prevzelo tudi to funkcijo. Ustava Republike Slovenije ni nedotakljiva. Res je, da nekateri pravijo, da je treba spreminjati Ustavo s tresočo roko, vendar se odpirajo nova vprašanja, ki posegajo v Ustavo in zakaj ne bi dodali tudi tega vprašanja v razmislek. Vidimo, v tem gradivu, da države to problematiko zelo različno urejajo. V nekaterih državah, kot na primer v Avstriji, je za to področje pristojna posebna državna revizijska institucija, ustavno sodišče je za to pristojno, na primer, na Portugalskem. In zaradi mene se lahko, zaradi tega tudi znatno poveča število zaposlenih na Računskem sodišču, ker če bodo odkriti primeri korupcije funkcionarjev, če bo zaradi ustreznega nadzora država več privarčevala, če bo zaradi tega država cenejša - vemo pa, da vsaka korupcija državo draži - potem bodo ti ekonomski učinki daleko večji, kot pa morebitne dodatne zaposlitve. Danes je bilo tukaj že povedano, da smo šli v SDS glede tega v lanskem letu korak naprej. Objavili smo svoje premoženje na spletu. Ustavno sodišče res pravi, da bi javna objava premoženja funkcionarjev lahko ogrozila osebno varnost. Meni zaradi te objave osebna varnost ni bila ogrožena. Bila pa mi je ogrožena, zaradi nekega drugega dogodka leta 2001 in to krepko. Novinarji pa so tisti, ki kontrolirajo politiko, ki lahko na osnovi javno objavljenih dokumentov ugotavljajo, kaj je funkcionar povedal po resnici, kaj pa je zamolčal. In, če so podatki nas funkcionarjev na spletu objavljen javno, potem, kot je tukaj tudi že rekel kolega Gorenak, potem nas še najbolj kontrolirajo sosedje. In sosedje bodo zagotovo poskrbeli, da se laž razkrije, in mediji, verjemite mi, bodo z veseljem objavili vsako laž na vaši strani in tudi na naši strani. Če je premoženje pridobljeno na pošten način, potem ga lahko brez slabe vesti objavimo kjerkoli in kadarkoli. Javno pa lahko objavimo tudi podatke in račune in deleže podjetij, ki so na tujem, kajti tega ta zakon ne prepoveduje. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospa Silva Črnugelj.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Lepo pozdravljena gospa ministrica. Dragi kolegi in kolegice!

Kljub pozni uri, tako bi človek rekel, težki uri in težki temi, ko obravnavamo takšne, bi človek rekel, zelo visoko zveneče termine, čista vest, pa koruptivno dejanje, pa kaznivo dejanje, pa ne vem kaj vse skupaj, pa govorimo o tem, kako smo opravili različne ankete, kako imamo vrsto magisterijev, tudi doktoratov na temo koruptivnih dejanj, o transparentnosti premoženja, o tem, kako in na kakšen način je to premoženje zelo transparentno, se sprašujem, kaj smo pravzaprav v vseh teh letih naše demokracije na tem področju naredili, razen, da smo znali zelo veliko diskutirati, govoriti o enih tako imaginarnih pojmi, kot so sum, kot so domneva in ne vem kaj vse skupaj. O tem se lahko neskončno dolgo razpravlja in diskutira, tudi lahko napišemo ne vem koliko zakonov, ampak, če bo to prispevalo k temu, da bo koruptivnih dejanj manj, jaz sem, recimo, za. Ampak, ta zakon, ki ste ga danes predložili tukaj nam poslancem na klop, mene ravno ni prepričal. Gospod Gorenak, spoštujem vaše vedenje in znanje in tudi vse, kar spada zraven. Jaz vam sigurno v vašem poznavanju vseh sumov in mogoče podobnim koruptivnim dejanjem ne segam tudi ne do majhnega prsta, kot bi rekli, ampak vendarle verjamem, da vaša namera in tudi moja želja in želja poslanske skupine, v kateri sem, je, da se ta koruptivna dejanja, zlasti v obdobju krize, na en način preprečijo, da jih je čim manj, ker vemo, koruptivna dejanja so pač imanentna človeku, tako ali drugače. Nekateri pravijo, da je že nasmeh ali prijazna gesta že na en način namig h koruptivnemu dejanju, ampak dobro, o tem se lahko piše in pišejo eseji, takšni in drugačni, ampak zdaj ne bomo ugibali, kako in na kakšen način. Želja nas vseh je, da preprečimo koruptivna dejanja, zlasti v segmentu javnega interesa, javnih financ in vsega tega in zato pričakujem in mislim, da bo Vlada in je sposobna prispevati s svojim znanjem in vedenjem, da bo takšno zakonodajo tudi pripravila. Žal, to, tega predlaganega zakona, o katerem danes razpravljamo, jaz ne bom podprla. Razlogov je kar veliko, sigurno, pa še enkrat povem, da mi ne bi slučajno očitati, sem za transparentnost premoženja, sem za transparentnost dejanj in vsega ostalega, kar v to spada, tudi zato, da se evidence, baze podatkov uredijo, ker nekatere razprave so kazale tudi na sum, da te evidence in baze podatkov niso dovolj urejene. Če niso urejene, vidimo, pogledjmo, če se da še bolj urediti, ampak, žal, tega zakona ne bom podprla.

Hvala lepa za besedo in da se me je poslušalo ob tej pozni uri.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Mag. Borut Sajovic ne bo razpravljala. Vito Rožej tudi ne. Cveta Zalokar Oražem tudi ne. Franc Pukšič tudi ne. Alojzij Potočnik tudi ne.

Gospod Vinko Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK: Ja. Hvala lepa.

Dobro ste ugotovili, da dejansko tu na sredini, pri tistih, no, to ni tema, saj bom samo en stavek, o tistih strankah, ki bi lahko bile tu, pa jih dejansko ni, so pa takrat, ko razpravljamo o denarju, takrat pa, to pa so. O.K. ni to tema.

Ja, lepo ste povedali, tudi jaz se strinjam z vami, ko ste rekli, sum, domneva in tako dalje, kljub temu, da ste mi rekli, da nisem, se ne čutim nekega posebnega strokovnjaka, za to področje. Ampak, vendarle je nekaj res. Tisto, kar se včasih v javnosti pojavlja in to kar jaz pogrešam pri Kosovi komisiji, je to, da ko on nekaj reče, ko nekaj zapiše, je tista oseba že kriminallec. Pa ni, zakaj ni? Takšne tipične primere smo imeli recimo v Postojni, ko je bilo rečeno, da gre za koruptivno ravnanje pri nadzoru Strojanih. Jaz pojma nimam, kako bi to lahko bilo. Nikakor ne. Ampak, skratka to je tista bistvena razlika, ki jo moramo ločiti - na eni strani koruptivna ravnanja, ravnanja z elementi, ki nakazujejo nekaj, in na drugi strani kazniva dejanja, s katerimi se ukvarja policija, tožilstvo in sodstvo. Glejte, saj ta vlada je zdaj že pripravila. Mi smo ta zakon ali podobno verzijo obravnavali enkrat v lanskem letu. Takrat sem jaz pogrešal tisto, ko je koalicija rekla, ne, mi bomo sicer to zavrnilo, ampak bomo pa mi res pripravili pravi zakon. Ta zakon je prišel v nekem osnutku lansko leto, Vlada ga je pa že sprejela, kakor se mi zdi, in je že v postopku v tem parlamentu, ampak tu zdaj neka nova verzija. Muči me to, ker nekaj rečete, bomo naredili, tako, kot ste lani pri tem zakonu, pa ga ni in ni bilo, kot tudi pri pokrajinski zakonodaji, kjer se dogaja nekaj podobnega. To ni najbolje in ni najbolj v redu. Zdi se mi, da bi morali le spoštovati neke roke, ki si jih vladna koalicija sama zada.

Res je tudi to mogoče pomembno, ne bom zavlačeval, nobena ustavna odločba, noben zakon, nobena komisija, nobeno računsko sodišče nikomur izmed nas ne more nič, če mi na svojo lastno spletno stran zapišemo vse, kar imamo. To je res, se strinjamo. Mogoče bo pa izplen te današnje debate, če imate namen zakon jutri zavrniti, pa naj vas jaz še enkrat pozovem, da to naredite v prehodnem obdobju, dokler ne bo začel ta zakon veljati. Mogoče pa le to naredite, dokler zakon ne bo začel veljati, ta, ki ga vi pripravljate, da se vsaka politična stranka spravi na svojo spletno stran, objavi poslance in vse kar imate, tako kot smo mi že naredili pred enim letom. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Tokrat imamo, tako kot v prejšnjem primeru, pred seboj zakon, ki ne prinaša nobenih finančnih posledic. Tudi do sedaj v teh razpravah, ko ste obravnavali naše predloge zakonov, je bil velikokrat argument,

da zakoni prinašajo finančne posledice in poglobljajo finančno krizo. Ne zakon o vpisnikih, ki smo ga obravnavali prej in zadeva področje pravosodja, in niti ta zakon ne prinašata finančnih posledic in dodatnih obremenitev za državni proračun. Pa tudi taka dva zakona pravzaprav nista primerna, ne izpolnjujeta standardov koalicije, da bi lahko v tej načelni razpravi, ko govorimo o temeljnih ciljih, o načelih zakona, o primernosti rešitev in tako naprej dobili vsaj tisto soglasje, da bi zakon šel v nadaljnji postopek in da bi ga potem koalicija s svojimi amandmaji nekoliko dodelala v tistih delih, kjer je to potrebno. Ko že govorimo o tem, ali so neke rešitve ustavne ali neustavne, mislim, da bi bilo to, da so te argumentacije s stani predstavnikov izvršne oblasti nekoliko pretirane. Kajti ustavnost se ugotavlja v nekem določenem postopku na neki instituciji. To, kar mi predlagamo s to rešitvijo v tem zakonu, še ni bilo v tem zakonu, ne vse ustavno presoјano. En del, spoštovana ministrica, je bilo, ne pa vse. Pa tudi rešitve so nekoliko drugačne kot tista, ki je bila presoјana. In mislim, da bi bilo treba do teh sodb o določenih zadevah, ki prihajajo v zakonodajni postopek, le imeti neko distanco in presoјati samo z vidika, ki ga lahko neka institucija ali organ ima, ne pa zadevo prekoračiti. Ugotavljam tudi, da je transparentnost, preglednost rak rana koalicija. Danes imamo predlog z vidika transparentnosti. Prelagali smo, da se odločene stvari odprejo, da postanejo evidentne in pregledne. To je že drugi zakon za povrstjo, do katerega je vladna koalicija in pa tudi Vlada predstavila stališča, ki so proti rešitvam, ki smo jih predlagali, a vse rešitve v prejšnjem zakonu in tudi v tem zakonu so take, da pozivajo, pravzaprav nalagajo, da zadeve postanejo pregledne. Zdaj se pa lahko vprašamo, zakaj so rešitve, ki jih predlagamo v Slovenski demokratiški stranki in ki peljejo k transparentnosti, ki odpirajo nekatere stvari, ki so do sedaj zaprte, moteče za koalicijo in za Vlado. V čem je problem takih rešitev v sodnem sistemu in pa tudi pri tem zakonu, ko govorimo o premoženju funkcionarjev. Če želimo dobiti nek odgovor, ga lahko dobimo tudi tako, da lahko ugotovimo, da je koalicijo očitno strah pred nadzorom, še posebej velik strah pred javnim nadzorom in možnostjo javnega vpogleda v določena stanja, recimo v sodni register, v pogled pri kazenskih postopkih ali pa pri tem delu, ki zadeva premoženje funkcionarjev. Ne vem, zakaj je v tej koaliciji, v tej sferi pravzaprav toliko odpora proti takim zahtevam, takim predlogom, ki jih predlagamo v Slovenski demokratiški stranki. Mi nimamo nobenih težav s tem, da bi bilo naše premoženje transparentno, da bi bilo pregledno. Več ali manj tudi je, ker je javno objavljeno na naši spletni strani. Zanimivo pa je, da pravzaprav tisti, ki so poklicani, da izboljšujejo sisteme preglednosti, sisteme transparentnosti, tega ne dopuščajo in te stvari zavračajo.

Prav zanimivo bi bilo ali pa je tudi stališče predsednika protikorupcijske komisije, kar zadeve to področje. Dokler te evidence in ti podatki niso javni, do takrat je možno z njimi manipulirati, do takrat je možno zadeve prikrajati in potegniti iz arhiva, iz dosjejev posamičen dokument in reči, to je pa tako in tako. Ko pa enkrat te zadeve postanejo javne, preverljive, tudi v neposrednem okolju, takrat je pa že malo težje, da se s takimi zadevami o stanju manipulira. Jaz razumem določeno težavo v koalicijskih strankah, kajti vsaj za nekatere funkcionarje je znano, da imajo tudi premoženje v poštnih nabiralnikih in jaz razumem, da taki funkcionarji niso zainteresirani, niso voljni, da bi tudi premoženje, ki se nahaja na nekih "offshore naslovih", postalo transparentno, pregledno, dostopno javnosti, postalo javno. Razumem tako intenco v tej koaliciji.

Mislím, d je pravzaprav ključno za nasprotovanje to, da tega premoženja niti ni malo, ki je na takih naslovih. Tukaj ne gre za en posamičen primer, tukaj gre za več primerov, za veliko primerov, gre za najbrž tudi zelo vplivne osebe, ki ne želijo, da se taka zadeva odpre in prikaže javnosti in pravzaprav je najboljši način, da se zaščitijo pred javnimi vprašanji in pogledi to, da je premoženje zaprto, da je premoženje prikrito. Mi smo imeli primer pred nedavnim, ko se je pač ugotovilo, da se je eden izmed funkcionarjev zlagal o svojem premoženju, da je javnosti prikril pomemben del svojega premoženja, da se je takoj pojavil na elektronskih medijih, na televiziji predsednik protikorupcijske komisije, kjer je pokazal nek listek, da je ta funkcionar to prijavil. Tega ni storil funkcionar, ki je zatajil javnosti del premoženja, ampak se je v njegovo zaščito postavil predsednik protikorupcijske komisije. Pravzaprav je zelo zanimivo, da tudi iz tistega papirja, ki je bil sicer v tistem delu prekrit z "edigsom", se pravi, da je bilo očitno, da je bil popravljen, ali prej ali kasneje, je drugo vprašanje, da ni razvidno in je evidentno, da tam ni zapisano vse premoženje v vseh pravnih osebah, ki so se potem še kasneje navajale v medijih, in očitno so tudi v teh določeni deleži.

Mislím, da bi za neko higieno v državi, za nek rating, če hočete, ki naj bi ga imeli funkcionarji v državi, zdravo in primerno, da je premoženje tudi javno. Mi vemo veliko o funkcionarjih ali o osebah v drugih državah, koliko imajo premoženja; v nekaterih zahodnih demokracijah to ni taka zadeva. Zelo težko pa izvemo ali izvedo državljani, koliko ima, recimo, Mugabe premoženja na raznih računih, medtem ko njegovi ljudje intenzivno trpijo posledice najhujše prehranske krize, ki jo je doživel Zimbabve po letih uspešnega razvoja. Mislím, da ni v interesu državljanov Republike Slovenije in tudi ne v našem interesu, da bi na tak način skrivali določena premoženja, ki se na tak ali drugačen način, ponavadi pa na nelegalen, zbirajo na raznih "offshore naslovih" po tujih državah. Mislím, da bi se morali enkrat

vprašati, ali smo za tako zadevo, da naši funkcionarji skrivajo premoženje pod tujimi naslovi in v državah, v katerih ne dobivajo plače, v katerih tudi najbrž veliko tega premoženja ustvarijo, in ne plačajo vseh davkov zaradi tega, dobivajo pa državno plačo, iz davkov plačo. Mislim, da so take zadeve pravzaprav izredno potrebne in nujne.

Včasih imam resne pomisleke tudi o kvaliteti dela protikorupcijske komisije. Nedavno tega smo imeli primer, še na prejšnji seji, ki je bila v začetku marca, ko je predsednik protikorupcijske komisije šele po petih letih ugotovil kolizijo, neskladje med pridobitno dejavnostjo in opravljanjem poslanske funkcije. Pet let! Pa je šlo za vrhunskega funkcionarja te države. Šlo je za poslanca Evropskega parlamenta. Samo sedem jih je in vsakič so dali svoje podatke o premoženjskem stanju in funkcijah, ki jih opravljajo. Pa se v petih letih ni nič ugotovilo. Šele sedaj, ko se je pojavil nek interes, neka potreba, da se neki določeni cilji v tej državi, ki jih ima koalicija, uredijo, se je sprožil ta proces in postopek. Mi smo prej obdelali vse lokalne funkcionarje v prejšnjem mandatu, vse občinske svetnike, dobili smo spiske na medijih, koliko je tistih funkcionarjev, ki so občinski svetniki in sodelujejo poslovno nekako drugače s pravno osebo, ki je lokalna skupnost ali pa je državna. Tam smo bili seznanjeni v nulo in tam so bili tudi pozivi županom, da sprožijo postopke, da občinski svet razreši svetnike. Prav zanimivo. Nimamo pa nobenega inštrumenta, da bi pri tistih funkcionarjih, ki opravljajo vrhunske funkcije v tej državi, prišli na čisto do podobnih razmerij in do podobnih stanj. In vse tisto, kar je prikrito, vse tisto, kar ni javno, vse tisto, kar ni javno preverljivo, ima oznako neke skrivnostnosti in jaz mislim, da bi odgovorna politika, da bi odgovorna koalicija najbrž storila vse, da bi prišli mi do javnih podatkov o premoženjskih stanjih in njenih najvišjih funkcionarjev. Mi smo imeli tudi primer v prejšnjem mandatu, ko je recimo eden izmed funkcionarjev samo narobe prestopil mejo na Brniku in je bilo to, kar je, tretirano kot neko protikorupcijsko dejanje, ni pa nihče ničesar okarakteriziral pri nekih drugih dejanjih, nekih drugih ravnanjih, ničesar, ko je šlo za razne nabiralnike, pa so z njimi v solastnini ali pa morda še kako drugače imeli upravičenja, lastniške deleže in podobno tudi vrhunski funkcionarji te države. Dokler mi ne bomo poskrbeli za to, da bodo tisti, ki upravljajo z enormnimi sredstvi v javnem interesu, sprejeli to, da je tudi njihov del, ker dela v javnem interesu, njihov del premoženja, njihovo premoženje javno, do takrat bomo najbrž imeli velike težave tudi s preganjanjem raznih oblik korupcije tudi pri nekih drugih zadevah. Mislim, da je preventiva pravzaprav predpogoj, če hočemo kaj na tem področju resnega narediti. In javnost premoženja je eden ključnih preventivnih ukrepov. Javnost premoženja funkcionarjev, ki opravljajo z enormnimi javnimi sredstvi, tudi mi tukaj odločamo, izvršni funkcionarji

pa z njimi še upravljajo in na kakšne druge način delajo, vršijo razpis in podobno, je pravzaprav ključna. Če hočemo narediti prvi korak abecede, da bomo vzpostavili primerne inštrumente in primeren nadzor nad tem, ali gre v določenih ravnanjih za koruptivna in kazniva dejanja, ali gre za klientalizem ali ne gre. Dokler pa se bomo skrivali za nekimi stvarmi, ki so prepovedane, ki so tabu teme, ki pomenijo ključ do tega, da se neka dejanja lahko dogajajo drugače, kot bi se sicer, takrat nam pa ne pomagajo nobene komisije, ne Kosova, ne kakšna druga komisija. Kajti, vedeti je treba, da tudi te komisije tako ali drugače odločajo politično. Ni absolutnih objektivnih okoliščin, ni absolutnih objektivnih kriterijev in meril. Niso ravnanja do vseh v tej državi enaka, ampak se te zadeve določajo subjektivno. Morda je za kakšnega uslužbenca Državnega zbora stvar smešna, ampak morda bi bilo dobro, če bi se tudi takim stvarjem posvetili na nek drug način.

Zato predlagam, da Vlada in koalicija v Državnem zboru resno razmislite o tem, ali ne bi kazalo narediti prvi korak in vzeti prvo črko abecede, to je preventivnost, in preventivnost pomeni, da so te zadeve pravzaprav javne. Dokler naše premoženje ne bo preverljivo, dokler bomo lahko to mi skrivali na razne načine in bo to samo predmet nekih takšnih ali drugačnih javnih govoric, do takrat mi v tej državi pravzaprav ne moremo vzpostaviti nekih resnih korakov za nadzor premoženja in tudi ne za preprečevanje koruptivnih dejanj, pranja denarja in podobnih zadev.

Vem, da je te stvari včasih komu težko poslušati, ampak morda bi bilo dobro, če bi razmislili, ali je to dejansko tako, ali pa je predpogoj, da se borimo proti korupciji, pač stanje, kakršno je zdaj. In to stanje prav gotovo ni dobro.

Zato predlagam, da ponovno razmislite o svojih odločitvah in vsaj na tej načelni ravni, če že ne morete drugače, podprete dober namen/cilj zakona, ki je pred vami.

Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Gospod Matevž Frangež ne bo razpravljajal.

Gospa ministrica Irma Pavlinič Krebs.

IRMA PAVLINIČ KREBS: Hvala lepa.

Spoštovani predlagatelji, ta zakon vaš, naš, ki je že mesec dni v vladni, v parlamentarni proceduri, se ne piše za te, druge, desete namene, ampak se piše kot odsev na čas, ki ga živimo, na pojave, ki se nam v družbi pojavljajo, na škodljive pojave, ki smo jim priča, na porast nezaupanja ljudi v delovanje javnih oblasti vseh vrst, vseh barv in zato ni ne naš in vaš. In ni pošteno, da ne pokažemo ob obravnavi tovrstnih vprašanj tiste elementarne poštenosti in ljudem, če slučajno to kdo gleda, seveda govorimo resnico. Jaz sem uvodoma ob predstavitvi stališča Vlade jasno povedala, da v celoti sprejemamo temeljne rešitve zakona, ki ste ga

predlagali v Poslanski skupini SDS, v delih, ki so skladni z ustavo. Jasno sem povedala, zakaj javnost premoženja, kot ga predlagate v 7. členu, ko pravite, je problematična. Podatki o premoženju iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, predlagate, so javni, ne glede na omejitve, ki jih določa zakon zaradi varovanja osebnih podatkov in davčnih tajnosti. Podatki iz prejšnjega odstavka se objavijo na spletni strani Računskega sodišča. Takšno ureditev ste že predlagali leta 2006, ko ste bili vi vlada in vi večina v parlamentu. Uvodoma sem citirala Ustavno sodišče, ki je reklo, zakaj v celoti premoženje lahko celo ogroža pravico do osebne varnosti, da ne ponavljam tega prebranega citata iz odločbe Ustavnega sodišča.

Gospod Gorenak je bil bolj pošten, je rekel, vemo, da objaviti vse podatke je Ustavno sodišče to presojalo in reklo, da v celoti ni v skladu z ustavo. Je predlagal Vladi, da bi mogoče pozvali tiste, ki se jih to dotika, da ne bi sprožili presoje te ureditve na Ustavnem sodišču, pa bi bil mir. Priznajte, gospod Gorenak, v tej smeri je šla vaša razprava. Drži. Mi ne moremo, nismo zavezali, vi v svojem predlogu, tudi naš predlog zakona o integriteti, ki je mesec dni že v Državnem zboru, je po osebni veljavnosti v večinskem delu enak. Tukaj gre najmanj za 5 tisoč ljudi. Kako naj prosimo koga izmed njih, da naj si ne usodi presoјati takega posega v osebne podatke, če je Ustavno sodišče že reklo, da v celoti ne. In lepo prosim, mesec dni je vladni zakon že v parlamentu. In ni pošteno, pa sem prepričana, da ste ga prebrali, da očitajte Vladi, da jo je strah nadzora, da ne želimo biti, vladajoči danes, transparentni, itn. Ko smo javnost podatkov na popolnoma enak način, kot ga vi predlagate v tem parcialnem predpisu, uredili, upoštevali smo samo tiste minimalne standarde, na katere opozarja Ustavno sodišče, in jih vgradili v zakon. In predlog za katerega sem uvodoma prosila in sem prepričana, da bo dobil podporo, je takšen.

Predlog zakona, za katerega upam, gospod Gorenak, da ga bomo drugi teden obravnavali na odboru za notranjo politiko in še dodelali v smeri boljših rešitev, za katere smo odprti - 46. člen pravi: Prvič, podatki o dohodkih in premoženjskem stanju zavezancev so ne glede na omejitve, ki jih določa Zakon o varovanju osebnih podatkov in davčnih tajnosti, javno dostopni v delu, ki se nanaša na dohodke in premoženje, pridobljeno v obdobju, povezanim z opravljanjem javne funkcije oziroma dejavnosti. Drugi odstavek. Komisija za preprečevanje korupcije, za katero ugotavljam, da smo si vsi enotni, da je neodvisni organ, ki ohranja naloge preventivnega delovanja na področju korupcije še naprej, na svoji spletni strani objavi podatke o dohodkih in premoženju, ki je bilo pridobljeno v obdobju, povezanim z opravljanjem javne funkcije oziroma dejavnosti, in sicer o osebnem imenu in funkciji zavezanca, stalno bivališče. Ti naslovi, opozarja Ustavno sodišče, so na neki točki povezani tudi z varnostnim vidikom visokih funkcionarjev, in je to eden izmed tistih momentov, za katere

ocenjujejo, da bi prekomerno posegli v osebni podatek, ne bi pa zadovoljili javnosti na točki objave začasnih in stalnih prebivališč posamezne osebe.

Naslednje, kar bo javno objavljeno: lastništvo oziroma deleži in število delnic ter pravice v gospodarski družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti, z oznako firme oziroma imena organizacije, lastništvo oziroma deleži v delnicah in upravljaljskih pravicah v gospodarski družbi, zavodu in tako naprej, z opisom dejavnosti in oznako firme oziroma imenom organizacije, o letnih dohodkih, ki so osnova za dohodnino, o številu in vrednosti nepremičnin, skupni vrednosti denarnih sredstev pri bankah, hranilnicah in kreditno-hranilnih službah, če ta presega 10.000 evrov, o skupni vrednosti gotovine preko 10.000 evrov, o skupni vrednosti vrednostnih papirjev, če ta presega 10.000 evrov, skupni vrednosti dolgov, obveznosti oziroma privzetih jamstev, če ta presega 10.000 evrov, skupni vrednosti danih posojil, če ta presega 10.000 evrov, o premičninah, katerih vrednost presega 10.000 evrov, na način, ki ne omogoča njihove identifikacije.

Tretji odstavek. Podatki iz prejšnjega odstavka se objavijo na spletu na način, ki omogoča njihovo medsebojno primerljivost pred, med in po prenehanju opravljanja funkcije.

To je rešitev, ki je popolnoma enaka kot vaša. V pomembnem delu definiramo tisto, za kar ocenjujemo, da ne gre za poseg v osebno sfero posameznika, pa še vedno glede na javno funkcijo definira tiste pomembne vhodne podatke, po katerih bo lahko presojala zainteresirana javnost, da v obdobju med in po koncu funkcije ni prišlo do pridobitve sredstev z nepoštenimi ravnanji.

Javnost podatkov je torej v novem zakonu, ki je v parlamentu v drugi obravnavi, čaka na obravnavo mesec dni, in javnost je zagotovljena zgolj z upoštevanjem opozorila iz odločbe Ustavnega sodišča. Tako da tu očitki, ki so bili izrečeni Vladi o njeni namerni želji po netransparentnosti, ne vzdržijo. Upam, da dokaz, citiranje zakona, ki ni več vladni, ki je že državnozbornski, ne zdrži te resne presoje. Vprašanje in očitek potrebne hitrosti Vlade pri urejanju oziroma gospod Pukšič je rekel, kdaj bo že Vlada dala celovit paket protikorupcijske zakonodaje. Vsi se boste spomnili, da smo že v letu 2009, v mesecu maju, pričeli z javno razpravo o tem zakonu. Vmes je bilo v tej javni razpravi dosti koristnih napotil zainteresiranih javnosti, ki smo jih v nadaljevanju vgradili v zakon. Veste pa tudi, da je bil v osnovnem predlogu predlog glede nezdržljivosti poslanke in županske funkcije zaradi konfliktov interesov, ki so vgrajeni v funkciji sami, ne v ljudi, ki te funkcije opravljajo. Dogovor, da ne spominjam, potem so poslanci koalicije predlagali sistemsko skozi novelo zakona o poslancih to ureditev, ki ni uspela. Do konca leta bo predlagana ponovno. To je bilo javnosti že sporočeno. Zato smo potem šele januarja na Vladi potrdili ta predlog zakona o integriteti brez te nezdržljivosti. Samo to

je bil dejansko razlog. Predpis pa veste, da je bil že v mesecu maju 2009 v javni razpravi.

Jaz se v celoti strinjam z razpravo kolega Mira Petka, da se moramo približati ničelni stopnji korupcije. Ko smo pripravljali to zakonodajo, torej celovit paket, kot je rekel gospod Pukšič protikorupcijske zakonodaje, smo ravno zasledovali cilj, kako z ukrepi v javnem sektorju doseči zaupanje javnosti v delo javnih oblasti tudi skozi ustrezne sistemske ukrepe.

Jaz, glede na pozno uro, ne želim spoštovanega zbora obremenjevati z rešitvami, ki so v noveli zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ampak samo navedbe, da urejamo, ne samo delovanje protikorupcijske komisije kot preventivnega organa, tako z izdajo načelnih mnenj, kot s pripravo načrtov integritete skupaj z javnim sektorjem, prav tako s sodelovanjem z mediji, s civilno družbo, s to mrežo, ki je izjemnega pomena in mora gledati pod prste javni oblasti. Ta neodvisen organ bo v nadaljevanju še bolj neodvisen po naši oceni. Predlagamo, da ga imenuje predsednik države, nadzor opravlja parlamentarna državnozborna komisija. Število članov komisije se zmanjšuje. Funkcionarjev je danes 5, po novi ureditvi bodo trije. Urejamo pomembno stvar, to je zaščita prijaviteljev. Marsikdo, tudi v anketah - so javne, povedo pa veliko, nekateri ste danes izrazili skepso, da jim ne gre zaupati, pa vendarle, ljudje pravijo Se bojimo prijaviti, ker se bojimo, da bomo šikanirani na delovnem mestu s strani predstojnika. Urejamo zaščito prijaviteljev koruptivnih ravnanj na pomemben način, kjer se potem komisija poveže s policijo in državnim tožilcem, da po kazenski zakonodaji uredi vse potrebno, da bo takšna priča varna.

Lobiranje je eno od področij kjer želimo, da lobiranje ostaja kot pozitivna, dobra praksa, izražanje interesov ciljnih skupin, da pa tudi zapovemo, kako naj se javne oblasti, ko se srečajo z lobisti, obnašajo. In ta okvir, primerljiv načinu delovanja Evropske komisije in že prenekatero članice Evropske unije tudi uvajamo kot nek začetek dela na tem področju.

Protikorupcijska klavzula v pogodbah, kjer se trošijo javna sredstva, bo treba na podlagi tega predloga zakona opisati protikorupcijsko klavzulo z vsebino, ki jo zakon načelno predpisuje, ničnost poslov, ki ne bodo imeli takšne klavzule oziroma ničnost poslov, kjer bodo udeleženci ravnali na način, kot bo v protikorupcijski klavzuli prepovedano, bo pomenilo posledico civilnopravne narave, pa vendarle javne oblasti trošimo javna sredstva, zato je takšna klavzula po naši oceni, pogodbah nujna. V celoti urejamo bistveno bolj strogo omejitve poslovanja funkcionarjev, delež je danes 20%, ko je lahko funkcionar lastnik podjetja, ki lahko posluje z državo. Ta delež zmanjšujemo na 5%. Že nabor nekaj rešitev, ki sem jih sedaj nanizala, spoštovane poslanke in poslanci, mislim, da bo vzbudil vašo pozornost, da boste zakon o

integriteti in preprečevanju korupcije natančno proučili. Jaz sem prepričana, da bo podpora tudi zaradi razprave opozicijskih poslancev, ki sem ji bila priča danes, stoodstotna. Ne vidim razloga, da bi vseh teh pozitivnih sistemskih oblik, tudi javnosti premoženja funkcionarjev, ne podprli, in s tem kot politika, kot javna oblast pokazali ljudem, da bi želeli igrati svoje vloge v tem slovenskem prostoru pošteno.

Spoštovani predlagatelji, predlog, da bi se podprl ta vaš zakon in potem da bi ga nadgradili z rešitvami je problematičen v točki, kjer urejate samo eno poglavje od desetih poglavij, ki jih ureja zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. In to eno poglavje, ki ga urejate, je zelo podobno že urejeno v tem zakonu, ki sedaj čaka na drugo obravnavo. Vaš predlog je sprejete, vendarle prilagojen odločbi Ustavnega sodišča. In ne morete reči, da arogantno gledamo na te vaše predloge. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Predlagatelj zakona, gospod Černač. Gospo Tanko, replika.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Da ne bodo stvari ostale nezaključene, bi rad povedal, da smo zakon s podobno rešitvijo predlagali junija lansko leto. Junija ali malo kasneje je bil ta zakon tudi zavržen. In ker se v tem času na tem področju ni zgodilo ničesar, smo vložili tudi ta zakon s to rešitvijo. Ne razumem, zakaj je bilo treba čakati leto dni, ali pa še več, da ste podobno rešitev, kot smo jo predlagali mi, že davno, sedaj nekako adaptirali in uredili v svoj zakon. Tisto bi lahko že vse funkcioniralo, že vse bi lahko delovalo, pa prav zaradi tega, ker se koalicija takrat ni odločila, da bi to podprla, teh rešitev ni bilo. In smo naredili, ne vem, dva ali tri kroge, vmes smo mi ponovno predlagali zakon, sedaj je Vlada nekaj pripravila. In tako tečejo ti koalicijski procesi v tej državi. To ni edini zakon, ki ima tako usodo, da se takrat, ko je nekaj predloženo, najdejo neki argumenti in zakon se zavrne. Potem se naredi nek velik vakuum, da se določene relacije najbrž uredijo, potem opozicija ponovno predloži zakon in potem Vlada pride z neko rešitvijo, ki pravi, da je zadeva posvojena na nek način. Zakaj potrebujemo toliko teh krogov? Nekaj podobnega se dogaja, recimo, pri zakonu o kmetijskih zemljiščih, ki je bil dvakrat zavržen, dvakrat obljubljen, kaj se bo zgodilo. Od takrat, ko je bil zadnjič zavržen, je minilo več kot pol leta, pa še nimamo zakona o kmetijskih zemljiščih, ki bi urejal in prinesel neko drugo stopnjo soglasja, recimo, pri komasacijah. In ko bomo šli naprej, bomo odpirali vedno nove zadeve. Nekaj krogov okrog vrele kaše bomo šli, da bomo potem nekaj sprejeli.

Mislím, da se je tudi v tem primeru pokazalo, če je to res, kar je rekla gospa ministríca, da so to, kar smo mi predlagali, posvojili, potem je res tisto, da je ključno

pravzaprav to, kdo predlaga zakon. Vsebina, ki smo jo predlagali junija lansko leto, je bila, morda z majhnimi popravki, sprejemljiva. Tudi ta vsebina, ki je sedaj predložena, je s korekturami sprejemljiva. Ampak ker to ni koalicijsko in ker ni vladno...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Tanko, tri minute so potekle.

JOŽE TANKO: ... je pač usoda...

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Tri minute za repliko so potekle!

JOŽE TANKO: ... je pač zadeva taka, kot je. Žal ugotavljamo, da se ta zgodba, ki se začne, samo vrti in ponavlja.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Izvolite, gospa Irma Pavlinič Krebs.

IRMA PAVLINIČ KREBS: Spoštovana opozicija, zelo težko vas je zadovoljiti. Če sprejmemo kaj vašega, ni prav, če ne sprejmemo, ni prav. Zdaj ste mi skoraj povedali, da ste užaljeni, ker smo dodelali nek predlog o javnosti. Že maja je bila v osnovnem predlogu, ker smo ga na ministrstvu pripravljali, javnost premoženja. Vendar je to čisto nepomembno. Glejte, vaš predlog je dodelan, izboljššan, nimam nobenega problema s tem. Ampak bodite vsaj zadovoljni, ker ves čas pravite, da arogantno zavračamo vse vaše predloge.

Hitrost pri sprejemanju zakonov ni nujno dobra. Moram vam povedati, to ni krizni predpis. Neustavno stanje na tem področju je že od leta 2007, ko je Ustavno sodišče razveljavilo kar precejšen del določbe Zakona o nepremičnem premoženju, in je bilo treba določene stvari ustavno uskladiti, vendar se je uveljavilo delovanje protikorupcijske komisije in še kaj; pa se ne bom vračala v preteklost.

Hitrost pri sprejemanju zakonov in merjenje moči vsake aktualne vlade po količini zakonov, ki jih je sposobna pripeljati v parlament - pozabite! Ker če bo ta logika veljala še naprej, bomo pravno zasvinjali še bolj ta naš slovenski prostor, kot je že zasvinjan. Ni mogoče. Zdaj moramo prečistiti staro zakonodajo na način, da pregledamo vse ovire, vse probleme, ki smo jih zaradi hitrosti vstopanja v evropsko in ostale integracije prilagajanja našega pravnega reda z zelo pohitrenimi postopki prepisovali, prevajali, prenašali v naš pravni red. Marsikaj nam ne deluje in na neki točki, o tem govorijo staroste, spoštovani ljudje, tvorci slovenskega pravnega reda, da se bomo morali ustaviti, pregledati zakonodajo, pregledati predpise in uravnotežiti to polje. In je zelo težko. Na en zakon imamo po 50 podzakonskih predpisov, 60. Kakšna je bila politika na nekem področju, se več sploh ne ve. To je problem Evropske komisije, članic Evropske unije in

je tudi naš problem. Dajmo biti racionalni in si dati čas, da analiziramo stanja na posameznih področjih, preverimo, ali so politike, ki so v zakonih zapisane, delovale ali ne delujejo ali dosežemo učinke, ali se da poenostaviti to zakonodajo. Jaz vam iz svojih življenjskih in delovnih izkušenj povem, da ni problem hitrost odločanja sodišč, ne upravnih organov, problem so predpisi. Problem so postopki, ki definirajo takšno verigo postopanja posameznega upravnega ali sodnega organa. Verjemite, iz odvetniške prakse vem, ali je problem človek ali je problem predpis. O pomembnem delu imamo probleme s predpisi, ki so tudi zelo nejasni, povzročajo različne razlage, za vsako različno razlago je pa lahko s strani politike označeno različno mnenje pravne stroke tudi kot špekulativen ali, če hočete, korupcijski namen pri taki različni razlagi.

Stvar je zelo problematična in pri hitenju s predpisi, primerjanjem količine zakonov, sprejete v letu dni, ne bomo prišli daleč. Stare demokracije, pogledjte, en zakon delajo tri leta. Naredijo cost benefit analize vpliva posamezne politike, evalvirajo staro z novo, presoјajo vplive na vse: na ljudi, na mala podjetja, srednja. To so velike študije, preden odločevalci odločijo, ali je sploh potreben nov predpis ali lahko neko področje uredimo z izvrševanjem obstoječega in tako naprej. Lepo prosim, tukaj smo samostojna država, imamo pravico se odločati, ali bomo spreminjali zakone po tekočem traku. V nekem obdobju do leta 2004 je bilo treba, zdaj pa ni. Ali bomo pregledali to, kar imamo, pa prečistili in omogočili ljudem, ki odločajo, da bodo lahko nudili več pravne varnosti našim državljanom.

Ja, vaš predlog je vgrajen v zakon o integriteti, na ustavnoskladen način, zato pričakujem, da boste zakon o integriteti v obravnavi na seji matičnega delovnega telesa skupaj s koalicijo podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Zvonko Černač, predlagatelj zakona. Izvolite.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa. Če mi dovolite, bi uvodoma povedal nekaj besed o proceduri. Ne vem, zakaj se tukaj v tem sklicu stalno dogaja, ampak tokrat smo priča že nekaj sejam na katere so uvrščene točke, ki jih predlaga opozicija, tako da o tem ob zaključku razprave ni glasovanja. Predvidevam, da o tem odloča predsednik Državnega zbora oziroma Kolegij, kjer ima vladajoča koalicija večino. In bi bilo dobro, da mogoče tudi skozi drugačne odločitve, glede obravnave predlogov, ki jih predlaga opozicija omogoči, da bo prisotnost poslancev v dvorani večja. Tukaj je trenutno desetina državnega zbora. Jaz moram reči, da kolegice in kolege čisto razumem, da ne sedijo tukaj, ker tako ali tako niso v ničemer sanakcionirani, če jih danes ni tukaj. Ravno tako bodo dobili plačo. Nekateri pa smo pred pol leta pri enem glasovanju slučajno tretjič šli na stranišče, nas ni

bilo 10 minut v dvorani, smo prišli nazaj, celo sejo razpravljali, pa so nam odtrgali plačo za tisti dan. Mislim, da to ni prav in da bi bilo tudi z vidika kresanja mnenje dobro, da se ta razpored dela tako, da bo sedelo v dvorani več poslancev.

Glede tega, da Vlada povzema v svojem zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije naše predloge, se jaz ne morem v popolnosti strinjati. En del tega je res povzet, vendar je koncept tega vladnega zakona popolnoma drugačen, kot je bil koncept zakona, ki smo ga predlagali 16. junija in ki je bil zdaj ponovno vložen. Ena izmed bistvenih sprememb, ki se mogoče komu ne zdi tako pomembna, je pa zelo pomembna, je ta, da je v tem zakonu, ki je danes na mizi, predvidena globa, se pravi odvzem tistega, kar se ugotovi, da ni bilo prijavljeno. Mislim, da smo o tem zelo dosti debatirali že v prvi obravnavi tega zakona in da smo ugotavljali, da ni pomembno koliko členov ima zakon, pomembno je, kaj v tem zakonu piše. In tukaj se moram strinjati z ministrico, da imamo hiper normiran sistem, ne samo na področju njenega ministrstva, ampak na področju celotne države, zato bi bilo dobro, da bi se neka usmeritev njenega predhodnika nadaljevala, da bi se zadeva sčistile najprej na podzakonskih aktih, da se ta preobsežna materija zreducira in bi se nadaljevalo tudi na zakonodajnem področju. Ne tako, da bi nastajale pravne praznine, ampak tako, da bi predpisi imeli neko logično zaporedje in ne bi normirali tistega, kar ni treba normirati. Tukaj velja neko pravilo, manj je več, če je preveč napisano, je več vprašanj, več možnosti za takšne ali drugačne interpretacije in je učinek ravno obraten, kot bi moral biti. Zaradi tega tudi tega zakona, ki smo ga predlagatelji predlagali, in vladnega predloga ni mogoče presojati po številu členov in po vsebini, ampak ga je mogoče presojati predvsem skozi rešitve, ki jih prinaša en in drugi predlog. Če ni sankcij in če te sankcije niso takšne, da zagotavljajo neko učinkovitost, potem nam vse te prijave, vsa ta balast papirja ne pomaga dosti. Če bi sankcija o odvzemu neprijavljenega premoženja že obstajala v veljavni zakonodaji, sem trdno prepričan, da takšnih primerov ne bi bilo. Če bi tisti, ki mu je to področje prepuščeno v nadzor, konkretno je trenutno to Komisija za preprečevanje korupcije, to svoje poslanstvo tudi izvrševal na tak način, kot bi bilo prav, da ga izvršuje. Se pravi, da bi iz vseh teh primerov jih vzel nekaj vsako leto in jih temeljito preveril. Jaz se ne spomnim, da bi bili temu kdaj v preteklosti priča. Zakon, ki smo ga predlagali, je imel osnovni namen, da poveča transparentnost delovanja javnih funkcionarjev in da na drugi strani zagotovi preventivno delovanje na področju koruptivnih dejanj in na področju klientelizma. Ta namen bi se po našem mnenju dosegel z javno objavo tega premoženjskega stanja s poenostavitvijo postopkov in z razbremenitvijo pristojnih z nekimi administrativnimi procedurami ter z večjo vlogo na področju

primerjanja premoženjskega stanja pred nastopom funkcije, med in ob zaključku funkcije in seveda še nekaj časa po tem.

Že ko smo o tem razpravljali sredi lanskega leta, in tudi danes, je bilo v tej dvorani slišati velike pohvale nad delom Komisije za preprečevanje korupcije, kako je učinkovita, kako ima velik ugled v javnosti in tako naprej. Veste, če boste ljudi vprašali, če so proti korupciji in če podpirajo organ, ki se za to zavzema, bodo vsi za. O tem ni nobenega dvoma, ker že sama beseda navaja na podporo. Vendar mi, ki v Državnem zboru sprejemamo odločitve, se moramo vprašati o tem, ali je nek organ, predvsem na tem področju, učinkovit po tem, koliko takšnih ali drugačnih pravnih mnenj producira, koliko takšnih ali drugačnih postopkov sproži in proti komu, ali po tem, koliko primerov iz te množice uspe ugotoviti, da nekaj z njimi ni v redu in koliko jih je vzel v ta nabor. Saj nekaj podobnega je tudi pri ostalih represivnih organih, pri policiji in tožilstvu. Mi v Sloveniji žal še nismo na tej točki, kot so marsikje okrog nas, ko se meri učinkovitost delovanja teh organov skozi letna poročila, skozi sredstva, ki jih porabijo. Nekje zunaj se ne bo zgodilo, da je nekdo, ki je v petih letih preiskoval 20 zadev, od katerih mu jih 19 pade v nadaljnjih postopkih, da bo ta posel še naprej opravljal. Ne bo ga, ker tako, kot ste prej povedali, zunaj evalvirajo tudi skozi sredstva, ki so porabljena za določene aktivnosti, učinkovitost. Mi v naši državi imamo kar nekaj primerov ljudi, ki so že 30 let na istih mestih, na čelu nekega tožilstva, ki so vodili zelo odmevne postopke in za to porabili ogromno davkoplačevalskega denarja, ki so vsi po vrsti padli. Še več. V enem od takšnih zelo odmevnih postopkov, šlo je za sum pranja denarja, je tisti, ki je bil v tem postopku 5 let, celo dobil vrnjeno vse, kar mu je bilo odvzeto, nazaj, skupaj z vsemi zakonitimi zamudnimi obrestmi in z vso odškodnino, ki je je bil zaradi nasilnega delovanja, neopravičenega, deležen. To se zgodi v enem od desetih primerov, tudi v dveh, ne more pa se zgoditi v devetih od desetih. V našem sistemu ni vrednotenja teh postopkov in ni učinkovitega nadzora nad tem. In enako velja tudi za komisijo za preprečevanje korupcije. Žal. Zaradi tega smo prelagali, da se tisti del, ki ga je mogoče poenostaviti, poenostavi, se pravi z neko objavo, kjer ni treba kaj dosti, in da se okrepi vloga teh organov na tistem polju, kjer bi bilo potrebno delovati aktivneje. Seveda je treba tudi na nek način odmisлити v tem primeru take ali drugačne politične skušnjave. Resnici na ljubo moramo povedati, da ta predsednik komisije ni bil ravno imun do tega, ker drugače si ne znam predstavljati, kako bi lahko tak primer, ki ga je ugotovil zdaj nedavno, da je nezdržljivost evropske poslanke z nekim sedežem v nekem nadzornem svetu. Pet let je že to stanje trajalo, zdaj se je pa kar naenkrat ugotovilo, da je to nezdržljivo. Kako je možno, da je bilo to zdaj ugotovljeno? Ugotovljeno je bilo zaradi tega, mislim, da nismo vsi slepi, verjetno, in da vemo, za kaj gre: ker je ta

gospa pač postala moteča na tistem sedežu, ker ni želela pristati na določene pritiske po zamenjavi direktorja. To je bil edini razlog. In jo je bilo treba najprej po stari ustaljeni navadi, kot smo ji priča v tem mandatu, javno diskreditirati, češ, kako je ta sklad za razgradnjo NEK-a slabo posloval, kar se je ugotovilo dokazano, da ni tako, in potem še speljati formalni postopek, da je do te razrešitve najprej na Mandatni komisiji v Državnem zboru in potem tukaj prišlo.

Jaz se strinjam, da imate tisti, ki vladate, glede na večino, vso možnost, da to storite. Vendar povejte javnosti, da to želite narediti, in to pač storite. Ni treba zaradi tega ljudi diskreditirati in jih mazat. Tako je to dejanje dvakrat umazano z vaše strani, ne samo enkrat. Predvsem pa ni treba več govoriti tisto, kar ste govorili dve leti nazaj, kako vi ne boste nobenega zamenjali in vam gre za oblast, ker se lepše sedi na tistih fotelih kot na teh. Podobni primeri so še vedno, kar nekaj jih imamo v obtoku. Eden se nanaša na to stavbo nacionalnega preiskovalnega urada, kjer bomo verjetno zaključek doživeli po tistem, ko zadeva ne bo več aktualna. In še številni drugi primeri, ki govorijo o tem, da se v primerih, ko gre za tak ali drugačen politični interes, postopki sprožajo na podlagi anonimnih prijav, ne da bi bilo karkoli vsebinskega zadaj, in primere, ko se ne sprožijo, kljub temu da gre za uradno znana dejstvo o teh zadevah. In en korak k temu, da se to ne bi več dogajalo, je tudi ta zakon, ki bi skozi te javne objave povečal transparentnost na tem področju.

Očitki glede tega zakona so bili, da se ukinja ta komisija. Mislim, da smo to že večkrat povedali, da to ne drži, da se ta del pristojnosti glede premoženja funkcionarjev prenaša na Računsko sodišče in da v ostalem te naloge ostajajo. Drugi del, ki je bil s strani ministrice izpostavljen, je bil pa predvsem formalne narave, relevanten pomislek v dveh bistvenih točkah. Prva je ta, da prenos pristojnosti v tem delu na Računsko sodišče ni mogoč, češ, da to izhaja iz odločbe Ustavnega sodišča. To odločbo lahko interpretiramo tako ali drugače. Jaz dopuščam možnost, da se jo da tudi tako interpretirati, vendar v tej odločbi Ustavnega sodišča, ki je bila objavljena v Uradnem listu 13. aprila 2007, je bilo v 31. točki govora o tem in Računsko sodišče je takrat ocenjevalo prenos pristojnosti na parlamentarno komisijo. In v zvezi s tem je dejalo, da Komisija Državnega zbora nadzira tudi funkcionarje državnih organov, ki jim Ustava zagotavlja samostojen in neodvisen položaj, Državni zbor pa v razmerju do njih nima nobenih iz Ustave neposredno ali posredno izhajajočih pristojnosti oziroma pooblastil in tako naprej. Zaradi svojih ustavnih funkcij pa imajo pomemben vpliv na delovanje sistema zavor in ravnovesij nekateri organi v tej državi. In potem izrecno omenja Ustavno sodišče, da sta dva takšna organa, in sicer Varuh človekovih pravic in

Računsko sodišče. Torej je Računsko sodišče po mnenju Ustavnega sodišča organ, ki bi lahko skozi svoj ustavnopravni položaj zagotavljal neodvisnost tudi v primeru nalog, ki smo mu jih želeli poveriti s tem zakonom.

In druga zadeva, glede javne objave premoženjskega stanja funkcionarjev, glede katere je Ustavno sodišče na nek način že presojalo in je presodilo tako, kot je povedala ministrica. Vendar gre zdaj za nov zakon. Mora priti do ponovne presoje, če bi želeli priti na isto stališče. Lahko bi do take presoje tudi prišlo, zanimivo pa je, ko smo v Državnem zboru pred kratkim sprejemali zakon o 90% obdavčitvi milijonske nagrade bivšega predsednika uprave Nove LB, to ni bil problem, kljub temu, da bo v tem primeru šlo za, po moji oceni, direktne finančno-materialne posledice, ker se bo, ko bo ta davek odveden, gotovo zgodila presoja, gotovo zgodila pritožba in potem presoja. In ta določba bo, če Ustavno sodišče, in predvidevam, da, uporablja enake vatre, odpravljena, kar pomeni, da bo državni proračun, davkoplačevalci, čez tri leta, recimo, moral plačati temu gospodu nazaj to milijonsko nagrado, skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi in vsemi stroški postopka. To bo konkretna materialna posledica take odločitve in takega zakona, ki je bil sprejet v Državnem zboru in za katerega smo dokaj soglasno glasovali, resnici na ljubo. Vendar to ni bil problem. Ko pa ne gre za neposredne materialne posledice, pa to je problem. Nobenih materialnih posledic, če se tisti, na katere se ti podatki nanašajo, strinjajo. Seveda je tudi problem obsega teh funkcionarjev. Mi v ta predlog nismo povzemali vseh tistih, ki, po našem mnenju, v tak zakon ne sodijo, 4.000 občinskih svetnikov v državi. Ampak smo se spustili na nivo župan, kot podžupan, ne glede na to, kako opravlja to funkcijo, poklicno ali nepoklicno, in na vse ostale funkcionarje.

Moje mnenje je, da ob ustrezni javni podpori in ob ustrezni podpori Državnega zbora se tej določbi ne bi nasprotovalo in bi postal tu počasi nek standard, ki bi se ga vsi, ne glede na to, ali bi to bilo v zakonu v bodoče zapisano ali ne, držali, ker si zaradi glasu javnosti ne bi upali neobjaviti svojega premoženjskega stanja. To bi postal standard. In to mislim, da je zelo pomembno. V zakon mi lahko napišemo ne vem kaj, pomembno je, ali se tisti, na katere se te stvari nanašajo, skozi svojo držo in skozi svoje delovanje tega držijo, ne da bi jih zakon v to silil. Zaradi tega smo mi lani sredi leta tudi vsi te podatke objavili. In moram reči, da sem bil zelo razočaran nad odzivom tako kolegic in kolegov v Državnem zboru, ki so se iz tega delali norca, kot tudi s strani nekaterih medijev, ki so ravno tako iz tega brili norca in vlekli v to zgodbo neke nemogoče zadeve. Recimo, v tem zakonu piše, da se objavi premoženje funkcionarjev, ne družinskih članov, otrok mladoletnih in ne vem koga. In ker mi nismo objavili delnic, recimo, Nove KBM, ki smo jih takrat v postopku javne prodaje kupili tudi za otroke, je bil to velik

problem, ker zakon te objave ne predvideva, pa gre za, ne vem, 200 evrov vrednosti, recimo. Ni pa bil problem nekaj drugega, neko premoženje, ki je bilo ovrednoteno na nekaj sto ali nekaj tisoč evrov, vredno je pa nekaj sto tisoč ali pa nekaj milijonov evrov. To pa ni bil problem. To je torej ta percepcija javnosti, ki ni percepcija splošne javnosti, je pa percepcija dela politične javnosti in tudi percepcija dela medijske javnosti, ki je slaba.

Rečeno je bilo, da se vsi strinjate s tem, da se to premoženje javno objavi. Zaradi tega je tudi v tem vašem predlogu zakona malo zožen obseg objave. Ampak, glejte, ne vem, če se pa vsi strinjamo glede sankcij v takem primeru, ko nekdo ravna v nasprotju z določbami zakona in obsega teh sankcij. V Državnem zboru smo pred kratkim obravnavali Konvencijo Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma, kjer je v 4. točki 3. člena predpisano: "Vsaka pogodbenica sprejme take zakonodajne ali druge morebitne ukrepe, s katerimi zagotovi, da pri težjem kaznivem dejanju ali dejanjih, ki jih opredeljuje nacionalna zakonodaja, storilec kaznivega dejanja izkaže izvor domnevne premoženjske koristi ali drugega premoženja, ki se lahko vzame, če je taka zahteva skladna z načeli njene nacionalne zakonodaje." In, glejte, vaša vlada je izrazila pridržek do te določbe. Pridržek v smislu, da si Slovenija pridržuje pravico, da četrtega odstavka tega člena konvencije ne bo uporabljala. Mi smo vložili amandma, pa ni bil niti dan na glasovanje zaradi proceduralnih zapletov. Tako da tudi skozi taka ravnanja se kaže resnost takih ali drugačnih namer. In tudi iz tega razloga mislim, da bo treba v tem vladnem zakonu, če naš zakon jutri ne bo deležen podpore, marsikaj spremeniti. V nasprotnem primeru ga seveda ni mogoče podpreti.

Zanimivo je tudi, da z javno objavo premoženja funkcionarjev ni imela problema Evropska centralna banka. Ko smo ta zakon vložili lani sredi leta, je predsednik Državnega zbora zadržal nadaljnjo zakonodajno proceduro, dokler ne dobimo mnenja Evropske centralne banke, ker se zakon nanaša tudi na bankirje, če poenostavim, oziroma na člane sveta Banke Slovenije. In Evropska centralna banka je v tem mnenju zelo jasno povedala, da glede javnosti premoženja funkcionarjev nima nobenih zadržkov. Se pravi, Evropa na nekem področju, ki je po moji oceni še bolj problematično in ni neposredno povezano s tistim, kar se želi z zakonom urejati, nima nobenih zadržkov. Tu pa so s strani Vlade glede te javne objave zelo resni zadržki in pomisleki.

Od tega zakona ne moremo pričakovati čudežev, kot jih ne moremo od tega vladnega zakona pričakovati. Zelo pomembno je pa to področje, kako in na kakšen način se dogajajo določbe v zakonih, ki so potencialno lahko nevarne za ustvarjanje pogojev za koruptivna ravnanja. Pred kratkim smo imeli nek tak primer, zakon o javnih naročilih, dva zakona, zakon o javnih

naročilih in tistega s transportnega in ostalih področij. In tam sta Vlada in vladajoča koalicija izglasovali spremembo člena, ki govori, da je v primeru izbire ponudnika po sistemu ekonomsko najugodnejše ponudbe dovoljeno merila, ki so bila prej določena 40-60 oziroma 60-40, cena ostala, kreirati poljubno. In je ta pogoj, da mora biti cena najmanj 40% oziroma 60%, črtan.

Se pravi, da je cena lahko tudi nič ali 1%. To pomeni, da za neko intelektualno storitev bo en naročnik plačal milijon evrov, drugi pa 100 tisoč evrov. Jaz ne bi bil rad v koži tistih, ki bodo te odločitve sprejemali, kajti v očeh javnosti bodo potencialno koruptivni. In to je slabo, ker se na ta način ustvarja vtis koruptivnosti tudi tam, kjer ga ni. In je bil en dober namen s strani opozicije, konkretno SDS-a, da pustimo to določbo pri miru, ker nič ne omejuje izbire najugodnejšega ponudnika, tudi ob upoštevanju vseh ostalih parametrov, in je bilo vztrajanje, da se ta zadeva črta. Zakaj? Jaz ne vidim enega pametnega razloga, razen tega, ki sem ga omenil, ki bo povzročil več škode kot koristi.

V tem zakonu, ki ste ga sprejeli na vladi, se ureja področje lobiranja. In lobiranje, pravi, je dovoljeno delovanje lobistov, ki obsega s strani interesnih organizacij lobistom plačane oblike javnega vplivanja na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter na odločanje državnih in lokalnih organov ter nosilcev javnih pooblastil v drugih zadevah, razen zadev, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov, ter postopkov, ki se izvajajo po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, kjer se odloča o pravicah in obveznostih posameznikov. Za dejanja lobiranja šteje vsak odplačni, nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev, zakonov, odlokov in tako naprej.

Jaz vam svetujem, da to področje vržete iz zakona, ker si ne znam predstavljati, kaj bo policija, če bo to sprejeto, počela. To pomeni, konkreten primer: v Državnem zboru ste pred Janševim mandatom sprejeli zakon o tako imenovanih avtomobilskih nalepkah, ko si moral pri registraciji - popolnoma po nepotrebem, brez kakršnegakoli tehtnega razloga - na šipo nalepiti nalepko oziroma nekaj časa je bilo celo tako, da nisi smel sam nalepiti, ampak si moral to prepustiti pooblaščenemu delavcu in za to plačati. Potem so spremenili, da si lahko sam. Ta nalepka je v nekaj letih stala davkoplačevalce v celi državi nekaj milijard bivših slovenskih tolarjev. Bila je ukinjena v mandatu Janševe vlade. Opozicija, izrazito SD, je tej ukinitvi nasprotovala. In zdaj si jaz predstavljam, da bo v prihodnje prišel nekdo, ki bo ugotovil, da je nekje potrebna neka nalepka, ki se bo registriral kot lobist, ki bo na ustrezen način zlobiral zakon, ki bo to uveljavil in bo legalno lahko dobil plačilo za to svoje

lobiranje. Nekaj podobnega se bo zgodilo recimo pri tik-tak sistemu oziroma ne tik tak, kako se temu reče, ko je bil ukinjen na avtocestah, kjer vsakič, ko si šel skozi tisto ABC, je kapnilo v neko malho nekaj centov. Za vsak prehod je bilo plačilo. In takšnih primerov bo verjetno kar nekaj. In vsi bodo legalni v skladu z zakonom. To, kar se dogaja v Državnem zboru, ko se poskušajo uveljavljati čim boljše rešitve v javno korist in ko se za to poskuša še koga zraven prepričati, pa ne bo dovoljeno. To bo pa koruptivno, ker tega mi kot politiki, tudi če ne dobimo enega kapučina za to, ne smemo početi. Če pa to počne nekdo, ki bo registriran kot lobist, pa bo to legitimno, tudi če ne bo v javno korist, in še dobro bo plačano. In takšni primeri, spoštovana gospa ministrica, so se dogajali že v preteklosti, saj poznamo, kdo so bili lobisti v tej državi, in tudi vemo pri sprejemanju katerih rešitev oziroma pri odlaganju nekaterih rešitev, da niso bile sprejete v predvidenem roku, so sodelovali.

Spomnimo se primera, ko je bilo treba sprejeti nek pravilnik o škatlici za prvo pomoč, ki jo morajo imeti vsi avtomobilisti, in ko bi po neki logiki vsebina in dimenzija te škatlice bila do milimetra natančno predpisana, kakšna lahko je, samo takšna in nič drugačna. Ne bi mogla biti neka škatlica za prvo pomoč, ki jo lahko kupiš čez mejo v Avstriji ali Italiji. Ne, tista ni v redu, čeprav smo v Evropski uniji. Ampak točno taka, kot jo proizvajajo nekdo v Sloveniji. In seveda govorimo o desetinah milijonih evrov, v nekaterih primerih tudi o stotinah milijonih evrov. In normalno je, da za tako veliko uslugo, če se zgodi skozi zakonodajni postopek, kot vi tukaj govorite v predlogu zakona, se tudi plača. In po tem predlogu zakona bo to legitimno. Samo tega ne bo smel početi noben politik. Če bo pa politik počel kaj dobrega v javno korist, pa ni dvakrat rečeno, da ne bo v skladu s tem istim zakonom in brez plačila, da se razumemo, da ne bo v skladu s tem istim zakonom obsojen oziroma obdolžen, obsojen tako in tako in tako ne bo, ampak politik je dovolj, da je obdolžen, pa je že obsojen koruptivnega ravnanja. To so zelo nevarna razmerja, spoštovana ministrica. Jaz sem to priliko izkoristil zaradi tega, ker ste tudi vi ta vaš zakon citirali. In vam polagam v razmislek te določbe. Verjamem, da so bile popolnoma dobronamerne, dvomim pa, da je Slovenija oziroma demokracija v Sloveniji zrela za sprejemanje takih odločitev.

Predlagam, da zaenkrat podprete naš zakon in da o teh stvareh premislimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbora še kdo razpravljati? Nihče drugi, razen gospa ministrica. Imam dva, ne bom dajal na prijavo. Gospa ministrica, izvolite. Imate besedo, pet minut.

IRMA PAVLINIČ KREBS: Gospod Černač je, zgolj zaradi tega sem se javila k besedi, ker je ureditev lobiranja, kot ste ga zdaj predstavili, popolnoma napačno razumel. Lobiranje je ustavna kategorija v Ameriki, v Evropi tega vprašanja ne urejamo zaenkrat z nekimi krovnimi predpisi, je pa Evropska komisija in leta 2006, mislim, da so se dogovorile države članice, da bodo uredile to vprašanje na način, da bo transparentno. Gre predvsem za reguliranje obnašanja javnih oblasti do tistih, ki izrekajo različne interese interesnih organizacij in je to nesporno zaželeno in dobrodošla praksa. Ne pa proti plačilu, proti darilu, proti plačilu, ki se izroči lobiranemu, da naredi nekaj, kar ni v javni koristi. Evropska komisija je to uredila s prostovoljno registracijo lobistov. To so celi sezname, javni. In javna oblast, poslanci, funkcionarji na ministrstvih in tako naprej so dolžni povprašati človeka, ki pride, ali je registrirani lobist oziroma pogledajo v javni register. In v tej smeri gre naša predlagana praksa. Pri ureditvi smo upoštevali smernice držav, članic OECD, oziroma organizacije kot take, torej priporočila trideseterici najbolj razvitih zaradi tega naraščajočega pojava, ki v pomembnem delu presega zdravo lobiranje, ki je sestavni del vsakokratnih normalnih demokracij. Tako ta del, dajmo razpravljati ob predlogu zakona v obravnavi.

Glede glob, glede kazni, glede vprašanj, ki ste jih citirali, da jih ne urejamo. V novem zakonu jih urejamo. Globe so določene, so zelo visoke. Protikorupcijska komisija je predlagatelj prekrškovnega postopka oziroma lahko izreka tudi globe. To, kar je manjkalo v starem predpisu in je definiralo komisijo za preprečevanje korupcije kot brezzobega tigra, je sedaj sestavni del tega predpisa. Tudi občinski svetniki niso več tisti zavezanci za poročanje, je pa nekaj drugih kategorij, za katere smo ocenili, da je ocena delovnega področja, ki ga opravljajo - to so ljudje v komisijah za javno naročanje - takega značaja in pomembno odločajo o trošenju javnih sredstev, da je prav, da so javni uslužbenci tudi med tistimi, ki poročajo komisiji o svojem premoženju. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala. In še gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa. No, jaz sem govoril o tistem delu zakona, našega zakona, ki govori o odvzemu tistega premoženja, ki ni prijavljeno. To je bistvena razlika. Globe so pa v vašem in v našem zakonu predpisane. Poglejte, jaz bom še enkrat prebral, "za dejanje lobiranja šteje vsak odplačni nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev." Katerih odločitev? Predpisov in drugih splošnih aktov na državnih in lokalnih nivojih. Ali so dolžni organi na državnih in lokalnih nivojih sprejemati predpise in splošne akte v javno korist? Ali so dolžni sprejemati v zasebno korist oziroma v korist

nekega posameznega subjekta? Če so dolžni sprejemati predpise v javno korist, potem te določbe ne potrebujemo. Če pa bomo legalizirali sprejemanje odločitev na podlagi lobiranja, kot sem vam prej s konkretnim primerom ponazoril, potem bomo s tem na nek način dali podlago ravno temu, kar želite vi s tem zakonom preprečiti. Jaz se strinjam, da so stvari urejene v drugih državah. Marsikaj drugega je urejeno v drugih državah. In marsikaj drugega še ni urejeno pri nas, v Sloveniji. Ampak na tem področju se bojim, da bomo prišli v neko čudno situacijo, ko bo legalno dejanje tisto, ki ima po vseh vsebinskih elementih znake koruptivnega dejanja, in da bo koruptivno dejanje tisto, ki ima po vseh elementih in načinu delovanja znake javnega delovanja. Na tej poti smo že. Ne samo zaradi nekaterih zadnjih primerov, tudi zaradi percepcije javnosti v posameznih primerih. In če se bo to dvoje pomešalo, potem se bojim, da bo to velik fiasko za ta zakon, pa tudi za utrjevanje teh protikoruptivnih ravnanj v tej državi. Mislím, da namen, ki ste ga želeli s tem doseči, ne bo dosežen. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. S tem zaključujem razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v petek, to je jutri, 26.3.2010, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi 15. sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9.00. Lahko noč!

(SEJA JE BILA PREKINJENA 25. MARCA 2010 OB 22.29 IN SE JE NADLAJEVALA 26. MARCA 2010 OB 9.00.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Cenjene kolegice poslanke in kolegi poslanci, spoštovani predstavniki Vlade, cenjene državljanke in državljani.

Dovolite mi, da vas pred današnjim nadaljevanjem 15. redne seje Državnega zbora spomnim, da v ponedeljek, 29. marca, mineva natanko 20 let od sprejema Zakona o himni Republike Slovenije. S sprejetjem tega zakona je tedanja Skupščina Republike Slovenije še pred osamosvojitvijo za besedilo himne Republike Slovenije določila sedmo kitico Prešernove pesmi Zdravljica, za melodijo pa zborovsko istoimensko skladbo skladatelja in glasbenega pedagoga Stanka Premrla. Zdravljica, ki je nastala v revolucionarnem obdobju pomladi narodov in okrepljenega prebujanja narodne zavesti leta 1844, odraža duha tedanjega časa. Njeno temeljno sporočilo je, da imajo vsi narodi pravico do svobode in samostojnosti ter da so svobodoljubje, sožitje, edinost in sprava predpogoji za svobodo. Obenem se s svojimi pozitivnimi zamislimi naslavlja na vse narode in s tem tudi presega samo

slovenski nacionalni okvir. Te nikoli preživete ideje prijateljskega sožitja, enakopravnosti in svobode so znova oživele v 80-ih letih prejšnjega stoletja. Postopoma so prerasle v temeljne družbene vrednote in osrednje politične cilje, zlasti vzhodnoevropskih držav.

Spoštovani. Državna himna naj v narodu in med državljani zbuja in krepí občutek istovetnosti, pripadnosti države, obenem pa utrjuje tudi medsebojno povezanost in domoljubje.

Zdaj pa vas vabim, da prisluhnemo slovenski himni v izvedbi Parlament dixie benda in vokalistke Brede Senčar.

Prosim. .../Himna./...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Spoštovane kolegice poslanke, spoštovani kolegi poslanci.

Umrí je France Tomšič, ena osrednjih, lahko bi celo dejali ikonskih osebnosti v procesu demokratizacije, političnih in sindikalnih gibanj v drugi polovici 80-ih let, ki so se iztekli v demokratični prehod ter osamosvojitve Slovenije. Bil je pobudnik in organizator znamenite litostrojske stavke iz leta 1987, ki se ni omejila le na klasične sindikalne zahteve, pač pa je izpostavila tudi izrazito politične cilje po pluralizaciji političnega in gospodarskega sistema. V okviru stavke je oblikoval pobudo za ustanovitev Socialdemokratske stranke, ki se je leta 1989 tudi ustanovila kot Socialnodemokratska zveza, predhodnica sedanje Slovenske demokratske stranke. Bil je tudi njen prvi predsednik. Po letu 1990 je bil eden glavnih pobudnikov pluralizacije sindikalnega gibanja in pobudnik ustanovitve sindikata Neodvisnost, postal je tudi njen prvi predsednik.

France Tomšič je bil od leta 1990 do 1992 poslanec oziroma delegat v Družbenopolitičnem zboru v prvi demokratični izvoljeni skupščini in je pomembno prispeval k oblikovanju nove države, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, socialno tržnem gospodarstvu in demokratičnem političnem ustroju. Leta 1992 je bil tudi kandidat za predsednika republike. Na vrhu politične moči se je umaknil iz aktivne politike. Njegova največja odlika je bil odprt in neposreden govor, s katerim je hitro našel stik z ljudmi. Ni okolišil, zato mu ni bilo vedno lahko. Moramo mu biti hvaležni za njegov prispevek k slovenski demokraciji. Prosim za minut molka v njegov spomni. /Minuta molka./

Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje pričujem nadaljevanje 15. seje Državnega zbora. Obveščam sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: Janja Klasinc, Melita Župevc, dr. Andreja Črnak Meglič, mag. Franc Žnidaršič, Bogdan Barovič, Milenko Zihlerl, Marijan Pojbič, Roberto Battelli, Anton Colarič, mag. Branko Grims in Matjaž Zanoškar. Vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **18. TOČKO DNEVNEGA REDA - TO JE NA PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DETEKTIVSKI DEJAVNOSTI**. Državni svet je na 15. izredni seji, 12. 3. 2010 zahteval, da Državni zbor na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije, pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti. Besedo dajem predstavniku Državnega sveta Bogomirju Vnučcu za obrazložitev zahteve Sveta. Prosim.

BOGOMIR VNUČEC: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovana gospa ministrica, poslanke in poslanci!

Državni svet je na svoji 15. izredni seji dne 12. 3. ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti sprejel zahtevo, da Državni zbor ponovno odloča o zakonu. Novela zakona namreč v 2. členu črta peto točko 8. člena, ki določa aktivno obvladanje slovenskega jezika kot pogoj za opravljanje detektivske dejavnosti in pridobitev in izdajo licenc za delo. Državni svet nasprotuje črtanju te točke. Ustava Republike Slovenije namreč v 11. členu določa, da je uradni jezik v Republiki Sloveniji slovenščina. Z vstopom v Evropsko unijo je slovenščina postala eden od uradnih jezikov Evropske unije, rabo materinega jezika zagotavlja tudi Zakon o javni rabi slovenščine. Prav tako je detektivska dejavnost v širšem mednarodnem prostoru v Sloveniji zgledno urejena. Zato je tudi pristojna Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora menila, da bi črtanje te določbe lahko pomenilo, da pri opravljanju detektivske dejavnosti aktivnosti aktivno znanje slovenskega jezika ni potrebno oziroma da se lahko posluje v kateremkoli tujem jeziku, v nasprotju z 2. členom Zakona o varstvu potrošnikov, po katerem mora podjetje s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku. Na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, pa tudi v jeziku narodne skupnosti.

Ker v postopku sprejemanja zakona niso bila upoštevana opozorila Državnega sveta niti Zakonodajno-pravne službe, predlagamo, da zakona ponovno ne potrdite, ampak da v nadaljnjih postopkih upoštevate naša stališča in stališča Zakonodajno-pravne službe. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Zahtevo je obravnaval Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje kot matično delovno telo. Besedo dajem predsedniku dr. Vinku Gorenaku za predstavitev poročila odbora. Prosim.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Odbor za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje je ta zakon obravnaval na 30. nujni seji 23. marca 2010. In sicer smo odločali o zahtevi Državnega sveta, da ta zakon ponovno obravnavamo. Zakon je bil sicer sprejet na 14. seji 8. marca. Članice in člani odbora so imeli na razpolago zahtevo Državnega sveta z dne 12. marca 2010,

mnenje Zakonodajno-pravne službe - 16. marec 2010 in pa mnenje Vlade - 23. marec 2010. Predstavnik Državnega sveta, gospod Vnučec je v dopolnilni obrazložitvi zahteve Državnega sveta povedal, da je Svet dejansko nasprotoval temu 2. členu oziroma črtanju pete točke 8. člena Zakona o detektivski dejavnosti, ki govori o znanju slovenskega jezika kot pogoju za opravljanje detektivske dejavnosti.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe, gospa Špela Maček Guštin je povedala dejansko to, kar je povedala že prej, ko smo ta zakon prvič obravnavali, in tudi izpostavila kot problematično isto določilo, o katerem govori tudi Državni svet. Prav tako je menila, da ta zadeva ni ustrezno urejena. Predstavnika Vlade, ministrica za notranje zadeve gospa Katarina Kresal in pa generalni direktor dr. Žagar, sta v okviru predstavitve pisnega mnenja Vlade o zahtevi Državnega sveta povedala, da Vlada vztraja pri sprejetih zakonski noveli, saj je njen temeljni cilj uskladitev z direktivo o storitvah v notranjem trgu. V razpravi smo nekako ostali na različnih bregovih, koalicijski in opozicijski poslanci, glasovanje pa je pokazalo, da je zakon bil potrjen z devetimi glasovi za in petimi proti. Sprejeli smo torej mnenje: "Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti je ustrezen. Hvala lepa."

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo dajem predstavnici Vlade kot predlagateljica zakona za obrazložitev mnenje. Besedo ima Katarina Kresal, ministrica za notranje zadeve. Prosim.

KATARINA KRESAL: Spoštovani predsednik, poslanke in poslanci! Novela zakona o detektivski dejavnosti je predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije, in sicer z direktivo o storitvah na notranjem trgu. Ta zahteva uskladitev tudi na področju detektivske dejavnosti. Osnovni cilji oziroma zahteve direktive so, da sistem o prostem opravljanju storitev na notranjem trgu ne sme biti diskriminatoren. Mora biti jasan, nedvoumen, javno objavljen, sorazmeren, objektiven in transparenten. V celoti morajo biti izključene omejitve, ki bi bile vezane na državljanstvo, prebivališče ali sedež podjetja, ostale omejitve pa so dopustne samo, če so nujne in se nanašajo na javni interes. Med javni interes, kot ga priznava tudi sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti, spadajo omejitve iz razloga zagotavljanja javnega reda, javnega zdravja, javne varnosti, varstva okolja, varstva potrošnikov in ciljev socialne politike. Državni svet meni, da sprememba 8. člena zakona, v katerem je črtana določba, ki kot pogoj za opravljanje detektivske dejavnosti določa tudi aktivno znanje slovenskega jezika, ni v skladu z Ustavo Republike Slovenije, ki določa, da je uradni jezik v Sloveniji slovenščina. Vlada meni, da izrecna zahteva po aktivnem znanju slovenskega jezika kot pogoja za opravljanje detektivske dejavnosti ni sorazmerna

s cilji Direktive o storitvah na notranjem trgu. Tudi sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti kaže, da sistematično preverjanje preizkusa znanja jezikov naprej ni potrebno, ker so zagotovljeni drugi ukrepi, ki zagotavljajo varstvo posameznikov, potrošnikov in pravilno izvajanje zakonodaje. Že ustava tako določa, da so uradni jeziki v Sloveniji, slovenščina in italijanščina ter madžarščina na območju manjšin. Zakon o državni upravi določa, da je uradni jezik v upravi slovenščina. Podjetje mora pri poslovanju s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku, na območjih, kjer avtohtono živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, pa tudi v jeziku narodne skupnosti, in to določa Zakon o varstvu potrošnikov. Ne nazadnje tudi Zakon o javni rabi slovenščine določa, da je znanje slovenščine potrebno za delo v državnih organih in organih samoupravnih lokalnih skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo o pravicah ali obveznostih in pravnih koristih posameznikov ali organizacij. Prav tako pa morajo pravne osebe zasebnega prava in fizične osebe, ki opravljajo registrirano dejavnost, poslovati s strankami na območju Republike Slovenije v slovenščini. Kadar pa je njihovo poslovanje namenjeno tudi tujcem, se poleg slovenščine lahko uporablja tudi tuj jezik.

Med dokumenti, ki govorijo o zahtevi po znanju jezika, naj omenim še kodeks ravnanja, ki ga je odobrila skupina koordinatorjev za direktivo o priznavanju poklicnih kvalifikacij, ki priporoča, da priznavanje poklicnih kvalifikacij ni podvrženo jezikovnemu znanju, razen če je to del kvalifikacij, na primer logopedi. Samo za vsak primer posebej naj se preveri, ali je določeno znanje jezika sorazmerno oziroma naj se zahteva po znanju jezika ne uveljavi sistematično pravi.

Iz vsega povedanega izhaja, da je uporaba slovenskega jezika kot uradnega jezika urejena in zagotovljena v drugih predpisih. Vsakdo, ki bo v Sloveniji opravljal detektivsko dejavnost, bo moral na tak ali drugačen način s predstavniki državnih organov ali nosilci javnih pooblastil zagotoviti poslovanje v slovenskem jeziku. Ne more pa biti aktivno znanje slovenskega jezika pogoj za opravljanje storitev detektiva, kot to tudi na primer ne velja za direktorja gospodarske družbe ali za samostojnega podjetnika, ki opravlja neko dejavnost.

Vlada zato predlaga, da Državni zbor novelo zakona o detektivski dejavnosti sprejme.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo dajem predstavnikom poslanskih skupin.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojujencev bo predstavil Anton Urh.

Prosim.

ANTON URH: Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa ministrica, poslanke in poslanci. Lep pozdrav in dobro jutro vsem skupaj.

Poslanci DeSUS smo novelo zakona o detektivski dejavnosti, katere cilj je uskladitev notranjega pravnega reda z evropskim, na prejšnji seji Državnega zbora soglasno podprli in tako bomo storili tudi tokrat.

Takšno odločitev smo sprejeli zato, ker ne vidimo nobene nesorazmernosti pri odpravljanju tega pogoja. Poleg tega bi lahko ohranjanje pogoja obvladovanja slovenskega jezika pri tovrstni dejavnosti pomenilo tudi diskriminacijo ponudnikov storitev v povezavi z načelom svobodne konkurence. Tako dvomimo, da bi ohranjanje zahteve oziroma pogoja obvladovanja slovenskega jezika pri opravljanju detektivske dejavnosti v primeru postopkov pred evropskimi institucijami bilo upravičeno.

Pomisleki s strani Državnega sveta so bili izraženi tudi že tekom postopka sprejemanja novele. Poleg tega so v zvezi s tem tekle diskusije in bili tudi vloženi predlogi za drugačno ureditev vprašanja, ki jih v naši poslanski skupini nismo podprli. Zahteva Državnega sveta za ponovno odločanje o zakonu je posledica mnenja, da sprememba zakona v delu, kjer se odpravlja pogoj aktivnega znanja slovenskega jezika v zvezi s pridobitvijo licence in za samo opravljanje detektivske dejavnosti, ni skladna z ustavo. V Poslanski skupini DeSUS seveda nismo takega mnenja. Uradni jeziki, deklarirani kot taki v naši ustavi, zavezujejo državne organe, da poslujejo v treh jezikih, torej, slovenskem in eventualno v madžarskem ali italijanskem, kar pomeni, da so tudi stranke v postopku posledično vezane na uporabo slovenskega jezika. Tako bo moral detektiv kljub odsotnosti v noveli črtanega pogoja aktivnega znanja slovenščine kljub temu v postopkih pred državnimi organi poslovati neposredno sam ali s pomočjo prevajalcev. V uradnem jeziku območja Republike Slovenije glede komuniciranja s strankami kot uporabniki storitve detektivske dejavnosti pa so v našem pravnem redu v okviru posameznih predpisov vsebovani ključni ukrepi, ki zagotavljajo varstvo posameznikov in pravilno izvajanje zakonodaje v zvezi z rabo slovenskega jezika.

Zatorej menimo, da se kljub odsotnosti pogoja aktivnega obvladovanja slovenščine pri detektivski dejavnosti še vedno da zagotoviti, da bodo prejemniki storitev deležni poslovanja oziroma komunikacije s tujim detektivom v slovenskem jeziku, in sicer zato, ker konkurenčnost na trgu zahteva od ponudnikov storitev, da se prilagodijo strankinim zahtevam, potrebam in pričakovanjem. V tem primeru bo, če bo stranka slovenski državljan, prilagoditev šla vseskozi v smeri uporabe slovenskega jezika, in sicer bodisi s priučitvijo slovenščine ali pa bo komunikacija v slovenskem jeziku zagotovljena preko tolmačev oziroma prevajalcev. Jasno pa je tudi, da se komunikacija s stranko lažje opravlja v jeziku, ki ga sama

razume in uporablja, zato je bo potrošnikom, ki ne govorijo slovenskega jezika lažje, najeti detektiva, ki govori oziroma obvlada tuj, njihov jezik. Kot konkreten in aktualen primer so pri nas živeče na primer angleške družine. Ne nazadnje tudi ne gre za opravljanje zdravstvene dejavnosti ali kakšne druge dejavnosti, kjer bi bilo obvezno znanje in uporaba slovenskega jezika upravičena tudi v javnem interesu in z vidika pravne varnosti naših državljanov.

Kot je bilo uvodoma že rečeno, bomo poslanci DeSUS-a ponovno podprli predlog zakona. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil Silven Majhenič.

SILVEN MAJHENIČ: Spoštovani gospod predsednik, spoštovana ministrica. Novela zakona o detektivski dejavnosti je primarno v proceduri zaradi uskladitve s pravnim redom Evropske unije, in sicer z direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu, ki je bila sprejeta 12. decembra 2006 in ureja prosto opravljanje storitev na notranjem trgu Evropske unije. Z navedeno spremembo odpiramo slovenski prostor za delovanje detektivov iz tujine, torej iz Evropske unije in Švicarske konfederacije. Predlagana novela zakona podeljuje javno pooblastilo Detektivski zbornici Republike Slovenije, da odloča o priznanju poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v tujini. Hkrati pa novela odpravlja pogoj državljanstva Republike Slovenije za pridobitev licence oziroma opravljanje detektivskih nalog in v istem členu črta pogoj aktivnega znanja slovenskega jezika pri opravljanju detektivske dejavnosti.

V Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke novele zakona o detektivski dejavnosti ne podpiramo. 11. člen Ustave Republike Slovenije namreč jasno in nedvoumno določa, da je uradni jezik v Sloveniji slovenščina. Kljub dejstvu, da je Slovenija članica Evropske unije in je prost pretok delovne sile ena izmed njenih temeljnih svoboščin, smo v Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke mnenja, da bi bilo treba pogoje aktivnega znanja slovenskega jezika pri opravljanju detektivske dejavnosti v obravnavanem zakonu ohraniti. V zakonu določen pogoj znanja slovenščine pri opravljanju detektivske dejavnosti nikakor ne omejuje opravljanja te dejavnosti drugih državljanom držav članic Evropske unije in Švicarske konfederacije, saj lahko vsaka država članica Evropske unije prosto predpisuje pogoje za opravljanje dejavnosti na svojem območju. Potrebno je le spoštovati načelo enakopravnosti, da torej enaki pogoji veljajo tako za domače kot za tudi tuje državljanke.

V Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke novele zakona o detektivski dejavnosti ne bomo podprli. Pri tem pa želimo apelirati na Vlado Republike Slovenije, naj posveti

večjo skrb ohranitvi nacionalnega jezika, ki je nedvomno temelj vsakega naroda in vsake države, tudi Slovenije. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil Milan Gumzar.

MILAN GUMZAR: Hvala za besedo. Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni.

V Poslanskem klubu Liberalnih demokratov podpiramo besedilo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti. Gre za uskladitev z direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah in o notranjem trgu. Osnovni cilj te direktive je, da sistem ne sme biti diskriminatoren, kar ta zakon udejanja. Detektivska dejavnost je skladno z direktivo uvrščena v kategorijo reguliranih poklicev, zaradi tega moramo slediti temeljnemu načelu te direktive in če bi vztrajali pri pogoju za pridobitev licence, ki je bil zapisan v dosedanem zakonu, to je aktivno znanje slovenskega jezika, bi bil takšen pogoj označen kot nesorazmeren in kot tak tudi diskriminatoren. Ob tem bi omenil razumevanje 11. člena Ustave, da je slovenščina v Sloveniji uradni jezik. Tega ne gre razumeti tako, da je slovenščina samo jezik za sporazumevanje z državnimi institucijami, ampak je to tudi jezik, v katerem se posameznik lahko obrača in pričakuje odgovore tudi v stik z osebami zasebnega prava, ne samo z državnimi institucijami. V tem kontekstu želimo poudariti, da tako Zakon o varstvu potrošnikov kot Zakon o javni rabi slovenščine govorita oziroma določata, da se posluje s strankami v slovenskem jeziku. Navedena novela zakona o detektivski dejavnosti ni v ničemer v nasprotju s tema dvema zakonoma, kajti tuji detektiv, ki bo opravljal dejavnost v Sloveniji, bodisi občasno bodisi, da bo želel pridobiti licenco, bo moral poslovati v takšnem jeziku, kot to zahtevata ta dva zakona. Pomisleki, da je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti neustrezen zaradi tega, ker omejuje rabo slovenščine torej nimajo neke resne podlage, zato bomo v Poslanskem klubu Liberalnim demokratov Slovenije ponovno podprli predlog zakona tako kot tudi seveda v prvi obravnavi. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil Andrej Magajna. Prosim.

ANDREJ MAGAJNA: Spoštovani. Gospod predsednik, gospa ministrica, kolegice in kolegi.

Zahteva Državnega sveta po ponovnem odločanju o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti se

Poslanski skupini Socialnih demokratov ne zdi dovolj utemeljena. Državni svet ponovno odpira zahtevo po aktivnem znanju slovenskega jezika za osebe, ki bodo na teritoriju Republike Slovenije izvajale detektivsko dejavnost. Skrb za uporabo slovenskega jezika je sama po sebi pozitivna, na to temo je na odboru za notranjo politiko tudi že potekala široka diskusija, predstavniki ministrstva pa so ponovno predstavljali argumente, v katerih se poudarja, da ne smemo vztrajati v tako restriktivnih pogojih. Kakor zatrjuje ministrstvo s tem zakonom ne posegamo v ostale predpise, kot so Ustava Republike Slovenije, Zakon o javni rabi slovenščine, Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije, evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije. Vsi ti predpisi zahtevajo in podajajo temeljna pravila o javni rabi slovenščine kot uradnega jezika v Republiki Sloveniji. Drugi pomemben razlog pa je spoštovanje načela sorazmernosti. O sorazmernosti govore tudi sodbe Sodišča Evropske skupnosti. Primerljivo oziroma recipročno pa morajo biti urejene tudi ureditve v drugih državah, kjer bi delali naši detektivi. Podobno namreč velja tudi na področjih, kot je veterina, nepremičnine, geodetske dejavnosti. S tem zakonom ne odvezujemo tujih detektivov oziroma državljanov drugih članic Evropske unije ali Švicarske konfederacije, da bi v Sloveniji pridobili licenco in pri svojem delu pri poslovanju z uradnimi organi ne poslovali v slovenščini. Upajmo, da bo praksa v prihodnje temu tudi sledila, kar pa žal ni vedno tako. Navkljub nasprotovanju zahtevi Državnega sveta pa se pridružujemo vsem opozorilom, da je potrebno zagotavljati večjo pozornost jezikovni politiki in skrbi za uporabo lastnega jezika doma in v institucijah Evropske unije.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil dr. Vinko Gorenak. Prosim.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Poslanska skupina zakona ne bo podprla, tako kot ga nismo podprli tudi na samem začetku. Ne vidimo nobenega razloga, da bi ta zakon lahko dobil našo zeleno luč, čeprav je treba v osnovi povedati, da vendarle prinaša samo evropsko zakonodajo oziroma evropske pravne akte v naši pravni red, pa kljub temu ni nobenih razlogov, da primerjamo uporabo slovenščine kakšnega tujega direktorja, ki sedi v svoji pisarni in jezika niti ne uporablja pri svojem tekočem poslovanju - bere neke akte, spise in tako naprej. Tukaj gre pa le za neko drugo vprašanje, nekdo bo hodil po slovenskem ozemlju, opravljal bo naloge, opravljal bo naloge za naše državljanke, za tuje državljanke, za kogarkoli in mu ne bo potrebno govoriti slovensko.

Zakonodajno-pravna služba je povedala svoje, poslanci smo povedali svoje, pa še vedno, ne vem kakšen izraz naj uporabim

- "tišasto", bi človek rekel-, tiščite neko rešitev skozi, za katero sami veste, da je v nasprotju z ustavo, da je v nasprotju z zakonom, pa verjetno vam bo moral to povedati nekdo drug, tisti, ki je za to bolj pristojen - recimo, Ustavno sodišče. Nobenih razlogov ni, da na tak način delamo v Državnem zboru in da še tisto temeljno stvar, temeljno določilo, da se uporablja slovenski jezik na ozemlju Slovenije opuščamo. Le zakaj? Premali smo v tej Evropi, bom rekel, dva milijona nas je in še to želimo opustiti na tak način, za to ni nobene potrebe, zakon nima naše podpore. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil Tadej Slapnik. Prosim.

TADEJ SLAPNIK: Spoštovani predsednik. Ministrica, predstavnik Državnega sveta, kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Zares ocenjujemo zahtevo Državnega sveta za neutemeljeno, saj menimo, da črtanje pete točke prvega odstavka 8. člena Zakona o detektivski dejavnosti ni v nasprotju z Ustavo Republike Slovenije. Ustava namreč v 11. členu določa, da so uradni jeziki v Republiki Sloveniji slovenščina in italijanščina ter madžarščina na manjšinskih območjih. Izraz uradni jezik pa pomeni, da organi državne uprave poslujejo v teh jezikih, kar bo po uveljavitvi novele veljalo tudi za vse tuje detektive. V noveli zakona je tudi zapisano, da se za pridobitev licence in pravice do opravljanja dejavnosti tujih detektivov zahteva prevod dokumentov v slovenščino. Poleg tega pa bodo morali detektivi, ki ne bodo znali slovenskega jezika, z državnimi organi poslovati v slovenskem jeziku neposredno ali posredno s pomočjo prevajalca ali tolmača.

V Poslanski skupini Zares bomo zaradi tega predlog zakona ponovno podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil Guido Kres. Prosim.

GUIDO KRES: Spoštovani gospod predsednik! Spoštovana gospa ministrica, spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti ponovno podprli, saj ne odstopa od ciljev in načel veljavne zakonodaje in pomeni nadaljevanje dosedanje prakse z uvedbo direktive o storitvah na notranjem trgu. Z zakonom se torej odpravlja omejitev, da licenco za opravljanje detektivske dejavnosti v Republiki Sloveniji lahko pridobijo samo slovenski državljani. Prav tako pa se spreminjajo določila in odpravljajo nekatere ovire za opravljanje posamezne detektivske storitve tujcev. Po novem bo slovenski prostor

odprt tudi za delovanje detektivov iz tujine, se pravi iz Evropske unije in Švicarske konfederacije.

Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke pa se je že v postopku sprejemanja zakona pridružila opozorilom Komisije Državnega sveta za državno ureditev, ki je izrazila pomislek o črtanju pogoja aktivnega znanja slovenskega jezika za opravljanje detektivske dejavnosti v Republiki Sloveniji, ker to ni v skladu z 11. členom Ustave, po katerem je uradni jezik slovenščina. Prav tako smo se strinjali, da ima slovenski potrošnik pravico do komunikacije v materinem jeziku. Torej, kljub temu da bomo ta zakon podprli, si seveda želimo oziroma pričakujemo, da bi v prihodnje naše institucije tudi, ko se prilagajamo neki zakonodaji, posvetile več pozornosti jezikovni politiki in skrbi za uporabo lastnega slovenskega jezika doma in v institucijah Evropske unije. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Glasovanje o zakonu bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2010 IN 2011 V OKVIRU NUJNEGA POSTOPKA**. Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Besedo bom dal predstavnici Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona. Besedo ima mag. Helena Kamnar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani poslanci in poslanke. Pred vami je sprememba zakona o dopolnitvah in spremembah zakona o izvrševanju proračuna za obdobje 2010 in 2011. Namen tega zakona oziroma teh sprememb zakona je, da bi izvrševanje proračuna v letih 2010 in 2011 potekalo s čim manj težav in da bi pri tem zasledovali tudi nekatere dodatne cilje, ki jih je država opredelila v okviru izhodne strategije.

Prva pomembna sprememba zakona se nanaša na zagotavljanje namenskih virov za gradnjo in investicijsko vzdrževanja železniške infrastrukture. Na ta način z zakonom o izvrševanju proračuna usklajujemo način financiranja železniške infrastrukture z novosprejetim zakonom o zagotavljanju namenskih sredstev za železniško infrastrukturo. Ključni namen te ureditve je, da se zagotovi čim bolj stabilne vire za financiranje investicij, kar bi omogočalo izpeljavo načrtanih velikih investicijskih projektov na železniški infrastrukturi in zagotovilo posledično zmanjšanje cestne obremenitve in nedovoljenih izpustov v zrak.

Druga pomembna sprememba so plačilni roki. Mi smo v prvotnem besedilu zakona o izvrševanju proračuna vse plačilne roke za državo skrajšali in občine, skrajšali na 30 dni, s to novelo zakona pa te roke zapovedujemo tudi za vse posredne proračunske uporabnike. Na ta način Vlada predvideva, da bi lahko pomembno prispevali k izboljšanju plačilne discipline. Seveda se bo posledično moralo spremeniti tudi financiranje posrednih proračunskih uporabnikov s strani države in občin.

Tretja sprememba je zagotovitev pravne podlage za financiranje ustanov, ki so v funkciji izvajanja razvojne mednarodne pomoči. Že sama resolucija o mednarodni razvojni pomoči, ki jo je sprejel Državni zbor, predvideva te institucije in določa njihovo vlogo. Računsko sodišče je v svojem revizijskem poročilu ugotovilo, da ne obstaja zadostna prana podlaga za financiranje teh institucij, zato skušamo to pomanjkljivost odpraviti z veljavnim zakonom. V prihodnosti bo ta tematika rešena v zakonu o mednarodni razvojni pomoči.

In zadnja večja sprememba so pravne podlage za večjo zadolžitev občin v primerih, ko občine prevzemajo infrastrukturo nekdanjih javnih podjetij in na ta način zagotavljajo pogoje za izvajanje novega mednarodnega in slovenskega računovodskega standarda, ki ukinja sredstva v upravljanju. Ker prevzemajo infrastrukturo, se dogaja, da morajo prevzeti tudi dolgove. Ob prevzemu teh dolgov trčijo na mejo, ki jo določa Zakon o financiranju občin in da bi ne prišli v opreko z zakonom, s tem zakonom določamo, da v teh primerih lahko gredo nad mejo, ki jo določa Zakon o financiranju občin.

Naj na koncu povem, da je vložen tudi amandma v zvezi z namenskimi sredstvi za financiranje železniške infrastrukture, in sicer tako, da se poleg investicij, iz namenskih virov zagotavlja tudi financiranje investicijskega vzdrževanja. Vlada tak predlog spremembe zakona podpira. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Stališče Poslanske skupine Slovenske... Pardon, se Vam opravičujem. Prehitevam danes, ja. Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo - dajem besedo Bogdanu Čepiču za predstavitev poročila odbora.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana državna sekretarka.

Odbor za finance in monetarno politiko je 19. nujni seji dne 18. 3. 2010 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2010 in 2011, ki ga je Državnem zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije. Odbor je bil seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora z dne 17. 3. 2010, ki je besedilo proučila z vidika skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in v

zakonodajno-tehničnem pogledu ter posredovala konkretne pripombe k 1., 2., 4., 5., 6., in k 7. členu predloga zakona. Na podlagi opozoril prej navedenega mnenja so koalicijske poslanske skupine SD, Zares, DeSUS in LDS dne 17. 3. 2010 vložile amandmaje k 1., 4., 6. in k 7. členu zakonskega predloga. Do 17. 3. 2010 je amandmaja k 1. in 4. členu zakonskega predloga vložila tudi Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke.

Na seji odbora so sodelovali predstavniki iz Ministrstva za finance in predstavnica Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. Uvodoma je predstavnica Vlade v dopolnilni obrazložitvi členov kratko predstavila cilje in rešitve predloženega besedila. Med uvedenimi rešitvami velja v prvi vrsti izpostaviti določitev novih namenskih odhodkov iz naslova letne dajatve za ceste oziroma sredstev koncesijske dajatve Luke Koper za izvedbo investicije v javno železniško infrastrukturo odnosno posodobitev železniške infrastrukture, vse v okviru cilja maksimalne preusmeritve prevoza tovora s cest na železnice. Ob tem se uvaja v prvotnem besedilu osnovnega zakona pomotoma izpadla določitev kupnine od prodaje kapitalskih naložb, ki se že vrsto let zbirajo kot namenski vir proračuna na podlagi zakona o uporabi sredstev, pridobljenih iz naslova kupnin, na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetja. Z namenom omejitve plačilne nediscipline besedilo tudi v kar največji možni meri določa plačilne roke, tako za posredne proračunske uporabnike, vezane na 30 dni, kot na tistih področjih, ki se financirajo neposredno iz proračunov. S tem se pri plačilnih rokih za neposredne proračunske uporabnike uvaja, da je to 30 dan, kar hkrati pomeni enoznačno določitev, saj je v praksi do sedaj šlo za različna tolmačenja.

Pomembna sprememba se nanaša še na pravne podlage za financiranje določenih vrst ustanov na podlagi ugotovitve v reviziji Računskega sodišča, da ni ustrezne pravne podlage za sklepanje neposrednih pogodb z ustanovami na podlagi odlokov Vlade s statusom zasebnih ustanov, ki jih je ustanovila država in izvajajo naloge v javnem interesu. Po mnenju Računskega sodišča bi bilo financiranje teh ustanov možno izključno na podlagi razpisov, vendar so hkrati vpletene v sistem mednarodne razvojne pomoči. Tako se za zadostitev zahtev Računskega sodišča uvaja določba, ki z navedenimi ustanovami omogoča sklepanje neposrednih pogodb s tem, da so sredstva, ki omogočajo njihovo delovanje, že določena v proračunih za leto 2010 in 2011.

Hkrati predlagateljica ugotavlja, da zaradi uveljavitve slovenskih računovodskih standardov številka 35, ki ne dopuščajo več možnosti računovodskega izkazovanja sredstev v upravljanju, s predvidenim prenosom sredstev javne infrastrukture iz poslovnih knjig javnih podjetij v poslovne knjige občin, obstaja velika možnost prekoračitve največjega dovoljenega obsega možnega zadolževanja na lokalni ravni. To

pa zlasti iz razloga, ker je smotrno ohraniti javno gospodarsko infrastrukturo v občinski lasti, le-te pa se prenašajo z dolgovi, nastalimi z njeno pridobitvijo. Predlog občinam določa pravno podlago za primere prekoračenja zakonsko določenega obsega tovrstne možne zadolžitve.

V nadaljevanju je predstavnica Zakonodajno-pravne službe v okviru predstavitve mnenj poudarila, da amandmaji koalicijskih skupin sledijo opozorilom službe, medtem ko opozorilo glede vsebine 1. člena zakonskega predloga obstaja.

V krajši razpravi, ki se je odprla v obravnavi 1., 4. in 6. člena predloga, ki pa je v dobršni meri posegala dejansko v predložene vladne rešitve. Že ob predhodni obravnavi proračuna 2010 in 2011 je bilo namreč ugotovljeno, da zakonska podlaga za njegovo izvrševanje ni dopuščala priprave novonačrtovanega programskega proračuna in je bil že večkrat napovedan in zato pričakovan poseg v Zakon o javnih financah.

V nadaljevanju je odbor sprejel amandmaje koalicijskih poslanskih skupin k 1., 4., 6. in 7. členu zakonskega predloga, odbor amandmajev Poslanske skupine SDS k 1. in 4. členu ni sprejel. Ob tem je odbor na podlagi 126. člena Poslovnika glasoval o posameznih členih zakonskega predloga in jih tudi sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na predlog prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga, ki ga imate v gradivu.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Zdaj pa res sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil Miran Györek.

Prosim.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi.

Zaradi nemotenega izvrševanja proračunov za leti 2010 in 2011 kot tudi zaradi zagotavljanja pravnoformalnih podlag je treba obravnavati in uveljaviti pričujoči Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za omenjeni leti. Gre namreč za omogočanje financiranja ustanov za opravljanje storitev splošnega pomena na področju mednarodnega sodelovanja. Žal se naša železniška infrastruktura nahaja v takšnem stanju, da kvalitetno izvajanje storitev ni več zagotovljeno in je treba zagotoviti stalen vir financiranja za investicije v železniško infrastrukturo. Gre torej za nujnost namenske proračunske postavke ne samo kot definirani vir financiranja, temveč tudi zaradi eventualnega prenosa sredstev iz enega v drugo proračunsko obdobje. Ne nazadnje gre tudi za zagotavljanje plačilne discipline za vse dotične financirane subjekte proračuna, gre tudi za gospodarsko javno infrastrukturo v upravljanju občin in s tem povezano lastniško izkazovanje. In

prav tukaj je treba določiti pravno podlago za zadolževanje oziroma vlaganje v infrastrukturo, kot je že predhodnik prej omenil.

Sredstva za izvajanje tega zakona so očitno zagotovljena v državnem proračunu, iz prilivov od okoljskih dajatev za obremenjevanje zraka z emisijami CO₂. Odpira pa se vseeno tudi nekaj vprašanj. Sama ideja, da se začne končno vlagati v železniško infrastrukturo in da se končno začne pospešeno preusmerjati tovorni promet s cest na železnice, ni sporna. A propos s tem sicer nismo odkrili tople vode, kajti za vzor in osnovne smernice je treba samo pogledati malo čez mejo, v sosednjo Avstrijo ali Švico, kjer so ta vprašanja rešili, in to zelo učinkovito, že pred mnogimi leti. Sporno pa bi bilo lahko jemanje sredstev iz naslova letnih dajatev za uporabo cest, ki jih ne nazadnje plačujemo vsi lastniki avtomobilov, in koncesijskih dajatev Luke Koper. Čeprav smo v Slovenski nacionalni stranki vsa ta leta opozarjali na problem tovornega prometa na cestah, na konstantno povzročanje škode na cestni infrastrukturi, ki jo v glavnem zadnja leta povzročajo tuji tovornjakarji v tranzitu, pa kljub temu nobena vlada doslej ni bila sposobna in odločena zaračunati ustrezno kompenzacijsko cestnino za takšne uporabnike slovenskih cest. S tem mislim na ustreznost glede na škodo, ki jo povzročajo cestam in z onesnaževanjem, da sploh ne govorim o številu prometnih nesreč, posledični materialni škodi in izgubi stotin življenj, v glavnem Slovenk in Slovencev, kajti njihovih življenj sploh ni možno kompenzirati oziroma nadomestiti z nikakršno cestnino.

O posameznih dikcijah in vsebinskih obrazložitvah tudi s pravnega vidika ne bi v podrobnosti razpravljajal, nisem nek jurist, strokovnjak, pa tudi zaupati je treba pripravljavcem zakonskih členov. Torej, ne glede na navedene pomisleke k 1. členu zakona v Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke dajemo podporo sprejetju tega zakona. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil mag. Borut Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Prijazen pozdrav gospe sekretarki in sodelavki!

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije bomo podprli predlagane spremembe in dopolnitve zakona o izvrševanju proračunov za leti 2010 in 2011, kajti gre za spremembe, ki se nanašajo na določitev novega namenskega prihodka za izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo, ki bodo omogočile posodobitev te pomembne prometnice.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije smo večkrat poudarjali, da je železniška infrastruktura vitalnega pomena na področju zagotavljanja ustrezne prometne

infrastrukture, ob dejstvu, da smo v preteklih letih to puščali ob strani. Vsekakor imamo tudi znotraj poslanskega kluba nekatere vsebinske pomisleke pri določanju tega namenskega vira, in sicer naj bi bila ta zagotovljen iz naslova cestnih dajatev in koncesnin Luke Koper. A na drugi strani pretehta razmislek, da so vlaganja v železniško infrastrukturo tako pomembna, da je nujno zagotoviti stabilne, predvsem pa namenske vire. Prav tako se strinjamo s predlagano spremembo ZIPra, da se določi plačilne roke za posredne proračunske uporabnike, kar bo po našem mnenju pripomoglo k zmanjševanju finančne nediscipline, vsaj v tistem delu, ki se dotika proračunskih sredstev. Do sedaj je namreč prihajalo do različnih tolmačenj, zato je edino prav, da se to problematiko uredi tako, da ne dopušča nobenih dvomov in nobenih različnih interpretacij. Zagotovo pa bo potrebno v prihodnje več storiti na celotnem področju finančne nediscipline in nelikvidnosti gospodarstva, saj je stanje več kot alarmantno. Spremembe ZIPR-a se nanašajo tudi na uveljavitev možnosti sklenitve neposredne pogodbe o financiranju oziroma sofinanciranju za ustanove, ki jih je ustanovila Republika Slovenija na področju mednarodnega sodelovanja, s čimer se glede na pripombe Računskega sodišča ustvarja pravna podlag za sklepanje teh pogodb.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije na načelni ravni nimamo zadržkov, se pa tu odpira pomembno vsebinsko vprašanje, katere so glavne in najpomembnejše ustanove na tem področju, koliko jih sploh potrebujemo, kakšno vlogo imajo in kakšne rezultate zares dosegajo. Tovrstno vprašanje lahko razširimo tudi na celotno področje delovanja različnih ustanov, centrov, fundacij, agencij in še, kar je podobnega. Še posebej v tej gospodarski krizi moramo posebej pazljivo načrtovati sredstva za te namene in spremljati, ali v vsakem primeru posebej dosegajo konkretne gospodarske oziroma merljive učinke.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije podpiramo tudi druge rešitve, ki se med drugim nanašajo na možnost povečanega zadolževanja občin kot posledice prenosa dolga, pri čemer želimo, da ima Vlada skrben pregled nad zadolženostjo, ki je že tako pereč problem Republike Slovenije na splošnem kot tudi na področju prav financiranja občin. Ni problem, če se občine zadolžujejo, problem je, za kaj se zadolžujejo. Kadar gre seveda za pomoč pri črpanju evropskih sredstev, za opremo dolgoročne investicije na področju čiščenja odpadnih voda, komunalne infrastrukture, oskrbe s pitno vodo, potem je to vsekakor pohvale in podpore vredno. V kolikor se pa občine zadolžujejo za projekte, ki pa nimajo razvojnega in dolgoročnega značaja, potem je pa taka odločitev lahko sporna in vprašljiva.

Da zaključim. Ker v splošnem ZIPro prinaša zadovoljive rešitve, ne pa idealnih, bomo v Poslanskem klubu Liberalne

demokracije Slovenije zakon o izvrševanju proračuna enotno podprli. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavil Bogdan Čepič.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi. S spremembami zakona se bo določil nov namenski prihodek za izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo, ker se bodo s tem zagotavljala sredstva za posodobitev in obnovo železniške infrastrukture. Na ta način bo možno po modernizaciji železniške infrastrukture doseči predvsem preusmeritev prevoza tovornega prometa in del tovora s cest na železnico, kar bo dolgoročno omogočilo zmanjševanje cestnega prometa in manj potreb po večanju cestnih kapacitet, poleg tega pa tudi zniževanje emisij toplogrednih plinov. Prav tako je s spremembo ZIPro predvidena preusmeritev sredstva dela koncesijske dajatve Luke Koper smiselna, saj je kvalitetna železniška infrastruktura nujna tudi za zanesljivo in konkurenčno obratovanje Luke Koper in kvalitete njihovih storitev.

Zakon tudi določa krajše plačilne roke za posredne proračunske uporabnike, cilj take ureditve in politike pri izvrševanju Proračuna Republike Slovenija pa je, da država v največji možni meri omeji finančno nedisciplino na tistih področjih, ki se financirajo neposredno iz proračunov Republike Slovenije. Predlog zakona omogoča možnost sklenitve neposredne pogodbe o financiranju oziroma sofinanciranju za ustanove, ki jih je ustanovila Republika Slovenija na področju mednarodnega sodelovanja. Na ta način se vzpostavlja pravna podlaga za financiranje navedenih ustanov.

V letošnjem letu se izteka obdobje, ko bodo morale lokalne skupnosti prenesti svojo infrastrukturo, ki so jo imele do sedaj v upravljanju v raznih javnih podjetjih, v svoje občinske bilance. Tako narekuje slovenski računovodski standard SRS 35, ki je nastopil s polno veljavo s 1. 1. 2010. Mnogo te javne infrastrukture je bilo zgrajene tudi s krediti, ki do sedaj niso obremenjevali lokalnih financ, se bo pa sedaj lahko zgodilo predvsem pri občinah, ki so že do sedaj prezadolžene, da bodo prekoračile največji obseg možnega zadolževanje iz 10b. člena Zakona o financiranju občin. Ker se zaradi uveljavitve SRS 35, ki ne dopušča več možnosti računovodskega izkazovanja sredstev v upravljanju bo morala prenesti javna infrastruktura iz poslovnih knjig javnih podjetij v poslovne knjige občin. Obstajajo tveganja prekoračitve največjega dovoljenega obsega možnega zadolževanja občin. Glede na to, da je smotrno javno gospodarsko infrastrukturo ohranjati v lasti občin, se je s predlagano ureditvijo občinam za te namene v novem 39a. členu Zakon o financiranju občin - ena določa pravna podlaga za prekoračitev zakonsko določenega obsega možnega zadolževanja,

saj se s prenosom infrastrukture posledično prenašajo tudi tisti dolgovi iz naslova kreditov, ki so nastali v javnem podjetju, zaradi pridobitve te javne infrastrukture. Vsekakor pa s sprejetjem tega zakona in zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo, ki ga tudi danes sprejemamo na tej seji Državnega zbora, izpolnjuje zadana razvojna politika prometa in prometne infrastrukture, ki se najbolj povečuje v proračunu za leto 2010 od vseh razvojnih politik v primerjavi z letom 2009 oziroma preteklih let zaradi hitrejšega financiranja obnove oziroma izgradnje železniške infrastrukture.

Za izvajanje tega zakona so že zagotovljena sredstva v državnem proračunu. V sprejetem proračunu je namreč določeno, da v letu 2010 pričakujemo prilive od okoljskih dajatev za obremenjevanja zraka z emisijami CO₂ v višini 151 milijonov evrov. Navedeni prilivi so bili predvideni kot namenski prejemki. V skladu s tem zakonom se spremeni namen porabe teh sredstev, kar pa ne povzroči potrebe po zagotavljanju dodatnih virov iz navedenega. Seveda bo Poslanska skupina Socialnih demokratov podprla predlog sprememb zakona o izvrševanju proračuna za leti 2010 in 2011.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil mag. Andrej Vizjak. Prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Torej spoštovana državna sekretarka, spoštovane kolegice in kolegi. V Slovenski demokratski stranki, v kolikor naši amandmaji ne bodo sprejeti, zakona ne bomo podprli. Za to imamo kar nekaj razlogov. Prvi ključni, najpomembnejši razlog je ta, da ocenjujemo, da je predlagana novela zakona o javnih finančah nezadostna glede na nakopičene probleme, povezane s tem zakonom. Spomnite se, da smo sprejemali država proračuna za leto 2010 in za leto 2011 na podlagi nekega novega pristopa, tako imenovanega programske naravnega proračuna. In ob sprejemanju zakonov smo lahko ugotovili, da Zakon o javnih finančah ne nudi ustrezne formalne podlage za sprejem tako imenovanega programske zasnovanega proračuna, zato je moralo Ministrstvo za finance pripraviti pravzaprav dva teksta: enega po stari metodologiji neposrednih proračunskih uporabnikov, razdelitve na ministrstva in podobno in potem paralelno je pripravljalo ministrstvo tudi še programske naravnega proračuna, kjer je določilo neke prioritete, programe in potem sredstva po teh programih. Torej dvojno delo, pri čemer se je ministrstvo odločilo, da bo v prihodnje šlo po poti programske naravnega proračuna. Pričakovali smo torej, da bi v tem zakonu o javnih finančah, v tej noveli zasledili tudi pravno podlago, da bomo v prihodnje imeli torej programske naravnega proračuna in da bomo stare zakonske podlage za pripravo proračuna ustrezno

spremenili. Tega v tej noveli ni in to pogrešamo in to je prvi ključni očitek tej noveli.

Drugi ključni očitek je povezan z ugotovitvami Računskega sodišča. Računsko sodišče je opozorilo na kar nekaj potreb po spremembi zakona, da se prikazujejo odhodki in prihodki transparentneje, kar je tudi v interesu javnih financ. Tudi v tej luči ni kaj veliko sprememb zaslediti. Torej menim, da bi se moralo Ministrstvo za finance celoviteje lotiti te tematike, ne pa tako parcialno, kot se je, pa še to ocenjujemo, da v nekaterih primerih v napačni smeri. Kaj imam v mislih?

Največji očitek leti na 4. člen oziroma popravljen 22. člen obstoječega zakona, kjer se drugače definirajo plačilni roki. Doslej je veljalo in v obstoječem, veljavnem zakonu velja, da je plačilni rok za neposredne proračunske uporabnike 30 dni. Po novem predlogu, ki ga imate sedaj na mizi, pa je plačilni rok 30. dan, kar je bistvena razlika, to se pravi, skrajni dan. Prvič, menimo, da bo ta rešitev povzročila določene nepotrebne administrativne zaplete - namreč, številni bodo morali prejeti plačilo 30. dan, ne glede, kateri dan je to, in ne glede na to, s koliko denarja razpolaga državni proračun v tistem trenutku. Torej, ne bo več možen plačilni rok 15., 20. ali 25. dan, temveč bo moral biti prav 30. dne. Mislím, da bo prihajalo do kršitve te norme, kajti včasih se tudi zaradi povsem tehničnih razlogov to ne bo moglo narediti 30. dan. In ne vem, zakaj ne bi ostalo tako kot doslej oziroma zakaj ne bi Vlada razmislila o skrajšanju plačilnega roka. Zato mi z amandmajem tudi predlagamo skrajšanje plačilnega roka, in sicer da imamo tako za neposredne kot posredne proračunske uporabnike 15-dnevni plačilni rok. Mislím, da bi bil to pameten in potreben korak v smeri tudi razreševanja plačilne nediscipline in posledično problemov, ki jih v verigi taka plačilna nedisciplina povzroča.

Drugi predlog, ki ga imamo, pa je, da bi se lahko del sredstev iz naslova cestnin, pobranih za tovorna vozila, uporabljal tudi za izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo. Namreč, cilj vseh strategij doslej je bil, da se del tranzitnega tovarnega prometa preusmeri s cest na železnice in bi lahko s cestninami, ki jih pobereмо od tranzitnega tovarnega prometa, financirali tudi železniško infrastrukturo. Torej predlagamo, da se to opredeli tudi kot namenski prihodek za financiranje.

Naša podpora ali nepodpora temu zakonu bo vezana na podporo amandmajev, ki smo jih vložili. Sicer pa ocenjujemo, da so predlagane spremembe Zakona o javnih finančah nezadostne glede na opisano problematiko. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil Alojz Potočnik.

ALOJZIJ POTOČNIK: Hvala, spoštovani predsednik. Predstavnice Vlade, kolegice in kolegi.

Cilj predloga zakona je torej uzakoniti rešite, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje proračuna. Gre za nekaj področij, kjer je poseg v veljavni zakon nujen. O tem je bilo več povedano s strani predlagateljev in v poročilu Odbora za finance in monetarno politiko.

Poslanska skupina Zares izpostavlja kot pomembnejša tri področja.

Prvič: najprej tiste dopolnitve obstoječega zakona, ki bodo prispevale k zmanjševanju in zaježitvi plačilne nediscipline. Neplačevanje je resen, izjemno resen problem. Vsak korak k blažitvi, četudi že morda kasen, prispeva k vračanju stabilnosti in utrjevanju podjetniške iniciative. Država, ki naj bi tudi sicer k reševanju finančnega poslovanja pristopila sistemsko, je dolžna ta korak storiti prva. Mora biti za vzgled in mora biti vredna zaupanja.

Drugič: gre za uvrstitev dajatve za ceste in koncesijske dajatve Luke Koper med namenske prihodke proračuna za izvedbo investicij in vzdrževanj v javno železniško infrastrukturo. Ne podcenjujemo skoraj soglasno izglasovanega razvojnega zakona pred dvema dnevoma. Vlaganje v javno železniško infrastrukturo je bilo pač nujno in potrebno premakniti z mrtve točke. Toda uporaba tako imenovanega navzkrižnega financiranja v poslanski skupini, pa tudi v razpravi v Državnem zboru ni minila brez utemeljenih pomislekov.

Tretjič: ureditev se nanaša na prenos sredstev javne infrastrukture iz poslovnih knjig javnih podjetij v poslovne knjige občin. S sredstvi potujejo tudi dolgovi, povezani z njimi, in obstaja povsem realna možnost prekoračitve dovoljenega zadolževanja na lokalni ravni. Vendar te v "nepredvidene zadolžitve", po dopolnitvi zakona ne zmanjšujejo siceršnjih pravic do zadolževanja. Župani so si oddahnili, vsaj začasno. Toda, v petem poglavju izhodne strategije je vlada zapisala naslednje priporočilo OECD-ja o poenostavitvi upravljanj z infrastrukturo gospodarskih javnih služb. Tako gre citat: "Občinam se mora omogočiti, da komunalno infrastrukturo kot kapitalski vložek prenesejo na sedanja javna podjetja v njihovi lasti in s tem poenostavijo sistem vzdrževanja in investicij v infrastrukturo." Razlika je očitna.

V Poslanski skupini Zares skušamo torej spomniti Vlado na nekaj, ker nam je pred kratkim predstavila. Zelo očitne pa so tudi koristi dopolnjenega predloga zakona. Poslanska skupina Zares ga bo zato podprla. Hvala.

PRESEDNİK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, predsednik, za besedo. Kolegice in kolegi. Spremembe in dopolnitve zakona, ki so pred nami, prinašajo kar nekaj sprememb na različnih področjih. Prvo področje je prepoznavanje namenskih sredstev za izgradnjo javne železniške infrastrukture, kar je v bistvu osnova za že sprejete spremembe zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo. Sprememba ZIPro zagotavlja namenski vir za izgradnjo železniške infrastrukture, in sicer letno dajatev za ceste in del koncesije iz naslova Luke Koper.

Naslednje področje, ki ga izpostavljamo in pozdravljamo, je določanje plačilnih rokov, kjer se pri plačilnih rokih za neposredne proračunske uporabnike natančneje določa, da je to 30 dan, hkrati pa roke določamo tudi za posredne proračunske uporabnike, kar do sedaj ni bilo določeno. To je zagotovo dober ukrep v času problematike, ko se soočamo v gospodarstvu z likvidnostnimi problemi. Žal moram ugotoviti, da je to skoraj po dveh mesecih od sprejema izhodne strategije prvi ukrep, ki je usmerjen v reševanje omenjene problematike.

Naslednja sprememba oziroma dopolnitve zakona se nanaša na pravne podlage za financiranje ustanov, saj nimamo ustrezne pravne podlage za sklepanje neposrednih pogodb z ustanovami, ki jih je ustanovila država in izvajajo naloge, ki so v javnem interesu.

Naj poudarim še spremembo v zvezi z urejanjem razmerij s komunalno infrastrukturo na ravni občin. Zaradi spremembe sredstev v upravljanju je prišlo do tega, da so občine v lastništvu prevzele infrastrukturo nekaterih javnih podjetij ali drugih podjetij, ki so upravljali s to infrastrukturo. Ker je bila ta infrastruktura obremenjena tudi z dolgovi, so morali hkrati prevzeti tudi dolgove. Zato je potrebno dopustiti možnost, da je obseg zadolžitev posamezne občine, ki izhaja iz prevzema komunalne infrastrukture in hkrati prevzema dolgov za to infrastrukturo, lahko večji od tistega, ki je določen v zakonu o financiranju občin. Zato bomo v Poslanski skupini SLS ta zakon podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev bo predstavil Franc Jurša.

FRANC JURŠA: Predsednik, hvala za besedo. Lep pozdrav, državni sekretarki. Kolegi in kolegice.

Pred nami je zakon, ki predvideva ustanovitev namenskega sklada za financiranje javne železniške infrastrukture. Z novim namenskim prihodkom za izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo se bodo zagotavljala sredstva za posodobitev železniške infrastrukture. Na ta način se želi doseči maksimalna preusmeritev prevoza tovora s cest na železnico, kar bo dolgoročno omogočilo zmanjševanje cestnega prometa in manj potreb po cestni zmožljivostih. Posledično pa

naj bi bila ta rešitev ugodna tudi za okolje, saj naj bi, zaradi preusmeritve težkih tovornjakov na vlake znižali emisije toplogrednih plinov. Ta predlog zakona tudi osnovo za zagotovitev sredstev v proračunu za izvajanje novele Zakona o investicijah v javno železniško infrastrukturo, ki smo ga sprejeli na tej seji. Sklad se dopolni iz naslova obstoječih dajatev, ki jih lastniki vozil plačujejo za uporabo cest. Hkrati se bo v sklad stekala tudi koncesija, ki jo dobi država od uporabe koprškega pristanišča.

Z novelo zakona se določa plačilne roke tudi za posredne proračunske uporabnike. Cilj takšne ureditve je, da država v največji možni meri omeji finančno nedisciplino na tistih področjih, ki se financirajo neposredno iz proračunov.

Predlog zakona določa tudi možnost uskladitve neposredne pogodbe o financiranju oziroma sofinanciranju za ustanove, ki jih je ustanovila država na področju mednarodnega sodelovanja. Na ta način se vzpostavlja pravna podlaga za financiranje teh ustanov.

Občinam se z novelo zakona daje pravna podlaga za prekoračitev zakonsko določenega obsega možnega zadolževanja, a le za namene prenosa javne infrastrukture iz poslovnih knjig javnih podjetij v poslovne knjige občin. S prenosom infrastrukture se namreč posledično prenašajo tudi tiste dolgove, ki so nastali v javnem podjetju zaradi pridobitve te javne infrastrukture.

V Poslanski skupini DeSUS bomo predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih vloženi amandmaje, ki jo bomo opravili na osnovi pregleda amandmaje z dne 26. 3. 2010. Ker je amandmaje možno še vlagati, tega pregleda še nismo dobili, zato seveda dajem v razpravo 1. člen ter amandmaja poslanskih skupin SDS in SD. Prebrati moram najprej amandma Poslanske skupine SDS k 1. členu:

1. člen se spremeni tako, da se glasi: "V Zakon o izvrševanju Proračuna Republike Slovenije za leti 2010 in 2011 Uradni list Republike Slovenije št. 99/9 se v 11. členu trinajsta točka spremeni tako, da se glasi: 13, del sredstev iz naslova cestnin, pobranih za tovorna vozila, se uporabi za izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo." In amandma Poslanske skupine SD:

V trinajsti točki se za besedilom "za izvedbo investicij" dodata besedi "in vzdrževanj".

Želi kdo razpravljati?

Ja, mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: V Slovenski demokratični stranki predlagamo amandma, s katerim bi del sredstev iz naslova cestnin, pobranih za tovorna vozila, uporabili tudi za izvedbo

investicij v javno železniško infrastrukturo. Predlog sledi evropskim direktivam, saj bolj pravično obremenjuje uporabnike avtocest oziroma cest, še posebej težka motorna vozila v tranzitu.

Namreč, več kot jasno je, da je Slovenija tranzitna država in da je slovensko avtocestno omrežje zelo obremenjeno s tem tranzitnim tovornim prometom. Praviloma zaradi visokih trošarin, ki jih je uvedla ta vlada, ti kamino ne "tankajo" več v Sloveniji, kar pomeni, da je tudi problem oziroma izpad državnega dohodka iz naslova trošarin. Nič drugega od tega tranzita ni kot pobrane cestnine in prav bi bilo, da se namensko ta denar preusmeri tudi v izgradnjo železniške infrastrukture. Namreč, če želimo resno v prihodnosti preusmeriti del tega tranzitnega prometa s cest na železnice, moramo denar, ki se pobira s cestninami, preusmeriti tudi v investicije v železniško infrastrukturo.

Menimo torej, da je ta predlog v duhu ne samo načrtovanih investicij v železniško infrastrukturo, temveč tudi v duhu varovanja okolja. Namreč, s tem ukrepom ne bomo le razbremenili naših avtocest, ampak bomo razbremenili tudi izpuhe v naše okolje, teh tranzitnih tovornjakov, ki po večini nosijo tablice držav na vzhodu, držav, ki so po razvitosti precej nižje od Slovenije in zahodne Evrope, in posledično so tudi kategorije ekološke sprejemljivosti oziroma ustreznosti teh vozil.

Menimo torej, da bi s tem znatno pospešili izgradnjo in modernizacijo prepotrebne železniške infrastrukture in zato je to predlog, ki bi bil podpore vreden. Zdi pa se nam smiselno, podpreti tudi amandma, ki ga je predlagala SD, tako da na nek način razširimo tudi tiste vire za železniško infrastrukturo, kot je doslej določeno v trinajsti točki tega 1. člena.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Naj samo opozorim, če bo amandma Poslanke skupine SDS k 1. členu sprejet, je potem amandma poslanskih skupin SD, Zaresa, DeSUS-a in LDS-a brezpredmeten. Toliko v vednost. Želi še kdo razpravljati? Ja, prosim za prijavo. Besedo ima Anton Kampuš. Prosim.

ANTON KAMPUŠ: Spoštovani predsednik, spoštovane kolegice in kolegi! Končno lahko rečemo, da se je nekdo upal sploh lotiti te pomembne teme, ki se tiče naše železniške infrastrukture. Ocenjujemo lahko, da je to zadnji čas. Pričakovali bi, da ne bi bilo takšnih problemov kot so danes, če bi se teh problemov, upal kdo lotiti že v prejšnjem času, ker verjetno vsi dobro poznate. Tudi iz medijev je razvidno, kakšne tožbe, kakšna odškodninska izplačila je država Slovenija morala plačati nekaterim, ki so trpeli sorazmerno veliko onesnaženje in tudi tako okrnjeno življenje na območju Pomurja in še vse povsod drugje. Tako moramo danes priznati, da bom ta zakon podprl, amandmaja SDS-a pa ne bom podprl. Moram reči, da sem danes zelo, zelo vesel predvsem zaradi namena zakona, torej

predvsem tudi v tem smislu, da bo prišlo, ko bodo investicije v teku, do znižanja emisij, kar je neizbežno in nujno potrebno. Seveda si pa vsi želimo čim več prometa na železnicah, to pa pomeni, da je treba gledati tudi strokovno. Strokovno pa pomeni, da železniška infrastruktura v kratkih kilometrih ne bo prinesla nekega izboljšanja, predvsem lahko prinese izboljšanja tistega tipa, ko gre za tranzitiranje skozi Slovenijo. Torej, iz študije je razvidno, da so ekonomično upravičljive samo tiste razdalje, ki so večjega tipa in to pri nas verjetno to pomeni. Pomeni pa tudi to, da bodo morale biti še kakšne druge infrastrukturne pomembne zadeve urejene, kot so nakladalne rampe, logistična skladišča in tak naprej.

Posebej sem vesel tega, da enkrat zasledimo znotraj tega plačilne roke. Jaz bi si želel, da bi ti plačilni roki, ki so napisani znotraj tega zakona, pričeli počasi veljati tud za vse ostalo, ker bi bilo za naše gospodarstvo izredno ugodno, pričakujem, da bomo šli v tem smislu naprej.

Vesel sem tudi tega, da seveda vse tiste občine, ki bodo de facto dobile to infrastrukturo v svojo lastnino, da bodo na podlagi tega se lahko tudi nekoliko več zadolžile, torej da bo prišlo do nekoliko prekoračitev zadolžitev. To je seveda pomembno, drugače te infrastrukture verjetno ne bo nič kaj dosti. Bega pa me neka druga stvar. Najnovejše raziskave v Evropski uniji, ki se tičejo sploh prometa, frekvence prometa, enega in drugega, torej cestnega in železniškega, nam govorijo nekoliko drugače. To pa pomeni, da je predvideno povečanje cestnega prometa tam okrog 50%, da bo železniškega okrog 2%. Tako me najnovejše raziskave nekoliko begajo in je zdaj popolnoma jasno, da smo mi z železniško infrastrukturo zamudili vlak. Torej je tudi to jasno, da smo mi z neresnim pristopom vsa leta nazaj zamudili ta vlak in da zdaj capljamo za Evropo.

Želim si samo, da bo tega denarja, ki je namenjen za infrastrukturo v smislu železniške povezave, da ga bo dovolj. Bega me še seveda ena stvar. Veliko je govora tudi, da je namen tega tudi izboljšanje ali pa lažje delovanje Luke Koper. Luko Koper pa v tem trenutku, poznate, vsak dan jo imamo v časopisu in malo se bodo morali tisti zamisliti, kaj se z Luko Koper je dogajalo, kaj se z Luko Koper dogaja in kako bomo iz tega izšli.

Tako je splet okoliščin, ki verjetno gre v pozitivno smer, vsaj pri izgradnji naše železniške infrastrukture. Obetam si iz tega normalno, da bomo tudi taka evropska država kot vse druge, torej v smislu preorientiranja na železniške tire. V večji meri.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Vili Rezman. Prosim.

VILI REZMAN: Hvala lepa, predsednik. Jaz s podporo zakonu o izvajanju proračuna Republike Slovenije res nimam nobenih težav ali pa pomislekov, predvsem zavoljo tega, ker v pomembnem delu omogoča tudi nekolikanj drugačno prometno politiko oziroma vsaj implementacijo le-te, podnebno in okoljsko politiko. In prvi amandma oziroma amandma k 1. členu, ki ga je predlagala koalicija, gre tudi v to smer in tukaj verjetno ne bo imel nihče dilem.

Sam pa ocenjujem, da tudi amandma, ki ga predlaga SDS, je s svojo intenco usmerjen prav v to smer, v izboljšanje prometne politike, v izboljšanje okoljske in podnebne politike in operativnega ravnanja na teh področjih. Tisto, kar je tukaj zadrega, je zamujena priložnost, da bi to, kar je dobrega na tem amandmaju, da bi se torej obremenilo tudi, tuj tranzir preko naše dežele, kar sedaj ni primer, nekako komplementiral s tem, da ne bi bilo ogroženo plačevanje tistega dela obvez, ki jih imamo z gradnjo avtocest. In bojim se, da smo tukaj zamudili neko priložnost, ko bi lahko našli komplementarno rešitev zato, da bi obremenili tiste, ki se danes, v narekovaju rečeno, "zastonjkarsko" vozijo preko naše države, kakor zagotovili sredstva, ki so potrebna za odplačevanje dolgov v zvezi z našimi avtocestami.

V razdvojenosti tega amandmaja čutim tudi sam dilemo in zato ne morem glasovati proti temu amandmaju, ker je v intenci dobro naravnano, ne morem pa tudi zanj glasovati, če to pomeni krčenje sredstev za odplačevanje že zgrajenih avtocest.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa. Res je, predlog amandmaja Slovenske demokratske stranke postavlja koncept financiranja in avtocest in tudi železniške infrastrukture v neko novo luč, v neko novo dimenzijo. Pravi, da bi bilo dobro in smotrno del cestnine, pobrane za tovorna vozila, nameniti investicijam v javno železniško infrastrukturo. Torej, s tem se resno soočimo z neko intenco, da preusmerimo tovarni promet na železnico, tam, kjer je to mogoče. Seveda je zato potrebno storiti še marsikaj, od ustrezne regulative tudi do omogočanja, da se prenese del tega tovarnega prometa na železnice.

Od podpore temu amandmaju je tudi odvisno - in terja ta amandma še celo kupico izvedbenih aktivnosti ministrstva in vlade v celoti. Sprejetje tega amandmaja bo sploh zelena luč, ali ta koncept je zaželen v Sloveniji. Nekateri, ki ste pred menoj kritizirali, češ, zakaj to že ni bilo v preteklosti, želite, da tega tudi ne bo v prihodnosti. Torej, vas očitek je povsem neargumentiran. Kajti, če tega ni bilo doslej, zakaj potem tega ne bi biti poslej. Ali ni to argument, da nekaj zavrnete, ker tega ni bilo že pred dvema, tremi, štirimi, petimi leti ali ne vem kdaj? To je prva stvar, ki jo želim

poudariti. Seveda, če se oba amandmaja izključujeta, potem bomo v Slovenski demokratični stranki podprli seveda našega.

Drugo - nekaj me zanima. Vidim, da je tu državna sekretarka in gotovo razpolaga s podatki, procentualno, glede na tako drastično povečanje cestnine, ki so se zgodile v Sloveniji s prodajo nalepk, vinjet, me zanima, koliko je bilo prodanih letnih in koliko ostalih vinjet doslej. Po moji bi morala biti že kar večina letnih. Kako dosegamo lanske prodajne rezultate? Ali je bilo iz naslova tako podraženih vinjet zbranega tudi procentualno več denarja kot lani? In kako ocenjujete, da bo ta nova, dražje vinjetna politika zapolnila pričakovanja prihodkov iz tega naslova, kot je planirano za leto 2010? Torej, ali boste po trenutnih vmesnih podatkih o prodanih vinjetah dosegli plan, ga ne boste dosegli oziroma kako je glede realizacije iz lanskega leta? Vemo, da smo imeli znatno znatno cenejše vinjete.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Anton Anderlič.

ANTON ANDERLIČ: Ne enega ne drugega amandmaja ne bom podprl, kot tudi ne zakona, ker se mi zdi, tako tudi nisem predvčerajšnjem podprl zakona o investicijah v železniško infrastrukturo, ker se mi zdi skrajno na meji ali pa še celo čez mejo tistega, kar ureja zakon o javnih financah. Zato mi je bližje tisto razmišljanje, tudi v obrazložitvi pri tem zakonu, ki pravi, da naj bi parlament - tako delajo na Švedskem, pa še kje drugje - sprejel postavke, sprejel proračun in dal vladi neko pooblastilo, da lahko določene stvari tudi sama uredi. Tako kot pa pri nas z zakonom o izvrševanju proračuna tako rekoč vse urejamo na novo in prerazporejamo na neke čudne načine, se mi pa zdi, da je pretirano. Zato bi bilo mnogo boljše, če že ne govorimo o vsebini; o vsebini, ki govori o viru, od kje naj bi, recimo, šlo za železniško infrastrukturo, ali niso državne ceste prepotrebne kakšne finančne injekcije, zato da bi jih obnovili, zato da bi nekatere tudi rekonstruirali in podobno. In tukaj gre samo za to, da nek namenski vir damo nekam drugam.

Verjamem, da je v osnovi taksa na motorna vozila in taksa za uporabnino cest namenjena za izgradnjo in za obnovo cest, ne pa za nekaj drugega. Seveda spoštujem napore in v vsakem primeru podpiram investicije tako v železnico kot tudi v ceste in drugo infrastrukturo, pa vendarle malo več te preglednosti in namenskosti bi pa že lahko bilo. Najbolj korektno bi bilo, tako kot je že nekdanj kazalo, da bomo uspeli to narediti, ko smo imeli še bencinski tolar oziroma kasneje evro, ki je nabiral namenska sredstva za izgradnjo cest oziroma odplačevanje kreditov, se je vse to potem izgubilo v integralnem proračunu. Je pa res, da so se tudi obveznosti za plačevanje kreditov iz tega naslova potem tudi poračunavale

oziroma se je na novo dajalo poroštva in na novo zadolževalo. Zato se je lahko ali reprogramiralo kredite ali se odplačujejo, saj v tem trenutku niti ne vem, koliko tega dolga je, ampak verjetno gre tam za tri, štiri milijarde evrov pa že, kar se tiče avtocestnega puha, kot bi rekli po domače. Tukaj je bil najbolj uspešen pri zadolževanju prejšnji finančni minister Bajuk. Vi veste, da smo kar na enkrat odkrili toplo vodo, ko so bili krediti poceni, češ, dajmo se zadolževati, to je najbolj ugodno. Seveda se je to obrnilo zelo na hitro, na kratek čas in je sedaj situacija vsem znana. Ker če imamo na tisti postavki, za katero naj bi ta vir bil, zbran denar iz uporabe cest, če imamo na drugi strani obveznosti, ne vem, zakaj pa ta vir usmerjamo nekam drugam. Bolj jasno, bolj čisto bi bilo: država se zadolži ali izda, recimo, obveznice, jaz res ne razumem, zakaj za javno infrastrukturo, kot so železnice, ne bi izdali obveznic, ki bi bile sigurno na trgu predmet velikega povpraševanja, saj je zadaj država, če temu lahko tako rečem, in bi bile tudi dividende oziroma obresti iz obveznic dober posel za tiste, ki bi v to vlagali.

Zadnjič, pred dvema dnevoma ni bilo tukaj predstavnikov finančnega ministrstva, pa sem prometnega ministra spraševal, kako je sedaj s temi zadevami. Preprosto bo v proračunu nastala neka luknja, iz namenskega vira bomo nekam dali, kako bomo na koncu to zaprli; ali bo to samo večje primanjkljaj ali bo to večja zadolžitev, ali kaj pravzaprav to pomeni? Kajti, s proračunom za 2010 in 2011 so bili tako nameni kot tudi višina sredstev za posamezne namene opredeljeni.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Mag. Kamnar, želite besedo?

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa.

Glede financiranja železniške infrastrukture. Vlada se je odločila, da predlaga ta namenski vir iz razloga, ker je v svoji izhodni strategiji izgradnjo železniške infrastrukture predstavila kot svojo prednostno nalogo v naslednjem srednjeročnem obdobju. Na tem projektu bodo angažirana evropska sredstva, ki so že odobrena, in je treba zagotoviti stabilen vir sofinanciranja oziroma dopolnjevanja teh evropskih sredstev iz državnega proračuna. Seveda obstaja možnost, da bi za te namene izdali obveznico, vendar to pomeni dodatno zadolževanje države, za katerega je Vlada ocenila, da v tem trenutku ni primerno, predvsem zaradi tega, ker nas v naslednjih letih čaka velika konsolidacija javnih financ. To je tudi razloga, zakaj smo skušali zagotoviti ta namenski vir. Vi dobro veste, da ob vsakoletnem proračunu v Državnem zboru je veliko večji interes, da se sredstva zagotovijo za cestno infrastrukturo, tudi na račun železniške infrastrukture. In zaradi tega pogosto prihaja do okrnjenih sredstev za namen

železniške infrastrukture in zato tudi upočasnjene dinamike pri izgradnji železniške infrastrukture.

Zaradi tega, kar predlagamo z zakonom o izvrševanju proračuna, ni treba spreminjati samega proračuna. Mi smo imeli v samem proračunu predvidena namenska sredstva za ta namen, res pa je, da jih zakon o izvrševanju proračuna za leto 2010 ni pripoznal kot namenska sredstva, zato s to rešitvijo urejamo to vprašanje.

Kar se tiče pobude oziroma vloženega amandmaja SDS-a. Poglejte, kot prvo je amandma tako ubeseden, da je težko vedeti, koliko denarja naj bi se namenilo za izgradnjo železniške infrastrukture. Če bi že šli v to zadevo, bi bilo treba decidirano povedati, kakšen obseg. Druga zadeva, ki pa je vsebinske narave in je pri tem bistveno bolj pomembna, je dejstvo, da je Dars, ki ima na ramenih izgradnjo in dokončanje avtocestnega programa in servisiranje dolga iz izgradnje avtocestnega programa, v takšni situaciji, da bodo cestnine komaj zadoščale, da bodo z ustreznimi reprogrami obstoječi krediti vrnjeni in da se bo za silo vzdrževalo obstoječo infrastrukturo. Verjetno boste ob obravnavi avtocestnega programa ponovno razpravljali tudi o tem, kakšna je pravzaprav vzdržnost obstoječega sistema financiranja avtocest. Iz tega razloga si preprosto ne moremo privoščiti, da bi kakršenkoli del cestnine namenjali za druge namene kot za te, zaradi katerega se v tem trenutku v obstoječi zakonodaji namenjajo.

Kar se tiče podatkov o pobranih cestninah preko vinjet, vam v tem trenutku na znam odgovoriti. Ne razpolagam v tem trenutku z vsemi podatki, ki ste jih želeli imeti, in vam bomo pisno odgovorili. Vsekakor so bile vinjete, ki so bile postavljene v letu 2008, prenizko naravnane, da bi lahko z njimi servisirali obveznosti, ki jih je Dars že imel, in tudi nižje naravnane od cestnin, ki so bile pobrane pred tem preko neposrednega pobiranja cestnin. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Vili Trofenik.

VILI TROFENIK: Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim. Bom skrajšal, ker mi je nekatere stvari snel kolega Anderlič, nekaj je pa bilo tudi v odgovoru, čeprav z odgovorom, se opravičujem državni sekretarki, še zdaleč nisem zadovoljen. Jaz temu pravim javnofinančna alkimija, kar se mi gremo včeraj in danes, pa nekaj dni nazaj v Državnem zboru.

Dovolite uvod, ki bo na prvi pogled mogoče neokusen, ampak bi spomnil. S samoupravnimi interesnimi skupnostmi smo končali pred 21 leti - naj bi. Imam občutek, da se ponovno vračamo k njim, v tistem negativnem smislu.

Drugo, sinoči je bil zanimiv nastop enega izmed bivših ministrov v sosednji državi Hrvaški, ki je jasno povedal, ko vstopimo, dobimo 15 do 17 milijard evrov v Evropsko unijo. Toliko rabimo za progo Reka-Zagreb, toliko Zagreb-Beograd, še

za progo proti Jadranu, tam doli proti Pločam, tisti hrvaški del in še en projekt in so strateški projekti zaključeni. Zakaj sem rekel, da je to javnofinančna alkimija? Trdim, da ta zakon, ta sprememba tega člena, ko poskuša sicer z dobrim namenom - jaz se strinjam, da je treba zagotoviti za železnico končno potrebna javnofinančna sredstva ali vire, pa tudi druge. Ampak s tem tako imenovanim navzkrižnim, kot je nekdo to krstil, to z navzkrižnim financiranjem, oprostite, nima nobene zveze. Ti viri niso logični. Kako so nelogični, pa postavljam vprašanje tako predlagatelju kot opoziciji, ki jo razumem, da provocira z amandmaji jaz si jemljem na ravni provokacije, razen tisti del enega amandmaja, ko je bil v deležu GDP-ja, kar bi bilo edino smiselno, da se za železnico zagotovi določen delež GDP-ja v vsakoletnem proračunu, kot usmerjevalno, kriterij. Pika. Pa nič drugo.

Drugič. Se strinjam z opozicijo; tisto, kar je bilo v zvezi s povezanim zakonom povedano: najprej moramo imeti ovrednoten nacionalni program. Za tekoče projekte, ki so v teku, bi pa, upam, znali že izračunati. Ampak, če provociramo v virih, sprašujem, zakaj ni v virih niti predlagatelja niti opozicije nadomestila za uporabo železniške infrastrukture - ne za osebni ne za tovorni promet. Ali je kateri vir bolj logičen kot namenski vir kot ta? Nihče ne predlaga, nihče ne odgovarja. Meni je jasno kdo, ker sem prepričan, da tega nihče ne plačuje, ali pa je samo na papirju evidentirano kot obveza. Tako se mi z viri igramo.

To, kar je kolega Anderlič rekel, je točno. Oziroma če gremo širše: mi imamo vseeno štiri javnofinančne probleme: odplačevanje Darsovih kreditov, zato razmišljanje o kakšnih prenosih s cestnine ali česarkoli na železnice - oprostite, to je nerealno, ker bomo imeli večji problem, kako Darsu zagotoviti, razen če bomo oblikovali cestnino do nemogoče višine. Drugo je, zagotoviti javna sredstva za nakup emisijskih kuponov. Tretje je strošek vzdrževanja in rekonstrukcij, investicijskega vzdrževanja državnih javnih cest, pa tudi občinskih. Zakaj je ta vir najprimernejši, registracijska taksa, ki jo zdaj peljemo v železnice, in mislimo, oprostite, da bomo nekoga s tem za brado pocukali. Nič ne bomo iz tega napravili! Zato prosim za kvantitativni odgovor. Prej v smislu tega, kar je bilo vprašano: koliko je inkaso od registracijskih taks in koliko je nominalno v proračunu za leto 2010 in 2009 postavka na strani odhodkov za železniško infrastrukturo. Šele ko boste to povedali - saj bi sami lahko pogledali - potem bomo lahko debatirali o tem, ali je rebalans potreben zaradi tega zakona ali rebalans ni potreben, ali boste to naredili s preusmeritvami, kar je tudi kot tehnika možno, da vnaprej povem, da mi ne bi kdo odgovarjal na tak način. In s tem mi v resnici ničesar ne delamo koristnega. Navzven poskušamo ne vem komu dopovedati, javnosti ali vlečemo za nos slovensko javnost ali sebi dopovedujemo, da smo nekaj s tem napravili. In seveda, kot je

bilo, se opravičujem, državni sekretarki, ker bo izgledalo kot neke vrste replika ali pa polemika z njo, je pa namenjeno v resnici kot samokritika ali kritika nam, tukaj v Državnem zboru, ki sprejemamo tako ta zakon, pa tistega včeraj, pa državni proračun, pa rebalans in take zadeve. Bilo je rečeno, ob sprejemanju proračunov je vedno večja naklonjenost "cestariji" kot pa železnici. Ja za boga milega, saj to mi sprejemamo! Ali je zdaj naše razpoloženje odvisno od vremenskih prilik ali od letnega časa, ker sprejemamo proračun jeseni, spomladi pa sprejemamo sedaj neko, še enkrat rečem, javnofinančno alkimijo, da bi zagotovili sredstva. Naša usmeritev bi bila kvečjemu možna - da zavežemo Vlado kot predlagateljico proračuna-, tolikšen delež GDP-ja je treba zagotoviti vsako leto v proračunu.

Je pa res, da se lahko vprašamo, od kod to vzeti. Lepo se je slikati pa govorimo vsi, da bomo železnice rešili. Prvič, na kratek rok ne bomo nič rešili, je pa treba začeti reševati in je treba od nekod vzeti, ker dodatnih virov za državni proračun ni in to zahteva prestrukturiranje državnega proračuna in posledično, sem prepričan tudi rebalans. Zato - se ne bom več oglašal, saj se tudi drugače ne - ta sprememba tega ZIPra je mogoča potrebna v obsegu problemov, ki so tekoča, ampak je nedopustno, da je stanje tako zaradi institucij oziroma ustanov in tega financiranja, ki je pa relativno pozno. Drugače pa mislim, da sta ta zakon in tisti prej v tem trenutku nepotrebna in nič kvalitetnega ne prinašata, razen neko lažno upanje javnosti, da nekaj rešujemo, v resnici pa nič.

Spomnil bi nazaj, pa to naj sedanja opozicija ne jemlje kot kritiko njenega vladanja ali kakorkoli. Dejstvo je, da je Državni zbor sprejemal, leta nazaj, rebalanse, ko je zmanjševal sredstva za železniško infrastrukturo, istočasno pa so tisti, ki so morali poskrbeti za projekte imeli javne razpise s klavzulami: "Pridržujemo si pravico preklica razpisa, v kolikor ne bodo zagotovljena finančna sredstva." Pa ne za investicije, za projektno dokumentacijo in za pripravo investicij! Iz takega stanja v neko novo stanje, ni možno preskočiti čez noč, zato niti amandmaja niti zakona osebno ne bom podprl. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želite besedo? Mag. Kamnar, prosim.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa, še enkrat, za besedo.

Glede namenskih virov. Jaz se sicer strinjam, da bi bilo življenje mnogo lepše, če namenskih virov ne bi imeli, vendar jih že sam Zakon o javnih financah predvideva. Res je tudi, da se včasih preprosto z namenskim virom samoomejujemo tako v okviru Vlade pri predlaganju raznih rešitev kakor tudi pri sprejemanju odločitev v Državnem zboru. Mislim, da je namen tega predloga prav ta.

Glede rebalansa oziroma glede veljavnega proračuna za leto 2010. V veljavnem proračunu za leto 2010 so bila predvidena sredstva za financiranje železniške infrastrukture v višini 151 milijonov in naj bi bila zagotovljena s CO2 takso. Ta taksa ni bila prepoznana v veljavnem zakonu o izvrševanju proračuna kot namenski vir. Tako samo zaradi tega razloga sprememba proračuna ne bo potrebna, je pa dejstvo, da je CO2 taksa bolj povezana z emisijskimi kuponi in v kolikor se bomo v letošnjem letu odločili za nakup emisijskih kuponov in bomo to morali predstaviti tudi z rebalansom državnega proračuna, potem je bolje, da CO2 taksa ostane kot integralni del proračuna in na ta način ne neposredno povezana tudi z nakupom emisijskih kuponov. Na ta način pa seveda zagotavljamo vseeno možnost izvedbe programa in črpanja evropskih sredstev za izgradnjo železniške infrastrukture. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Želeli ste repliko? Prosim, gospod Trofenik.

VILI TROFENIK: Se opravičujem. Državni sekretarki se še enkrat opravičujem. Verjetno je izpadlo, ena številka je bila povedana, da je bilo za investicije na strani odhodkov 151 milijonov - OK. Koliko je pa na strani prihodkov te takse, ki jo zdaj namensko prenašamo za železnico?

Drugič pa se opravičujem, ker vi ste le odgovorni in ekspert za to, ampak treba je pa le paziti. Namenski prihodki in proračunski skladi, to je sicer povezano, ni pa vedno eno in isto, zlasti v tem primeru, ko ni nobene logike med namenskim prihodkom in na drugi strani z namenskim odhodkom. Tukaj ni nobene logike in nobene povezave. Zato moramo pri tej zadevi previdni. Se opravičujem.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Besedo ima mag. Kamnar. Ona lahko dobi besedo, kadar želi.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa. Tudi na strani prihodkov je bilo predvideno 151 milijonov prihodkov iz CO2 takse. Tako je bila bilanca, kar se tega tiče, uravnovešena v državnem proračunu.

Kar se tiče proračunskih skladov in namenskih prihodkov. Res je, da gre tukaj za dva instrumenta, vendar delujeta po podobnem principu. Bistvo je, da so sredstva, ki se pridobijo, povezana s točno določenimi odhodki in da se neporabljena sredstva v tekočem letu lahko prenašajo v naslednje leto za isti namen. In to je pravzaprav sistem, ki pri večjih investicijskih projektih lahko deluje zelo pozitivno. Je pa moteč faktor in je odstopanje od osnovnega principa integralnega proračuna in se z vami popolnoma strinjam in vsekakor z vidika čistih in preglednih javnih financ bi se morali znebiti praktično vseh namenskih virov, če smo čisto odkriti. Ampak, žal, gre življenje včasih nekoliko drugače in

tudi preko tistega, kar si v teoriji javnih financ želimo in bi bilo dobrodošlo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima dr. Peter Verlič.

DR. PETER VERLIČ: Hvala lepa. O tem amandmaju je že teklo kar precej besed, tudi ko smo obravnavali ta zakon o namenskih sredstvih za vlaganje v javno železniško infrastrukturo pred nekaj dnevi.

Gre za to, da ta amandma, ki ga predlagamo, ni provokacija, kot je malo nazaj rekel gospod Trofenik. To ni provokacija opozicije. Če je to provokacija, je potem to provokacija, ki jo je sprejela Evropska komisija z direktivo o evrovinjeti. Direktiva o evrovinjeti omogoča, da se del cestnin težkega tovornega tranzita, ki obremenjuje ceste, da se del tega denarja lahko nameni za financiranje ostalih infrastrukturnih projektov. To je bil namen in je namen tudi tega našega amandmaja. Ne gre za to, da bi bili proti temu, da se sredstva namenjajo za vzdrževanje javne železniške infrastrukture in za investicije, ampak za to, da so viri čisti, bolj logični, pa tudi pošteni.

Poglejte, v tem trenutku, ko se namenjajo ta sredstva, letna dajatev za uporabo motornih vozil ali po starem, da bo jasno, cestna taksa, ki jo plačamo vsi slovenski uporabniki motornih vozil, in še dodatno koncesija Luke Koper, se pravi, zdaj izgradnja železniške infrastrukture temelji izključno na slovenskih uporabnikih. Torej vsi, ki smo lastniki osebnih vozil, zdaj to takso namenjamo direktno za investicije v javno železniško infrastrukturo. Tako se je pač odločila koalicijska večina. Težak tovorni tranzit, ki se vali po slovenskih avtocestah, in vemo, da so 90% tega težkega tovornega tranzita, ki obremenjuje naše avtoceste, tuji tovornjakarji. In oni k tej modernizaciji slovenske železniške infrastrukture ne prispevajo ničesar. Še tisti del trošarine, ki bi jo morda lahko, s tem ko bi kupili gorivo v Sloveniji, prispevali v proračun, je ne, ker pač raje gorivo točijo v tujini, ker je pri nas zaradi visokih trošarin, ki jih je vpeljala ta vlada, predrago. Torej, o tem govorimo, o poštenosti. Ali je pošteno, da slovenski državljani, ki imamo avtomobile, sedaj v celoti prispevamo za gradnjo javne železniške infrastrukture, 90% tujega tranzita s težkimi kamioni pa se vozi preko Slovenije in k tej modernizaciji ne prispeva ničesar? To ni provokacija, to je logično vprašanje, ki sledi pravzaprav iz direktive o evrovinjeti. Preberite si jo! Saj na podlagi tega je nastal ta naš amandma, ravno zato, ker se želi težak tuj tovorni tranzit obremeniti. Zakaj pa moderniziramo železniško infrastrukturo? Glavni namen modernizacije železniške infrastrukture je ravno ta: preusmeritev težkega tovornega prometa s cest na železnice. Torej, s tem lahko pravzaprav tudi ta težek tovorni tranzit, ki obremenjuje okolje in avtoceste, s tem ko bo

deloma prispeval del teh cestnin namensko za modernizacijo in investicijo v javno železniško infrastrukturo, seveda pošteno prispeval k temu, da bo na koncu koncev teh tovornjakov, upajmo, zaradi večje konkurenčnosti železniške infrastrukture, boljše. To je ta glavni namen. Gre za to, da je vir bolj pošten, kot pa je sedaj opredeljen v tem predlogu. In to je bil ta naš amandma.

Seveda se na drugi strani velikokrat pojavlja vprašanje, češ kaj pa bo sedaj z zadolževanjem Darsa, kaj pa se bo zgodilo z Darsom. Dars se lahko obnaša tudi gospodarno. Dars lahko že prvi korak stori sedaj z letnim planom in pogleda morda tudi zadnje priporočilo Računskega sodišča in teh ukrepov, da se vzdrževanje avtocest, če smo prav razumeli, izvaja negospodarno, in tukaj tudi privarčuje odstotke. In te odstotke, ki bodo privarčevani, lahko mirno namenimo iz tega dela cestnin za vzdrževanje javne železniške infrastrukture. In to je bil tisti glavni namen tega amandmaja.

Razumem, da so tudi nekateri razpravljavci iz koalicije ugotovili, da bi morda pa letna taksa - in tukaj mislim, da je letna taksa za ceste, kar plačujemo ob registraciji, bolj potrebna za vzdrževanje regionalnih državnih cest, ki so tudi v slabem stanju. Koncesija Luke Koper - v preteklosti je bil v Luki Koper dobiček, sedaj, kot slišimo, je izguba. Morda bi bilo bolje, če bi del koncesije ostal kar Luki Koper. Verjetno je bil v preteklosti dobiček tudi zato, ker je svetoval sedanji državni sekretar gospod dr. Jakomin. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Želite besedo mag. Kamnar? (Ne.) Besedo ima Janko Veber. Prosim.

JANKO VEBER: Hvala za besedo. Ob tej razpravi pri teh amandmajih, predvsem amandmaju Poslanske skupine SDS in opozorilo tudi predsednika Državnega zbora, da v kolikor bi bil ta amandma sprejet, potem je brezpredmeten amandma štirih koalicijskih poslanskih skupin, ki govorijo o tem, da se vključi v zakon o izvrševanju proračuna v tej 13. točki tudi vzdrževanje železniške infrastrukture, bi pomenilo, da bi bil zakon o izvrševanju proračuna neusklajen z zakonom o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo, ki smo ga obravnavali v prejšnjem dnevu. Tako je skoraj nemogoče podpreti amandma Poslanske skupine SDS, zagotovo pa bi povzročil zelo velike težave tudi pri izvajanju zakona za zagotavljanje sredstev za investicije v železniško infrastrukturo predvsem tudi zaradi vzdrževanja železniške infrastrukture.

Glede ostalih zadev, na katere se vsebina amandmaja nanaša, pa je vendarle potrebno ponovno izpostaviti dejstvo, da je zadolženost Darsa takšna, da ni mogoče jemati sredstev iz naslova cestnin in jih namenjati za gradnjo železnic, ker so te obveznosti že tako velike, da jih bo pač že s pobrano cestnino zelo težko v celoti pokrivati. Če k temu dodamo še

dejstvo, da so v prejšnjem mandatu bile uvedene vinjete po izjemno nizki ceni, so te povzročile zelo velik izpad prav v tistem letu, ko bi mogoče lahko z zdajšnjo ceno vinjet pobrali bistveno več sredstev za gradnjo, vzdrževanje in razvoj avtocest in seveda s tem imeli bistveno bolj kvalitetno finančno situacijo v Darsu in danes bi lahko bistveno lažje reševali nekatera vprašanja, ki so vezana predvsem na to, ali je potrebno tudi Dars za dokončanje avtocestnega programa dodatno zadolževati ali ne. Ne bi ga bilo potrebno zadolžiti v toliki meri, če bi vinjete imele razsodno, določeno ceno v prvem letu, ko so bile tudi udejanjene. Tako mora ta namenski vir za poplačilo kreditov, vzdrževanje in izgradnjo avtocest ostati tam, kjer je. Če se pogovarjamo pa o tem, ali resnično imamo interes, da se železniška infrastruktura čim prej posodobi, in ali imamo interes, da počrpamo v ta namen tudi čim več evropskih sredstev, potem je zelo pomembno, da tudi v svojem proračunu zagotovimo sredstva, ki bodo omogočala tudi črpanje evropskega denarja, pa tudi pripravo projektne dokumentacije in vsega, kar je potrebno pri gradnji železniške infrastrukture, ravno tako zagotoviti v našem proračunu.

Tako bo učinek tega zakona o izvrševanju proračuna kot tudi zakona o investicija v javno železniško infrastrukturo bistveno večji, kot je ta hip izmerjen v 125 milijonih evrov, kolikor je sredstev iz naslova letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu predvidenih v letu 2010. Mislim, da je v tej gospodarski in finančni krizi zelo pomembno, da poskušamo lastna sredstva oplemenititi še z evropskimi, kajti to je edini neposredni vir, ki nam prinaša potem tudi bistveno večji učinek tako pri bruto družbenem produktu kot tudi sicer pri zagotavljanju delovnih mest in pri zagotavljanju naročil, ki so še kako potrebna za vsa tista podjetja, ki sodelujejo pri tem, ko izdelujejo določene elemente, ki se vgrajujejo v železniško infrastrukturo.

Zato bom nasprotoval amandmaju Poslanske skupine SDS in bom podprl amandma štirih poslanskih skupin, s katerim tudi usklajujemo zakon o izvrševanju proračuna z zakonom o investicijah v javno železniško infrastrukturo. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Želi še kdo razpravljati o amandmajih k 1. členu? Odpiram prijave. Besedo ima gospod Marjan Bezjak.

MARJAN BEZJAK: Hvala. Lepo pozdravljeni, državna sekretarka, poslanke in poslanci!

Tudi moje mišljenje je takšno kot mišljenje Slovenske demokratske stranke, da se nikakor ne moremo strinjati, da s tem obremenjujemo slovenska prevozna podjetja, slovenske prevoznike, z dodatno ceno za vlaganja v infrastrukturo.

Zelo dobro je povedal gospod dr. Peter Verlič, ko je dejal, da tuji prevozniki, ki v največji meri uničujejo slovenske avtoceste, dejansko prispevajo zelo, zelo malo k

razvoju slovenskih cest. Vem, da smo v Evropi vsi enaki in da na moremo delati razlik v ceni med slovenskimi prevoznimi podjetji in tujimi prevoznimi podjetji. Vendar smo ministru že predlagali rešitve, na kakšen način bi se dalo zaščititi slovenska prevozna podjetja in na kakšen način dodatno obremeniti tuja prevozna podjetja. S tem bi ustvarili konkurenčnost slovenskih prevoznih podjetij kot tudi dodatni vir prihodkov za razvoj železniške infrastrukture.

Res je, da je Luka Koper podjetje, za katerega jaz vedno govorim, da je zlata kokoš, ki nosi zlata jajca. Verjemite, Luka Koper daje koncesijo državi kakor tudi občini in zelo žalostno je, da določeni ljudje sploh ne vedo, da 50% koncesije pripada občini. Sam smatram, da je to prav, da se koncesija dobi v tistih krajih, kjer se onesnažuje, kjer se dejansko dela ekološka katastrofa, če lahko tako rečem, ali pa ekološko onesnaževanje kraja, v katerem je dejansko Luka Koper. Zato je tudi prav, da pripada občini Koper, sedaj, kolikor slišimo, pa tudi bi radi, da bi nastala nova občina Ankaran. Ja, saj to je samo zaradi interesov denarja. Upam, da se bodo pravilno dogovorili in bo tudi ta denar prišel v občino Ankaran, kajti tudi Ankaran se mora razvijati kot Koper. Prav pa je, da dejansko gre od tujih prevoznih podjetij denar za razvoj slovenskih železnic, ne pa obremenitev slovenskih prevoznih podjetij in slovenskih državljanov. Zato se nikakor ne morem strinjati s tem, da bi Slovenci začeli sami spet graditi ceste in tudi železnice, ne pa tisti, ki delajo največje breme in tudi ekološko onesnažujejo državo Slovenijo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Branko Marinič.

BRANKO MARINIČ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj! Jaz bom poslušal ostati znotraj okvirjev vsebine amandmaja.

Če malce osvežim, kaj pravzaprav želimo doseči z amandmajem. Predno bi to utemeljil, bi želel utemeljiti, saj je z določitvijo novega namenskega prihodka za izvedbo investicij v javno železniško infrastrukturo prav namen, da se zagotovi namenski vir financiranja za investicije v javno železniško infrastrukturo in za vzdrževanje. Tukaj smo si enotni in tukaj ni nobenega razhajanja. To smo želeli in smo vse skozi poslušali tudi razprave v parlamentu. In ko smo pravzaprav prišli do tega, da si je nekdo upal, bomo videli, kako bo stvar izgledala v praksi, čeprav eden od virov, verjemite, zna biti sporen. Ko bodo tisti, ki dobivajo sedaj tistih 50% ali koliko koncesijskih dajatev, ki pripada državi, verjetno država vlaga nazaj v Luko, v infrastrukturo. Tega sedaj verjetno ne bo ali pač, ne vem. Če smo se lotili takšnega načina financiranja in če je osnovna intenca tega zakona posodobiti železnice in s tem omogočiti, da bodo železnice prevzele cestni tovorni promet, s tem razbremenile

cesto in bo tudi posledično potrebno manjše vlaganje v vzdrževanje cest in več lahko namenimo v javno železniško infrastrukturo. Poglejte, če ne upoštevamo tega amandmaja, ki smo ga predlagali k 1. členu, potem v bistvu nagradimo tuje cestne prevoznike. Nagradimo jih. Najprej obremenimo slovenski proračun, obremenimo dajatve koncesije iz naslova Luke Koper, za motorna vozila, se pravi, tisto, kar vsak državljan plača, pustimo pa tuje cestne prevoznike, ki drviijo skozi Slovenijo, pri tem pa jim ne upamo vzeti tistega, s čimer je pravzaprav v Evropski direktivi določeno, da smemo to narediti.

In tukaj se nam zdi škoda in boste videli, da se bo kaj kmalu pokazalo, da bi bilo dobro, če bi ta amandma Slovenske demokratske stranke upoštevali in ga podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Želi še kdo besedo? Gospa mag. Kamnar.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa. Še enkrat se moram oglasiti ob tem amandmaju, ki je odprl zelo široko razpravo v zvezi z namenskimi virom za financiranje. Zakon o izvrševanju proračuna zgolj pripoznava namenski vir, ki ga je določil drug zakon - nič drugega. Ker je to sistem, ki ga imamo vpeljanega v javnih financah, da vsakoletni zakon o izvrševanju proračuna določi, katere od namenskih virov pripoznavamo v proračunu kot namenske vire.

Zato je vsa ta razprava, ki jo zdaj imate, vključno z amandmajem, predmet drugega zakona, tistega, ki ste ga obravnavali včeraj. Danes pa zgolj razpravljamo o tem, ali bomo to prepoznali v proračunu ali ne. Mislim, da ste pravzaprav locirali to široko razpravo v napačnem trenutku in na napačnem mestu. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Vili Rezman.

VILI REZMAN: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Jaz bi za razmislek prosil samo en odgovor od gospe državne sekretarke. Mislim, da se mi vrtimo v napačni argumentaciji. Mi govorimo in tudi pri zakonu, ki je bil prej omenjen, smo govorili samo o tem, ali bomo zagotovili namenski vir ali ne. Ne nova, dodatna, sveža sredstva. In tudi z amandmajem, o katerem danes razpravljamo, ne zagotavljamo novih svežih sredstev in ne razbremenjujemo tujskega tranzitnega prometa. Oni svoje plačajo tako, kot so plačali doslej. Samo da ni tisti del sredstev lociran za železniško infrastrukturo. Prej sem rekel, da smo mi zamudili to razpravo. Zamudili smo jo takrat, ko nismo tujskega tranzitnega prometa višje obremenili, kot ga obremenjujemo zdaj.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod dr. Luka Juri.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa.

Jaz bi v tej razpravi rad povedal, da se mi vse skupaj zdi, neko sprenevedanje. Pa bi se vprašal, v čem, mogoče je to vprašanje za državno sekretarko, če mi lahko tehnično pojasni, v čem je milijon evrov, ki pride iz namenskega vira letne dajatve, drugačen od milijona evrov, ki pride iz namenskega vira cestnin. Ali je morda v barvi, morda v teži, morda v vrednosti? V čem je drugačen?!

Tu ne delamo nič drugega, kot da zagotavljamo stalen in gotov vir, s katerim lahko zgradimo železnice. Z mojega vidika - ali to pride iz letne dajatve, ali to pride iz cestnine, ali to pride s cerkvenega davka - je enako. Tisto, kar bo šlo iz letne dajatve, pomeni, da tisto, kar ostane pri cestninah, se bo lahko uporabilo za druge namene. Ali tisto, kar je zdaj določeno, ali drugače, če se bomo v Državnem zboru drugače odločili. Če pa obrnemo, zaradi mene lahko, in bo šel denar iz cestnine in se bo iz letne dajatve. Ampak denar je denar! Enako barvo ima in enako vrednost.

Tako, lepo prosim, ustavljati pri tem, ali naj gre iz cestnine ali letne dajatve, se meni zdi popolnoma brez zveze.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa mag. Kamnarjeva, izvolite.

MAG. HELENA KAMNAR: Mi s tem zakonom ne uvajamo nobenih novih dajatve. To, kar je gospod Rezman povedal, absolutno drži. Pogovarjamo pa se tako, kot da zdaj uvajamo nove dajatve in nove obremenitve za ene, druge in tretje. Ampak to ni res. Bistvo namenskih prihodkov po veljavni zakonodaji je zgolj to, da povežemo nek vir z nekim odhodkom. In ta namenski prihodek je tretiran v procesu izvrševanja proračuna drugače, kot je tretiran nenamenski prihodek. V čem se razlikujejo zadeve? Razlikujejo se v tem, da dokler denar ne priteče v državni proračun, ni možna poraba, ker je pri vseh drugih odhodkih možno, ker ni te neposredne povezave in da se neporabljena sredstva v tekočem letu lahko prenesejo za isti namen v financiranju prihodnjega leta. To je bistvena razlika namenskih virov.

Če se sedaj omejim na vprašanje, ki ga je gospod Frangež postavil, poglejte, razlika je samo v tem, ali zadevo zadržimo znotraj ene blagajne ali pa gremo kolobarit s finančnimi tokovi. Če bi vzeli cestnine iz Darsa, potem bi moral Dars nakazati del cestnin v državni proračun, kar bi mi pripoznali kot namenski prihodek, mi bi pa morali Darsu dati dodatni transfer, ker drugače ne bi mogel servisirati svojih dolgov. In imeli bi pač nekaj dodatnih finančnih transakcij, končni rezultat bi bil pa popolnoma enak kot je danes, ko tega ne počnemo.

Vsa ta razprava se mi zdi pravzaprav precej nepotrebna. Bolj se mi zdi na mestu razprava o tistem, ali sploh namenske vire ali ne, ampak tudi o tem ste se morali odločiti včeraj, ne danes. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Zaključujem razpravo.... Želi še kdo besedo o amandmajih k 1. členu? Izvolite.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, gospa državna sekretarka!

Jaz poznam, k sreči, vsaj del tega sistema, ampak je že odgovorila. Zakaj sem se pa že prej odločil, ko sem v pisarni nekaj delal in poslušal razpravo. Nekatere stvari je dejansko treba, in se zahvaljujem za pojasnilo, dejansko je treba pojasniti. Tu se skozi pojavljajo tuji avtoprevozniki, sedaj pa še domači avtoprevozniki. Po moji oceni ne gre, sicer bi bila to bolj razprava zadnjič pred dvema dnevoma, ampak ne gre za nobene dodatne obremenitve domačih avtoprevoznikov podjetij oziroma avtoprevoznikov. Mislím, da je to treba jasno povedati, ker bo drugače v javnosti izpadlo, da gre za neke dodatne cestnine oziroma dodatne cestne takse, kot rečemo. In pa to, da tuji avtoprevozniki nič ne prispevajo. Tuji avtoprevozniki bi po moji oceni lahko več prispevali z višjimi cestninami, zagotovo, ampak ker ne morejo biti različne cestnine, je najbrž možno na drug način ublažiti posledice eventualnih višjih cestnin, če jih še lahko imamo, za vse avtoprevoznike, potem pa domačim prevoznikom na nek drug način v okviru zakonodajne možnosti refundirati in na podlagi trošarin. Tu se moram strinjati, da je treba te trošarine držati na takem nivoju oziroma cen naftnih derivatov, da bo interes tujih avtoprevoznikov po trošenju oziroma kupovanju naftnih derivatov v Sloveniji. Na vsak način se tudi sam strinjam s tistimi, ki pravite - ker danes se ne pogovarjamo o ZIPRO, pač pa se pogovarjamo o financiranju avtocestne in predvsem železniške infrastrukture -, da je treba pripraviti resolucijo o nacionalnem programu izgradnje in vzdrževanja železniške infrastrukture. Tam, kar je zagotovo najtežji del te resolucije, je treba prikazati finančno konstrukcijo za realizacijo te resolucije oziroma nacionalnega programa. To je bil v vseh obdobjih, v vseh letih največji problem, ne samo pri železniški infrastrukturi, tudi pri vseh drugih nacionalnih programih.

Ker govorimo o 1. členu oziroma amandmajih k 1. členu, moram reči, da se mi zdi popolnoma nepomembno, ali gre iz ene vreče, ker je tako ali tako skupna vreča, sem ali tja. Pomembno je, da se ta denar razporedi na ta način, seveda ob kreditih, ki jih moramo najemati, da je možno na eni strani pokrivati kredite in na drugi strani možno primerno vzdrževati to naše omrežje, tudi avtocestno, pri železnicah pa še kaj več.

Moje sporočilo je predvsem to, da povem, da avtoprevozniška podjetja zaradi tega zakona, ki smo ga sprejeli pred dvema dnevoma - in vsi smo glasovali za, kakor vem - ne bodo popolnoma nič bolj obremenjena. In to, da je možno tuje avtoprevoznike, ki uničujejo naše avtoceste, bolj obremeniti. Pa ne vem, ali je možno ali ne, ker ne vem, kako je to v skladu z usmeritvami Evropske unije, kje smo pri tem, ali je možno težke tovornjake še bolj obremeniti s cestninami ali ne.

Kar se tiče trošarin, tu pa zagotovo apel, da morajo biti te trošarine v taki višini, da bo čim večja potrošnja goriva na slovenskih črpalkah. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Zaključujem razpravo o amandmajih k 1. členu.

Prehajamo na amandma k 4. členu Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Gospod mag. Vizjak, prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa, podpredsednik.

Tu predlagamo amandma, s katerim želimo skrajšati plačilne roke za neposredne in posredne proračunske uporabnike. Predlog ima zgodovino in korenine v dosedanjih protikriznih predlogih Slovenske demokratske stranke, saj menimo, da so nedopustno dolgi plačilni roki države tudi eden izmed pomembnih vzrokov za plačilno nedisciplino in posledice plačilne nediscipline, ki so prisotne v Sloveniji in so izrazite še posebej v zadnjem času. V nasprotju s temi prizadevanji, torej po skrajšanju plačilnih rokov, gre država oziroma gre Vlada oziroma Ministrstvo za finance v nasprotni smeri. Predlaga celo v nekaterih primerih podaljšanje plačilnih rokov. Doslej je veljalo, da je bil plačilni rok za neposredne proračunske uporabnike 30 dni. To pomeni tudi prej. In državna sekretarka, če se ne motim, je večkrat povedala, da se zgodi plačilo tudi prej kot v 30-ih dneh. Sedaj z novim predlogom je plačilni rok 30. dan. Ta 30. dan bo lahko v petek, lahko bo v soboto, lahko bo v nedeljo, lahko bo na praznik, lahko bo kdajkoli. Lahko bo država imela denar na voljo, pa ne bo plačala, ker ne bo izpolnjen ta pogoj: zakonski pogoj 30. dne. Zato menimo, da bi bilo prav, da te plačilne roke skrajšamo in zato tudi v Slovenski demokratični stranki predlagamo skrajšanje tega na 15 dni. Mislimo, da je to pomemben, ne edini sicer, ampak zelo pomemben protikrizni ukrep, ki lahko povzroči v verigi tudi skrajševanje plačilnih rokov do drugih, tudi do slovenskega gospodarstva, do tistega segmenta, ki polni z davki, prispevki in ostalimi državnimi proračuni in ostale državne blagajne. Ključno je, da razmislimo v tem zakonu tudi o tistih, ki jih lahko te rešitve prizadenejo in jim ne samo v finančnem smislu temveč tudi v smislu vpeljave birokratskih ovir zagrenijo življenje. In sprašujem tu Vlado, ali je izračunala, ovrednotila ali ocenila birokratske zaplete, ki nastanejo s to rešitvijo, kot jo

predlagajo, da je plačilni rok 30. dan. Nekdo bo moral tisto prav 30. dan izpeljati. Tako jaz berem ta zakon. Če ni tako, naj prosim Vlada pojasni, kako je to. Če se neko dejanje veže točno na nek dan, čeprav je lahko narejeno to tudi dva ali tri ali en teden prej, pomeni to neko nepotrebno omejitev. In kaj je vodilo Vlado, da je napisala 30. dan kot plačilni rok za neposredne proračunske uporabnike?

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo ima gospod Vili Rezman.

VILI REZMAN: Hvala lepa, še enkrat. No, ta zakon sprejemamo po nujnem postopku. Jaz mislim, če je kaj sedaj nujnega, potem je nujno ukrepati, da se ne bodo več tako trgale plačilne verige in da ne bodo ogrožena številna podjetja v Sloveniji zaradi teh neplačil. Skrajšanje plačilnih rokov je ena izmed možnosti. To sicer ne more rešiti slovenskega gospodarstva, lahko pa nekaj k temu pripomore. In jaz mislim, da je treba narediti vse, kar se da za to, da pripomoremo k temu, da bo plačilna disciplina čim manjša, krajšanje plačilnih rokov pa lahko nekaj malega k temu pripomore. Leto dni, vsaj že, govorimo o različnih ukrepih in instrumentih, kako bi zagotovili plačilno disciplino, pa smo nekaj malega samo v zvezi s tem tudi realizirali.

Jaz upam, da bomo čim hitreje čim več ukrepov, ki bodo zagotavljali boljšo plačilno verigo, zagotovili, da se nam ne bo zgodilo, da bomo pobirali vence z grobov slovenskega gospodarstva, ko bo že prepozno. Zato jaz mislim, da je vredno tudi o tem amandmaju še enkrat razmisliti in sam menim, da je prav, če plačilne roke kar se da skrajšamo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Vidim, da ne želi nihče več razpravljati. Še enkrat. Gospod mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Sedaj vidim, da se tam prebujajo nasproti. Jaz sem zelo konkretno vprašanje imel za Vlado in bi lepo bilo, da mi Vlada kaj odgovori. Sploh pa me zanima, kaj je vodilo Vlado in ali je naredila oceno, ponavljam namreč, kar sem že povedal, kakšne nepotrebne birokratske zaplete povzroča definicija, da je plačilni rok trideseti dan. Še enkrat: to je skrajni dan do sedaj veljavnega plačilnega roka, kajti doslej je bil plačilni rok za neposredne proračunske uporabnike 30 dni in je bilo zakonito, če je nekdo plačal tudi petnajsti dan, če je imel denar, trideseti in petindvajseti dan. Sedaj pa to ne bo več zakonito, ker bo moral plačati trideseti dan. To je bistveno razlika po moji oceni.

Drugo. Ta tega določba bo povzročila birokratske zaplete po nepotrebem. Sprašujem, ker se je ta vlada na nek način vsaj deklarativno obvezala, da bo skrbela za to, da ne bi povzročala birokratskih zapletov oziroma da bo šla kontra, v razbremenitev. Čemu in kaj je botrovalo tej rešitvi? Ali je

bila narejena ocena, za koliko se bodo plačilni roki podaljšali? Še eno vprašanje. Za vsako, ko se bom oglasil, bom imel še eno. Kolikšen je do sedaj povprečni plačilni rok države za neposredne proračunske uporabnike? Gotovo imate ta podatek.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa mag. Kamnar, izvolite.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa. V preteklem mandatu je bil Zakon o izvrševanju proračuna zapisan na tak način, da je bilo določeno, da so plačilni roki za blago in storitve 30 dan in za investicijske izdatke 60. dan. In na ta način je ravnala celotna državna administracija, tako da so popolnoma utečeni postopki. Enak zakon je bil sprejet tudi v lanskem letu, Zakon o izvrševanju proračuna, ki je določil, da je 30 dan rok plačila. V letošnjem letu je, domnevam, prišlo do lapsusa pri pisanju zakona, ker ko smo pogledali magnetogram razprave ob obravnavi zakona o izvrševanju proračuna, je jasno sledilo iz tega, da tega principa 30. dan nismo želeli spreminjati, ker so bili vsi postopki naravnani na ta način, da se preprosto v pogodbah dogovorijo roki 30 dni in se potem v tem obdobju lahko izpeljejo vsi postopki, pri čemer smo morali za letošnje leto zagotoviti izpeljavo zlasti postopkov, ki se vežejo na investicije, predvsem na gradnje, precej dodatnih zadev, da ne bo prihajalo do zamud. V tem trenutku je povprečen rok plačila, to je bilo prejšnji teden izračunano, države - 33 dni, pri čemer so v veljavi še nekatere pogodbe iz lanskega leta, ki so določale 60-dnevni rok. To, kar govorite zelo pogosto, da država ni plačnik, že več kot eno leto ni več praksa. Država je zelo dober plačnik in se v veliki meri drži rokov. Tudi lansko leto, ko je veljalo še 30 in 60 dni, je bil povprečni rok plačila 45 dni, kar pomeni, če delamo kombinacijo investicijskih pogodb in pogodb, ki so bile za blago in storitev, da država ni kršila v večji meri svojih plačilnih rokov. Domnevamo, tega podatka sicer nimamo, da je do večjih kršitev prihajalo na občinskih proračunih in pri posrednih proračunskih uporabnikih, za kar imamo nekaj neposrednih informacij, zato smo s to novelo zakona želeli urediti vprašanja pri posrednih proračunskih uporabnikih, da bi tudi zanje veljala ista rešitev. Tam smo šli na rešitev do 30 dni zaradi tega, ker so postopki pri izplačevanju, pri posrednem proračunskem uporabniku bistveno drugačni kot na ravni države, kjer imamo centralizirano računovodstvo, in so seveda postopki zaradi tega nekoliko daljši. Imamo informacijo, da nekateri posredni proračunski uporabniki plačujejo tudi v več kot 60-dnevnem roku, da se dogovarjajo tudi v pogodbah tudi za 90-dnevne plačilne roke in podobno, kar skušamo s to novelo preprečiti. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa. Poglejte, berem, da gradbeniki dvomijo o uspehih vladnih ukrepov za njihovo reševanje in med drugim gradbeniki tudi predlagajo državi, da končno začnejo spoštovati 30-dnevni plačilni rok. To predlagajo tako državi, lokalni skupnosti, javnim zavodom itn. Spoštovani, kako lahko tolerirate ob tej eksponirani problematiki plačilne nediscipline, da državni organi kršijo zakon? Plačilna nedisciplina je bila vedno problem v Sloveniji. Vse vlade so se s tem ukvarjale in vse vlade so imele s tem takšne in drugačne uspehe, takšne in drugačne neuspehe. Vendar je plačilna nedisciplina v zadnjem času izredno problematična. Ne želim vam omenjati primerov, da so si posamezniki celo vzeli življenja zaradi tega, ker so bili v tej verigi plačilne nediscipline in niso mogli poravnati svojih obveznosti do zaposlenih, kar so doslej vedno počeli. Želim povedati, da je v tem trenutku plačilna nedisciplina, lahko temu rečem, eksponiran problem. Zato bi morala biti prizadevanja države eksponirana, da se to uredi. Ne pa da se tolerira kršenje rokov, že obstoječih. Očitno se ti roki kršijo. In če se kršijo s strani občin, bi verjetno veljalo - pristojnosti Ministrstvo za finance ima, da nadzira, ima nadzorno vlogo nad lokalnimi skupnostmi. Ima, seveda, če ne drugače, preko proračunske inšpekcije in ustreznih institucij. Nisem zasledil še niti enega poročila Računskega sodišča, ki bi šlo v to smer in ugotavljalo plačilne roke občin, pa da ne govorim o raznih zavodih in tako naprej.

Zato menim, da je problem, da se gre v rešitvah, ki jih ta zakon uvaja, v neko staro prakso in da se celo očita parlamentu, da je sprejel nekaj, kar si Ministrstvo za finance ni želelo in ni nameravalo. Da je bil torej v predlogu zadnje novele ZJF mišljen plačilni rok 30. dan, ne pa 30-dnevni plačilni rok. Jaz ne podcenjujem tega parlamenta in dobro ve, kaj je sprejel, čeprav smo že takrat tudi v Slovenski demokratski stranki predlagali krajši plačilni rok. In še enkrat, zakaj torej ne morete presekat te togosti, da bi skrajšali plačilni rok na 15 dni. Da bi torej šli naproti gospodarstvu, ki posledično precej trpi.

Neporavnane obveznosti slovenskega gospodarstva, ki tudi izvirajo iz podaljševanja plačilnih rokov, pa tudi takega plačilnega roka države, naraščajo. Tu je graf, ki prikazuje, da se je v zadnjem letu za dvakrat povečala plačilna nedisciplina oziroma neplačane obveznosti pravnih oseb v Sloveniji. Želim povedati, da je to nekaj, kar eskalira v zadnjem obdobju in bi zato potrebovali neko učinkovitejšo rešitev.

Še enkrat, upam, poslanci, da ni res zapriseženo tisto, kar misli in želi Vlada, torej imeti 30. dan plačilni rok. Da je dostikrat pomembno tudi, kakšno mnenje imamo mi. In sprašujem vas, ali menite, da je plačilni rok države 30. dan, glede na aktualnost problema v Sloveniji s plačilno

nedisciplino, prava rešitev ali ne. Jaz mislim, da ne, zato predlagamo 15 dni.

PRESEDENIK DR. PAVEL GANTAR: Gospa mag. Kamnar.

MAG. HELENA KAMNAR: Spoštovani gospod poslanec! Ne zanikamo v Vladi, da plačilna nedisciplina je problem. Vendar ne govorite, da država eklatantno krši plačilne roke. To ni res. Povedala sem vam, da je povprečni plačilni rok v prvem dvomesečju in pol 33 dni. Kako lahko iz tega sklepate, da država krši plačilne roke? Podali vam bomo kompletno informacijo o plačilnih rokih države. Bomo pripravili v Vladi informacijo in boste videli, da država ne krši plačilnih rokov oziroma, ne rečem, da ni nobene kršitve, ne krši pa jih v taki meri, kot vi predstavljate tukaj, da jih krši. Kar se pa tiče možnosti vpliva države in nadzora države nad občinami, država nima možnosti nadzorovati občin, razen v delu, ko daje neposredni transfer, investicijski recimo, iz državnega proračuna za kakšen konkreten projekt. V vseh drugih primerih občino nadzoruje izključno Računsko sodišče. Zakaj pa ne bi občinski sveti zahtevali od župana poročilo o plačilnih rokih in pogledali, kaj župan počne oziroma občinska uprava počne vizavi plačevanja svojih obveznosti? Naj vsak opravi svoje delo. Država in občina sta dve ravni. In država nima možnosti poseganja, ker bi sicer kršila pravila oziroma avtonomijo občin.

In še glede dolžine plačilnih rokov s strani države. Celo evropska direktiva, ki je v procesu sprejemanja, predpostavlja 30 dnevni plačilni rok, ker vse države na svetu ocenjujejo, da je to tisti rok, v katerem je moč opraviti vse potrebne kontrole, ki so za sistem javnih financ potrebne. In tu prav nič ne odstopamo oziroma uresničujemo to direktive že, preden bo sprejeta. Hvala lepa.

PODPRESEDENIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospod mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Spoštovana državna sekretarka, od kod podatki, da država krši plačilne roke? Iz naslova gospodarstva. Gospodarstvo je med prvim predlogi državi navedlo, da država, lokalne skupnosti, javni zavodi naj pri gradbenih delih spoštujejo 30 dnevni plačilni rok. To je prva zahteva gradbenikov. In to sem pač prebral. Vi pravite, da to ne drži, jaz vas sprašujem, zakaj niste objavili demantija zoper te očitne, če vi pravite tako, neresnice gospodarstva. Jaz za enkrat še kar verjamem gospodarstvu, vedno se je izkazalo, da je imel bolj točne podatke od države. To je ena stvar.

Druga stvar. Vi ste citirali zahteve EU glede plačilnih rokov, naj bo to 30 dni. Čemu torej vi postavljate 30 dan? Če je dosedanja ureditev v redu in skladna z nekim priporočilom Evropske unije, potem ohraniti najmanj to, vi pa greste v 30.

dan, to se pravi v limit, v skrajno točko tega dneva. Jaz mislim, da je to slabo. Jaz mislim, da je slabo in ne razpolagam s podatki, ali se v EU tudi tako drastično odraža problem plačilne nediscipline kot v Sloveniji. Verjetno je ta problem vse povsod prisoten, ne vem pa, če je tako eskaliral v zadnjem obdobju, kot je pri nas. Zato se prosim ne zatekajte v neke generalne rešitve, ki so lahko za nekatero državo dobri, za nekatero pa ne. Zato jaz mislim, da bi bilo v Sloveniji smotrno in smiselno skrajšati plačilne roke države na 15 dni. Zato predlagamo ta amandma. Pa ne samo države, neposrednih proračunskih uporabnikov, tudi posrednih proračunskih uporabnikov. Menimo, da bi bil to eden potreben korak. Jaz sem prepričan, da se da v 15-dnevnem roku tudi opraviti vse kontrole, ki so potrebne, da ne pride do zlorab pri izplačilih.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Gospa mag. Kamnar, prosim.

MAG. HELENA KAMNAR: Gospod Vizjak, to pobudo gospodarstva smo spoštovali pri pripravi tega zakona o izvrševanju proračuna. Že prvega, ki je bil sprejet, in smo določili 30-dnevni rok in sedaj ga še dopolnjujemo, ker nismo zajeli posrednih proračunskih uporabnikov in na ta način pričakujemo izboljšavo teh rezultatov.

Če menite, da so kršitve, bi bila zelo vesela, če mi poveste konkretne primere, da pošljemo tja proračunsko inšpekcijo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Ugotavljam, da nihče več ne želi razpravljati o amandmaju k 4. členu, zato zaključujem razpravo. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA - TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O JAVNO-ZASEBNEM PARTNERSTVU, PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.** Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina osmih poslancev, s prvopodpisanim Vilijem Rezmanom.

V zvezi s tem predlogom zakona Odbor za finance in monetarno politiko predlaga Državnemu zboru sprejem sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Besedo dajem članu odbora gospodu Bogdanu Čepiču za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa. Izvolite.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala, gospod podpredsednik. Res je, da je bila najprej predlagana kolegica Renata Brunskole, ampak zaradi zadržanosti bom to opravil namesto nje jaz.

Odbor za finance in monetarno politiko je na 15. seji. 10. 3. 2010 kot matično delovno telo obravnaval predlog zakona

o spremembah in dopolnitvah zakona o javno-zasebnem partnerstvu, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina poslancev, s prvopodpisanim Vilijem Rezmanom, s predlogom za obravnavo po skrajšanem postopku, ki ga je Kolegij predsednika Državnega zbora potrdil na svoji 53. seji.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je podala konkretne pripombe k 2. členu predloga. Ob tem je bil odbor seznanjen tudi z mnenjem Vlade Republike Slovenije, ki meni, da sprememba 42. člena z odvezo uporabe zakona o javnih naročilih v primerih koncesije za izvajanje javne gospodarske službe lahko velja le za osebe javnega prava v izključni lasti države ali občine. Ker sicer takšno ravnanje ni dopustno oziroma predpostavlja uporabo zakona o javnih naročilih, predvidena sprememba niti ni potrebna. Hkrati je tovrstno naročilo opredeljeno zgolj v pravni praksi sodišč EU. Sočasno Vlada ne odobrava druge spremembe oziroma podaljšanje prehodnega obdobja za pravno ureditev koncesijskih razmerij med zasebnim izvajalcem javne službe in javnim sektorjem, ne nazadnje na podlagi ocene, da je izkazana večplastna problematika, povezana z ukinitvijo sredstev v upravljanju, aktualna za komunalna podjetja, s tem ne bo rešena. V zaključku mnenja Vlada zadevnega predloga upošteva tveganje, da bi predložena sprememba verjetno pomenila kršitev prava EU, ne podpira.

V okviru dodatnega delovnega gradiva se je odbor seznanil s predlogom za amandma odbora s strani prvopodpisanega predlagatelja, na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe z mnenjem Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, ki predlog zakona podpira, z obema predlogoma Zbornice komunalnega gospodarstva, v okviru Gospodarske zbornice Slovenije, k mnenju Vlade s predloženim seznamom občin, ki imajo probleme pri izvajanju zadevnega zakona, ter z mnenjem sindikata.../Nerazumljivo./..., delniške družbe.

Ob predstavitvi na seji odbora je prvopodpisani predlagatelj izpostavil osnovno ambicijo predloženih rešitev, ki je v angažmaju zasebnega kapitala, ob hkratnem zastopanju javnega interesa. V vsebinskem pogledu pa obe predloženi rešitvi v bistvu predstavljata potrebno korekcijo pravne osnove koncesijskih osnov, ki je lokalne skupnosti kot evidentno izkazuje praksa na podlagi osnovnega zakona vse do sedaj niso uspele izvesti. Ob tem je primerna izpeljava ponujenih rešitev, ki jih je stroka podprla, tudi ustrežnejša od nesprejemanja besedila.

Predstavnica Vlade je v okviru splošne predstavitve odklonilnega mnenja opozorila še na specifičen tretma infrastrukturnih sredstev ob uvedbi novih računovodskih standardov, ker se komunalna infrastruktura bodisi lastniško prenese na izvajalca javne službe oziroma se sredstva dajo v najem, kar oboje predpostavlja novo formulacijo odnosov med ključnima subjektoma. Na tem področju je že letos v vsakem

primeru potrebna nova ureditev, s tem pa podaljševanje rokov v okviru predloženih rešitev ni smiselno.

Na teh podlagah so člani odbora kot razpravljavec s strani zbornice komunalnega gospodarstva v izvedeni razpravi o predlogu sklepa, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, predstavili različna stališča ter mnenje in vzpostavili določene dileme. Ob zaključku razprave je odbor z večino glasov sprejel sklep: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno zasebnem partnerstvu ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo dajem predstavniku predlagateljev zakona, gospodu Viliju Rezmanu, za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa.

VILI REZMAN: Hvala lepa.

Poslanke in poslanci smo v začetku februarja predlagali zakon za obravnavo po skrajšanem postopku, da bi lahko še v roku pred 7. 3. zakon bil sprejet in bi torej ne umanjala pravna osnova za delo nekaterih komunalnih podjetij, in sicer z namenom, da bi to pravno podlago zagotovili in da bi podaljšali rok, ki je bil potreben za prilagoditev. Gre namreč za Zakon o javno-zasebnem partnerstvu, sprejet v letu 2006, konec tega leta, ki je omogočal večji angažma zasebnega kapitala tudi za reševanje javnih interesov, ki pa je postavil za to tudi posebej stroge pogoje. Mi smo v razpravah doslej ugotovili, da je približno 50 ali nekaj več občin, ki ni uspelo tem pogojem zadostiti. Zaradi tega smo vložili predlog za spremembo in dopolnitev. Predlagamo eno dopolnitev, in sicer dopolnitev 42. člena, ki sedaj govori, da je izvajalec javno-zasebnega partnerstva lahko izbran samo na osnovi javnega razpisa, razen, če zakon določa drugače. Torej ta "razen", že implicira možnost, da se stvari zgodijo drugače, kot je iz neposredne dikcije razumeti.

Zakon torej omogoča izjeme. Naš predlog je, da se ta izjema izrecno zapiše v zakonu, kakor 42. člen zakona tudi predpostavlja. Menimo pa, da je možno to doseči na ta način, da se vnese kot 2. točka tega člena dikcija, da "javni razpis ni obvezen, ko izjeme od obveze javnega razpisa omogočajo predpisi o javnem naročanju na vodnem, energetskem, transportnem in poštne področju." Stroka nas je opremila s podatki, da to omogoča tudi pravo Evropske unije in da je kar nekaj držav tudi uvedlo specifične iz direktiv. Dve direktivi sta pa tisti, ki to omogočata. Prva je Direktiva o postopkih oddaje javnih naročil in druga je Direktiva o javnem naročanju na vodnem, energetskem, transportnem in poštne področju. Tudi druge države torej poznajo izjeme.

Drugo, kar predlagamo, je sprememba 143. člena, ki sedaj zahteva, da se javni razpis izvede v roku enega leta in da se dokonča in sklence pogodba v skrajnem roku treh let. Kot smo

povedali, približno 50 ali nekaj več subjektov ni uspelo tem pogojem zadostiti, zato predlagamo, da se ta rok podaljša na pet let.

Če opustim vse druge strokovne razprave, ki smo jih ob tem imeli, naj omenim oziroma ponovim stališče Vlade, ki je v zadnjem stavku, kot je bilo korektno citirano, opozorila na to, da se tvega, da bi bili okarani s strani Evropske unije, in da zato ne podpira, ne prevzema odgovornosti za morebitno sprejetje takšnega zakona v Državnem zboru. Povedati je treba tudi, da je Gospodarska zbornica Slovenije oziroma Zbornica komunalnega gospodarstva naš predlog v celoti podprla. Enako pa Komisija za gospodarstvo Državnega sveta, ki je o tem odločila soglasno.

Kaj pravzaprav želimo predlagateljice in predlagatelji tega zakona? Prvič, da se zagotovi zakonska osnova za izvajanje dejavnosti na način, ki je bil mogoč pred uveljavitvijo zakona, za tiste, ki še niso uspeli podpisati koncesijskih pogodb. Drugič, da se omogoči dodaten čas za prilagoditev. Tretjič, da se prepreči morebitno ogrožanje gospodarske dejavnosti posamičnih gospodarskih družb, da se preprečijo morebitne tožbe, morebitni sodni postopki in s tem povezani stroški ali pa celo izguba delovnih mest, na kar so opozarjali nekateri v pismih, ki so nam jih pošiljali.

Mi torej predlagamo, da Državni zbor sklene drugače, kot je z enim glasom večine sklenil Odbor za finance in monetarno politiko, in da na ta način omogoči, da se vrne postopek v razpravo, na odbor, na matično delovno telo, in, tako upamo, na naslednjo sejo Državnega zbora, kjer bo, upamo, ta predlog sprememb in dopolnitev tudi sprejet.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Besedo dajem predstavniku Vlade za uvodno predstavitev stališča do predloga matičnega delovnega telesa. Gospa državna sekretarka, izvolite.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Kot je bilo že v obeh predstavitev pred menoj povedano, Vlada tega zakona ne podpira iz dveh razlogov.

Prvi razlog je ta, da menimo, da bi s predlagano spremembo 42. člena lahko prišlo do kršenja evropskih pravil. Res je, da same direktive in primarni pravni akti Evropske skupnosti ne določajo jasno, kaj je tako imenovano "in-house" razmerje in v tem smislu pravzaprav tudi ni moč najti konkretnega določila, ki bi bil v opreki s takšno rešitvijo. Menimo pa, da temu v prid govorijo sodbe Evropskega sodišča, ki so v konkretnih primerih razsodile tako, da se kot tako imenovano "in-house" razmerje, ki ga je moč speljati brez javnega razpisa, tretira zgolj razmerje, kadar imamo v igri dva subjekta, pri katerem subjekt, ki je naročnik, v polni meri obvladuje subjekt, ki bo izvajalec.

Kar se tiče zadnje spremembe 143. člena zakona, Vlada meni, da je pravzaprav bilo relativno dolgo obdobje dano na

razpolago, da se izvedejo javni razpisi za opravljanje koncesij, da ni pravzaprav nobenega resnega razloga, da bi se to obdobje podaljševalo. Tudi po odzivih, ki jih je Ministrstvo za finance s strani nekaterih občin imelo, to ni razširjen problem. Na nas se je obrnila ena sama občina z vprašanji za razjasnitev problematike.

Sodimo, da bi veljalo ostati pri nespremenjenem zakonu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod mag. Borut Sajovic v imenu Poslanske skupine LDS.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, spoštovani predsedujoči, za besedo. Prijazen pozdrav državni sekretarki gospe Kamnarjevi.

V Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije se strinjamo, da je obravnavana problematika zanimiva, resna tema in da velja o njej podrobno spregovoriti. Se pa ne strinjamo v celoti, da se to rešuje na predlagani način s spreminjanjem zakona v javno-zasebnem partnerstvu, kajti od prvih korakov, od prvih pobud indicev, ki so zagotovo pozitivne, potrebne rešitve, se je pa pokazalo kar nekaj razmislekov v drugi smeri, da Slovenija lahko zaradi kršenja evropske zakonodaje na tem področju, če sprejme tako rešitev, utрпи določene finančne posledice.

Kot je razvidno iz predloga zakona, je bistveni namen podaljšanje roka tako imenovanega prehodnega obdobja iz 143. člena veljavnega zakona, v katerem morajo podjetja, ki izvajajo javno službo in jim je bila posebna in izključna pravica podeljena neposredno, in ker ta podjetja niso v izključni lasti javnega sektorja, na javnem razpisu pridobiti pravico reguliranih dejavnosti.

S spremembo tretjega odstavka 143. člena Zakona o javnem in zasebnem partnerstvu tako predlagatelji predlagajo, da se veljavno triletno obdobje podaljša za dve leti in bi tako veljalo petletno prehodno obdobje za pravno ureditev koncesijskih razmerij med zasebnim izvajalcem javne službe in javnim sektorjem.

Po našem mnenju je to na eni strani nepotrebno, saj ocenjujemo, da je bil triletni rok zadosten in na srečo in dobro je, da se je večina občin tega držala in tudi postopke izpeljala. Prav tako Vlada navaja, da niso zaznali večjega števila občin, ki bi se srečevale s tem problemom. In s tem se strinjamo. Tudi v naši poslanski skupini smo dobili eno samo pismo take občine, kar nekaj je pa drugih pobud zainteresiranega podjetja iz določenega dela Slovenije.

Predlagatelji v predlogu zakona tudi predlagajo spremembe pri določitvi izjem za upoštevanje predpisov javnega naročanja. Na tej točki se v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije strinjamo z mnenjem Vlade, ki pravi, da bi poseg na področju izjem pomenil kršitev zakonodaje

evropskih skupnosti, saj iz judikature sodišča Evropskih skupnosti že izhaja, da je podeljevanje koncesij oziroma drugih posebnih in izključnih pravic brez javnega razpisa možno samo v primeru, da je koncesionar v izključni javni lasti. Tako tudi veljavni zakon o javno-zasebnem partnerstvu določa, da se v primeru javnonaročniškega razmerja uporabljajo predpisi, ki urejajo področje javnega naročanja ob upoštevanju sodb sodišča EU, ki določajo, da so izjeme možne, vendar samo v primerih, ko je naročilo oddano subjektu, ki je v izključni javni lasti. V primeru zasebnega kapitala pa do takih izjem ne sme in ne more prihajati. Se pa v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije strinjamo, da se ob tej problematiki lahko odpirajo predvsem širša konceptualna vprašanja, na primer, zakaj so podjetja v izključno javni lasti izvzeta iz konkurenčnega delovanja. To je lahko eno bistvenih vprašanj, ki pa presega današnjo razpravo.

Na posvetovanjih je bilo zaznati, da temu predlogu večinske podpore v Državnem zboru najbrž ne bo in tudi za tiste, ki tega pomembnega vprašanja še niso uspeli rešiti, ni praktično še nič izgubljenega. Nasvet bi bil, da postopke nadaljujejo in tam, kjer podjetja, ki opravljajo to storitev, niso v večinski javni lasti, bodo slej kot prej prisiljeni iti na javni razpis in izbrati najboljšega ponudnika. Nasvet s tega mesta, če se ga lahko da, bi bil, da to storijo nemudoma, čim prej, postopke pospešijo, kajti ni pričakovati, da bi kontrola EU prišla že danes ali jutri. Tisti, ki bodo pa takrat zaloteni v prekršku, pa bodo zagotovo v bistveni prednosti, saj bodo imeli močan argument, da postopke peljejo v skladu z veljavno zakonodajo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Bogdan Čepič v imenu Poslanske skupine SD.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala za besedo.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu naj bi poskušal odpraviti navidezno nekatere manjše pomanjkljivosti zakonodaje, ki naj bi jih ugotovili v praksi, a pri tem naj ne bi posegali v sam namen osnovnega zakona. Predlagatelji so tako predlagali spremembo besedila 42. člena in 143. člena Zakona o javno zasebnem partnerstvu. Predlog sprememb 42. člena ZJP se nanaša na izjeme, v katerih ni treba upoštevati obveznosti objave javnega razpisa. Predlogi se nanašajo predvsem na tako imenovana "in-house" naročila, ki so opredeljena v 17. členu Zakona o javnem naročanju in 19. členu Zakona o javnem naročanju na vodnem, energetske, transportnem področju in področju poštne storitve. Omenjena zakonodajna okvira opredeljujeta ta naročila kot pogodbe, sklenjene med enim ali več naročniki in enim ali več gospodarskimi subjekti, nad poslovanjem katerih imajo ti naročniki nadzor, primerljiv nadzor nad notranjimi organizacijskimi enotami naročnika. Pri

tem mora biti izpolnjen pogoj, da gospodarski subjekti sklepajo pogodbe, upoštevajoč določbe tega zakona, tudi v primeru, če sami niso naročniki in da je ponudbena cena enaka ali nižja od cen na trgu. To je citat iz zakona.

Po mnenju Poslanske skupine Socialnih demokratov sprememba besedila 42. člena ni potrebna, saj veljavni zakon ZP v drugem odstavku 27. člena določa, da se v primeru javno-naročniškega razmerja uporabljajo predpisi o javnih naročilih, hkrati pa je treba upoštevati tudi sodbe sodišča EU, ki določajo, da je tako imenovani "in-house" možen samo v primerih, ko je naročilo oddano subjektu, ki je v izključni javni lasti. S spremembo 42. člena pa bi tako dejansko omogočili, da bi podjetju tudi v mešani lasti, javno in zasebno, pri tem pa ni določen delež, omogočili, da bi pridobilo koncesijo brez razpisa. Pri tem velja opozoriti tudi na mnenje Vlade, ki se sklicuje na sodbo in sodno prakso sodišč Evropske unije, ko govori o nadzoru koncedenta nad koncesionarjem, ki naj bi bil primerljiv nadzoru nad javno službo. Ne ta člen in tudi ne drugi členi pa ne opredeljujejo, kdaj je možno podeliti koncesijo brez razpisa in pri tem upoštevati predvsem kapitalski delež pri koncesionarju, sestavo organov odločanja in obseg pooblastil, ki jih ima upravni odbor, vse v interesu, da bi bilo omogočeno odločilno vplivanje na koncesionarjeve strateške cilje in na pomembne odločitve. Nadzor bi moral biti podoben takšnemu nadzoru, ki ga koincident izvaja takrat, ko je koncesionar v izključni javni lasti.

Veljavni 143. člen zakona o javno-zasebnem partnerstvu v tretjem odstavku določa eno oziroma največ triletno prehodno obdobje, če ne bi prišlo do sklenitve koncesijske pogodbe iz razlogov na strani ustanovitelja. To je bil predvsem čas, ko bi se morali lastniki preoblikovati v javna podjetja, v javno lastniško strukturo ali pa opraviti javne razpise. Ta rok se je iztekel 7. marca, ko so lahko izvajalci izvajali gospodarsko javno službo na način, kot so jo izvajali ob uveljavitvi zakona o javno-zasebnem partnerstvu. Po mnenju Poslanske skupine Socialnih demokratov je bilo dovolj časa, da so mnoge občine to stanje uskladile z zahtevami zakona o javnem naročanju in tudi zakona o javno-zasebnem partnerstvu. Trditev predlagatelja zakona, da bi vztrajanje pri triletnem prehodnem obdobju posegalo v temeljno načelo enakopravnosti pred zakonom, saj so nekatera v preteklosti podobna podjetja pridobila koncesijo na preprostejši način in so bili ustanovitelji teh podjetij javni subjekti, današnje lastništvo pa je lahko bodisi javno, bodisi zasebno, bodisi mešano, ni točno. Prav nasprotno, podaljševanje tega datuma za dve leti pomeni neenakopravnost do vseh tistih, ki so v skladu s prvim in drugim odstavkom 143. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu že izpeljali javne razpise in verjetno na tržni način pridobili koncesije. Zakon o javno-zasebnem partnerstvu v 143. členu določa, da mora koncedent objaviti javni razpis

za izbiro koncesionarja v enem letu po uveljavitvi ZJZP tudi v primeru, ko izvajajo gospodarsko javno službo tiste gospodarske družbe, ki so bile iz javnih podjetij oziroma družbenih podjetij preoblikovane na podlagi prejšnjih predpisov ali pa ustanovljene kot gospodarske družbe oziroma drugi pravni subjekti in jim je bila koncesija za izvajanje gospodarske javne službe podeljena brez javnega razpisa. Te določbe veljajo tudi za javna podjetja, v katere je vstopil zasebni kapital, saj so v tem primeru podjetja izgubila status javnega podjetja.

S spremembo 42. člena, ko je dodan novi odstavek, kot tudi s spremembo 143. člena in podaljšanjem roka za dve leti bi omogočili tistim podjetjem, ki so sedaj imela v svoji lastniški strukturi tudi zasebni kapital in ga koncendenti, ki so največkrat tudi solastniki družb v različnih odstotkih, a premalo, da bi lahko v popolnosti nadzirali in s tem omogočili, da bi pridobili koncesijo brez javnega razpisa tudi za daljše obdobje.

Zaradi vsega navedenega bo Poslanska skupina Socialnih demokratov podprla sklep odbora.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa. Besedo ima gospod Zvonko Černač v imenu poslanske skupine SDS.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovane kolegice in kolegi, ostali prisotni!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu, ki ga je v parlamentarno proceduro vložila skupina poslancev, s prvopodpisanim Vilijem Rezmanom, bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podprli oziroma bomo glasovali proti sklepu matičnega odbora, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Gre v bistvu za dve relativno majhni spremembi. Prva se nanaša na uskladitev Zakona o javno-zasebnem partnerstvu z zakonodajo s področja javnega naročanja. Gre torej za to, da se določbe, ki v obeh zakonih s področja javnega naročanja že veljajo, vzamejo in decidirano zapišejo tudi v spremembe zakona o javno-zasebnem partnerstvu.

In druga sprememba, gre za spremembo roka, v katerem sme dosedanji izvajalec izvajati gospodarsko javno službo na način, kot jo je izvajal ob uveljavitvi tega zakona. Veljavni zakon o javno-zasebnem partnerstvu določa, da v javnih podjetjih ne more biti več zasebnega kapitala, zato je bilo v prehodnih in končnih določbah urejeno prehodno obdobje treh let, v katerem naj bi se sklenila nova koncesijska razmerja z gospodarskimi družbami, ki so se preoblikovala iz javnih podjetij. V praksi se je pokazalo, da je preoblikovanje teh podjetij bolj kompleksno, tako, da koncesijskih pogodb na podlagi novih javnih razpisov za izbiro koncesionarjev v predvidenem roku ni bilo mogoče skleniti. Danes smo že slišali, da gre za približno 50 občin, ki so s postopki začele, vendar jih zaradi različnih razlogov niso uspele v

roku dokončati. V izogib temu, da bi izvajanje posameznih gospodarskih javnih služb bilo nezakonito oziroma v izogib temu, da bi bile dejavnosti posameznih občin štete kot nezakonite, je ta predlog zakona, ki predlaga, da se ta rok za sklenitev novih koncesijskih pogodb podaljša iz treh na pet let. Veljavni zakon o javno-zasebnem partnerstvu v svojem 142. členu tudi določa, da se podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe brez razpisa gospodarskim družbam, če v teh gospodarskih družbah ni kapitalskih vložkov zasebnega prava. S tem se je vzpostavil neenak položaj gospodarskih družb z mešano lastnino, pa četudi imajo le minimalen vložek zasebnega kapitala. Ta podjetja se morajo, ne glede na to, da to javno službo že opravljajo, ponovno prijaviti na razpis in obstaja tudi verjetnost, da samo zaradi tega razloga ne bodo izbrana. V primerih, ko gre za podjetja, ki so v večinski lasti lokalnih skupnosti, pomeni, da bi bile s tem posredno oškodovane tudi lokalne skupnosti.

Iz tega razloga bomo glasovali proti temu predlogu sklepa in predlagamo, da se ta zakon nadaljuje v zakonodajni proceduri. Menimo tudi, da ni utemeljenih bojazni glede tega, da bi zaradi tega podaljšanja roka bila Slovenija s strani Evrope na kakršenkoli način sankcionirana. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Vili Trofenik v imenu Poslanske skupine Zares.

VILI TROFENIK: Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu je sicer kratek, a vendar ambiciozen projekt, ki želi, prvič, spremeniti 42. člen veljavnega zakona tako, da bi bila omogočena možnost izbora izvajalcev javno-zasebnega partnerstva brez javnega razpisa, v nasprotju s sodno prakso oziroma odločitvami sodišča Evropske unije, iz katerih jasno izhaja, da je podeljevanje koncesij ali drugih posebnih izključnih pravic brez javnega razpisa možno samo v primeru, da je koncesionar v izključni javni lasti, ne pa tudi v primeru tako imenovane mešane lastnine oziroma ob prisotnosti privatnega kapitala.

In druga ambicija predloženega zakona: želi podaljšati za dve leti, to je, s treh let na pet let, prehodno obdobje, v katerem je treba izvesti javni razpis za podelitev koncesije za izvajanje gospodarske javne službe v primerih, ko so koncesije bile podeljene brez javnega razpisa ali pa so se gospodarske družbe, ki izvajajo koncesije, preoblikovale iz javnih družbenih podjetij na podlagi prejšnjih predpisov oziroma so v privatni ali mešani lasti.

Argument časovne stiske - mimogrede povedano, to prehodno obdobje se je izteklo že 7. marca -, s katerim se poskuša utemeljevati nujnost sprejetja predloženih sprememb zakona oziroma 142. člena, ne vzdrži resne presoje in na nek način

služi za zakrivanje druge primarne ambicije, vsebovane v spremembi prej omenjenega 42. člena, izogniti se javnemu razpisu ali drugače, privilegiran položaj nekaterih javnih subjektov.

Zaradi navedenega in zaradi dejstva, da so od 1. januarja letošnjega leta v veljavi spremenjeni slovenski računovodski standardi, ki ukinjajo institut sredstev v upravljanju in posredno posegajo na področje izvajanja gospodarskih javnih služb, predloga zakona ni možno podpreti oziroma bomo podprli sklep matičnega delovnega telesa, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janez Ribič v imenu Poslanske skupine SLS.

JANEZ RIBIČ: Spoštovani, gospod podpredsednik Državnega zbora. Državna sekretarka. Spoštovane, gospe poslanke in poslanci.

Namen predlagateljev tega zakona sta dva. Ustalitev Zakona o javno zasebnem partnerstvu z zakonodajo s področja javnih naročil v delu, ki določa izjeme od obveznosti objave javnega naročila. Drugi. Ter podaljšanje roka, v katerem morajo podjetja, ki izvajajo javne službe in so jim bile koncesije dodeljene neposredno brez javnega razpisa na javnem razpisu pridobiti pravico izvajanje regularnih dejavnosti. Gre predvsem za to, da bi s predlagano rešitvijo omogočili potrebne uskladitve koncesijskih odnosov, ki jih nekatere lokalne skupnosti do sedaj še niso uspele izvesti. Vlada Republike Slovenije v svojem mnenju nasprotuje predlogu zakona, saj pravi, da obstaja tveganje, da bi s takimi spremembami kršili pravo EU. Vendar je potrebno opozoriti, da ima predlog zakona tako prednosti kot slabosti, ki jih ne moremo kar tako enoznačno opredeliti kot nevarnost za kršenje zakonodaje EU. Čeprav se je z nekaterimi argumenti Vlade potrebno strinjati, pa to ne pomeni, da se predloga zakona v nadaljnji proceduri ne bi dalo preoblikovati tako, da bi te dileme odpravili, hkrati pa pomagali odpraviti nekatere težave, ki so v tem trenutku že evidentno prisotne.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo, zato predlaganemu sklepu nasprotovali, saj želimo, da se predlog zakona vrne nazaj na matično delovno telo in tam dopolni tako, da bo zadoščeno tako zakonodaji Evropski Unije kot problemom, s katerimi se soočamo. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Jurša v imenu Poslanske skupine DeSUS.

FRANC JURŠA: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Lep pozdrav ministru, državni sekretarki. Kolegice in kolegic!

V Poslanski skupini DeSUS se strinjamo s predlogom sklepa matičnega delovnega telesa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Predlagatelji sprememb in dopolnitev Zakona o javno-zasebnem partnerstvu namreč z dvema členoma poskušajo urediti, popraviti protipravno situacijo, v kateri se je po izteku prehodnega obdobja v začetku tega meseca znašlo nekaj občin oziroma gospodarskih družb, ki izvajajo javne službe predvsem s področja komunale. Glede na seznam Gospodarske zbornice Slovenije - ki pa, kot je ugotovljeno, tudi ni čisto relevanten -, je takšnih občin približno četrtnina v Sloveniji, ki jim problematike preoblikovanja javnih podjetij ter urejanja in izvrševanja lastniških ter statusnih struktur in upravičenj ni uspelo rešiti v roku, ki ga je določila prejšnja vlada in ki je dejansko začel teči nekako sočasno s prevzemom letos iztekajočih se županskih mandatov.

Res je, da so situacije glede raznolikosti in zahtevnosti preoblikovanja javnih podjetij v gospodarske družbe po posameznih občinah zelo specifične. Vendar, če bi bila v praksi tako zelo vprašljiva izvedba tega, kar je zakon o javno-zasebnem partnerstvu za področje gospodarskih javnih služb določil konec leta 2006, danes ne bi bilo samo nekaj deset občin takih, ki zadev kljub triletnemu možnemu obdobju prilagajanja niso uspele urediti tako, kot nalaga veljavni zakon, temveč bi bilo teh vseh 210 občin oziroma večina njih.

Tudi se ne bi čakalo po naši oceni s predlogom zakonodajnih sprememb do izteka prehodnega obdobja, pač pa bi tisti, ki naj bi težave imeli, na to lahko opozorili že prej in tudi morebiti predlagali intervencije v smislu sprememb zakonodaje. Tako pa, kot je razvidno iz navedb Vlade, so se v zvezi z zadevno problematiko na Ministrstvo za finance obrnile samo tri občine in eno podjetje, ki pa jih na seznamu občin, kjer naj bi obstajal problem izvajanja gospodarsko javne službe zaradi obstoječega zakona ni - kar lahko pomeni le eno: da so uspele področje javno-zasebnega partnerstva urediti, kot veleva zakonodaja.

Dejstvo je, da bodo zaradi nepodpore eventualno nastopile določene posledice v izvajanju gospodarskih javnih služb, prav tako pa lahko po drugi strani pričakujemo negativne posledice tudi v primeru podaljšanja prehodnega obdobja, zaradi tega, ker bi kršili pravo Evropske unije.

Ker se v Poslanski skupini DeSUS bojimo, da namen zakona ni tak, kot se kaže na zunaj, in ker dvomimo v to, da bi se kljub morebitni podpori zakonu zadeve ustrezno rešile v dodatnem roku, predloga novele ne bomo podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima še gospod Miran Györek, v imenu Poslanske skupine SNS.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovane kolegice, kolegi!

S predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu po skrajšanem postopku želi zakonodajalec s predloženimi spremembami odpraviti oziroma popraviti manjše pomanjkljivosti zakonodaje, ki so se po izkušnjah izkazale v praksi. Gre predvsem za uskladitev zakona z zakonodajo na področju javnega naročanja in za doseganje doslednosti normiranja javno naročniških ustanov v zakonodaji ter za spremembo rokov za izvajanje gospodarsko javne službe. Kot je opredeljeno že v členih od 12 do 19 tega zakona, gre za temelje sistema javno-zasebnega partnerstva na načelih enakosti, transparentnosti, sorazmernosti, konkurence, procesne avtonomije, odgovornosti in sodelovanja.

Govorimo o spreminjanju oziroma dopolnjevanju dveh členov predmetnega zakona, to sta 42. in 143. člen. Kot vidimo ima Zakonodajno-pravna služba določene pripombe k spremembam 143. člena, to je na določbo o rokih, kjer bi bilo treba spremembo nomotehnično pravilno določiti. Tudi Vlada Republike Slovenije očitno ne podpira navedenih sprememb v tem 143. členu. Svoje zavračanje oziroma podporo predlaganim spremembam Zakona o javno-zasebnem partnerstvu utemeljuje Vlada Republike Slovenije z obstojem tveganja, kršenja predpisov Evropske unije. Ponovni dokaz, zdaj že kronično tipično slovenske servilnosti, tudi ko gre za še tako malenkostne želje po spremembah. S predlogom naj bi se spreminjal oziroma dopolnil tudi 42. člen, katerega dikcija govori o nepotrebnosti javnega razpisa za izbor izvajalcev v primerih, ko izjeme od obveznosti objave javnega razpisa oziroma obvestila o javnem naročilu za izbor izvajalca določajo predpise o javnem naročanju oziroma javnih naročilih na vodnem, energetskem, transportnem področju in področju poštnih storitev.

42. člen je namreč določal, da se izvajalec javno-zasebnega partnerstva izbere, razen če zakon določa drugače, na podlagi javnega razpisa, ki se obvezno objavi tudi na spletnih straneh. Torej, že sam Zakon o javno-zasebnem partnerstvu predvideva, da je s posameznimi zakoni predpisana izključitev javnega razpisa. Predlagani drugi odstavek 42. člena predmetnega zakona predstavlja redakcijo, zapolnitev obstoječe določbe tega člena, pri čemer pa v celoti upošteva pravno dejstvo, da je ravno normativna ureditev javnega naročanja teh prej omenjenih področjih kar strogo restriktivna. Tudi sami predpisi na področju javnega naročanja poznajo mnoge izjeme glede obveznosti objave javnega razpisa, ki jih je mogoče uporabiti pri sklepanju javno-zasebnih partnerstev. Na osnovi nekaterih utemeljenih argumentov in tudi posameznih razprav na seji matičnega delovnega telesa bomo v Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke ta predlog zakona podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. O predlogu sklepa bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **6. TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO**, skrajšani postopek. Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Besedo dajem predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

Gospod dr. Ivan Svetlik, minister za delo, družino in socialne zadeve, prosim.

DR. IVAN SVETLIK: Hvala lepa. Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovane poslanke in poslanci!

S tem zakonom o dopolnitvi Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno ne posegamo v materijo tega zakona v smislu preprečevanja dela in zaposlovanja na črno, pač pa gre za nujno zadevo, to je za uskladitev z evropsko direktivo, z direktivo Evropskega parlamenta o storitvah na notranjem trgu. Zakon, ki ga dopolnjujemo, namreč sedaj določa, da se za delo na črno šteje opravljanje dejavnosti, če tuje podjetje ne opravlja dejavnosti v Republiki Sloveniji preko podružnic ali opravlja dejavnost brez ustreznega dovoljenja. Navedena zahteva je v nasprotju z direktivo Evropskega parlamenta o storitvah na notranjem trgu, saj pomeni neenakopravno obravnavo podjetij ne tem področju. Ta direktiva namreč določa, da države članice začetka opravljanja dejavnosti ali opravljanja storitev ne smejo pogojevati s sistemom dovoljenj, razen v posebnih pogojih, ki jih direktiva sama določa. Prav tako določa, da države članice za začetek opravljanja storitve dejavnosti ali njeno opravljanje na svojem ozemlju ne smejo uveljavljati omejevanja ponudnikove pravice do izbire med glavnim ali sekundarnim sedežem, zlasti obveznosti ponudnika, da ima glavni sedež na njihovem ozemlju, ali omejevanje glede svobode izbire sedeža kot agencije, izpostave ali podružnice.

Vprašanje direktive o storitvah sicer uveljavlja poseben Zakon o storitvah na notranjem trgu, ki ga je Državni zbor že sprejel in bo začel veljati 30. marca 2010, vendar je treba tudi področno zakonodajo temu ustrezno prilagoditi in uskladiti tudi zadevni zakon. Ob tem mi dovolite, da povem, da na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve že pripravljamo tudi obširnejše spremembe tega zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno, z namenom izboljšati njegovo učinkovitost in učinkovitost inšpekcijskih služb pri odkrivanju dela na črno ter okrepitve sodelovanja teh služb. Te spremembe, dopolnitve bomo predložili v Državni zbor v letošnjem letu. Torej, to, kar zdaj predlagamo, je samo v izogib temu, da posamezna podjetja iz tujine ne bi tožila Republike Slovenije zaradi neustreznih omejitev, ki jih postavlja naša zakonodaja.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval tudi Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo.

Besedo dajem podpredsedniku gospodu Ljubu Germiču za predstavitev poročila odbora.

Prosim.

LJUBO GERMIČ: Hvala lepa, gospod predsedujoči za besedo. Gospod minister, spoštovane kolegice in kolegi.

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na 14. seji dne 11. 3. 2010 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada, s predlogom za obravnavo in sprejetje predloga zakona po skrajšanem postopku. Kolegij predsednika Državnega zbora, je na 53. seji dne 19. 2. letošnjega leta sklenil, da se Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno obravnava po skrajšanem postopku.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe z dne 24. 2. 2010, ki je predlog zakona proučilo z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno-tehničnega vidika in ni izrazila nobenih pripomb.

V uvodu je predstavnica predlagatelja v dopolnilni obrazložitvi pojasnila, da je predlog zakona potreben zaradi uskladitve s pravnim redom Evropske unije, in sicer z direktivo 126/36 Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu, ki je stopila v veljavo 28. decembra 2009. Glede pripombe Zakonodajno-pravna službe, da je treba pojasniti odstavek glede Švicarske konfederacije, je predstavnica Vlade povedala, da je ta v skladu s sklenjenim sporazumom z dne 21. 6. 1999, kjer je določeno, da je v območje Evropske unije treba vključiti tudi Švicarsko konfederacijo. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je glede na pojasnilo predstavnice Vlade k istemu mnenju Zakonodajno-pravne službe pojasnila, da na tej podlagi nima dodatnih pripomb in tudi ni podala dodatne obrazložitve k pisnemu mnenju. Glede na to, da gre pri predlogu zakona le za uskladitev zakona z direktivo EU, tudi članice in člani odbora niso razpravljali o predlogu zakona.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika glasoval o obeh členih predloga zakona in jih sprejel.

K predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji.

Odbor za delo, družino in socialne zadeve in invalide Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno sprejme v predloženem besedilu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima gospod Marijan Križman v imenu Poslanske skupine SD.

MARIJAN KRIŽMAN: Dober dan. Spoštovani podpredsednik, minister, kolegice in kolegi.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno podprla. Predlagani zakon prinaša zgolj eno vsebinsko dopolnitev, ki pa je potrebna zaradi prilagoditve slovenske zakonodaje s pravnim redom Evropske unije. V tem primeru je nujno potrebna uskladitev z določili direktive o delovnem času, saj pri tem že nekoliko zamujamo. V veljavnem zakonu je določeno, da se za delo na črno šteje, če tuje podjetje ne opravlja dejavnosti v Republiki Sloveniji preko podružnic ali brez ustreznega dovoljenja. Po sprejetju predloga zakona se za tuje podjetje ne šteje več podjetje s sedežem v državi članici Evropske unije, evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije, ki opravlja storitve, dejavnosti v skladu z zakonom, ki ureja storitve na notranjem trgu.

Vlada v uvodu predloga zakona za letos najavlja tudi obsežnejše spremembe, dopolnitve Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno. Pričakujemo, da bo takrat priložnost za poglobljeno razpravo o tej vsebini.

Kot rečeno, bomo predlagani zakon v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod mag. Štefan Tisel v imenu Poslanske skupine SDS.

MAG. ŠTEFAN TISEL: Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovani gospod minister, spoštovane poslanke in poslanci!

Osnovni cilj predlagane spremembe Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno je uskladitev z evropsko zakonodajo, in sicer z direktivo o storitvah na notranjem trgu. Zakon v trenutni obliki določa, da se za delo na črno šteje opravljanje dejavnosti, če tuje podjetje ne opravlja dejavnosti v Republiki Sloveniji preko podružnic ali opravlja dejavnost brez ustreznega dovoljenja. Navedene zahteva je v nasprotju z direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu, ki je stopilo v veljavo 28. 12. 2009. Direktiva bo v slovenski pravni red prenesena z Zakonom o storitvah na notranjem trgu, predlog zakona je bil sprejet februarja 2010, vendar pa je potrebno za popolni prenos direktive njena načela prenesti tudi v področne predpise. S predlagano spremembo zakona se odpravlja zahteva po ustanavljanju podružnic za vsa podjetja, s sedežem v državi članici Evropske unije, evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije, ki opravljajo storitvene dejavnosti v skladu z zakonom, ki ureja storitve na notranjem trgu.

V letu 2010 pripravlja Vlada Republike Slovenije obširnejše spremembe Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanju na črno, ki bodo to področje podrobneje definirala in dosegla večjo učinkovitost. Vendar je zaradi uskladitve s pravom Evropske unije potrebno ta zakon čim prej ustrezno dopolniti, saj imajo sicer podjetja s sedežem v Evropski uniji, evropskem gospodarskem prostoru in Švicarski konfederaciji možnost, da vložijo pritožbo proti Republiki Sloveniji zaradi diskriminatornega obravnavanja.

Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke bo predlog spremembe zakona podprla. Hvala.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franco Juri v imenu Poslanske skupine Zares.

FRANCO JURI: Hvala, gospod predsedujoči. Spoštovani minister, kolegi poslanci in poslanke!

Pred nami je novela Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno. Z njo slovenski pravni red na tem področju usklajujemo s sprejeto evropsko zakonodajo, točneje, z direktivo o storitvah na notranjem trgu. Trenutno veljavni zakon namreč določa, da se za delo na črno šteje tudi opravljanje dejavnosti, da tuje podjetje ne opravlja dejavnosti v Sloveniji preko podružnic ali opravlja dejavnost brez ustreznega dovoljenja. In ta določba je v neskladju z direktivo, ki je stopila v veljavo 28. decembra 2009. Direktiva bo sicer v slovenski pravni red prenesena z Zakonom o storitvah na notranjem trgu. Za popolni prenos njene vsebine pa je treba sprejeti tudi novelo, ki je pred nami. Z njo namreč odpravljamo zahtevo po ustanavljanju podružnic za vsa podjetja s sedežem v državi članici Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarske konfederacije, ki opravlja storitvene dejavnosti skladno z zakonom, ki ureja storitve na notranjem trgu.

Zaposlovanje na črno, diskriminacija na delovnem mestu, nespoštovanje delovnopravne zakonodaje so v tem trenutku področja, nad katerimi bi se morale vse pristojne institucije v državi močno zamisliti in primerno ukrepati. Tega ne govorim zgolj z vidika usklajevanja slovenske zakonodaje z evropsko. V zadnjem času, žal, lahko govorimo o slovenski specifikki, saj smo sami lahko spremljali več žalostnih zgodb delavcev, ne zgolj tistih, zaposlenih na črno, ampak tudi domačih, predvsem pa tujih, ki naj bi bili redno zaposleni v skladu s slovensko zakonodajo.

V Poslanski skupini Zares smo prepričani, da bi morala vsa slovenska politika, vključno z vsemi nadzornimi in sodnimi organi, zagotavljati zakonitost in poskrbeti, da bodo vsi odgovorni za kakršnokoli nezakonito ravnanje na področju dela in zaposlovanja ustrezno sankcionirani in bodo za svoje kršitve tudi odgovarjali. Prav tako smo prepričani, da bi

morala biti ena izmed prioritiet slovenske politike ob izhodu iz gospodarske krize vzpostavitev takega stanja duha v družbi, ki bo povečeval in optimiziral kakovost življenja, povečeval kakovost medčloveških odnosov ter povečeval blaginjo posameznika in družbe kot celote. Nedvomno je del tega tudi delovna zakonodaja, ki bi morala v slehernem delavcu vzbujati tako zaupanje, ki bo stimulatивно vplivalo na ves delavni in razvojni proces. Zaradi zlorab na delovnem področju je Generalna skupščina Združenih narodov že 18. decembra 1990 sprejela mednarodno konvencijo o varstvu pravic priseljenih delavcev in njihovih družinskih članov, ki je uradno v veljavo stopila 1. aprila 2003. Z njo je želela zagotoviti osnovne človekove pravice, ki jih posamezne država članice morajo zagotavljati. Konvencija je sicer postala zavezujoč dokument leta 2003, ko je dvajseta podpisnica postala Gvatemala. V sklopu vsega tega zato pričakujemo, da bo tudi Slovenija čim prej ratificirala omenjeno konvencijo in s tem naredila še en korak k vzpostavitvi optimalnih razmer na tem področju.

Predlog zakona bomo podprli.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jakob Presečnik v imenu Poslanske skupine SLS.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Gospod minister, spoštovane kolegice in kolegi.

V Poslanski skupini SLS bomo podprli spremembe zakona, ker so nujne zaradi uskladitve z direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu.

Ker pa je v teh dneh toliko govora tudi o avtoprevozniški dejavnosti, v poslanski skupini upamo, da zakon ni v nasprotju oziroma da ne izničuje pravkar na tej seji obravnavanega zakona o prevozih v cestnem prometu, ker smo urejevali tudi dovolilnice za tuje avtoprevoznike. Podprli smo ga v upanju, da bo res pozitivno učinkoval na poslovanje avtoprevoznikov, saj skuša preprečiti nelojalno konkurenco tujih prevoznikov, ki v slovenskem prostoru opravljajo prevoz oziroma natovarjajo blago tudi brez izdanih ustreznih dovolilnic oziroma ne izpolnjujejo drugih ustreznih pogojev. Tu je potreben, po naši oceni, bistveno večji nadzor. Poleg tega menimo, da bi bilo dobro z dodatnimi ukrepi omejiti delo na črno pri nas, saj kljub zmanjšanju po letu 2007, ko je bil sprejet zakon, še vedno beležimo preveč kršitev, ki povzročajo krivice in probleme pri tistih, ki delajo v skladu z veljavno zakonodajo.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo, kot rečeno, dopolnitev zakona podprli. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Jurša v imenu Poslanske skupine DeSUS.

FRANC JURŠA: Hvala lepa za besedo.

Na prejšnji, 14. redni, seji smo obravnavali Zakon o storitvah na notranjem trgu, ki implementira evropsko direktivo o storitvah na notranjem trgu in kjer področje opravljanja storitev posebno vpliva na številne predpise, je ta novela ena izmed tistih, ki bo prilagajala notranjo zakonodajo v omenjeni direktivi ter v splošnem smislu preprečevanja dela in zaposlovanja na črno. Pri predlogu dopolnitve Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno gre za spremembo določila 3. člena, ki določa, kdaj se opravljanje dejavnosti šteje za delo na črno. Po četrti alineji se šteje kot delo na črno, če se dejavnost opravlja preko tujega podjetja in le-to nima v Republiki Sloveniji ustanovljene podružnice ali ustreznega dovoljenja.

Da ne bi bilo tožb podjetij, ki imajo sedež v državah Evropske skupnosti, EGS in Švicarski konfederaciji, je treba besedilo uskladiti z direktivo o storitvah na notranjem trgu. To je predlagatelj storil na način, da predlaga, da se kot delo na črno ne šteje opravljanje dejavnosti tujega podjetja pri nas, če nima odprte podružnice, pri čemer seveda to velja za tista podjetja, ki imajo sedež v državi članici Evropske unije, EGS in Švicarski konfederaciji. Za podjetja iz tretjih držav pa bo seveda ta omejitev še vedno veljala.

Predlog dopolnitve zakona bomo poslanci DeSUS podprli.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

In še gospod Ljubo Germič v imenu Poslanske skupine LDS.

LJUBO GERMIČ: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Še enkrat lep pozdrav.

Dopolnitev Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno pomeni uskladitev slovenske notranje zakonodaje z direktivo Evropske unije in Sveta o storitvah na notranjem trgu, zato jo bomo v Poslanskem klubu Liberalne demokracije podprli.

Seveda se v Poslanskem klubu LDS zavedamo, da je urejanje in preprečevanje dela na črno ena izmed zelo pomembnih nalog te vlade, zato podpiramo tudi odločitev Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, ki ima v svojem normativnem planu za letošnje leto predvidene obsežne spremembe Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno, da se to področje čim kvalitetnejše uredi. Vendar pa so pred nami spremembe, ki jih je treba sprejeti takoj, kajti spremembe uvajajo nediskriminatorno obravnavanje ponudnikov storitev, če prihajajo iz držav Evropske unije, Evropske gospodarske skupnosti ali Švicarske konfederacije, s tem, da se s predlagano spremembo odpravlja zahteva po ustanavljanju podružnic za vsa podjetja, ki opravljajo storitvene dejavnosti v skladu z zakonom, ki ureja storitve na notranjem trgu.

Glede na vsebino predlaganega, torej sprememb in dopolnitev zakona, bomo zakon podprli.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **7. TOČKO DNEVNEGA REDA - NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ČLANSTVU REPUBLIKE SLOVENIJE V MEDNARODNEM DENARNEM SKLADU, skrajšani postopek.** Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Besedo dajem predstavniku Vlade za dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

Gospa mag. Helena Kamnar, državna sekretarka.

MAG. HELENA KAMNAR: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Spoštovani poslanci, poslanke!

Spremembe in dopolnitve Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu prinašajo naslednje spremembe in dopolnitve. Prva se nanaša na to, da smo v zakonu skušali bolj natančno urediti medsebojne odnose med Banko Slovenije in državnim proračunom, ko gre za odnose z Mednarodnim denarnim skladom. Po mnenju Banke Slovenije so bila namreč ta vprašanja v obstoječem zakonu rešena preveč ohlapno in zato je bilo treba vsakič znova določati, katere obveznosti in odgovornosti prevzema katera od institucij, zato je sedaj to bolj eksplicitno določeno. So pa razmerja povsem enaka, kot so bila tudi že do sedaj v praksi.

Druga novost, ki jo prinaša zakon, je urejanje ravni medsebojnega sodelovanja med državo Slovenijo in Mednarodnim denarnim skladom. Glede na to, da se je v praksi uveljavila nova oblika sodelovanja Mednarodnega denarnega sklada s svojimi članicami v obliki bilateralnih sporazumov, prinašamo v ta zakon pravno podlago, da lahko tudi Slovenija sklene bilateralni sporazum z Mednarodnim denarnim skladom. To seveda še ne pomeni, da ga sklepa, daje pa možnost. Res pa je, da je predvideno, da bi se v letošnjem letu tak bilateralni sporazum z Mednarodnim denarnim skladom tudi sklenil, ker je z njim že v tem trenutku sklenjenih enajst bilateralnih sporazumov, naslednjih enajst z vsemi ostalimi članicami pa se predvideva v letošnjem letu Slovenija naj bi s tem pravnim aktom pridobila podlago za sklenitev tega sporazuma.

Tretja novost, ki jo prinaša zakon, je nov način imenovanja namestnika guvernerja Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu. Medtem ko je sedanja zakonska ureditev predvidevala, da je vice guverner po funkciji

namestnik guvernerja Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu, sedanji zakon predvideva, da lahko guverner Banke Slovenije imenuje katerokoli osebo na to funkcijo.

In zadnja novost, ki se odraža predvsem v dopolnjenem 9. členu zakona, se nanaša na uskladitev tega zakona s statutom evropskega sistema centralnih bank, z Evropsko centralno banko ter s pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, namreč zakon že zelo dolgo časa ni bil spremenjen, zato te novosti še niso vnesene v njegovo besedilo.

Če se čisto na kratko dotaknem finančnih posledic tega zakona, potem velja povedati, da sam zakon ne prinaša finančnih posledic, odpira pa možnost za potencialne finančne posledice, ki bi morebiti izvirale iz sklenitve bilateralnega sporazuma na dolgi rok. V tem trenutku se ne predvideva, da bi sklenitev bilateralnega sporazuma povzročile kakršnekoli finančne posledice, ker je kapital, ki je na razpolago v mednarodnem denarnem skladu, dovolj velik, da bi se z njim lahko pokrivalo vse potrebe v naslednjem srednjeročnem obdobju. Tako, da morebitne finančne posledice, ki bi iz tega izhajale in bodo predstavljene podrobneje takrat, ko bo predstavljen tudi bilateralni sporazum, bi lahko prišle v poštev v naslednjem srednjeročnem obdobju. Neposredne finančne posledice so takšne, kot jih imamo že vključene v proračun za leto 2010 in 2011 - v višini 1,6 milijona evrov, in se nanašajo na pokrivanje tečajnih razlik in stroškov pri tečajnih razlikah. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Besedo dajem članu gospodu dr. Luka Juriju za predstavitev poročila odbora.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa. Lep pozdrav!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 15. seji 10. marca 2010 kot matično delovno telo obravnavalo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu predlagateljice Vlade Republike Slovenije, s predlogom za obravnavo po skrajšanem postopku. Obravnavo po skrajšanem postopku je Kolegij predsednika Državnega zbora sprejel na svoji 53. seji in jo je na zahtevo skupine poslancev za ponovno odločanje o vrsti postopka z dne 3. marca 2010 potrdil tudi Državni zbor.

Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je besedilo proučila z vidika skladnosti z ustavo, pravnim sistemom ter v zakonodajno-tehničnem pogledu in podala konkretno pripombo k 1. členu zakonskega predloga. Na tej podlagi so v poslovnem roku redakcijski amandma k 1. členu vložile koalicijske poslanske skupine.

V dopolnilni obrazložitvi členov je predstavnica Vlade izpostavila pogloblitve novosti, ki jih prinaša predloženo

besedilo, in sicer preciziranje obveznosti med Banko Slovenije in državnim proračunom v odnosu do Sklada, ki jih je dolžna izpolniti Banka Slovenije, uvedeno možnost za sklepanje bilateralnega sporazuma s Skladom in spremenjeno ureditev v zvezi z določitvijo namestnika guvernerja Republike Slovenije v Skladu.

Preostale spremembe se v pretežni meri nanašajo na potrebne uskladitve z veljavnimi, v prvi vrsti s pravnimi akti Evropske unije, ki doslej še niso bile vnesene.

V nadaljevanju je v okviru dodatne predstavitve mnenja Zakonodajno-pravne službe njen predstavnik poudaril, da predlog za amandma odbora sledi pripombam službe.

V razpravi je bilo v zvezi s predhodno izpostavljenimi vprašanji v zvezi s finančnimi obveznostmi do Sklada na podlagi predloga dano pojasnilo, da besedilo tovrstnih obveznosti ne prinaša. Tako opcija za sklenitev bilateralnega sporazuma kot finančne obveznosti na tej podlagi predstavljajo zgolj potencialno obveznost. Ker ob upoštevanju dejanskega stanja glede na kvoto izčrpanja kapitala, ki ga ima Slovenija v Skladu, skoraj ni verjetnosti, da bi do tovrstne realizacije obveznosti prišlo, pa gre v bistvu za ravnanje, analogno ravnanju ostalih članic Evropske unije.

Kar zadeva breme delitve obveznosti med Banko Slovenije in državnim proračunom, pa je navedena obveznost, ki pritiče državnemu proračunu in se v prvi vrsti nanaša na pokrivanje obresti, valutnih tveganj ali sprememb valut, relativno nizka in jo bo v prihodnjih letih po dani oceni mogoče zagotavljati iz tekočih proračunov.

Ob obravnavi je odbor amandma koalicijskih skupin k 1. členu zakonskega predloga sprejel. Hkrati je odbor v skladu s 126. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel.

Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega je navedeni amandma vključen. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima gospod Zvonko Černač v imenu Poslanske skupine SDS.

ZVONKO ČERNAČ: Še enkrat lep pozdrav tudi moje strani.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke menimo, da ni nekih utemeljenih vsebinskih razlogov za spremembo Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu.

Poleg tega so finančne posledice tega zakona zelo nejasne in nedoločne. Tudi ni jasno, zakaj bi morala država iz proračuna Republike Slovenije Banki Sloveniji povrniti

določene stroške, povezane z njenim delovanjem oziroma povezane z izvrševanjem tega zakona. Banka Slovenije je po Ustavi samostojna, na to se v temu Državnemu zboru, ko je potrebno posredovati posamezna vprašanja, konkretne odgovore glede izpostavljenosti posameznih bank v našem finančnem sistemu, rada sklicuje in Državni zbor, kot najvišja institucija zakonodajne veje oblasti v tej državi, zelo težko prihaja do relevantnih odgovorov.

Še več, poročila, ki jih dobivamo v sicer zelo lepih biltenih Banke Slovenije, so napisana na lepem, dopadljivem papirju. Izrazi, ki jih v teh papirjih beremo, govorijo eno, dejanska situacija pa govori nekaj popolnoma drugega. V lanskem letu smo bili priča temu, da je država želela zelo hitro v nekaj mesecih, v dveh mesecih s 300 milijonov evrov dokapitalizirati Novo Ljubljansko banko, za kar so bila v proračunu za lani tudi že predvidena, zagotovljena sredstva, in se to ni zgodilo. Po poročilu Banke Slovenije za kaj takšnega ni bilo nobene potrebe. Tudi javne izjave so govorile o tem, da je Nova Ljubljanska banka stabilna banka, ki ne potrebuje nobene dodane dokapitalizacije. V zadnjih dneh beremo zelo, zelo čudne informacije glede tega. To je eden izmed razlogov, da tega zakona ni dobro obravnavati tudi ne v tej situaciji.

Drugi razlog je ta, da je Banka Slovenije v preteklih letih, v kar nekaj letih kljub ugodnim gospodarskim okoliščinam izkazovala izgubo s poslovanjem. Da gre za eno relativno dobro zbirokratizirano institucijo, v kateri je zaposlenih preko štiristo ljudi in da se tudi po vstopu Slovenije v Evropsko monetarno unijo to število ni zmanjšalo, ampak celo povečalo, kljub temu, da so bile odvzete nekatere pomembne pristojnosti. Naložbena politika, ki jo vodi Banka Slovenije, je njena suverena pravica in tudi s tega razloga ne vidimo potrebe, da bi v državni proračun davkoplačevalci tudi skozi tak način, kot smo mu priča v tem zakonu, prispevali k saniranju slabih odločitev v preteklosti na ravni Banke Slovenije, ko jo je vodil sedanji minister gospod Mitja Gaspari. Banka je kupila dve obveznici Lehman Brothersa, iz katerih je realizirala nekaj deset milijonov evrov izgube. Vse to bo nekoč potrebno pokriti.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke ne vidimo nobenega razloga, da bi iz državnega proračuna, pa četudi na tak način, kot ga imamo danes na mizi, v Zakonu o Mednarodnem denarnem skladu, kjer gre za neko prevzemanje obveznosti proračuna do Banke Slovenije, da bi na tak način prispevali k izboljšanju finančne situacije. Banka Slovenija je samostojna. Samostojno vodi svojo finančno mednarodno politiko in odgovorna je tudi za rezultate svojega poslovanja.

Iz tega razloga v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke odločitev o teh spremembah prepuščamo vladajoči koaliciji. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Alojzij Potočnik v imenu Poslanske skupine Zares.

ALOJZIJ POTOČNIK: Spoštovani predsedujoči, predstavnica Vlade, kolegi.

Slovenija je članica Mednarodnega denarnega sklada od leta 1993. Takrat je bil v tem zboru sprejet zakon, ki je uredil vprašanja nasledstva Republike Slovenije v njem. Po izbruhu svetovne gospodarske krize, njene prepletenosti in povezanosti, je bila nujna mednarodna koordinacija ekonomskih politik. Mednarodni denarni sklad je v teh okoliščinah predlagal in opredelil tako imenovanih sedem načel za koordiniran pristop k izhodnim strategijam. Vzporedno s tem se je v marcu 2009 Republika Slovenija v zaključkih zasedanja Evropskega sveta zavezala, da bo sodelovala pri zagotovitvi dodatnih sredstev za delovanje Mednarodnega denarnega sklada, in sicer kot del skupnega odgovora Evropske unije na globalno finančno krizo. Tovrstna sredstva bodo države članice zagotovile preko bilateralnih sporazumov z Mednarodnim denarnim skladom. Da bi to namero omogočili, je treba sprejeti nekatere nujne spremembe in dopolnitve Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu. S predlogom zakona se tako upravljajo uskladitve z določili aktov evropskih centralno-bančnih institucij in pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti. Na novo je urejeno predstavljanje Republike Slovenije v Skladu, na kar ste že opozorili. Ključne rešitve so vendarle tiste, ki precizirajo obveznosti med Banko Slovenije in državnim proračunom do Mednarodnega denarnega sklada. Povedano, močno poenostavljeno, obveznosti Banke Slovenije se širijo, saj niso omejene le na zagotavljanje sredstev za vplačilo kvote. S slednjo ureditvijo in že omejenimi zaključki zasedanja Evropskega sveta se omogoča sklepanje bilateralnih sporazumov s Skladom. V tem sklopu se rešuje tudi problem tako imenovane prekomerne finančne izpostavljenosti Banke Slovenije, do katere bi lahko eventualno prišlo zaradi možnosti povečanja obsega obstoječih instrumentov Sklada.

Poslanska skupina Zares bo dopoljnjeni predlog zakona podprla. Hvala.

PODPRESEDNIK MAG. VASJA KLAVORA: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Jurša v imenu Poslanske skupine DeSUS.

FRANC JURŠA: Hvala za besedo.

Poslanska skupina DeSUS obravnavano novelo zakona podpira, saj omogoča točnejša definiranja obveznosti med Banko Slovenije in državnim proračunom v odnosu do Sklada ter širše možnosti sklepanja bilateralnih sporazumov Republike Slovenije s Skladom - predvideva se namreč dodatnih 22 sporazumov,

podpisnica bo tudi Republika Slovenija-, določitev namestnika guvernerja Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu, in sicer bo to po novem lahko oseba, katero bo za to funkcijo pooblastil guverner Banke Slovenije. Poleg tega so k spremembam usmerjene tudi uskladite določb osnovnega zakona z drugimi veljavnimi predpisi. Skratka, predlagane rešitve za poslance naše poslanske skupine niso sporne, zato bomo prispevali svoje glasove te novele. O nasprotnem nas niso prepričali niti očitki opozicije o finančnih posledicah, saj je iz predlagateljeve obrazložitve popolnoma jasno, kdaj bi prišlo do realizacije kritja oziroma povrnitev .../Nerazumljivo./... sredstev s strani Republike Slovenije. Do tega bi prišlo le v primeru, da država prejemnica Skladu sredstev iz sprejetega posojila ne bi vrnila. Vendar tukaj vsekakor velja upoštevati dejstvo, da se je v vseh teh letih delovanja Sklada - Mednarodni denarni sklad pa je bil ustanovljen leta 1944-, in se še ni dogodil, da država prejemnica ne bi vrnila sredstev, ki jih je odobril Sklad. Na podlagi tega lahko z visoko stopnjo gotovostjo menimo, da tovrstni stroški za Republiko Slovenije ne bodo nastali. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Miran Györek, ki bo predstavil stališče Slovenske nacionalne stranke.

Prosim.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovane kolegice in kolegi.

V zvezi s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o članstvu Republike Slovenije v mednarodnem denarnem skladu gre izpostaviti nekaj dejstev in tudi vprašanj, za katera ne najdemo ustrezne obrazložitve. V glavnem gre za definicijo obveznosti Banke Slovenije in Republike Slovenije do Mednarodnega denarnega sklada, kajti že samo članstvo v Skladu zahteva tudi zakonsko-pravno urejanje in s tem natančno določitev vsebine obveznosti in njihov obseg. V okviru Evropskega sveta se je namreč Republika Slovenija zavezala za sodelovanje pri povečanju sredstev za delovanje Sklada. Torej gre v bistvu za omogočanje Sloveniji pri zagotavljanju sredstev za delovanje sklada. Med drugim gre tudi za uskladitev določbe veljavnega zakona s statutom evropskega sistema centralnih bank, kot tudi s samo pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti. Kot je določeno, mora Slovenija to urediti nemudoma, se pravi takoj. Odpira pa se vprašanje oziroma nejasnost v zvezi z bilateralnimi sporazumi. Gospa Kamnarjeva je kot predstavnica Vlade na seji odbora izjavila sledeče: "Druga zadeva, ki jo prinaša zakon, je, da poleg že utečenih oblik sodelovanja med državo Slovenijo in Mednarodnim denarnim skladom odpiramo možnost, da država Slovenija sklene tudi bilateralne sporazume oziroma

bilateralni sporazum z Mednarodnim denarnim skladom. Ta oblika sodelovanja se je začela uveljavljati v lanskem letu." No, kljub temeljitemu pregledu členov tega zakona, določbe o sklepanju o bilateralnem sporazumov ne najdemo. Je možno to razlago najti v obrazložitvi, ampak člani tega ne navajajo. Kot sem že omenil, se je Republika Slovenija ob zaključkih zasedanja Evropskega sveta dne 19. in 20. marca 2009 zavezala, da bo sodelovala pri zagotovitvi dodatnih sredstev za delovanje Mednarodnega denarnega sklada kot del skupnega odgovora EU na globalno finančno krizo. Je že res, da take obveznosti izhajajo iz sprejetih mednarodnih aktov, ki Slovenijo zavezujejo, vendar se ob tem lahko vprašamo, iz kje bo Slovenija lahko zadostila tem dogovorom, ali z dodatnim zadolževanjem, če se pa na drugi strani tudi sama ubada s propadanjem sistema zdravstvenega zavarovanja, s propadanjem pokojninskega sistema? So se pa glede povečanja sredstev IMF, se pravi tega sklada, dogovorili tudi voditelji G20 2. aprila 2009 v Londonu, gre za okoli tisoč milijard ameriških dolarjev. Banka Slovenije v skladu s tem zakonom sodeluje v načrtu finančnih transakcij, namenjenih plasiranju sredstev državam v finančnih težavah. Glede na finančno krizo je pričakovati povečan obseg dejavnosti Sklada. Za Slovenijo znaša ta kvota po naših podatkih 295 milijonov evrov, zato je pričakovati povečanje finančnih obveznosti za proračun Republike Slovenije. Kako bodo sredstva zagotovljena, nam bo povedalo verjetno naše finančno ministrstvo.

Na osnovi vsega rečenega smo se v Poslanski skupini Slovenske nacionalne stranke odločili, da bomo nasprotovali sprejetju tega zakona. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Mag. Borut Sajovic bo predstavil stališče Poslanske skupine Liberalne demokracije Slovenije.

Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Še enkrat, vsem skupaj prijazen pozdrav.

Glavni cilj predlaganega zakona je točno razmejiti obveznosti, ki jih imata do Mednarodnega denarnega sklada Banka Sloveniji na eni strani in pa Republika Slovenija na drugi strani. Ugotovljeno je bilo namreč, da veljavni 7. člen zakona ne določa nedvoumno, točno in precizno, kdo je tisti, ki zagotovi dodatna sredstva. Prav to je eden od razlogov, če naredimo zgodbo bolj jasno, bolj transparentno, bolj čisto, da bo, seveda, podpora Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije za to rešitev.

Z zakonom pa se prav tako usklajuje tudi določba zakona, ki je v nasprotju s statutom evropskega sistema Centralnih bank, Evropske centralne banke in pa pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti, kajti s tem se usklajuje tudi sprememba glede imenovanja namestnika guvernerja Republike Slovenije v

Skladu. Iz ciljev izhaja glavna rešitev, ki spreminja razdelitev obveznosti med Banko Slovenijo in Republiko Slovenijo, ker sredstva za vplačilo obveznosti do Sklada iz naslova dodeljenih posebnih pravic črpanja prve in druge razdelitve zagotovi Republika Slovenija, sredstva za vplačilo ostalih obveznosti do Sklada pa zagotovi Banka Slovenije.

Na področju imenovanja namestnika guvernerja pa se uveljavlja novost, da imenovanje namestnika guvernerja v Mednarodnem denarnem skladu ne bo več vezano na funkcijo namestnika guvernerja Banke Slovenije, pač pa bo za namestnika guvernerja v Skladu preprosto imenovana oseba, ki jo bo za ta namen pooblastil guverner Banke Slovenije.

Ker zakon natančneje razmejuje obveznosti, odpravlja nedoslednosti in imenovanje namestnika guvernerja v Mednarodnem denarnem skladu smiselno ureja, bomo zakon v Poslanskem klubu Liberalne demokracije Slovenije podprli.

PODPRESEDNIK FRANCE ČUKJATI: Hvala.

Gospod Bogdan Čepič bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

BOGDAN ČEPIČ: Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav državni sekretarki, kolegice in kolegi poslanci.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu je potreben zaradi zaveze Slovenije v marcu leta 2009 na Evropskem svetu, da bo sodelovala pri zagotovitvi dodatnih sredstev za delovanje Mednarodnega denarnega sklada kot del skupnega dogovora Evropske unije na globalno finančno krizo. Tovrstna sredstva ne sodijo niti v redno kvoto niti med posebne pravice črpanja, temveč bodo države praviloma sredstva zagotovile preko bilateralnih sporazumov z Mednarodnim denarnim skladom. Da bi omogočili sodelovanje Slovenije pri zagotavljanju sredstev za delovanje Sklada je treba sprejeti Zakon o spremembah in dopolnitvah veljavnega Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu, s katerim se bosta določila obseg in vsebina obveznosti, ki jih imata do Sklada tako Banka Slovenije na eni strani kot tudi Republika Slovenija na drugi strani. To pa je zagotovo tudi ena od naših zavez, ki izhaja iz članstva v Mednarodnem denarnem skladu. Osnovna sprememba tega zakona oziroma vsebina tega zakona je dopolnitev 7. člena prvega odstavka, ki določa, da se sredstva za vplačilo obveznosti do Sklada iz naslova dodeljenih posebnih pravic črpanja iz prve in druge razdelitve tako kot do sedaj zagotavlja v proračunu Republike Slovenije. Sredstva za vplačilo ostalih obveznosti do Sklada pa zagotovi Banka Slovenije. Slednja tako prevzema odgovornost izvajanja vseh ostalih obveznosti do Sklada, vključno z izvedbo sporazuma o sodelovanju v posebnem posojilnem mehanizmu in v bilateralnih dogovorih, ki se bodo sklepali na osnovi zaveze Republike

Slovenije, podane v okviru zaključkov zasedanja Evropskega sveta z dne 19. in 20. marec 2009.

V novem tretjem odstavku pa je določena obveznost Republike Slovenije povrniti Banki Slovenije stroške obrestnih razlik, stroške tečajnih razlik, morebitnega varovanja tečajnega tveganja in transakcijske stroške, ki bi nastali pri izvajanju obveznosti iz prvega odstavka tega člena. Na ta način je v zakonu opredeljena kompenzacija stroškov, ki bi bili Banki Slovenije povzročeni pri izvajanju obveznosti iz prvega odstavka 7. člena zakona. Zaradi možnosti, da bi zaradi povečanega obsega uporabe obstoječih inštrumentov Sklada prišlo do prekomernih finančnih izpostavljanj Banke Slovenije, se v 7. členu doda še nov četrti odstavek, ki določa, da ne glede na tretji odstavek Republika Slovenija povrne Banki Slovenije 50% stroškov iz tretjega odstavka, ki nastanejo iz naslova vplačil kvote in sodelovanja v načrtu finančnih transakcije ter sodelovanja v mehanizmu trgovanja s posebnimi pravicami črpanja. Glede natančnega izračuna prispevkov posameznih članic EU za zagotovitev dodatnih sredstev Skladu je treba omeniti, da ta še ni povsem znan. Po dosedanjih preračunih bi naj Slovenija pri tem sodelovala s prispevkom v višini cca. 440 milijonov evrov. Dejanski obseg obveznosti Slovenije, ki bo znašal ob sklenitvi sporazuma držav članic EU s Skladom, bo po predlaganem prvem odstavku 7. člena Zakona zagotovljen iz sredstev Banke Slovenije. Pomisleki, ki so se pojavili ob tem v opoziciji predvsem pa kritike Slovenske demokratske stranke, da ni zagotovljenih sredstev v državnem proračunu, je treba omeniti, da ta kritika ne drži, ker mora Republika Slovenija skladno s četrtim odstavkom, 7. člena proračuna zagotoviti sredstva za kritje 50% stroškov, ki bodo nastali iz naslova vplačila kvote in sodelovanja v načrtu finančnih transakcij ter sodelovanja v mehanizmu trgovanja, s posebnimi pravicami črpanja v predvideni višini milijon 620 tisoč evrov letno. Zaradi tega ni potrebno dodati sredstva proračuna Republike Slovenije. Prispevek v predvideni višini 440 milijonov evrov pa bo zagotovljen iz sredstev Banke Slovenije, ki jih ima pri Evropski centralni banki.

SDS tudi očita, da obstaja tveganje, da bi morala Republika Slovenija Banki Slovenije povrniti neizterjana sredstva, ki jih država prejemnica posojila ne bi vrnila Mednarodnemu skladu. Tveganje sicer obstaja, vendar pa je bilo v zgodovini delovanje Mednarodnega sklada več držav v krizi, ki jim je Mednarodni denarni sklad posojal denar. Vendar pa jim na podlagi reforme posojil Mednarodnega denarnega sklada v letu 2008 ne zagotavlja brezpogojno. Zahteve Mednarodnega denarnega sklada pri posojanju denarja obsegajo zmanjševanje primanjkljajev in izvajanje strukturnih reform, zaradi tega so se tudi zmanjševala tveganja nevračanja posojil Mednarodnemu denarnemu skladu.

Zaradi navedenega bo Poslanska skupina Socialnih demokratov podprla Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah

Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker k dopolnjenemu predlogu zakona ni bilo vloženih amandmajev, zaključujemo drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 19. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

In prehajamo na **19. TOČKO DNEVNEGA REDA - TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA RESOLUCIJE O STRATEGIJI NACIONALNE VARNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE.**

Predlog resolucije je v obravnavo zboru predložila Vlada. Besedo dajem predstavnici Vlade, ministrici za obrambo dr. Ljubici Jelušič, za uvodno predstavitev resolucije.

DR. LJUBICA JELUŠIČ: Najlepša hvala za besedo spoštovani gospod podpredsednik. Spoštovani gospodje in gospe, poslanci in poslanke.

Predlog nove resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije je strateški, krovni, razvojni dokument na področju nacionalne varnosti, ki je po naši presoji bistvenega pomena za nadaljnji razvoj različnih podsistemov nacionalne varnosti, usmerjenje nacionalno-varnostne politike in pa tudi za zagotavljanje nacionalne varnosti naše države v najširšem smislu. S tem dokumentom bomo nadomestili podoben dokument, ki je nastal leta 2001, in ga je čas že močno presegel.

Naj poudarim samo ključne novosti v okviru nove resolucije. Najprej, ponovno smo pregledali in ovrednotili strateške interese naše države in pa tudi cilje, ko gre za vprašanje nacionalne varnosti. Ažurirali smo oceno varnostnega okolja. Potem smo na novo ovrednotili in dodali nove vire ogrožanja ter zapisali oziroma opisali celovit način odzivanja naše države na vse te vire ogrožanja. Potem smo uveljavili tako imenovani celovit pristop k zagotavljanju nacionalne varnosti, upoštevali smo strateške in politične dokumente Evropske unije, zveze Nato in Organizacije združenih narodov. Upoštevali smo že sprejeti nacionalni program varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki ga je sprejel Državni zbor v lanskem letu. Upoštevali smo ugotovitve iz strateškega pregleda obrambnega resorja iz leta 2009, strategijo sodelovanja Republike Slovenije v mednarodnih operacijah in misijah in pa druge že sprejete dokumente v zadnjem obdobju. Naj povem, da je ta resolucija nastajala kar precej časa, več kot leto dni. Vanjo so bile vključene vse dejavnosti, različni organi, strokovna javnost s področja nacionalne varnosti, zato sodimo, da predstavlja ustrezen okvir za nadaljnji razvoj nacionalno-varnostnega sistema in še posebej kot podlaga za

področne strategije, doktrinarne dokumente. Predstavlja tudi dobro podlago za normativno, organizacijsko in vsebinsko urejanje posameznih vprašanj nacionalne varnosti. Rdeča nit v tej resoluciji je nadaljevanje razvoja in modernizacije vseh podsistemov nacionalne varnosti, seveda ob sprotnem upoštevanju aktualnih varnostnih razmer, realnih virov ter mednarodnih obveznosti. Kot rečeno, širši je nabor virov ogrožanj in tveganj, zato pa je tudi politike odzivanja nad vse te vire ogrožanja in tveganj več, kot smo tega bili navajeni v preteklem obdobju oziroma v preteklem dokumentu.

Ta dokument, ki ga predlagamo v sprejem, je primerljiv s podobnimi dokumenti evropskih držav, primerljive so tudi ocene varnostnega okolja, virov ogrožanja in tveganj, pa tudi odzivanja. Seveda pa smo upoštevali vse posebnosti naše države in seveda tudi zgodovino zagotavljanja nacionalne varnosti v okviru naše države. Kot pomemben način zagotavljanja nacionalne varnosti, smo v tem dokumentu poudarjeno izpostavili vse obveznosti, ki izhajajo iz naslova našega članstva v Evropski uniji, zvezi Nato, Organizaciji združenih narodov in pa v Organizaciji za varnost in sodelovanja v Evropi. Naj povem, da sprejem tega dokumenta potrebujemo, je nujen za nadaljnje načrtno dograjevanje nacionalno varnostnega sistema. In pa naj tudi povem, da so na matičnem odboru, Odboru za obrambo, z dopolnitvami, ki so bile sprejete na tem odboru, ta dokument naredili še jasnejši in pa tudi natančnejši.

Spoštovani zbor, predlagam da novo resolucijo o strategiji nacionalne varnostni Republike Slovenije podprete in sprejmete. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Predlog resolucije je obravnaval Odbor za obrambo kot matično delovno telo.

Besedo dajem predsedniku odbora gospodu Jožetu Jerovšku za poročilo odbora.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana, gospa ministrica. Kolegice in kolegi.

Odbor za obrambo je na 9. seji 10. 3. 2010 opravil obravnavo Predloga resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije, ki ga je v obravnavo predložila Vlada. O obravnavi ste prejeli obširno poročilo, ki ga bom povzel v okviru razpoložljivega časa.

Odbor je prejel pisno mnenje Zakonodajno-pravne službe z dne 24. 2. 2010 in mnenji Državnega sveta ter Zveze slovenskih častnikov. Kot je uvodoma dejala ministrica za obrambo, gre za enega temeljnih usmerjevalnih, strateških dokumentov, ki celovito in uravnoteženo pokriva področje nacionalne varnosti. Resolucija je usmerjena v prihodnost, določa strategijo nadaljnjega zagotavljanja in razvoj nacionalne varnosti. Opredeljuje nacionalni interes, vire ogrožanja in tveganja ter

odzivanja Republike Slovenije nanje. Sedanja resolucija je konstitutivni dokument. Nov predlog resolucije pa poudarja razvojno usmerjevalno vlogo ob upoštevanju kontinuitete s sedanjo resolucijo, jo nadgrajuje in pri tem upošteva nove situacije in okoliščine, v katerih se Republika Slovenija danes nahaja, to je članstvo v zvezi Nato in Evropski Uniji. Prav iz navedenih razlogov je varnostna situacija Republike Slovenije danes drugačna, kot je bila pred vstopom v mednarodne institucije. Državni svet Republike Slovenije v mnenju ocenjuje, da predlagani akt predstavlja sodobno, celovito in usklajeno podlago za normativno organizacijsko ter vsebinsko usklajevanje vprašanj glede zagotavljanja nacionalne varnosti. Opozarja pa tudi na dejavnike negotovosti, ki lahko ustvarijo socialne nemire in nestabilnost. Opozarja, da se poraja ekonomska, socialna in eksistenčna negotovost.

Zakonodajno pravna služba je opozorila na nekatere nedoslednosti pri uporabi terminologije. Pripombe so v večini upoštevane v obliki amandmajev.

Odbor za obrambo je v razpravi ugotovil, da je predloženi dokument dobra podlaga za konkretne odločitve, ki bodo v nadaljevanju sprejete v okviru zakonskih in drugih predlogov. Bilo je tudi nekaj manjših kritik, nekatere sistemske rešitve bi bile lahko zapisane tudi drugače, nekatera poglavja bi lahko tudi združili in podobno.

Pohvalno je, da predlog resolucije kaže velik poudarek na novih oblikah groženj, kot so podnebne spremembe in naravne nesreče. Kot pravilno navaja predloženi akt, so sodobne varnostne grožnje predvsem podnebne spremembe, omejenost naravnih in drugih strateških virov, neugodna globalna demografska, finančna, gospodarska ter socialna gibanja, poglobljene razlike med bogatimi in revnimi, in prav s slednjim se v sedanjem času soočamo. Ne moremo sicer trditi, da je zaradi tega danes izjemno ogrožena nacionalna varnost, vendar so to grožnje, ki se lahko spreminjajo v potencialne grožnje, ki bodo ovirale razvoj države in njene temelje.

V predloženem aktu je zapisano, da bodo pomembne primerjalne prednosti Republike Slovenije kot članice EU in Nato tudi v prihodnje izhajale iz njenih različnih povezav z območjem Jugovzhodne Evrope, ni pa podrobneje zapisano, katere so te primerjalne prednosti. Vsekakor pa to pomeni, da se dobro misleči teh prednosti zavedajo, kar pomeni, da se Slovenija ni zastonj borila za sprejem v mednarodne institucije.

Prednost našega članstva v mednarodnih integracijah je koristna tudi z vidika notranje varnosti, saj je s tem policija pridobila precej prednosti v okviru čezmejnega sodelovanja ter izmenjave informacij na področju migracij. Hkrati pa so bile odpravljene notranje meje in kontrola, povečal pa se je pretok blaga in storitev.

Glede na pododdelek odzivanja na globalna, finančna, gospodarska in socialna tveganja je bilo opozorjeno, da so v

razmerah globalne, finančne in gospodarske krize vsa prizadevanja Slovenije usmerjena v blažitev posledic z ukrepi za povečanje zaupanja v finančne institucije.

Upamo, da država to dejansko dela, čeprav trenutni pokazatelji ne gredo v to smer.

Pododdelku odzivanja na področju boja proti terorizmu je bilo na vprašanje, kako trdna je naša zaveza v boju proti terorizmu, zagotovljeno, da bo s potrditvijo tega dokumenta na Vladi in zdaj še v Državnem zboru sprejeta skupna zaveza za skupni boj proti vsem oblikam terorizma in terorističnih dejanj v prihodnosti v okviru nacionalne varnosti Republike Slovenije.

Odbor je sprejel še nekatere amandmaje.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Tadej Slapnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Zares, prosim.

TADEJ SLAPNIK: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovana gospa ministrica, kolegice in kolegi.

V Poslanski skupini Zares podpiramo Predlog resolucije o strategiji nacionalne varnosti, saj postavlja temeljni razvojni in usmerjevalni dokument na področju nacionalne varnosti. V resoluciji so opredeljeni nacionalni interesi in nacionalno-varnostni cilji Republike Slovenije, analizirano je varnostno okolje, viri ogrožanja varnosti in varnostna tveganja države.

Določena so izhodišča politike odziva Republike Slovenije na posamezne varnostne grožnje in tveganja ter določene najširše sistemsko-organizacijske rešitve celovitega delovanja države pri zagotavljanju nacionalne varnosti.

Dodana vrednost resolucije je, da temelji na izhodiščih Resolucije o strategiji nacionalne varnosti iz leta 2001. Poleg tega upošteva veliko novih situacij in okoliščin, v katerih je Republika Slovenija danes. Od sprejetja prve resolucije je Slovenija postala članica zveze Nato, članica Evropske unije, kar je, razumljivo, bistveno spremenilo varnostno situacijo naše države. Resolucija o strategiji nacionalne varnosti predstavlja podlago za pripravo in dopolnjevanje posebnih strateških in drugih razvojnih dokumentov na področju nacionalne varnosti in za normativno, organizacijsko ter vsebinsko urejanje vprašanj v zvezi z zagotavljanjem nacionalne varnosti Republike Slovenije.

Kot je pojasnila ministrica za obrambo, predstavlja resolucija temeljna izhodišča nacionalne varnosti. Je temeljni strateški dokument, od katerega bo odvisen tudi sprejem strategije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske, predstavlja pa tudi osnovo za spremembo Zakona o obrambi.

V Poslanski skupini Zares smo prepričani, da je, upoštevajoč spremembe v mednarodnem in nacionalnem okolju, vendarle nastopil čas za poglobljeno spremembo in dopolnitev Zakona o obrambi, v sklopu katerega se še posebej zavzemamo za povečano vlogo parlamenta pri odločanju o napotitvah vojakov in vseh slovenskih državljanov v mednarodne operacije in misije. Obrambni resor se je po naši oceni po vrsti začetnih, a nikoli dokončanih reform, znašel na točki, ko je potreben širši premislek o njegovem nadaljnjem razvoju. Na to nas v zadnjem času vse bolj glasno opozarja tudi široka civilna javnost. V sistemu zagotavljanja nacionalne varnosti in v obrambnem resorju se je izoblikovala vrsta organizacijskih in procesnih podvajanj ter tudi neracionalnosti, ki so se v času krize, s katero se sooča država, še posebej izostrile in bi morale biti odpravljene. To je potreba, ki izhaja iz spremenjene narave samega sistema profesionalizacije vojske, kakor tudi iz potreb nadaljnjega razvoja, ki je v zadnjih letih povsem zastal. Samo novo orožje in oprema namreč ne predstavljata potrebne modernizacije sistema, slediti morajo namreč tudi nujne celovite in ciljno usmerjene pravne in systemske spremembe. Pri njihovi pripravi pričakujemo, da si bomo zastavili in odgovorili na ključno vprašanje: Kakšen obrambni resor potrebuje Republika Slovenija, da bo ta na eni strani učinkovit in skladen z materialnimi in drugimi zmogljivostmi Republike Slovenije ter nalogami, ki naj bi jih sistem dosegal na nacionalni in mednarodni ravni. Več kot očitno namreč je, da sedanje pretežno osredotočenje samo na mednarodne operacije ne izpolnjuje širših družbenih pričakovanj v zvezi z nalogami obrambnega resorja.

V želji, da bi Državni zbor v razpravo o Predlogu resolucije o strategiji nacionalne varnosti v večjem obsegu vključil zainteresirano civilno in strokovno javnost, je naša poslanska skupina na matičnem delovnem telesu predlagala, da bi pred sprejemom resolucije v Državnem zboru Odbor za obrambo organiziral javno predstavitev mnenj o resoluciji. Naš predlog žal ni dobil zadostne podpore, z obrazložitvijo, da bi javna razprava upočasnila sprejemanje vseh ostalih dokumentov, ki jih bo na osnovi resolucije v bližnji prihodnosti treba sprejeti. V Poslanski skupini Zares zato pričakujemo, da bo pri pripravi novel področnih zakonov in strategij, ki bodo sledile resoluciji o nacionalni varnosti v prihodnje, v večji meri k razpravi o predlogih in njihovi pripravi povabljeni in vključeni tudi zainteresirana civilna in strokovna javnost. Tako bomo namreč uspešno in s potrebnim družbenim soglasjem uskladili poglede na razvoj Slovenske vojske in zagotavljanje nacionalne varnosti s potrebami in zmogljivostmi države ter pričakovanji njenih državljanov. V Poslanski skupini Zares menimo, da je treba razvojna sredstva nameniti projektom in opremi, ki je potrebna za izvrševanje zakonsko opredeljenih nalog, v okvirih, ki jih ta država zmore in so sprejemljivi. S

temi pričakovanji bomo resolucijo o strategiji nacionalne varnosti tudi podprli.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Gvido Kres bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

GVIDO KRES: Spoštovani gospod podpredsednik, spoštovana gospa ministrica s sodelavcema, spoštovani kolegi in spoštovana kolegica!

Resolucija o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije je enako kot vse ostale resolucije doktriniran in strateški dokument. Takšni dokumenti so v vsaki državi potrebni, kajti na osnovi le-teh se začrta politika na nekem področju.

V Slovenski ljudski stranki se zavedamo, da je politika nacionalne varnosti kompleksna politika, ki zajema praktično vse resorje. V 3. tisočletju ne smemo na resolucijo strategiji nacionalne varnosti gledati kot na obrambo z obrambnega in policijskega stališča ali povedano z drugimi besedami, gledati na obrambo v povezavi z represivnimi metodami. Pravilno je v resoluciji navedeno, da so sodobne varnostne grožnje predvsem podnebne spremembe, omejenost naravnih in drugih strateških virov, neugodna globalna demografska, finančna, gospodarska, socialna gibanja in še bi lahko našteval. In prav s tem smo soočeni v sedanjem času. V tem trenutku zaradi tega ni ogrožena nacionalna varnost. Vendar pa se te grožnje lahko zelo hitro spremenijo v potencialne grožnje, ki bi ovirale razvoj, varnost in stabilnost naše države. V resoluciji se opisuje tudi mednarodna varnost okolja Republike Slovenije, ki je močno soodvisna, saj si v mednarodno-varnostnem okolju nobena država ne more svoje nacionalne varnosti zagotavljati povsem samostojno, kot je bilo to možno nekoč. Zato se nam zdi, da so tu premalo pojasnjene primerjalne prednosti Slovenije. Govoriti o članstvu v Evropski uniji in Natu je premalo. V Slovenski ljudski stranki smo prepričani, da bi morali podrobneje zapisati, kakšne so primerjalne prednosti.

Če se ustavimo še na nacionalnih vedah ogrožanja in tveganje nacionalne varnosti, se na primer pod poglavjem Orožja in javne varnosti omenjajo revščina in drugi socialni problemi. Dejstvo je, da je glede na splošno zaostrovanje, političnih, socialnih, gospodarskih, varnostih in drugih razmerjih v svetu možno v prihodnje tudi v Republiki Sloveniji pričakovati več kršitev javnega reda in miru, vključno s hujšimi kršitvami, ki lahko posledično prerastejo v kazniva dejanja z vsemi posledicami za varnost posameznika in slovenske skupnosti. V Slovenski ljudski stranki se zavedamo, da se razvoj vsake družbene krize in krize vrednot po svetu razvija v tej smeri in seveda pri tem Slovenija ni nobena izjema. Zato je pomembno, da resolucijo sprejmemo, kar je pa bistveno premalo in v Slovenski ljudski stranki smo

prepričani, da moramo narediti več tudi še na drugih področjih.

Zato pozivamo Vlado, da se s konkretnimi ukrepi loti finančne krize in krize vrednot, ki smo jima priče v zadnjem času. Zato je nujno spremeniti neugodna globalna, demografska, finančna, gospodarska in socialna gibanja in če naredimo to, smo tudi veliko naredili za nacionalno varnost. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Joško Godec bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev.

Prosim.

JOŠKO GODEC: Hvala za besedo gospod podpredsednik Državnega zbora, spoštovana ministrica s sodelavci, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovani ostali prisotni.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev o Predlogu resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije je pozitivno.

V Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo, da predlagani akt predstavlja uravnoteženo, celovito in sodobno podlago za normativno organizacijsko ter vsebinsko urejanje vprašanj v zvezi z zagotavljanjem nacionalne varnosti Republike Slovenije, ki je usmerjena v prihodnost, zato bomo predlog akta podprli. Strinjamo se s predlogom akta, da sta interes za ohranitev neodvisnosti, suverenosti in ozemeljske celovitosti države ter nacionalna identiteta, kultura in samobitnost slovenskega naroda, trajni življenjski interes Republike Slovenije. Sicer pa pri predlogu resolucije po oceni Poslanske skupine DeSUS pri opredeljevanju nacionalnih interesov in nacionalno-varnostnih ciljev Slovenija celovito upošteva obravnavanje nacionalne varnosti, izhodišča so nacionalni interes in cilje, ki izhajajo iz temeljnih vrednot slovenske družbe. Zaščita in obramba nacionalnih interesov in ciljev pa predstavljata srž zagotavljanja nacionalne varnosti. Predlog resolucije opredeljuje nacionalne interese kot življenjske in strateške, iz njih pa izhajajo nacionalni varnostni cilji, njihovo spremljanje pa omogoča tudi doseganje širših družbenih ciljev.

Iz tega stališča bomo Predlog resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije v Poslanski skupini DeSUS podprli. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Anton Anderlič bo predstavil stališče Poslanske skupine Liberalne demokracije Slovenije.

Prosim.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovani.

Za varnost smo državljani in državljanke pripravljani plačati veliko in tudi namenjamo veliko denarja za varnost in

obrambo skozi vsakoletne proračune in skozi programe, ki jih na tem področju izvajamo. Zato smo še toliko bolj zainteresirani, da so dokumenti in vse kar ureja to področje, narejeni tako, da bo varnost zagotovljena učinkovito, da bodo vsi elementi te varnosti usklajeni med seboj. Zato je treba imeti najprej osnovni dokument, kot se temu reče, resolucijo, kar samo po sebi pomeni okvir, neko podlago, neko usmeritev. Je pa seveda treba storiti veliko stvari potem v drugih predpisih. Razprava je potrebna, tudi širša. Prispevala bo, tudi če niso nekatere pobude na odboru bile sprejete, tudi peticija, ki jo je podpisalo lepo število državljanov in državljanek, in ki zahteva razpravo o spreminjajočih se razmerah na področju varnosti, obrambe in s tem tudi možnosti za nekatere spremembe, tudi v glavah, ko je govora o tem, kaj in koliko bomo namenili za varnost državljanov in državljanek in države kot take. Diskusije nikakor niso naperjene, tiste ki so kritične, v smer spodkopavanja varnosti in obrambe, prej krepitve, kajti le diskusija prinese tudi boljše rešitve.

Nesporno je treba v tej resoluciji poudariti to, da je vendarle več uravnoteženosti, ko gre za druge, ne vojaške, ne oborožene, grožnje, ampak tiste, ki prihajajo s strani narave, ki prihajajo tako rekoč nezavedno, nenačrtovano, nepričakovano in se z njimi soočamo praktično vsak dan, kjerkoli na svetu pač že, tudi pri nas doma so nekatere te grožnje absolutne in so takšne, da moramo biti na njih stalno pripravljeni. In ta preusmeritev od razmišljanj o tem, kako bomo zagotavljali sestavo v Slovenski vojski in kako bomo sledili mednarodnim smernicam, ko gre za posredovanje na kriznih področjih, ko gre za sodelovanje slovenskih vojakov in drugih, tudi civilnih in policije, civilnih institucij na kriznih področjih. Da je ta del ogrožanja s strani narave bistveno večji, kot je ta vojaško-obrambni. In zato pričakujemo, mi smo že v prejšnjem mandatu velikokrat naslavljali na prejšnjo vlado in tudi na javnost vprašanja o razmisleku, o nekaterih spremembah, o nekaterih posodobitvah na področju varnosti in obrambe, tudi ko gre za vprašanje nabav, ko gre za vprašanje izdatkov za oboroževanje, je to tisto področje, ki ga moramo stalno tehtati, stalno premišljati, ali je nekatere izdatke res treba nameniti izključno za oboroževanje in za opremo, ki je namenjena predvsem za sodelovanje na tujih misijah, torej na področjih, kjer sodelujejo naši pripadniki oboroženih sil. Prepričani smo, da bodo dokumenti, ki bodo sledili, lahko konkretnije nadgradili nekatera odprta vprašanja in tudi od diskusije s civilno družbo, ki je, vsaj jaz upam, da bo na Odboru za obrambo začeta in da bodo nekateri strahovi zaradi peticije, ki naj bi bila... ../Nerazumljivo./... proti obrambnemu sistemu Republike Slovenije, da to ni res in da državljanji in državljanke imajo pravico kritično razmišljati tudi o tem področju.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Dušan Kumer bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

Prosim.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana ministrica s sodelavci, kolegice in kolegi.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo Predlog resolucije o strategiji nacionalne varnosti podprli. Tudi zato, ker gre za dolgo pričakovani dokument, ki nadomešča tistega, ki je bil sprejet že davnega leta 2001. Od takrat pa so se tako razmere kot oblike ogroženosti in tveganosti v marsičem spremenile.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov ocenjujemo, da predlagani dokument predstavlja sodobno, celovito in usklajeno osnovo strategije za celovito in uravnoteženo opredeljevanje celotnega področja nacionalne varnosti. Ker gre za temeljni usmerjevalni strateški dokument, to seveda pomeni, da bo treba opredeljene nacionalno-varnostne cilje, ki so zapisani v tej resoluciji, tudi uresničevati, saj bo v nasprotnem dobronamernost, in tega je veliko v tej resoluciji, ostala zapisana le na papirju.

Prednost predloženega dokumenta je tudi v tem, da vsebuje in daje velik poudarek novim oblikam groženj, kajti danes viri groženj niso povezani samo z represivnimi metodami. Nekatere sodobne oblike ogrožanja, kot so podnebne spremembe, omejenost naravnih in drugih strateških virov, neugodna globalna, demografska, finančna, gospodarska pa tudi vedno večje socialne razlike so resne in to zelo resne oblike ogrožanja varnosti. In prav na slednje, vedno večje socialno razlikovanje in vedno večje število tistih državljanov, ki so na eksistenčnem minimumu, ni imuna niti Slovenija. Torej, splošno zaostrovanje političnih, socialnih, gospodarskih in drugih razmer v svetu ima vpliv tudi na razmere in varnost pri nas, zato je potrebno tudi ob tej priložnosti predvsem poudariti, da je varnost, tudi nacionalna, zagotovljena takrat, ko so ljudje zadovoljni predvsem s svojim socialnim položajem. Ekonomska, socialna in eksistenčna negotovost, povečanje brezposelnosti, naraščanje problema revščine so resni dejavniki negotovosti in tveganja. Velika vrednost te resolucije je prav v tem, da na te elemente ogroženosti opozarja, opredeljuje tudi njihovo razreševanje kot nacionalen, življenjski in strateški interes posameznikov in nacije v celoti. Le njihovo uresničevanje bo omogočalo tudi doseganje širših družbenih ciljev.

Torej, Predlog resolucije zajema vse potencialne vidike ogrožanj in ničesar ne izpušča. Predstavlja dobro podlago za urejanje vseh vprašanj v zvezi z zagotavljanjem nacionalne varnosti in ponuja tudi ustrezne rešitve, zato bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov ta predlog resolucije podprli. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Gospod Jožef Jerovšek bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Lepo pozdravljeni še enkrat.

V naši Poslanski skupini se zavedamo, da predstavlja zagotavljanje nacionalne varnosti izrazit nacionalni interes in spada med temeljne vrednote slovenske družbe. Ohranitev neodvisnosti, suverenosti in ozemeljske celovitosti ter ohranitev nacionalne identitete in samobitnosti je v strateškem in življenjskem interesu Slovenije, zato je te cilje treba uresničevati s politikami nacionalne varnosti, ki jih na okviren način predvideva resolucija.

Za nacionalno varnost kot vrednoto enako kot za demokracijo velja aksiom, da ni nikoli optimalno doseženega stanja, če pa se ta vrednota zanemarja in podcenjuje, se lahko hitro obrne v svoje nasprotje -+ v nacionalno nevarnost. Zato v Slovenski demokratski stranki pripravo in sprejemanja resolucije dojemamo kot izredno resno in odgovorno delo in njen sprejem, zaradi državotvornega pomena seveda podpiramo.

Resolucija opredeljuje geopolitični in geostrateški položaj Republike Slovenije in njeno mednarodno varnostno okolje, ki je danes kompleksno in soodvisno ter ima globalne razsežnosti. Resolucija vira ogrožanja in nacionalne varnosti deli na globalne, nadnacionalne in nacionalne vire ogrožanja. Nekateri viri so že tradicionalni, kot so krizna žarišča, terorizem in morebitne vojaške grožnje. Vedno bolj pa so realni viri ogrožanja tudi posledice podnebnih sprememb, globalne, finančne in gospodarske krize, kar vse zaostrejuje pogoje življenja in povzroča pomanjkanje življenjskih virov, ter sproža boj za naravne vire, preživetje in potencialne migracije.

Med nacionalnimi viri ogrožanja in tveganja nacionalne varnosti se resolucija pravilno dotika razmer izhajajoč iz finančne in gospodarske in socialne krize in njihovih posledic za ogrožanje javnega reda in miru. V poslanski skupini opozarjamo, da dosednji vladni ukrepi in odzivi niso bili uspešni in so bolj dejavnik negotovosti, kot dejavnik stabilnosti. Kot poseben problem se navaja revščina in z njo povezane politične, socialne in varnostne razmere. Kot potencialna nevarnost je pravilno ovrednoteno tudi kršenje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter ogrožanje človekovega dostojanstva. Lahko rečemo, da se je takšna ocena pokazala kot realistična, saj smo z nekaterimi posledicami ogrožanja človekovega dostojanstva že bili soočeni pri projektu izgradnje stadiona Stožice.

Med nacionalnimi viri tveganja je vedno potrebno resno obravnavati naravne in druge nesreče. Resolucija v petem poglavju opredeljuje odzivanje Republike Slovenije na grožnje in tveganja nacionalne varnosti. Politika odzivanja je

nacionalno-varnostna politika, ki zajema strategije, programe, načrte in dejavnosti države, skozi katere se odziva na vire ogrožanja in tveganja. Zato je zelo pomembno, da bi imeli uspešno zunanjo politiko, pravilno obrambno politiko in strategijo, ter učinkovito politiko za zagotavljanje notranje varnosti ter politiko varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Resolucija v okviru zunanje politike poudarja pomen varnega in stabilnega položaj države v mednarodni skupnosti. V poslanski skupini se zavedamo, da je za članstvo v Evropski uniji in Natu pomembna primerjalna naprednost Republike Slovenije na področju varnosti, zunanje in obrambne politike, kar poudarja tudi resolucija. Če bi sedaj v Sloveniji razmišljali, da je za Slovenijo slabo, ker smo člani mednarodnih integracij, bi nas proglasili za vetrnjake, saj je bila referendumsko odločitev o vstopu v integracije jasna. Se pa takšna gledanja pojavljajo v zadnjem času v peticiji z naslovom Ukinimo vojsko in izstopimo iz Nata, ki je prišla v javnost takoj za tem, ko je bil predlog resolucije vložen v zakonodajni postopek. Njena vsebina pa je v popolni koliziji s predlagano resolucijo, saj priporoča izstop iz zveze Nato in ukinitvev oziroma razpustitev Slovenske vojske. Izstop Slovenije iz mednarodnih institucij bi pomenil popolno prevzemanje odgovornosti in posledic na lastna pleča. V resoluciji se pravilno poudarja, da si danes nobena država svoje nacionalne varnosti ne more več zagotoviti povsem samostojno. Slovenija ni izjema.

V zvezi s sprejemanjem resolucije smo bili v poslanski skupini presenečeni, da je koalicijska stranka Zares na Odboru za obrambo želela odpreti ponovno razpravo o resoluciji s predlogom za javno predstavitev mnenj. S tem bi se odložil njen sprejem ter preprečilo in onemogočilo izvedbo nekaterih nujnih projektov na obrambnem področju. Hkrati ista poslanska skupina ni podala nobenega amandmaja na vsebino, ki bi omogočil dodatno razjasnitev dilem v okviru plenarne razprave. Zato nas skrbi, da ima strategija nacionalne varnosti znotraj vladne večine prikrito tempirano bombo in se bodo nadaljevala prizadevanja za slabitev Slovenske vojske in nasprotovanje zavezništvom, ki so v interesu kolektivne obrambe...

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Gospod Jerovšek, čas je potekel.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Končali smo s predstavitevijo stališč poslanskih skupin. Amandmaji k dopolnjenemu predlogu resolucije niso bili vloženi. Odločanje o dopolnjenem predlogu resolucije bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili čez pol ure v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam tudi sejo zбора, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali ob 14.20.

(Seja je bila prekinjena ob 13.50 se je nadaljevala ob 14.20.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje, prehajamo na glasovanje zбора o predlogih odločitev.

Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s **prekinjeno 18. točko dnevnega reda**, to je s ponovnim odločanjem o zakonu o spremembah in o dopolnitvah **Zakona o detektivski dejavnosti**.

Prehajamo na odločanje o navedenem zakonu. Ob tem vas želim opozoriti, da mora pri ponovnem odločanju skladno z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije za sprejem navedenega zakona glasovati večina poslancev zбора, to je 46 ali več.

Glasujemo. Navzočih je 66 poslancev, za je glasovalo 47 proti 4.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Kot ste videli, sem prebral malo hitreje, ker sem prej malo počasneje govoril.

Nadaljujemo s **prekinjeno 2. točko dnevnega reda**, to je z obravnavo predloga **Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2010 in 2011 v okviru nujnega postopka**.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dnem 26. 3. 2010. Torej prehajamo na odločanje...

Proceduralno, gospod Jelinčič, prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa, gospod predsednik.

Jaz bi rad povprašal, če smem glasovati tako kot mislim, da bom glasoval, pa ne vem, ali moram vas vprašati ali moram vsakega poslanca posebej. Jaz sem šel recimo tudi že na kavo z gospodom Vebrom ali pa... pa da ne bi bilo mišljeno, da gre za podkupovanje ali kaj podobnega. Pa prosim, če mi razložite, ali smem tako kot mislim ali moram vsakič posebej vprašati vas ali vse koalicijske poslance? Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Jelinčič. Odgovor si morate dati sami. Hvala lepa.

Nadaljujemo z drugo obravnavo z odločanjem o vloženi amandmajih. Prehajamo na odločanje o amandmaju k 1. členu Poslanske skupine SDS. Opozarjam, če bo ta amandma sprejet, je

amandma pod točko 2. brezpredmeten. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 41.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 41.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Smo pri 1. členu. Odločamo o drugem amandmaju poslanskih skupin SD, Zares, DeSUS in LDS. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 46, proti 3.

(Za je glasovalo 46.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končani smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona. Pardon, se opravičujem. Imamo še 4. člen, se opravičujem. Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 4. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS. Mag. Andrej Vizjak, prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa. Spoštovani predsednik.

S tem amandmajem v Slovenski demokratični stranki predlagamo skrajšanje plačilnih rokov neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov iz 30 na 15 dni. Pravzaprav gre predlog Vlade za spremembo Zakona o javnih financah v nasprotno smer od pričakovanja gospodarstva. Torej, predlog Vlade, ki ga boste, v kolikor ne bo naš amandma sprejet, uzakonili, je, da je plačilni rok za neposredne proračunske uporabnike trideseti dan, ne trideset dni, ampak trideseti dan. To, po moji oceni, postavlja plačilni rok na najdaljši možni plačilni rok iz dosedanjega tridesetdnevnega plačilnega roka in hkrati po, moji oceni, povzroča nepotrebne birokratske zaplete. Namreč tudi nekateri neposredni proračunski uporabniki, ki bi lahko plačali prej, v petnajstih ali pa dvajsetih ali petindvajsetih dneh, bodo plačali poslej trideseti dan. Mislim, da bo to nekaterim neposrednim proračunskim uporabnikom predstavljalo nepotrebno birokratsko breme, hkrati pa bo tudi po nepotrebnem podaljševalo plačilne roke na trideseti dan. Zato v Slovenski demokratični stranki z amandmajem predlagamo, da se plačilni rok skrajša na petnajst dni. S tem se pomembno prispeva k zaježitvi naraščajočega problema plačilne nediscipline v državi. Ko smo lahko pred dnevi prebirali slovensko časopisje, smo lahko v enem izmed dnevnikov zasledili, da slovenski gradbinci kot enega izmed ključnih predlogov naslavlja na Vlado predlog, da država, lokalne skupnosti, javni zavodi in drugi neposredni in posredni proračunski uporabniki plačujejo svoje obveznosti hitreje, pravzaprav samo pričakujejo, da plačujejo svoje obveznosti znotraj z zakonom predvidenega plačilnega roka, kar pomeni, da je še huje kot mislimo. Torej, huje je v tem, da so plačilni roki dejansko daljši, kot pa to določa zakon.

Spoštovana koalicija, če želite kaj konkretnega narediti za gospodarstvo, potem morate narediti to s konkretnimi ukrepi. Samo s strategijami, s ponavljanjem nekaterih pričakovanj, da bomo svetilnik in da bomo ne vem kaj še v

Evropi, seveda ne bo od tega realni sektor nič imel. Ta amandma, ki ga v SDS vlagamo, je pomemben korak v smeri, da pomagamo gospodarstvu v teh kriznih časih, pa ne samo to, temveč tudi, da nadgradimo standard neke plačilne discipline, ki mora biti vseskozi napor Vlade.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo.

Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 40.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 40.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Sedaj pa smo res končali z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka. Ker ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 1. členu dopolnjenega predloga zakona, sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje? Ugotavljam, da ne. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih v drugi obravnavi predlog zakona neusklajen. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 50, proti 19.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 19.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 5. točko dnevnega reda**, to je z **obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu v okviru skrajšanega postopka**. Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 34, proti 30.

(Za je glasovalo 34.) (Proti 30.)

Ugotavljam, da je zbor sklep sprejel. Zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 6. točko dnevnega reda - z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvi Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanju na črno, skrajšani postopek**. Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 66, proti 1.

(Za je glasovalo 66.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 7. točko dnevnega reda - z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o članstvu Republike Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu, skrajšani postopek.** Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenem predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih matičnem delovnem telesu predlog zakona neusklajen. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 3.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 19. točko dnevnega reda - z obravnavo Predloga resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije.** Prehajamo na odločanje o predlogu resolucije. Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je resolucija sprejeta. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **prekinjeno 1. točko dnevnega reda - na vprašanja poslank in poslancev.** V skladu s predlogom poslanca Jožeta Tanka bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa. Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednika Vlade Boruta Pahorja na poslansko vprašanje Jožeta Tanka glede vladne politike pomoči gospodarstvu. Glasujemo. Pardon!

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine.

Jože Tanko, prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa. Spoštovani predsednik!

V sredo sem postavil predsedniku Vlade dve preprosti vprašanji. Eno se je nanašalo na semafor protikriznih ukrepov. Vprašal sem ga, koliko zelenih luči je že prižganih na tem semaforju in koliko gori še vedno rdečih luči. Drugo vprašanje pa se je nanašalo na pogodbenega sodelavca Ministrstva za finance gospoda Isajlovića. Vprašal sem ga, kdaj bo končno prekinjena pogodba s tem sodelavcem na ministrstvu. Na dve tako enostavni vprašanji nisem dobil nobenih odgovorov. Moram reči, da smo, kar zadeva protikrizne ukrepe, v velikem zaostanku. Tu se sprašujemo, ali se te protikrizne ukrepe oziroma ukrepe izhodne strategije bojimo sprejeti, ker bi se potem začelo gospodarstvo pregrevati, ali pa teh ukrepov ne sprejmemo zato, ker enostavno v Vladni, vladni koaliciji ni zadostnega soglasja o tem, kakšni naj bi ti ukrepi sploh bili. Podlaga, predpogoj za uspešno in učinkovito delo je zagotovo razumevanje v vladni koaliciji, v Vladi, in tu žal ugotavljamo, da je vseh teh sporov med ministri in ministrstvi

pravzaprav toliko, da ni možno in Vlada ne more predlagati neke zaključene vsebine in jo tudi pravočasno predložiti v obravnavo Državnemu zboru. Na semaforju protikriznih ukrepov je napisanih 26 ukrepov in žal tistih pomembnih ukrepov, ki bi dejansko omogočili, da bi se vse te zgodbe, kar zadeva poslovanje, uspešnost poslovanja, gospodarsko rast, pa tudi blaginjo in zaposlovanje, začele dogajati, ti ukrepi enostavno Državnemu zboru niso predloženi.

Predlagam, da o razlogih, zakaj gori še vedno toliko rdečih luči in zakaj ni prižganih zelenih luči, opravimo razpravo v Državnem zboru. Gre pravzaprav za temeljna vprašanja usode Republike Slovenije in mislim, da bi Državni zbor moral o tem opraviti ustrezno razpravo. Če te razprave ne bo, potem razumemo, da vladna koalicija za dokument, ki smo ga obravnavali v Državnem zboru in ki ima naslov Izhodna strategija, ne kaže nobenega interesa in nobenega zanimanja. Mislim pa, da bi Državni zbor moral biti seznanjen s tem, kaj se dogaja na področju ukrepov izhodne strategije, in zelo zainteresiran, da bi tam čim prej gorele zelene luči.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Glasovanje teče, navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 41.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 41.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca mag. Andreja Vizjaka bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za okolje in prostor dr. Roka Žarnića na poslansko vprašanje mag. Andreja Vizjaka v zvezi s hidroelektrarnami na spodnji Savi.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS.

Mag. Andrej Vizjak, prosim.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Spoštovani poslanci.

Projekt izgradnje hidroelektrarn na spodnji Savi je do pred približno pol leta tekkel nemoteno. Pred pol leta se je zaustavil, zaradi tega, ker Ministrstvo za okolje in prostor, kot pooblaščenec Vlade ni sprejelo ustreznih ukrepov za zagotovitev finančnih sredstev za nadaljevanje gradnje vodne infrastrukture, konkretnije akumulacijskega bazena pri Hidroelektrarni Krško. Dogaja se torej, da se gradi energetska infrastruktura, gradi se jezovna zgradba, strojnica in vse, ne gradi pa se akumulacijski bazen. Tudi ni jasno, kako in kdaj se bo začel graditi akumulacijski bazen. Problem je torej, da se že kaže potencialna škoda, ki bo nastala oktobra naslednje leto, ko bo zgrajen energetski del v celoti, ne bo pa ustrezne infrastrukture, da bi hidroelektrarna lahko začela delati. Škode, po podatkih energetikov, je okrog pol milijona evrov na mesec. Projekt izgradnje hidroelektrarn na spodnji Savi ni le

energetski projekt, ta projekt je pomemben projekt za varstvo pred poplavami, saj ščiti kompletno Posavje, naselja, kakor tudi kmetijske površine pred pogostimi poplavami, škode je bilo že kar nekaj.

Ta projekt je tudi pomemben vodarski projekt, saj zadržuje reko Savo, največjo slovensko reko v spodnjem toku v Sloveniji, s tem pomembno vzdržuje podtalnico v Posavju, kakor tudi oskrbuje bogate zaloge s pitno vodo v tem delu Slovenije. Projekt pa je pomemben tudi kot protikrizni projekt, saj zaposluje preko 200 slovenskih podjetij, ki zaposlujejo preko 2 tisoč delavcev. Te trenutno stojijo samo zaradi tega, ker ni rešeno financiranje vodne infrastrukture. Jaz se strinjam z nekaterimi dilemami, ki so povezane tudi z črpanjem sredstev vodnega sklada in z ostalimi odprtimi vprašanji, vendar Ministrstvo za okolje in nov minister za okolje je verjetno na svoji poziciji zato, da probleme rešuje, ne pa da probleme pogloblja oziroma ustvarja dodatne. Tudi minister sam je v mojem vprašanju izrazil željo, da bi se več pogovarjali, našli rešitve na to temo, zato menim, da bi bilo dobro, da najdemo tudi politično voljo za to, da opravimo razpravo o odgovoru ministra za okolja in prostor gospoda Žarnića na moje vprašanje.

Torej, ne želimo nič drugega kot nadaljevati v skladu s terminskim načrtom izgradnje hidroelektrarn na Spodnji Savi ter se seveda s tem tudi spopasti z zavezujočim ciljem, ki ga bo imela Slovenija do leta 2020, torej zagotoviti 25% obnovljivih virov proizvodnje električne energije v končni porabi. Prosim za podporo temu predlogu.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Gospod Jelinčič, obrazložitev v imenu Poslanske skupine?

V imenu Poslanske skupine SNS Zmago Jelinčič Plemeniti, prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa.

V naši poslanski skupini podpiramo razpravo o tem predlogu.

Dejstvo je, da se sploh o vodnih poteh bistveno premalo pogovarjamo. Veliko je povedal že gospod Vizjak o določenih segmentih, pozabil je še eden segment, plovnost na reki Savi. To smo popolnoma zanemarili in kljub temu, da bi, ko smo gradili hidrocentrale, samo 6% povečanih stroškov omogočilo ladijski prevoz do sredine Slovenije. Ti projekti so bili narejeni že v 60-ih letih v nekdanji SFR Jugoslaviji in danes tega ne razumemo, tistega, kar so pred skoraj 40-imi leti oziroma več kot 40-imi leti že razumeli in se zavedali te pomembnosti. S tem bi se Slovenija vključila tudi v mrežni ladijski promet v srednji Evropi in to zelo intenzivno delajo Hrvati. Komanda že prejšnjega predsednika vlade je bila, da morajo Hrvati pripraviti plovno pot do Zagreba in to intenzivno počnejo. Tudi povezave med Zagrebom in med ostalimi

kraji na Hrvaškem se izvajajo, se delajo načrti, so v teku. Pri nas ne delamo ničesar. Edino, kar smo naredili, je to, da smo tisto institucijo, ki naj bi obravnavala porečje Save, preselili v Zagreb in smo enostavno dopustili, da Hrvatje odločajo tudi o slovenskih rekah. Mislim, da bi morali vsaj v razpravi odpreti vsa ta vprašanja; poleg tistih, ki jih je omenil gospod Vizjak, tudi vprašanje plovnosti. Gre za reševanje gospodarske situacije, gre za reševanje ekološke situacije in gre za reševanje tudi konec koncev novega odprtega turizma, ki ga Evropa vedno bolj išče. Če je slovenski državi in slovenski vladi trenutni vseeno, kaj bo z možnimi resursi, kaj bo z možnostjo dodatnega zaslužka in dodatnih zadev in povezav znotraj Evrope, potem tudi ne moremo nič pomagati. Vendar mislim, da je smiselno, da se ta razprava odpre in da najdemo kakšne skupne rešitve. Konec koncev, če se ne motim, smo v istem čolnu in ta čoln zelo pušča vodo. Bi bilo smiselno, da vsaj kakšne luknje skupaj zamašimo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev v lastnem imenu. Še kdo? V lastnem imenu gospod Han, prosim.

MATJAŽ HAN: Hvala lepa, v svojem imenu.

Zdaj, ta čoln, o katerem sta govorila gospod Vizjak pa gospod Zmago Jelinčič, ni isti, ker tukaj gre za neko drugo zadevo, o čemer je gospod Zmago govoril, dočim gospod Vizjak je govoril o problemih, ki so...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Obrazlaga glasu, ne komentarji drugih...

MATJAŽ HAN: No, samo da bo narod vedel, da je mogoče zdaj Zmago zašel iz reke Save, ampak pustimo zdaj...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Obrazložitev glasu, prosim!

MATJAŽ HAN: Jaz se v 90% strinjam z gospodom Vizjakom, ko pravi, kakšen problem je, ko se ustavlja izgradnja na spodnji Savi in da se dela na nek način tudi gospodarska škoda. Vse lepo in prav, vendar gospod Vizjak zelo dobro ve, da smo bili mi, župani in ta odbor, ki se ukvarja z izgradnjo hidroelektrarn na spodnji Savi, že pri predsedniku Vlade pred slabimi petnajstimi dnevi, ko smo sprejeli tudi sklepe, za katere mislim, da jih bo Vlad, na nek način tudi izvršila.

Jasno smo vsi skupaj, tudi gospod Bogovič je bil prisoten, sprejeli štiri sklepe, kjer smo ugotovili skupaj, da mora Ministrstvo za okolje in prostor takoj zagotoviti financiranje za izgradnjo akumulacijskega bazena, da mora MOP takoj narediti investicijski program za hidroelektrarno Krško in poslovni načrt do 15. aprila. Zdaj ta datum, gospodje, še ni "šel skozi" tako pričakujem, da bo Vlada te sklepe spoštovala. Zato jaz danes ne bom podprl predloga, ki ga je

dal gospod Vizjak, ko pa bo ta datum minil, se pravi 15. aprila in da Vlada ne bo naredila nič, potem pa verjemite, da bom tudi jaz za takšno razpravo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu v svojem imenu mag. Andrej Vizjak. Prosim, da se ne zgledujete po predhodniku in ne polemizirate.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Torej res je, pred kakšnimi petnajstimi dnevi je bil sestanek pri predsedniku Vlade. Spoštovani predsednik, z nikomer ne polemiziram. Torej na tem sestanku so se dogovorili tudi to, da se takoj zagotovijo pogoji za nadaljevanje gradnje. Če si Ministrstvo za okolje razlaga, da je takoj 15 dni, potem je ta "takoj" zelo dolg takoj, kajti v 15 dneh se ni zgodilo nič - tudi to, kar bi se lahko zgodilo. Torej, lahko bi bil na Vladi obravnavan in sprejet poslovni načrt podjetja Infra, ki je nosilec te investicije. Sprejetje poslovnega načrta na Vladi je šele predpogoj za razpis za gradnjo akumulacijskega bazena, potem lahko pričakujemo, da se bodo gradbinci stepili ob tem pomanjkanju državnih investicijo za to investicij, ki je, mimogrede, vredna okoli 15 milijonov evrov, in lahko pričakujemo izbor izvajalca tam v jeseni. V enem letu pa je potrebno zgraditi akumulacijski bazen, da ne bo nastala škoda. Torej vsak "takoj" bi moral biti res takoj. Torej se je že zgodilo, da se ne drži dogovora oziroma dogovorjenega. Mi bomo imeli v najboljšem možnem terminu to razpravo na aprilski seji, ki pade po teh datumih, v katerih bi se že moralo kaj zgoditi. Sam bom zelo vesel, če bomo ob tej razpravi ugotovili, da je Ministrstvo za okolje in prostor do 15. aprila že objavilo kak razpis, da bo že kaj narejenega in da bo projekt stekel.

Mimogrede, podpiram pa to razpravo tudi zaradi nečesa, kar se zelo navezuje na pripombo gospoda Jelinčiča, to je na načrtovanje ostalih hidroelektrarn v toku, ki še sledijo, to sta hidroelektrarne Brežice in hidroelektrarne Mokrice. Tudi načrtovanje teh elektrarn se je ustavilo. In problem je, da se je projekt, ki je tekkel, ki je vsestranska prioriteta ne samo energetikov, tudi drugih, ustavil; namesto da bi pospeševali projekte, se ustavlja. Zato mislim, da je še več kot potrebna razprava.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu v svojem imenu, Zmago Jelinčič Plemeniti. Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa. No, zakaj sem širil to razpravo? Zaradi tega, ker v normalni, pametni razpravi se lahko povzame problem bistveno širše, kot da razpravljamo samo o enem ozkem segmentu. Saj to vendar je namen! Če hočemo reševati gospodarske situacije, jih ne bomo reševali samo parcialno, kajti to je tista napaka, ki jo ves čas vidimo, da se vzame, izvzame iz celotnega konteksta en majhen drobec in

se ga poskuša nekako zapakirati, da bo izgledal čim lepši, vse ostalo okrog je pa slabo. Zato je smiselno, da se o tem razpravlja širše in iz te širše razprave potem lahko Vlada in njeni strokovnjaki potegnejo kakšne zaključke, kakšne ideje, predvsem pa rešitve. Pogrešamo rešitve. Zaenkrat smo samo pri besedah, od besed nismo naredili niti enega koraka naprej. In četudi koalicijski poslanci sedejo skupaj s predsednikom Vlade, to še ne pomeni, da bo kaj narejenega. To je eden od pogovorov, ki se bodo zabeležili in iz katerih je vprašljivo, če bo kakšen rezultat. Mene in našo stranko zanimajo rezultati, ne pa to, kaj se boste pogovarjali, pa kdo bo komu kavo plačal, ali je ne bo plačal, ali jo bo pa kdo s sabo v "termoski" prinesel tja na sestanek z gospodom premierjem.

Zato mislim, da je smiselno, da to zadevo podpremo, ji damo določeno legitimiteto, večjo težo in razpravljamo o tem skupaj. Mislim, da je to v skupnem interesu.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 37.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 37.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanke Eve Irgl bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministrice za notranje zadeve Katarine Kresal na poslansko vprašanje Eve Irgl v zvezi z zagotavljanjem varstva človekovih pravic na področju dela policije.

Prosim, obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine, Eva Irgl.

EVA IRGL: Najlepša hvala za besedo.

Ministrico za notranje zadeve sem spraševala o politizaciji policije pod njenim vodenjem ter po odkriti želji njene stranke po širitvi lovka tudi na tožilstvo, zaradi česar je v javnosti treba najprej diskreditirati in oblatiti ime generalne državne tožilke, ker ni dovolila, da se pod preprogo pomete afera bulmastifi, tako kot je to storila policija pod vodstvom Katarine Kresal.

Gospe Kresalovi sem zato zastavila kar nekaj vprašanj, na katera pa, žal, gospa ministrica ni želela odgovoriti, pa čeprav so prav njeni odgovori še kako v interesu javnosti. Namesto odgovorov je raje poskrbela za obilico sarkazma in cinizma in celo dejala, da so moja vprašanja neokusna. Pa poglejmo, kakšna "neokusna" vprašanja sem ji zastavila.

Zanimalo me je, ali glede na vse dogodke še vedno meni, da živimo v pravni državi, kjer so vsi enaki pred zakonom. Zanimalo me je tudi, če imajo njeni prijatelji, kot, na primer, gospod Pogačar, več možnosti za pridobitev določenega posla kot tisti, ki z njo ne prijateljujejo. Zanimalo me je tudi, ali še vedno meni, da je pravna država delovala dobro,

učinkovito in hitro v primeru gospoda Megliča, ko so ga napadli psi, ali pa je pri svoji učinkovitosti pravna država preprosto odpovedala. In nazadnje sem jo vprašala, ali lahko zatrdi, da kot ministrica nikoli ni mešala javnih in zasebnih interesov. To so bila vprašanja, ki sem jih zastavila ministrici za notranje zadeve, ki jih je sama poimenovala za "neokusna" in nanje ni želela odgovarjati.

Prav zaradi tega sama želim, da opravimo širšo razpravo o teh neodgovorih, kajti menim, da je to tako pomembna problematika, o kateri se je treba tudi širše pogovarjati, zato tudi zahtevam, da opravimo to razpravo in upam, da boste vsi podprli to namero. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SNS Zmago Jelinčič Plemeniti. Prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa. Kolegica Irgl je postavila konkretna vprašanja in ne tako, kot je odgovorila gospa ministrica, da je kar nekaj nametala na hitro celo vrsto zadev. Na konkretna vprašanja seveda odgovorov ni bilo, odgovori so bili čudni, pravzaprav bode v oči izredna nastrojenost gospe ministrice proti poslanki Irgl. In celo nestrpnost in žaljivost, kar pravzaprav dokazuje, da so bila vprašanja še kako na mestu. Dejstvo je, da je gospa ministrica uspela odstraniti gospoda Pogačnika, da se ne bi v Državnem zboru razpravljalo o aferi bulmastifi.

Uspelo ji je v tem, da je gospod Pogačnik sam odstopil. V tem primeru razprave tukaj ni - če bi ga odstavil gospod Pahor, bi razprava bila - in zadeva je izginila! In samo takšna vprašanja, kot jih je postavila kolegica Irgl, so tista, ki morajo razčistiti zadevo. In glede na to, kako policija dela v Sloveniji, pa je varstvo človekovih pravic na zelo zelo tankem ledu. To spoznava Evropa, umeščajo nas med Bolgarijo in Romunijo, verjetno nas bodo kmalu še nižje. Ob takih zadevah se lahko vprašamo, kaj pomeni, recimo, stavek, ko je s podpisom Janka Gorška, generalnega direktorja policije, ko pravi, da če bom jaz ostal v tej komisiji, piše, bi to resno ogrozilo tudi življenje izvajalcev posameznih ukrepov. Gospod Goršek aludira, da v kolikor bi jaz ostal v tej komisiji, bi verjetno pobijal policaje - ali kaj? To je iz tega stavka jasno razvidno. In kdo vodi to ministrstvo? Gospa Katarina Kresal. Jasno, da bo naredila vse, da tukaj ne bi odgovarjala. In zato tudi vzvišena nesramnost, ki si jo privoščiti. Konec koncev, gospa Kresal pozablja, da je ministrica in da poslanci postavljamo ministre. Res je, da koalicija jih ščiti na vse mogoče in nemogoče načine, ampak volivci, upam, da bodo spoznali, kaj je zadeva. In če hočemo zadeve razčistiti, naj ministrica odgovarja na ta vprašanja tukaj. Najlažje je z visokega trona pljuvati po vseh in potem, če kdo reče kaj drugače, kot je blagovolila misliti gospa ministrica, se pa potem tistega človeka zapre, obtoži, po

možnosti ustreli ali pa mu obesi kakšne takšne neumnosti, češ da bo začel pobijati policiste in takšne stvari.

Skratka, živimo v čudni državi in samo z diskusijo, z javnim razgovorom .../Opozorilni znak za konec razprave./... se lahko te etikete znebimo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu Zvonko Černač, prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa.

Jaz bom podprl razpravo o tem odgovoru predvsem zaradi nedostojnega obnašanja ministrice ob priložnosti odgovora na to vprašanje. Državni zbor ni modna pista in ministri in ministrice niso manekeni na njej, ministrica za notranje zadeve pokriva resor, ki ima izredno široka policijska in ostala pooblastila in ki je trenutno pod nadzorom ene politične stranke, to je stranke, ki jo vodi sama.

Po tistem, ko je včeraj na seji Vlade v odsotnosti premierja Boruta Pahorja, ki je bil v Bruslju, na hitro uspela sprejeti sklep z izkrivljenimi razlogi o tem, da je omejen parlamentarni nadzor nad policijo, se ta političnost kaže toliko bolj. Začela se je že takoj po nastopu novega mandata, takoj po tistem se je na vidna mesta na Ministrstvu za notranje zadeve pričelo z nameščanjem strankarskih ljudi, ljudi, ki so delovali tudi v tem parlamentu v stranki LDS in ki zdaj sedijo na odgovornih mestih na Ministrstvu za notranje zadeve v najožjem krogu nove ministrice. Nadaljevalo se je s tem, ko 7 kandidatov, med njimi je bila večina kandidatov, ki so blizu LDS, ni bilo dobrih za prvega policista v državi, in gospod Janko Goršek je bil imenovan, preden je Državni zbor spremenil zakon o tem. Nadaljevalo se je nedavno tega nazaj z ustanovitvijo tako imenovanega neodvisnega nacionalnega preiskovalnega urada, glede katerega je zakon oblikovan tako, da ima vse represivne pristojnosti neposredno minister oziroma ministrica za notranje zadeve.

Če bi pravna država bila dejansko enaka za vse, potem bi v zadevi Baričević verjetno ne bili priča situaciji, da žrtev, ki je bila .../Opozorilni znak za konec razprave./... s strani psov napadena in skoraj do smrti pogrizen, še danes ni doživela svojega zadoščenja na sodišču, nekateri drugi pa so ga že zdavnaj.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu Zmago Jelinčič Plemeniti, prosim.

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI: Hvala lepa.

Ponovno poudarjam, da je razprava v Državnem zboru o tem vprašanju zelo nujna in zelo pomembna. Konec koncev, čudne stvari se dogajajo v Sloveniji. Gospod Pahor je bil v Bruslju in ga sploh ni bilo tukaj. In tak ukrep, kot se ga je včeraj

na seji Vlade Republike Slovenije v odsotnosti predsednika Vlade, gospoda Pahorja, poslužila ministrica za notranje zadeve, se je zgodil pravzaprav prvič v zgodovini Republike Slovenije in še nikoli v zgodovini ostalih demokratičnih držav v Evropi. To sili v razmišljanje, da je mogoče gospa ministrica že prevzela vodenje Vlade Republike Slovenije ali pa to namerava v kratkem. Vpad oboroženih policistov v Državni zbor, ki so ga odobrili najvišji forumi in enaki med enakimi v Državnem zboru, nikakor ne prispeva k demokratičnosti države in vsaj razprava o teh zadevah bi morala biti malo drugačna. Tudi kakšne nasilne preiskave tukaj, tam, po dolgem in počez, v neskladju z zakonodajo in na osnovi nelegalnih prisluhov, kar se bo pokazalo, če ne prej, na sodišču, da se to dogaja pri nas - lepo vas prosim! In zdaj o tem ne bi smeli niti vprašati? In ne bi smeli dobiti niti najmanjšega odgovora od gospe ministrice? Če nič drugega, bomo dobili te odgovore čez dve leti, toda jaz bi jih rad imel že danes, kajti v dveh letih se lahko zgodi tudi to, da bo moral gospod Pahor pred gospo ministrico bežati v inozemstvo in tam prositi za azil.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Dolžan sem pojasnilo, da ni bilo nobenega vpada v Državni zbor, pač pa je bila v določenih prostorih opravljena hišna preiskava. Po informacijah, ki jih imam, je samo eden od parlamentov izvzet iz takšnih preiskav, in to je turški parlament; po informacijah, ki sem jih dobil. Toliko, da uporabljamo pravilne izraze za dogodke, ki so se zgodili.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 41.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 41.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca mag. Radovana Žerjava bo Državni zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za okolje in prostor dr. Roka Žarnića na poslansko vprašanje mag. Radovana Žerjava v zvezi z okoljevarstvenimi dovoljenji.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa, gospod predsednik. Po moji oceni je novi minister za okolje in prostor s tem, ko je zagrozil z zaprtjem nekaterih pomembnih gospodarskih subjektov kot so Acroni, Metal, Steklarna Hrastnik, Cinkarna Celje, Nafta Petrokem, storil hudo napako, predvsem pa storil nepopravljivo gospodarsko škodo tem gospodarskim subjektom, ki so od leta 2006, ko so normalno vložile vlogo za pridobitev okoljevarstvenega soglasja v skladu z Zakonom o okolju in Direktivo IPPC, naredili vse, medtem ko Agencija za okolje, žal, svojega dela zgodbe ni storila. Do konca leta 2007 bi morale biti izdanih vseh 160 okoljevarstvenih soglasij, seveda, če so za to izpolnjeni vsi pogoji.

Kot ugotavljamo, tokrat smo v letu 2010; in to ni bilo storjeno. Poznam konkreten primer, kjer ni popolnoma nobenih zadržkov, da bi to okoljevarstveno soglasje bilo izdano, pa se je kljub temu znašlo na tem spisku, s katerim je pravzaprav minister grozil z zaprtjem. Menim, da to ni prav in da se to ne bi smelo zgoditi. In prav bi bilo, da bi o tem opravili razpravo, ne samo na teh konkretnih petih primerov, ampak tudi sicer, kaj se dogaja z IPPC zavezanci v Sloveniji. Namreč, po nekaterih medijih vidimo, da tudi tisti, ki so IPPC zavezanci in so takšno okoljevarstveno soglasje že dobili, pa ga po moji presoji, ne bi smeli dobiti, ker se vidi, da nekatera skladišča nevarnih snovi, zelo nevarnih snovi, kot so fenol in podobno, se skladiščijo na neprimeren način. Ocenjujem, da bi bila razprava na to temo primerna. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 32, proti 40.

(Za je glasovalo 32.) (Proti 40.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Branka Mariniča bo zbor odločil o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za promet dr. Patricka Vlačiča na poslansko vprašanje Branka Mariniča v zvezi z ustanovitvijo kohezijskih sredstev zaradi nespoštovanja evropske železniške zakonodaje.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS Branko Marinič.

BRANKO MARINIČ: Hvala lepa za besedo. Ministra Vlačiča sem vprašal o zelo resni temi. Na koncu je odgovoril, da bo Vlada oziroma Ministrstvo za promet storilo vse, da ne pride do zaustavitve 440 milijonov evrov kohezijskih sredstev, in to zaradi tega, ker Slovenija ne usklajuje evropske železniške zakonodaje. Gre za zelo resne stvari, gre za zelo resen opomin, na kar je Evropa Slovenijo o tem obvestila že oktobra lanskega leta, pa se do danes na tem področju v zvezi z implementacijo železniške zakonodaje z evropsko ni zgodilo nič.

Skratka, če smo govorili o vsebini zakona, s katerim namenjamoznane vire za investicije v javno železniško infrastrukturo, še ne pomeni, da sedaj lahko na teh lovorikah počivamo in čakamo, da bo Evropa izdala sklep, na kar je 16. marca prometni komisar jasno opozoril. Če Slovenija ne bo implementirala vse potrebne železniške zakonodaje z evropsko zakonodajo, se bo to zagotovo zgodilo. Železna cesta ali dostop do železniških tirov v Republiki Sloveniji je zagotovljen vsem tistim, ki izpolnjujejo pogoje po celi Evropi. Slovenija tukaj ni nobena izjema. Danes ali včeraj je bilo jasno slišati, da bi iz naslova uporabnine železnica lahko tudi vlagala v javno železniško infrastrukturo, to se pa ne zgodi prav zaradi tega, ker nimamo dodelane zakonodaje na

tem področju. Prav tako nimamo dodelane zakonodaje na področju ločitve prevoznika od infrastrukture. Gre za pomembno področje, gre za kompleksno zakonodajo, ki se je ne da na hitro rešiti. Zaman je čakati na neke strokovnjake, tuje strokovnjake, ki bodo prišli. Verjetno se tega ne bodo lotili, ampak bodo skušali reševati neke druga stvari. Železničarji in Ministrstvo za promet kot da čakajo, da se bo to zgodilo samo od sebe, zato sem v skladu s 46. členom drugega odstavka predlagal, da se o tem opravi širša vsebinska razprava v parlamentu.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 38.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 38.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Marjana Bezjaka bo zbor odločil o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za promet dr. Patricka Vlačiča na poslansko vprašanje Marjana Bezjaka v zvezi s sanacijo navezovalnih cest v Sloveniji. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS, Marjan Bezjak. Prosim.

MARJAN BEZJAK: Hvala za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljeni!

Predvčerajšnjim sem postavil vprašanje gospodu dr. Patricku Vlačiču, ministru za promet. Že leto in pol je minilo, odkar je bila odprta pomurska avtocesta, in še vedno ni nič urejenega glede popravila regijskih in lokalnih cest. Nanizal je nekaj odgovorov, da se dela opravljajo, in potem, ko sem mu pokazal slike, ki jih lahko danes pokažem tudi vam, se je strinjal, da moramo opraviti širšo razpravo in potem skupaj rešiti ta problem.

Tako vas še enkrat naprošam, da opravimo širšo razpravo v Državnem zboru, da ugotovimo, zakaj je bilo 5,6 milijona evrov nakazanih Darsu, Dars pa je nakazal SCT-ju, ali je bil ta denar nakazan za nove posle, ki jih je SCT pridobil v tujini, ali je ta denar poniknil kam drugam. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 39.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 39.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Franca Pukšiča bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra brez resorja, odgovornega za lokalno samoupravo in regionalni razvoj dr. Henrika Gjerkeša na poslansko vprašanje Franca Pukšiča v zvezi s tako imenovanim 5. razpisom.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SLS, Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa. Kolegice in kolegi, gospod predsednik, minister!

Praden sem postavil svoje vprašanje, je predsednik Vlade, ko je odgovarjal poslanskemu kolegu Ribiču na postavljeno vprašanje v zvezi z evropsko prestolnico kulture Maribor, med drugim dejal: "Kar se tiče kohezije in drugih možnosti, jasno, denar v Evropi je. Ni tako enostavno ta denar počrpati. Kljub temu smo naredili napredek v letošnjem letu. Znotraj teh sredstev pa nismo dosegli povsem zelenih ukrepov in jaz nimam nič proti temu, če bi enkrat..."

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, mir v dvorani!

FRANC PUKŠIČ: Upam, da mi boste čas ustavili.

Torej: "Znotraj teh sredstev pa nismo dosegli povsem zelenih ukrepov in jaz nimam nič proti temu, če bi enkrat Državni zbor ponovno razpravljajal o uspešnosti črpanja evropskih sredstev in ugotovil, ali gre tudi za sistemske probleme, birokratske ovire in druge pomanjkljivosti v temu sistemu."

No, ko sem potem sam ministru Gjerkešu postavil poslansko vprašanje in seveda logično glede tega, da v letu in pol ni bilo tega petega razpisa, da je sedaj bil prestavljen pa verjamem, da se trudi tudi ministrstvo sedaj, da bi poskusili to nadoknaditi, kar se nadoknaditi da. Kljub temu je verjetno predsednik Vlade dal ta odgovor tudi zato, ker je 17. marca, tako kot druge poslanke in poslanci, ki dobijo tudi te razne depeše, prebral v depeši iz Bruslja, da na posameznih operativnih programih, tako na regionalnih razvojnih potencialih kot na okoljski in prometni infrastrukturi in na operativnem programu razvoj človeških virov, enostavno ne črpamo sredstev. Iz te depeše izhajajo, da smo do sedaj torej počrpali osemindeset milijonov evrov, da bi jih morali sto šestindvajset, da jih do konca leta še moramo počrpati petinpetdeset, vendar se ne vidi, kje in kako.

Da je SVRL pripravila neke ukrepe za poenostavitev in izboljšanje in bi prav o teh ukrepih bilo smiselno razpravljati tudi tukaj v parlamentu, saj veliko poslancev županov še kako dobro obvlada to tematiko ob pripravljanju teh razpisov .../Opozorilni znak za konec razprave./... tako o uvedbi finančnih instrumentov za pospešeno črpanje in poenostavitev v postopku priprave in potrjevanje instrumentov za razpise ter neposredno potrjevanje... .../Izklop mikrofona./...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Prosim mir v dvorani!

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev. Za je glasovalo 30, proti 39.

Za je glasovalo 30.) (Proti 39.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca dr. Vinka Gorenaka bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za pravosodje Aleša Zalarja na poslansko vprašanje dr. Vinka Gorenaka v zvezi z uveljavitvijo določil Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS, dr. Vinko Gorenak. Prosim.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Predmet mojega poslanskega vprašanja je bilo uveljavljanje novele zakona o sodiščih, ki smo jo sprejeli v Državnem zboru lansko leto zadnje dni meseca novembra. V prehodnih in končnih določbah je Vlada zapisala na predlog ministra, mi smo to sprejeli, da bo zakon implementiran in uveljavljen v praksi s 1. januarjem 2010. Gre za pomembne stvari, ki se nanašajo na organizacijske enote sodišč za pregon organiziranega kriminala, - torej za sojenje v primerih organiziranega kriminala-, posredno je bilo treba spremeniti tudi določene podzakonske akte, kot je sodni red.

Minister do 15. 12....

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kolega Gorenak, samo trenutek, vam bom ustavil čas, da ne boste zamudili časa.

Spoštovani kolegi, tukaj govori kolega, ki vam želi nekaj povedati in povedati, kako namerava glasovati. Prosim, da ga spoštujete in da ga poslušate. Vendarle smo pri odločanju, za vse ostale stvari in pogovore bo čas pozneje. Prosim, da nadaljujete, gospod Gorenak.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. Se vam zahvaljujem za to intervencijo, samo na tak način dokazujete, da je res enakopravno. Hvala lepa.

Gremo naprej. Situacija je preprosto taka. Do 15. 12. ni bilo narejenega nič. Za zadnje 14 dni pred novim letom vsi vemo, da običajno kakšna delovna skupina ali kdorkoli drugi tudi ne naredi kaj posebnega. Delovna skupina je bila imenovana 15. 12. 2009. To se pravi, zavestno s 1. januarjem ni narejenega dobesedno nič. Prejel sem tudi pismo, ki so ga podpisali predsedniki okrajnih sodišč, ki so mi ga poslali predsedniki okrajnih sodišč. Obračajo se na Sodni svet, obračajo se na Vrhovno sodišče. Pismo mi je bilo poslano v vednost. Kaj pravijo predsedniki sodišč? Pravijo, da minister piše, da je minister poslal neka navodila, ki jih je spisala ta delovna skupina. Ta navodila so prejeli v začetku februarja 2010 in predsedniki sodišč so jasnega mnenja: minister širi zakonska pooblastila, se pravi, uvaja nekatere stvari, ki niso predpisane z zakonom, ki jih je sprejel Državni zbor. Pismo sem ministru tudi odstopil. To ni, bom rekel, kako prvo tovrstno početje ministra, ki bi z nekimi podzakonskimi akti ali dopisi širil svoja pooblastila, ki jih ima v zakonu. To isto zadevo je naredil tudi v primeru tožilstva, kljub temu da je bila tako vladna služba za zakonodajo proti, kljub temu da

so mu tožilci povedali, da presega zakon, da širi svoja pooblastila, je taka navodila podpisal. Poslanske skupine ste predlog ustavne presoje verjetno dobile.

Menim, da je v primeru ministra, za katerega sem že večkrat rekel ali pa so rekli moji kolegi, da bo počasi zrel tudi za interpelacijo, bilo dobro, da opravimo širšo razpravo, ne samo o vprašanju implementacije tega zakona, ampak tudi bo to možnost in priložnost, da se to opravi tudi za ostale stvari, ki se dogajajo. Minister namreč zelo reagira na nenavadne načine. Ti nenavadni načini so. Primer, lansko leto je skupina za nadzor ljubljanskega tožilstva ugotovila manjše nepravilnosti, on je rekel temu lomljenje hrbtenic tožilcem in podelil je rumene kartone. Letos je govoril o tem, da je tožilka kršila ustavo in z ustavo zajamčeno samostojnost in neodvisnost tožilcev. Na mojih sedem vprašanj ni odgovoril. Seveda ni mogel, to ne piše v ustavi. Prosim za podporo.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 39.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 39.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

V skladu s predlogom poslanca Marjana Bezjaka bo zbor odločil o naslednjem predlogu sklepa. Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za promet, dr. Patricka Vlačiča na poslansko vprašanje Marjana Bezjaka v zvezi s stanjem počivališč parkirišč v Sloveniji. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine SDS, Marjan Bezjak. Prosim.

MARJAN BEZJAK: hvala za besedo. Tudi to vprašanje sem včeraj postavil gospodu dr. ...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, mir v dvorani. Nadaljujete, prosim.

MARJAN BEZJAK: Hvala, da ste me opozorili. Tudi to vprašanje sem postavil dr. Patricku Vlačiču, ministru za promet. Dejansko, čez Slovenijo imamo avtocestni križ od Kopra do Hodoša in od Jesenic do hrvaške meje. Na tem avtocestnem križu dejansko nimamo nikjer počivališč ali parkirišč za ADR kamione, ki prevažajo nevarno blago.

V lanskem letu je Ministrstvo za notranje zadeve sprejelo zakon o štirikratnem zvišanju glob in sem mu podal predlog, da dejansko te globe z Ministrstvom za notranje zadeve dajo moratorij, da se dejansko ne izvajajo kazni, kajti ti ljudje ne morejo parkirati ali ustavljati vozil na tem avtocestnem križu.

Priznati moram, da se je minister s tem absolutno strinjal, in upam, da boste poslanke in poslanci dejansko glasovali za širšo razpravo v Državnem zboru, kajti tudi sam minister se je strinjal s tem.

Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Glasovanje teče. Prosim mir v dvorani! Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 38.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 38.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 11. točko dnevnega reda**, to je s **prvo obravnavo Predloga zakona o šolski prehrani**.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o šolski prehrani je primeren za nadaljnjo obravnavo. Glasujemo...

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS Alenka Jeraj, prosim.

ALENKA JERAJ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem.

V naši poslanski skupini menimo, da je prav, da se subvencionira tudi prehrana osnovnošolcev, vendar pa se nam ne zdi prav, da se to dela na račun dijakov. Zakon, ki je bil sprejet v prejšnjem mandatu, je bil pomemben korak v tej smeri in s tem bi morali nadaljevati, ne pa, da stopamo korake nazaj. Morda bi lahko rekli, da je to kljub vsemu dober korak za osnovnošolce oziroma za prehrano v osnovni šoli, vendar pa bo država, ki je v tem primeru, torej v predlogu zakona, določila, da je malica vredna 0,8, subvencionirala 0,5 evra. Najbrž tudi tistih 0,3 evre ne bi bil tak problem, ki jih zdaj obešate staršem. Zakaj je to smešno, najmanj smešno - ker bo pomenilo toliko administracije, kot znaša tistih 0,3 evrov.

Z zakonom uvajate nove evidence, včeraj sem predstavila, kakšen je postopek, ki ga ta trenutek ni, za srednješolce. Se pravi, najprej se vloži vloga, potem se na podlagi vloge preverja, ali so izpolnjeni pogoji, potem ravnatelj to določi s sklepom, torej dodatno subvencijo, to mora poslati v 30-ih dneh, sklep mora imeti uvod, izrek, obrazložitev, na to je možna pritožba v 7-ih dneh, po prejemu pritožbe ponovno odloča in podobno. Tu je še več dilem, od tega, da se vračajo po pošti z navadno poštno pošiljko, kar pomeni, da bo težko ugotavljati, kdaj je tistih sedem dni oziroma kdaj je bil izpolnjen rok za pritožbo in podobno.

Kljub temu da ste nekateri govorili, da to ne pomeni novega administriranja. Poglejte, če samo dijake pogledamo - 85.000 dijakov je. Recimo, da jih 25.000 ne bo plačevalo, se pravi, ne bodo dobivali mesečnih položnic, 60.000 jih še vedno bo. Ne samo da bo moral nekdo ugotoviti, ali jim pripada subvencija in tako naprej, morali bodo izdati vsak mesec 60.000 položnic; ampak to je ocena, nismo dobili točnih podatkov.

Kolega me je včeraj podučil, da itak dijaki dobivajo vsak mesec položnice. To ni res. Dijaki dobijo položnico ali

pa plačajo kakšno storitev samo, če je to potrebno - in največkrat to ni, ker malice nimajo organizirane, razen na redkih šolah. Mi v Poslanski skupini SDS imamo s tem težave. Menimo, da bi z nekaj dobre volje, s tem, da se število dijakov tako letno zmanjšuje in pomeni prihranek pol milijona evrov na letni ravni, in z boljšo organizacijo zagotovili dovolj sredstev, da bi lahko ohranili način tak kot je, dijaške prehrane, torej v srednjih šolah, in ga razširili tudi na malico osnovnošolcev, le praktično 99% otrok v šoli malica. .../Opozorilni znak za konec razprave./... Zato imamo kar nekaj težav z glasovanjem pri tem zakonu oziroma če bodo popravki v dijaškem delu taki, kot jih želimo.../Izključen mikrofona./

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SNS Miran Györek.

MIRAN GYÖREK: V našem stališču sem obrazložil zadeve precej podrobno in predstavil naše stališče nazorno. Odprtih je bilo kar nekaj vprašanj. Takrat sem tudi povedal, da bomo v poslanski skupini glasovali za nadaljnjo obravnavo, ampak z zadržki in pomisleki in upam, da bo v nadaljevanju to kaj upoštevano.

Gospa sekretarka iz ministrstva je pozorno poslušala naše pripombe, ne samo naše poslanske skupine, ampak tudi drugih, in upam, da jih bo tudi upoštevala. Kajti v nasprotnem za zakon ne bomo glasovali, če ne bodo upoštewane naše pripombe. Kajti reakcije s strani dijakov in dijaške zveze so bile že včeraj in danes alarmantne in jih je treba upoštevati. To sem v svojem stališču tudi navedel. In sedaj gre, kot da smo v prvi obravnavi, splošni obravnavi, mi zakon potrdili. Ne. V Slovenski nacionalni stranki smo se strinjali s tem, da gre zakon v nadaljnjo obravnavo, v nobenem slučaju pa, da se ga sprejme v takšni obliki, v takšnem predlogu, kot smo ga dobili zadnjič na mizo. Toliko tudi v pojasnilo vsem tistim, ki napačno razumejo naš "za" zadnjič. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Želi še kdo besedo, poleg SLS-a, v imenu poslanske skupine? Jakob Presečnik, Slovenska ljudska stranka.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo. Gospod predsednik in vsi navzoči. Mi smo v mnenju poslanske skupine in v sami diskusiji poudarjali, da se zavzemamo za to, da bi se obstoječi zakon, ki je bil pred dvema letoma sprejet, spoštoval še naprej in da bi postopoma tudi uvedli približno to, kar predlagate v tem zakonu za osnovne šole. Problem pri tej stvari je tudi zajemanje podatkov. Jaz sem poudaril in v razpravi in v mnenju poslanske skupine, da je mnogokrat realnost podatkov, ki jih dobijo tiste institucije, ki se pač ukvarjajo s posameznimi olajšavami in drugimi zadevami, ki

pomenijo to, koliko kakšna družina pri tem plačuje ali je pri plačevanju oproščena, da gre dostikrat, kot posledica, za neenakopraven položaj vseh učencev in dijakov v tem primeru. Na to so me opozarjali in me vedno opozarjajo v centrih za socialno delo, kjer skrbijo za realizacijo drugih zakonov na področju socialnih pomoči. Mi smo izračunali, da bi potrebovali za to, da je ta brezplačni obrok, ki je zagotovo nujno potreben, in v srednjih, kjer ga že imamo, in v osnovnih šolah, mislim, da okoli 16 milijonov evrov. Zagotovo je v drugem delu, kjer govorimo o organiziranju prehrane v osnovnih in srednjih šolah, da je zadeva, ki jo je potrebno urediti. Zaradi tega smo v neke vrste dilemi.

Če bi bila kakršnakoli obljuba s strani koalicije oziroma Vlade, da bo prisluhnila kakšnim našim predlogom, bi z zagotovostjo z mirno vestjo glasovali za, tako je pa naša odločitev, da se bomo pri tej točki vzdržali.

Predvidevam, da bo zakon v prvi obravnavi sprejet, in upam na to, da bo koaliciji oziroma Vlada oziroma koalicija, da bo v drugi obravnavi prisluhnila tudi našim idejam in idejam kolegov, ki so že nakazali svoje mnenje.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu v svojem imenu. Dušan Kumer.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod predsednik. Tako kot sem že včeraj rekel, bom ta predlog tega zakona podprl iz osebnega razloga, zato ker mislim, da je - glede na razmere, tako gospodarske kot socialne - čas za solidarnost in če to solidarnost hočemo izpeljati tudi na tem področju, da vključimo osnovnošolce, potem seveda je treba za izhodišče vzeti pozitivno diskriminacijo socialno šibkejših.

Bi pa rad, ker je kolegica danes omenila kolega, ki je včeraj glede položnic - je ne bom podučeval, ampak bom povedal: vsak mesec pride položnica. Na tej položnici je najmanj ena postavka, to je šolski sklad. Bom pa prinesel od septembra meseca do sedaj odrezke te položnice, da si boste lahko ogledali. Ko boste pa imeli svojega otroka v srednji šoli, pa se boste...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Brez dialogov in pogovarjanj. Želi še kdo obrazložiti svoj glas v svojem imenu? Saj sem vedel. Ali je še kdo? Če je, odprem razpravo. Prosim za prijavo.

Obrazložitev glasu. Prosim brez polemik in razprav in dialogov s poslanci in poslankami. Prosim, če se še enkrat prijavite. Prosim. Napačen pritisk na napačen gumb. Ne! Pravilni pritisk na napačen gumb.

Obrazložitev glasu Ivan Grill. Prosim.

IVAN GRILL: Hvala lepa. Že v včerajšnji razpravi sem povedal, da je ta zakon v bistvu v enem delu korak naprej, in sicer v

tem smislu, da se tudi osnovnošolcem zagotavlja subvencioniranje prehrane. Vendar v nobenem primeru se ne sme tukaj te spremembe uvajati na način, da se dosedanja rešitev odvzema našim srednješolcem. Če bo res to, kar je bilo včeraj obljubljeni, da je namen tega zakona urediti prehrano tako srednješolcem kot tudi osnovnošolcem, potem bomo to videli v naslednji obravnavi. Mi, v Sloveni demokratski stranki bomo zagotovo vložili amandmaje, kjer bomo skušali zasledovati cilj, da se osnovnošolcem in srednješolskem zagotovi v celoti brezplačna šolska malica oziroma prehrana. To bomo videli šele v drugi obravnavi, zato sedaj, ko je prva obravnava, se bomo - vsaj jaz se bom vzdržal in ne bom nasprotoval temu zakonu. Bomo pa videli v naslednji obravnavi. Kajti še enkrat želim poudariti, da ključni namen, da se našim otrokom zagotavlja brezplačna prehrana, urejena prehrana, je v tem, da povzamejo, prevzamejo zdrave prehranjevalne nagrade, ki jih bodo skozi celo življenje spremljale in na ta način se bo zagotavljala njihova zdrava prehrana, s tem tudi boljše zdravje, kar bo imelo na dolgi rok pozitivne učinke. Zato tukaj sedaj iskati slabe rešitve na račun varčevanja na naših otrocih, tega si ne smemo dovoliti, otroci so naše največje bogastvo, zato dajmo tukaj tudi z dejanji to stvar tudi v realnosti prikazati.

Še enkrat: temu zakonu ne bom nasprotoval, ne bom ga pa podprl, ampak bomo videli v naslednji obravnavi, koliko je resnice v tistih namenih, ki jih skuša ta zakon zasledovati. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu, dr. Luka Juri, prosim.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa.

Zakon bom osebno podprl, podprl zato, ker ne zmanjšuje sredstev, namenjenih prehrani, ampak jih na bolj pravičen način razporeja. Kako? Sedaj je ureditev takšna, da dobijo vsi brezplačno malico v srednji šoli, po novem pa vsi, tudi v osnovni šoli, skupaj s srednješolci dve tretjini, vse pa tisti, tako v srednji kot v osnovni šoli, ki dejansko to potrebujejo.

Mislím, da je takšna ureditev bolj solidarna kot doslej, zato ker doslej vsi plačujemo tudi za tiste, ki tega ne potrebujejo, za tiste ki niso socialno ogroženi oziroma so dobro stoječi. Odslej pa bo obratno; plačevali bomo tisti, ki nismo socialno ogroženi, za tiste, ki to so. In to se mi zdi bistveno bolj solidarno in primerno, sploh v temu času, v katerem se nahajamo. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Obrazložitev glasu, Alenka Jeraj. Prosim.

ALENKA JERAJ: Hvala lepa.

Torej, za mojo odločitev manjka kar nekaj podatkov. Mi smo ministra včeraj vprašali, koliko je s področja neplačane prehrane v osnovnih šolah zaostankov oziroma koliko je neplačnikov; koliko je zaradi tega sodnih izterjav in s kakšnimi sredstvi je to povezano in koliko je v končni fazi odpisa, ki ga potem prav tako vsi odplačamo. Minister na ta vprašanja ni hotel odgovoriti oziroma državna sekretarka je tukaj predstavljala ministrstvo, bi pa to bil podatek, ki bi ga potrebovali za to, da se odločimo. Ker se bojim, da bomo zdaj zadevo vozili še v srednje šole in se bomo tam ukvarjali z istimi stvarmi, z neplačniki, s sodnimi izterjavami in potem v končni fazi z odpisom. Seveda bodo pa vmes stekli neki postopki - toliko in toliko ljudi se bo moralo s tem ukvarjati.

Zame je sporno in problematično tudi to, da minister ignorira podpise dijakov, da ignorira nestrinjanje s spremembami zakona tako Dijaške organizacije Slovenije kot Študentske organizacije Slovenije, Sindikata vzgoje in izobraževanja, pomisleke ima tudi informacijska pooblaščenka glede nakopičenih podatkov, pomisleke imajo tudi na Ministrstvu za delo, ker nimamo enotne vstopne točke za socialne transferje in podobno. Govoriti, da bomo odslej naprej imeli zdrav in dober obrok, zato ker ste spremenili topli obrok, ki naj bo samo praviloma - se pravi, je ali pa ni-, da bo zato stvar bistveno drugačna. Tudi pred uveljavitvijo našega zakona so se morale šole držati določenih pravil, kakšne obroke morajo pripravljati in podobno. Težava je predvsem v tem, da verjetno ne izvajamo nadzora tako, kot bi bilo treba. Z boljšim nadzorom in boljšo organizacijo bi lahko privarčevali toliko, da bi zagotovili brezplačno malico tudi vsem osnovnošolcem. Zato sama zakona ne bom podprla, ne bom mu pa tudi nasprotovala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti nihče.

(Za je glasovalo 44.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel, zato bo predlog zakona dodeljen v drugo obravnavo Odboru za kulturo, šolstvo, šport in mladino kot matičnemu delovnemu telesu.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno **10. točko dnevnega reda - prva obravnava Predloga zakona o obveznem finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize.**

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o obveznem finančnem popustu za novozgrajene stanovanjske enote zaradi svetovne gospodarske in finančne krize je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 40.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 40.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo prekinjeno **9. točko dnevnega reda - prva obravnava Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih.**

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS, dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK: Hvala lepa. V pomembnih dokumentih države in sodstva je Državni zbor že v prejšnjem mandatu sprejel nekatere smernice in nekatera določila, ki naj bi do leta 2013 prinesla v sodstvo tak način poslovanja, da se s papirji praktično ne bi poslovalo več.

To seveda pomeni, da je že v preteklem mandatu bilo, kar se tiče vpisnikov, narejenega kar veliko na področju elektronskega urejanja teh zadev. Naš predlog zakona dejansko sledi in nadaljuje to prakso in govori zlasti o kazenskih vpisnikih, ki naj bi se vodili na elektronski način. Kar se tiče sodišč, je zadeva glede tega relativno jasna. Sodišča ali pa sodna veja oblasti, niti ne, bom rekel, toliko po svoji krivdi - ali pa tudi -, so danes v vsakem primeru z vidika sodnih zaostankov tista, ki dušijo tudi gospodarstvo; tudi gospodarstvo, zaradi prepočasnega odločanja, prepoznega odločanja, včasih tudi neodločanja. To pomeni, da državljani plačujejo v nadaljevanju tako ali drugače odškodnine za sojenja v nerazumnih rokih, še posebej pa to prizadene gospodarstvo. Naš namen in namen našega zakona je torej samo v tem, da pospešimo elektronsko poslovanje na sodiščih, zlasti tudi v kazenskih zadevah. Seveda pa je situacija tudi taka, da skušamo delati te postopke bolj transparentne. Velikokrat se dogaja. Jaz ne bom omenjal kake znane afere, ampak dogaja se - to smo si včeraj povedali -, da so nekatere zadeve prej na vrsti, kot so druge. Enostavno se ne sledi tistem vrstnemu redu vlaganja zadev, da so določene stvari na vrsti v enem dnevu, da določene stvari čakajo tudi po tri leta. Govorimo o Upravnem sodišču.

Transparentnost tovrstnih postopkov, v kolikor bomo nadaljevali z elektronsko modernizacijo sodstva, bo tista, ki bo naredila na tem področju red. Kot primer naj navedem še enkrat tisto, kar se dogaja s stečajnimi upravitelji. Javnost in državljani tega sploh ne bi vedeli, če ne bi v prejšnjem mandatu te postopke naredili javne. Ker so pa ti postopki

javni, dostopni so sklepi sodišč, je to na očem vsakomur in tako je tudi prav. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 42.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 42.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s **prekinjeno 12. točko dnevnega reda**, to je **prva obravnava Predloga zakona o javnosti premoženja funkcionarjev**. Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o javnosti premoženja funkcionarjev je primeren za nadaljnjo obravnavo.

Dr. Vinko Gorenak v imenu Poslanske skupine SDS.

DR. VINKO GORENAK: Koalicija si je, kar se tiče tega zakona oziroma zakona s podobnim naslovom, zadala nalogo, da ga pripravi, mislim, da nekje v lanskem letu. Do tega ni prišlo. Mi smo sicer dobili osnutek, mislim, da maja lansko leto, ki pa ni bil uradno vložen v proceduro, zato smo meseca junija sami vložili zakon, ki govori o javnosti premoženja funkcionarjev. Koalicija je takrat rekla in tudi včeraj smo slišali glasove in napačna tolmačenja, da ukinjamo Kosovo komisijo. Kosova komisija ima številne naloge, mi ukinjamo nekaj členov, ki govorijo o tistem delu, da Kosova komisija nadzira javnost premoženja funkcionarjev. To javnost premoženja funkcionarjev urejamo v predlogu zakona na drugačen način, in sicer stvar prenašamo na Računsko sodišče. Računsko sodišče je neodvisen državni organ, ki lahko take naloge opravlja. V preteklem mandatu so bili z Računskim sodiščem celo opravljeni pogovori in proti taki rešitvi niso imeli nič.

Tisto, ker je najpomembnejše, pa je javna objava premoženja vsakega funkcionarja. Zakon namreč določa, da se na spletnih straneh Računskega sodišča javno objavi premoženje vsakega funkcionarja. Gospe in gospodje, javnost je tista, ki mora soditi tudi nam, izključno javnost in nihče drug v takih primerih. Javna objava premoženja, tako kot sem včeraj poudaril, padli so tudi predlogi, da bi ta javna objava premoženja bila tudi v lokalnih časopisih - zakaj pa ne? Naši volivci morajo vedeti in so upravičeni, da vedo, kakšno je naše premoženje. In zagotovo so naši volivci in krajani, živeči v naših okoljih, tisti, ki bodo še najboljši sodniki. Sedanja urejenost premoženja funkcionarjev se je pokazala potem Kosove komisije pravzaprav kot slaba. Mi smo imeli v preteklosti primere, ko je funkcionar pravilno prijavil premoženje, ampak javnosti je povedal pa nekaj drugega. Kaj se je zgodilo? Šele potem je lahko Kosova komisija javnosti povedala, kaj je resnica in kaj ni resnica.

Gospe in gospodje, naj bo to javno za vsakega od nas. Mi smo to naredili že v lanskem letu, ko smo javno objavili svoje premoženje na lastnih spletnih straneh. Pozivam vas, da tako narediti tudi vi. Namreč izgovor, češ, mi pripravljamo zakon o integriteti, je tako-tako. Tudi lani ste ga pripravljali, pa ga nismo dočakali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Želi še kdo obrazložiti glas v imenu poslanskih skupin? (Ne želi.) V svojem imenu? Zvonko Černač. Prosim.

ZVONKO ČERNAČ: Hvala lepa. Tudi sam bom podprl ta zakon. Včeraj je bilo veliko govora o javnosti tega premoženja. Kaj je tisto najpomembnejše, kar je v tem zakonu? Pomembna je sankcija, ki se zgodi če premoženje ni prijavljeno. Sankcija, ki sledi, je odvzem tega premoženja. Zanimivo, da so se pojavili problemi z javnostjo tukaj v Državnem zboru, niso se pa pojavili na ravni Evropske centralne banke, ki je ta zakon pred časom presojala, ker se nanaša tudi na guvernerja Banke Slovenije in ugotovila, da s tem ni nič narobe in da glede tega Evropska centralna banka nima nobenih zadržkov. Včeraj smo tudi slišali, da je Vlada že obravnavala in pripravila in sprejela en boljši zakon, ki bo to področje bolj celovito uredil. Bolj celovito namreč v tem besednjaku pomeni, da ima več členov, da je bolj administrativen, da je bolj podroben, da bo več papirologije, ampak s tem ne bo večja učinkovitost, gospe in gospodje. Učinkovitost bo, kjer je preveč papirologije, tako kot je povsod, manjša. In v tem zakonu se ureja tudi dejanje lobiranja in pravi tako: "Za dejanje lobiranja šteje vsak odplačni nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev." Katerih odločitev? Zakonov, odlokov in ostalih odločitev, ki se sprejemajo v Državnem zboru, na občinskih svetih, na Vladi, na ministrstvih itn. To bo torej uzakonjeno in bo treba plačati. Recimo, da se bodo ponovno uvedle nepotrebne nalepke na šipah pri registraciji vozil in bo šlo iz žepov davkoplačevalcev nekaj milijonov, desetine milijonov evrov, bo treba nekemu plačati, da bo tak zakon sprejet. In to bo dovoljeno. Politično dogovarjanje pa ne bo dovoljeno in ni dovoljeno in je koruptivno v tej državi. Ne vem, ali bo odprta po novem izpostava policije tukaj v Državnem zboru, če bo tak zakon sprejet, zaradi tega podprite raje naš zakon kot pa tistega, ki je na poti .../Izklop mikrofona./...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. V svojem imenu, Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Jaz bom podprl sklep, da je predlog zakona primerna podlaga za drugo obravnavo, s tem da imam določene zadržke do tega

predloga zakona, in sicer v tem delu, da obravnava premoženje funkcionarja kot posameznika. Zagotovo je treba premoženje ugotavljati najmanj na nivoju družine, ker tam je potem realnost podatkov bistveno drugačna. Ampak to je možno v pripravi zakona za drugo obravnavo urediti.

Hvala lepa.

PRESESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 43.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 43.)

Ugotavljam, da Državni zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **13. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE POLJSKE O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV**.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona, je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za zunanjo politiko, ki je Državnemu zboru pisno poročal.

Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji Državnega zbora ni mogoče vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **14. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE KOSOVO O RAZVOJNE SODELOVANJU**.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona, je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za zunanjo politiko, ki je Državnemu zboru pisno poročal.

Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji Državnega zbora ni mogoče vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 65, proti 3.

(Za je glasovalo 65.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **15. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO SRBIJO O SOCIALNEM ZAVAROVANJU TER ADMINISTRATIVNEGA DOGOVORA O IZVAJANJU SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO SRBIJO O SOCIALNEM ZAVAROVANJU**.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona, je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za zunanjo politiko, ki je Državnemu zboru pisno poročal.

Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji Državnega zbora ni mogoče vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **16. TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE ESTONIJE O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM ZAVAROVANJU TAJNIH PODATKOV**.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za zunanjo politiko, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni mogoče vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 69, proti nihče.

(Za je glasovalo 69.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **17. TOČKO DNEVNEGA REDA - OBRAVNAVA PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O SODELOVANJU MED EVROPSKO SKUPNOSTJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER REPUBLIKO KOREJO NA DRUGI STRANI NA PODROČJU GLOBALNEGA SATELITSKEGA NAVIGACIJSKEGA SISTEMA ZA CIVILNO UPORABO**.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je kot matično delovno telo obravnaval Odbor za zunanjo politiko, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 69, proti nihče.

(Za je glasovalo 69.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **20. TOČKO DNEVNEGA REDA - POTRDI TEV URADNEGA PREČIŠČENEGA BESEDILA ZAKONA O DOHODNINI.**

Uradno prečiščeno besedilo je pripravila Zakonodajno-pravna služba zbora in ga zbor potrди brez razprave.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrди se uradno prečiščeno besedilo Zakona o dohodnini. Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor uradno prečiščeno besedilo navedenega zakona potrđil.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **21. TOČKO DNEVNEGA REDA**, to je na **MANDATNO-VOLILNE ZADEVE**. Zbor bo v okviru te točke obravnaval predlog predsednika republike Slovenije za imenovanje viceguvernerke in članice Sveta Banke Slovenije, Predlog odloka o spremembi odloka o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije, Predlog sklepa o sestavi in imenovanju predsednika, podpredsednika ter članov in namestnikov članov preiskovalne komisije Državnega zbora, Predlog sklepa o imenovanju predsednika upravnega odbora Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganje radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško ter Predlog sklepa o razrešitvi, izvolitvi člana komisije po Zakonu o preprečevanju korupcije. Prehajamo na razpravo in odločanje o posameznih predlogih.

Prehajamo na obravnavo Predloga predsednika Republike Slovenije za imenovanje viceguvernerke in članice Sveta Banke Slovenije. Predsednik Slovenije dr. Danilo Türk je z dopisom z dne 3. marca 2010 predlagal Državnemu zboru, da za viceguvernerko in članico Sveta Banke Slovenije imenuje mag. Stanislavo Zadavec Capriolo. Besedo dajem predsedniku predlagatelja Stojanu Tramtetu, generalnemu sekretarju v Uradu predsednika republike za dopolnilno obrazložitev predloga.

STOJAN TRAMTE: Spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci! Dovolite mi, da v kratkem povzamem predlog predsednika republike za imenovanje viceguvernerke, članice Banke Slovenije gospe mag. Stanislave Zadavec Capriolo.

Kot najbrž veste, je Državni zbor predčasno razrešil viceguvernerja gospoda Timoteja Jagriča. Na tej podlagi je predsednik objavil poziv za vlaganje možnih kandidatov za viceguvernerja in na tej podlagi je predsednik prejel tri kandidate. Po posvetovanju je predlagal Državnemu zboru svojega kandidata - gospo mag. Stanislavo Zadavec Capriolo.

Gospa Zadavec ima 20 let delovnih izkušenj s področja finančnih trgov. Odgovorna je bila za vzdrževanje odnosov z mednarodnimi agencijami za ocenjevanje kreditnega tveganja države, kar je bil pogoj za zagotavljanje dostopa državi in vseh sektorjev gospodarstva do evropskega in svetovnih

kapitalskih trgov. Aktivna je bila pri delu evropskih delovnih teles in združenj na področju upravljanja z dolgom ter infrastrukture finančnih trgov. Med drugim je bila tudi namestnica guvernerja Republike Slovenije v Svetovni banki. Od leta 2005 do leta 2009 je na Ministrstvu za finance kot generalna direktorica direktorata za zakladništvo vodila področje upravljanja z državnim dolgom, upravljanja z likvidnostjo enotnega zakladniškega računa države, priprave konsolidirane premoženjske bilance države in občin ter področje spremljave javnih finančnih tokov in plačilnega prometa proračunskih uporabnikov.

Zaradi kombinacije poznavanja regulative in infrastrukture domačega in evropskega finančnega trga, poznavanja področja poravnave in plačilnega prometa, poznavanja procesa in stopnje integracije domačega finančnega sistema v skupni evropski finančni sistem, poznavanja fiskalne politike ter izvrševanja financiranja države in upravljanja z likvidnostjo ter s teh področij pridobljenih izkušenj, predsednik republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da kandidatko imenuje za viceguvernerko in članico Sveta banke. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Predlog je obravnavala Mandatno-volilna komisija, kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala. Prijavljenih predstavitev poslanskih skupin k razpravi ni, zato prehajamo na izvedbo glasovanja o predlogu predsednika Republike Slovenije za imenovanje viceguvernerke in članice Sveta Banke Slovenije.

V skladu s petim odstavkom 37. člena Zakona o Banki Slovenije o imenovanju viceguvernerjev in članov Sveta Banke Slovenije, Državni zbor odloča s tajnim glasovanjem. V skladu s prvim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora vodi tajno glasovanje komisija, ki jo sestavljajo predsedujoči ter štirije poslanci, ki jih izvoli Državni zbor. Poslanske skupine so mi že posredovale predloge za člane komisije, ki vodi glasovanje. To so dr. Luka Juri - SD, Robert Hrovat - SDS, Franci Kek - Zares in Gvido Kres - SLS. Član te komisije sem tudi jaz kot predsedujoči. Pri delu te komisije bo sodelovala tudi generalna sekretarka Državnega zbora Mojca Prelesnik. Ali kdo temu predlogu nasprotuje? Če ne, prehajamo na odločanje o takšni sestavi komisije.

Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev. Za je glasovalo 56, proti nihče.

(Za je glasovalo 56.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je komisija o predlagani sestavi izvoljena. V skladu s tretjim odstavkom 92. člena Poslovnika Državnega zbora bo poslankam in poslancem glasovnica vročena tako, da pride vsak poslanec k mizi predsedujočega in pove svoje ime in priimek. Glasuje se tako, da se na glasovnici obkroži beseda "za" ali "proti". V skladu s petim odstavkom 91. člena Poslovnika Državnega zbora je neizpolnjena

glasovnica neveljavna. Neveljavna je tudi glasovnica, iz katere volja poslanke oziroma poslanca ni jasno razvidna. V skladu s petim odstavkom 37. člena Zakona o banki Slovenije bo predlagana kandidatka izvoljena oziroma imenovana, če bo zanjo glasovala večina vseh poslank in poslancev, to je 46 ali več. Glasovali bomo v dvorani v glasovalnih kabinah. Poslanke in poslanci bodo izpolnjeno glasovnico oddali v glasovalno skrinjico, ki bo v dvorani na mizi ob kabinah za glasovanje.

Prehajamo na izvedbo tajnega glasovanja. Poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, prosim, da se takoj zglasite v sobi 217, kjer boste prevzeli volilni material. Glasovanje se bo pričelo ob 16.10 in bo trajalo do 16.25. Po končanem glasovanju prosim poslance, ki mi boste pomagali pri glasovanju, da se zberemo v sobi 217. Prekinjam to točko dnevnega reda in sejo zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 16.35.

(Seja je bila prekinjena ob 16.01 in se je nadaljevala ob 16.35.)

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Nadaljujemo sejo.

Prehajamo na obravnavo prekinjene točke, Predloga predsednika Republike Slovenije za imenovanje viceguvernerke in članice Sveta Banke Slovenije.

Prebral bom zapisnik o ugotovitvi izida glasovanja o imenovanju predlagane kandidatke mag. Stanislave Zadavec Caprirolo za viceguvernerko in članico Sveta Banke Slovenije.

Glasovanje je potekalo v prostorih Državnega zbora dne 26. marca 2010. Razdeljenih je bilo 67 glasovnic, oddanih je bilo 67 glasovnic, neveljavni sta bili dve glasovnici, veljavnih je bilo 65 glasovnic. "Za" je glasovalo 65 poslank in poslancev, "proti" ni glasoval nihče.

Na podlagi izida glasovanja je bila mag. Stanislava Zadavec Caprirolo z večino glasov vseh poslank in poslancev imenovana za viceguvernerko in članico Sveta Banke Slovenije.

Viceguvernerki in članici Sveta Banke Slovenije čestitam in ji želim uspešno delo!

Prehajamo na obravnavo Predloga odloka o spremembi Odloka o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije.

Predlog odloka je v obravnavo zboru predložila Mandatno-volilna komisija. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima mag. Andrej Vizjak, v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Hvala lepa.

Slovenska demokratska stranka je imela svojega kandidata, vendar ni dobil zadostne podpore. Zato Slovenska demokratska stranka ne bo podprla predloga Mandatno-volilne komisije.

Moram povedati, da se je tudi v tem in podobnih primerih že večkrat izkazal nek ozek politični, včasih pa tudi lobistični pristop pri kadriranju v ključne institucije. Naj

vas spomnim, da je bila ena takšnih tudi razrešitev direktorja APEC-a, gospoda Tomaža Simoniča, ki je bil razrešen s te funkcije, zaradi česar je dobila Slovenija tudi opomin Evropske komisije. Če je kaj nedopustnega v Evropi, je kadrovsko mešetarjenje in poseganje v regulatorne institucije. Agencija za pošto in elektronske komunikacije je eden tistih regulatornih organov, za katere je tudi slovenski premier izjavil, da nikoli ne bo posegal s kadrovskim vpletanjem in razreševanjem. Pa je. Gospod Simonič je bil razrešen pod krinko nekih odločitev, ki jih je APEC sprejel, in to je bil razlog, da je bil ta pomemben člen oziroma tudi neodvisni organ odstavljen in namesto njega imenovan drug človek. Mislím, da je to dokaz več, da si posamezna področja, v tem primeru tudi področje elektronskih komunikacij, fevdalizirajo določene politične stranke. In ključni fevd politične stranke Zares je področje energetike in področje elektronskih komunikacij. Zato praktično ga skoraj ni več človeka, ki bi v temu letu in nekaj mesecev ne bil razrešen zaradi takšnih in drugačnih razlogov. V primeru APEK-a gre za povsem kaj drugega kot v primeru drugih gospodarskih družb, kjer se ta kadrovski mega cunami izvaja. V primeru APEK-a gre za regulatorno inštitucijo...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Brez zamere gospod mag. Vizjak, APEK ni na dnevnem redu in APEK-a ne imenujemo v Svet za elektronske komunikacije...

MAG. ANDREJ VIZJAK: Ja saj!

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: To ni eno in isto in vi to veste...

MAG. ANDREJ VIZJAK: Potrebno pa je pripraviti vse ustrezne podlage, da se tako kot pri Svetu za elektronske komunikacije tudi v tem primeru postavi svoje ljudi na prava mesta, spoštovani predsednik Državnega zbora. Vse te stvari so povezane, so en in isti del strategije...

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Ti dve stvari nista povezani in to veva jaz in vi, in to dobro!

MAG. ANDREJ VIZJAK: Seveda so. Želim podčrtati, da tudi v primeru Sveta za elektronske komunikacije in Agencije za pošto in elektronske komunikacije, gre po istem vzorcu, torej po vzorcu, da so eni pravi in naši in da drugi niso pravi in niso naši, zato se jih je treba rešiti. Seveda za izvedbo koncepta, ki si ga je, žal, ena politična stranka, ki je dobila pravzaprav marginalno število zaupanja volivcev in se je borila pravzaprav za vstop v parlament, si je ta fevd polastila in veselo kadruje in posledično tudi posega v odločitve. Mislím, da bi morali vzeti vsi resno opozorila, ki

prihajajo iz Evrope in ne nazadnje tudi malo pregledati obljube vladajočih ob nastopu mandata, da se ne bodo vključevali in da ne bodo posegali v regulatorne institucije.

V Slovenski demokratični stranki ne bomo nikoli pristajali na takšno početje, zato tudi temu predlogu, ki je danes na mizi, nasprotujemo.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. S predstavitvijo stališč poslanskih skupin smo končali. Prehajamo na odločanje o predlogu odloka, s katerim se v Svetu za elektronske komunikacije razreši mag. Damjan Copot in se imenuje Rok Matjaž.

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 19.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 19.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani odlok sprejel. Ugotavljam, da je Državni zbor predlagani odlok sprejel.

Prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o sestavi in imenovanju predsednika, podpredsednika ter članov in namestnikov članov Preiskovalne komisije Državnega zbora za ugotovitev in oceno dejanskega stanja v zvezi z ustanovitvijo izdajateljev, izdajanjem in financiranjem brezplačnih tednikov Slovenski tednik in Ekspres zaradi obstoja suma, da sta bila izdana z namenom vplivati na volitve poslancev v Državni zbor leta 2008, in sicer v korist političnih strank takratne vladajoče koalicije oziroma zaradi obstoja suma, da gre za njihovo prikrito predvolilno kampanjo oziroma financiranje političnih strank.**

Predlog sklepa je v obravnavo Državnemu zboru predložila Mandatno-volilna komisija.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratične stranke Jože Tanko.

Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo in vsem lep pozdrav!

Ko smo v opoziciji v tem mandatu predlagali ustanovitev nekaterih preiskovalnih komisij, smo bili deležni ostre kritike koalicije in koalicijskih strank in koalicijskih poslancev, kajti vedno so vedeli povedati, da to počnemo samo zato, da bi se podeljevale funkcije.

Zdaj je pravzaprav koalicija sama tista, ki je zahtevala odreditev že druge preiskovalne komisije v tem mandatu. Koalicija je pravzaprav sama tista, ki je trditve, da opozicija te preiskovalne komisije in tudi sklice izrednih sej Državnega zbora ali nujnih sej delovnih teles pripravlja zato, da ovira delo koalicije, ovira delo Vlade in upočasnjuje delo Državnega zbora. Zdaj je pač koalicija tista, ki si je sama vtaknila kol v kolesje Državnega zbora. In sama je tista, ki bo upočasnjevala delo in tudi delo v Državnem zboru.

Tretjina preiskovalnih komisij je ustanovljenih zaradi koalicije, čeprav ste marsikdaj znali povedati, da ima koalicija na voljo tudi druge mehanizme dela, ne samo preiskovalne komisije.

Tu bi rad dodal še to, da ta preiskovalna komisija, katere odredbo ste dosegli, ne bo področja obdelovala popolno. Obdelovala bo dva brezplačnika, ki naj bi bila financirana s sredstvi gospodarskih družb v državni lasti, v lasti države, ki ima več kot 25%. Žal pa so iz tega pregleda oziroma iz te odredbe izpadli tisti brezplačniki, ki so obilno financirani s sredstvi gospodarskih družb v večinski lasti države ali pa tistih gospodarskih družb, kjer ima država več kot 25% delež. Mi bomo zaradi tega tudi predlagali na komisiji, da se odredba ustrezno dopolni, da Državni zbor dopolni sklep. V primeru, da ta odredba ne bo dopolnjena, bomo tudi umaknili svoje člane iz preiskovalne komisije, da bo v končni fazi to preiskovalna komisija, sestavljena samo iz koalicijskih poslancev.

Mnenja smo, da so nekateri brezplačniki, kot je recimo brezplačnik Dobro jutro, ne samo mnenja, ampak dejansko je tako, obilno financirani s sredstvi gospodarskih družb, recimo s sredstvi Pošte, s sredstvi Telekom, s sredstvi Slovenskih železnic. V njih je ogromno tega oglasnega prostora, tudi dobro plačanega. Imeli smo primer številke, v kateri je bil opravljen intervju z ministrom Gregorjem Golobičem. V tisti številki je samo ena gospodarska družba opravila oziroma imela štiri ali pet oglasov. In celo Slovenske železnice, ki so v težkih finančnih težavah, so eden glavnih sponzorjev takšnega brezplačnika.

Tudi nekateri elektronski brezplačniki so izpuščeni. Pravzaprav vsi. Izpuščeni so tudi takšni brezplačniki, ki so na razpisih dobili finančna sredstva za nekatere svoje edicije, ki pa jih v tem mandatu še nismo videli. Ali gre pri tej preiskavi preiskovalni komisiji zgolj slučajno samo za nekatere brezplačnike, katerih življenjska doba se je iztekla, mislim, da bi bilo treba ugotoviti. Ostali so samo tisti brezplačniki, ki so naklonjeni politični opciji, ki sestavlja sedanjo koalicijo, v kateri ima sedanja koalicije velik vpliv, kajti recimo minister Golobič, ki je pristojen za elektronske komunikacije, je pač v tisti številki, v kateri je opravil intervju, dobil sponzorstvo, mislim da, Telekom, Pošte in še marsikatero gospodarsko družbo, v kateri ima država pomemben delež. .../Znak za konec razprave./... Mi bomo v tej preiskovalni komisiji sodelovali, da bi poskušali doseči spremembo sklepa in razširitev preiskave tudi na ostale brezplačnike, če to ne bo omogočeno, se bomo sodelovanju odpovedali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o sestavi, imenovanju predsednika, podpredsednika ter članov in namestnikov članov navedene

preiskovalne komisije. Glasujemo. Navzočih je 61 poslank in poslancev, za je glasovalo 60, proti nihče.

(Za je glasovalo 60.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel.

Prehajamo na obravnavano Predloga sklepa o imenovanju predsednika Upravnega odbora sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganje radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško. Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Mandatno-volilna komisija. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak v imenu Poslanske skupine SDS.

MAG. ANDREJ VIZJAK: Spoštovane kolegice in kolegi! V Slovenski demokratski stranki bomo nasprotovali temu predlogu komisije za mandatna vprašanja volitve in imenovanja. Že na sami seji komisije smo nasprotovali neutemeljeni oziroma politični razrešitvi dr. Romane Jordan Cizelj s funkcije predsednica Upravnega odbora sklada za razgradnjo Nuklearne elektrarne Krško. Namreč predsednica Cizljeva je bila garant, da se je v okviru upravnega odbora in v okviru sklada predvsem spoštovala strokovnost, namenskost sklada in je bila razmeroma nepopustljiva tudi za nekatere predloge Ministrstva za gospodarstvo oziroma direktorja Direktorata za energetiko gospoda Janeza Kopača, da bi omogočil večji vpliv Vlade na delovanje tega sklada, ki je ustanovljen s posebnim zakonom v Državnem zboru. Da si želi Vlada v večji meri polastiti upravljanje nad tem skladom in sredstva iz tega sklada, je jasno tudi iz predloga zakona, ki ga je sedaj moč zaslediti, torej zakona, ki naj bi spremenil obstoječi Zakon o Skladu za razgradnjo Nuklearne elektrarne. Iz tega predloga je več kot očitno, da bo Vlada poslej imela ključno besedo, ne pa več parlament, da bo tudi struktura organov sklada drugačna in bo imela vladna stran oziroma Vlada kot predlagateljica tudi ključno besedo.

Spoštovane poslanke in poslanci, z omenjenim konceptom in omenjenimi dejanji gre Vlada očitno v poseg v pristojnost parlamenta, ki jo je doslej imel. Vesel sem nekaterih trditev poslancev, da ne bodo dopustili večanja vpliva Vlade in manjšanja vpliva parlamenta v tem skladu tudi v noveli zakona. Bomo videli. Vendar je pravzaprav smešno in nelogično, da se posega v upravni odbor sklada pred spremembo zakona in pred imenovanjem novih organov, ki jih bo novela zakona prinesla. Torej se hiti. Hiti pa se zaradi enega samega razloga: sedanjemu direktorju se izteka mandat in upravni odbor je ključen pri oblikovanju predloga za novega direktorja. In ker ni uspel manever direktorja Direktorata za energetiko, da bi spremenili status sklada, po katerem naj bi po novem ministrstvo predlagalo Vladi v imenovanje direktorja, je šel po poti zamenjave predsednice upravnega odbora in s tem se bo

na nek način polastil tudi vpliva nad samim upravnim odborom. Spoštovani, pod krinko nezdržljivosti funkcije evropske poslanke s funkcijo v upravnem odboru - mimogrede, ta združljivost ni nikogar motila nekaj let in je bila tudi priglašena protikorupcijski komisiji da je sedaj nastal problem, je nastal problem pred imenovanjem in reelekcijo novega direktorja sklada. Mislím, da gre tako kadrovske igračkanje, igračkanje z organi in z vodenjem upravnega odbora predaleč in gre na račun stabilnosti in neodvisnosti tega sklada, ko govorimo o financiranju skladiščenja rabe aktivnih odpadkov in kasneje tudi razgradnje Nuklearne elektrarne Krško. Slovenija je bila zgled za mnoge države, ki imajo jedrske objekte, ko govorimo o načinu zbiranja denarja in upravljanja s tem denarjem in so nam torej zavidali ureditev sklada za razgradnjo. Sedaj posegate vanj; prvič v kadrovske smislu in kasneje tudi v smislu sprememb zakonodaje. Jaz mislim, da je to korak v slabo, napačno smer.

V Slovenski demokratični stranki nismo sodelovali in smo nasprotovali razrešitvi sedanje predsednice, zato tudi ne bomo podprli predloga, ki je danes na mizi, po drugem človeku, kljub temu da je predsednica že razrešena s te funkcije.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev. Besedo ima Dušan Kumer. Prosim.

DUŠAN KUMER: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Ta kadrovske predlog za sklad za razgradnjo Nuklearne elektrarne Krško je po mojem v dosedanjih skoraj leto in pol dela Mandatno-volilne komisije porabil največ časa za vsebinsko razpravo, ne o kandidatih, ki bodo, ki so izvoljeni že v nadzorni odbor in zdaj kandidati ali pa kandidat, ki bo namesto gospe Cizelj vodil upravni odbor, ampak smo cel čas poslušali in razpravljali o statusu, poslovanju, varnosti Nuklearne elektrarne. Jaz mislim, če si bo kdo od tistih, katerih naloga je to, pogledal magnetogram, bo marsikaj lahko iz teh magnetogramov dobil tudi koristnega. Ker smo nekateri, ki nismo bili tako poučeni, veliko koristnega tudi slišali. Slišali smo tudi veliko nekoristnega na temo fevdalizacije nekaterih takih področij. Ta sklad je bil očitno eden od fevdov, ki ga je imela ena stranka v popolni oblasti.

Naj naglas tudi na tem Državnem zboru povem, da nas je na komisiji nekaj poslancev zagotovilo, da vse insinacije, ki so povezane z novim zakonom, ki bi naj prišel, ki ga še ni, in da bi se naj namenskost sklada spremenila, naj bi se vpliv Državnega zbora zmanjšal in naj bi se povečal vpliv Vlade, da nas je kar nekaj poslancev, ki smo na komisiji rekli, da tega ne bomo dopustili. Ampak kljub temu še nekateri vedno to lajno vrtijo naprej. To je še en dokaz, da je to zares bil fevd nekoga in s temi kadrovske rešitvami že pri nadzornemu

odboru, ko so prišli novi ljudje in zdaj na čelo predsedujočega upravnega odbora, seveda ta fevd razpada in ne bo mogel več funkcionirati. Uveljavila se je teza, da do zdaj ljudje, ki so vodili in sedeli v nadzornem odboru in upravnem odboru, so edino tisti pravi, ki so lahko poskrbeli za varnost nuklearne elektrarne, in tisti, ki so lahko gospodarno s sredstvi ravnali. Ti ljudje, ki so pa na novo prišli pa te priložnosti še niso imeli, so pa že vnaprej diskreditirani. To je poniglavo, to so poniglave vrednostne ocene do ljudi, ki jih nekateri vnaprej dajejo na pranger in jih obsojajo in jim dajejo etiketo o nestrokovnosti, nesposobnosti in tako dalje.

Še enkrat bom poudaril, gre za res nove ljudi, ki so se usedli v ta dva organa in zares bo popkovina s fevdalizacijo tega sklada očitno prekinjena. In to nekatere zares boli, tudi nekatere, ki sedijo v Državnemu zboru in so v prejšnjem mandatu opravljali pomembne odgovorne funkcije in so bili za to področje tudi odgovorni.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa. Besedo ima Jože Tanko, prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa.

No, danes bomo zabili dva nova žeblja v kadrovske paradigmo predsednika Vlade, ko je povedal, da ne bo določenih vrst razrešitev, vendar te razrešitve se dogajajo. Na eno se je odzvala tudi Evropska komisija.

Kar zadeva pristope, pa se tudi nekako izkristalizirajo, kajti zdaj teh neposrednih korakov, direktnih razrešitev ni več toliko, ampak sedaj se uporabljajo te pomožne neodvisne institucije. V enem primeru Računsko sodišče, v temu primeru pa Kosova komisija, ki je v predpostopku, v tisti uverturi za ta del po petih letih končno le ugotovila, da eden izmed sedmih evropskih poslancev pa naj ne bi imel izpolnjene tiste klavzule iz Zakona o poslancih in Zakona nezdržljivosti, ki mu preprečujejo opravljanje tovrstne naloge. Ni bilo problema pregledati 3.000 občinskih svetnikov, ki opravljajo izredno pomembno in odgovorno delo, razpolagajo z enormnimi sredstvi, zlahka pa se je prezrlo nekaj evropskih poslancev in tudi nekaj poslancev Državnega zbora. Kajti v prejšnjem mandatu upravnega odbora sklada NEK je opravljal funkcijo predsednika upravnega odbora poslanec Liberalne demokracije. Takrat ta zadeva ni bila sporna. Sedaj se je pač ta mehanizem sprožil, ambicije so pokazale, da se mora nekaj zgoditi v tem skladu, že takoj na začetku mandata, ko se je na vsak način preko Komisije za nadzor poskušalo diskreditirati sklad in te vlagateljske rezultate, ki so v pomembnem delu odvisni tudi od stanja borznega trga. In ker se tam skozi te kriterije, ki so primerljivo boljši, kot je gibanje slovenske borze, ni uspelo, se je poslužilo alternativnega postopka. Pri teh kadrovskeh zadevah, sploh pri teh odgovornih funkcijah, je izredno pomembno, iz katerega konca Domžal prihajaš. Če si doma v

napačnem koncu Domžal, potem se zelo hitro sproži kakšen kadrovski postopek.

In zato, ker sem prepričan, da se tisto, kar naj bi se dogajalo v preteklem mandatu, se pravzaprav ustvarja pogoj, da se bo dogajalo v tem mandatu. Tam naj bi se, in to naj bi bil sum. Sedaj pa se najbrž bo, kajti jasne so napovedi direktorja direktorata, gospoda Kopača, da je treba ta sredstva, ki so skladu, na nek drug način uporabiti, za neke druge investicije. In namesto da bi se ukvarjali s sosedo Hrvaško, ki bi morala zagotoviti tudi enakovreden delež kot solastnica v svojem skladu, se sedaj ukvarjamo s tem, kako bomo slovenski del sklada kadrovsko očistili, ljudi zamenjali in ta sredstva potem ustrezno redistribuirali. Podobno, kot ste naredili že v enem izmed mandatov s sredstvi bencinskega tolarja; na nek podoben scenarij se pripravljajo te zadeve.

Prav zaradi tega tudi sam ne bom podprl tega kadrovskega predloga. Pa tudi ne predlogov, ki bodo prihajali na podoben način, s podobno tendenco. Tudi v prihodnje, v drugih primerih ne bom podprl, kajti zagotoviti je treba strokovno in kvalitetno vodenje. Dejstvo je, da je bilo plemenitenje sredstev naložb v skladu bistveno boljše, kot je recimo v sedanjem mandatu v Kadu, ampak tam je slučajno direktor Kada nečak ene od poslank v Državnem zboru ali je bilo tudi bistveno boljše v tem mandatu, kot je v Sodu, pa tudi tam imate kadrovske zasedbe takšne, da so popolnoma vaši. In tam ni nič spornega, če ni dobro. Tu pa, kjer so bili res rezultati, pa je bilo treba sprožiti postopek z neko zelo kvazi argumentacijo.

Predloga ne bom podprl.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL: Hvala lepa.

Ravno zdaj se v bistvu odvíja zadnja poteza tega dobro preišljenega scenarija, kako si podrediti sklad, ki upravlja s preko 145 milijoni evrov. Moram reči, da je bila to dobro preišljena, dobro načrtovana poteza, scenarij, ki ste ga sicer postopoma izvajali, vendar sam ocenjujem, da...

Gospod Han, prosim, če se malo umirite!

V glavnem, to je povsem nepotrebno. Čez nekaj mesecev bi dr. Romani Jordan Cizelj mandat potekel, pa bi lahko povsem brez toliko prahu to menjavo tudi opravili. Zamenjali ste strokovnjaka, ki je dobil laskav naslov evropske poslanke leta s področja energetike, in ga boste zdaj nadomestili s povsem drugačnim kadrom, ki bo služil vašim namenom. Kot je običajno, ste vedno iskali razloge ali pa pot, da ste lahko nekoga odstavili, ali Računsko sodišče ali Kosovo komisijo, ki daje načelna mnenja. Kako se tukaj tudi obnašate dvolično, kaže tudi dejstvo, da ste sedaj njegovo mnenje, ki pravno zagotovo

tega ne zdrži, da je nezdržljivost dr. Romane Jordan Cizelj s to funkcijo. In ravno iz tega naslova se niste držali predloga Slovenske demokratske stranke, ko smo želeli predlagati, da se pridobi na njegovo načelno mnenje tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe ali pa neke druge neodvisne institucije, kjer bi zagotovo demantirali vse tiste navedbe, ki jih je gospod Kos navajal. In vas ob tem tudi sprašujem: Zakaj pa niste oziroma zakaj Vlada ni upoštevala Kosovega načelnega mnenja...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Kolegice in kolegi, bodite prijazni, počakajte, da konča in bomo končali tudi sejo, drugače jo bom moral prekinjati!

IVAN GRILL: Hvala lepa, gospod predsedujoči, da ste jih nekoliko skušali pomiriti. Vem, da je tema zoprna za vas, ampak dajte še dve minuti pa pol, pa bom zaključil.

Sprašujem: Zakaj niste upoštevali tako dosledno mnenja Kosove komisije, ko je v svoji izjavi povsem jasno povedal, da dejanje gospoda Križaniča, ko se je vtikal v avtonomijo univerze, ima tudi elemente korupcije, pa o tem ni nihče niti razpravljajl niti ni dal predloga, da se stvar razrešuje. Tukaj ste pa eno povsem banalno razmišljanje, lahko rečem razmišljanje, ne pa pravno podprtega dejstva, skušali uporabiti, da boste sedaj tudi razrešili oziroma potrdili novega predsednika Upravnega odbora. Zdaj vam je v bistvu odprta pot, da se boste lahko oziroma da se bodo lahko tisti, ki želijo opravljati s skladom v višini 145 milijonov evrov, ki je v času vodenja dr. Romane Jordan Cizelj dosegel zelo dobre rezultate kljub gospodarski in finančni krizi in na ta način kažete, da vse tiste besede, ki ste jih v preteklosti izrekli, da ljudi, ki vodijo svoje funkcije, vloge, na strokoven način, v nobenem primeru ne boste menjavali oziroma razreševali. Ponovno se kaže vaša dvoličnost in sedaj upam, da bo na ta način moč tudi z vaše strani, ko ste dali zagotovilo, da ne boste podprli takšnega zakona, kakršen se predvideva, da bo Vlada brez možnosti kontrole Državnega zbora opravljala s tem skladom, da vidimo, ali bo ta beseda tudi dejanska. Bojim se, da ne, kajti velikokrat ste izigrali ne samo nas poslance Državnega zbora, ampak tudi volivke in volivci. Sedaj bo ponovno preizkušnja, katera verjamem, da bo za vas težka, ampak zavedajmo se, da sklad z namenom, za kakršnega je bil ustanovljen, dela, ali pa bo delal v dobrobit Slovenije, v dobrobit, da se sanira takrat, ko bo elektrarna končala s svojim obratovanjem in tudi sedaj, ko bo treba jedrske odpadke ustrezno hraniti. Upam, da ne boste sedaj zopet s temi sredstvi ravnali tako, kot je običaj, neracionalno in za povsem druge namene. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Gospod Grill, omogočil sem vam, da ste ne ravno v zbranosti Državnega zbora, ampak kljub temu lahko končali razpravo. Moram vam pa povedati, da

mi je omogočilo, da jo pozorno poslušam, vendar nisem z eno besedo slišal, da bi govoril o kandidatu, ampak vse drugo.

Besedo ima gospod Andrej Vizjak. (Ne.) Besedo ima gospod Bojan Kontič.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Pri vseh teh obrazložitvah je seveda treba poiskati nekaj odgovorov na vprašanje, zakaj imenujemo novega predsednika upravnega odbora, je seveda odgovor, ker je bila prejšnja predsednica razrešena. Logično sledi vprašanje, zakaj je bila prejšnja predsednica razrešena. Ker je pristojna komisija ugotovila nezdržljivost in je ni sama odpravila. Bila sta dva načina: ali odstopi kot predsednica upravnega odbora, ali pa kot poslanka v Evropskem parlamentu. Odločila se je, da ostane poslanka in tako je nezdržljivost dejansko bila odpravljena z razrešitvijo. Pri tem se postavlja vprašanje, ki ste ga zastavili večkrat. Ali lahko komisija to ugotovi, če tega ni ugotovila pred tem pet let? Lahko to ugotovi, je odgovor. Pravzaprav mora to ugotoviti, ker ji to nalaga zakon. Gre za politično menjavo, govorite o politični menjavi. Kako pa zamenjaš nekoga, ki je bil politično nastavljen? Na način, kot se vodi postopek v Državnem zboru. Vedno gre za politiko, ko se odloča v Državnem zboru. Zakaj toliko razprav o imenovanju novega predsednika upravnega odbora? Zato, ker je v vas globoko zasidran strah, da bodo delovali tako, kot so po vaši želji delovali predhodniki. Težko je, če vzameš očala z dioptrijo, ki ustreza nekemu drugemu, in ta znajo zelo popačiti sliko. In to se vam dejansko tudi dogaja. Ne pristajam na to, da je nekdo strokoven samo, če je naš. Če pa je nekdo drug, pa ni strokovnjak, to velja za vse, ki o tem razpravljamo.

Slišal sem celo na seji pristojne komisije, da bo s tem ogrožena jedrska varnost. Jaz tudi na to ne pristajam, da je jedrska varnost povezana s tem, da prihaja predsednica iz SDS, če ni iz SDS, je potencialna nevarnost toliko večja. Če se v nadaljevanju sprašujem, od kod ta vnema, je bil odgovor dan z vaše strani, 145 milijonov evrov in seveda očala, dioptrija, ki kažejo na to, da nimate več vpliva na teh 145 milijonov evrov in od tu tudi bojazen. Obenem bi pa lahko bili hvaležni, ker vas razbremenimo te hude odgovornosti, na katero opozarjate in vedno znova govorite o 145 milijonih evrov. Bilo je rečeno, da sta to dva nova žeblija v kadrovske paradigmo predsednika Vlade. Razprava je, gospod Tanko. Seveda je razprava. Replika, saj...

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Kontič, imate razpravo. Toliko je povezana z vsebino predloga, kot so bile prejšnje.

BOJAN KONTIČ: Ja, seveda. Saj drugače težko odgovoriš! Drugače težko odgovoriš!

Hvala lepa, gospod Vizjak, za aplavz, saj s tem ploskate tudi sami sebi.

MAG. ANDREJ VIZJAK: .../Iz klopi./... Saj ne tebi.

BOJAN KONTIČ: Ja, hvala lepa.

Dobro, saj bom to razumel kot željo po tem, da me zmedete, ampak me niste zmedli, gospod Vizjak. Iz vaše razprave prej, pa bi lahko rekel, da je bila razprava malo zmedena, ampak dobro, pustimo to.

Rečeno je bilo: 2 nova žebnja v kadrovske paradigmo predsednika Vlade. Še enkrat povem, da predsednik Vlade tega kadrovskega postopka ne vodi, ga vodi Državni zbor in ni predlagal predsednik Vlade. Ne vem pa, zakaj imam občutek, glede na vašo razpravo, da ste pri zabijanju teh dveh žebnjev v kadrovske paradigmo predsednika Vlade jih dobili po prstih. Verjetno se to da ugotoviti iz razprave, ki je bila pred razpravo, ki sem jo imel sam.

Kljub temu, da ste me v razpravi bogato motili in običajno s prstom kažete na to stran, ko poslušamo vaše razprave - enkrat bolj ali manj zbrano, naj vam povem, da bomo v poslanski skupini seveda predlog podprli.

Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Zaključujem razpravo o predlogu.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se v Upravni odbor Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško za predsednika imenuje Dimitrij Marjanovič za čas do izteka mandata v letu 2007 imenovanega Upravnega odbora Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško.

Obrazložitev glasu, gospod Tanko v imenu poslanske skupine.

Želi še kdo v imenu poslanske skupine?

Gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsedujoči.

Ne skrbite kolegi, moja obrazložitev ne bo dolga. Tu se vidi, da imate s to kadrovske paradigmo veliko težav. Prej pri glasovanju o viceguvernerki smo videli, kako je predsednik Republike s svojim kadrovskim predlogom torpediral eno izmed odločitev ministra Križaniča, ko se je znebil svoje direktorice Direktorata in nadzornice v Novi Ljubljanski banki...

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Gospod Tanko, da bi bil dosleden vsaj na zaključku seje, tudi vi ne govorite o tej točki dnevnega reda.

JOŽE TANKO: Saj je to povezano, spoštovani predsedujoči. In tam smo videli, da smo poslanci v Državnem zboru predlog predsednika Republike za odgovornejšo funkcijo, kot jo je direktorica direktorata imela na ministrstvu, soglasno podprli. Vendar v tistem primeru, ko smo glasovali o Stanislavi Zadavec Capriolo, smo predlog ali pa odločitev ali pa slabo delo recimo ministra lahko popravili. Tukaj pa imamo pred seboj primer, ko te slabe odločitve ne moremo več popravljati.

In ker je ne moremo popravljati, tudi tega predloga sklepa ne bom podprl. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa. Želi kdo obrazložiti glas? (Ne.) Prehajamo na glasovanje. Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti 14.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je predlog sklepa sprejet.

Prehajamo na **Predlog sklepa o razrešitvi in izvolitvi člana Komisije po Zakonu o preprečevanju korupcije**. Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke. Prijavljenih k razpravi ni. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se v Komisiji po Zakonu o preprečevanju korupcije razreši član Srečko Prijatelj, Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke, za člana pa se izvoli Silven Majhenič, Poslanska skupina Slovenske nacionalne stranke. Glasujemo. Navzočih je 56 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti nihče.

(Za je glasovalo 56.) (Proti nihče.) Ugotavljam, da je sklep sprejet in s tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno **8. točko dnevnega reda**, to je s **tretjo obravnavo predloga Zakona o javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti v okviru rednega postopka**.

Državni zbor je v sredo, 24. marca 2010, opravil drugo obravnavo navedenega predloga zakona. Ker so bili v drugi obravnavi sprejeti amandmaji k manj kot desetini členov dopolnjenega predloga zakona, je zbor na predlog predlagatelja sklenil, da bo na podlagi prvega odstavka 138. člena Poslovnika Državnega zbora še na tej seji opravil tretjo obravnavo predlogu zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev.

Obveščam vas, da me z Zakonodajna-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi sprejetih amandmajev predlog zakona neusklajen. Prehajamo torej na odločanje o zakonu.

Glasujemo. Glasovalo je samo 43 poslank in poslancev in dajem predlog... Gospod Vizjak, tudi za vas velja red. Prej ko so govorili drugi, ste imeli toliko za povedati, dajte tudi zdaj mir. Prosim. Dajem ponovno na glasovanje predlog zakona v tretji obravnavi.

Glasujemo. Glasovalo je 42 poslank in poslancev... Glasovanje bomo opravili čez pet minut... .../Oglašanje iz ozadja./... Pet minut več še rabite? Dobro, potem glasovali ob 17.30 uri.

(Seja je bila prekinjena ob 17.20 in se je nadaljevala ob 17.31.)

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Spoštovane kolegice in kolegi, nadaljujemo z glasovanjem, in sicer tretjič o Predlogu zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Glasujemo... .../Oglašanje iz klopi./... Pred glasovanjem, spoštovane kolegice in kolegi, sploh pa vodje poslanskih skupin, ki poznate poslovnik, veste da ni mogoče dajati proceduralnih predlogov. Dvakrat smo glasovali in zdaj bomo glasovali tretjič.

Glasujemo. Navzočih je 56, za jih je glasovalo 55 proti nihče.

(Za je glasovalo 55.) (Proti nihče.)

Zakon je sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in 15. sejo Državnega zbora.

(Seja se je zaključila 26. marca 2010 ob 17.31.)

VSEBINA

Določitev dnevnega reda.....	2
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O JAVNEM SKLADU REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI (ZJSKD), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 694-V.....	2
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	3
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	3
MAG. MAJDA POTRATA.....	4
ALEKSANDER ZORN.....	5
MAG. MAJDA POTRATA.....	6
VILI REZMAN.....	7
JAKOB PRESEČNIK.....	8
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	9
MAG. BORUT SAJOVIC.....	10
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU (ZPCP-2B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 821-V.....	10
DR. PATRICK VLAČIČ.....	11
JANKO VEBER.....	11
SILVEN MAJHENIČ.....	12
MIRAN JERIČ.....	13
MATJAŽ HAN.....	14
DARKO MENIH.....	14
JANEZ RIBIČ.....	16
ANTON URH.....	17
DR. PETER VERLIČ.....	18
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA INVESTICIJE V JAVNO ŽELEZNIŠKO INFRASTRUKTURO (ZZSIJŽI), NUJNI POSTOPEK, EPA 940-V.....	19
DR. PATRICK VLAČIČ.....	19
JANKO VEBER.....	20
MIRAN JERIČ.....	22
DR. LUKA JURI.....	24
DR. PETER VERLIČ.....	24
ALOJZIJ POTOČNIK.....	26
JANEZ RIBIČ.....	27
ANTON URH.....	27
SILVEN MAJHENIČ.....	28
DR. PETER VERLIČ.....	30
JANKO VEBER.....	31
BRANKO MARINIČ.....	31
MATJAŽ HAN.....	32
MIRAN JERIČ.....	33
DR. PETER VERLIČ.....	34
DR. PATRICK VLAČIČ.....	34
IVAN GRILL.....	35
DR. PATRICK VLAČIČ.....	36
ANTON ANDERLIČ.....	36
JOŽEF JEROVŠEK.....	38
DR. PATRICK VLAČIČ.....	38

MIRKO BRULC.....	39
MIRO PETEK.....	40
BRANKO MARINIČ.....	41
DR. PETER VERLIČ.....	42
MATJAŽ HAN.....	43
DR. PATRICK VLAČIČ.....	43
LOJZE POSEDEL.....	44
JOŽE TANKO.....	46
JOŽE TANKO.....	46
JANKO VEBER.....	47
ANTON ANDERLIČ.....	48
DR. PETER VERLIČ.....	49
Glasovanje k 4. točki dnevnega reda.....	51
Glasovanje k 3. točki dnevnega reda.....	52
DR. PETER VERLIČ.....	52
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	53
JANKO VEBER.....	53
DR. PETER VERLIČ.....	54
IVAN GRILL.....	54
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	55
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	55
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI.....	56
DR. PETER VERLIČ.....	56
IVAN GRILL.....	57
1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.....	58
MIRAN GYÖREK.....	59
BORUT PAHOR.....	59
MIRAN GYÖREK.....	61
BORUT PAHOR.....	62
JOŽE TANKO.....	62
BORUT PAHOR.....	63
JOŽE TANKO.....	64
BORUT PAHOR.....	65
JOŽE TANKO.....	66
JANEZ RIBIČ.....	67
BORUT PAHOR.....	68
JANEZ RIBIČ.....	69
BORUT PAHOR.....	70
JANEZ RIBIČ.....	71
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM.....	71
BORUT PAHOR.....	72
CVETKA ZALOKAR ORAŽEM.....	73
BORUT PAHOR.....	74
BORUT PAHOR.....	75
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	75
DR. ROKO ŽARNIČ.....	76
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	77
DR. ROKO ŽARNIČ.....	78
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	78
BREDA PEČAN.....	79
DR. ROKO ŽARNIČ.....	80

BREDA PEČAN.....	81
DR. ROKO ŽARNIČ.....	81
EVA IRGL.....	82
KATARINA KRESAL.....	83
EVA IRGL.....	84
KATARINA KRESAL.....	85
EVA IRGL.....	86
EVA IRGL.....	86
EVA IRGL.....	87
EVA IRGL.....	87
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	87
DR. ROKO ŽARNIČ.....	88
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	89
DR. ROKO ŽARNIČ.....	90
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	90
FRANCO JURI.....	90
DR. PATRICK VLAČIČ.....	91
FRANCO JURI.....	92
DR. PATRICK VLAČIČ.....	92
BRANKO MARINIČ.....	93
DR. PATRICK VLAČIČ.....	93
BRANKO MARINIČ.....	95
DR. PATRICK VLAČIČ.....	96
BRANKO MARINIČ.....	96
ZVONKO LAH.....	97
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	98
ZVONKO LAH.....	99
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	100
MIRAN POTRČ.....	100
DR. ROKO ŽARNIČ.....	101
MIRAN POTRČ.....	101
DR. ROKO ŽARNIČ.....	102
ALENKA JERAJ.....	102
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	103
ALENKA JERAJ.....	104
MAJDA ŠIRCA RAVNIKAR.....	105
MARJAN BEZJAK.....	106
DR. PATRICK VLAČIČ.....	106
MARJAN BEZJAK.....	107
DR. PATRICK VLAČIČ.....	107
MARJAN BEZJAK.....	108
FRANC PUKŠIČ.....	108
DR. HENRIK GJERKEŠ.....	109
FRANC PUKŠIČ.....	110
DR. HENRIK GJERKEŠ.....	111
FRANC PUKŠIČ.....	111
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	112
DR. IVAN SVETLIK.....	113
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	114
DR. IVAN SVETLIK.....	114
MILAN ČADEŽ.....	115

DR. ROKO ŽARNIČ.....	115
DR. PATRICK VLAČIČ.....	116
MILAN ČADEŽ.....	116
DR. PATRICK VLAČIČ.....	117
DR. ROKO ŽARNIČ.....	117
DR. PETER VERLIČ.....	117
DR. PATRICK VLAČIČ.....	118
DR. PETER VERLIČ.....	119
IVAN GRILL.....	120
DR. PATRICK VLAČIČ.....	121
IVAN GRILL.....	122
DR. PATRICK VLAČIČ.....	122
DR. VINKO GORENAK.....	122
ALEŠ ZALAR.....	123
DR. VINKO GORENAK.....	124
ALEŠ ZALAR.....	125
DR. VINKO GORENAK.....	125
MIRO PETEK.....	126
ALEŠ ZALAR.....	127
MIRO PETEK.....	128
ALEŠ ZALAR.....	128
SAMO BEVK.....	129
DR. IGOR LUKŠIČ.....	130
SAMO BEVK.....	131
DR. IGOR LUKŠIČ.....	131
JOŽEF JEROVŠEK.....	132
MIRAN POTRČ.....	133
SAMUEL ŽBOGAR.....	133
JOŽEF JEROVŠEK.....	134
SAMUEL ŽBOGAR.....	134
RUDOLF PETAN.....	135
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	135
RUDOLF PETAN.....	136
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	137
MIRKO BRULC.....	137
DR. ROKO ŽARNIČ.....	138
MAG. ŠTEFAN TISEL.....	139
DR. HENRIK GJERKEŠ.....	140
MAG. ŠTEFAN TISEL.....	141
RADO LIKAR.....	142
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	142
RADO LIKAR.....	143
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	144
MATEVŽ FRANGEŽ.....	145
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	146
MATEVŽ FRANGEŽ.....	147
DR. MATEJ LAHOVNIK.....	148
MARJAN BEZJAK.....	149
DR. PATRICK VLAČIČ.....	149
MARJAN BEZJAK.....	150
DR. PATRICK VLAČIČ.....	151

MARJAN BEZJAK.....	151
MAG. JULIJANA BIZJAK MLAKAR.....	151
11. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O ŠOLSKI PREHRANI (ZŠolPre), PRVA OBRAVNAVA, EPA 883-V.....	152
ALENKA KOVŠCA.....	152
SAMO BEVK.....	154
JOŽE TANKO.....	155
JOŽE TANKO.....	156
JOŽE TANKO.....	156
JOŽE TANKO.....	156
JOŽE TANKO.....	156
JOŽE TANKO.....	156
SAMO BEVK.....	156
ALENKA JERAJ.....	157
VITO ROŽEJ.....	163
JAKOB PRESEČNIK.....	165
MAG. VASJA KLAVORA.....	167
MIRAN GYÖREK.....	168
MIRAN GYÖREK.....	170
MIRAN GYÖREK.....	170
MIRAN GYÖREK.....	171
LJUBO GERMIC.....	171
MAG. MAJDA POTRATA.....	173
ROBERT HROVAT.....	176
FRANCO JURI.....	178
JOŽEF JEROVŠEK.....	179
FRANC JURŠA.....	180
MAG. BORUT SAJOVIC.....	181
MAG. ANDREJA RIHTER.....	181
ZVONKO ČERNAČ.....	182
DUŠAN KUMER.....	184
DUŠAN KUMER.....	185
ALENKA JERAJ.....	186
ALENKA KOVŠCA.....	186
DUŠAN KUMER.....	189
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	189
SILVA ČRNUGELJ.....	190
IVAN GRILL.....	192
ALENKA KOVŠCA.....	194
MATJAŽ ZANOŠKAR.....	195
DR. LUKA JURI.....	196
VILI REZMAN.....	198
VITO ROŽEJ.....	199
MILAN ČADEŽ.....	200
MARJAN BEZJAK.....	201
MIRO PETEK.....	202
JOŽE TANKO.....	203
ALENKA KOVŠCA.....	208
ALENKA KOVŠCA.....	208
ALENKA JERAJ.....	209
SAMO BEVK.....	212

ALENKA KOVŠČA.....	213
MIRKO BRULC.....	214
SAMO BEVK.....	215
IVAN GRILL.....	216
MAG. MAJDA POTRATA.....	217
MATEVŽ FRANGEŽ.....	219
VITO ROŽEJ.....	220
FRANC PUKŠIČ.....	221
DUŠAN KUMER.....	223
BOJAN KONTIČ.....	224
SILVA ČRNUGELJ.....	225
MIRAN GYÖREK.....	226
RUDOLF PETAN.....	227
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O OBVEZNEM FINANČNEM POPUSTU NA NOVO ZGRAJENE STANOVANJSKE ENOTE ZARADI SVETOVNE GOSPODARSKE IN FINANČNE KRIZE (ZOPFSE), PRVA OBRAVNAVA, EPA 860-V.....	229
FRANC PUKŠIČ.....	229
MAG. ZORAN KUS.....	230
DANIJEL KRIVEC.....	232
VITO ROŽEJ.....	233
FRANC PUKŠIČ.....	236
ANTON URH.....	240
MIRAN GYÖREK.....	241
MIRAN GYÖREK.....	243
MAG. BORUT SAJOVIC.....	243
SILVA ČRNUGELJ.....	246
JAKOB PRESEČNIK.....	247
SILVA ČRNUGELJ.....	248
MIRO PETEK.....	250
MATEVŽ FRANGEŽ.....	251
ZVONKO ČERNAČ.....	253
VITO ROŽEJ.....	255
VITO ROŽEJ.....	255
VITO ROŽEJ.....	255
VITO ROŽEJ.....	255
VITO ROŽEJ.....	255
VITO ROŽEJ.....	255
VITO ROŽEJ.....	255
JOŽEF JEROVŠEK.....	255
FRANC PUKŠIČ.....	257
DANIJEL KRIVEC.....	257
BREDA PEČAN.....	258
FRANC PUKŠIČ.....	260
BREDA PEČAN.....	262
JANKO VEBER.....	264
JOŽEF JEROVŠEK.....	264
JOŽEF JEROVŠEK.....	265
JOŽEF JEROVŠEK.....	265
JOŽEF JEROVŠEK.....	265

JOŽEF JEROVŠEK.....	265
SILVEN MAJHENIČ.....	266
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SODIŠČIH (ZS-J), PRVA OBRAVNAVA, EPA 716- V.....	266
DR. VINKO GORENAK.....	267
ALEŠ ZALAR.....	268
VITO ROŽEJ.....	269
FRANC PUKŠIČ.....	271
ANTON URH.....	272
SILVEN MAJHENIČ.....	272
MILAN GUMZAR.....	273
MIRAN POTRČ.....	274
ZVONKO ČERNAČ.....	275
DR. VINKO GORENAK.....	278
MIRAN POTRČ.....	279
MIRO PETEK.....	279
DARJA LAVTIŽAR BEBLER.....	280
FRANC PUKŠIČ.....	281
ZVONKO ČERNAČ.....	282
DR. VINKO GORENAK.....	283
JOŽE TANKO.....	285
MIRAN POTRČ.....	291
ALEŠ ZALAR.....	292
DR. VINKO GORENAK.....	294
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O JAVNOSTI PREMOŽENJA FUNKCIONARJEV (ZJPF), PRVA OBRAVNAVA, EPA 922-V.....	297
ZVONKO ČERNAČ.....	297
IRMA PAVLINIČ KREBS.....	298
FRANC PUKŠIČ.....	300
FRANC JURŠA.....	301
MILAN GUMZAR.....	303
MATEVŽ FRANGEŽ.....	303
DR. VINKO GORENAK.....	305
FRANCO JURI.....	310
FRANCO JURI.....	311
FRANCO JURI.....	312
DR. VINKO GORENAK.....	313
DR. VINKO GORENAK.....	313
MIRO PETEK.....	313
SILVA ČRNUGELJ.....	314
DR. VINKO GORENAK.....	315
JOŽE TANKO.....	316
IRMA PAVLINIČ KREBS.....	320
JOŽE TANKO.....	324
JOŽE TANKO.....	325
JOŽE TANKO.....	325
IRMA PAVLINIČ KREBS.....	325
ZVONKO ČERNAČ.....	326
IRMA PAVLINIČ KREBS.....	334
ZVONKO ČERNAČ.....	334

18. točka dnevnega reda: PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DETEKTIVSKI DEJAVNOSTI (ZDD-D), EPA 844-V.....	337
BOGOMIR VNUČEC.....	337
DR. VINKO GORENAK.....	337
KATARINA KRESAL.....	338
ANTON URH.....	340
SILVEN MAJHENIČ.....	341
MILAN GUMZAR.....	342
ANDREJ MAGAJNA.....	342
DR. VINKO GORENAK.....	343
TADEJ SLAPNIK.....	344
GVIDO KRES.....	344
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2010 IN 2011 (ZIPRS1011-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 939-V.....	345
MAG. HELENA KAMNAR.....	345
BOGDAN ČEPIČ.....	346
MIRAN GYÖREK.....	348
MAG. BORUT SAJOVIC.....	349
BOGDAN ČEPIČ.....	351
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	352
ALOJZIJ POTOČNIK.....	354
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	355
FRANC JURŠA.....	355
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	356
ANTON KAMPUŠ.....	357
VILI REZMAN.....	359
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	359
ANTON ANDERLIČ.....	360
MAG. HELENA KAMNAR.....	361
VILI TROFENIK.....	362
MAG. HELENA KAMNAR.....	364
VILI TROFENIK.....	365
MAG. HELENA KAMNAR.....	365
DR. PETER VERLIČ.....	366
JANKO VEBER.....	367
MARJAN BEZJAK.....	368
BRANKO MARINIČ.....	369
MAG. HELENA KAMNAR.....	370
VILI REZMAN.....	370
DR. LUKA JURI.....	371
MAG. HELENA KAMNAR.....	371
JAKOB PRESEČNIK.....	372
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	373
VILI REZMAN.....	374
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	374
MAG. HELENA KAMNAR.....	375
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	376
MAG. HELENA KAMNAR.....	377

MAG. ANDREJ VIZJAK.....	377
MAG. HELENA KAMNAR.....	378
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O JAVNO-ZASEBNEM PARTNERSTVU (ZJZP-A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 895-V.....	378
BOGDAN ČEPIČ.....	378
VILI REZMAN.....	380
MAG. HELENA KAMNAR.....	381
MAG. BORUT SAJOVIC.....	382
BOGDAN ČEPIČ.....	383
ZVONKO ČERNAČ.....	385
VILI TROFENIK.....	386
JANEZ RIBIČ.....	387
FRANC JURŠA.....	387
MIRAN GYÖREK.....	389
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVI ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA IN ZAPOSLOVANJA NA ČRNO (ZPDZC-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 896-V.....	390
DR. IVAN SVETLIK.....	390
LJUBO GERMIČ.....	391
MARIJAN KRIŽMAN.....	392
MAG. ŠTEFAN TISEL.....	392
FRANCO JURI.....	393
JAKOB PRESEČNIK.....	394
FRANC JURŠA.....	395
LJUBO GERMIČ.....	395
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ČLANSTVU REPUBLIKE SLOVENIJE V MEDNARODNEM DENARNEM SKLADU (ZCMD5-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 897-V.....	396
MAG. HELENA KAMNAR.....	396
DR. LUKA JURI.....	397
ZVONKO ČERNAČ.....	398
ALOJZIJ POTOČNIK.....	400
FRANC JURŠA.....	400
MIRAN GYÖREK.....	401
MAG. BORUT SAJOVIC.....	402
BOGDAN ČEPIČ.....	403
19. točka dnevnega reda: PREDLOG RESOLUCIJE O STRATEGIJI NACIONALNE VARNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE (ReSNV-1), EPA 857-V..	405
DR. LJUBICA JELUŠIČ.....	405
JOŽEF JEROVŠEK.....	406
TADEJ SLAPNIK.....	408
GVIDO KRES.....	410
JOŠKO GODEC.....	411
ANTON ANDERLIČ.....	411
DUŠAN KUMER.....	413
JOŽEF JEROVŠEK.....	414
JOŽEF JEROVŠEK.....	415
Glasovanje k 18. točki dnevnega reda.....	416
Glasovanje k 2. točki dnevnega reda.....	416

ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI	416
MAG. ANDREJ VIZJAK	417
Glasovanje k 5. točki dnevnega reda	418
Glasovanje k 6. točki dnevnega reda	418
Glasovanje k 7. točki dnevnega reda	419
Glasovanje k 19. točki dnevnega reda	419
Glasovanje k 1. točki dnevnega reda	419
JOŽE TANKO	419
MAG. ANDREJ VIZJAK	420
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI	421
MATJAŽ HAN	422
MATJAŽ HAN	422
MATJAŽ HAN	422
MAG. ANDREJ VIZJAK	423
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI	423
EVA IRGL	424
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI	425
ZVONKO ČERNAČ	426
ZMAGO JELINČIČ PLEMENITI	426
MAG. RADOVAN ŽERJAV	427
BRANKO MARINIČ	428
MARJAN BEZJAK	429
FRANC PUKŠIČ	430
FRANC PUKŠIČ	430
DR. VINKO GORENAK	431
DR. VINKO GORENAK	431
MARJAN BEZJAK	432
MARJAN BEZJAK	432
Glasovanje k 11. točki dnevnega reda	433
ALENKA JERAJ	433
MIRAN GYÖREK	434
JAKOB PRESEČNIK	434
DUŠAN KUMER	435
IVAN GRILL	435
DR. LUKA JURI	436
ALENKA JERAJ	436
Glasovanje k 10. točki dnevnega reda	437
Glasovanje k 9. točki dnevnega reda	438
DR. VINKO GORENAK	438
Glasovanje k 12. točki dnevnega reda	439
DR. VINKO GORENAK	439
ZVONKO ČERNAČ	440
JAKOB PRESEČNIK	440
13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE POLJSKE O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV (BPLVTP), EPA 1992-IV	441
14. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE KOSOVA O RAZVOJNEM SODELOVANJU (BXKRS), EPA 206-V	441

15. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO SRBIJO O SOCIALNEM ZAVAROVANJU TER ADMINISTRATIVNEGA DOGOVORA O IZVAJANJU SPORAZUMA MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN REPUBLIKO SRBIJO O SOCIALNEM ZAVAROVANJU (BRSSZ), EPA 242-V.....	442
16. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE ESTONIJE O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV (BEEVTP), EPA 548-V.....	442
17. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O SODELOVANJU MED EVROPSKO SKUPNOSTJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER REPUBLIKO KOREJO NA DRUGI STRANI NA PODROČJU GLOBALNEGA SATELITSKEGA NAVIGACIJSKEGA SISTEMA ZA CIVILNO UPORABO (MESKRG), EPA 949-V.....	442
20. točka dnevnega reda: URADNO PREČIŠČENO BESEDILO ZAKONA O DOHODNINI (ZDoh-2-UPB5), EPA 917-V.....	443
21. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	443
Predlog predsednika Republike Slovenije za imenovanje viceguvernerke in članice Sveta Banke Slovenije, EPA 928-V....	443
STOJAN TRAMTE.....	443
Predlog odloka o spremembi Odloka o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije, EPA 929-V.....	445
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	445
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	446
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	446
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	446
Predlog sklepa o sestavi in imenovanju predsednika, podpredsednika ter članov in namestnikov članov Preiskovalne komisije Državnega zbora za ugotovitev in oceno dejanskega stanja v zvezi z ustanovitvijo izdajateljev, izdajanjem in financiranjem brezplačnih tednikov Slovenski tednik in Ekspres, zaradi obstoja suma, da sta bila izdana z namenom vplivati na volitve poslancev v Državni zbor leta 2008, in sicer v korist političnih strank takratne vladajoče koalicije oziroma zaradi obstoja suma, da gre za njihovo prikrito (pred)volilno kampanjo oziroma financiranje političnih strank, EPA 935-V.....	447
JOŽE TANKO.....	447
Predlog sklepa o imenovanju predsednika Upravnega odbora Sklada za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško, EPA 936-V.....	449
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	449
DUŠAN KUMER.....	450
JOŽE TANKO.....	451
IVAN GRILL.....	452
IVAN GRILL.....	453
BOJAN KONTIČ.....	454
BOJAN KONTIČ.....	454
MAG. ANDREJ VIZJAK.....	455
BOJAN KONTIČ.....	455

JOŽE TANKO.....	455
JOŽE TANKO.....	456
Predlog sklepa o razrešitvi in izvolitvi člana Komisije po Zakonu o preprečevanju korupcije, EPA 964-V.....	456
Glasovanje k 8. točki dnevnega reda.....	456

SEZNAM GOVORNIKOV

A

ANDERLIČ, ANTON..... 37, 49, 373, 427

B

BEVK, SAMO..... 134, 136, 159, 162, 219, 223

BEZJAK, MARJAN.. ..109, 111, 112, 154, 155, 156, 209, 382, 445,
449

BIZJAK MLAKAR, MAG. JULIJANA..... 116, 118, 156

BRULC, MIRKO..... 40, 142, 222

Č

ČADEŽ, MILAN..... 119, 121, 207

ČEPIČ, BOGDAN..... 359, 363, 392, 397, 418

ČERNAČ, ZVONKO.... 189, 262, 285, 292, 308, 338, 347, 399, 413,
442, 457

ČRNUGELJ, SILVA..... 197, 233, 255, 258, 326

F

FRANGEŽ, MATEVŽ..... 150, 153, 227, 260, 315

G

GERMIČ, LJUBO..... 177, 405, 410

GJERKEŠ, DR. HENRIK..... 113, 115, 145

GODEC, JOŠKO..... 426

GORENAK, DR. VINKO.... .127, 129, 130, 277, 288, 294, 305, 317,
324, 327, 350, 356, 447, 448, 455, 456

GRILL, IVAN..... 36, 56, 58, 124, 126, 199, 224, 452, 470

GUMZAR, MILAN..... 283, 314, 354

GYÖREK, MIRAN.... ...61, 63, 174, 177, 234, 250, 252, 361, 403,
416, 451

H

HAN, MATJAŽ..... 14, 33, 45, 438

HROVAT, ROBERT.....	182
<i>I</i>	
IRGL, EVA.....	85, 87, 89, 90, 440
<i>J</i>	
JELINČIČ PLEMENITI, ZMAGO.....	54, 57, 432, 437, 439, 441, 443
JELUŠIČ, DR. LJUBICA.....	420
JERAJ, ALENKA.....	106, 108, 163, 193, 217, 449, 453
JERIČ, MIRAN.....	13, 23, 34
JEROVŠEK, JOŽEF... .	39, 137, 139, 186, 265, 274, 275, 421, 429, 431
JURI, DR. LUKA.....	24, 204, 384, 412, 453
JURI, FRANCO.....	94, 95, 184, 321, 322, 323, 407
JURŠA, FRANC.....	186, 312, 368, 402, 409, 415
<i>K</i>	
KAMNAR, MAG. HELENA....	358, 374, 378, 379, 383, 385, 388, 390, 392, 395, 411
KAMPUŠ, ANTON.....	370
KLAVORA, MAG. VASJA.....	173
KONTIČ, BOJAN.....	232, 471, 472
KOVŠCA, ALENKA.....	158, 193, 201, 215, 216, 221
KRES GVIDO.....	357, 425
KRESAL, KATARINA.....	86, 88, 351
KRIVEC, DANIJEL.....	240, 267
KRIŽMAN, MARIJAN.....	406
KUMER, DUŠAN.....	191, 192, 196, 231, 428, 452, 467
KUS, MAG. ZORAN.....	239
<i>L</i>	
LAH, ZVONKO.....	100, 103

LAHOVNIK, DR. MATEJ..... 101, 103, 140, 142, 148, 149, 151, 153
LAVTIŽAR BEBLER, DARJA..... 290
LIKAR, RADO..... 147, 148
LUKŠIČ, DR. IGOR..... 135, 136

M

MAGAJNA, ANDREJ..... 355
MAJHENIČ, SILVEN..... 12, 29, 275, 282, 353
MARINIČ, BRANKO..... 32, 42, 96, 98, 99, 383, 444
MENIH, DARKO..... 15

P

PAHOR, BORUT..... 61, 64, 65, 67, 70, 72, 74, 77
PAVLINIČ KREBS, IRMA..... 309, 332, 337, 346
PEČAN, BREDA..... 82, 84, 268, 272
PETAN, RUDOLF..... 140, 142, 236
PETEK, MIRO..... 41, 130, 133, 210, 259, 290, 325
POSEDEL, LOJZE..... 45
POTOČNIK, ALOJZIJ..... 27, 366, 414
POTRATA, MAG. MAJDA..... 4, 6, 180, 225
POTRČ, MIRAN..... 104, 105, 138, 284, 289, 301
PRESEČNIK, JAKOB..... 8, 171, 256, 385, 408, 451, 457
PUKŠIČ, FRANC.... .112, 114, 115, 230, 238, 245, 266, 270, 280,
291, 311, 446

R

REZMAN, VILI..... 7, 205, 372, 384, 387, 394
RIBIČ, JANEZ..... 16, 27, 69, 71, 73, 401
RIHTER, MAG. ANDREJA..... 188
ROŽEJ, VITO..... 169, 207, 228, 242, 264, 265, 279

S

SAJOVIC, MAG. BORUT..... 10, 187, 252, 362, 396, 417
SLAPNIK, TADEJ..... 356, 423
SVETLIK, DR. IVAN..... 117, 119, 404

Š

ŠIRCA RAVNIKAR, MAJDA..... 3, 9, 107, 109

T

TANKO, JOŽE.... 47, 48, 65, 66, 68, 161, 162, 211, 296, 328,
336, 337, 435, 465, 468, 473
TISEL, MAG. ŠTEFAN..... 144, 146, 407
TRAMTE, STOJAN..... 460
TROFENIK, VILI..... 375, 378, 400

U

URH, ANTON..... 17, 28, 249, 282, 352

V

VEBER, JANKO..... 12, 21, 32, 48, 55, 273, 381
VERLIČ, DR. PETER.... 18, 25, 31, 35, 43, 51, 54, 56, 58, 122,
124, 379
VIZJAK, MAG. ANDREJ.... 78, 80, 81, 365, 369, 372, 386, 388,
389, 391, 432, 436, 439, 463, 464, 466, 472
VLAČIČ, DR. PATRICK.... 11, 20, 35, 37, 40, 45, 94, 96, 97, 99,
110, 111, 120, 121, 122, 125, 126, 155, 156
VNUČEC BOGOMIR..... 349

Z

ZALAR, ALEŠ..... 127, 129, 131, 133, 278, 303
ZALOKAR ORAŽEM, CVETKA..... 73, 76
ZANOŠKAR, MATJAŽ..... 202
ZORN, ALEKSANDER..... 6

Ž

ŽARNIĆ, DR. ROKO... 79, 81, 83, 84, 91, 93, 104, 105, 120, 121,
143

ŽBOGAR, SAMUEL..... 138, 139

ŽERJAV, MAG. RADOVAN..... 90, 92, 93, 196, 367, 444